FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Hē Kainē Diathēkē

Motte, Benjamin

En Londinē, 1703

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-231710

Visual Library

Franckesche Stiftungen zu Halle

53. F. 6.

Bibliotheca
Collegij Orientalis Theologici
adiectus est.

5376

Franckesche Stiftungen zu Halle

Η ΚΑΙΝΗ

ΔΙΑΘΗΚΗ

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΙΑ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἡ ΚΑΙΝΗ

ΔΙΑΘΗΚΗ

Τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

Μεταφρασθεῖσα

Εἰς χεῖρας ἱκανὰς εἰς ὠφέλειαν φερο-
μένη διὰ τὸν κοινὸν ὠφελείαν τῆς
Χριστιανῶν, ὑπὸ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις
Μαξίμου τοῦ Καλλιουπολίτου,

Καὶ νῦν αὖθις τυπωθεῖσα διορθώσει
Σεραφεὶμ ἱερομονάχου τοῦ Μιτυλη-
ναίου.

Ἐν Λονδίνῳ τῆ Βρεττανίας, ἐν ἔτει
Σωτηρίου αψγ.

Παρὰ Βενιαμὶν Ματθαίῳ, 1703.

Franckesche Stiftungen · Haupt. Bibliothek · Halle/Saale

Τοῖς ἐντυγχανομένοις εὐσεβέσιν καὶ ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς σωτηρίαν παρὰ Θεοῦ εὔχομαι.

ΕΠΕΙΔΗ᾽ ἡ χάρις τῆς σωτηρίου ἐνανθρωπήσεως τοῦ θείου λόγου οὐκ ἔστιν ἄλλοθεν παρὰ διὰ τῶν ἐπιλυτρίων σωτηρίαν καθὼς ὁ Παῦλος βοᾷ λέγων Τίτ. κεφ. β᾽. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. διὰ τοῦτο πρέπον καὶ ἀσφαλῶν ἐστι κἀμὲ θεοσεβῆ Χριστιανὸν νὰ γένω μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ. καὶ ὑπήκοος τῆς διδαχῆς τοῦ μετέστησε τὴν διδασκάλους τὴν ἀπάτησιν τῆς ἀσεβείας καὶ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν διὰ τὴν σωτηρίαντος ἐπιφάνειαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐταπείνωσεν τὸν λόγον μέχρι θανάτου καὶ τοιούτου θανάτου σταυροῦ, διὰ νὰ μᾶς δώσῃ παράδειγμα νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν, καθὼς εἶπεν ἀπόστολος εἰς τὸν ὑποδιάκονος, ὅταν ἔνιψεν τὰ ποδάρια τοῦ διὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὸ παράδειγμα τῆς ταπεινοφροσύνης. τὸ ὁποῖον ὁ Πέτρος εἰς τὴν α᾽. τοῦ ἐπιστ. β᾽ κάμνει ὑπογεγραμμὸν τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν, καθὼς λέγει ὁ Διάγγελιστὴς Ἰωάν. α᾽ ἐπιστ. β᾽. ε᾽. ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς ὕπως περιπατεῖν· διατὶ καὶ αὐτὸς μὲ τὸ ἄκραν ταπείνωσιν καὶ ὑπακοὴν ἐξήλθεν

λεν τὸ καθημᾶς χειρόγραφον καρφώνοντάς το εἰς τ̃
σαυρὸν, κ̀ ἐθεράπευσεν κ̀ ἰάτρευσεν τ̃ πεπατου-
κιὰς ἁμαρτίαν κ̀ κατάραν, τ̃ θάνατον κ̀ ὑφε-
ειφάτιαν. κ̀ διὰ τ̃το λοιπὸν ἐπειδ̀ κ̀ τὸ παράδει-
γμα τ̃ Κυείυ ἡμ̃ῶ Ἰησ̃ῦ Χεισ̃ῦ δὲν ἠμπορ̃ῦ-
μεν νὰ τὸ εἰδ̃ῦμεν ἀλλὰ θ̃ελ̀ εἰς τ̃ ἁγίαν γρα-
φὴν, διὰ τ̃το φρέπον κ̀ ἀναγκαῖον ἔ͂ εἰς κάθε
θεοσεβ̃ῆ Χειστιανὸν ἡ ἀνάγνωσις τ̃
ἁγίας γραφ̃ῆς μάλισα ὅ κ̀ ἡ θ̃έλξις ἐπειδ̀
κ̀ τ̃ Παύλου, Ῥωμ. ϛ΄. ιγ΄. ὑ γὸ οἱ ἀκέραιοι τ̃ῶ νό-
μῳ, ἀλλὰ οἱ πιπτοὶ τ̃ῶ λόγῳ δικαωθήσονται.
ἔφερεν ὕμως κ̀ τ̃ Χρυσόσομον νὰ μ̃ῆ χρεια-
ζόμεθ̃ γραφ̃ᾶς κ̀ γράμματα, ἀλλὰ νὰ ἔχωμεν
καθαρισμένας κ̀ λαμπρυμένας ὡσὰν τὸ χαρτὶ τ̃
καθίσμας διὰ νὰ τυπωθ̃ῆ ἀπάνω εἰς αὐτὰς ὡ-
σὰν εἰς τὸ χαρτὶ μὲ μελάνι τὸ θέλημα τ̃ Θεο̃,
ὅπερ ὁ νόμος τ̃ διὰ νά πληρωθ̃ῆ τὸ ἠρθημένον,
β Κορ γ΄. γ΄. Καὶ δώσω ὑμ̃ῖν τ̃ νόμον, ὄχι ἐν
πλαξὶ λιθιναις ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίναις
ἀλλ' ἐπειδ̀ διὰ τ̃ ἀναξιοπρέπειαν (φιλόσοφλ
χ̃ῦ ὧν ὁ Θεὸς δὲν μ̃ᾶς ἀπόρειξεν τελείως)
πυδώκησεν ἀντὶς διαμέσου τὸ πρόσωπ̃ον, διαμέσου
ἄσπρου χαρτὶυ κ̀ μώρου μελανίυ νὰ μ̃ᾶς μιλ̃ῆ·
διὰ τ̃το λοιπὸν ἐπειδ̀ κ̀ χρεώσης ἔ͂ κάθε θε-
οσεβ̃ὴς Χειστιανὸς νὰ ξέρῃ κ̀ νὰ κάμνῃ τ̃ διδα-
σκαλὶυ τ̃ Χεισ̃ῦ τ̃ ὁποίυ ἔ͂ μαθητὴς, ὄχερέπως
εἶ ἀρχιερεῖς κ̀ ἱερεῖς, εἶ ὁποῖοι λέγωνται κύειοι
κ̀ καταγέλτα τ̃ σωτ̃ῆρ̃ ἡμ̃ῶ Χεισ̃ῦ· ἐπειδ̀
πῶς ἤθελεν εἰπόθ̃ῆ πινὰς μαθητὰς πινὸς μαγέρα,
ἀνίσως κ̀ δὲν μετέχει ἀπὸ τ̃ τέχνιωτυ. διὰ τ̃το
φρέπον κ̀ ἀναγκαῖον φαίνεται πῶς νὰ ἔ͂ ἡ ἀνά-
γνωσις κ̀ κατάληψις τ̃ θείας γραφ̃ῆς· κ̀ κατ'
ἐξαίρετον ὅ ὕπον χρεωσικῶς εἰς τοὺ ἐκκλησιασ-
τικὺς, ἐπειδ̀ κ̀ εἰς αὐτὰυ περέχονται ὅλα τὰ ζη-
τήμαα τὰ πρὸς τ̃ σωτειάμας· διατὶ εἰς αὐτὰυ
εἰσκεις πᾶσας τὰς ἀρετὰς ἐν φρόνοις ὅ τὰς γυ-
ναικὸς τ̃ δικαιοσύνῃ, ὡς ὅταν λέγει, Λουκ. ϛ΄. λά.

καθὼς

καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. † φρόνησιν, ὡς ὅταν λέγει, Ματθ. κεφ. ε'. ις'. Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. † σωφροσύνην, ὡς ὅταν λέγει, Ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ἐκεῖ δὲ λέγειν πίστιν καὶ ἀγάπην, τὰ κύρια, ὅπου ἦν ἁπλῶν ξαρτῶν ἔγραψεν τὸ διαγγέλιον, καὶ τὰ θαύματα τῶν Χειρῶν, τὰ ὁποῖα ἔγραψαν ξαρτῶν καθὼς λέγει ὁ διαγγελιστὴς Ἰωαν. κεφ. κ'. λά. Διὰ νὰ πιστεύητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. ἀκόμι εἰς αὐτὴν διορίσκει τὰ δόγματα, τὰς ἐντολὰς, τὰς ἀπειλὰς, τὰς ἐπαγγελίας· καὶ αἱ ἐπαγγελίαι ἔχει δὲ ἐκείνους ὁπού ὁπιστεύσαν τὰ δόγματα καὶ ἐφύλαξαν τὰς ἐντολὰς· ὡς καθὼς αἱ ἀπειλαὶ δὲ ἐκείνες ὁπού δὲν ὁπιστεύσαν τὰ δόγματα, μήτε ἐφύλαξαν τὰς ἐντολὰς· καὶ διὰ νὰ εἰπῶ συντόμως εἰς αὐτὴν † θείαν γραφὴν χρέματα ὅλους ἡ σωτηρία, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεὸς διαμέσου τοῦ ἀνθρωπίνου, σαρκώσεώς τε καὶ παθῆς τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ. Πλέος λοιπὸν ἤθελεν εἶσαι ἐκεῖνος ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς ὁπού νὰ ἀμελᾷ ἢ νὰ ἀπαρεδίσῃ † ἀνάγνωσιν † θείας γραφῆς ἠξεύρωντας ὅτι εἰς αὐτὴν περιέχεται ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ εἰς αὐτὴν κέκρυπται ὁ μαργαρίτης ὁ σωτὴρ ἡμῶν; περὶ ἐκεῖνος ὁπού δὲν πιστεύει ὅτι τὸ διαγγέλιον εἶναι ἡ χαμνὴ διαθήκη, παρακινάμωρ † ὑπὸ † μισόλογον καὶ ἐχθρὸν † σωτηρίασμας καὶ † δόξης τοῦ Θεοῦ· τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν ἐφανίσθηκεν, οὐδὲ μήτε ἀκούσθηκεν εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, τὸ, νὰ ἐμποδίσῃ ἡ ἀνάγνωσις † θείας γραφῆς, οὐδὲ μάλιστα τὸ ἐναντίον· ὡς καθὼς φαίνεται εἰς διαφόρους τόπους † ἁγίων συνόδων καὶ † ἁγίων πατέρων ἐξαιρέτως εἰς † Βιθλεεμίτικην σύνοδον ὁπού γράφει ῥητῶς ἔτι καμένα δὲν ἐμποδίζει ἡ ἐκκλησία εἰς † ἀνάγ-

γωσιν τ̃ θείας γεαφ̃ης, ἐξ) βέβαιον. ὅτι δὲν δείλ
ξουσίαν τ̃ καθενὸς ἁπλ̃ ἀνθρώπ νὰ γίνεται
ἐξηγητὴς κ̀ διδάσκαλ τ̃ θείας γεαφ̃ης, διὰ νὰ
φυλάττεται ἡ τάξις τ̃ ἐκκλησίας χ̀ τ̃ ἀποστολ
Παύλου τ̃ λέγοντα μὴ πάντες ἀπόστολοι, μὴ πάν
τες προφῆται· ἀλλὰ κατ' αὐτὸν ἕκασ ἐν ᾧ ἐ
κλήθη, ἀδελφοὶ, ἐν τούτῳ κ̀ μενέτω παρὰ τ̃ Θεῷ·
διατὶ τὰ χαρίσματα τ̃ πνεύματ ἐξ) διάφορα
κ̀ ὅλοι δὲν ἔχουσι τὰ αὐτὰ χαρίσματα· ἀλλ'
ἄλλο κ̀ ἄλλ ἄλλο· διὰ τοῦτο καθένας χ̀
τὸ χαρίσμάτα ἂς μεταχειρίζεται τὸ ἴδιόν εἰς τ̃
δόξαν τ̃ Θεοῦ, χ̀ τ̃ αὐτὸν ἀποστολ· πάντα εἰς
δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε. ἐπειδὴ μήτε ῥάπτης ῥάπτει
παπούτζια· μητὲ παπουτζὴς ῥάπτει, ἀλλὰ ἀναγινώ
σκοντας πρὸς θείαν γεαφὴν, πρέπει προφήτου μὲ πνεύ
ματικὲς ὀρθαλμὲς νὰ τὴν ἀναγνώσκη, κ̀ ὄχι μὲ
σαρκικὲς, κ̀ δεύτερον ὁ σκοπὸς τ̃ ἀναγνώσεως νὰ
ἐξ) διὰ τὴν σωτηρίαν. κ̀ ὄχι διὰ φιλονικείαις κ̀
μαλώματα, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ τ̃ ὑπερηφάνειαν
τ̃ διεφθαρμένης φύσεως κ̀ τότε ἡ ἀναγνωσις τ̃
θείας γεαφ̃ης ἐξ) διὰ τὴν δόξαν τ̃ Θεοῦ· τὸ ὁποῖον
δὲν ἔχει σύγκρισιν μὲ μίαν ἁπλ προσευχὴν. Διὰ
τοῦτο λοιπὸν βλέπουσας τὴν σήμερον τὰ τοιάυτα ἀγα
θὰ εἰς τὸ χώρισμας (ὁποῦ καθ' ἡμέραν ὁρθὸν τεθ
πιν (καθὼς ποτὲ ὁ νόμ τ̃ Ἰσραὴλ μᾶς ἐδώ
δησεν ἀπὸ τ̃ ἀρχὴν) διαμέσα τ̃ θείας γεαφ̃ης εἰς
τὴν γλῶσσαμας ἡ θεία γεαφὴ, κ̀ τώρα μᾶς ἀ
ναγγελοῦν τὰ ἔθνη, πῶς εἰς τὸ λόγομας τὰ ἐπλη
ρώθη πάλαι τ̃ προφητεία, τὸ, κ̀ ἐπάξω ἐπ' αὐ
τοὺς λιμόν.) θεῖο ζῆλο κινηθεὶς κ̀ ἀφ' ἑαυτ πολ
λοσιῶν παρακινηθεὶς (καθὼς ἀναξιω ὢν τὸ τοι
ὄτ ἔργο) μὲ τὸ νὰ δόξω προξενήσω τ̃ θείαν
γεαφὴν εἰς πλῆθος φόβου, τὴν ἐμετανόησα, δι
ορθώσας μερικὰ, συμβάλλοντάστα μὲ ἄλλους μετά
φρασας ἀκολούθων κ̀ τὴν ἐξήγησιν τ̃ ἁγίων πατέ
ρων εἰς ὠφέλειαν τ̃ δυσιβῶν κ̀ ὀρθοδόξων χρεια
στῶν. ἐξαιρέτως διὰ πρὸς ἑσπερίους κ̀ μερικὸς ἀρχ

ιερεῖς

ερεῖς, ὁποῦ δὲν καταλαμβάνουσιν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, διὰ νὰ ἤθελαν ἠμπορέσῃ μὲ τ' βοήθειαν τῆ παλιᾶς Πνευματ. μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τ' καινῆς νὰ καταλάβουσι ποτὲς ἀπὸ τὸ σφοδρότυπον διὰ νὰ τὸ μεταδώκουσιν εἰς τοὺς ἁπλοὺς χειρωνὲς σφὶς ὠφέλειαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν αὐτῆ καὶ δόξαν τῆ Θεοῦ. Ἐπειδὴ καὶ τὸ τί νὰ εἰπῶ διὰ τὸ ἦθός ας δὲν ἠξεύρω τὰ γὰρ κρίματα Θεοῦ ἀνεξερεύνητα καὶ οἱ ὁδοὶ αὐτῆ ἀνεξιχνίαστοι· διατὶ ἀνάμεσα εἰς τὰ πολλὰ ὁποῦ ἐχάπαιξν. ἐλευθερίαν λέγω καὶ βασιλείαν καὶ τὰ λοιπὰ κοσμικὰ, ἕνα ἔβη καὶ ἐπῆτο, τὴν σπεδὴν λέγω καὶ σοφίαν· ἡ ὁποία ἀνθῆσεν ἕνα καιρὸν εἰς τὸ λόγιμας ὡσὰν συμβόλι χαρὰ χάσμα ἀπὸ τ' Θεὸν. Καὶ τῶρα ἀπὸ ἐμᾶς αὐτοὺ τοὺ ἴδιες ἀμελεῖται, καὶ ἀποχάνεται, καὶ ἐξαστενεῖται ὡσὰν βλέλυγμα· ἀπὸ τ' ἀμέλειάνμας καὶ ἀμιμησίαν εἰς τοὺ σφοχόνεσμας. Καὶ ἀνίσως καὶ κανένας ἠξεύρῃ τίποτες ἀπὸ τ' φθόνου ἢ, φυλάξει τὸ τῆ λασκάρεως βιζαντὶς γεσμιατικῆ τὸ ῥητὸν καὶ πνῶν ἄνθρωπος τὸ, ὅσον ὀλίγοι τοσοῦτον ἐπιτυχαίνεται· ἀλλὰ τῆ ὁποίᾳ ἀποκείνομαι. ὅτι καλήτερον ἄρα νὰ ἦβη ἀκρίβεια καὶ αὐτοὺ νὰ ἀπεθένουν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τ' πεῖνα, διὰ νὰ πιάσῃ τὸ χωμὶ, παρὰ νὰ ἦβη φθόνια· ὁποῦ διὰ τ' ἀμάθειαν καὶ μόνον ἐπατιτήσαμεν ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρον εἰς τὸ ἄλλον. ἀπὸ τ' ἄκραν δηλαδὴ δι-δυμονίαν εἰς ἄκραν δυσυχίαν καὶ ταλαιπωρίαν· ἀπὸ τ' ἄκραν σοφίαν εἰς τ' ἄκραν ἀμάθειαν καὶ ἀπὸ τ' ἄκραν πιλιὰ εἰς τ' ἄκραν ἀπιλίαν καὶ ἐξαθένησεν ἐκαταξαθήκαμεν εἰς τὰ ἔθνη τόσον ὁποῦ κὰν ἴσα μὲ τοὺ Εβραίους δὲν μᾶς μετρεῦ· ἀμποτες ἦ καὶ νὰ ἦβη ἡ ἀναπλήρωσις τ' δεαποκῆ ῥητοῦ, ὡς καθὼς νομίζω καὶ ἦβη· τὸ, ἔσεσθε μισούμενοι ἀπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομάμε· καὶ διὰ νὰ μὴν σκανδαλίσω τινὰς, ὁποῦ ἐπαγγέλονται πῶς νὰ ἦβη φίλοι, σωπῶ· καὶ τὸ πλέον ἦβη ἐλπίζομας τὸ φρονιότερον. φρονῶ τὸν μὲν ἀπὸ τοὺ φρονιπάσιμας, φρὶ καὶ ὁποίων σωπῶ, ἐπειδὴ ὁ ἀμαθέστερος καὶ χειρώτερος εἶμαι

ἐγὼ·

ἐγὼ. δεύτερον περὶ τ κοινῆς ἀμελίας τῆ προεσό-
πων τὰ ῥηγισμα. Περφασιζόμενοι τ τυραννίαν τῆ
ἐξωτερικῶν, ὡσὰν νὰ μὴν εἶχαν οἱ προπατορέσμας
σκληρότερας, κὴ χειρότερας, καθὼς κὴ αὐτοὶ μό-
νοισας τὸ ἠξεύρασιν κὴ κανένας δὲν τὸ ἀγνωεῖ πο-
τιπαῖς σύγχυσες κὴ ταραχαῖς εἶχασιν εἰς τοὺ καιρὸς
τῆ διωγμῆ. ἀμὲ ἔρεσκεν ὡσὰν ἀστέρες πολύ-
φωτοι εἰς τὸ νοητὸν στερέωμα. κὴ ἀκόμι ἕως τ σή-
μερσν ἂν κάμε κὴ αὐτοίτυς νὰ ἐμίσευσαν ἀπὸ λόγ-
μας, ὅμως τὰ ἔργα κὴ ἡ προαίρεσες λάμπυσιν εἰς
ὅλων τῶν οἰκουμένων ὡς ὁ ἥλιος. ὥστε κὴ ἀπ' αὐ-
τοὺ τοὺ ἐχθρόσμας κὴ διώκτας νὰ ἐπαινᾶντι κὴ νὰ
φημίζωντι. κὴ ἡ αἰτία εἶδ μὲ τὸ νὰ ἐκίνησαν τ
διάβολον εἰς τ καιρὸν τ ἀκμῆτα. διατὶ ἀμέσως,
πῶς θέλει στεφανωθεῖ ὁ ἀθλητὴς, ἂν δὲν νικήσῃ τ
ἐχθρόνα εἰς τ πόλεμον; ἢ πῶς θέλει ἐπαινεθεῖ
ὁ κυβερνίτης ἂν δὲν κυβερνήσῃ κὴ σώσῃ τὸ καρά-
βι εἰς τὸν φορτῶνα. διατὶ εἰς τὸν χαλασμὸν κὴ αὐ-
τὸς ὁ ἀπειρόταλος ναύτης τὸ κυβερνᾶ, κὴ κα-
νεῖς δὲν τ ἐπαινᾶ· ὅμως μὲ τὸ νὰ εἶναι ὁ σκο-
πὸς νὰ δοξάσων μόνον τὸν λύτην, τὰ ἁμα-
τῆ σχοπῶσι μόνον κὴ ζητῶσι κὴ ἀμελῶσι τὸ κοινὸ·
ῥητῶς τὰ θεῖ σπουδῆς. τὸ ὁποῖον εἶναι ἐναντίον τ
τῶ Χειστῶ διδασκαλίας κγ τ β, ιγ τε, κὴ ἕ'ον
κανόνα τ ἁγίας κὴ οἰκουμενικῆς ζ. συνόδ. διατὶ
ὁ Χειστὸς ὄχι διὰ λόγους, ἀμὲ διὰ λόγχμας ἐ-
σαυρώθη κὴ ἀπέθανεν. περικλῶ ἢ τοὺ ἀναγινώ-
σκοντας νὰ μὴν συγχωρέσων. διατὶ ὄχι διὰ νὰ ἐξε-
θενήσῃ τοὺ θεϊσμὸς, γεφύρα ταῦτα; μὴ γένητο.
ἀμὲ διὰ νὰ ἐλέγξω πῶς εἰς τὸ κοινόνας ἀμέλει-
αν (ὁ γὰρ ἐλέγχων μὴ παῤῥησίας εἰρωνοποιεῖ) ἐ-
ξαιρέτως πῶς εἰς τὰ θεῖ ἐκκλησιαστικῶν. κὴ μάλι-
στα πῶς εἰς τὰ θεῖ σπουδῆς. ἀμὲ πῶς ἠμπορεῖ νὰ
φρονίζῃ θεῖ αὐτῆς μὴ ἔχοντες τὸν αὐτὸ; καθὼς
λέγει ὁ Ναζιανζινὸς. βάλονται γὰρ ἅπαντες ἵνα ἐν
κοινῷ τὸ κατ αὐτοὺ κρύπτεσθαι τέτοι, θέλου-
νὰ σκεπάζετυι ἢ πομπίτες μὲ τὸν κοινὸν ἁμαθί-
αν,

ως, χ' τ' τῦ Αἰσώπε μῦθον· μὲ τὸ νὰ κόψῃ ἡ ἀμπε-
λῆ τὴν ἀφέτης εἰς τὴν παγίδα, ἐσυμβάλθεν νὰ κό-
ψεν οἱ ἀμπελῆδες ὅλαις τ' ἀραῖς του. διὰ νὰ μὴν
τ' βαρῦν. καθὼς ἔκαμεν ὁ ἅγιο παλαιῶν παπρῶν
εἰς τὴν πάτερα, ὅπε ἐχάλασε τὸ σχολίον διὰ
νὰ μὴν μανθάνεν οἱ ἱερεῖς τε γράμματα διὰ νὰ
εἶναι μόνος τε σοφὸς. ὡς καθὼς ἐβουλήθηκεν χὴ πνὰς
ἅγιο νὰ τὸ κάμῃ εἰς τὸ τ' Κωνσταντινοπόλεως σχο-
λίον· εἰδὲ πάλιν χὴ τὴν καλοφαίνεται, (ὁ ζῆλος μὲ
ἀναγκάζει νὰ αὐθαδιάζω) ἂς συχωρεθῦν τὰ ἐγκεί-
τες τος· τ' μεθύσις λέγω χὴ σηλυβρίας ἂς εἶναι κα-
λὰ τὸ μανσῦπα) αἰσχύνομαι ἢ λέγειν Καισαρείας χὴ
τὰ τε ὁμοίυς τε, πατριάρχοι χὸ εἰσὶν. ὁπε μάλιστα, εἰς
τὰ τε τοιάτις τόπως ἔπρεπε νὰ πέμπωσι τὰ ἐξα-
γετωτέρες διὰ νὰ φυλάγουσι τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ τε
λύκως, ἀμὴ μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχυσι πότε κέρδος
δὲν τὰ μέλλει. Ἐπειδὴ δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς
τὴν σωτηρίαν τ' ἀνθρώπων χὴ εἰς τὴν δόξαν τ' Θεῦ. μήτε εἰς τὴν σπουδὴν χὴ προκοπὴν τ' ἀν-
θρώπου, μήτε εἰς τ' χρισιανισμόν του, ἀμὴ μᾶλ-
λον εἰς τ' χρηματισμόν του· χὴ ἂν εἶναι χὴ κανένας
ἁπε νὰ τ' ἐχαρίσθηκεν κάτι τι ἀπὸ τ' Θεὸν, ἀν-
τὶς τὴν δωρεὰν τιμὴν, ὁπε γράφει ὁ ἅγιο Παῦ-
λο νὰ ἀξιώνεται, εἶναι ἀποκηρυγμένο χὴ κα-
τάρεγεμένο ὡσὰν μηδὲ πότε. (χὴ διὰ νὰ μὴν
ἀμφιβάλῃ κανεῖς, ὅτι ἀπὸ ζῆλον χὴ ὄχι ἀπὸ πάθος
γράφω, βάλλω τ' Θεὸν μάρτυρα χὴ τ' φίλην ἀρ-
της ζωντανὸν ἀποδεῖγμα) τὸ ὁποῖον φέρεται
ὄχι ἀπὸ κανένα ἅγιο, ἀλλὰ ἀπὸ τ' φθόνον τ' ὑπο-
κρισίας. διατὶ ἂν κἀγὼ χὴ νὰ ἀπολέσωμαι ὅτι χὴ
ἂν εἴχαμεν ὡς καθὼς εἴπαμεν παρακάτω, ὅμως τ'
αἰτίαν τε χαμοῦ, ἀκόμι ὅσον ἠμπορεῦμεν σφίκτα
τὴν κρατεῦμεν, τυπέσι τὴν ὑποκρίσειαν, καθὼς εἶ-
ναι φανερὸν χὴ νὰ τὸ ἀρισθοδεῦμεν χ' τ' διαγελι-
σιὸν Ἰωάν. ἂν ἠμπορεῦμεν, διατὶ χάμναμεν τ' Θε-
ὸν φόβον, ὁπε ὁ Παῦλο γράφει, πᾶς ἄνθρω-
πο φόβος χ' τ' δαιδὶ, χὴ ὁ Θεὸς ἁγιάσῃ,

χὴ

κὴ διὰ νὰ ἐλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον, οἱ διώκται κὴ ἐχθροί μας διαπαντός ἔτζι ἀπελπισμένοι σέκνουται ὡσὰν λαγόδες κὴ τοὺ ἀρπάζουσιν μὲ τὸ ἀηδίσει τὸ Σατανᾶ μὲ τ' χρυσὸν δηλαδὴ κὴ τ' μάταιαν δοξαν τοῦ κόσμου, κὴ τοὺ κάμνουσιν ὄρεξα να κὴ μᾶς πολεμοῦν ὡς καθὼς πρτὲ τ' Λέω ἀλλάπον κὴ τῶρα τ' Παπαδόπουλον. Δέομαι ὅμως κὴ παρακαλῶ τοὺ θεοσεβεστάτου προεστὼς νὰ μοῦ συγχωρέστουν ὡσὰν ἀνάξιον κὴ ἀχρεῖον δοῦλον κὴ τέκνιντις ἐν Χειστῷ τοῦ τ' ἀδελφάς κὴ αὐθαδίαμου. Ἐπειδὴ πῖος εἶμαι ἐγὼ νὰ νοθετῶ κὴ νὰ ἐλέγχω τοὺ ἐνούλους ἀγγέλους τ' ἐκκλησίας τοῦ Χειστοῦ. κὴ ἂς μοῦ δεχθοῦσι τὰ λόγια κὴ ἐλεγμούσιμου ὡσὰν λογικᾶ (διατὶ ὁ ζήλος τ' ἁγίας μητρός μου μὲ ἐμώρεγνεν) ἀμὴ ὡσὰν τοῦ ἀλόγου πιπρᾶ ὁ Πέτρος τ' φωνὴ. Ἄμποτες νὰ δώσῃ Κύριος ὁ Θεὸς κὴ αἰ ἁγιαι τ' ἁγίων πατέρωνμας παρέντων κὴ ἀπόντων, ἀμὴν. Ἐρρωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες, κὴ ἄχρεῖοι τ' ἐμῆς ἀναξιότητος.

φ ϟ γ.

Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος

ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

Εἰσαγέ-

11 γενόμενα ἐπὶ μετοικεσίας Βαβυλῶνος· ἢ γενόμενα ἐπὶ Βαβυλῶνος:

12 βλ: μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν

17 βλ: Ἡμαναὴλ

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΒΙΒΛΟΣ γενέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ Δαυὶδ, τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. καὶ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. καὶ Ἰακὼβ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

3 Καὶ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἀπὸ τῆς Θαμάρ. καὶ Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ. καὶ Ἐσρὼμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Καὶ Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ. καὶ Ἀμιναδὰβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών. καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμών.

5 Καὶ Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἀπὸ τῆς Ῥαχάβ. καὶ Βοὸζ ἐγέννησε τὸν Ὼβὴδ ἀπὸ τῆς Ῥούθ. καὶ Ὼβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.

6 Καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. καὶ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἀπὸ τῆς γυναικὸς τοῦ Οὐρίου.

7 Καὶ ὁ Σολομὼν ἐγέννησε τὸν Ῥοβοὰμ. καὶ Ῥοβοὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. καὶ Ἀβιὰ ἐγέννησε τὸν Ἀσά.

8 Καὶ Ἀσὰ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ. καὶ Ἰωσαφὰτ ἐγέννησε τὸν Ἰωρὰμ. καὶ Ἰωρὰμ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.

9 Καὶ Ὀζίας ἐγέννησε τὸν Ἰωαθάμ. καὶ Ἰωαθὰμ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ. καὶ Ἄχαζ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Καὶ Ἐζεκίας ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ. καὶ Μανασσῆς ἐγέννησε τὸν Ἀμών. καὶ Ἀμὼν ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.

11 Καὶ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. εἰς τὸν καιρὸν ὅτε μετῳκίσθησαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

12 Καὶ μετὰ τὴν μετοικεσίαν τῆς Βαβυλῶνος, ὁ Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. καὶ Σαλαθιὴλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Καὶ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ. καὶ Ἀβιοὺδ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ. καὶ Ἐλιακεὶμ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Καὶ Ἀζὼρ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ. καὶ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ. καὶ Ἀχεὶμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ.

15 Καὶ Ἐλιοὺδ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ. καὶ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Ματθάν. καὶ Ματθὰν ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Καὶ Ἰακὼβ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Ὅλαι λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ τοῦ Ἀβραὰμ ἕως τοῦ Δαυὶδ, εἶναι δεκατέσσαρες γενεαί. καὶ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ ἕως τῆς μεταπτώσεως τῆς Βαβυλῶνος, εἶναι δεκατέσσαρες γενεαί, καὶ ἀπὸ τῆς μεταπτώσεως τῆς Βαβυλῶνος, ἕως τοῦ Χριστοῦ εἶναι δεκατέσσαρες γενεαί.

18 Καὶ ἡ γλῶσσα τῦ Ἰησῦ Χριςῦ, τέτοιας λογῆς ἐγίνκεν, ἐπειδὴ ἡ μητέρα ἡ Μαρία ἀρηζονιάθη τ Ἰασὴφ, πρὶ νὰ ἤθελαν μαζῆ, εὑρέθη ἐγκατερημένη ἀπὸ πνεῦμα ἅγιον.

19 Καὶ ὁ Ἰασὴφ ὁ ἄνδρας της μὲ πνὰ ἦ δίκαιος μὴ θέλοντας νὰ τὴν φανερώσῃ, ἀπόλησε κρυφὰ νὰ τὴν ἀφήσῃ.

20 Καὶ τέτα ἀπὸς ἐσκέφθη εἰς τ νῶν, περπάτησε ἄγγελος κυρίε τε ἐφάνη ὡς τὸ ὄνειρον νὰ λέγῃ τε, Ἰασὴφ υἱὲ τῦ Δαυΐδ, μὴ φοβηθῇς νὰ πάρῃς τ Μαριὰμ τ γυναῖκα σε. διατὶ ἐκεῖνο ὅπε ἐσυλλήφθη εἶν αὐτὴν ἦ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

21 Καὶ θέλῃ γένῃ υἱὸν καὶ θέλῃς τὸν ὀνομάσῃ Ἰησῦν. διατὶ αὐτὸς θέλῃ σώσῃ τ λαόν τε ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας τε.

22 Καὶ τέτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο ὁπὲ ἐλαλήθη ἀπὸ τῦ κυρίε διὰ μέσε τῦ προφήτε, λέγοντας,

23 Ἴδε, νὰ ἡ παρθένα θέλῃ ἔχῃ σπαρθῇ, καὶ θέλῃ γένῃ υἱόν, καὶ θέλεσιν κράξῃ τὸ ὄνομάτε τ Ἐμμανουὴλ, τὸ ὁποῖον ἑρμηνεύεθ, μεθ' ἡμᾶς ὁ Θεός.

24 Καὶ ὁ Ἰασὴφ συκοτύμπνος, ἀπὸ τ ὕπνον ἐκαμε, καθὼς τ ἐπροσέταξεν ὁ ἄγγελος κυρίε, καὶ ἐπῆρε τὴν γυναῖκα τε.

25 Καὶ δὲν τὴν ἐγνάριζεν ἕως ὁπὲ ἐγέννησε τ υἱόν της τ πρωτότοκον καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομάτε Ἰησῦν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ἀσὰν ἐγεννήθη ὁ Ἰησῦς εἰς τὴν Βηθλεὲμ τ Ἰεδαίας εἰς τ ἡμέρας Ἡρῴδε τῦ βασιλέως, νὰ, ἦλθαν μάγοι ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ εἰς τὰ Ἱερσόλυμα λέγοντες,

2 Πῦ ἔ] ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰεδαίων, ὁ πῦ ἐγεννήθη, διατὶ ἐμεῖς ἰδαμὲν τ ἀστέρα τε εἰς τὴν ἀνατολὴν καὶ ἤλθαμεν νὰ τ προσκυνήσωμεν.

3 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης ἀσὰν τὸ ἄκεσεν ἐσυγχύθη, καὶ ὅλα τὰ Ἱερσόλυμα μαζῆ μελαντῶν.

4 Καὶ μαζώνοντας ὅλες τὲς ἀρχιερεῖς καὶ τὲς γραμματεῖς τῦ λαῦ τὲς ἐρώτα, πῦ γεννᾶται ὁ Χριστός.

5 Καὶ ἐκεῖνοι τ εἶπαν, εἰς τὴν Βηθλεὲμ τ Ἰεδαίας, διατὶ ἔτ' ἐγράφη διὰ μέσε τε προφήτε.

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ τῦ Ἰέδα, καθόλε δὲν εἶσαι μικροτάτη ἀνάμεσον εἰς τὲς ἡγεμόνας τῦ Ἰέδα. διατὶ ἀπὸ σένα θέλῃ ἔβγῃ ἡγεμὼς ὁ ὁποῖος θέλῃ ποιμάνῃ τ λαόν με τ Ἰσραήλ.

7 Τότε ὁ Ἡρῴδης κρύφα τὲς μάγες, ἐξέτασε ἀκριβὰ ἀπ' αὐτὲς τ καιρὸν τῦ ἀστέρος ὁ πῦ ἐφάνη.

8 Καὶ πέμποντάς τες εἰς τ Βηθλεὲμ τὲς εἶπε. σύρτε καὶ ἐξετάξετε καλόφρονως διὰ τὸ παιδίον, καὶ ἀσὰν τὸ εὕρῆτε δόστε με εἴδησιν διὰ νὰ πάγω κ' ἐγὼ νὰ τὸ προσκυνήσω.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ἀσὰν ἤκεσᾶ τὰ λόγια τῦ βασιλέως ἐδιέβησᾶ. καὶ τα, πάλιν ὁ ἀστέρας ὁπὲ ἴδαν εἰς τ ἀνατολὴν κ' ἐπῆγεν ὁμπροσθέτας, ἕως ὁπῦ ἦλθε κ' ἐστάθη ἐκεῖ ὁπῦ ἦτον τὸ παιδίον.

10 Καὶ ἀσὰν ἴδαν οἱ μάγοι τ ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην χῆ πολλά.

11 Καὶ ἔρχοντας νὰ ἐλθῶσιν εἰς τὸ σπῆτι, εὗρῆκαν τὸ παιδίον μαζῆ μὲ τὴν Μαρίαν τὴν μάναν τε καὶ πέσοντες κ' ἐπροσκύνησᾶ

18: χβ: ἐγγαβωνιάθη. — μαζῦ α γδαμεν. χδ: ἐγκατερωμένη

19: χβ: ἐδέλεσε ἡμ. — ἠμπόρων: Not: participia in ων dat. sing. — ἠκρυφᾶ. — ἄφιον. Not: adverbia quæ in α desinunt fœmin. aut Neutra, per ον ut ἀρνατικῶς ἀντιπαρεκτείνεται, ἠμῶνα, τὸ παιδίον θέλοντας determinata nomina quæ in α desinunt: χβ: μαζωνᾶται. — ἠκρυφᾶ ἐκρύφθη. χβ: ἐχονται — φᾶ πράγματα ἐκρυφᾶ. i. e. κρυφὰ, πεκτωμένα illa dā

μὴ φοβηθῇς. nam ἐχομεν τε consonante, non ἐχομεν ἐννατὰν τὸ ν.

Not: participia in ων dat. sing. per ον ut ἀρνατικῶς ἀντιπαρεκτείνεται, ἠμῶνα, τὸ παιδίον θέλοντας determinata nomina quæ in α desinunt: χβ: μαζωνᾶται. — ἠκρυφᾶ ἐκρύφθη. χβ: ἐχονται — φᾶ πράγματα ἐκρυφᾶ. i. e. κρυφὰ, πεκτωμένα illa dā

μὴ φοβηθῇς. nam ἐχομεν τε consonante, non ἐχομεν ἐννατὰν τὸ ν.

20: χβ: ἐχόνται — μνήσθητι — μαζῦ. ἐδόθαμεν.

21: χβ: ἐδέλεσε ἡμ. — ἠμπόρων: Not: participia in ων dat. sing. — ἠκρυφᾶ. — ἄφιον. Not: adverbia quæ in α desinunt fœmin. aut Neutra, per ον ut ἀρνατικῶς ἀντιπαρεκτείνεται, ἠμῶνα, τὸ παιδίον θέλοντας determinata nomina quæ in α desinunt: χβ: μαζωνᾶται. — ἠκρυφᾶ ἐκρύφθη. χβ: ἐχονται — φᾶ πράγματα ἐκρυφᾶ. i. e. κρυφὰ, πεκτωμένα illa dā

μὴ φοβηθῇς. nam ἐχομεν τε consonante, non ἐχομεν ἐννατὰν τὸ ν.

22: χβ: ἐγγαβωνιάθη. — μαζῦ α γδαμεν. χδ: ἐγκατερωμένη

23: χβ: ἐδέλεσε ἡμ. — ἠμπόρων: Not: participia in ων dat. sing. — ἠκρυφᾶ. — ἄφιον. Not: adverbia quæ in α desinunt fœmin. aut Neutra, per ον ut ἀρνατικῶς ἀντιπαρεκτείνεται, ἠμῶνα, τὸ παιδίον θέλοντας determinata nomina quæ in α desinunt: χβ: μαζωνᾶται. — ἠκρυφᾶ ἐκρύφθη. χβ: ἐχονται — φᾶ πράγματα ἐκρυφᾶ. i. e. κρυφὰ, πεκτωμένα illa dā

μὴ φοβηθῇς. nam ἐχομεν τε consonante, non ἐχομεν ἐννατὰν τὸ ν.

24: χβ: σκοτωμένος ω γδαμεν

7: χβ: μαζῆ ἐγεννᾶται. — κρυφᾶ. — ἀκριβᾶ — ἀπ' αὐτὲς τ καιρὸν τῦ φανῆ

8: χβ: πρόσκυνίζῃς — ἐλάνα ἐλάγω

9: χβ: ἐδέλεσε ἡμ. — ἠμπόρων: Not: participia in ων dat. sing. — ἠκρυφᾶ. — ἄφιον. Not: adverbia quæ in α desinunt fœmin. aut Neutra, per ον ut ἀρνατικῶς ἀντιπαρεκτείνεται, ἠμῶνα, τὸ παιδίον θέλοντας determinata nomina quæ in α desinunt: χβ: μαζωνᾶται. — ἠκρυφᾶ ἐκρύφθη. χβ: ἐχονται — φᾶ πράγματα ἐκρυφᾶ. i. e. κρυφὰ, πεκτωμένα illa dā

μὴ φοβηθῇς. nam ἐχομεν τε consonante, non ἐχομεν ἐννατὰν τὸ ν.

10: χβ: χὸ πεχᾶ.

11: χβ: ἐχονται — χβὸ κοπῆ — μαζῦ.

Franckesche Stiftungen zu Halle

σκιώσαν ϗ ὑποίξαντες τοὺς θησαυρούς των, τὰ ἤφερθν χαρίσματα, χρυσάφι ϗ Λίβανον ϗ Σμύρναν.

12 Καὶ ἔχρηλας νὰ τοὺς ἀποκαλυφθῇ εἰς τὸ ὀνειρέυτες νὰ μὴ μιλαγυρίσιν εἰς τ Ἡρῴδιν. διὰ ἄλλιν χράταν διεχώρησαν εἰς τ Τόπους.

13 Καὶ ἀσὰν διεχώρησαν αὐτοὶ, παρθὺς ἄγγιλος Κυρίε ἐφθὶν τῇ Ἰωσὴφ εἰς τὸ ὀνειρόθλε, ϗ λέχ᾽τε, σηκώτε ϗ ἅπαρε τὸ παιδίον ϗ τὴν μάνατε, ϗ φύγε εἰς τὴν Αἴγυπτον, ϗ ἂς εἶσαι ἐκεῖ, ἕως ὁ πῦ νὰ σᾶ εἰπῶ. διατὶ μέλλει ὁ Ἡρῴδης νὰ ζητήσῃ τὸ παιδίον νὰ τὸ χαλάσῃ.

14 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐσηκώθηκεν, ϗ ἔπαρε τὸ παιδίον ϗ τὴν μάνατε τὴν νύκλα ϗ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

15 Καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως ὁπῦ ἀπέθανεν ὁ Ἡρῴδης. διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο ὁ πῦ ἐλαλήθη ἀπὸ τ Κύριον. διὰ μέσε τῦ προφήτε, ὁ πῦ λέγει, ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἐκάλεσα τ ὑϊόν με.

16 Τότε βλέποντας ὁ Ἡρῴδης, πῶς ἐγελάσθη ἀπὸ τοὺς μάγες, ἐθυμώθη χ᾽ πολλὰ. ϗ ἔστλεν ἀνθρώπες ϗ ἐφόνθσεν ὅλα τὰ παιδία ὁπὰ ἦτεν εἰς τὴν Βηθλεὲμ, ϗ εἰς ὅλατης τασσιὸς ἀπὸ δύο χρονῶν ϗ κάτω, κ᾽ τ καιρὸν ὁ πῦ ἐξετάσθηκεν κ᾽ λεπῶς ἀπὸ τοὺς μάγες.

17 Τότε ἐπληρώθη ἐκεῖνο ὁ πῦ ἐλαλήθη ἀπὸ τ Ἱερεμίαν τ προφήτεω ὁπᾶ λέγει·

18 Φωνὴ ἀκούθη εἰς τὴν Ῥαμᾶ, πολὺς θρῆνος ϗ πολλὰ κλαύμματα, ϗ πολλοὶ ἀναστεναγμοὶ. ὁπᾶ ἔκλαιεν ἡ Ραχὴλ τὰ παιδιά της· ϗ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διατὶ δὲν εἶ᾽ πλέον.

19 Καὶ ἀσὰν ἀπέθανεν ὁ Ἡρῴδης, παρθὺς ἄγγιλος Κυρίε ἐφάνη τῇ Ἰωσὴφ εἰς τὸ ὀνειρόντε εἰς τὴν Αἴγυπτον.

20 Λέχοντας, σηκώτε ϗ ἅπαρε τὸ παιδίον ϗ τὴν μάνατε. ϗ ἄμε εἰς τὴν γῆν τῦ Ἰσραὴλ. διατὶ ἐκεῖνοι ὁπᾶ ἐζήτλαν νὰ πάρνε τὴν ζωὴν τῦ παιδίε, ἀπέθανεν.

21 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐσηκώθηκε ϗ ἔπαρε τὸ παιδίον ϗ τὴν μάνα τε ϗ ἐπῆγεν εἰς τὴν γῆν τ Ἰσραὴλ.

22 Ἀμὴ ἀσὰν ἤκουσεν, ὅτι ἄρχελαος βασιλεύει εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἀντὶς τ Ἡρῴδου τ πατέρε, ἐφοβήθη νὰ πάγε ἐκεῖ, ϗ ἐχρίθη νὰ τοῦ ἀποκαλυφθῇ εἰς τὸ ὀνειρόν τε, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρα τ Γαλιλαίας.

23 Καὶ πηγαίνοντας ἐκατοίκησεν εἰς τὴν πόλιν ὁπᾶ λέγεται Ναζαρέτ. διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο ὁπᾶ εἶπεν οἱ προφῆται, ὅτι θέλ᾽ κληθῇ Ναζωραῖος.

Κεφ. γ᾽. 3.

ΚΑὶ εἰς ἐκείνες τ ἡμέρες ἦρχε ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτίσης κηρύποντας εἰς τὴν ἔρημον τ Ἰουδαίας.

2 Καὶ λέγοντας, μετανοεῖτε ὅτι ἐσήμωσεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

3 Ἐπῦτος ἦ᾽ ἐκεῖνος ὁ πῦ ἐλαλήθη ἀπὸ τ Ἡσαΐαν τ προφήτεω, λέγοντα, φωνὴ ἐκείνε ὁ πῦ βοᾶ μέσα εἰς τὴν ἔρημον, ἑτοιμάσετε τὸν χράτα τῦ κυρίε. κάμετε ἴσες τοὺς δρόμους τε.

4 Καὶ ἐπῦτος ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ῥοῦχόν τε ἀπὸ μαλλὶ τ καμή-

καμήλε. κ᾽ μὲ ζανέρε πηζίνιον ὅταν ζασμῶ. κ᾽ τὸ φαΐτε ὅπεθεν ἀκρίδες κ᾽ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐπῆγεν ἔξε᾽ ὁ Ἱερουσαλὴμ εἰς αὐτὸν, κ᾽ ὅλη ἡ Ἰουδαία, κ᾽ ὅλα τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνε.

6 Καὶ ἐβαπτίζυλλαν εἰς τὸ Ἰορδάνιλω ἀπ᾽ αὐτὸν, ἐκομολογούμενοι τὰ ἁμαρτίαζες.

μανοι

7 Καὶ ὡσὰν εἶδε πολλὲς ἀπὸ τοὺς Φαρισαίες κ᾽ ἀπὸ τοὺς Σαδδικαίες, ὁ πᾶ ἐρχυνίδη εἰς τὸ βαπτισμάτε τοῦ ἐλεγε. γαννήματα γὴ ἐχιδνῶν, τίς σᾶς ἐδίδυξε νὰ φύγετε ἀπὸ τὸν ὀργὸν ὁπὲ μέλλει νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμετε λοιπὸν καρπὲς ἀξίνς τ᾽ μετανοίας.

9 Καὶ μὴν σᾶς φαΐνεται νὰ λέγετε μέσα σας; ἐμεῖς ἔχομεν πατέρα τ᾽ Ἀβραάμ. Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δυώτας κ᾽ ὁσὶ τ᾽ πέτρας ἐτάταξε νὰ σηκώσῃ παιδία εἰς τ᾽ Ἀβραάμ.

10 Καὶ νά, κ᾽ τὸ τζεκούρι εἰς τ᾽ ῥίζα τῦ δένδρε κεῖτ. κάθε δένδρον λοιπὸν ὁ πᾶ δὲν κάνῃ καλὸν καρπὸν, κόβετ᾽ κ᾽ βάλλετ᾽ εἰς τὸ φωτιά.

11 Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω μὲ τὸ νερὸ εἰς μετάνοιαν, ἀμὰ ἐκεῖνος ὁπὲ ἔρχετ᾽ κατοπόδι μου, εἶν᾽ δυνατότερός μου. τὸ ὁποῖο ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξι᾽ νὰ σκύψω τὰ παπούτζια τοῦ. αὐτὸς θὰ σᾶς βαπτίσῃ μὲ πνεῦμα ἅγιον κ᾽ μὲ φωτιάν.

12 Εἰς τὴ σπυρὶ τ᾽ ἔχει τὸ φτιάρι κ᾽ θὰ καθαρίσει τὴν ἐλωπί. κ᾽ θὰ μαζώξει τὸ σιτάρι εἰς τὸ ἀμπάρι. ἀμὰ τὸ χόρτο θὰ τὸ καύσῃ μὲ φωτιὰν ποὺ δὲν σβέννεται ποτέ.

13 Τότε ἔρχετ᾽ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν Ἰορδάνη νὰ βαπτισθῇ ἀπ᾽ αὐτόν.

14 Ἀμὰ ὁ Ἰωάννης τ᾽ ἐμπόδιζε λέγοντας. ἐγὼ ἔχω χρείαν νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ σένα, κ᾽ σὺ ἔρχεσαι εἰς ἐμένα;

15 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς κ᾽ λέγει τε. ἄφησε τώρα. διατὶ ἔτζι πρέπει ἐμᾶς νὰ πληρώσωμεν κάθε λογῆς δικαιοσύνη. τότε τ᾽ ἄφησεν.

16 Καὶ ἀφοῦ τις ἐβαπτίσθη ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἐβγῆκε ἀπὸ τὸ νερό, κ᾽ νά, κ᾽ τοῦ ἀνοίχθησαν οἱ οὐρανοί, κ᾽ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ὁπὲ κατέβαινεν ὡσὰν περιστέρι κ᾽ ἤρχετ᾽ ἀπάνω τε.

17 Καὶ ἄκουσε φωνὴ ἀκούθη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς ὁπὲ ἔλεγε. οὗτος εἶν᾽ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπημένος εἰς τ᾽ ὁποῖον ἀναπαύθηκα.

Κεφ. δ. 4.

ΤΟ᾽τε ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ, εἰς τὸν ἔρημον, διὰ νὰ πειρασθῇ ἀπὸ τ᾽ διάβολον.

2 Καὶ ἐνήστεψε νὰ νηστεύσῃ τεσσαράντα ἡμέρες κ᾽ τεσσαράντα νύκτες, ὕστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ πηγαίνοντας σιμά τε ὁ πειραζὰν τε λέγει. ἂν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ διὰ νὰ γίνουν ἐκεῖτες οἱ πέτρες ψωμία.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τε ἀπεκρίθη. γέγραπται. ὄχι μόνον μὲ ψωμὶ νὰ ζήσῃ ἄθρωπος, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγον ὁπὲ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ.

5 Τότε τὸν ἐπῆρεν ὁ διάβολος κ᾽ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν. κ᾽ τὸν ἴστησεν εἰς τὰ ἄκρα τῦ ἱεροῦ.

6 Καὶ λέγει τε, ἂν εἶσαι υἱὸς

11 δερμαΐνιον

14 κάμηλον — 14: γ: κάμηλος.

15: γβ: ὧδε — ἄφησε.

7 σαδδουκαίων — 16: γ: ἀναβαίνων.

9: γβ: σὴ κόσης

10 πρὸς τὴν ῥίζαν

11 — 3: γ: ἡ πλύσεως.

νὰ σηκώσῃ τὰ ὑποδήματα ἢ νὰ βαστάξῃ τὰ ὑποδήματα.

12: γ: ἐβάλετο εἰς τὴν φυλακήν.

13: γβ: ἦλθεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ.

14: γβ: ἐκώλυεν αὐτὸν λέγων

15: γβ: ἄφες ἄρτι

16: γβ: ἀναβαίνων

17: γβ: ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα

Κεφ. δ. 1: γβ: ἀνήχθη

2: γβ: ἐπείνασε

3: γβ: ἐλθὼν

4: γβ: ἐπὶ παντὶ ῥήματι

5: γβ: ἔστησεν

ὸς τῦ Θεῦ, ῥίξ: ℣ λόγε σε κάπω. διατὶ εἴ) γεγραμμένον, ὅτι θέλ προστάξει τοῖς ἀγγέλοις διὰ λόγου, καὶ θέλον σὲ σηκόσι απάνω εἰς τὰ χέρια τες νὰ μὴ σκοτάλῃς ποτὲ εἰς πέτραν τὸ ποδάρι σε.

7 Λέγειλε ὁ Ιησῦς πάλιν, γεγραμμένον εἴ) καὶ ἐπῶτο, ὅτι ℣ αὐθέντιν ℣ Θεόν σε, νὰ μὴ ℣ δοκιμάσῃς.

8 Πάλιν πέρνειτ ὁ διάβολος καὶ ἀνεβάζειτον εἰς ἕνα ὄρος πολλὰ ὑψηλὸ, καὶ δείχνειτῦ ὅλας ℣ βασιλείας τῦ κόσμε καὶ τὴν δόξαν τες.

9 Καὶ λέγειτε, ἐτῦτα ὅλα θέλω σε τὰ δώσῃ ἂν πέσῃς νὰ μὲ προσκυνήσῃς.

10 Τότε τῦ λέγει ὁ Ιησῦς ἔλα ὀπίσωμε Σατᾶνα, διατὶ εἴ) γεγραμμένον ὅτι ℣ αὐθέντιν ℣ Θεόν σε θέλεις προσκυνήσῃ, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσῃ.

11 Τότε ℣ ἄφησεν ὁ διάβολος, καὶ παρευθὺς ἤλθασιν ἄγγελοι καὶ ℣ ὑπηρέτησεν.

12 Καὶ ἀσὰν ἤκουσεν ὁ Ιησῦς ὅτι ὁ Ιωάννης ἐπαρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ ἀφ' οῦ ἐγίνοντας τὴν Ναζαρὲτ, ἦλθε καὶ ἐκαλοίκησεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν. εἰς τὰ σύνορα τῦ Ζαβελὼν καὶ τ' Νεφθαλείμ.

14 Διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο ὁπῦ εἶπεν ὁ Θεὸς διὰ μέσε τῦ προφήτε Ἡσαΐε ὁπῦ λέγει.

15 Γῆ τῦ Ζαβελὼν καὶ γῆ τῦ Νεφθαλείμ. στράτα τ' θαλάσσης. πέραν τῦ Ἰορδάνε. Γαλιλαία τῆς ἐθνῶν.

16 Ὁ λαὸς ὁπῦ ἐκάθητον εἰς τὸ σκότος ἴδε φῶς μέγα. καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ ἐκαθίσθην εἰς τ' τόπον καὶ εἰς τὴν σκιὰν τῦ θανάτε. τὸ φῶς ἔφαξεν εἰς αὐτοῦ.

17 Καὶ ἀπὸ τότε ἄρχεσεν ὁ Ιησῦς νὰ κηρύτῃ καὶ νὰ λέγῃ. μετανοεῖτε, ὅτι ἐγγίζασιν ℣ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

18 Καὶ περιπατῶντας ὁ Ιησῦς σιμὰ εἰς τὴν θάλασσαν τ' Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφὰς, τ' Σίμωνα ὁπῦ λέγε) Πέτρ. καὶ τ' Ἀνδρέαν τ' ἀδελφόν τε, ὁπῦ ἔριχναν δίχτυα εἰς τὴν θάλασσαν. (διατὶ ἦταν ψαράδες.)

19 Καὶ λέγειτες ἐλᾶτε ὀπίσωμε. καὶ θέλα σὲς κάμει ψαρεμὲς ἀνθρώπων.

20 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν τὰ δίχτυα καὶ τῦ ἀκολούθησασιν.

21 Καὶ περάσαντας παρακεῖθε τ' θεάλλες δύο ἀδελφὰς, τ' Ἰάκωβον τ' υἱὸν τῦ Ζεβεδαίε καὶ τ' ἀδελφόν τε τ' Ἰωάννην, μέσα εἰς τὸ καΐκι μαζὶ μὲ τ' Ζεβεδαῖον τ' πατέρα τες, ὁπῦ ἐμπαλαναν τὰ πλεμμάτιά τες, καὶ τὲς ἐκάλεσε.

22 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν καὶ τὸ καΐκι, καὶ τ' πατέρα τες καὶ τῦ ἀκολούθησασιν.

23 Καὶ ὁ Ιησῦς ἐγύριζεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν διδάσκων εἰς τὰς συναγωγὰς τες, καὶ κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰατρεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν εἰς τὸν λαόν.

24 Καὶ ἠκούσθη ἡ φήμη τε εἰς ὅλην τὴν συρίαν. καὶ τῦ ἔφεραν ὅλες τὲς ἀῤῥωστίες ὁπῦ ἐκατάχταν ἀπὸ διάφορες ἀῤῥωστίας καὶ βάσανα, καὶ δαιμονισμένους, καὶ σεληνιαζομένους, καὶ παραλύτους, καὶ τὲς ἰάτρευσεν.

25 Καὶ τῶ ἀκολούθησε πολὺς λαὸς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Δεκάπολιν, καὶ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ πέραν τὰ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε'. 1.

Καὶ ἐκεῖνος βλέποντας τὸν λαὸν ἀνέβη ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκαθίσε, καὶ οἱ μαθηταί του ἐστήκησαν σιμά του.

2 Καὶ ἀνοίγοντας τὸ στόμα του ἐδίδασκε, λέγοντας.

3 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁπού ἔχουν πτωχεία εἰς τὸ πνεῦμα. ὅτι δικαίων ἔναι ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν.

4 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁπού λυποῦνται, ὅτι θέλουσι παρηγορηθῆ.

5 Καλότυχοι οἱ πράοι, ὅτι αὐτοὶ θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν.

6 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁπού πεινοῦσι καὶ διψοῦσι τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ θέλουσι χορτασθῆ.

7 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁπού ἔχουν ἐλεημοσύνη, ὅτι θέλουσιν ἐλεηθῆ.

8 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁπού ἔχουν καθαρὴ εἰς τὴν καρδίαν, ὅτι αὐτοὶ θέλουσι χαρῆ τὸν Θεόν.

9 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁπού κάμνουν εἰρήνην, ὅτι αὐτοὶ θέλουσι κληθῆ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.

10 Καλότυχοι ἐκεῖνοι ὁπού διωχθοῦσι διὰ τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτῶν ἔναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

11 Καλότυχοι θέλετε εἶσθε ὅταν σᾶς ὀνειδίσουν καὶ σᾶς διώξουν, καὶ σᾶς εἴπουν πᾶσαν λογῆς κακὸν λόγον συκοφαντοῦντες, ἕνεκα τοῦ λόγου μου.

12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ἡ πληρωμή σας ἔναι πολλὴ εἰς τοὺς οὐρανούς. διατὶ τέτοιες λογῆς ἐδίωξαν τοὺς προφήτας ὁπού ἦτον πρωτήτερά σας.

13 Ἐσεῖς εἶστε τὸ ἅλας τῆς γῆς. καὶ ἐὰν τὸ ἅλας χάσῃ τὴν ἀντίληψιν, μὲ τί νὰ ἁλισθῆ πλέον; δὲν ἀχρηΐζει τίποτις πιρά, νὰ βιγῆ ἔξω καὶ νὰ καταπατηθῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

14 Ἐσεῖς εἶστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. μία πόλις ὁπού εἶναι πάνω εἰς ὄρος δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρυφθῆ.

15 Οὐδ ἀνάπτουσι λύχνον καὶ τὸν βάνουσι ἀπὸ κάτω εἰς τὸ σωρί μου, ἀλλὰ τὸν βάνουσιν εἰς τὸ λυχνοστάτι, καὶ φέγγει εἰς ὅλους ὁπού εἶναι μέσα εἰς τὸ σπῆτι.

16 Τέτοιας λογῆς δὲ λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ ἰδοῦσι τὰ καλά σας ἔργα καὶ νὰ δοξάσουν τὸν πατέρα σας ὁπού εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

17 Μὴν λογιάσητε ὅτι ἐγὼ ἦλθα νὰ χαλάσω τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας. δὲν ἦλθα νὰ τὰ χαλάσω, ἀλλὰ νὰ τὰ τελειώσω.

18 Διατὶ βέβαια σᾶς λέγω. ἕως ὁπού νὰ παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, μία ἰῶτα, ἢ μία στιγμή, δὲν θέλει παρέλθῃ ἀπὸ τὸν νόμον, ἕως ὁπού νὰ τελειωθοῦσι ὅλα.

19 Ὅποιος λοιπὸν χαλάσῃ μίαν ἀπὸ τούτες τὰ παραγγελίες τὰ πολὺ μικρές, καὶ διδάξῃ τέτοιας λογῆς τοὺς ἀνθρώπους, πολὺ μικρὸς θέλει κριθῆ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ἀμὲ ὅποιος τὰ κάμνει καὶ διδάξει, τοῦτος θέλει κριθῆ μέγας εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

20 Διατὶ ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι ἐὰν

ἀπὸ σήμερα

ἐ: εἶσε

19: β: ἐλάχιστος — κληθῆ.

7: β: ἐλεημονητικοί.

11: β: ὀνειδίσωσι.

ἐν δὲν περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνησας πλειότερον ἀπὸ τῶν δικαιοσύνων τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε ἐμπεῖ εἰς τὴ βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἀκούσετε ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιοὺς νὰ μὴν φονεύσῃς. καὶ ὁποιος φονεύσῃ, θέλῃ εἶσαι φταίσης εἰς τὴν κρίσιν.

22 Ἀμὴν ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὁπού ὀργισθῇ τὸν ἀδελφόν του χωρὶς αἰφορμήν, θέλει εἶσαι φταίσης εἰς τὴν κρίσιν, καὶ ὁποιος εἰπῇ εἰς τὸν ἀδελφόν του ῥακά, θέλῃ εἶσαι φταίσης εἰς τὸ συνέδριον. καὶ ὁποιος εἰπῇ μωρέ, θέλῃ εἶσαι φταίσης εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

23 Ἂν προσφέρῃς λοιπὸν τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχῃ τι πρᾶγμα ἐναντίον

24 Ἄφησε ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ὁμπροστὰ εἰς τὸ θυσιαστήριον. καὶ σύρε πρῶτα, φιλιώσε μὲ τὸν ἀδελφόν σου. καὶ τότε ὕστερ ἔλα καὶ προσφέρε τὸ δῶρόν σου.

25 Φιλιώσε μὲ τὸν ἐναντίον σου γλήγορα· ἕως ὅτου εἶσαι μὲ τὸν δρόμον εἰς τὸν ὁποῖον μετ' αὐτὸν, μήπως καὶ σὲ παραδώσει ὁ ἐναντίος εἰς τὸν κριτήν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ θέλεις βληθῇ εἰς τὴν φυλακήν.

26 Βέβαια σᾶς λέγω δὲν θέλεις βγῆ ἀπ' ἐκεῖ, ἕως ὁ πᾶς νὰ πληρώσῃς ἐκεῖνο τὸ ὀλίγον φόλα.

27 Ἠκούσθη ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιοὺς μὴν μοιχεύσῃς.

28 Ἀμὴν ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὁπού βλέπει γυναῖκα διὰ νὰ τὴν ἐπιθυμήσει, ἐκαμάχη τὴν ἐμοίχευσε μέσα εἰς τὴν καρδίαν του.

29 Καὶ ἂν τὸ μάτι σου τὸ δεξιὸν σὲ σκανδαλίζει, ξύγαλέτο καὶ ῥίξετο ἀπὸ λόγου σου, διατὶ ἀφελιμόν σε ἔῃ νὰ χαλασθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη σου, καὶ ὄχι ὅλον τὸ κορμί σου νὰ βληθῇ εἰς τὴν γέενναν.

30 Καὶ ἂν τὸ δεξιόν σε χέρι σε σκανδαλίζει κόψε καὶ ῥίξετο ἀπὸ λόγου σου. διατὶ καλλίτερόν σε ἔῃ νὰ χαλασθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη σου, καὶ ὄχι ὅλον τὸ κορμί σου νὰ βληθῇ εἰς τὴν γέενναν.

31 Καὶ ἐλαλήθη, ὅτι ὅποιος χωρίσει τὴν γυναῖκα του, νὰ τῆ δώσῃ διαζύγιον.

32 Ἀμὴν ἐγὼ σᾶς λέγω· ὅτι ὁποιος ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα του, ἐξὸ ἀπὸ αἰφορμὴν πορνείας, τὴν κάνει νὰ μοιχεύσῃ. καὶ ὁποιος παντρεύσῃ τὴν γυναῖκα τὴν χαλασμένην μοιχεύει.

33 Ἠκούσετε πάλιν ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς. νὰ μὴν ὁμώσῃς ψέματα· ἀλλὰ νὰ δώσῃς τῷ κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου.

34 Ἀμὴν ἐγὼ σᾶς λέγω, νὰ μὴν ὁμώσετε καθόλου μήτε εἰς τὸν οὐρανόν, διατὶ ὁ θρόνος ἔῃ τοῦ Θεοῦ.

35 Μήτε εἰς τὴν γῆν, ὅτι ἔῃ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του· μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτι ἔῃ πόλις τοῦ μεγάλου βασιλέως.

36 Μήτε εἰς τὸ κεφάλι σου νὰ μὴν ὁμώσῃς, διατὶ δὲν δύνεσαι νὰ κάμῃς καμίαν τρίχα ἄσπρην ἢ μαύρην.

37 Ἀλλὰ ὁ λόγος σας ἂς εἶναι τὸ ναί, ναί. καὶ τὸ ὄχι, ὄχι. διατὶ τὸ περισσότερον ἀπὸ τοῦτα εἶναι τοῦ πονηροῦ.

38 Ἠκούσετε ὅτι ἐλαλήθη, μάτι, ἀντὶ ματίου. καὶ δόντι, ἀντὶ δοντιοῦ. 39 Ἀ-

39 Ἀμὴν λέγω σᾶς λέγω, νὰ μὴν δώσετε τὸν κανένα, ἀλλὰ ὅποιος σὲ κλουπίσῃ μπίτζον εἰς τὸ δεξιόνε μάγουλον, γύρισέτε κ᾽ τὸ ἄλλον.

40 Καὶ ὅποιος θέλῃ νὰ σὲ σύρῃ εἰς τὸ κρίσι, νὰ πάρῃ τὸ πουκάμισόνε, ἄφιεστε κ᾽ τὸ ῥεῖχος.

41 Καὶ ὅποιος σὲ ἀγγαρεύσῃ ἕνα μίλι, σύρε μαζί του δύο.

42 Ὅποιος σᾶς ζητᾷ δῶστε. κ᾽ ὅποιος σᾶς χρεία δανεικόν, μὴ τὸ χαρίσετε.

43 Ἠκούσετε ὅτι ἐλέχθη, ἀγάπα τὸ γείτονάσε κ᾽ μίσα τὸ ἐχθρόνε σε.

44 Ἀμὴν λέγω σᾶς λέγω· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, κ᾽ εὐλογεῖτε ἐκείνους ὁ πᾶ σᾶς καταρᾶτ᾽. κάμετε καλὸν εἰς ἐκείνους ὁ πᾶ σᾶς μισοῦσι. κ᾽ παρακαλεῖτε διὰ ἐκείνους ὁ πᾶ σᾶς πειράζει κ᾽ σᾶς καλαηρίχει.

45 Διὰ νὰ γένητε υἱοὶ τοῦ πατρός σας ὁπᾶ εἶναι εἰς τοὺ ἔρχους, ὅτι φωτέλλει τὸ ἥλιόν τε εἰς τοὺ πονηροὺς κ᾽ εἰς τοὺ ἀγαθούς, κ᾽ βρέχει εἰς τοὺ δικαίους κ᾽ ἀδίκους.

46 Διατὶ ἐὰν ἀγαπᾶτε ἐκείνες ὁ πᾶ σᾶς ἀγαποῦν, τὶ μισθὸν ἔχετε; δὲν κάμνουσι ἐπαῦτο κ᾽ οἱ τελῶναι;

47 Ἀνίσως κ᾽ χαιρετᾶτε τοὺς ἀδελφίσσας μοναχά, τὶ περισσὸν κάμνετε. δὲν κάμνουσι κ᾽ οἱ τέλωναι ἔτζι;

48 Ἂς εἶσαι λοιπὸν τέλοι κ᾽ ἐσεῖς, ὡς καθὼς κ᾽ ὁ πατήρ σας ὁπᾶ εἶναι εἰς τοὺ ἔρχους, εἶναι τέλειος.

Κεφ. ς'. 6.

Προσέχετε νὰ μὴν κάμνετε τὴ ἐλεημοσιώσας ὁμωρσὰ εἰς τοὺ ἀνθρώπους, διὰ νὰ φανῆτε εἰς αὐτοὺ, εἰδὲ μὴ; δὲν ἔχετε μισθὸν, σιμᾶ εἰς τὸ πατέρα σας ὁπᾶ εἶναι εἰς τοὺ ἔρχους.

2 Ὅταν κάμῃς τὲ λοιπὸν ἐλεημοσιώσου, μὴν φανερώσῃς ὁμωρσὰ σου, καθὼς κάνουσιν οἱ ὑποκρῖται εἰς τὰ συναγώγια, κ᾽ εἰς τὲ ῥύμαις, διὰ νὰ δοξασθοῦσιν ἀπὸ τοὺ ἀνθρώπους. βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὸν πλεφαμιώτες.

3 Ἀμὴ ἐσὺ ὅτάν κάμνῃς ἐλεημοσιώσου, ἂς μὴν ξέρῃ ἡ ζερέκιά σου μερία, τὶ κάνῃ ἡ δεξιά σου,

4 Διὰ νὰ εἶναι ἡ ἐλεημοσιώσε, εἰς τὸ κρυφό. κ᾽ ὁ πατήρσου, ὁπᾶ βλέπει εἰς τὸ κρυφόν, αὐτὸς θέλει σᾶ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

5 Καὶ ὅταν φωτεύχεσαι νὰ μὴν εἶσαι ἀσὰν οἱ ὑποκρῖτάδες. ὅπ᾽ ἀγαπᾶσιν νὰ φωτεύχωνται στεκάμενοι εἰς τὰ συναγώγια, κ᾽ εἰς τὲ γωνίαις τῆς πλατωμάτων, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺ ἀνθρώπους. ἀμὴν λέγω σᾶς λέγω ὅτι χάνουσι τὸ πλεφαμιώτες.

6 Ἀμὴ ἐσὺ ὅτάν φωτεύχεσαι, ἔμπα μέσα εἰς τὸ κελίσε. κ᾽ κλεῖσε τὴ πόρτασου, κ᾽ φωτεύχίδησε τὸ πατέρα σου ὁπᾶ εἶναι εἰς τὸ κρυφό. κ᾽ ὁ πατέρασου ὁπᾶ βλέπει εἰς τὸ κρυφόν, θέλει σᾶ ἀποδώσῃ εἰς τὸ φανερόν.

7 Καὶ ὅτάν φωτεύχεσε μὴν ἀφεισολογεῖτε ὡτάν οἱ ἐθνικοί. διατὶ ἐκείνοι λογιάζουσιν, ὅτι εἰς τὴν πολυλογίαν τους θέλουσιν εἰσακουσθῆ.

8 Μὴν ὁμοιάσετε κοιπὸν ἐκείνες. διατὶ ὁ πατέρασας

ἐξέν-

5

39: γρ: κλουπήσῃ. — χάπισμα. 6: γρ: ὀργήσῃ.

40 γρ: θέλῃ. — ἐπουκάμισόνε. — ἀφιέστε. 41: γρ: Κάμνης — ὀμπροσᾶσου
γρ ἀπανωφόρεμάσου.
μὴν κοιτάζουνίσης

42: γρ: ἀπολάβῃς. 3: γρ: ἀμὴν λέγω, ἠξέρουσι
ἡ ζερέκια. ἡ κάμνει.

43: ἀγαπᾶσαι.

9: γρ: ἀληθινά.

6: γρ: προσεύχεσαι.

47: μοναχά.

7: γρ: ἐθνικοί.

ἐξέβρει ποῖα χρειάζεσθε πρεπίτερα παρὰ νὰ τῦ ζητήσετε.

9 Τέτοιας λόγης λοιπὸν νὰ προσεύχεσθε ἰσεῖς. Ἄ πατέρα μας ὁ πῦ εἶσαι εἰς τοὺς ἐρανούς, ἁς ἁγιασθῆ τὸ ὄνομά σε.

10 Ἂς ἐλθῆ ἡ βασιλεία σε ἂς γένῃ τὸ θέλημά σε, καθὼς εἰς τ' ἐρανὸν, ἔτζι καὶ εἰς τὴν γῆν.

11 Τὸ ψωμίμας τὸ καθημερινὸν, δός μας τὸ σήμερον.

12 Καὶ συγχώρησέ μας τὰ χρέη μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς χρεοφειλέτας μας.

13 Καὶ μὴν μᾶς φέρνῃς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλύτρωσόν μας ἀπὸ τ' πονηρὸν. ὅτι ἰδικόσε εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμὴν.

14 Διατὶ ἂν ἰσεῖς συγχωρήσετε τοὺς ἀνθρώπους τὰ σφάλματάτες, θέλει συγχωρήσει καὶ ἐσᾶς ὁ πατήρσας ὁ ἐρανίος.

15 Ἀμὰ ἐὰν ἰσεῖς δὲν συγχωρήσετε τὰς ἀνθρώπες τ' ἁμαρτίαις των, οὐδὲ ὁ πατήρσας θέλει συγχωρήσει τ' ἁμαρτίσσας.

16 Καὶ ὅταν νηστεύετε, μὴν γίνεσθε σκυθρωποὶ ἀσὰν οἱ ὑποκριτάδις· διατὶ σκεπτοι χαλνοῦσι τὴν ὄψησις διὰ νὰ φανοῦσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους πὼς νηστεύουν. βέβαια σᾶς λέγω ὅτι χάνουσι τὸν πλερωμόντες.

17 Ἀμὴ ἰσὺ ὅταν νηστεύῃς, ἄλειψαι τὸ κεφάλι σε, καὶ τὸ πρόσωπόν σε νίψαι.

18 Διὰ νὰ μὴν φανῇς εἰς τοὺς ἀνθρώπους πὼς νηστεύεις· ἀλλὰ εἰς τ' πατέρα σε ὁ πῦ εἶναι εἰς τὸ κρυφὸν, καὶ ὁ πατέρας σε ὁ πῦ βλέπει εἰς τὸ κρυφὸν, θέλει σᾶ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

19 Μὴν θησαυρίζετε θησαυρὲς διὰ λόγησας εἰς τὸν γῆν, ὁπῦ ὁτᾶ τὸ σκῶλι καὶ ἡ σκουριὰ τὰ χαλᾶ. καὶ ὁπῦ ὁ πῦ οἱ κλέπλαι τρυπῶν καὶ κλέπλασι.

20 Ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ λόγησας θησαυρὶς εἰς τ' ἐρανὸν, ὁπῦ οὔτε ὁτᾶ, οὔτε σκῶλι χαλᾶ τὲς πρᾶζες. καὶ ὁπῦ οἱ κλέπλαι τρυπῶσι καὶ δὲ κλέπλασι.

21 Διατὶ ὁπῦ εἶναι ὁ θησαυρός σας, ὁπῦ θέλει εἶσαι καὶ ἡ καρδία σας.

22 Ὁ λύχνος τῦ κορμιᾶ εἶναι τὸ μάτι. ἐὰν λοιπὸν εἶναι τὸ μάτι σε καθαρὸν, καὶ ὅλονα τὸ κορμὶ φωτεινὸν θέλει εἶσαι.

23 Ἀμὰ ἀνίσως καὶ τὸ μάτι σου εἶναι πονηρὸν, ὅλονα τὸ κορμὶ θέλει εἶσαι σκοτεινὸν. ἀνίσως καὶ λοιπὸν τὸ φῶς ὁπῦ εἶναι εἰς ἰσένα εἶναι σκότος, πόσον θέλει εἶσαι τὸ σκότος;

24 Κανένας δὲν δύναται νὰ δουλεύσῃ δύο αὐθεντάδις. διατὶ ἢ τ' ἕνα θέλει μισήσει καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει, ἢ τ' ἕνα θέλει κρατήσει, καὶ τ' ἄλλον θέλει καταφρονήσει. δὲν ἠμπορᾶτε νὰ δουλεύετε τ' Θεὸν, καὶ τ' πλοῦτον.

25 Διὰ τῦτο σᾶς λέγω. μὴν φροντίζετε διὰ τὴν ζωήν σας, τί νὰ φᾶτε, καὶ τί νὰ πῆτε. μὰ οὐδὲ διὰ τὸ κορμίσας, τί νὰ τὸ ἐνδύσετε. ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ἀπεμονότερη ἀπὸ τὸ φαΐ, καὶ τὸ κορμίσας ἀπὸ τὴν ἐνδυμασία;

26 Στοχάσθητε τὰ πουλία τ' πῦ

ποῦ πέτηνται εἰς τ' ἀέρα, ὅτι μὴ ᾗ σπείρουσι, μὴ ᾗ θερίζουσι, μὴ ᾗ μαζώνουσιν εἰς τ' ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρας ὁ ἐπάνιος τὰ βρέφει· καὶ ἐσεῖς δὲν διαφέρετε πολὺ ἀπ' αὐτά;

27 Ποῖος ἀπὸ σᾶς φροντίζοντας, ἠμπορεῖ νὰ προσθέσῃ καμίαν πῆχυν εἰς τὴν ἡλικίαν τε;

28 Καὶ διὰ τὶ ἐνδυμασίαν σᾶς ἐνοιάζεσθε; μάθετε καταλλήλως τὰ λουλούδια τῦ κάμπε, πῶς αὐξάνουσι. δὲν κοπιάζουσιν, οὐδ' ἠφαίνουσι.

29 Καὶ λέγω σας, ὅτι μὴ ᾗ ὁ Σολομὼν εἰς ὅλην τε τὴν δόξαν, ἐνδύθηκεν ὡσὰν ἕνα ἀπὸ τῦτα.

30 Καὶ ἐὰν τὰ χορτάρια τῦ κάμπε ὁπῦ εἶναι σήμερον, καὶ αὔριον τὰ βάλλουσιν εἰς τ' φοῦρνον, ὁ Θεὸς τόσον λαμπρὰ τὰ ντύνει, πόσω μᾶλλον ἐσᾶς ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴν ἐνοιάζεσθε τὸ λοιπὸν λέγοντες, τί νὰ φάμε, καὶ τί νὰ πιοῦμε, καὶ τί νὰ ἐνδυθοῦμε.

32 (Ὅτι ἐῦτα ὅλα, τὰ ἔθνη τὰ γυρεύουσι διατὶ ὁ πατέρας τους ὁ ἐπάνιος ξέρει πῶς τὰ χρειάζεσθε ἐῦτα ὅλα.

33 Ἀμὴ πρῶτα ζητᾶτε τὴν βασιλείαν τε Θεῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην τους, καὶ ἐῦτα ὅλα θέλει σᾶς ἀνιχθῆ.

34 Μὴν ἔχετε ἔνοιαν λοιπὸν διὰ τὸ αὔριον. διατὶ ἡ αὐριὴν θέλει φροντίσει τὰ ἰδικά της. σώνει πάσθε ἡμέραν ὁ κόπος της.

Κεφ. Ζ'. 7.

ΜΗ'Ν κρίνετε διὰ νὰ μὴν κριθῆτε.

2 Διατὶ, ὅτε λογῦς κρίνετε, κριθῆτε, θέλετε κριθῆ καὶ ἐσεῖς. καὶ μὲ ἐκεῖνο τὸ μέτρον, ὁ ποῦ μετρᾶτε τὺς ἄλλους, θέλετε μετρηθῆ καὶ ἐσεῖς.

3 Καὶ τὶ βλέπεις τὸ ξυλάκι ὁ ποῦ εἶναι εἰς τὸ μάτι τ' ἀδελφοῦ σε, καὶ τὸ δοκάρι, ὁ ποῦ εἶναι εἰς τὸ μάτι σε, δὲν τὸ ἐννοιάζεσαι;

4 Ἢ πῶς θέλεις εἰπῆ τῦ ἀδελφοῦ σου, ἄφησέ με νὰ βγάλω τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸ μάτι σου. καὶ νά, τὸ δοκάρι μέσα εἰς τὸ μάτι σου;

5 Ὑποκριτά, βγάλε πρῶτα τὸ δοκάρι ἀπὸ τὸ μάτι σου. καὶ τότε θέλεις βλέπῃ, νὰ βγάλῃς τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸ μάτι τῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴν δίδετε τὰ ἅγια εἰς τὺς σκύλους. μὴ ᾗ βάλλετε τὰ μαργαριτάρια σας, μήπως καὶ καμία βολὰ τὰ κλαπατίσουσι μὲ τὰ ποδάρια τους, καὶ γυρίσουσι καὶ ξεσκίσουσι καὶ ἐσᾶς.

7 Ζητᾶτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆ· γυρίσετε, καὶ θέλετε εὕρει· κλωπατε, καὶ θέλῃ σᾶς ἀνοιχθῆ.

8 Διατὶ κάθε ἕνας ὁποῦ ζητᾶ, πέρνει· καὶ ὁποῖος γυρεύει, εὑρίσκει. καὶ ἐκεῖνος ὁ ποῦ κλωπα, θέλῃ τὸ ἀνοιχθῆ.

9 Ἢ ποῖος ἀθρωπος εἶναι ἀπ' ἐσᾶς τὺ ὁποῖο ἐὰν ὁ γόσπο τοῦ γυρεύῃ ψωμί, μήνα τοῦ θέλῃ δώσῃ πέτρα;

10 Καὶ ἂν τοῦ γυρεύῃ ψάρι, μήνα τοῦ θέλῃ δώσῃ φείδι;

11 Ἂν τὸ λοιπὸν ἐσεῖς μὲ ὅλον ὁποῦ εἶσε πονηροί, ξέρετε νὰ χαρίζετε κάλα δοσίματα εἰς τὰ παγιδίσας, πόσω μᾶλλον ὁ πατήρας ὁ ἐπάνιος

α:γ: ἰσάν — φεουλλωνίαν.

4 φτῦ

α:δ: ἔλα νὰ βγάλω — ἔλαβε. φιδὶ ἐδιανόσε μαῦ

α:η: μεθοκνὰ δὲν ἠμπόρεσαν.

30: γ: ἔλαβε δαῦλο — ἀπὸ σᾶς θῆ. δ: γ: ἐμπεσθῆτε — ἐβγάλουσι.

καμίαν φορὰν

31: πιθῦμεν.

7 δοθῆ

ἀπὸ σᾶς

θ: γ: θ' ἀμολήσῃ. ἢ θ' ἀμολήσῃ μεθῦμι

34: γ: ἡ αὔριο σωνὴ.

ἐνῦ

ἐπειράξει δικῦ.

ΚΖ

ιι ναθέλῃ παρὰ χαρίσματα

α:γ: ὁ πατὴρ τους

εχθρὸς θέλει σώσει κόγα εἰς
ἐκεῖνες ὁ πνῦ τῦ ζητῦσι;

12 Ὅλα λοιπὸν ὅσα θέλε-
τε νὰ σᾶς κάμνεσιν οἱ ἄν-
θρωποι, ἔτζι κάτετε κ᾽ ἐσεῖς
εἰς αὐτοὺς. διατὶ ἀὐτὸ εἶ-
ναι ὁ νόμος κ᾽ οἱ προφῆται.

13 Ἐμπεῖτε ἀπὸ τὴν στε-
νὴν πόρτα. ὅτι πλατεῖα εἶναι ἡ πόρτα κ᾽ μεγάλη
ἡ στράτα ὁπᾦ φέρνει εἰς τὸν
ἀπώλειαν. κ᾽ πολλοὶ εἶναι ὁπᾦ
περνῶν ἀπ᾽ αὐτὴν.

14 Ὅτι ἡ πόρτα εἶναι στε-
νὴ, κ᾽ τεθλιμμένη ἡ στράτα, ὑπᾦ
φέρνει εἰς τὴν ζωήν. κ᾽ ὀλίγοι
εἶναι ἐκεῖνοι, ὁ πνῦ τὴν εὑ-
ρίσκουσι.

15 Καὶ φυλάχθε ἀπὸ τὲς
ψευδοπροφῆτας οἱ ὁποῖοι ἔρ-
χονθ᾽ ἐς ἐσᾶς μὲ φορέματα
προβάτων, κ᾽ ἀπὸ μέσα εἶναι
λύκοι ἅρπαγες.

16 Ἀπὸ τὲς καρπὲς τους
θέλετε τὲς ἐγνωρίσει. μῆνα
ἀπὸ ἀκάνθια μαζώνουσι σα-
φύλια; ἢ ἀπὸ τριβόλια σύ-
κα;

17 Τέτοιας λογῆς κάθε δέν-
δρον κόγον, κάμη καρπὲς κα-
λες. κ᾽ τὸ κακὸν δένδρον κά-
νει κακὲς καρπές.

18 Δέν ἠμπορεῖ τὸ κόγον
δένδρον, νὰ κάμη πονηρὲς κα-
ρπούς. οὐδ᾽ τὸ κακὸν δένδρον,
νὰ κάμη κόγες καρπές.

19 Κάθε δένδρον ὁ πνῦ δὲν
κάμνῃ κόγον καρπὸν, κοπεῖται
κ᾽ βάλλεθ᾽ εἰς τὸν φωτίαν.

20 Ἀπὸ τὲς καρπέστων τὸ
λοιπὸν, θέλετε τὲς γνωρίσει.

21 Ὄχι καθένας ὁπᾦ μὲ
λέγει, Κύριε, Κύριε, θέλ᾽ ἐμ-
πῆ εἰς τὴν βασιλείαν τῦ θε-
οῦ, ἀμὰ ἐκεῖνος ὁ πνῦ κά-
νει τὸ θέλημα τῦ πατρός
μου, ὁπᾦ εἶναι εἰς τὲς οὐρανές.

22 Πολλοὶ θέλουσι μὲ εἰ-
πῆ εἰς ἐκεῖνον τὴν ἡμέραν,
Κύριε, Κύριε, δὲν ἐπροφητεύ-
σαμεν εἰς τὸ ὄνομάσου, κ᾽ μὲ
τὸ ὄνομάσου διγάλαμεν δαι-
μόνια; κ᾽ μὲ τὸ ἐδικόσου
ὄνομα ἐκάμαμεν πολλὲς δυ-
νάμεις;

23 Τότε θέλω τυὺς εἰπῆ,
κ᾽ ἐγὼ παρρησία, ὅτι ποτὲ
δὲν σᾶς ἐγνώρισα. ἀναχω-
ρεῖτε ἀπ᾽ ἐμένα οἱ ἐργάτ᾽
τ᾽ ἀνομίας.

24 Καθ᾽ ἕνας λοιπὸν ὁπᾦ
ἀκούει τὰ λόγια μῦτα κ᾽ τὰ
κάμνει, θέλω τ᾽ ὁμοιάσει μὲ
ἕνα ἄνδρα φρόνιμον, ὁπᾦ ἔχ-
τισε τὸ σπίτι τε ἀπάνω εἰς
τὴν πέτραν.

25 Καὶ ἐκατέβη ἡ βροχὴ, κ᾽
ἦλθαν οἱ πλαμοὶ κ᾽ ἐφύσησα
οἱ ἄνεμοι κ᾽ ἐκτύπησ᾽ εἰς τὸ
σπίτι ἐκεῖνο κ᾽ δὲν ἔπεσε. δι-
ατὶ ἦτον θεμελιωμένον εἰς τὴν
πέτραν.

26 Καὶ κάθε ἄνθρωπ᾽ ὁ
πνῦ ἀκούει τὰ λόγιά με τῦτα
κ᾽ δὲν τὰ κάμνει, θέλω τ᾽ ὁ-
μοιάσει ὡσὰν ἕνα ἄνδρα λω-
λὸν, ὁπνῦ ἔχτισε τὸ σπίτι
τε ἀπάνω εἰς τ᾽ ἄμμον.

27 Καὶ καλέσθη ἡ βροχὴ κ᾽
ἦλθαν οἱ πλαμοὶ, κ᾽ ἐφύσησ᾽
οἱ ἄνεμοι κ᾽ ἐκτύπησ᾽ εἰς τὸ
σπίτι ἐκεῖνο κ᾽ ἔπεσε. κ᾽ τὸ
πέσιμόν᾽ τ᾽ ἦτον μεγάλον.

28 Καὶ τότε ὅταν ἐτελεί-
ωσεν ὁ Ἰησῦς τὰ λόγια τῦ-
τα, ἔφεκτον τὰ πλήθη εἰς
τὴν διδαχήν τυ.

29 Διατὶ τὲς ἐδίδασκεν ὡ-
σὰν ὁπᾦ εἶχε ἐξουσίαν, κ᾽ ὄχ
ὡσὰν ὁπνῦ ἐδιδάσκασιν οἱ
γραμματεῖς.

Κεφ.

Κεφ. ν'. 8.

ΚΑΙ ἀσαν ἐκατὸν ἀπὸ τὸ θέν βρηκα τόσω μεγάλω πίστιν.

11 Καὶ λέγω ζας ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τὼν ἀνατολῶν, καὶ ἀπὸ τὼν δύσιν, θέλουσιν ἔλθει καὶ θέλουσι ἀκουμπίσει, μὲ τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν Ἰακὼβ εἰς τὼν βασιλείαν τῦ οὐρανῦ.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ τῆ βασιλείας θέλουσιν διαλυθῆ ἔξω εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ἐκεῖ θέλει εἶσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἑκατόνταρχον. πήγαινε καὶ καθὼς ἐπίστευσες τὰ σὲ γένη. καὶ ἰατρεύθη τὸ παιδίπου τὼν ἄρθη ἐκείνω.

14 Καὶ πηγαίνοντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ σπίτι τῦ Πέτρου, εἶδε τὼν πενθερόντα κατακεμένον ὁπὲ ἐθερμαίνοντα.

15 Καὶ ὅπασε τὸ χέρι της καὶ ἄφησέντων ὁ θέρμη. καὶ ἐσυκόθη καὶ ἔδω ὑπηρέτα.

16 Καὶ ὡσὰν ἐβεχθίασε τὸν ἔφεραν πολλοὺς δαιμονισμένους, καὶ μὲ λόγον ἐδίωξε τὰ πνεύματα. καὶ ὅλες τὲς ἀῤῥωστημένες τὲς ἰάτρευσε.

17 Διὰ νὰ τελειωθῆ ὁ φορητία τῦ φορέτε Ἡσαΐα ὁ ὁπὲ λέγει, αὐτὸς ἔπῆρε τὲ ἀδένιαις μας. καὶ τὲ ἀῤῥωστιαις μας ἐσύκασε.

18 Ὡσὰν εἶδε ὁ Ἰησοῦς πολλὼ ὄχλον τριγύρότε, ἐπρόσταξε νὰ περάσην πέρα.

19 Καὶ σιμώνοντας ἕνας γραμματεὺς τὸν λέγει. διδάσκαλε ἐγὼ θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν πᾶγης.

20 Καὶ λέγει τὸ Ἰησοῦς, οἱ ἀγεπεῦδες ἔχουσι φωλιαῖς, καὶ

κ᾽ τὰ πτειν᾽ τῦ ἀρχῦ κατηκίας, ἀμὴ ὁ υἱὸς τῦ ἀνθρώπυ δὲν ἔχει πῦ νὰ κλίνῃ τὸ κεφάλι τε.

21 Καὶ ἄλλ᾽ ἀπὸ τῶν μαθητῶν τῦ εἶπε, κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον νὰ πάω νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, ἀκολούθησέ μου· κ᾽ ἄφησε τοὺς νεκροὺς νὰ θάψουν τοὺς νεκρούς των.

23 Καὶ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ καράβι, κ᾽ οἱ μαθηταί τε τοῦ ἀκολούθησαν.

24 Καὶ παρευθὺς ἔγινε σεισμὸς μέγας εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τόσον ὁποῦ τὸ καράβι νὰ σκεπασθῇ ἀπὸ τὰ κύματα· κ᾽ αὐτὸς ἐκοιμᾶτον.

25 Καὶ οἱ μαθηταί τε ἐπῆγαν κοντά κ᾽ τὸν ἐξύπνησαν λέγοντες, αὐθέντη, γλύτωσέ μας, χανόμεσθα.

26 Καὶ λέγοντας τε· διατί εἶστε φοβητζιάρηδες ὀλιγόπιστοι; τότε ἐσηκώθη κ᾽ ἐπρόσταξε μὲ φοβερισμὸν τοὺς ἀνέμους κ᾽ τὴν θάλασσαν, κ᾽ ἔγινε γαλήνη μεγάλη.

27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες, τί λογῆς ἄνθρωπος εἶν᾽ οὗτος, ὅτι κ᾽ οἱ ἄνεμοι κ᾽ ἡ θάλασσα τοῦ ὑπακούει.

28 Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασε διὰ πέρα εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν τὸν ἀπαντήσαν δύο δαιμονισμένοι, ὁποῦ ἐβγήκασιν ἔξω ἀπὸ τὰ μνήματα ἄγριοι πολλά, τόσον, ὁποῦ δὲν ἐδυνᾶτον νὰ περάσῃ κανένας ἀπὸ τὸν δρόμον ἐκεῖνον.

29 Καὶ παρευθὺς ἔκραξαν λέγοντες, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τί ἔχεις νὰ κάμῃς ἐσύ μᾶς; ἐλάλησες νὰ μᾶς βασανίσῃς πρωτήτερα ἀπὸ τὸν καιρόν μας;

30 Καὶ μακρὰ ἀπ᾽ αὐτοὺς ἦτον ἄλλη χοῖρνα πολλὰ νὰ βόσκουν.

31 Καὶ οἱ δαίμονες τὸν παρεκάλεσαν, λέγοντες, ἂν μᾶς βγάλῃς, δῶσε μας ἀφεντικὸ νὰ πάμε εἰς τὰ ἀγέλη τῶν χοίρων.

32 Καὶ τοὺς εἶπε, πηγαίνετε· κ᾽ ἐκεῖνοι βγῆκαν κ᾽ ἐπῆγαν εἰς τὰ ἀγέλη τῶν χοίρων, κ᾽ παρευθὺς ὥρμησεν ὅλη ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων ἀπὸ τὸ ἐγκρεμνὸν εἰς τὴν θάλασσαν· κ᾽ ἐπνίγησαν μέσα εἰς τὰ νερά.

33 Καὶ οἱ βοσκοὶ ἔφυγαν κ᾽ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, κ᾽ ἐδιηγήσαν ὅλα τὴν ὑπόθεσιν, κ᾽ τὰ σφάγματα τῶν δαιμονισμένων.

34 Καὶ ἀπὸ ὅλη ἡ πόλις βγῆκε κ᾽ ἀπάντησε τὸν Ἰησοῦν. κ᾽ ὡσὰν τὸν εἶδαν τὸν παρεκάλεσαν νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ σύνορά τους.

Κεφ. θ᾽. 9.

ΚΑΙ᾽ ἐμπαίνοντας μέσα εἰς τὸ καράβι, ἐπέρασε κ᾽ ἐπῆγε εἰς τὴν ἰδικήν του πόλιν.

2 Καὶ παρευθὺς τοῦ φέραν ἕνα παραλυτικὸν βεβλημένον ἀπάνω εἰς κρεββάτι. κ᾽ βλέποντας ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν τε, λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν, ἔχε θάρρος παιδίμε, συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαισου.

3 Καὶ νὰ, κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ἔλεγαν διαμεσάτες, οὗτος βλασφημᾷ.

4 Καὶ γνωρίζοντας ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμούς των, ἐπερ᾽ διατὶ διαλογίζεσθε ἐσεῖς κακὰ εἰς τὰ καρδίαις σας.

5 Ποῖον εἶν᾽ εὐκολώτερον, νὰ εἰπῶ, σοῦ συγχωροῦν᾽ αἱ

ἁμαρτίας; ἢ νὰ εἰπῶ, σήκω
καὶ περιπάτει;
6 Καὶ διὰ νὰ ἐξακριβώσητε ὅτι
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξου-
σίαν εἰς τὴν γῆν νὰ συγχωρῇ
ἁμαρτίας, τότε λέγει τῷ παρα-
λυτικῷ, σήκω καὶ ἆρε τὸ
κρεββάτιόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸ σπί-
τι σου.
7 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγεν
εἰς τὸ σπίτι του.
8 Καὶ βλέποντας ὁ λαὸς, ἐ-
θαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θε-
όν, ὁποῦ ἔδωκε τέτοιας ἐξου-
σίας εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
9 Καὶ περνῶντας ὁ Ἰησοῦς
ἀπ' ἐκεῖ, εἶδεν ἄνθρωπον ὀ-
νόματι εἰς τὸ κουμπρὶ κα-
θήμενον, καὶ εἶπε Ματθαῖον. καὶ λέ-
γει του ἀκολούθησόν μου, καὶ ἐσηκώ-
θη καὶ ἀκολούθησέ του.
10 Καὶ ἀκουμπίζοντας ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὸ σπίτι του, καὶ νά,
πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
ἦλθαν καὶ ἐκάθησαν μαζί μὲ
τὸν Ἰησοῦν καὶ μὲ τοὺς μαθητάς
του.
11 Καὶ βλέποντες οἱ φα-
ρισαῖοι ἔλεγον εἰς τοὺς μαθη-
τάς του. διατὶ ὁ διδάσκα-
λός σας τρώγει μὲ τοὺς τελῶ-
ναις καὶ μὲ τοὺς ἁμαρτωλούς;
12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκούσας τὸ
λόγον τοὺς εἶπεν. οἱ γερροὶ δὲν
χρειάζονται ἰατρόν, ἀλλὰ οἱ ἀ-
σθενοῦντες.
13 Ὑπάρτε καὶ μάθετε τί ἐστι,
ἔλεον θέλω καὶ ὄχι θυσίαν. διατὶ
δὲν ἦλθα νὰ κράξω τοὺς
δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς
εἰς τὴν μετάνοιαν.
14 Τότε ἤλθασιν οἱ μα-
θηταὶς τοῦ Ἰωάννου καὶ λέγουσί
του. διατὶ ἐμεῖς καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, καὶ οἱ
μαθηταί σου δὲν νηστεύουσι;
15 Καὶ εἶπε τους ὁ Ἰησοῦς
μήπως οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἠμπο-
ροῦν νὰ εἶναι θλιμμένοι, εἰς ὅσον
καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μαζί
μὲ αὐτούς. ἀλλὰ θέλει ἔλθῃ καιρὸς
ὁποῦ νὰ παρθῇ ἀπ' αὐτοὺς
ὁ νυμφίος καὶ τότε θέλουσι νη-
στεύσει.
16 Καὶ κανένας βάλλει
μπάλωμα ἀπὸ παλαιὸν ἀτριζον
εἰς ῥοῦχον παλαιόν. διατὶ τὸ
μπάλωμα τὸ καινούργιον πέρ-
νει ἀπὸ τὸ ῥοῦχον τὸ παλαιόν,
καὶ γίνεται χειρότερον σχίσμα.
17 Μήτε βάλλουσι νέον κρα-
σὶ εἰς δερμάτια παλαιά. εἰδε-
μὴ σπάζουσι τὰ δερμάτια,
καὶ τὸ κρασὶ χύνεται, καὶ τὰ
δερμάτια χάνονται. ἀλλὰ τὸ
νέον κρασὶ τὸ βάλλουσιν εἰς
καινούργια δερμάτια, καὶ φυ-
λάττονται καὶ τὰ δύο.
18 Καὶ λέγοντας ἐκεῖνα τὰ
λόγια, νά, ἦλθεν ἕνας ἄρ-
χοντας, καὶ προσκυνήσας
καὶ λέγει ἀπὸ τώρα ἀπέθανε. ἀλλὰ ἔλα βάλ-
λε τὸ χέρι σου ἀπάνω του καὶ
θέλει ζήσει.
19 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ ἀκολούθησέν του, καὶ οἱ μαθη-
ταί του μαζί.
20 Καὶ νά, μία γυναῖ-
κα ὁποῦ εἶχε δώδεκα χρόνους, ἐπλησίασεν ὀ-
πίσω, καὶ ἔκραξε τοῦ ῥοῦχου
τὸ κράσπεδον.
21 Διατὶ ἔλεγε μέσα της.
ἂν πάσω μονάχα τὸ ῥοῦχον-
του, θέλω ἰατρευθεῖ.
22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ
ἐνόντιζε καὶ λέγει· θυγάτηρ,
ἔχε θάρρος· ἡ πίστις σου σὲ
ἔσωσε, καὶ ἰατρεύθη ἡ γυναῖκα
ἀπὸ τοῦ ἄρθρου ἐκείνου.
23 Καὶ ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὸ
σπί-

αὐτῇ τῇ ὥρᾳ τοῖς ὄχλοις· καὶ ἦλθε καὶ ἐθεώρησε τοὺς μωρολογηθέντες καὶ τὸν λαὸν ὑπὲρ ἐσυλλίζοντας,

24 Λέγ(ει) τοῖς σὺν αὐτῷ. διατὶ τὸ κοράσιον δεῖν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶ(ται). καὶ τὸν ἀναγελάσαν.

25 Καὶ ὅτε δὲ ἐβλήθη ὁ λαὸς ἔξω εἰσῆλθε μέσα ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπίασεν τὸ κοράσιον ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἐσυνεθύθη ἀπάνω.

26 Καὶ ἐβλήθην ἡ φήμητε εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ ἀρνούμενος ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἀκολούθησαν δύο τυφλοὶ, καὶ ἐφώναζον καὶ ἔλεγαν, ὦ υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν μας.

28 Καὶ ὅτε ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι, ἦλθαν καὶ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγ(ει) τοὺς ὁ Ἰησοῦς, πιστεύετε πὼς δύναμαι νὰ τὸ κάμω τοῦτο; καὶ λέγουσι, ναὶ, ἀφέντα.

29 Τότε ἔπιασε τὰ μάτιά τους καὶ λέγ(ει) τους. κατὰ τὴν πίστιν σᾶς σᾶς γένει.

30 Καὶ ἠνοίχθησαν τὰ μάτιά τους· καὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ φοβερισμὸν ἔπαν ἐπρόσταξε λέγωντας. βλέπετε σὲ μηὶ τὸ ἐξέρει τινάς.

31 Καὶ ἐκεῖνοι ὅτε σὺν ἐβγῆκαν ἔξω ἐδιέφημησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

32 Καὶ ὅτε δὲ ἐβγῆκαν αὐτοὶ, νά, τῷ ἔφεραν ἕναν ἄνθρωπον βυβὸν δαιμονιτμένον.

33 Καὶ ὅτε δὲ ἐβγῆκε τὸ δαιμόνιον ἐσώτυχεν ὁ βυβὸς. καὶ ἐθαύμασεν οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγαν, πότε δὲν ἐφάνη τέτοιας λογῆς εἰς τὸ γέν(ος) τ' Ἰσραήλ.

34 Ἀμὰ οἱ φαρισαῖοι ἔλεγον. μὲ τ' ἄρχοντα τῶν δαιμόνων ἐβγάν(ει) τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπερηγέρζεν ὅλαις τ' πόλες καὶ τ' χώρες διδάσκωνας εἰς τὰ συναγώγιάτους· καὶ κηρύττοντας τὸ εὐαγγέλιον τ' βασιλείας, καὶ ἰατρεύοντας κάθε λογῆς ἀρρώστειαν καὶ κάθε λογῆς ἀχαμνοσιὰν εἰς τὸν λαόν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέποντας τ' ὄχλον τὰς ἐσπλαχνίσθη. ὅτι ἦταν ἀποτραμμένοι καὶ σκορπισμένοι ἀσὰν πρόβατα ὁπὲ δὲν ἔχουν ποιμένα.

37 Τότε λέγ(ει) εἰς τοὺς μαθηταίδες του. τὸ θέρ(ος) εἶ(ναι) πολὺ, ἀμὰ οἱ ἐργάτες εἶ(ναι) ὀλίγοι.

38 Παρακαλέσετε λοιπὸν τ' αὐθέντη τοῦ θέρ(ους), νὰ βάλλῃ ἐργάτες εἰς τὸ θέρ(ος) του.

Κεφ. ι'. 1α.

ΚΑΙ ἐφοσκάλεσε τοὺς δώδεκα μαθηταίδες, καὶ τοὺς ἔδωσεν ἐξουσίαν ἀπάνω ἀπὸ πνεύματα τὰ ἀκαθάρτα νὰ τὰ βγάλουν καὶ νὰ ἰατρεύουσι κάθε λογῆς ἀῤῥωστειαν καὶ κάθε λογῆς ἀχαμνοσιάν.

2 Καὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα εἶ(ναι) ταῦτα. πρῶτ(ος) εἶ(ναι) ὁ Σίμων ὁπὲ λέγ(ει) Πέτρος. καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφός του. Ἰάκωβ(ος) ὁ υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου. καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφός του.

3 Φίλιππ(ος). καὶ Βαρθολομαῖ(ος)· Θωμᾶς· καὶ Ματθαῖ(ος) ὁ τελώνης· Ἰάκωβ(ος) ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου. καὶ Λεββαῖ(ος) ὁ ἐπονομαζόμενος Θαδδαῖ(ος).

4 Σίμων ὁ Καναναίτης· καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ἐκεῖν(ος) ὁπὲ τ' παράδωκε.

5 Ἔστειλαν τοὺς δώδεκα, τοὺς ἔστειλεν ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε λέγοντας, εἰς τὸν

στρέψατε τὴν ἰδιάν σας μυῆν πᾶσα. καὶ εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμαρείτης νὰ μὴν εἰσέλθητε.

6 Ἀλλὰ ἀπελθάτε νὰ πηγαίνετε εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

7 Καὶ πηγαίνοντες κηρύττετε λέγοντες, ὅτι ἐγγίζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

8 Τοὺς ἀσθενοῦντας ἰατρεύετε, τοὺς λεπροὺς καθαρίζετε, τοὺς νεκροὺς ἐγείρετε, τὰ δαιμόνια διώκετε. χαρίσματα τὰ ἐπήρετε, χαρίσματα τὰ δίδετε.

9 Νὰ μὴν κτήσησθε χρυσάφι, μὴ ἄσημι. μὴ χαλκώματα εἰς τὰ ζωνάρια σας.

10 Μὴ ἄλλα σακκία εἰς τὸν δρόμον. μὴ δύο ροῦχα, μὴ ὑποδήματα, μὴ ῥάβδι, διατὶ ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος διὰ τὸ φαγητό.

11 Καὶ εἰς ὁποιαν πόλιν ἢ χώραν ἐμπῆτε, ἐξιλογήσετε τίς εἶναι ἄντρα ἄξιος. καὶ ἐκεῖ μείνατε ἕως ὁποῦ νὰ ὑπάγητε.

12 Καὶ ὅταν ἐμπῆτε μέσα εἰς τὸ σπίτι, νὰ τὸ χαιρετήσετε (λέγοντας. εἰρήνη εἰς τὸ σπίτι τοῦτο.)

13 Καὶ ἂν εἶναι τὸ σπίτι ἄξιον, ἂς ἔλθῃ ἡ εἰρήνη σας εἰς αὐτό. ἂν δὲν εἶναι ἄξιον, ἡ εἰρήνη σας ἀς γυρίσῃ εἰς ἐσᾶς.

14 Καὶ ὁποιος δὲν σᾶς δεχθῇ μὲ ἀκοὴν νὰ λόγιάσας, ὅταν βγῆτε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἢ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, τινάξετε τὸ σκόνι τῶν ποδαριῶν σας.

15 Βέβαια σᾶς λέγω πλέον συμπάθιον θέλει εἶσαι εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

16 Νὰ ἰδῆτε σᾶς πέμπω, ὡσὰν πρόβατα μέσα εἰς τοὺς λύκους. γένεσθε τὸ λοιπὸν φρόνιμοι ὡσὰν τὰ φίδια. καὶ ἁπλοῖ ὡσὰν τὰ περιστέρια.

17 Καὶ ἔχετε τὸ νοῦ σας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. διατὶ θέλουν σᾶς παραδώσει εἰς τὰ δικαστήρια. καὶ μέσα εἰς τὰ συναγωγάς των θέλουν σᾶς δείρει.

18 Καὶ θέλετε φερθῆ ὁμπρὸς εἰς ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς διὰ λόγου μου. διὰ μαρτύριον εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

19 Καὶ ὅταν σᾶς παραδίδουν μὴν ἐνοιαστῆτε, πῶς, ἢ τί θέλετε λαλήσει. διατὶ θέλει σᾶς δοθῆ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν τὶ θέλετε λαλήσει.

20 Διατὶ δὲν εἶστε ἐσεῖς ὁποῦ λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρός σας ὁποῦ λαλεῖ εἰς ἐσᾶς.

21 Καὶ ἀδελφὸς ἀδελφὸν θέλει παραδώσει εἰς θάνατον. καὶ ὁ πατὴρ τὸ παιδίτσι. καὶ θέλουν συκοδοῦ τὰ παιδία ἀπάνω εἰς τοὺς γονεῖς τους, καὶ θέλουν τοὺς θανατώσει.

22 Καὶ θέλετε εἶσθε μισημένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου. ἀλλ' ὁποιος ὑπομείνῃ ἕως εἰς τὸ τέλος θέλει σωθῆ.

23 Καὶ ὅταν σᾶς διώκουν εἰς τούτην τὴν πόλιν, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην, διατὶ βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλετε τελειώσῃ τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραήλ, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Δὲν εἶναι μαθητὴς περισσότερος ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του. καὶ ὁ δοῦλος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του.

25 Φτάνει εἰς τὸν μαθητὴν νὰ

νὰ χάσῃ, ἀσὰν ὁ διδάσκαλός του. κ᾽ ὁ δοῦλος, ἀσὰν ὁ ἀφέντης του. ἀμέσως κ᾽ ἡ ἀφέντου τοῦ σπιτιοῦ ἐκάλεσαν Βεελζεβοὺλ, πόσω μᾶλλον τοὺς οἰκιακούς του;

26 Μὴ τοὺς φοβηθῆτε λοιπόν. διατὶ δὲν εἶν᾽ κανένα σκεπασμένον, ὁποῦ νὰ μὴν ξεσκεπασθῇ, κ᾽ κρυφὸν ὁποῦ νὰ μὴν γνωρισθῇ.

27 Ὅ,τι σᾶς λέγω εἰς τὸ σκότος, νὰ τὸ εἰπῆτε εἰς τὸ φῶς. κ᾽ τοῦτο ὁποῦ ἀκούετε κρυφὰ εἰς τὸ αὐτί, νὰ τὸ κηρύξετε ἀπάνω εἰς τὰ δώματα.

28 Καὶ μὴν φοβηθῆτε ἀπ᾽ ἐκείνους ὁποῦ φονεύουν τὸ κορμί, κ᾽ τὴν ψυχὴν δὲν δύνουν νὰ τὴν φονεύσουν, ἀμὰ μᾶλλον τὸν φοβεῖσθε ἐκεῖνον ὁποῦ δύνεται νὰ χαλάσῃ κ᾽ τὴν ψυχὴν κ᾽ τὸ κορμὶ εἰς τὴν γέενναν.

29 Δὲν πουλοῦν δύο πουλία ἕνα ἀσσάριον; κ᾽ ἕνα ἀπ᾽ αὐτὰ δὲν θέλει πέσῃ εἰς τὴν γῆν χωρὶς τὸν πατέρα σας.

30 Ἀμὴ ἐσᾶς κ᾽ ὅλους οἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς σας εἶν᾽ μετρημέναις.

31 Μὴν φοβᾶσθε λοιπόν, ἀπὸ πολλὰ πουλία διαφέρετε ἐσεῖς.

32 Πᾶς ἄνθρωπος λοιπὸν ὁποῦ ὁμολογήσει εἰς ἐμένα ὁμπροστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, θέλω ὁμολογήσῃ κ᾽ ἐγὼ εἰς αὐτὸν ὁμπροστὰ εἰς τὸν πατέρα μου τὸν οὐρανιόν.

33 Καὶ ὁποῦ μὲ ἀρνηθῇ ὁμπροστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, θέλω τὸν ἀρνηθῶ κ᾽ ἐγὼ ὁμπροστὰ εἰς τὸν πατέρα μου τὸν οὐρανιόν.

34 Μὴν λογιάσητε ὅτι ἦλθα νὰ ζάλα εἰρήνην εἰς τὴν γῆν. δὲν ἦλθα νὰ βάλω εἰρήνην, ἀμὰ σπαθί.

35 Διατὶ ἐγὼ ἦλθα νὰ διαχωρίσω ἄνθρωπον ἀπάνω τὸν πατέρα του. κ᾽ θυγατέρα ἀπάνω τὴν μητέρα της. κ᾽ νύμφην ἀπάνω τὴν πενθερά της.

36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου νὰ εἶν᾽ οἱ οἰκιακοί του.

37 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα πλειότερον ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶν᾽ ἄξιος διὰ λόγου μου. κ᾽ ὁποῦ ἀγαπᾷ υἱὸν ἢ θυγατέρα πλειότερον ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶν᾽ ἄξιος διὰ τὸ ἐμένα.

38 Καὶ ὁποῦ δὲν πάρει τὸν σταυρόν του κ᾽ νὰ ἀκολουθᾷ ὀπίσω μου, δὲν εἶν᾽ ἄξιος διὰ λόγου μου.

39 Ἐκεῖνος ὁποῦ θὲ νὰ χάσῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει. κ᾽ ἐκεῖνος ὁποῦ τὴν χάσει διὰ λόγου μου θέλει τὴν εὕρει.

40 Ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται ἐσᾶς, ἐμένα δέχεται. κ᾽ ὁποιος δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ με ἐστειλε.

41 Ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται προφήτου, εἰς ὄνομα προφήτου, θέλει πάρει πληρωμὴν προφήτου. κ᾽ ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, θέλει πάρει πληρωμὴν δικαίου.

42 Καὶ ὁποῦς ἂν δώσῃ ἕνα ποτήρι νερὸ κρυὸ εἰς ἕνα τούτων τῶν μικρῶν, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, βέβαια σᾶς λέγω δὲν θέλει χάσῃ τὴν πληρωμήν του.

Κεφ. ια'. ιβ'.

ΚΑΙ ἔγινεν ὡσὰν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς νὰ διατάξῃ τοὺς δώδεκα μαθητάς του, ἐβγῆκεν ἀπ᾽ ἐκεῖ νὰ διδάσκῃ κ᾽ νὰ κηρύττῃ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν.

2 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἔχοντας νὰ ἀκούσῃ μέσα εἰς τὴν φυλακὴν τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, ἔπεμψε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του.

3 Καὶ λέγει του, ἐσὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον καρτεροῦμεν;

4. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη καὶ εἶπεν τους, πηγαίνοντες εἰπέτε τοῦ Ἰωάννου ἐκεῖνα ὁποῦ βλέπετε καὶ ἀκούετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κυλλοὶ περιπατοῦσι. λεπροὶ καθαρίζονται. καὶ κωφοὶ ἀκούουσι. νεκροὶ ἀνασταίνονται. καὶ οἱ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν σκανδαλισθῇ εἰς τὴν λόγκην μου.

7 Καὶ πηγαίνοντας ἐκεῖνοι, ἄρχισε ὁ Ἰησοῦς νὰ λέγῃ εἰς τὸν Ἰωάννην· τί θυμήθητε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἰδῆτε, κάλαμον ὁποῦ κουνιέται ἀπὸ τὸν ἄνεμον;

8 Ἀλλὰ τί θυμήθητε νὰ ἰδῆτε; ἄνθρωπον φορεμένον μαλακὰ ροῦχα; νά, ἐκεῖνοι ὁποῦ φοροῦν τὰ μαλακὰ, εἶναι μέσα εἰς τὰ σπίτια τῶν βασιλέων.

9 Ἀλλὰ τί θυμήθητε νὰ ἰδῆτε; προφήτην; ναὶ λέγω σας, καὶ περισσότερον ἀπὸ προφήτην.

10 Διατὶ οὗτος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ στέλνω τὸν ἄγγελόν μου ἔμπροστά σου, ὁποῦ θέλει ἑτοιμάσῃ τὸν δρόμον σου ἔμπροσθέν σου.

11 Βέβαια σᾶς λέγω, δὲν ἐσηκώθη ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυναῖκες, μεγαλήτερος ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν. ἀμὰ ὁ μικρότερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, εἶναι μεγαλήτερος ἀπ' αὐτόν.

12. Καὶ ἀπὸ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ, ἕως τώρα ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καὶ οἱ βιασταὶ τὴν ἁρπάζουσι.

13 Διατὶ ὅλοι οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος, ἕως τοῦ Ἰωάννου προφήτευσαν.

14 Καὶ ἂν θέλετε νὰ τὸ δεχθῆτε. αὐτὸς εἶναι ὁ Ἠλίας, ὁποῦ ἔμελλε νὰ ἔλθῃ.

15 Ὅποιος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούσῃ, ἂς ἀκούσῃ.

16 Καὶ μὲ τίνα ὁμοιάσω τὴν γενεὰν ἐτούτην; ὁμοιάζει παιδία μικρὰ ὁποῦ κάθουνται εἰς τὰς πλατείας καὶ λέγουσιν εἰς τοὺς συντρόφους των.

17 Καὶ λέγουν, ἐμεῖς σᾶς ἐπαίξαμεν, καὶ ἐσεῖς δὲν ἐχορέψετε. σᾶς ἐθρηνολογήσαμεν, καὶ δὲν ἐλυπηθήκετε.

18 Διατὶ ἦλθεν ὁ Ἰωάννης ὁποῦ μὴ ἔτρωγεν μὴ ἔπινεν καὶ λέγουσιν ὅτι δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁποῦ τρώγει καὶ πίνει, καὶ λέγουσιν νά, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν. ἀμὰ ἡ σοφία ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ παιδιά της.

20 Τότε ἄρχισε νὰ ὀνειδίζει τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐγίνουνταν αἱ περισσότερες τοῦ δυνάμεις ὅτι δὲν ἐμετανόησαν.

21 Ἀλλίμονον εἰς σὲ Χωραζεῖν, ἀλλίμονον εἰς σὲ Βηθσαϊδά, ὅτι αἱ δυνάμεις ὁποῦ ἐγίνηκαν εἰς σᾶς, ἐὰν ἐγίνουνταν εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, καιροῦ ἤθελαν μετανοήσῃ νὰ βάλλουσι σάκκους καὶ στάκτας.

22 Μὲ ὅλον τοῦτο λέγω σας, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, πλέον συμπαθητὸν θέλει εἶσθαι εἰς

εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα παρὰ εἰς ἐσᾶς.

23 Καὶ σὺ Καπερναὺμ, ὁπὲ νὰ ὑψωθῇς ἕως εἰς τὸν οὐρανόν, βέλεις καταβασθῇ ἕως τὸν ἅδην· διατὶ αἱ δυνάμεις ὁπὲ ἔγιναν εἰς ἐσένα, ἂν ἐγίνοντον εἰς τὰ Σόδομα, ἤθελαν μείνει ἕως τὴν σήμερον.

24 Ὅμως λέγω σας ὅτι πλιὸν συμπάθιον βέλει εὕρει εἰς τὰ Σόδομα εἰς τὴν ἡμέραν τὴν κρίσεως, παρὰ εἰς ἐσένα.

25 Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, ἀνταρεισῶσε πάτερ αὐθέντη τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι τὰ ἔκρυψες ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς φρονίμους, καὶ τὰ ἐφανέρωσες εἰς τὰ νήπια.

26 Ναὶ βέβαια ὦ πάτερ, ὅτι ἔτζι σοῦ ἄρεσεν.

27 Ὅλα μοῦ ἐπαραδόθηκαν ἀπὸ τὸν πατέρα μου καὶ κανένας δὲν γνωρίζει τὸν υἱόν, παρὰ ὁ πατήρ· καὶ δὲν γνωρίζει τινὰς τὸν πατέρα, παρὰ ὁ υἱὸς καὶ εἰς ὁποιον θέλει ὁ υἱὸς νὰ τὸ φανερώσει.

28 Ἐλᾶτε σεῖς ἐμένα ὅλοι οἱ κοπιασμένοι καὶ οἱ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσῃ.

29 Ἐπάρετε τὸν ζυγόν μου ἐπάνω σας, καὶ μάθετε ἀπὸ ἐμένα, ὅτι εἶμαι ἥμερος καὶ ταπεινὸς εἰς τὴν καρδίαν· καὶ θέλετε εὕρει ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχάς σας.

30 Διατὶ ὁ ζυγός μου εἶναι καλὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρύ.

Κεφ. ιϛ'. 12.

ΕΙΣ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέρασεν ὁ Ἰησοῦς τὰ σάββατα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ σπαρτά· καὶ οἱ μαθηταί του ἐπείνασαν, καὶ ἄρχισαν νὰ τρίζουν στάχυα καὶ νὰ τρώγουν.

2 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ἀπὸ τὸ βλέπειν τὰ εἶπαν, νά, οἱ μαθηταί σου κάμνουν ἐκεῖνο ὁπὲ δὲν ἔχει ἐξουσίαν νὰ τὸ κάμουν τὸ σάββατον.

3 Λέγει εἰς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐδιαβάσατε τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ ὅταν ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι ὁπὲ ἦταν μαζί του;

4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγε τὰ ψωμία τῆ προθέσεως, τὰ ὁποῖα αὐτὸς δὲν εἶχεν ἐξουσίαν νὰ τὰ φάγῃ, οὐδὲ ἐκεῖνοι ὁπὲ ἦταν μαζί μέσα τὸν, ἀλλὰ μονάχα οἱ ἱερεῖς μόνοι.

5 Ἢ δὲν διαβάσατε εἰς τὸν νόμον, ὅτι τὰ σάββατα οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἱερὸν, καταλύουσι τὸ σάββατον καὶ εἶναι ἀκατηγόρητοι.

6 Καὶ λέγω σας ὁδῶ εἶναι μεγαλίτερον, ὁπὸ τὸ ἱερόν.

7 Ἂν ἠθέλατε γνωρίσει τὶ εἶναι· ἔλεον θέλω καὶ ὄχι θυσίαν, δὲν ἠθέλατε καταδικάσει ἐκείνους ὁπὲ δὲν ἐπλημμήσασιν.

8 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐθέντης καὶ τοῦ σαββάτου.

9 Καὶ ἀναχώρησας ἀπ' ἐκεῖ ἐπῆγε εἰς τὸ συναγώγιον.

10 Καὶ νά, κἄτον ἕνας ἄνθρωπος ὁπὲ εἶχε τὸ χέρι του ξηρόν. καὶ ἐρώτησάν του λέγοντες ἂν εἶναι δίκαιον νὰ ἰατρεύσῃ τινὰς τὸ σάββατον; διὰ νὰ τὸν κατηγορήσουν.

11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν, ποῖος ἄνθρωπος θέλει εὕρει ἀπὸ σᾶς, ὁπὲ νὰ ἔχῃ ἕνα πρόβατον, καὶ νὰ πέσῃ εἰς ἕνα λάκκον, καὶ δὲν θέλει τὸ πιάσῃ νὰ τὸ σηκώσῃ;

12 Καὶ πόσον διαφορὰν ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ πρόβατον; εἰς τόσον ἐπρέπει καὶ τὸ σάβ-

σάββατον, ἔξ ἔνεστιν νὰ κάμωμεν καλοσύνην.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, ἄπλωσε τὸ χέρι σου. καὶ ἔπλωσε. καὶ ἐκατασταθη ὁλόγερον ὡσὰν καὶ τὸ ἄλλον.

14 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ἀσὰν ἐβγῆκαν ἔξω ἐσυμβουλεύθησαν ἐνάντιά του διὰ νὰ τὸν χάσουν.

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντάτο ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ. καὶ τὸν ἀκολάθησαν ὄχλοι πολλοί, καὶ ὅλους τοὺς ἐθεράπευσεν.

16 Καὶ τοὺς ἐκαράξεν νὰ μὴν τὸν φανερώσουν.

17 Διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο ὁπού ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἡσαΐα ὁπού ἔλεγεν,

18 Νά, τὸ παιδίμου τὸ ὁποῖον ἐδιάλεξα, τὸ ἀγαπημένον μου εἰς τὸ ὁποῖον ἀναπαύει ἡ ψυχή μου, θέλω βάλει τὸ πνεῦμά μου εἰς αὐτόν. καὶ θέλει μηνύσει εἰς τὰ ἔθνη κρίσιν.

19 Δὲν θέλει φιλονικήσει, οὐδὲ θέλει κράξει, οὐδὲ κανεὶς θέλει ἀκούσει πῶς φωνάζουν εἰς τὰ πλατώματα.

20 Κάλαμι σωσκεπημένον δὲν θέλει τζακίσει, καὶ λυχνάρι ὁπού τὰ καπίζῃ δὲν θέλει σβύνει, ἕως ὁπού νὰ βγάλῃ ἔξω εἰς νίκην τὴν κρίσιν.

21 Καὶ εἰς τὸ ὄνομάτου θέλουν ἐλπίσει τὰ ἔθνη.

22 Τότε τοῦ ἐφέρθη ἕνας δαιμονισμένος, τυφλὸς καὶ βουβός, καὶ τὸν ἐθεράπευσε, τόσον ὁπού ὁ τυφλὸς καὶ βουβός, καὶ ἔβλεπε καὶ ἐμίλει.

23 Καὶ ἐθαύμαζαν ὅλοι οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγαν, μήπως εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Δαβίδ;

24 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ἀσὰν τὸ ἤκουσαν ἔλεγαν. οὗτος δὲν βγάζει τὰ δαιμόνια, παρὰ μὲ τὸν Βεεζεβοὺλ, ὁπού εἶναι ἄρχων τῶν δαιμόνων.

25 Ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντας τοὺν διαλογισμοὺς τοὺν εἶπε, πᾶσα βασιλεία ὁπού νὰ διαμοιρασθῇ εἰς τὸ λόγιασ ἐρημώνεται. καὶ πᾶσα πόλις καὶ σπίτι ὁπού νὰ μοιρασθῇ εἰς τὸ λόγιάς δὲν θέλει σταθῇ.

26 Καὶ ἐπειδὴ καὶ ὁ Σαλατὰς βγάζει τὸν Σατανᾶ, ἐμοιράσθη εἰς τὸ λόγιάς, πῶς τὸ λοιπὸν θέλει σταθῇ ἡ βασιλείαν;

27 Καὶ ἂν ἐγὼ βγάνω τὰ δαιμόνια μὲ τὸν Βεεζεβοὺλ, οἱ υἱοίσας μὲ τίνα τὰ βγάλνουν, διὰ τοῦτο ἀυτοὶ θέλουν εἶσαι κριτάδεσας.

28 Ἀμὴ ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ βγάνω τὰ δαιμόνια, ἐφθασε λοιπὸν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἰς ἐσᾶς.

29 Ἢ πῶς ἠμπορεῖ κανένας νὰ μπῇ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ δυνατοῦ καὶ νὰ ἁρπάξῃ τὰ σφετζματάτου, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτα τὸν δυνατόν, καὶ τότε νὰ χερσέψῃ τὸ σπῆτι του.

30 Ἐκεῖνος ὁπού δὲν εἶναι μαζί μου, εἶναι ἐνάντιός μου. καὶ ἐκεῖνος ὁπού δὲν μαζώνει μαζί μου σκορπίζει.

31 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία θέλει συγχωρηθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀμὴ ἡ βλασφημία τοῦ πνεύματος δὲν θέλει συγχωρηθεῖ.

32 Καὶ ὁποιος εἰπεῖ λόγον ἐναντίον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει τοῦ συγχωρηθῇ, ἀμὴ ὁποιος εἰπεῖ λόγον ἐναντίον τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, δὲν θέλει συγχωρηθῇ, μήτε εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸ μέλλοντα.

33 Ἢ κάμετε τὸ δένδρον κα-

καλὸν, καὶ τ καρπὸν καλὸν. ἢ κάκελε τὸ δένδρον σάπιον, καὶ τ καρπὸν σάπιον. διακ ἀπὸ τ καρπὸν γινώσκ τὸ δένδρον.

34 Γεννήματα ὀχιδνῶν πῶς δύνασθε κακὰ ὄντες καλὰ λαλεῖν; ἐκ γὰρ τ περισσεύματος τ καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

35 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐκ τ καλ θησαυροῦ τ καρδίας προφέρει τὰ καλά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τ πονηρ θησαυροῦ προφέρει τὰ πονηρά. ἐκ γὰρ τ περισσεύματος τ καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

37 Ἐκ γὰρ τ λόγων σου δικαιωθήσ καὶ ἐκ τ λόγων σου καταδικασθήσ.

38 Τότε ἀπεκρίθησάν τινες τ γραμματέων καὶ Φαρισαίων λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τ προφήτου.

40 Ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τ γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνθρωποι Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τ κρίσει μετὰ τ γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

42 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τ κρίσει μετὰ τ γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τ περάτων τ γῆς ἀκοῦσαι τ σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ οὐχ εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει, εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπιστρέψω ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σχολάζοντα καὶ σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

45 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα ἀπὸ τῶν πρώτων. οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

46 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι.

47 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκασιν ζητοῦντές σοι λαλῆσαι.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;

49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπε· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν

νας εἰς τ' ἐρχηνε, αὐτὲς εἶναι ἀδελφίσμε, κ' ἀδελφάμε, κ' μάναμε.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ' ἐκείνω τῶ ἡμέρας βγῆκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὸ σπῆ, κ' ἐκάθισεν εἰς τὸ παραγιάλι.

2 Καὶ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐτὸν τόσε πολλοὶ ὄχλοι, ὁπὲ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ καρκέλι κ' ἐκάθισε. κ' ὅλο ὁ ὄχλο ἐστέκοωντον εἰς τ' αἰγιαλόν.

3 Καὶ τοὺ εἶπε πολλὰ λόγια με παραβολὲς, λέγοντας. νὰ ὁπὲ βγῆκεν ὁ σπορεὺς νὰ σπείρη.

4 Καὶ ἐκεῖ ὁπὲ ἔσπειρε τ' ἀπόσω, ἅμα ἔπεσαν εἰς τ' στράτα, κ' ἤλθασι τὰ πετεινὰ τ' ἀρανῦ κ' τὰ ἐκατάφαγαν.

5 Καὶ ἅμα ἔπεσ εἰς αὔτες πετρόδες ὁπὲ δὲν ἦτον γῆ πολλὴ, κ' παρβδὺς ἐφίτρεξε μὲ τὸ μιὺ ἔχη βάθο γῆς.

6 Καὶ ἀσὰν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιο ἐκαματίδησε, κ' μὲ τὸ νὰ μιὺ ἔχασι ρίζαν ἐξεράθη.

7 Καὶ ἅμα ἔπεσ εἰς τὰ ἐγκάθια κ' ἀνέβηκαν τὰ ἀγκάθια κ' τὰ ἔπνιξαν.

8 Καὶ ἅμα ἔπεσ εἰς τὸ γιὺ τὸ καλὸ, κ' ἐκαροφόρησ τὸ ἕνα ἑκατὸ, ἅμο ἑξηντα, κ' ἅμο τριάντα.

9 Ὁποιο ἔχη αὐτιὰ νὰ ἀκούη, ἂς ἀκούη.

10 Καὶ ἀμμοῦνησ οἱ μαθηταδέσ, τοὺ εἶπαν. διατὶ σὸν λαλεῖς μὲ παραβολάς;

11 Καὶ ἐκεῖνο τὲς ἀπεκρίθη, ὅτι ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζητε τὰ μυστήρια τ' βασιλείας τ' οὐρανῦ, ἀμὰ ἐκείνες δὲν τὲς ἐδόθη.

12 Διατὶ ὁποιο ἔχη, θέλει τοὺ δοθῆ κ' νὰ περισσεύση· ἀμὰ ὁποιο δὲν ἔχη, κ' ἐκεῖνο ὁπὲ ἔχει θέλει παρθῆ ἀπὸ λόγιόμ.

13 Διὰ τοῦτο τὲς σωπαχνῶ μὲ παραβολάς, ὅτι βλέποντες δὲν βλέπουσι. κ' ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν, κ' ὄ γνωρίζουσι.

14 Καὶ πληρόνεται εἰς αὐτὲς ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐα ὁπὲ λέγει. μὲ τοὺ ἀκοὴ θ' ἀκούετε ἀκέσ κ' δὲν θέλετε γνωρίσει. κ' βλέποντες θέλετε βλέψει, κ' δὲν θέλετε ἰδῆ.

15 Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ ἐτούτε. κ' μὲ τὰ αὐτία βαρέως ἤκουσαν, κ' τὰ μάτια τὲς ἐκάλυψαν, μήπως κ' καμίαν φορὰν ἰδοῦσι μὲ τὰ μάτια τοὺς, κ' μὲ τὰ αὐτιὰ τὲς ἀκέσουσι, κ' μὲ τοὺ καρδιὰς γνωρίσουσι κ' γυρίσουσι, κ' ἐγὼ τὲς ἐκτρύσω.

16 Ἀμὰ καλόντυχα τὰ μάτιάσας ὅτι βλέπουσι, κ' τὰ αὐτιάσας ὅτι ἀκέσουσι.

17 Διατὶ ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται κ' δίκαιοι ἐπιθύμησ νὰ ἰδοῦν ἐτοῦτα ὁπὲ βλέπετε, κ' δὲν τὰ ἴδαν, κ' νὰ ἀκούσω ἐτοῦτα ὁπὲ ἀκούετε, κ' δὲν τὰ ἤκουσ.

18 Ἐσεῖς τὸ λοιπὸν ἀκούσετε τοοῦ παραβολιὰ τοῦ σπορέως.

19 Κάθε ἄνθρωπο ὁπὲ ἀκούῃ τ' λόγον τ' βασιλείας κ' δὲν γνωρίσῃ, ἔρχεται ὁ πονηρὸς κ' ἁρπάζει τὸ σπαρμένον εἰς τοὺ καρδιόντε. ἐτοῦτο εἶναι ὁ σπόρος, ὁπὲ ἐσπάρθη εἰς τοὺ στράταν.

20 Ἀμὰ ὁ σπόρος ὁπὲ ἐσπάρθη εἰς τὰ πετρόδη, εἶναι ὅσιγο ὁπὲ ἀκούῃ τ' λόγον, κ' θὲ τὸν μετὰ χαρᾶς τ' πέρνει.

21 Ἀμὰ

1:13: ἀλλὰ παραβολὰ παραβολάς. ἡ 396

13. μὴ συνῆσιν. — ἢ, καὶ βλεμμένοντο.

14: 13: ἐμαζώχθησαν. — γίνεται ὅτι ἀμὰ ἔκαμα — γιὰ συναγωγὲς — γιὰ.

3: λέγοντας.

5: 13: ἐχρύβωσ. — μικὸν χῶμα

17: 13: ἀληθινὰ. ἠθέλασα. — ἴδαν. — καὶ νὰ ἀκούσω.

9: αὐτιά.

21 Ἀμὴν δὲ ἔχει ῥίζαν εἰς
τὴν λόγχην. ἅμα ἐξ ὠφρσι-
μένος. καὶ ὅτον γλῶ λύπη, ἢ
διαγμὸς διὰ τ̃ λόγον, εὐθὺς
σκανδαλίζε.

22 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁπ̃ σπέρ-
μ) εἰς τὰ ἀγκάθια, ἐτ̃τ̃ ὁ
εἶναι ὁπ̃ ἀκέει τ̃ λόγον, καὶ ἡ
φροντίδα τ̃ αἰῶν ἐτ̃τ̃ου, καὶ
ἡ ἀπάτη τ̃ πλ̃τ̃ου, συνπ̃ τ̃
λόγον, καὶ δὲν κάμνῃ καρπόν.

23 Καὶ ἐκεῖν ὁπ̃ σπέρ-
μ) εἰς τὴν γλῶ τὴν καλὴν,
εἶναι ἐκεῖν ὁπ̃ ἀκέει τ̃
λόγον καὶ τ̃ γνῶσιν, ὁ ὁποῖ
καρποφορεῖ καὶ κάμνει, ὁ μὲ
ἑκατὸν, ὁ μὲ ἑξήντα, ὁ μὲ τριά-
ντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν τ̃
ἐφρόξεν, λέγ̃ν τ̃ βασι-
λεία τ̃ ὀρανῶν ὁμοιάζει ἀ-
σὲν ἕνα ἀνθρωπον ὁπ̃ σπέ-
ρνει καλὸ σπόρον εἰς τὸ χω-
ράφι τ̃ν.

25 Καὶ ἀσὸν ἐκοιμοῦντα
οἱ ἄνθρωποι ἐπ̃ν ὁ ἐχθρός τ̃
καὶ ἔσπειρεν ζιζάνια ἀνάμεσα εἰς
τὸ σιτάρι, καὶ ἐδιόθη.

26 Καὶ ὅταν ἐβλάστησε τὸ
χορτάρι καὶ ἔκαμε καρπὸν, τό-
τε ἐφάνηκεν καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Καὶ ἐπῆγαν οἱ δ̃λοι-
τάδες τ̃ νοικοκυρ̃ ἐκεῖνε καὶ
λέγουσίν, ἀφέντη, δὲν ἔσπειρες
καλὸν σπόρον εἰς τὸ χωράφι σ; πό λοιπὸν ἔχει τ̃
ζιζάνια;

28 Καὶ ἐκεῖνος τ̃ εἶπε, ἐχ-
θρὸς ἄνθρωπ τοῦτο ἔκαμε. λέ-
γουσίν οἱ δ̃λοι, θέλεις λοιπὸν νὰ ὑπάμεν, νὰ τ̃
μαζώξωμεν;

29 Καὶ ἐκεῖν εἶπεν, ὄχι·
μήπως καὶ μαζώνοντες τ̃ ζιζάνια ξερριζώσετε μαζὶ μὲ ἐσᾶς
καὶ τὸ σιτάρι.

30 Ἀφῆτε νὰ μεγαθήσουν
καὶ τὰ δύο μαζὶ ἕως τὸ θέρος·
καὶ εἰς τ̃ καιρὸν τ̃ θερισμ̃ θέ-
λω εἰπεῖ εἰς τοὺς θεριστάδες,
μαζώξετε πρ̃τον τ̃ ζιζάνια, καὶ
δέστε τ̃ μὲ παπάρια νὰ τ̃ κατακαύσωμεν· καὶ τὸ σιτάρι
μαζώξετε εἰς τὸ ἀμπάρι μ.

31 Ἄλλην παραβολὴν πά-
λιν τοὺ ἐφρόξεν, λέγ̃ν τ̃
βασιλεία τ̃ ὀρανῶν εἶναι
ὅμοια ἀσὸν τὸ σπέρμα τ̃ σιναπ̃·
τὸ ὁποῖον πέρνοντάς το ἄν-
θρωπ τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ χω-
ράφι τ̃.

32 Τὸ ὁποῖον εἶναι μικρ̃-
τερον ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα·
μὰ ὅταν αὐξωνθ̃ γίνε με-
γαλίτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λαχανι-
κὰ· καὶ γίνε δένδρον τόσον,
ὁπ̃ τὰ πουλιὰ τ̃ ὀρανοῦ νὰ
πηγαίνουν καὶ νὰ φωλιάζουν εἰς
τὰ κλαδία μ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἐ-
εἶπεν· ὅτι ἡ βασιλεία τ̃ ὀ-
ρανῶν ὁμοιάζει ζυμ̃, τὸ
ὁποῖον πέρνοντάς το μία γυναῖ-
κα, τὸ ἔκρυψεν εἰς τρία
σάτα ἀλεύρι, ἕως ὁπ̃ ἐζυ-
μώθη ὅλον.

34 Ἐπῆτα ὅλα τὰ ἐλάλησεν ὁ
Ἰησ̃ς μὲ παραβολὰς εἰς τ̃ ὄ-
χλον· καὶ χωρὶς παραβολὴν
δὲν ἐλάλη.

35 Διὰ νὰ πληρωθ̃ ἐκεῖνο
ὁπ̃ ἐλαλήθη διὰ μέσου τ̃
προφήτου ὁπ̃ λέγ̃· θέλω ἀ-
νοίξ εἰς παραβολὰς τὸ στόμα
μ· καὶ θέλω ἀναλέσει ἐκεῖνα ὁ-
πὲ εἶναι κεκρυμμένα, ἀπὸ τ̃
ἀρχὴν τ̃ κόσμ.

36 Τότε ἄφησε τ̃ ὄχλον ὁ
Ἰησ̃ς καὶ ἐπ̃γε εἰς τὸ σπίτι, καὶ
ἐπ̃γε οἱ μαθηταί τ̃ κοντά
τ̃, καὶ λέγ̃ν, ἐρμήνευσέ μας
τ̃ παραβολὴν τ̃ ζιζανί-
ων τ̃ χω-
ραφιοῦ.

37 Καὶ

37 Καὶ αὐτὸς ἀποκριθεὶς λέγει λέγει· ἐκεῖνος ὁ σπείρει τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Καὶ τὸ χωράφι ἐστὶν ὁ κόσμος· καὶ τὸ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· ἀλλὰ αἱ ζιζάνια εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.

39 Καὶ ὁ ἐχθρὸς ὁποὺ τὰ ἔσπειρεν εἶναι ὁ διάβολος· καὶ ὁ θερισμὸς εἶναι τὸ τέλος τοῦ κόσμου· καὶ οἱ θερισταὶ εἶναι οἱ ἄγγελοι.

40 Καθὼς λοιπὸν μαζώνουν αἱ ζιζάνια καὶ καίονται μὲ φωτιά, τοιουτοτρόπως θέλει εἶσαι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου τούτου.

41 Θέλει στείλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους, καὶ θέλουσι μαζώξει ἀπὸ τὴν βασιλείαν του ὅλα τὰ σκάνδαλα καὶ ἐκείνους ποὺ κάνουσι τὴν ἀνομίαν

42 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλλει εἰς τὸν κάμινον τοῦ πυρὸς· ἐκεῖ θέλει εἶσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι θέλουσι λάμψει ὡσὰν ὁ ἥλιος, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός τους· ὅποιος ἔχει αὐτιὰ νὰ ἀκούσῃ, ἂς ἀκούσῃ.

44 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει θησαυρὸν κρυμμένον εἰς τὸ χωράφι, τὸν ὁποῖον εὑρῆκε καὶ τὸν ἔκρυψε· καὶ ἀπὸ τὴν χαρὰν τοῦ πάγει καὶ πωλεῖ ὅτι καὶ ἂν ἔχῃ, καὶ ἀγοράζει τὸ χωράφι ἐκεῖνο.

45 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει ἀνθρώπου ἐμπόρου ζητοῦντος καλὰ μαργαριτάρια.

46 Ὁποὺ εὗρεν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἐπῆγε καὶ ἐπούλησε ὅλα ὅσα εἶχε καὶ τὸν ἀγόρασε.

47 Πάλιν ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὡσὰν σαγήνη ποὺ ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμάζωξεν ἀπὸ κάθε λογῆς γένος.

48 Καὶ ὅταν ἐγέμισε γύρωντά το εἰς τὸ παρακάλι, καὶ καθίσαντες ἐμάζωξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, καὶ τὰ σάπια τὰ ἔριξαν ἔξω.

49 Τοιουτοτρόπως θέλει εἶσαι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου· θέλουσιν ἐλθεῖ οἱ ἄγγελοι καὶ θέλουσι χωρίσῃ τοὺς κακοὺς ἀπὸ μέσα ἀπὸ τοὺς δικαίους.

50 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλλει εἰς τὸν κάμινον τοῦ πυρὸς· ἐκεῖ θέλει εἶσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ἐννοήσατε τὰ πάντα ὅλα; λέγουσι τοῦ, ναί, αὐθέντα.

52 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· διὰ τοῦτο κάθε γραμματεὺς ποὺ ἐμαθητεύθη εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοιάζει ἕνα ἄνθρωπον νοικοκύρην, ὁποὺ βγάλει ἀπὸ τὸν θησαυρόν του καινούρια καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἔγινεν ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰ παραβολὰς αὐτὰς, ἐσηκώθη ἀπ' ἐκεῖ.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα του, τοὺς ἐδίδασκεν εἰς τὸ συναγώγι τους, τόσον ὁποῦ νὰ θαυμάζουν καὶ νὰ λέγουν, ἀπὸ ποῦ τοῦ ἦλθεν ἡ σοφία ἐτούτη καὶ ἡ δυνάμεις;

55 Δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ λιθουργοῦ; δὲν λέγεται μάλιστα Μαριὰμ, καὶ οἱ ἀδελφοί του Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ

56 Καὶ οἱ μαθηταῖς του ὅλοις δὲν εἶναι μαζί ἐμᾶς; ὅπου πᾶ λοιπὸν τῶν ἤλθασιν ἐτοῦτα ὅλα;

57 Καὶ ἐπιασαν τὸν ἐβγάζουντας εἰς αὐτὸν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· δὲν εἶναι προφήτης ἄτιμος, παρὲ εἰς τὴν παλεόσυλα, καὶ εἰς τὸ σπίτι του.

58 Καὶ δὲν ἔκαμεν ἐκεῖ πολλαῖς δυνάμεις διὰ τὴν ἀπιστοσύνες.

Κεφ. ιδ'. 1.

ΕΙΣ ἐκείνον τὸν καιρὸν ἄκουσεν ὁ Ἡρῴδης ὁ τετράρχης τὴν φήμην τοῦ Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε εἰς τοὺς ὑπηρέτας του, ἐτοῦτος εἶν' ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, αὐτὸς ἐβγῆκεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς· καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν εἰς αὐτόν.

3 Διατὶ ὁ Ἡρῴδης πιάσαντας τὸν Ἰωάννην τὸν ἔδεσε καὶ τὸν ἔβαλε εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του.

4 Διατὶ τοῦ ἔλεγε ὁ Ἰωάννης· δὲν ἔχεις ἐξουσίαν νὰ τὴν ἔχῃς.

5 Καὶ θέλοντας (ὁ Ἡρῴδης) νὰ τὸν φονεύσῃ, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον· ὅπου τὸν εἶχαν ὡσὰν προφήτην.

6 Καὶ ὅταν ἐορτάζενταν τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρῴδου, ἐχόρεψεν ἡ θυγατέρα τῆ Ἡρῳδιάδος εἰς τὸ μέσον καὶ ἄρεσε τοῦ Ἡρῴδου.

7 Διὰ τοῦτο ὁμολόγησε μὲ ὅρκον νὰ τοῦ δώσῃ ὅπου ζητήσῃ.

8 Καὶ ἐσυντᾶς νὰ παρακινηθῇ ἐκείνη ἀπὸ τὸν μάνα της, λέγει, δός μου ἐδῶ εἰς ἕνα πινάκι τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη, ἀμὴ διὰ τοὺς ὅρκους, καὶ τοὺς καθιζομένους μαζί, ἐπρόσταξε νὰ δοθῇ.

10 Καὶ πέμποντας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην, εἰς τὴν φυλακήν.

11 Καὶ ἐφέρθη τὸ κεφάλι του εἰς πινάκι, καὶ ἐδόθη τοῦ κορητζίες, καὶ τὸ ἐπῆγε τὴν μάνα του.

12 Καὶ πηγαίνοντας οἱ μαθηταῖς τοῦ Ἰωάννου ἐσήκωσαν τὸ κορμίτου, καὶ τὸ ἐθάψαν. καὶ ἐπῆγαν καὶ εἰπαντο εἰς τὸν Ἰησοῦν.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀσὰν τὸ ἄκουσεν, ἐδιεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ μὲ καράβι ξεχωρειτὰ εἰς ἕνα ἔρημον τόπον. καὶ οἱ ὄχλοι ἀσὰν τὸ ἐμάθαν, τὸν ἀκολούθησε πεζοὶ ἀπὸ τὰ πόλεις.

14 Καὶ βγήκοντας ἔξω ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν λαὸν καὶ τὰ ἐσπλαγχνίσθη. καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους των.

15 Καὶ ἀσὰν ἐβράδιασεν, ἤλθαν οἱ μαθηταῖτε καὶ λέγοντες. ὁ τόπος εἶναι ἔρημος. καὶ ἡ ὥρα τῶρα ἐπέρασεν, ἀπόλυσε τὸν λαὸν νὰ πᾶσιν εἰς τὰ χωρία νὰ ἀγοράσουν διὰ λόγατες φαΐτά.

16 Δίγῃτες ὁ Ἰησοῦς, δὲν κάμνῃ χρεία νὰ πᾶσιν. δότετες ἐσεῖς νὰ φᾶσιν.

17 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ἐμεῖς δὲν ἔχομεν ἐδῶ παρὲ πέντε ψωμία. καὶ δύο ψάρια.

18 Καὶ λέγῃτες φέρετέτα ἐδῶ.

19 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαὸν νὰ καθίσουν ἀπάνω εἰς τὰ χορτάρια. καὶ πάροντας τὰ πέντε ψωμία, καὶ τὰ δύο ψάρια, ἀναπαρέσασιν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εὐλόγησε. καὶ κόπτοντας τὰ ψωμία τὰ ἔδωκε εἰς τοὺς μαθητὰς,

δες, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν λαόν.

20 Καὶ ἔφαγον ὅλοι καὶ ἐχόρτασαν, καὶ ἦραν τὰ κομμάτια ὅπου ἐπερίσσευσεν, δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

21 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἔφαγαν ἦτον, ἦσαν πεντακισχίλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναῖκες καὶ παιδία.

22 Καὶ παρευθὺς ἀνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς του νὰ ἐμπῶσιν εἰς τὸ καράβι νὰ περάσουν ἀπέρα πέρα, ἕως νὰ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

23 Καὶ ὁποὺ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατάμονας νὰ προσευχηθῇ. καὶ ἀφοῦ νὰ βραδιάσῃ, ἦτον μοναχὸς ἐκεῖ.

24 Καὶ τὸ καράβι ἄφ' ἑαυτὸ μέσα ἦτον μεσοπέλαγα, καὶ ἐπερίζετον ἀπὸ τὰ κύματα· διατὶ ἦτον ἀνεμος ἐναντίος.

25 Καὶ εἰς τὸ τετάρτι βίγλια τῆς νυκτὸς, ἐπῆγε ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς περιπατῶντας ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν.

26 Καὶ ὁποὺ τὸν εἶδαν οἱ μαθηταὶ ὅπου ἐπερπάτει ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐσυγχύθησαν, καὶ ἔλεγαν ὅτι εἶναι φάντασμα· καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τους ἐκράξαν.

27 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς λέγοντας, ἡσυχίαν θαρρεῖτε, ἐγὼ εἶμαι, μὴ φοβᾶσθε.

28 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν. Κύριε, ἂν εἶσαι ἐσύ, πρόσταξέ με νὰ ἔλθω εἰς ἐσένα ἀπάνω εἰς τὰ νερά.

29 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν, ἔλα. καὶ κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ καράβι ὁ Πέτρος, ἐπερπάτησεν ἀπάνω εἰς τὰ νερὰ, νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν.

30 Ἀμὰ βλέποντας τὸν ἄνεμον δυνατὸν ἐφοβήθη. καὶ ἀρχίζοντας νὰ βυθίζεται, ἔκραξε λέγοντας αὐθέντα σῶσέμε.

31 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς ἁπλώνοντας τὸ χέρι, ἐπίασέ τον καὶ λέγοντάς του, ὀλιγόπιστε διατὶ ἀμφίβαλλες;

32 Καὶ ἐμπαίνοντας ἐυτὸς μέσα εἰς τὸ καράβι, ὁ ἄνεμος ἔπαυσε.

33 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἦταν μέσα εἰς τὸ καράβι, ἦλθαν καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν, καὶ ἔλεγαν. ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶσαι.

34 Καὶ διαβαίνοντες ἦλθαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ὁποὺ τὸν ἐγνώρισαν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ τοῦ ἔφεραν ὅλους τοὺς ἀδυνάμους.

36 Καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν μοναχὰ νὰ πάσῃ τὴν ἄκραν τοῦ ῥούχου· καὶ ὅσοι ἐπίασαν ὅλοι ἐγλυτώθησαν.

Κεφ. ιε'. 15.

Τότε ἦλθασιν εἰς τὸν Ἰησοῦν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα λέγοντες.

2 Διατὶ οἱ μαθηταίσου παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; ὅτι δὲν νίπτουσι τὰ χέρια τους ὅταν τρώσιν ψωμί.

3 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπε. καὶ ἐσεῖς διατὶ παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσίν σας;

4 Διατὶ ὁ Θεὸς ἐπρόσταξε λέγοντας, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ

31: ἐγλύτωνεν. — ἐμψυχώθη νὰ ἐλεγχθῇ.

32: ἐμβῆκαν εἰς τὸ καράβι. ἐκόπασεν.

34: ἐβγῆκαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ.

35: ἐγνωρίσθη. — ἐπαντιγράφησεν.

36: ἐβγῆκαν — ἐβγάλθη.

ιε: περιστοιχίσθησαν.

ιε: ἐβγῆκαν ἐφωνάξαν.

ιε: ἐβγῆκαν ἔρχωνται.

ιε: λέγουσιν.

ιε: ἐβγῆκαν ἔρχωνται.

ιε: παλαιότητος.

ὀπῶ καλεῖγεῖ πατέρα ἢ μητέρα νὰ ἀποθάνῃ θάνατον.

5 Καὶ ἐτεῖς λέγατε ὅτι ὅποιος ἤθελεν εἰπῆ εἰς τ πατέρα ἢ εἰς τὴν μητέρα, δῶρον εἶ κάτε φαΐσμα ὀπῶ ἠμπόρες νὰ ὠφεληθῇς ἀπὸ λόγου μου. ἢ νὰ μὴν τιμήσῃ τ πατέρα ἢ τὴν μητέρα του.

6 Καὶ ἐκάματε ἄκυρον τ παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσίν σας.

7 Ὑποκρειταὶ, καλὰ ἐπροφήτευσε διὰ λόγου σας ὁ Ἡσαΐας λέγοντας.

8 Ἐπῆτος ὁ λαὸς μὲ τὸ στόμα του μὲ ἐγγίζῃ, ἢ μὲ τὰ χείλη του μὲ τιμᾷ· ἀμὴ ἡ καρδία του λειπῆ μακρὰ ἀπὸ μένα.

9 Εὔκαιρα μὲ λατρεύουσι, διδάσκοντες διδασκαλίας, παραγγελίας ἀνθρώπων.

10 Καὶ ἐπροσκάλεσε τ ὄχλον, ἢ λέγει τους, ἀκούετε ἢ καταλάβετε.

11 Ὄχι ἐκεῖνο ὀπῶ ἐμπαίνει εἰς τὸ στόμα μαγαλίζει τ ἄνθρωπον, ἀμὴ ἐκεῖνο ὀπῶ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ στόμα, ἐκεῖνο μαγαλίζῃ τ ἄνθρωπον.

12 Τότε ἦλθασιν οἱ μαθηταί του ἢ τοῦ εἶπαν· ἠξέρῃς ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκούσαντες τ λόγον ἐσκανδαλίσθησ;

13 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη ἢ λέγει τους. κάθε φυτεία τὴν ὁποίαν δὲν ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ ἐρχινός, θέλει ξιεριζωθῆ.

14 Ἀφῆτετας· εἶ τυφλοὶ, ὁδηγοὶ τυφλῶν. ἢ ἐὰν ὁ τυφλὸς ὁδηγεῖ τ τυφλὸν, ἢ οἱ δύο θέλουσι πέσῃ εἰς τ λάκκον.

15 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος ἢ λέγει τ, ἐρμήνευσέμας τὴν παραβολὴν ἐτούτην.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀκόμα ἢ ἐσεῖς ἄγρικοι εἶστε;

17 Δὲν γρικᾶτε ὅτι κάθε πρᾶγμα ὀπῶ μπαίνῃ μέσα εἰς τὸ στόμα πάγῃ εἰς τὴν κοιλίαν, ἢ βγαίνῃ εἰς τὸν πόρτην.

18 Ἀμὴ ἐκεῖνα ὀπῶ βγαίνουσιν ἀπὸ τὸ στόμα βγαίνουσιν ἀπὸ τὴν καρδίαν, ἢ ἐκεῖνα μαγαλίζουσι τ ἄνθρωπον.

19 Διατὶ ἀπὸ τὴν καρδίαν βγαίνουν διαλογισμοὶ κακοὶ, φόνοι, μοιχείαις, πορνείαις, κλεψίαις, ψευδομαρτυρίαις, βλασφημίαις.

20 Ἐπῆτα εἶ ὀπῶ μαγαλίζουσι τ ἄνθρωπον. ἀμὴ τὸ νὰ φάγῃ κανεὶς μὲ ἄπλυτα χέρια, δὲν μαγαλίζει τ ἄνθρωπον.

21 Καὶ βγαλόντας ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, ἀπεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου ἢ Σιδῶνος.

22 Καὶ νὰ μία γυναῖκα Χαναναία ὀπῶ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὰ σωρία ἐκεῖνα, ἔκραζε τὴν λέγατε. ἐλέησόν μᾶς τὸν Δαβὶδ λυπήσαμε. ἡ θυγατέρα μου κακὰ δαιμονίζεται.

23 Καὶ αὐτὸς δὲν τῆς ἀπεκρίθη ἕνα λόγον. ἢ ἦλθαν οἱ μαθηταί του ἢ τὴν ἐπαρακάλεσάν λέγοντες· ἀπόλυσε τὴν ὅτι κράζῃ ὀπίσω μας.

24 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη ἢ εἶπεν, ἐγὼ δὲν ἐστάλθηκα, παρὰ εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

25 Καὶ ἐκείνη ἀφοῦ ἦλθε ἐπροσκυνήσεν, ἢ ἔλεγε, ἀφέντη, βοήθησέμε.

26 Καὶ αὐτὸς τῆς ἀπεκρίθη, δὲν εἶ καλὸν νὰ πάρῃ τινὰς τὸ ψωμὶ τῶν τέκνων, ἢ νὰ τὸ ῥίξῃ εἰς τοὺς σκύλες.

27 Καὶ ἐκείνη ἄπε, ναὶ, Κύριε· διατὶ καὶ τὰ σκυλάκια τρώγουσιν ἀπὸ τὲ ψίχαις ὁπὲ πίπτουν ἀπὸ τὴν τραπέζαν τῶν ἀυθεντάδων μας.

28 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέ της. ὦ γυνὰ μεγάλη εἶ) ἡ πίστις σου. καὶ ἂς σὲ γένῃ καθὼς θέλεις. καὶ ἰατρεύθη ἡ θυγατέρα της ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

29 Καὶ ἀναχωρήσας ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, ἐπῆγε εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἔχοντας νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ὄρος ἐκάθετον ἐκεῖ.

30 Καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ ὄχλοι ἔχοντες μαζί τους κουτζοὺς, τυφλὲς, βωβοὺς, κυλλοὺς, καὶ ἄλλους πολλοὺς. καὶ ἔρριξάντες εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τοὺς ἐθεράπευσε.

31 Εἰς τόσην ὁπὴν νὰ θαυμάζουν οἱ λαοὶ βλέποντάς τοὺς βωβοὺς, ὁπὲ ἐλάλησαν, τοὺς κυλλὲς χαρὲς, τοὺς κουτζοὺς ὁπὲ ἐπερπάτουσαν, καὶ τυφλὲς ὁπὲ ἔβλεπόν. καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφωτοκάλεσε τοὺς μαθητάς του καὶ εἶπε· σπλαχνίζομαι ἐπάνω τὸν λαόν, ὅτι ὥρες μίαν τρεῖς ἡμέρες ἐτοῦ ὁπὲ παραμένουσι μαζί μου ἐδῶ, καὶ δὲν ἔχουν τίνα φᾶσι καὶ δὲν θέλω νὰ τοὺς ἀφήσω νηστικὲς μήπως καὶ ἀποκάμουσιν εἰς τὸν δρόμον.

33 Καὶ λέγουσί του οἱ μαθηταί του· καὶ ἀπὸ πῦ νὰ μᾶς ἔλθουν τόσα ψωμία ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν, τόσον ὁπὲ νὰ χορτάσωμεν τόσον πλῆθος;

34 Καὶ λέγει τους ὁ Ἰησοῦς πόσα ψωμία ἔχετε; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ψαράκια.

35 Καὶ ἐπρόσταξε τοὺς ὄχλους νὰ καθίσουν εἰς τὴν γῆν.

36 Καὶ πέρνοντας τὰ ἑπτὰ ψωμία, καὶ τὰ ψάρια, ἐυχαρίστησε καὶ ἔκοψε καὶ ἔδωκε εἰς τοὺς μαθητάδες του, καὶ οἱ μαθητάδες εἰς τὸν ὄχλον.

37 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι καὶ ἐχορτάσθ· καὶ ἐσήκωσε τὰ κομμάτια ὁπὲ ἐπερίσσευσαν, ἑπτὰ πανέρια γεμάτα.

38 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπὲ ἔφαγαν ἦταν τέσσαρες χιλιάδες ἄνδρες χωρὶς γυναῖκες καὶ παιδία.

39 Καὶ ὡσὰν ἀπόλυσε τοὺς ὄχλους ἐμπῆκεν εἰς τὸ καράβι· καὶ ἐπῆγε εἰς τὰ σύνορα Μαγδαλά.

Κεφ. 15'. 16.

ΚΑΙ ἔρχονται νὰ ἔλθουν οἱ φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι δοκιμάζοντές του, καὶ ἐζήτησάν τὰ τοῦ δείξῃ σημεῖον ἀπὸ τ' οὐρανόν.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπέ τους. ὅταν βραδιάζει λέγατε, θέλῃ γένῃ ὄμορφα διατὶ κοκκινίζει ὁ οὐρανός.

3 Καὶ τὸ ταχὺ λέγατε, σήμερον γένῃ χειμῶνας διατὶ κοκκινίζῃ, συνεφιάζοντας ὁ οὐρανός. ὦ ὑποκρῖται, τὸ φόσωπον τοῦ οὐρανοῦ ἠξέρετε νὰ διακρίνετε. καὶ τὰ σημάδια τῶν καιρῶν δὲν δύνασθε νὰ διακρίνετε.

4 Ἡ κακὴ γενεὰ καὶ μοιχεύτερα σημάδι ζητεύει. καὶ σημάδι δὲν θέλῃ τ' δοθῇ, παρὲξ τὸ σημάδι Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. καὶ ἀφιθλιάσας ἐδιέβη.

5 Καὶ παραβάντες οἱ μαθηταί του πέρα, ἐλησμόνησαν νὰ πάρουν ψωμία.

6 Καὶ

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε. Βλέπετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων.

7 Καὶ ἐκεῖνοι ἐν ἑαυτοῖς διελογίζοντο λέγοντες, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνοὺς ἐπύθετο, εἶπεν· ὀλιγόπιστοι, τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε;

9 Οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;

10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσα σπυρίδας ἐλάβετε;

11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν, προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων;

12 Τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων.

13 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

14 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Οἱ μὲν λέγουσι πῶς εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· καὶ ἄλλοι ὁ Ἠλίας· καὶ ἄλλοι ὁ Ἱερεμίας, ἢ ἕνας ἀπὸ τοὺς προφήτας.

15 Λέγει αὐτοῖς· ἐσεῖς τίνα μὲ λέγετε νὰ εἶμαι;

16 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Σίμων Πέτρος καὶ εἶπε· σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, μακάριος εἶσαι Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν σὲ τὸ ἐφανέρωσεν, ἀλλὰ ὁ πατήρμου ὁπού εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

18 Καὶ ἐγὼ σοῦ λέγω, ὅτι σὺ εἶσαι Πέτρος· καὶ ἀπάνω εἰς αὐτὴν τὴν πέτραν, θέλω κτίσῃ τὴν ἐκκλησίαμου· καὶ αἱ πόρται τοῦ ᾅδου δὲν θέλουν τὴν καταπονέσῃ.

19 Καὶ θέλωσε δώσῃ τὰ κλειδία τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅτι καὶ ἂν δέσῃς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλῃ εἶσαι δεμένον καὶ εἰς τοὺς οὐρανούς· καὶ ὅτι καὶ ἂν λύσῃς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλῃ εἶσαι λυμένον καὶ εἰς τοὺς οὐρανούς.

20 Τότε ἐπαρήγγειλε τοὺς μαθητάς του νὰ μὴν εἰποῦσι εἰς κανένα, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ φανερώνῃ εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι πρέπει νὰ πάγῃ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἀρχιερεῖς, καὶ ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς· καὶ νὰ φονευθῇ καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῇ.

22 Καὶ παίρνοντάς τον ὁ Πέτρος ἄρχισε νὰ τὸν νουθετήσῃ, λέγοντάς του, ἀφέντη, λυπήσου τὸν λόγον σου· ἀμποτε νὰ μὴν σὲ γένῃ τοῦτο.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶπεν τῷ Πέτρῳ· ὕπαγε ἀπίσω μου Σατανᾶ, ἐμποδίζεις με εἶσαι· ὅτι δὲν λογαριάζεις τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅποιος θέ-

λει νὰ ἔλθῃ καλαπόδιμι, ἂς κ̀ μίαν διὰ τ̀ Μωϋσῶ, κ̀ ἀρνηθῇ τὸ λόγυτε· κ̀ ἂς πάρῃ τ̀ σαυρόντε κ̀ ἂς μὲ ἀκολουθᾶ.

25 Διατὶ ὅποιος θέλῃ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήντυ, θέλει τὴν χάσῃ· κ̀ ὅποιος τὴν χάσῃ διὰ λόγεμε, θέλῃ τὴν εὕρει.

26 Διατὶ, τί ὠφελεῖ ἄνθρωπος ἐὰν κερδήσῃ τ̀ κόσμον ὅλον, κ̀ τὴν ψυχήντε νὰ ζημιωθῇ; ἢ τί θέλει δώσῃ ἄνθρωπος ἐξαγόρασμα διὰ τ̀ ψυχήντε;

27 Διατὶ ὁ υἱὸς τ̀ ἀνθρώπε μέλλ̀ νὰ ἔλθῃ μὲ δόξαν τ̃ πατρόςτε μαζὶ μὲ τοὺς ἀγγέλεστου· κ̀ τότε θέλῃ ἀποδώσει κάθε ἕνι κατὰ τὰ ἔργὰς.

28 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι εἶ κάτοιοι ἀπὸ τέτους ὁποὺ στέκενε ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλυσιν γεύθῃ θάνατον, ἕως ὁπὲ νὰ ἰδοῦσι τ̀ υἱὸν τ̃ ἀνθρώπου, ὁπὲ τὰ ἔρχὲ εἰς τὴν βασιλείαντυ.

Κεφ. ιζ'. 1—17.

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ ἓξ ἡμέραις πέρνῃ ὁ Ἰησοῦς τ̀ Πέτρον, κ̀ Ἰάκωβον κ̀ Ἰωάννην τ̀ ἀδελφόντυ, κ̀ τοὺς ἀνεβάζῃ εἰς ἕνα ὄρος ὑψηλὸν κατ' μόνας.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἐμπροστάτες· κ̀ ἔλαμψε τὸ πρόσωπόντυ ἀσὰν ὁ ἥλιος, κ̀ τὰ ῥοῦχὰτυ ἐγίνηκαν ἄσπρα ἀσὰν τὸ φῶς.

3 Καὶ νά, κ̀ τοὺς ἐφάνηκαν Μωϋσῆς κ̀ ὁ Ἠλίας κ̀ ἐσυνωμίλειεν μετ' αὐτόν.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος κ̀ λέγ̀ εἰς τ̀ Ἰησοῦν, αὐθέντη καλὰ εἶ̀ νὰ εἴμαστε ἐμεῖς ἐδῶ· ἂν θέλῃς ἂς κάμωμεν ἐδῶ τρεῖς σκηνάδαις, διὰ λόγεσου μίαν διὰ τ̀ Μωϋσῆ, κ̀ μίαν διὰ τ̀ Ἠλίαν.

5 Ἀκόμα ἐκεῖνος ἐσυντύχασε· κ̀ ἰδοὺς ἕνα σύννεφον φωτεινὸν τοὺς ἐσκέπασε· κ̀ φωνὴ ἰδοὺς ἠκούθη ἀπὸ τὸ σύννεφον ὁπὲ ἔλεγε, ἐτοῦτος εἶ̀ ὁ υἱός μου ὁ ἠγαπημένος εἰς τ̀ ὁποῖον εὐαπαύθηκα, αὐτὸν ἀκούετε.

6 Καὶ ἀσὰν τὴν ἤκουσε οἱ μαθηταάδες, ἔπεσε μπρούμυτα, κ̀ ἐφοβήθηκε δυνατά.

7 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς κ̀ ἐπιασεύτηνε κ̀ εἶπε· σηκώνετε κ̀ μὴν φοβᾶσθε.

8 Καὶ ἐσηκωθῆ τὰ ματάτυε, κ̀ δὲν εἶδεν κανένα, παρὲξ μονάχα τ̀ Ἰησοῦν.

9 Καὶ κατεβαίνοντες αὐτὲ ἀπὸ τὸ ὄρος, ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπαράγγειλε λέγοντας, νὰ μὴν εἰπῆτε κανενὸς ἑώτου ὁπὲ εἴδετε, ἕως ὁπὲ νὰ ἀναστηθῇ ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρώπου ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

10 Καὶ οἱ μαθηταάδες τ̀ ἐρώτηθε, διατὶ λοιπὸν λέγυσιν οἱ γραμματεῖς, πὼς ὁ Ἠλίας πρωτύ χρεία νὰ ἔλθῃ πρῶτα;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς κ̀ εἶπεν τοὺς· βέβαια ὁ Ἠλίας ἔρχὲ πρῶτα νὰ ἀποκαταστήσῃ ὅλα.

12 Ἀμὴ λέγωσας, ὅτι ὁ Ἠλίας ἔφτασε μίὰ ἤλθε, κ̀ δὲν τ̀ ἐγνάρισε· ἀμὴ ἔκαμαν εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησε. τέτοιας λογῆς κ̀ ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παθῇ ἀπ' αὐτούς.

13 Τότε ἐγνώρισε οἱ μαθηταάδες, ὅτι διὰ τ̀ Ἰωάννην τ̀ βαπτιστὴ τοὺς εἶπεν ἑώτου τ̀ λόγον.

14 Καὶ ἀσὰν ἦλθαν αὐτοὶ εἰς τὸν λαόν, ἐσίμωσεν ἕνας ἄνθρωπος

θεροπ εἰς τ Ἰησῦν γονατίζουτας εἰς αὐτόν;

15 Καὶ λέγει τας, ἀυθέντο λυπήσου τ ψύχημε ὅτι σιλωιάζεσ ϗ κακοπαθεῖ· ϗ πολλάις φορᾶις πδύτει εἰς τὸ φατιὰ ϗ εἰς τὸ νερόν.

16 Καὶ ἤφερά τον εἰς τὲς μαθηπάδέσσε ϗ δὲν ἠμπόρεῖ νὰ τ ἰατρδύσου.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς ϗ εἶπεν. ὦ γλωσ ἄπισε ϗ διεσραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶσαι μετισᾶς· ἕως πότε θέλω σᾶς ὑπομένει; φέρετέμε τ ἐδῶ.

18 Καὶ ἐπορόσεξε μὲ δυμεὸν ὁ Ἰησῦς τὸ δαιμόνιον ϗ δὲν ἠμπόρεσαν ἀπ' ἐκεῖνον· ϗ ἰατρεύθη τὸ παιδὶ ἀπὸ τὴν ὥρεχι ἐκείνην.

19 Τότε ἐπῆγαν οἱ μαθηπάδες εἰς τ Ἰησοῦν χτ μόνος ϗ εἶπαν· διατὶ ἐμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν νὰ βγάλωμεν αὐτό;

20 Λέγει ας ὁ Ἰησῦς, διὰ τὴν ἀπιςίαν σας· βέβαια σᾶς λέγω· ἂν ἔχετε πίςιν ὡσὰν ἕνα κκκὶ τ σωαπίκ, θέλετε εἰπεῖ εἰς ἐτοῦτο τὸ βανὸν, μετατόπσου ἀπεδῶ, ἐκεῖ, ϗ θέλῃ μετατοπισῇ.

21 Καὶ δὲν θέλῃ εἶσαι κενένα πρᾶγμα ἀδυνάτον εἰς ἐσᾶς. ἀμὴ ἐτοῦτο τὸ γένος δὲν βγαίνει, παρὰ μὲ πρσεύχλι ϗ μὲ νησείαν.

22 Καὶ ἐκεῖ ὁπᾶ ἐσυναγρίφευταν αὐτὲ εἰς τ Γαλιλαίαν, εἶπεν ας ὁ Ἰησῦς, ὁ υἱὸς τ ἀνθρόπε μέλλῃ νὰ παραδοθῇ εἰς τὰ χέρια τῶν ἀνθρόπων.

23 Καὶ θέλεσι τ φονεύσει ϗ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῆ· ϗ ἐλυπήθησαν πολλά.

24 Καὶ ἐπειδὴ ἤλθασιν εἰς τὴν Καπορναούμ. ἐκεῖνοι ὁπᾶ ἐμάζωνεν τὰ δίδραχμα· ἤλθασιν εἰς τ Πέτρον, ϗ εἶπαν, δὲν πληρόνει ὁ διδάσκαλός σας τὸ χαράτζι τῶν δίδραχμων;

25 Λέγει ὁ Πέτρος, ναί. ϗ ὅταν ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπίτι, τ προφύλαξεν ὁ Ἰησῦς ϗ λέγει του, τί σᾶ φαίνε Σίμων, οἱ βασιλῆς τ γῆς ἀπὸ ποίους πέρνουσι χαράτζια, ἢ κλῆσον; ἀπὸ τὲς υἱέτες, ἢ ἀπὸ τὲς ξένες;

26 Λέγει τε ὁ Πέτρος, ἀπὸ τὲς ξένες· λέγει τε ὁ Ἰησῦς, ἐλεύθερει λοιπὸν εἶ οἱ υἱοί.

27 Ἀμὴ διὰ νὰ μὴν τὲς σκανδαλίσωμεν, σύρε εἰς τὴν θάλασσαν, ϗ ρίξε τὸ ἀγκίστρι σε· ϗ τὸ πρῶτον ψάρι ἐποῦ θέλῃ πιάσει ϗ ἄνοιξε τὸ στόμα τε ϗ θέλεις εὕρει ἕνα στατῆρα, πέρνοντας ἐκεῖνον δῶσ τες πρ διὰ λόγου μ ϗ διὰ λόγου σε.

Κεφ. ιη'. 1ϑ.

ΕΙς ἐκείνην τ ὥρα ἦλθαν οἱ μαθηπάδες εἰς τ Ἰησῦν, λέγοντες, τίς ἄρα εἶναι μεγαλίτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;

2 Καὶ πρσκαλέσαμενος ὁ Ἰησῦς ἕνα παιδίον, ἔσησεν τε εἰς τὴν μέσην τες.

3 Καὶ λέγει· βέβαια σᾶς λέγω· ἂν δὲν γυρίσετε νὰ γενῆτε, ὡσὰν τὰ μικρὰ παιδία, δὲν θέλετε ἔμπῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

4 Ὅποιος λοιπὸν ταπεινώσῃ τὸν λόγητου, ὡσὰν τὸ παιδὶ ἐτοῦτο, ἐκεῖνος εἶ μεγαλί-

γαλίτρ⊙ εἰς τὴν βασιλείαν τ̃ θ̃υ εἰσελθεῖν.

5 Καὶ ὅποι⊙ δὲν θέλῃ ἕνα παιδὶ τέτοιας λογῆς, διὰ ὄνομά μου, ἐμέν᾽ δέχετ᾽.

6 Ἀμὴ ὅποιος σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους ὁπ᾽ πιστεύουσιν εἰς ἐμέν᾽, καλίτερόν ἦ᾽ τὰ κρεμασθῇ πέτρα τὸ μύλι εἰς τ᾽ λαιμόν᾽, κ᾽ νὰ καλαποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγ⊙ τ᾽ θαλάσσης.

7 Ἀλήμονον εἰς τ᾽ κόσμον ἀπὸ τὰ σκάνδαλα. διατὶ ἀνάγκη ἦ᾽ νὰ ἐλθοῦσι τὰ σκάνδαλα, ὅμως ἀλήμονον εἰς τ᾽ ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἀπὸ τ᾽ ὁποῖον ἔρχετ᾽ τὸ σκάνδαλον.

8 Ἀμὴ ἂν σὲ σκανδαλίζει τὸ χέρι σ᾽ ἢ τὸ ποδάρι σ᾽, κόψ᾽τα κ᾽ ῥίξ᾽τα ἀπὸ λόγ᾽σέ. καλίτερόν εἶναι νὰ ἐμπῇς εἰς τὴν ζωὴν κυτζὸς, ἢ κυλὸς παρὰ ὁπ᾽ νὰ ἔχῃς δύο χέρια, κ᾽ δύο ποδάρια, κ᾽ νὰ βληθῇς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ ἀνίσως κ᾽ τὸ μάτι σ᾽ σὲ σκανδαλίζῃ, βγάλ᾽ κ᾽ ῥίξ᾽τον ἀπὸ λόγ᾽σέ· καλίτερόν ἦ᾽ νὰ πᾶς μὲ ἕνα μάτι εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο μάτια, κ᾽ νὰ βληθῇς εἰς τὴν γέενναν τ̃ πυρός.

10 Βλέπετε νὰ μὴν καταφρονέσετε κανένα ἀπὸ τούτους τοὺς μικροὺς. διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς βλέπουσι πάντα τὸ πρόσωπον τ̃ πατρός μ᾽ ὁπ᾽ ἦ᾽ εἰς τοὺς οὐρανούς.

11 Διατὶ ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρώπ᾽ ἦλθε νὰ σώσῃ τὸ χαμένον.

12 Τί σᾶς φαίνετ᾽; ἂν τύχῃ κανένας ἄνθρωπ⊙ νὰ ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, κ᾽ νὰ πλανηθῇ ἕνα ἀπ᾽ αὐτὰ, δὲν ἀφίν᾽ τὰ ἐνενήντ᾽ἐννέα, κ᾽ παγαίν᾽ εἰς τὰ ὄρη γυρεύει τὸ πλανεμένον;

13 Καὶ ἂν τύχῃ νὰ τὸ εὕρῃ, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι περισσότερον χαίρετ᾽ εἰς ἐκεῖνο, παρὰ εἰς τὰ ἐνενήντ᾽ἐννέα ὁπ᾽ δὲν ἐπλανήθηκαν.

14 Τέτοιας λογῆς δὲν εἶναι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρός σας τοῦ ἐν οὐρανοῖς νὰ χαθῇ ἕνας ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους.

15 Καὶ ἂν σφάλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς ἐσέ να, σύρε κ᾽ ἔλεγξέ τον μεταξύ σου καὶ ἐκείνου μοναχά. ἂν σὲ ἀκούσῃ, ἐκέρδησες τ᾽ ἀδελφόν σου.

16 Ἀμὴ ἐὰν δὲν σὲ ἀκούσῃ, ἔπαρε μαζί σου ἀκόμη ἕνα ἢ δύο, διὰ νὰ βεβαιωθῇ κάθε λόγ⊙ ἀπὸ στόμα δύο ἢ κ᾽ τριῶν μαρτύρων.

17 Καὶ ἂν παρακούσῃ κ᾽ αὐτούς, εἰπέτο εἰς τὴν ἐκκλησίαν. κ᾽ ἂν παρακούσῃ κ᾽ τῆς ἐκκλησίας, ἔχετον αὐτὸν τ᾽ ἰθνικὸν κ᾽ τ᾽ τελώνην.

18 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅσα ἂν δήσητε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν θέλουσιν εἶσαι δεμένα εἰς τ᾽ οὐρανόν· κ᾽ ὅσα λύσητε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν εἶσαι λυμένα εἰς τ᾽ οὐρανόν.

19 Πάλιν βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἂν συμφωνήσουσι δύο ἀπὸ σᾶς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, διὰ κάθε πρᾶγμα ὁπ᾽ θέλουσι ζητήσει, θέλει σᾶς γένει ἀπὸ τ᾽ πατέρα μου τ᾽ οὐράνιον.

20 Διατὶ ὅπου εἶν᾽ δύο ἢ τρεῖς μαζωμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι κ᾽ ἐγὼ εἰς τὴν μέσην τους.

21 Τότε ἔρχετ᾽ εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρ⊙, κ᾽ λέγει τ᾽, αὐθέντη πόσες φορὲς νὰ μὲ πταίσῃ ὁ ἀ-

ἀδελφόσμου καὶ νὰ τὸ συγχορέσω ; ἕως ἑπτὰ φορὰς ;

22 Λέγει τὸ ὁ Ἰησοῦς, δὲν σὲ λέγω, ἕως ἑπτὰ φορὰς, ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις φορὰς ἑπτά.

23 Διὰ τοῦτο ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἕνα ἄνθρωπον βασιλέα, ὁποῦ ἠθέλησε νὰ κάμῃ λογαριασμὸν μὲ τοὺς δούλους του.

24 Καὶ ὡσὰν ἄρχισε νὰ λογαριάζῃ, τοῦ ἐφέρθη ἕνας ὀπὸ τοὺς ἐχρεώστει δέκα χιλιάδες τάλαντα.

25 Καὶ μὴν ἔχοντας νὰ τὰ δώσῃ, ἐπρόσταξεν ὁ αὐθέντης του νὰ πεθάνῃ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκα του, καὶ τὰ παιδιά του, καὶ ὅλα ὅσα εἶχεν καὶ νὰ δοθοῦν τὸ χρέος.

26 Πέσοντας λοιπὸν ὁ δοῦλος ὁποῦ τὸ ἐπροσκυνοῦσε, λέγοντας, αὐθέντη, μακροθύμησέ με καὶ νὰ σοῦ τὰ δώσω ὅλα.

27 Καὶ ἐσπλαγχνίσθη ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου, καὶ ἄφησέν τον, καὶ ἐχαρίσέν του, καὶ τὸ χρέος του.

28 Καὶ βγαίνοντας ἔξω ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα ἀπὸ τοὺς συνδούλους του ὁποῦ τοῦ ἐχρεώστει ἑκατὸν δηνάρια, καὶ πιάνοντάς τον τοῦ ἔσφιγε τὸν λαιμὸν λέγοντας ὅπου μοῦ χρεώστεις.

29 Ἔπεσε λοιπὸν ὁ συνδοῦλός του εἰς τὰ ποδάρια του, καὶ τοῦ ἐπαρακάλει, λέγοντας, μακροθύμησέ με, καὶ ὅλα νὰ σοῦ τὰ πληρώσω.

30 Καὶ ἐκεῖνος δὲν ἤθελε, ἀλλὰ ἔπιασε καὶ ἔβαλέ τον μέσα εἰς τὸ φυλακεῖον, ἕως ὅ νὰ πληρώσῃ τὸ χρεός του.

31 Βλέποντας οἱ συνδοῦλοί του τὰ γενόμενα ἐλυπήθηκαν πολλὰ καὶ ἦλθαν καὶ ἐφανέρωσαν εἰς τὸν αὐθέντη τους καθ' ὅλα τὰ γενόμενα.

32 Τότε τὸν ἐκάλεσεν ὁ αὐθέντης του καὶ λέγει του· δοῦλε πονηρὲ· ἐγὼ σὲ ἐχάρισα ὅλον ἐκεῖνο τὸ χρέος, ἐπειδὴ μὲ ἐπαρακάλεσες.

33 Δὲν ἔπρεπε καὶ ἐσὺ νὰ λυπηθῇς τὸν συνδοῦλόν σου, καθὼς σὲ ἐλυπήθηκα καὶ ἐγώ ;

34 Καὶ ἐθυμώθη ὁ αὐθέντης του καὶ τὸν ἐπαρέδωκεν εἰς τοὺς βασανιστάδες, ἕως ὅ νὰ δώσῃ ὅλον τὸ χρέος.

35 Ἔτζι καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος θέλει κάμει εἰς ἐσᾶς, ἂν δὲν συγχορέσῃ ὅλοι ἀπὸ καρδίας πάσα ἕνας τὰ σφάλματα ἀδελφοῦ του, ὁποῦ τοῦ ἔσφαλε.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰ λόγια ἐτοῦτα ἐμετατόπισεν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2 Καὶ τὸν ἀκολούθησε πολὺ πλῆθος, καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐθεράπευσεν.

3 Καὶ ἦλθασι φαρισαῖοι δοκιμάζοντές τον, καὶ λέγοντες εἰς αὐτὸν, ἂν ἠμπορῇ ἄνθρωπος νὰ χωρίσῃ τὴν γυναῖκα του μὲ κάθε λόγου αἰτίαν ;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη καὶ εἶπεν· δὲν ἀνάγνωσατε ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, τοὺς ἔκαμεν ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν ;

5 Καὶ εἶπε διὰ τοῦτο τὸν ἀφορμὴν, θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῇ μὲ τὴν γυναῖκα καὶ θέλουσι

ὦσιν

εἶσαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
6 Τόσον ὥστε δὲν εἶ πλέον δύο, ἀλλὰ μία σάρκα. ἐκεῖνο λοιπὸν ὁποῦ ὁ Θεὸς ἔσμιξεν ἀνθρωπος ἂς μὴν τὸ χωρίζῃ.
7 Λέγουσι· διατὶ λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς ἐπροσέχωσε νὰ δίδῃ διαζύγιον καὶ νὰ τὴν χωρίζῃ;
8 Λέγεται, ὅτι ὁ Μωϋσῆς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας ἔδωκεν ἄδειαν νὰ χωρίζεσθε ἢ γυναῖκες, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν ἔγινεν ἔτζι.
9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος χωρισθῇ τὴν γυναῖκα τε, ἐξὸν διὰ πορνείαν, καὶ παντρευθῇ ἄλλη, γίνεται μοιχὸς. καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ παντρευθῇ γυναῖκα ξαπολυμμένην γίνεται μοιχὸς.
10 Λέγουσι οἱ μαθηταί τε, ἂν εἶ ἔτζι ἡ φορμὴ τοῦ ἀνθρώπε μὲ τὴν γυναῖκα τε, δὲν εἶ συμφέρον νὰ παντρευθῇ.
11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν, ἐπῆτον ἡ λόγον ὅλοι δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸν χωρέσουν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι, εἰς ὁποίους ἐδόθη.
12 Διατὶ εἶναι εὐνοῦχοι ὁποῦ ἐγεννήθηκαν ἔτζι ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆ μάνας των. καὶ εἶναι εὐνοῦχοι ὁποῦ εὐνουχίσθηκαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. καὶ εἶναι εὐνοῦχοι ὁποῦ εὐνούχισαν τοὺς ἑαυτούς τε διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ἐκεῖνος ὁποῦ ἠμπορῇ νὰ χωρέσῃ ἂς χωρέσῃ.
13 Τότε τοῦ ἔφεραν μικρὰ παιδία νὰ βάλλῃ τὰ χέρια τε ἀπάνω καὶ νὰ εὐχηθῇ· καὶ οἱ μαθηταί τε τὰ ἐμποδίζανε.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἀφῆς τὰ παιδία καὶ μὴν τὰ ἐμποδίζετε νὰ ἔλθουν εἰς ἐμένα. διατὶ τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
15 Καὶ βάζοντας τὰ χέρια τε ἀπάνω εἰς τὰ παιδία, ἐδιέβη ἀπ' ἐκεῖ.
16 Καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἕνας καὶ λέγει τε, διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί καλὸν νὰ κάμω διὰ νὰ ἔχω ζωὴν αἰώνιον;
17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· τίμε λέγεις ἀγαθόν; κανένας δὲν εἶναι ἀγαθὸς, παρὰ ἕνας ὁ Θεός· ἀλλὰν θέλεις νὰ ἔμπῃς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξε τὰ προσταγὲς μας.
18 Λέγει τε, ποίαις καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει· τὸ νὰ μὴν φονεύσῃς· νὰ μὴν μοιχεύσῃς· νὰ μὴν κλέψῃς· νὰ μὴν ψευδομαρτυρήσῃς.
19 Τίμα τὸν πατέρα σε καὶ τὴν μητέρα σε. καὶ νὰ ἀγαπᾷς τὸν γείτονά σε ὡσὰν τὸν ἑαυτόν σε.
20 Λέγει τε ἐκεῖνος ὁ νέος, ἐτοῦτα ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά με. τί μὲ λείπει ἀκόμη;
21 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς. ἂν θέλῃς νὰ γένῃς τέλειος, σύρε, πέλασε εἴτι καὶ ἂν ἔχῃς, καὶ δόσ' τα εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ θέλῃς ἔχει πλέτον εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα ἀκολούθημά μου.
22 Καὶ ὁ νέος ἀσὰν ἄκουσε τὸν λόγον, ἐδιέβη λυπημένος· διατὶ εἶχε πολλὰ σφάλματα.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς τοὺς μαθητάς τε, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι πλάσι δύσκολα θέλει ἔμπει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
24 Καὶ πάλιν λέγωσας. εὐκολώτερον εἶναι ἡ καμήλα νὰ περάσῃ διὰ τῆ τρύπα τῆ βελόνας

λόνας, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἔμπῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῦ Θεῦ.

25 Καὶ ἀκόσαντες τὸ οἱ μαθηταί δες τε, ἐθαύμασαν χ' πολλὰ, χ' ἔλεγαν· ποῖος τὸ λοιπὸν ἠμπορεῖ νὰ σωθῇ;

26 Καὶ βλέποντάς τες ὁ Ἰησῦς λέγει τες, τῦτο εἶναι ἀδύνατον εἰς τὲς ἀνθρώπες, ἀμὰ εἰς τ Θεὸν εἶναι ὅλα δυνατά.

27 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, χ' εἶπέ τε· νὰ ἐμεῖς ὅπῦ ἀφήσαμεν ὅλα χ' σὲ ἀκολεθήσαμεν· τί λοιπὸν θέλει μᾶς γένει;

28 Λέγει τες ὁ Ἰησῦς. βεβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐσεῖς ὁπῦ μὲ ἀκολεθήσετε, εἰς τὴν ἀναγέννεσιν, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπε ἐπὶ θρόνε δόξης αὐτῦ, θέλετε καθίσει χ' ἐσεῖς εἰς δώδεκα θρόνες, νὰ κρίνετε τ δώδεκα φυλὰς τῦ Ἰσραὴλ.

29 Καὶ κάθε ἕνας ὁπὲ ἀφῆκε σπίτια, ἢ ἀδέλφες, ἢ ἀδέλφας, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδία, ἢ χωράφια, διὰ τὸ ὄνομάμε, ἑκατονταπλασίονα θέλει τὰ πάρῃ, χ' θέλει κληρονομήσει χ' ζωὴν αἰώνιον.

30 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλεσι γένει ὕστεροι· χ' ὕστεροι πρῶτοι.

Κεφ. κ'. 20.

ΔΙατὶ ἡ βασιλεία τ ὑρανῶν ὁμοιάζει ἕνα ἄνθρωπον οἰκοδεσπότην, ὁ ὁποῖος ἐβγῆκεν τὸ πρωὶ ὀπὲ τὸ σπίτι νὰ φυτέψῃ ἐργάτες διὰ τὸ ἀμπέλι τε.

2 Καὶ ἐσυμφώνησε μὲ τὲς ἐργάτας ὀπὲ ἕνα δηνάριον τ ἡμέραν· χ' ἐστειλέπλες εἰς τὸ ἀμπέλι τε.

3 Καὶ ἐβγήνοντας εἰς τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλες ὀπὲ ἐστέκνταν εἰς τὸ παζάρι σχολαστί.

4 Καὶ τὲς εἶπε· σύρτε χ' ἐσεῖς εἰς τὸ ἀμπέλι, χ' ὅτε εἶναι τὸ δίκαιον, θέλω σᾶς τὸ δώσῃ.

5 Καὶ ἐδιάβησαν χ' ἐκεῖνοι. πάλιν ἐβγῆκε τὴν ἕκτην χ' τὴν ἐνάτην ὥραν, χ' ἔκαμε ὁμοίως.

6 Καὶ ἐβγήνοντας εἰς τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, εὗρῆκε χ' ἄλλες ὀπὲ ἐστέκνταν σχολαστί, χ' λέγει τες· διατὶ στέκισε ἐδῶ ὅλη μέρα χωρὶς δυλία;

7 Καὶ λέγει τε, διατὶ κανένας δὲν μᾶς ἐσυλλόγησε. λέγει τες· σύρῃς χ' ἐσεῖς εἰς τὸ ἀμπέλι, χ' ἐκεῖνο ὀπὲ εἶναι δίκαιον θέλετε τὸ πάρῃ.

8 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασε λέγει ὁ ἀφέντης τῦ ἀμπελίε εἰς τ ἐπίτροπόν τε· κράξε μες τὲς ἐργάτας· χ' πλήρωσέτες· ἀρχίζοντας ἀπὸ τ ὑστεινὸν, ἕως τ πρῶτον.

9 Καὶ ἦλθαν ἐκεῖνοι ὀπὲ ἐπῆραν εἰς τ ἑνδεκάτην ὥραν· χ' πᾶσα ἕνας ἐπῆρεν ὀπὸ ἕνα δηνάριον.

10 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν οἱ πρῶτοι, ἐλόγιασε ὅτι θέλεσι πάρει περισσότερον, χ' ἐπῆρεν χ' αὐτοὶ ἀπὸ ἕνα δηνάριον.

11 Καὶ ὡσὰν τὸ ἐπῆρεν ἐγόγυζαν εἰς τ σπιτονοικοκύρεν. τ·

12 Λέγοντάς τε, ὅτι ἐτῦτοι οἱ ὑστερινοὶ ἔκαμαν μίαν ὥραν, χ' τὲς ἐκάμες ἴσα μετεμᾶς, ὁπὲ ἐβαστάξαμεν τὸ βάρος τ ἡμέρας, χ' τὸ κάμα;

13 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη χ' λέγει εἰς ἕνα ἀπ' ἐκείνες,

φί-

φίλε, δὲν σε ἀδικῶ πίπτεις. δὲν ἐσυμφάνης μὲ μίαν ἕνα δηνάριον;

14 Ἔπαρε τὸ ἰδικόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸ κῆπόν· θέλω νὰ δώσω καὶ εἰς τοῦτον τὸν ὕστερινὸν ὅσον καὶ εἰς σένα.

15 Ἢ δὲν ἔχω ἐξουσίαν νὰ κάμω ἐκεῖνο ὁποῦ θέλω εἰς τὰ ἰδικά μου; ἢ εἶναι τὸ μάτι σου πονηρὸν, διατὶ ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός;

16 Τέτοιας λοιπὸν οἱ ὕστερινοὶ θέλουσι γένει πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ὕστερινοί, διατὶ πολλοὶ εἶναι κεκλημένοι, ἀλλὰ ὀλίγοι εἶναι ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀναβαίνοντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆρε τοὺς δώδεκα μαθητάς κατ' μόνας εἰς τὴν στράτα καὶ λέγει τους.

18 Νὰ, ὁποῦ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῆ εἰς τὰ χέρια τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ θέλουν τὸν καταδικάσει εἰς θάνατον.

19 Καὶ θέλει τὸν παραδόσει εἰς τὰ ἔθνη νὰ τὸν παίξουν καὶ νὰ τὸν σταυρώσουν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀναστηθῆ.

20 Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μαζὶ μὲ τοὺς υἱούς της προσκυνοῦσα καὶ ζητοῦσα κάτι τι ἀπ' αὐτόν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν λέγει, τί θέλεις; λέγει του, εἰπὲ διὰ νὰ καθίσουσιν οἱ δύο ἐκεῖνοι υἱοί μου, ἕνας ἀπὸ τὴν δεξιάν σου, καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὴν ζερδιάν εἰς τὴν βασιλείαν σου.

22 Ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει, δὲν καταλαβαίνετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πῆτε τὸ ποτήριον ὁποῦ ἐγὼ μέλλω νὰ πίω, καὶ τὸ βάπτισμα ὁποῦ ἐγὼ βαπτίζομαι νὰ βαπτισθῆτε· λέγουσι του δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει τους· τὸ ποτήριόν μου θέλετε πίει· καὶ τὸ βάπτισμα ὁποῦ βαπτίζομαι θέλετε βαπτισθῆ, ἀλλὰ τὸ νὰ καθίσητε ἀπὸ τὴν δεξιάν μου καὶ ἀπὸ τὴν ζερδιάν μου, δὲν εἶναι ἰδικόν μου νὰ τὸ δώσω· ἀλλὰ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἑτοιμάσθη ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἀδημάνησαν διὰ τοὺς δύο ἀδελφούς.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐκαλέσε καὶ εἶπεν, ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀνθεντεύουσι τὰ ἔθνη, τὰ καταδυναστεύουσι· καὶ οἱ μεγάλοι ἀνθεντεύουσιν αὐτά.

26 Ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς δὲν θέλει εἶσαι ἔτζι, ἀλλ' ὁποιος θέλει νὰ εἶναι μέγας εἰς ἐσᾶς, ἂς εἶναι ὑπηρέτης σας.

27 Καὶ ὁποιος θέλει ἀναμεσάσει νὰ εἶναι πρῶτος, ἂς εἶναι δοῦλος σας.

28 Καθὼς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῆ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ βάλῃ τὴν ψυχήν του εἰς ἐξαγόρασιν ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ βγαίνοντας αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Ἱεριχὼ, τὸν ἀκολούθησε λαὸς πολύς.

30 Καὶ νὰ, δύο τυφλοὶ ὁποῦ ἐκαθίσανε εἰς τὴν στράταν, ἀκούσαν ὅτι πρόνα ὁ Ἰησοῦς ἔκραξαν λέγοντες· ὦ ἀφεντικὸ, υἱὲ τοῦ Δαβίδ, λυπήσου μας.

31 Καὶ ὁ λαὸς τοὺς ἐμπόδιζε νὰ σιωπήσουν· καὶ ἐκεῖνοι ἔκραξαν δυνατώτερα, ἀφέντη,

θήλη, ιξὲ τῦ Δαβὶδ, λυπήσεμας.

32 Καὶ ὁ Ἰησῦς ἰσελθὼ ἡ τὲς ἠκροξε ἡ λέγειλες· τί θέλεε νὰ σᾶς κήμω;

33 Λέγειλε, ἀυθέλη, νὰ ἀνοιχθῶν τὰ μάτιάμας.

34 Καὶ ὁ Ἰησῦς τὲς ἐλυπήθη, ἡ θίιασε τὰ μάτιάτες, ἡ παρθὺς ἠλέλειναν τὰ μάτιάτες· ἡ τὴ ἀκολάθησε.

Κεφ. κά. 21.

ΚΑΙ ὅταν ἐκήμασαν εἰς τὴν Ἱερασθήμ, ἡ ἦλθαν εἰς τὴ Βηθσφαγὴ εἰς τὸ ὄρ ὄπ ἐλαιῶν.

2 Τότε ὁ Ἰησῦς ἀπίστειλε δύο μαθητάδες, λέγθιάστες. σῦτε εἰς τὴν χώραν τὴν ἀπαντπάσας, ἡ παρθὺς θέλεε δῦρει μίαν ὄνον δεμθίλη ἡ ἔνα πελάρε μαζὶ μὲ' αὐτὴν, λύσεε ἡ φέρετέμετα.

3 Καὶ ἂν σᾶς εἰπεῖ πνὰς τίποτες, θέλεε εἰπεῖ, ὅτι ὁ αὐθέντες τῶν χρειάζε ἡ παρθὺς θέλει τὰ σέλει.

4 Καὶ τῦτο ὅλον ἔγινε διὰ νὰ πληρωθῆ ἐκεῖνο ὄπ ἐλαλήθη διὰ μέσε τῦ ωροφήτε ὀπᾶ λέγει.

5 Εἴπατε εἰς τ' Θυγατέρα τ' Σιών· νὰ ὁ βασιλέας σε ἔρχε ἤμερος ἡ καθιμένος ὑπάνω εἰς τὴν ὄνον, ἡ εἰς τὸ πελάρε τὸ παιδίον ὑποζυγίε.

6 Καὶ παθόντας οἱ μαθηταὶ ἔκαμαν καθὼς ἐδῦ ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησῦς.

7 Καὶ ἤφεραν τὴν ὄνον ἡ τὸ πελάρε, ἡ ἔβαλαν ἀπάνω τὰ ῥοῦχάτες· ἡ ἐκάθισεν ὑπάνω ἐτες.

8 Καὶ ὁ πλειότερος ὄχλος ἔστρωσαν τὰ ῥοῦχάτες εἰς τὴν ὁδὸν· ἄλλοι ἔκοπταν κλαδία ἀπὸ τὰ δέντρα ἡ ἔστρωνεν εἰς τὴν ὁδόν.

9 Καὶ οἱ ὄχλοι ὁπᾶ ἐπάγαιναν ὀμπρόσθε ἡ ἐκεῖνοι ὁπᾶ ἀκολάθησεν ἔκραζεν λέγοντες, ὡσάννα τῦ υἱῶ Δαβὶδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίε, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ ὅταν ἐμπῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη ὅλη ἡ πόλις, ἡ ἔλεγε, ποῖος ἐτῦτος;

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἔλεγαν, ἐτῦτος εἶναι Ἰησῦς ὁ ωροφήτης ὁπᾶ εἶναι ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ τ' Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμπῆκε μέσα ὁ Ἰησῦς εἰς τὸ ἱερὸν τῦ Θεῦ, ἡ ἔβγαλεν ἔξω ὅλες ἐκείνες ὁπᾶ ἐπώλεῦ ἡ ἀγόραζεν εἰς τὸ ἱερὸν. ἡ τ' τραπέζας τῶν σαραφίδων ἐγύρισεν ἄνω κάτω. ἡ τὰ σκαμνία ἐκείνων ὁπᾶ ἐπώλεῦ τὰ περιστέρια.

13 Καὶ λέγειλες, ἔγναι γεγραμμένον, τὸ σπίτι μὲ θέλει κληθῆ σπῖτι τ' ωροσθχῆς· ἡ ἐσᾶς τὸ ἐκάμετε σπήλαιον τῶν λῃστῶν.

14 Καὶ ἤλθασιν εἰς αὐτὸν τυφλοὶ ἡ κυτζοὶ εἰς τὸ ἱερὸν ἡ ἐδῦ ἐθεράπευσεν.

15 Καὶ ὠσθυμῶσαν οἱ ἀρχιερεῖς, ἡ οἱ γραμματεῖς τὰ θαύμαλα ὁπᾶ ἔκαμε, ἡ τὰ παιδία ὁπᾶ ἔκραζαν εἰς τὸ ἱερὸν, ἡ ἔλεγαν ὡσθυμὰ τῶ υἱῶ Δαβὶδ, ἐθυμώνθησαν.

16 Καὶ εἶπάντε, ἀκέεις τὶ λέγειν ἐτῦτοι; ἡ λέγειλες ὁ Ἰησῦς· ναὶ, δὲν ἐδιαβάσθε ποτὲ, ὅτι ἀπὸ τὸ γόμα τῶν νηπίων ἡ ἐκείνων ὁπᾶ βυζάνεσι ἐκαλασκεύασες ἔπαινον.

17 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.

18 Καὶ τὸ πρωῒ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε.

19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν καὶ εἶπαν, πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;

21 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐὰν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.

22 Καὶ πάντα ὅσα αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψεσθε.

23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ διδάσκοντι καὶ λέγουσιν· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερωτήσω καὶ ὑμᾶς ἕνα λόγον, ὃν εἴπητέ μοι κἀγὼ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

25 Τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην εἶχον.

27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν· οὐκ οἴδαμεν. καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ἔφη· οὐδὲ ἐγὼ ὑμῖν λέγω ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος εἶχε δύο τέκνα· καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε· τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι μου.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· θέλω, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε.

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπε τὰ αὐτά. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; λέγουσιν αὐτῷ· ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· τελῶναι δὲ καὶ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μεταμεληθέντες ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. ἦν ἄνθρωπος οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ᾠκοδόμησε πύργον καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησε.

σε πῦργον· καὶ τὸ ἐδωσεν μισοῦσικον εἰς ζὸν Γεωργὸς, καὶ ἐμίσθωσε.

34 Καὶ ὅταν ἐπλησεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τοὺς δικλοὺς τοὺς εἰς ζὸν γεωργὸς νὰ πάρῃ ζὸν καρπόν.

35 Καὶ οἱ γεωργοὶ πιάσοντες ζὸν δικλον, ἄλλον ἔδειραν, ἄλλον ἐσκότωσαν, καὶ ἄλλον ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δικλους πλειοτέρους ἀπὸ ζοὺς πρώτους, καὶ ἔκαμαν καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ ὅμοια.

37 Καὶ ὕστερον ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς τὸν υἱόν του λέγοντας, ἴσως ἐντραποῦν τὸν υἱόν μου.

38 Ἀμὴ οἱ γεωργοὶ ὡσὰν εἶδασι τὸν υἱόν, εἶπαν ἀνάμεσάτους, οὗτος ἔν' ὁ κληρονόμος, ἐλᾶτε νὰ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ νὰ κρατήσωμεν τὴν κληρονομίαν του.

39 Καὶ πιάνοντάς τον ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι, καὶ τὸν ἐσκότωσαν.

40 Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελιοῦ, τί θέλῃ κάμει εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους;

41 Λέγουσιν εἰς αὐτὸν, τούτους τοὺς κακοὺς θέλει τοὺς ἀφανίσῃ κακῶς κακῶς, καὶ τὸ ἀμπέλι του θέλῃ τὸ δώσῃ μισακιὲν εἰς ἄλλους γεωργοὺς, ὁποὺ νὰ τοῦ δίδωσι τὸν καρπὸν εἰς τὸν καιρόν του.

42 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, καμμίαν φορὰν δὲν ἀνεγνώσετε εἰς τὰς γραφὰς, τὸν πέτραν ὁποὺ ἐκεῖνον ὁποὺ ἐκουτσοφρύηκαν οἱ κτιστάδες, αὐτὸ ἔγεν κεφαλὴν τῆς γωνίας. ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔγινεν ἔτσι, καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τὰ μάτια μας.

43 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ θέλει παρθῆ ἀπὸ σᾶς, καὶ θέλει δοθῆ εἰς ἔθνος, ὁποὺ νὰ κάμνει τοὺς καρποὺς της.

44 Καὶ ὅποιος πέσει εἰς τὸν πέτραν ἐτοῦτον θέλῃ σωτερισθῆ· καὶ εἰς ὁποιον ἀπάνω πέσῃ, θέλει τὸν λιχίσῃ.

45 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰ παραβολάτου, ἐνόησαν ὅτι διὰ λόγου τὰ λέγῃ.

46 Καὶ ζητοῦντες νὰ τὸν πιάσουν, ἐφοβήθηκαν τοὺς ὄχλους, διατὶ οἱ ὄχλοι τὸν εἶχαν ὡσὰν προφήτην.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς εἶπε μὲ παραβολάς.

2 Ὁμοιάζῃ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὡσὰν ἕνα ἄνθρωπον βασιλέα ὁ ὁποῖος ἔκαμε γάμους τοῦ υἱοῦ του.

3 Καὶ ἔστειλε τοὺς δικλοὺς του νὰ κράξουν τοὺς κεκλεσμένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἔλθουν.

4 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δικλους καὶ λέγοντας, εἴπετε εἰς τοὺς κεκλεσμένους, νά, ὁτὸ τὸ γεύμα μου ἑτοίμασα, τὰ ταῦρά μου καὶ τὰ θρεφτὰ ζῶα σφαγμένα, καὶ ὅλα εἶναι ἕτοιμα· ἐλᾶτε εἰς τοὺς γάμους.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἐκτῆνας νὰ ἀμελήσουν, ἄλλος ἐπῆγε εἰς τὸ χωράφι του, ἄλλος εἰς τὸ ἐμπορεῖόν του, ἄλλος εἰς τὰ φορτωματειάντου.

6 Καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ ἄπιασαν τοὺς δικλους καὶ τοὺς ὕβρισαν καὶ τοὺς ἐσκότωσαν.

7 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσεν ὁ βασιλεὺς ἐθυμώθη καὶ ἔστειλε τὰ στρατόπαιδά του καὶ ἐχά-

λασε τὲς φενεάδις ἐκείνες, κ᾽ τὴν πόλιν τω ἐκατάσκαψε.

8 Τότε λέγει εἰς τὲς δέλεις· ὁ γάμ⊙ ἕτοιμ⊙, ἀμὴ οἱ κεκλημένοι δὲν ἦταν ἄξιοι.

9 Σύρτε λοιπὸν εἰς τ᾽ σράταις, κ᾽ ὅσες σύρτε κεκλισετέτες εἰς τὲς γάμες.

10 Καὶ βγήκανες ἔξω οἱ δέλοι ἐκεῖνοι εἰς τ᾽ σράταις, ἐμάζεψαν ὅσες σύρηκαν, κακὲς κ᾽ καλὲς, κ᾽ ἐγέμισεν ὁ γάμ⊙ κεκλημένες.

11 Κ᾽ ὁ βασιλὲς ἐμπαίνοντας νὰ ἰδῇ ἐκείνες ὁπὲ ἐκάθετο εἰς τὸ τραπέζαν, εἶδεν ἐκεῖ ἕνα ἄνθρωπον ὁπὲ δὲν ἐφόρει ἔνδυμα τ᾽ γάμε.

12 Καὶ λέγει⊙· φίλε, πῶς ἐμπῆκες ἐδῶ, ὁπὲ δὲν ἔχεις ἔνδυμα τ᾽ γάμε; κ᾽ ἐκεῖν⊙ ἀνυσχημόνθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλὲς εἰς τὲς ὑπηρέτας τε· δέσετέτην χέρια κ᾽ ποδάρια κ᾽ σηκώτετην κ᾽ βάλετέτην εἰς τὸ σκότ⊙ τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλ᾽ εἶσαι ὁ κλαυθμὸς κ᾽ ὁ βρυγμὸς τ᾽ ὀδόντων.

14 Διατὶ πολλοὶ εἶ οἱ καλεσμένοι, ἀμὴ ὀλίγοι οἱ διαλεγμένοι.

15 Τότε ἐπῆγαν οἱ φαρισαῖοι κ᾽ ἐσυμβελεύθησαν, πῶς νὰ τ᾽ παγιδεύσαν εἰς τίποτες λόγον.

16 Καὶ τὲς ἔστελναν τὲς μαθηταίτες τε μὲ τὲς Ἡρωδιανὲς, λέγοντες· διδάσκαλε ἠξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινὸς, κ᾽ ἀληθινὰ διδάσκεις τὸ σρᾶτα τ᾽ Θεῦ, κ᾽ δὲν σε μέλει διὰ κανέναν ἄνθρωπον. διατὶ δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπέμας λοιπὸν τί σᾶ φαίνεται, ἐμπορεῦμεν νὰ δόσωμεν κῆνσον εἰς τ᾽ Καίσαρα; ἢ ὄχι;

18 Καὶ ὁ Ἰησῆς γνωρίζοντας τὴν πονηρίαν τες, εἶπε, τί με πειράζεις ὑποκρεταί;

19 Φείξετέμε τὸ νόμισμα τῦ κήνσε, κ᾽ ἐκεῖνοι τ᾽ ἔφεραν ἕνα δηνάριον.

20 Λέγει⊙ες, τίν⊙ εἶναι ἡ εἰκόνα αὐτ᾽ κ᾽ ἡ ὑπογραφή;

21 Λέγει⊙ν, τῶ Καίσαρ⊙· τότε τὲς εἶπε, δότε λοιπὸν ἐκεῖνα ὁπὲ εἶναι τῦ Καίσαρ⊙ εἰς τ᾽ Καίσαρα· κ᾽ ἐκεῖνα ὁπὲ εἶναι τῦ Θεῦ, εἰς τ᾽ Θεόν.

22 Καὶ ὡσὰν ἤκουσάν⊙ες, ἐθαύμασαν, κ᾽ ἀφήσαντον κ᾽ ἐφύγασιν.

23 Ἐκείτιν τὴν ἡμέραν ἤλθαν εἰς ἀυτὸν κ᾽ οἱ σαδδουκαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν πῶς νὰ μὴν εἶναι ἀνάσασις, κ᾽ ἐρώτησάντον, λέγοντες.

24 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν· ἐὰν ἀπεθάνη κανένας κ᾽ δὲν ἀφήσ⊙ παιδὶ, νὰ παντρεθῇ ὁ ἀδελφός τε τὴν γυναῖκα τε νὰ ἀναςήσῃ σπέρμα εἰς τ᾽ ἀδελφός τε.

25 Καὶ εἰς ἐμᾶς ἦταν ἑπτὰ ἀδελφοὶ· κ᾽ ὁ πρῶτ⊙ ἐπαντρεύθη κ᾽ ἀπέθανε, κ᾽ μὴ ἐχέλας παιδὶ ἀφήκεν τὴν γυναῖκα τε εἰς τ᾽ ἀδελφός τε.

26 Ὁμοίας κ᾽ ὁ δεύτερ⊙· κ᾽ ὁ τρίτ⊙ ἕως τὲς ἑπτά.

27 Ὕστερον ἀπὸ ὅλες ἀπέθανε κ᾽ ἡ γυναῖκα.

28 Εἰς τὴν ἀνάσασιν λοιπὸν ποῖε ἀπὸ τὲς ἑπτὰ θέλει εἶσαι ἡ γυναῖκα; διατὶ ὅλοι τὴν εἶχαν.

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῆς κ᾽ λέγει⊙ες· πλανᾶσθε μὴν ἐννοεί⊙ν-

βίζοντες τὰς γραφὰς, μήτε τῷ δικαίῳ τῷ Θεῷ.

30 Διατὶ εἰς τὸν ἀνάστασιν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμοῦνται, ἀλλὰ εἶναι ὡσὰν ἄγγελοι Θεῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

31 Ἀμὴ διὰ τὸν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, δὲν ἐδιαβάσατε ἐκεῖνο ὁπὲ σᾶς ἐλάλθη ἀπὸ τὸν Θεόν.

32 Λέγοντας ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ· ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν.

33 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσεν ὁ λαὸς ἐθαύμασεν εἰς τὴν διδαχήν του.

34 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ὡσὰν ἤκουσαν, ὅτι ἀπεστόμωσε τὲς σαδδουκαίους ἐμαζέχθησαν ἐμπρός.

35 Καὶ ἕνας ἀπ' ἐκείνες νομοδιδάσκαλος ἐρώτησε δοκιμάζοντάς τον καὶ λέγοντας,

36 Διδάσκαλε, ποῖα ἐντολὴ εἶναι μεγάλη εἰς τὸν νόμον;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· νὰ ἀγαπήσῃς τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλη τὴν καρδίαν σου· καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν διάνοιαν.

38 Ἐτοῦτη εἶναι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Καὶ δεύτερα ὅμοια μὲ ἐτοῦτη εἶναι, νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονάσου ὡσὰν τὸν ἑαυτόν σου.

40 Εἰς τούταις τὶς δύο ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται.

41 Καὶ ὡσὰν ἐμαζώχθησαν οἱ φαρισαῖοι, τὲς ἐρώτησεν ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγοντας, τί σᾶς φαίνεται διὰ τὸν Χριστόν; τίνος υἱὸς εἶναι; λέγουσι, τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγει τοὺς· πῶς τοὺς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ προφητεύοντας μὲ τὸ ἅγιον πνεῦμα τὸν λέγει αὐθέντην λέγοντας,

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳμου, κάθε ἐν δεξιᾶμου, ἕως ὁπὲ νὰ θέσω σοῦ ἐχθρές σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Ἂν τὸ λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν κράζει αὐθέντην, πῶς εἶναι υἱός του;

46 Καὶ κανεὶς δὲν ἠδύνετον νὰ τοῦ ἀποκριθῇ λόγον· μηδ' ἀπὸ τὴν ἡμέραν νὰ τὸν ἐρωτήσῃ κανεὶς ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν νὰ τὸν μεταχειρίσῃ πλέον.

Κεφ. κγ'. 23.

Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς ὄχλους, καὶ εἰς τοὺς μαθητάς,

2 Εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Μωϋσέως ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι.

3 Ὅλα λοιπὸν ὅσα σᾶς εἰπῶσι νὰ φυλάξετε, φυλάξετέτα, καὶ κάμετέτα. ἀμὴ κατὰ τὰ ἔργατους μὴν κάμνετε.

4 Διατὶ λέγουν καὶ δὲν κάμνουν· διατὶ δένουσι φορτία βαρέα καὶ δυσκολοσήκωτα· καὶ βάνουσι εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, ἀμὴ αὐτοὶ δὲν θέλει, οὐδ' ἂν μὲ τὸ δάκτυλόν τους νὰ τὰ σείσουν. cf. Luc. 15. 5.

5 Καὶ ὅλα τὰ ἔργα τὰ κάμνουσι διὰ νὰ φανοῦν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· πλαταίνουσι τὰ φυλακτήριά τους καὶ μεγαλώνουσι τὰ κρόσπεδα τῶν ῥούχων τους.

6 Καὶ ἀγαποῦσι νὰ πρωτοκαθέζωνται εἰς τὰ δεῖπνα, καὶ εἰς τὲς συναγωγάς.

7 Καὶ ἀγαποῦν νὰ τοὺς χαιρετοῦν εἰς τὰ παζάρια· καὶ

νὰ κρέξ'αθλαι ὅπου ἔδω ἀνθρώπους διδάσκδγε, διδάσκδγε.

8 Ἀμὴ ἐσεῖς μὴν κρεχθῆτε διδάσκδγοι· διατὶ ἕνας ἔ) ὁ διδάσκδγός σας ὁ Χριςός· κὴ ὅλοι ἐσεῖς εἶστε ἀδελφοί.

9 Καὶ κανένα νὰ μὴν τὸν κρέξετε πατέρα σας ἀπάνω εἰς τὸν γλῶ· διατὶ ἕνας εἶναι ὁ πατέρας σας ὁπὸ ἔ) εἰς ἔδω ἐρανές.

10 Μὴ ἦ νὰ κρεχθῆτε διδάσκδγοι, διατὶ ἕνας ἔ) ὁ διδάσκδγός σας ὁ Χριςός.

11 Καὶ ὁ μεγαλίτερός σας, νὰ ἔ) ὑπηρίτησάς.

12 Καὶ ὅποι ὑψώσῃ τὸν λέγδε θέλ' ταπεινωθῆ· κὴ ὅποι ταπεινώσει τὸν λέγδε θέλει ὑψωθῆ.

13 Καὶ ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς κὴ φαρισαῖοι ὑποκρεταὶ, διατὶ κλείετε τὴν βασιλείαν τῦ ἐρανῦ μπροστὰ εἰς ἔδω ἀνθρώπους, διατὶ ἐσεῖς δὲν ἐμπαίνετε, κ' ἦ ἐκείνες ὅπᾶ ἐρχενται ἀφίνεῖε νὰ ἐμπάσει.

14 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς κὴ φαρισαῖοι ὑποκρεταὶ, ὅτι καλατρώγετε τὰ σπίτια τῶν χηρῶν, αφορμὴ ὅτι φαρσδύκδε πολλά· διὰ τοῦτο θέλετε πάρει ἀβλωτότερον κρῖμα.

15 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς κὴ φαρισαῖοι ὑποκρεταὶ, ὅτι γυρίζ'τε τὴν θάλασσαν κὴ τὸν γλῶ, νὰ κάμετε ἕνα φερσήλυτον· κὴ ὅταν γένῃ ἡ κάφεὶ ἐσὶν γαίνες δυπλέτερον ἀπὸ σές.

16 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς ὁδηγοὶ τυφλοὶ ὁπᾶ λέγετε, ὅποι ὁμώσῃ εἰς ἡ ναὸν δὲν εἶναι τίπδες, ἀμὴ ὅποι ὁμώσῃ εἰς τὸ χρυσάφι τῦ ναῦ χρεωσεῖ.

17 Ἄγναδοι κὴ τυφλοὶ, ποῖο εἶναι μεγαλίτερο· τὸ χρυσάφι, ἢ ὁ ναὸς, ὁπᾶ ἁγιάζει τὸ χρυσάφι;

18 Καὶ ὅποι ἤθελεν ὁμώσῃ εἰς τὸ θυσιαςήριον· δὲν εἶναι τίπδες, ἀμὴ ὅποι ἤθελεν ὁμώσῃ εἰς τὸ δῶρον ὁπᾶ εἶναι ἀπάνατε, χρεωσεῖ.

19 Μωροὶ κὴ τυφλοὶ, ποῖον εἶναι μεγαλίτερον· τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαςήριον ὁπᾶ ἁγιάζ' τὸ δῶρον;

20 Ἐκεῖο λοιπὸν ὁπᾶ ὁμώσει εἰς τὸ θυσιαςήριον, ὁμώνει εἰς αὐτὸ κὴ εἰς ὅλα ἐκεῖνα ὁπᾶ εἶναι ἀπάνατε.

21 Καὶ ἐκεῖο ὁπᾶ ὁμώσῃ εἰς ἡ ναὸν, ὁμώνει εἰς αὐτὸν κὴ εἰς ἐκεῖνον ὁπᾶ κατοικᾶ εἰς αὐτόν.

22 Καὶ ἐκεῖο ὁπᾶ ὁμώσῃ εἰς ἡ ἐρανὸν, ὁμώνει εἰς ἡ θρόνο ἡ Θεῦ, κὴ εἰς ἐκεῖνον ὁπᾶ κάθεται ἀπάνω.

23 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς κὴ φαρισαῖοι ὑποκρεταὶ, ὅτι δεκατί'ετε τὸ ἡδύοσμον, κὴ τὸ ἄνηθον, κὴ ἡ κύμινον, κὴ ἀφήσ'τε τὰ βαρύτερα τῦ νόμυ, τὴν κρίσιν, κὴ ἡ ἔλεον, κὴ τὴν πίςιν· ἐταῦτα ἔπρεπε νὰ κάνδε κὴ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνεῖε.

24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ ὁποῦ στραγγίζ'τε τὴ κώνωπα κὴ τὴν κάμηλον καταπίνεῖε.

25 Ἀλήμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς κὴ φαρισαῖοι ὑποκρεταὶ, ὅτι καθαρίζ'τε τὸ ἀπ' ἔξω τῦ πυήρεκ κὴ τῦ σκυφελίυ, κὴ ἀπὸ μέσα εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἁρπαγὲς κὴ ἀδικίαις.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρι-

σον

εἰσι φερόντα τὸ μέσα τῶ πιθαρίκι, ἢ τὰ σκεύλια, νὰ εἶναι καθαρόν.

27 Ἀλήμονον εἰς ἰσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαίοι ὑποκρυταί, ὅτι ὁμοιάζεσθε τοὺς τάφους τοὺ ἀσβεσμένους, οἱ ὁποῖοι ἀπέξω φαίνονται ὄμορφοι, καὶ μέσα εἶναι γεμάτοι κόκκα τῶν ἀπεθαμμένων καὶ ὅλο κάθε λογῆς ἀπαστρία.

28 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς ἀπ' ἔξω φαίνεσθε εἰς τοὺς ἀνθρώπους δίκαιοι· καὶ ὅλο μέσα εἶσε γεμάτοι ὑποκρισιν καὶ ἀνομίαν.

29 Ἀλήμονον εἰς ἰσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαίοι ὑποκρυταί, ὅτι κτίζεθε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ στολίζεθε τὰ μνημόρια τῶν δικαίων·

30 Καὶ λέγεθε ἂν ἤμασταν ἐμεῖς εἰς τὶ ἡμέρες τῶν πατέρωμας, δὲν ἠθέλαμεν συμφωνήσει εἰς τὰ αἵματα τῶν προφητῶν.

31 Τέσον ὅτε μαρτυρεῖτε τὸ λόγους πὼς εἶστε υἱοὶ ἐκείνων ὁπὸ ἐθανάτωσαν τοὺς προφήτας.

32 Καὶ ἐσεῖς ἀναπληρόστε τὸ μέτρον τῶν πατέρωνας.

33 Φείδια, γλῶσσα τῶν ὀχήντρων, πῶς θέλεθε φύγει ὁπὸ τὼ κρίσιν τ' γέεννης;

34 Διὰ τοῦτο νὰ, ἐγὼ ὅτε σᾶς πέμπω προφῆτας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἀπ' αὐτοὺς θέλεθε σκοτώσει, καὶ θέλεθε σαυρώσει, καὶ ἀπ' αὐτοὺς θέλεθε δείρει εἰς τὶ συναγωγαῖσας, καὶ θέλεθε τοὺς διώχνει ὁπὸ πόλιν εἰς πόλιν.

35 Διὰ νὰ ἔλθη ἀπάνωσας κάθε αἷμα δίκαιον ὁπὸ ἐχύθη ἀπάνω εἰς τὼ γῆ. ἀπὸ τὸ αἷμα τ' Ἄβελ τ' δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τ' Ζαχαρίε τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαραχίε, τ' ὁποῖον ἐφονεύσεθε ἀναμεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

36 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐτοῦτα ὅλα θέλασι ἔλθει εἰς τ' γενεὰν ἐτοῦτων.

37 Ἰερουσαλήμ, Ἰερουσαλήμ, ὁποῦ σκοτώνεις τοὺς προφήτας, καὶ πετροβολᾶς ὁποίους ὁποῦ ἐστάλθηκαν εἰς ἐσένα, πόσας φορᾶς ἠθέλησα νὰ μαζώξω τὰ παιδία σου, καθὼς μαζώνει ἡ ὄρνιθα τὰ πυλιάτζης τοὺ κάτω εἰς τ' πτερούγιάς της, καὶ δὲν ἠθελήσεθε.

38 Νὰ ὁποῦ σᾶς ἀφίνεται τὸ σπίτι σας ἔρημον.

39 Διατὶ λέγωσας ὅτι ὅλο τοῦτο καὶ ὁμωρεῖτε δὲν θέλεθε μὲ ἰδεῖ, ἕως ὁποῦ νὰ εἰπῆτε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομαθεοῦ κυρίε.

Cf. c. 5, 8. Joh. 16, 16. 17. 19.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ ἀναχώνας ὁ Ἰησοῦς ἐδιάβαινεν ὅλο τὸ ἱερὸν, καὶ ἐπῆγαν κοντὰ οἱ μαθηταῖτε νὰ τοῦ δείξει τ' οἰκοδομαῖς τ' ἱεροῦ.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· δὲν βλέπεθε ἐτοῦτα ὅλα; βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἀπάνω εἰς πέτρα ὁπὸ νὰ μὴν χαλασθῆ.

3 Καὶ καθεζόμενος αὐτοὺς ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἐπῆγαν κοντὰ οἱ μαθηταῖτε ξεχωριστὰ, λέγοντες· εἰπέμας πότε θέλασι γένει ἐτοῦτα; καὶ τί θέλει εἶσαι τὸ σημεῖον τὸ ἐρχομόσε, καὶ τῶ τέλους τοῦ κόσμου;

4 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε τοὺς· ἴσκεθε τὲ κάνωσας, μὴν

5 Διά-

5 Διατὶ θέλουσιν ἔλθῃ πολλοὶ εἰς τὸ ὄνομάμου, νὰ λέγουν· ἐγὼ εἶμαι ὁ Χριστὸς, κ᾽ θέλει πλανέσουν πολλούς.

6 Καὶ θέλεται ἀκούσουν πολέμους κ᾽ ἀκοὰς πολέμων· βλέπετε μὴν συγχύζεσθε. διατὶ κάμουν χρεία νὰ γένουν ὅλα, ἀμὴ ἀκόμι δὲν εἶναι τὸ τέλος.

7 Διατὶ θέλει συκωθεῖ ἔθνος ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος κ᾽ βασιλεία ἀπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν· κ᾽ θέλουσι γένουν πεῖναι, κ᾽ πανοῦκλαι, κ᾽ σεισμοὶ κ᾽ τόποι.

8 Ἀμὴ τοῦτα ὅλα εἶναι ἀρχὴς τῶν πόνων.

9 Τότε θέλουν σᾶς παραδώσουσι εἰς θλίψιν· κ᾽ θέλουν σᾶς σκοτώσουσι, κ᾽ θέλεσθε εἶσαι μισημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη διὰ τὸ ὄνομάμου.

10 Καὶ πολλοὶ θέλουν σκανδαλισθῇ τότε· κ᾽ θέλουσι παραδίδει ἕνας τὸν ἄλλον· κ᾽ θέλουν μισήσει ἕνας τὸν ἄλλον.

11 Καὶ πολλοὶ ψεύδοπροφῆται θέλουσι συκωθεῖ κ᾽ θέλουσι πλανέσουν πολλούς.

12 Καὶ μὲ τὸ νὰ πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν θέλει κρυώσῃ.

13 Ἀμὴ ὁποὺ ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος ἐκεῖνος θέλει σωθῇ.

14 Καὶ θέλει κηρυχθῇ τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, διὰ μαρτυρίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν· κ᾽ τότε θέλει ἔλθει τὸ τέλος.

15 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἰδῆτε τὸ σύγαμα τῆς ἐρημώσεως, ἐκεῖνο ὁποὺ ἐλαλήθη διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, νὰ στέκεται εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, (ἐκεῖνος ὁποῦ διαβάζει ἂς γενικᾷ.)

16 Τότε ἐκεῖνοι ὁποῦ θέλουν εἶσαι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἂς φεύγουσιν εἰς τὰ ὄρη.

17 Ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, ἂς μὴν καταβαίνῃ νὰ πάρῃ τίποτες ἀπὸ τὸ σπίτι του.

18 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ χωράφι, ἂς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὰ ῥοῦχά του.

19 Καὶ ἀλλοίς εἰς τὰ ἐγκυοτοκούσας, κ᾽ ἐκείναις ὁποῦ βυζαίνουσιν εἰς ἐκείναις τὰς ἡμέρας.

20 Καὶ παρακαλεῖτε νὰ μὴν γένῃ ἡ φυγήσας σας χειμῶνα, μὴ ἢ τὸ σάββατον.

21 Διατὶ θέλει εἶσαι μεγάλη θλῖψις, τέτοια ποὺ ὁποῦ δὲν ἐγένηκεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἕως τώρα, οὐδ᾽ ἢ θέλει γένῃ.

22 Καὶ ἂν δὲν ἤθελαν κοντεύῃ ἐκείναις οἱ ἡμέρας. δὲν ἤθελε γλυτώσῃ κάμμια σάρκα, ἀμὴ διὰ χάρ᾽ τῶν ἐκλεγμένων θέλουν κοντεύῃ ἐκείναις οἱ ἡμέρας.

23 Καὶ τότε ἂν σᾶς εἰπῇ κανένας, νὰ ἰδοὺ ὁ Χριστὸς, ἢ ἐδῶ, νὰ μὴν πιστεύσῃτε.

24 Διατὶ θέλουσι συκωθεῖ Ψεύδοχριστοὶ κ᾽ ψεύδοπροφῆται, κ᾽ θέλουν δώσει μεγάλα σημεῖα κ᾽ τέρατα, εἰς τόσον ὁποῦ νὰ πλανέσουν ἂν ἦτον δυνατὸν κ᾽ τοὺς ἐκλεγμένους.

25 Νὰ ὁποῦ σᾶς τὸ προεῖπα.

26 Ἐδοὺ τὸ λοιπὸν σᾶς εἰπᾶσιν νὰ ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν ἔρημον, νὰ μὴν βγῆτε ἔξω, νὰ ὁποῦ εἶναι εἰς τὰ κελάρια, νὰ μὴν πιστεύσητε.

27 Διατὶ καθὼς ἡ ἀστραπὴ

πὴ ἀγλίει ἀπὸ τὴν ἀναπολὴν, ἢ φαίνεται ἕως τὴν δύσιν, τόσιας λοιπὸς θέλει εἶσαι ἢ ὁ ἐρχομὸς τῦ υἱῦ τ ἀνθρώπυ.

28 Διατὶ ὁπῦ ἐστὶν τὸ νεκρὸν κορμὶ, ἐκεῖ θέλεσι μαζοχθῆ ἢ οἱ ἀετοὶ.

29 Καὶ παρευθὺς ὕστερον ἀπὸ τὴν στενοχωρείαν τῆς ἡμερῶν ἐκείναν, ὁ ἥλιος θέλει σκοτενιάσει, ἢ τὸ φεγγάρι δὲν θέλει φέξει, ἢ οἱ ἀστέρες θέλεσι πέσα ἀπὸ τ ἐρανόν· ἢ αἱ δυνάμεις τῆς ἐρανῶν θέλεσι σαλευθῆ.

30 Καὶ τότε θέλει φανεῖ τὸ σημάδι τῦ υἱῦ τῦ ἀνθρώπυ εἰς τ ἐρανὸν· ἢ τότε θέλεσι κλαύσει ὅλαις οἱ φυλαῖς τ γῆς· ἢ θέλεσιν ἰδῆ τ υἱὸν τῦ ἀνθρώπυ ὁπῦ νὰ ἔρχεται ἀπάνω εἰς τὰ σύνεφα τῦ ἐρανῦ, μὲ δύναμεως ἢ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ θέλει πέμψει τὸν ἀγγέλυς μὲ τρομπέτας ἢ μὲ μεγάλυ φωνὴ· ἢ θέλεσι μαζώξει τὸν διαλεμμένε, ἀπὸ τὸν τέσαρες φύλες ἀπὸ τ ἄκρεις τῆς ἐρανῶν, ἕως τ ἄκρεις ἄκρεις αὐτῆς.

32 Καὶ ἀπὸ τὴν συκέαν μάθετε τὴν παραβολὴν, ὅταν ἁρμαχῆ γένεσι τὰ κλαδάκης ἁπαλὰ ἢ φυλερόσι τὰ φύλλα, γνωρίζετε ὅτι σιμὰ εἶναι τὸ θέρος.

33 Ἔτζι ἢ ἐσεῖς, ὅταν ἰδῆτε ἐτοῦτα ὅλα, γνωρίζετε ὅτι εἶ σιμὰ εἰς τ θύρεις.

34 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει ἀφάσει ἡ γενεὰ ἐτύτη, ἕως ὁπῦ νὰ γένεν ἐτοῦτα ὅλα.

35 Ὁ ἐρανὸς ἢ ἡ γῆ θέλεσι παρέλθει, ἀμὰ τὰ λόγιά με δὲν θέλεσι παρέλθει.

36 Ἀμὰ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἢ τὴν ὥραν, κανεὶς δὲν ἠξεύρει, μηδὲ οἱ ἄγγελοι τῆς ἐρανῶν, παρὰ ὁ πατήρ με μοναχός.

37 Καὶ καθὼς ἦταν οἱ ἡμέρες τῦ Νῶε, τόσιας λοιπὸς θέλει εἶσαι ἢ ὁ ἐρχομὸς τ υἱῦ τῦ ἀνθρώπυ.

38 Διατὶ καθὼς ἦσαν εἰς τ ἡμέρες ἐκείνες τὲς πρῶτες ἀπὸ τ κατακλυσμὸν ὁπῦ ἔτρωγαν ἢ ἔπινον, ἐπαντρεύονταν ἢ ἐπαντρεύθην, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁπῦ ὁ Νῶε ἐμπῆκεν εἰς τὴν κιβωτόν.

39 Καὶ δὲν ἐγνάρισεν, ἕως ὁπῦ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς ἢ ἐσύρασεν ὅλες· τόσιας λοιπὸς θέλει εἶσαι ἢ ὁ ἐρχομὸς τῦ υἱῦ τῦ ἀνθρώπυ.

40 Τότε δύο θέλεσιν εἶσαι εἰς τὸ χωράφι, ἢ ὁ ἕνας παραλείφθη, ἢ ὁ ἄλλος ἀφίνεται.

41 Δύο ὁπῦ ἀλήθουν εἰς τ μῦλον, ἡ μία παίνεται, ἢ ἡ ἄλλη ἀφίνεται.

42 Στέκετε λοιπὸν ξύπνυτοι, ὅτι δὲν ἠξεύρετε ποίαν ὥραν ἔρχεται ὁ αὐθέντης σας.

43 Ἐκεῖνο ἠξεύρετε, ὅτι ἂν ἤθελεν ἠξεύρει ὁ αὐθέντης τῦ σπιτῆς εἰς ποίαν βίγλαν τ νυκτὸς ἔρχεται ὁ κλέφτης, ἤθελεν ἀγρυπνήσῃ, ἢ δὲν ἤθελεν ἀφίσῃ τὸ σπῆτι νὰ τὸ τρυπήσεν.

44 Διὰ τῦτο ἂς εἶστε ἢ ἐσεῖς ἕτοιμοι, ὅτι τὴν ὥραν ὁπῦ δὲν θαρρῆτε, ἔρχεται ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπυ.

45 Ποῖος λοιπὸν εἶ ἐκεῖνος ὁ ἐμπιστευμένος δοῦλος ἢ φρόνιμος, τ ὁποῖον ἐκατάστησεν ὁ αὐθέντης εἰς τὸν δούλυς νὰ τὸν δίδῃ τὸ φαγητὸς εἰς τὴν ὥραν τες;

46 Καλὸ-

46 Καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁ δοῦλος, τὸν ὁποῖον ὅταν ἔλθη ὁ αὐθέντης του, θέλει τὸν εὕρει νὰ κάμνη οὕτζι.

47 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι εἰς ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα θέλει τὸν καταστήσει.

48 Ἀμὴ ἂν εἰπῆ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθη.

49 Καὶ νὰ ἀρχίσει νὰ δέρνη τοὺς συνδούλους του, καὶ νὰ τρώγη καὶ νὰ πίνη μὲ τοὺς μεθυστάδες.

50 Θέλει ἔλθει ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου εἰς μίαν ἡμέραν ὁποῦ δὲν ἐλπίζει, καὶ εἰς μίαν ὥραν ὁποῦ δὲν γνωρίζει.

51 Καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος του θέλει τὸ βάλλει μὲ τοὺς ὑποκριτάς· ἐκεῖ θέλει εἶσται τὰ κλάμματα καὶ τὸ τρίξιμον τῶν ὀδόντων. 25,30.

Κεφ. κε΄. 25.

Τότε θέλει ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένες· οἱ ὁποίαις ἐπῆραν τὰς λαμπάδες τους καὶ ἐβγῆκαν νὰ συναπαντήσουν τὸν νυμφίον.

2 Καὶ αἱ πέντε ἀπὸ ταύταις ἦτον φρόνιμαις καὶ αἱ πέντε λωλαῖς.

3 Αἱ ὁποίαις λωλαῖς, ὡσὰν ἐπῆραν τὰς λαμπάδες τους δὲν ἐπῆραν μαζί τους λάδι.

4 Ἀμὴ αἱ φρόνιμαις ἐπῆραν λάδι εἰς τὰ ἀγγεῖα τους μὲ τὰς λαμπάδες τους.

5 Καὶ ἔσοντας νὰ ἀργήση ὁ νυμφίος, ἐνύσταξαν ὅλαις καὶ ἐκοιμοῦνταν. 26,40. 43.

6 Καὶ τὰ μεσάνυκτα ἔγινε βοή, ἰδού, ὁ νυμφίος ὁποῦ ἔρχεται, ἐβγᾶτε νὰ τὸν ἀπαντήσετε.

7 Τότε ἐσηκώθηκαν ὅλαις ἐκείναις οἱ παρθένες καὶ ἐτοίμασαν τὰς λαμπάδες τους.

8 Καὶ οἱ λωλαῖς εἶπαν εἰς τὰς φρόνιμαις, δότε μας ἀπὸ τὸ λάδι σας ὅτι οἱ λαμπάδες μας σβένουν.

9 Καὶ ἀπεκρίθηκαν οἱ φρόνιμαις καὶ εἶπαν· μήπως καὶ δὲν φθάσει καὶ ἐμᾶς καὶ ἐσᾶς· σύρετε κάλλιτερα εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸ πουλοῦσι καὶ ἀγοράσετε διὰ λόγου σας.

10 Πηγαίνοντας αὐταῖς νὰ ἀγοράσουν, ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ οἱ ἕτοιμαις ἐμπῆκαν μετ' αὐτὸν εἰς τοὺς γάμους καὶ ἐσφαλίσθη ἡ πόρτα.

11 Ὕστερον ἦλθαν καὶ αἱ λοιπαὶς παρθένες λέγοντας αὐθέντη, αὐθέντη, ἄνοιξέ μας.

12 Ἀμὴ ἐκεῖνος τοὺς ἀπεκρίθη, ἀληθινὰ σᾶς λέγω, δὲν σᾶς γνωρίζω.

13 Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν ὅτι δὲν ἠξεύρετε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Διατὶ ὡσὰν ἕνας ἄνθρωπος θέλοντας νὰ ταξιδεύση ἐκάλεσε τοὺς δούλους του, καὶ τοὺς ἐπαράδωκε τὰ ὑπάρχοντά του.

15 Καὶ ἑνοῦ ἔδωκε πέντε τάλαντα, καὶ ἑνοῦ ἔδωκε δύο, καὶ ἑνοῦ ἔδωκεν ἕνα· καθ' ἕνα κατὰ τὴν δύναμίν του· καὶ ἐμίσευσε παρευθύς.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, πηγαίνοντας ἐδούλευσε μετ' αὐτά, καὶ ἐκέρδισεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπῆρε τὰ δύο, ἐκέρδισε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπῆρε

τα

46

47 θέλει ἀποκαταστήσει

49 νὰ ἀρχίση

51 τρίξιμον

1 ἡ ὁποίαις ἐπῆραν

3 ἐπῆραν
ἐπῆραν

7 ἡ παρθένες

8 ἡ λωλαῖς
ἡ λαμπάδες μας σβύνονται

12 ἀληθινά

14 ταξιδεύση

17 ἐπῆρε

νὰ ἔνα, παιχνίδιλας ἔσκαψε τ' χλιῶ, κ' ἐπαρέχεσεν τὸ ἀσῆμι τῦ αὐθεντόπε.

19 Καὶ ὕστερα μὲ πολλὺ καιρὸν ἦλθεν ὁ αὐθέπης τῦ σπέλων ἐκείνων· κ' κάμνε λογαριασμὸν μετ' αὐτές.

20 Καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος ὁπὸ ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, κ' ἔφερεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγοντας, αὐθέντη, πέντε τάλαντα μῦ ἔδωκες· ἰδὲς, νὰ ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδισα μετ' αὐτά.

21 Καὶ λέγειλε ὁ αὐθέντης του, μάσε, ὦ σπλε ἀγαθὲ κ' πιστὲ· εἰς τὰ ὀλίγα ἤσιες ἰμπιστεμένος, θέλω σε καταζήσει εἰς πολλὰ, μπα μέσα εἰς τὴν χαρὰν τῦ αὐθεντόσε.

22 Καὶ ἦλθε κ' ἐκεῖνος ὁπὸ ἐπῆρε τὰ δύο τάλαντα, κ' λέγει· αὐθέντη, δύο τάλαντα μῦ παρέδωκες, νά, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδισα μετ' αὐτά.

23 Λέγειλε ὁ αὐθέντης του, μάσε, σπλε ἀγαθὲ κ' ἰμπιστεμένε· εἰς τὰ ὀλίγα ἤσιες ἰμπιστεμένος, εἰς πολλὰ θέλω σε καλλιάσει· μπα εἰς τ' χαρὰν τῦ κυρίοσε.

24 Ἦλθε κ' ἐκεῖνος ὁπὸ ἐπῆρε τὸ ἕνα τάλαντον, κ' λέγει, αὐθέντη, ἠξεύρω σε ἀνθρωπος σκληρός, θερίζοντας ὁπὸ δὲν ἔσπειρες, κ' μαζώνοντας ὁπὸ δὲν ἐσκόρπισες.

25 Καὶ ἔχοντας νὰ φοβηθῶ, ἐπῆγα κ' ἐπαρέχοσα τὸ τάλαντόσε εἰς τὴν γλῶ· ἰδὲς, νὰ ὁπὸ ἔχεις τὸ ἐδικόσε.

26 Ἀπεκρίθη ὁ αὐθέντης του κ' λέγειλε, ὦ κακὲ σπλε κ' ὀκνὲ, ἤξευρες ὅτι ἐγὼ θερίζω ὁπὸ δὲν ἔσπειρα, κ' μαζώνω ὁπὸ δὲν ἐσκόρπισα.

27 Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ δώσοσες δανεικὸν τὸ ἀργύριόμε εἰς τοὺς σαρράφηδες· κ' ἐρχόμενος ἐγὼ, ἤθελα πάρει τὸ δικόμε μὲ τ' κάμματον.

28 Ἐπάρετε λοιπὸν ἀπ' αὐτὸν τὸ τάλαντον, κ' δότετο ἐκείνε ὁπὸ ἔχει τὰ δέκα τάλαντα.

29 Διατὶ κάθε ἕνας ὁπὰ ἔχει, θέλ' τῦ δοθῆ, κ' θέλ' λοθῆ περισσεμένε· ἀμὰ ἀπ' ἐκεῖνον ὁπὸ δὲν ἔχει, κ' ἐκεῖνο ὁπὸ ἔχει, θέλει παρθῆ ἀπ' αὐτόν.

30 Καὶ ἔπιασεν τ' ἄχρησον σπλε θέλει εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶσαι τὸ κλαύσιμον κ' τὸ τρῖξιμον τῦ ὀδόντων.

31 Καὶ ὅτάν ἔλθη ὁ υἱὸς τ' ἀνθρώπε μὲ τὴν δόξαν του, κ' ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι αὐτὸν μαζί του, τότε θέλει καθίσει εἰς τ' θρόνον τ' δόξης του.

32 Καὶ θέλουσι μαζωχθῆ ὁμπροσθέ του ὅλα τὰ ἔθνη, κ' θέλει τοὺς χωρίσει ἕνα ἀπὸ τ' ἄλλον, καθὼς ὁ ποιμὴν χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατζίκια.

33 Καὶ θέλει βάλλει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὴν δεξιάτου, κ' τὰ κατζίκια ἀπὸ τὴν ζερβιώτου.

34 Τότε θέλει εἰπεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνες ὁπὸ εἶν' κατὰ τ' δεξιάτου μέρος· ἐλᾶτε ἰσεῖς οἱ εὐλογημένοι τῦ πατρός μου, κληρονομήσετε τὴν βασιλείαν ὁπὸ σᾶς ἑτοιμάσθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τ' κόσμου.

35 Διατὶ ἐπείνασα κ' μὲ ἐδώκετε νὰ φάγω· ἐδιψάσα κ' μὲ ἐποτίσετε· ἤμεν ξένος

λοθῆ περιστερᾶ

πρόβατα

κρυθῆ

ἰδὲ κε, κζ.

καὶ μὲ ἐπῆρε εἰς τὸ σπίτι σας.
26 Ἤμην γυμνὸς, καὶ μὲ ἐνδύσατε· ἀρρωστησα καὶ μὲ ἐπεμελήθητε· εἰς τὴν φυλακὴν ἤμην καὶ ἤλθατε εἰς ἐμένα.
37 Τότε θέλουν ἀποκριθῆ οἱ δίκαιοι νὰ τοῦ εἰποῦν· αὐθέντη καὶ πότε σὲ εἴδαμεν πειρασμένον, καὶ σὲ ἐθρέψαμεν; ἢ διψασμένον, καὶ σὲ ἐποτίσαμεν;
38 Πότε σὲ εἴδαμεν ξένον καὶ σὲ ἐπροσκυνήσαμεν εἰς τὸ σπίτι μας; ἢ γυμνὸν καὶ σὲ ἐνδύσαμεν;
39 Πότε σὲ εἴδαμεν ἀδυνημένον, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἤλθαμεν κοντά σου.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς θέλει τοὺς εἰπεῖ· βέβαια σᾶς λέγω, ὅσον ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς πολὺ μικροὺς, εἰς ἐμένα τὸ ἐκάμετε.
41 Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ζερβιὰν μεριάν· σύρθητε ἀπομένα οἱ καταραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον ὁποῦ εἶναι ἑτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον, καὶ διὰ τοὺς ἀγγέλους του.
42 Διατὶ ἐπείνασα καὶ δὲν μοῦ ἐδώκατε νὰ φάγω· ἐδίψασα καὶ δὲν μὲ ἐποτίσατε.
43 Ἤμην ξένος καὶ δὲν μὲ ἐδεχθῆτε εἰς τὸ σπίτι σας. Ἤμην γυμνὸς καὶ δὲν μὲ ἐνδύσατε. Ἤμην ἀδυνὸς καὶ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ δὲν μὲ ἐπεμελήθητε.
44 Τότε θέλουν τοῦ ἀποκριθῆ καὶ αὐτοὶ νὰ εἰποῦν· αὐθέντη, πότε σὲ εἴδαμεν πεινασμένον, ἢ διψασμένον, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀδυνὸν, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ δὲν σὲ ὑπηρετήσαμεν;
45 Τότε θέλει τοὺς ἀποκριθῆ λέγοντας· βέβαια σᾶς λέγω, ὅσον δὲν ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς πολὺ μικροὺς, οὐδὲ εἰς ἐμένα δὲν τὸ ἐκάμετε.
46 Καὶ θέλουν πάγει οὗτοι εἰς τὴν κόλασιν τὴν αἰώνιον· καὶ οἱ δίκαιοι εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΚΑΙ ἔγινεν ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς ὅλους τούτους τοὺς λόγους, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του.
2 Ἠξεύρετε ὅτι ὕστερα ἀπὸ δύο ἡμέρες γίνεται τὸ πάσχα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται διὰ νὰ σταυρωθῆ.
3 Τότε ἐμαζώχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως ὁποῦ ἐλέγετο Καϊάφας.
4 Καὶ ἐσυμβουλεύθηκαν, νὰ πάσχουν τὸν Ἰησοῦν μὲ δόλον, καὶ νὰ τὸν σκοτώσουν.
5 Καὶ ἔλεγαν μὲν τὸ κάμωμεν εἰς τὴν ἑορτὴν διὰ νὰ μὴν γένῃ σύγχυσις εἰς τὸν λαόν.
6 Καὶ ὅταν ἐπῆγε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ.
7 Ἐπῆγε εἰς αὐτὸν μία γυναῖκα ὁποῦ εἶχεν ἕνα καλὸ μύρον πολύτιμον, καὶ τὸ ἔχυσεν ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι του, ἐκεῖ ὁποῦ ἐκάθητον.
8 Καὶ ἀφοῦ τὸ εἶδαν οἱ μαθηταί του ἠδυσμόνησαν, καὶ εἶπαν· διατὶ ἔγινεν ὁ χαλασμὸς οὗτος;
9 Ὁποῦ ἠμπόρειεν νὰ τὸ πωληθῆ πολλὰ, καὶ νὰ δοθῆ εἰς τοὺς πτωχούς.
10 Καὶ γνωρίζοντάς το ὁ Ἰησοῦς

Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· τί παρέχετε τῇ γυναικὶ κόπον ἔργον εἰς ἐμέ;

11 Διὰ τοῦτο πάντοτε τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

12 Διὰ τοῦτο γὰρ βαλοῦσα αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.

13 Ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς,

15 καὶ εἶπεν· τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ· ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα;

18 Ὁ δὲ εἶπεν· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἴπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει· ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστιν· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Ὀψίας δὲ γενομένης, ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος· μήτι ἐγώ εἰμι, κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ, οὗτός με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν εἶπεν· μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ· σὺ εἶπας.

26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ δοὺς τοῖς μαθηταῖς εἶπεν· λάβετε φάγετε, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ λαβὼν ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες,

28 τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου.

30 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πάντες

ἐτούτων τὴν νύκτα ὅλοισας θέλεις σκανδαλισθῆ εἰς ἐμένα. διατὶ ἔτι γεγραμμένον, ὅτι θέλω κτυπήσει ὁ ποιμὴν, καὶ θέλουν σκορπισθῆ τὰ πρόβατα τοῦ μάνδρας.

33 Καὶ ὕστερα ἀφίλις ἀναστηθῶ, θέλω πάγει ἐγὼ προτήτερα ὅπου σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

34 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπεν· ἂν καὶ ὅλοι σκανδαλισθοῦσιν εἰς ἐσένα, ἀμὴ ἐγὼ ποτὲ δὲν θέλω σκανδαλισθῆ.

35 Λέγειν ὁ Ἰησοῦς, βέβαια σὲ λέγω, ὅτι ἐτούτην τὴν νύκτα πρὶ νὰ φανάξῃ ὁ πετεινὸς, τρεῖς φορὲς θέλεις μὲ ἀρνηθῆ.

35 Λέγειν ὁ Πέτρος· ἂν καὶ κάμω χρεία νὰ ἀποθάνω μαζί σου· νὰ μὴν σε ἀρνηθῶ· τέτοιας λογῆς εἶπαν καὶ ὅλοι οἱ μαθηταί.

36 Τότε ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς μὲ αὐτοὺς, εἰς ἕνα χωρίον ὁπου τὸ ἔλεγαν Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάδες του, καθίσετε αὐτοῦ, ἕως ὁπου νὰ πάγω νὰ προσευχηθῶ.

37 Καὶ ἐπῆρε τὸν Πέτρον, καὶ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄρχισε νὰ λυπᾶται καὶ νὰ ἀδημονᾶ.

38 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ λυπᾶται ἡ ψυχή μου μέχρι θανάτου· ἀπομείνετε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνᾶτε μαζί μου.

39 Καὶ ἐπῆγεν ὁμπρὸς καμπόσον, καὶ ἔπεσε σωρὸς καὶ προσευχότον καὶ ἐλεγεν· ὦ πατέρα μου, ἂν εἶναι δυνατὸν ἂς περάσῃ ἀπ' τὸ πικρὸν τοῦτο· ὅμως ὄχι κατὰ θέλω ἐγὼ· ἀμὰ καθὼς θέλεις ἐσύ.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς τοὺς μαθητάδες, καὶ εὑρίσκειν ὅπου ἐκοιμοῦνταν· καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· τόσον δὲν ἐδυνηθήκετε μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσετε μὲ μένα;

41 Ἀγρυπνᾶτε καὶ προσεύχεσθε διὰ νὰ μὴν ἐμπῆτε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀμὴ ἡ σάρκα εἶναι ἀδύνατος.

42 Πάλιν δεύτερον ἐπῆγε καὶ προσεύχεσθη, λέγοντας· ὦ πατέρα μου, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ περάσῃ ἀπ' τοῦτο τὸ πολέμιον νὰ πεθάνω ἐγὼ, μὰ ἂν δὲν τὸ πίω, ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἦλθε πάλιν καὶ τοὺς εὗρεν ὅπου ἐκοιμοῦνταν· διατὶ ἦταν τὰ μάτια τους βαρυμένα.

44 Καὶ ἀφηνοντάς τους πάλιν, ἐπῆγε καὶ προσεύχεθηκε τρίτον, λέγοντας τὸν αὐτὸν λόγον.

45 Τότε ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάδες του, καὶ λέγει τους, κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· νά, ὅπου ἐπλησίασεν ἡ ὥρα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χέρια ἁμαρτωλῶν.

46 Σηκωθῆτε, ἂς πᾶμεν· νά, ὅπου ἐπλησίασεν κοντά ὅπου μέλλει νὰ μὲ παραδώσῃ.

47 Καὶ ἀκόμα τὸ ἔλεγε, καὶ νά, ὁ Ἰούδας ἕνας ἀπ' τοὺς δώδεκα καὶ ἤρθασε· καὶ μαζί του πολὺ πλῆθος μὲ σπαθία καὶ μὲ ξύλα ἀπ' τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ ἀπ' τοὺς πρεσβυτέρες τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἐκεῖνος ὅπου τὸν παραδίδε τοὺς ἔδωκε σημάδι, λέγοντας, ἐκεῖνον ὅπου ἐγὼ φιλήσω, ἐκεῖνος ἔστι· πάστε τον.

49 Καὶ

49 Καὶ παρελθὼν εὐθὺς τῷ Ἰησοῦ κοτᾶ εἰς τ̃ Ἰησοῦν ϗ εἶπε· χαῖρε, διδάσκαλε, ϗ τ̃ φίλησε.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ λέγει, ἑ φίλε, εἰς ποῖον ἦλθες; τότε ἐπῆγαν κοτᾶ εἰς τ̃ Ἰησοῦν ϗ ἅπλωσαν τὰ χέριτα απάνω τ̃ ὀπῆσάντων.

51 Καὶ νά, ἕνας ἀπ' ἐκείνες ὁπῦ ἦταν μαζὶ μὲ τ̃ Ἰησοῦ ἁπλάϊνοντας τὸ χέριτου βγάλεν τὸ μαχαίρι τ̃ ϗ ἐκτύπησε τ̃ δοῦλον τῦ ἀρχιερέως ϗ ἔκοψε τὸ αὐτίτε.

52 Τότε τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, γύρεσε τὸ μαχέρεσε εἰς τ̃ τόποντε· διατὶ ὅσοι κτυπήσουν μὲ μαχέρι, μὲ μαχέρι θέλεν χαλασθῆ.

53 Ἢ λογαριάζεις ὅτι δὲν δύνωμαι τῶρα, νὰ παρακαλέσω τ̃ πατέρα μου, ϗ θέλῃ μοῦ παρασήσει περισσότερους παρὰ δώδεκα λεγεῶνες ἀγγέλων.

54 Πῶς τὸ λοιπὸν θέλουσι πληρωθῆ αἱ γραφαὶ, ὅτι τέτοιας λογῆς πρέπει νὰ γένῃ;

55 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥρεν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τ̃ λαὸν· ὡσὰν εἰς λῃστὴν βγήκετε μὲ σπαθία ϗ μὲ ξύλα νὰ μὲ πιάσετε· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκαθόμουν μιλὰ σᾶς, διδάσκοντας εἰς τὸ ἱερὸν ϗ δὲν μὲ ἐπιάσετε.

56 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε διὰ νὰ πληρωθοῦσιν αἱ γραφαὶ τ̃ προφητ̃ν. τότε τ̃ ἄφησαν οἱ μαθηταί τ̃ ὅλοι ϗ ἔφυγαν.

57 Καὶ ἐκεῖνοι πιάσοντες τ̃ Ἰησοῦν, τ̃ ἐπῆγαν εἰς τ̃ Καϊάφα τ̃ ἀρχιερέα, ἐκεῖ ὁπῦ ἦταν οἱ γραμματεῖς ϗ οἱ πρεσβύτεροι μαζωμένοι.

58 Καὶ ὁ Πέτρος τ̃ ἀκολούθησε ἀπὸ μακρὰ ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τ̃ ἀρχιερέως, ϗ ἐμπαίνοντας μέσα, ἐκάθισε μαζὶ μὲ τοὺς ὑπηρέτες νὰ ἰδῇ τὸ τέλος.

59 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ϗ οἱ πρεσβύτεροι ϗ ὅλον τὸ συνέδριον, ἐζήτουσαν ψευδομαρτυρίαν ἐναντία τ̃ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τ̃ θανατώσουν.

60 Καὶ δὲν εὑρῆκαν· ἂν καὶ πολλοὶ ψευδομάρτυρες νὰ ἤλθαν, ὅμως δὲν εὑρῆκαν. ἀμὴ ὕστερα ἦλθαν δύο ψευδομάρτυρες.

61 Καὶ εἶπαν· οὗτος εἶπεν, ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ χαλάσω τ̃ ναὸν τ̃ Θεοῦ· ϗ εἰς τρεῖς ἡμέρες νὰ τ̃ κτίσω.

62 Καὶ ἐσηκώθη ὁ ἀρχιερεὺς ϗ λέγει τ̃· δὲν ἀποκρίνεσαι; τί εἶν' οὗτα ὁπῦ μαρτυροῦν ἐναντίασε;

63 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσιώπενε. ϗ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχιερεὺς ϗ εἶπέ τ̃, ὁρκίζω σε εἰς τ̃ Θεὸν τ̃ ζῶντα, νὰ μᾶς εἰπῇς, σὺ εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τ̃ Θεοῦ.

64 Λέγει τ̃ ὁ Ἰησοῦς, ἐσὺ τὸ εἶπες· ὅμως λέγω σας, ἀπὸ τῶρα ϗ ὁμπρός θέλετε ἰδεῖ τ̃ υἱὸν τ̃ ἀνθρώπου νὰ κάθεται ὁπὸ τὴν δεξιὰν τ̃ δυνάμεως τ̃ Θεοῦ. ϗ νὰ ἔρχεται ἀπάνω εἰς τὰ σύννεφα τ̃ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ ἐνδύματα ϗ εἶπεν, ὅτι ἐβλασφήμησε· τί χρεία μᾶς κάμνουσι πλέον μάρτυρες; νὰ ὅπου ἀκούσατε τὴν βλασφημίαν τ̃.

66 Τί σᾶς φαίνεται; ϗ ἐκεῖνοι ἀποκρίθηκαν ϗ εἶπαν· ἄξιος εἶν' θανάτου.

67 Τότε τ᾽ ἔπυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον· κ᾽ τ᾽ ἐπῄτζησάν
κ᾽ ἔδειρε τ᾽ ἐκτυπῶσαν μὲ ῥάβ-
δια.

68 Καὶ τῦ ἔλεγαν, προφή-
τευσόν μας Χριστὲ, ποῖος ἦ
ἐπῦ σὲ ἐκτύπησε.

6 Καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθην-
ταν ἔξω εἰς τὴν αὐλὴν κ᾽ ἔρ-
χεται μία δουλίτσα κ᾽ λέγει λε-
κ᾽ σὺ μαζὶ ἦσεν μὲ τ᾽ Ἰησῦν
τ᾽ Γαλιλαῖον;

70 Καὶ αὐτὸς ἀρνήθηκεν
μπροστὰ εἰς ὅλους, κ᾽ ἔλεγε δὲν
ἠξεύρω τί λέγεις.

71 Καὶ ἀνῆλθε πάλας ἔξω εἰς
τὴν πόρταν, τ᾽ ἰδὴν ἄλλη, κ᾽
λέγει εἰς ἐκείνους ὁπῦ ἦταν ἐ-
κεῖ, κ᾽ ἐπάλι μαζὶ ἦταν μὲ
τ᾽ Ἰησῦν τ᾽ Ναζωραῖον.

72 Καὶ πάλιν ἀρνήθηκε μὲ
ὅρκον, ὅτι δὲν ἠξεύρει τ᾽ ἄν-
θρωπον.

73 Καὶ μετὰ ὀλίγον, ἐ-
πῆγαν κοντὰ τ᾽ ἐκεῖνοι ὁπῦ ἐ-
στέκονταν ἐκεῖ, κ᾽ λέγαν τῦ
Πέτρου, ἀληθεια κ᾽ σὺ ἀπ᾽ αὐ-
τοὺς εἶσαι· διατὶ ἡ σωτυ-
χάσα σὲ φανερώνει.

74 Τότε ἄρχισε νὰ ἀναθε-
ματίζῃ κ᾽ νὰ λόγεῦῃ, κ᾽ νὰ ὀ-
μώσῃ, ὅτι δὲν ἠξεύρει τ᾽ ἄν-
θρωπον· κ᾽ παρευθὺς ἐλάλη-
σεν ὁ πετεινός.

75 Καὶ ὁ Πέτρος ἐθυμήθη τ᾽ λόγον τῦ Ἰησῦ ὁπῦ τῦ
εἶπεν, ὅτι πρὸ τῦ νὰ λαλήσῃ
ὁ πετεινὸς, τρεῖς φορὰς θέλεις
μὲ ἀρνηθεῖ· κ᾽ βγῆκεν ἔξω κ᾽
ἔκλαυσε πικρά.

Κεφ. κζ'. 27.

ΚΑΙ᾽ ὡσὰν ἐξημέρωσεν ἐ-
συμβουλεύθηκεν ὅλοι οἱ
ἀρχιερεῖς κ᾽ οἱ πρεσβύτεροι τ᾽
λαῦ συμπὰ τῦ Ἰησῦ νὰ τ᾽ θανα-
τώσουν.

2 Καὶ δέσοντάς τον τ᾽ ἐπῆγαν
κ᾽ τ᾽ παραδώκαν εἰς τ᾽ Πόν-
τιον Πιλᾶτον τ᾽ ἡγεμόνα.

3 Τότε ὡσὰν εἶδεν ὁ Ἰούδας
ὁπῦ τ᾽ παραδώκαν, ὅτι ἐκατα-
κρίθη, ἐμετανόησε κ᾽ ἔγύρεψεν
ὀπίσω τὰ τριάκοντα ἀργύ-
ρια εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς κ᾽ εἰς τοὺς
πρεσβυτέρους.

4 Λέγοντας, ἔσφαλα κ᾽ ἐ-
παράδωκα αἷμα ἀθῶον. κ᾽ ἐ-
κεῖνοι εἶπαν, τί μᾶς κάμει ἐ-
μᾶς; σὺ ἴδε.

5 Καὶ ἔῤῥιξε τὰ ἀργύρια
μέσα εἰς τ᾽ ναὸν κ᾽ ἀνεχώρη-
σε, κ᾽ ἐπῆγε κ᾽ ἐκρεμάσθη.

6 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπῆραν
τὰ ἀργύρια κ᾽ εἶπαν δὲν πρέ-
πει νὰ τὰ βάλωμεν αὐτὰ εἰς
τὸ θησαυροφυλάκιον τ᾽ ἐκ-
κλησίας· ἐπειδὴ εἶ τιμὴ αἵ-
ματος.

7 Καὶ ὡσὰν ἐσυμβουλεύθη-
κεν, ἀγόρασαν μ᾽ ἐκεῖνα τὸ
χωράφι τῦ κεραμέως νὰ θά-
πτουν τοὺς ξένους.

8 Διὰ τῦτο ὠνομάσθη τὸ
χωράφι ἐκεῖνο, χωράφι αἵ-
ματος ἕως τὴν σήμερον.

9 Τότε ἐπληρώθη ἐκεῖνο ὁπῦ
ἐλάλησε διὰ μέσου τῦ προφήτου
λέγοντας, κ᾽ ἐπῆραν τὰ τρι-
άντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τ᾽
τετιμημένου, τ᾽ ὁποῖον ἐτίμη-
σαν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τῦ Ἰσραήλ.

10 Καὶ ἔδωκάντα εἰς τὸ
χωράφι τῦ κεραμέως, καθὼς
μᾶ ἐπρόσταξεν ὁ κύριος.

11 Καὶ ὁ Ἰησῦς ἐστάθη ὀμ-
προστὰ εἰς τ᾽ ἡγεμόνα, κ᾽ ἐ-
ρώτησεν τον ὁ ἡγεμὼν λέγοντας,
ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων κ᾽ ὁ Ἰησῦς τῦ λέγει,
σὺ εἶπας.

12 Καὶ ἐνῶ ἐκατ᾽ τ᾽ κα-
τηγοροῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς κ᾽ οἱ
πρε-

πρεσβύτεροι δὲν ἀπεκρίθηκε πόλεις.

13 Τότε τῦ λέγει ὁ Πιλάτος, δὲν ἀκούεις πόσα μαρτυροῦν ἐναντίσα;

14 Καὶ δὲν τῦ ἀπεκρίθη κἀθόλε, εἰς κανένα λόγον· τόσον ὅπου ἐθαύμασεν ὁ ἡγεμὼν πολλά.

15 Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν εἶχαν συνήθειαν, νὰ ἐλευθερόνῃ ὁ ἡγεμὼν ἕνα ἄνθρωπον ὅπου τὸν ἤθελαν.

16 Καὶ τότε εἶχαν δεμένον κάποιον ὀνομαστὸν ὅπου ἐλέγονταν Βαραββᾶν.

17 Ὅταν λοιπὸν ἦταν μαζωμένοι, λέγει ὁ Πιλάτος, ποῖον θέλετε νὰ σᾶς λύσω; τὸν Βαραββᾶν ἢ τὸν Ἰησοῦν ὅπου λέγεται Χριστός;

18 Διατὶ ἤξερεν ὅτι λόγου τὸν φθόνησαν οἱ ἀρχιερεῖς.

19 Καὶ καθὼς ἐκαθέζοντο εἰς τὸ κριτήριον, τῦ ἔστειλεν ἡ γυναῖκα του, καὶ τῦ λέγει, νὰ μὴν ἔχῃς ἐσὺ νὰ κάμῃς μὲ τὸν δίκαιον ἐκεῖνον· διατὶ ἔπαθα πολλὰ σήμερον εἰς τὸ ὄνειρόν μου διὰ λόγου του.

20 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκατάπεισαν τὸν λαὸν νὰ ζητήσῃ τὸν Βαραββᾶν, καὶ τὸν Ἰησοῦν νὰ χαλάσῃ.

21 Τότε ἀπεκρίθη ὁ ἡγεμὼν καὶ τοῦ ἐρώτησε, ποῖον θέλετε ἀπὸ τοὺς δύο νὰ σᾶς λύσω; καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, τὸν Βαραββᾶν.

22 Λέγει τους ὁ Πιλάτος· ἀκὴ τὸν Ἰησοῦν ὅπου λέγεται Χριστός, τί νὰ τὸν κάμω; λέγουσι ὅλοι, ἂς σταυρωθῇ.

23 Καὶ ὁ ἡγεμὼν εἶπε καὶ τί κακὸν ἔκαμε; καὶ ἐκεῖνοι ἐσυνεχῶς ἐφώναζαν πολλὰ, ἂς σταυρωθῇ.

24 Καὶ ἀσὰν εἶδεν ὁ Πιλάτος ὅτι δὲν κάμνει πόλις, ἀλλὰ θορυβώτερον γίνεται σύγχυσις, ἐπῆρε νερὸν καὶ ἔνιψε τὰ χέρια τοῦ ἀπέναντι ὁμπρός τους εἰς τὸν λαὸν, λέγοντας· καθαρὸς εἶμαι ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ δικαίου τούτου· ἰσοῦς ὄψεσθε.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὅλος ὁ λαὸς καὶ εἶπε, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἂς εἶναι ἀπάνω εἰς ἐμᾶς, καὶ εἰς τὰ παιδία μας.

26 Τότε τοῦ ἀπόλυσε τὸν Βαραββᾶν· καὶ τὸν Ἰησοῦν ἐβάρεσε καὶ τοῦ ἐπαρέδωκε νὰ σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τῦ ἡγεμόνος ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον· καὶ ἐμάζεψαν ἐκεῖ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ τάγμα τῆς σκηνῆς.

28 Καὶ ἐγδύσαντον, καὶ τῦ ἐβαλαν κόκκινον ῥοῦχον.

29 Καὶ ἐπλεξαν καὶ ἕνα στεφάνι ἀπὸ ἀγκάθια καὶ ἐβαλαν τὸ κεφάλι, καὶ εἰς τὸ δεξιόν του χέρι τῦ ἔδωκαν ἕνα καλάμι· καὶ ἐγονάτιζαν ὁμπρός του καὶ τὸν ἔλεγαν, χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ πτύσαντες εἰς αὐτὸν ἐπῆραν τὸ καλάμι καὶ τὸν ἐκτυποῦσαν εἰς τὸ κεφάλι.

31 Καὶ ὁπὰν τὸν ἐπαίξαν, τὸν ἐγδύσαν τὸ κόκκινον ῥοῦχον· καὶ τὸν ἐνδυσαν πάλιν τὰ ῥοῦχα του· καὶ τὸν ἐπῆραν νὰ τὸν σταυρώσουν.

32 Καὶ ἐκεῖ ὁπῦ βγῆκαν ἔξω εὗρῆκαν ἕνα ἄνθρωπον Κυρηναῖον, τὸ ὄνομά του Σίμωνα· τοῦτον ἐκάρφωσαν νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρόν.

33 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν εἰς τ' ἀπόσον, ὁπῦ ἐλέγνηθε Γολγοθᾶ, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ κρυμὶς τόπον.

34 Τῦ ἔδωκαν νὰ πῇ ξύδι ἀνακατωμένον μὲ χολήν, κὴ ἀσὰν τὸ ἐγεύτηκε δὲν ἤθελε νὰ τὸ πῇ.

35 Καὶ ὡσὰν τ' ἐσταύρωσάν τον ἐμοίρασαν τὰ ῥοῦχά του, βίχνοντες κλῆρος· διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο ὁπῦ ἐλαλήθη διὰ μέσα τῦ προφήτα, ἐδιαμερίσθηκάσιν τὰ ῥοῦχά μου, καὶ ἐπάνω εἰς τὸ φόρεμά μου ἔβρηξαν λαχνούς.

36 Καὶ ἐκάθηνταν κὴ τ' ἐφύλαγάν του ἐκεῖ.

37 Καὶ ἔβαλαν ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι του τὴν ἀφορμὴν τὰ γεγραμμένα· ΕΤΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε ἐσταυρώθηκαν μαζί μὲ αὐτὸν δύο λῃστάδες, ἕνας ἀπὸ τὴν δεξιάν του, κὴ ἕνας ἀπὸ τὴν ζερβιάν του.

39 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ ἐπερνοῦσαν εἰς τὸν δρόμον τ' ἐβλασφήμεσαν, κανεύοντες τὰ κεφάλια τους,

40 Καὶ λέγοντας, ἐσὺ ὁπῦ χαλνᾷς τ' ναὸν κὴ εἰς τρεῖς ἡμέρες τ' οἰκοδομεῖς, σῶσε τ' λόγου σου· ἂν εἶσαι υἱὸς τῦ Θεῦ, κατέβα ἀπὸ τ' σταυρόν.

41 Ἔτζι κὴ οἱ ἀρχιερεῖς παίζοντάς τον μαζὶ μὲ τοὺς γραμματεῖς, κὴ τοὺς φαρισαίους ἔλεγαν,

42 Ἄλλες ἔσωσε, κὴ τ' ἐαυτόν του δὲν δύνεται νὰ σώσῃ. Μὰ εἶ βασιλεὺς τ' Ἰσραήλ, ἂς κατέβῃ τώρα ἀπὸ τ' σταυρόν, κὴ πιστεύομεν τ' πως.

43 Εἰς τ' Θεὸν ἔχῃ τὸ θαῤῥεμένο, ἂς τ' γλυτώσῃ τώρα ἂν τ' ἀγαπᾷ· διατὶ εἶπεν ὅτι Θεοῦ υἱὸς εἶμαι.

44 Τὰ ὅμοια τ' ὀνείδιζαν κὴ οἱ λῃστάδες ὁπῦ ἐσταυρώθηκαν μαζί του.

45 Καὶ ἀπὸ τὴν ἕκτην ὥραν, ἔγινε σκότος εἰς ὅλην τ' γῆν, ἕως τὴν ἐννάτην.

46 Καὶ κοντὰ εἰς τὴν ἐννάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ μεγάλην φωνὴ· κὴ εἶπεν, Ἠλὶ, Ἠλὶ, λεμὰ σαβαχθανὶ; τουτέστιν, Θεέμου, Θεέμου, διατὶ μὲ ἄφησες;

47 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκεῖνες ὁπῦ ἐστέκοντάν ἐκεῖ, ὡσὰν τὸ ἄκουσάν, ἔλεγαν, ὅτι τ' Ἠλίαν φωνάζει.

48 Καὶ παρευθὺς ἔτρεξεν ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, κὴ ἐπῆρεν ἕνα σφουγγάρι, κὴ γεμίζοντάς το ξύδι, κὴ βάζοντάς το εἰς ἕνα κονάμι, τ' ἐπότιζεν.

49 Καὶ οἱ ἄλλοι ἔλεγαν· ἀφῆτο νὰ ἰδοῦμεν ἂν ἔρχεται ὁ Ἠλίας νὰ τ' γλυτώσῃ.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν φωνάξας μεγάλην φωνὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ παρευθὺς τὸ καλαπέτασμα τ' ναοῦ ἐχαλάσθη εἰς δύο, ἀπὸ πάνω ἕως κάτω· κὴ ἡ γῆ ἐτρεμάθη· κὴ οἱ πέτρες ἐχαλάσθηκαν.

52 Καὶ τὰ μνημόρια ἀνοίχθηκάσιν, κὴ πολλὰ κορμία τῶν ἀποθαμμένων ἁγίων ἀνασάθηκαν.

53 Καὶ βγῆκαν ἔξω ἀπὸ τὰ μνήματα ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ· κὴ φτάσαν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν κὴ ἐφάνηκαν εἰς πολλούς.

54 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος· κὴ ἐκεῖνοι

34 – ἐπότισεν

35 – ἐδιαμερίσθησαν· ἐπάνω τὴν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

48 – σφουγγάρι, ἐπότισεν

51 – ἐσχίσθη

41 ὅμοια· ἢ ὁμοιοτρόπως, ὁμοῦ

42 – ἐσώθη

ἐκεῖνοι ὅπου ἦταν μαζίτα ὅπου ἐφύλαγαν τ' Ἰησοῦ, βλέποντας τ' σεισμὸν κ' ἐκεῖνα ὅπου ἐγίνανταν ἐφοβήθηκαν χ'ῆ πολλὰ κ' εἶπαν, Ἀληθινὰ Θεοῦ υἱὸς ἦτον ἐτοῦτος.

55 Καὶ ἦτανε κ' γυναῖκες ἐκεῖ πολλαὶς ὅπου ἐβλέπαν ἀπὸ μακρά· αἱ ὁποῖαις ἀκολεθοῦσαν τ' Ἰησοῦ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν κ' τ' ὑπηρετοῦσαν.

56 Ἀνάμεσα εἰς τ' ὁποίαις ἦτον ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή· κ' Μαρία ἡ μητέρα τ' Ἰακώβου κ' τ' Ἰωσῆ, κ' ἡ μητέρα τ' υἱῶν τ' Ζεβεδαίου.

57 Καὶ ὁσὰν ἐβράδιασεν ἦλθεν ἕνας ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ τὴν Ἀρεμαθαίαν τὸ ὄνομά τε Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἦτον κ' αὐτὸς μαθητὴς τ' Ἰησοῦ.

58 Ἐτοῦτος ἐπῆγαν εἰς τ' Πιλάτον κ' ἐζήτησε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ· τότε ὁ Πιλάτος ἐπρόσταξε νὰ τοῦ δωθῇ τὸ κορμί.

59 Καὶ πέρνοντας τὸ κορμὶ ὁ Ἰωσὴφ τὸ ἐτύλιξε μὲ σεντόνι καθαρόν.

60 Καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ καινούργιόντε τὸ μνῆμα, τὸ ὁποῖον τὸ ἔσκαψεν εἰς τὸν πέτρα· κ' κυλόντας μίαν πέτρα μεγάλη, εἰς τὸ στόμα τ' μνημείου, ἐβγῆκαν.

61 Καὶ ἦτανε ἐκεῖ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ· κ' ἡ ἄλλη Μαρία, κ' ἐκαθίνταν ἀγνάντια τ' τάφου.

62 Καὶ μεθαύριον, ὁποῦ ἔβγῃ ὕστερα ἀπὸ τὴν παρασκευήν, ἐμαζώχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς κ' οἱ φαρισαῖοι εἰς τὸν Πιλάτον.

63 Λέγοντας, ἀφέντη, ἐθυμηθήκαμεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος ἀκόμι ζωὴς εἶπεν, ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες ἀνασταίνομαι.

64 Πρόσταξε λοιπὸν νὰ στοχαστεῖ ὁ τάφος, ἕως τὴν τρίτην ἡμέραν· μήπως κ' οἱ μαθηταί τε ἔλθουν τὴν νύχτα κ' τ' κλέψουν, κ' εἰπέσουν εἰς τ' λαόν, ἀνεστάθη ἀπὸ τοὺς νεκρούς· κ' ἔτζι εἶσταν ἡ ὑστερνὴ πλάνη χειρότερη ἀπὸ τὴν πρώτην.

65 Λέγοντας ὁ Πιλάτος· ἔχετε φύλακας, σύρτε συγκρατεῖτον καθὼς ἠξέρετε.

66 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπῆγαν κ' ἐσυγκράσαν τ' τάφον βεβαιώνοντας τ' λίθον μαζὶ μὲ τοὺς φύλακας.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑΙ τὸ σάββατο βράδυ, ὅταν ἄρχισε νὰ χαράζῃ ἡ κυριακὴ ἡ πρώτη ἡμέρα τ' ἑβδομάδος, ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ κ' ἡ ἄλλη Μαρία νὰ ἰδοῦν τ' τάφον.

2 Καὶ νά, κ' ἐγίνηκεν μεγάλος σεισμός· διατὶ ἄγγελος κυρίου κατέβη ἀπὸ τ' οὐρανόν, κ' ἐπῆγε κ' ἐκύλισε τ' λίθον, ἀπὸ τὴν πόρτα τ' μνημείου, κ' ἐκάθητον ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν.

3 Καὶ ἦτον ἡ ὄψις αὐτοῦ τὴν ἀστραπήν· κ' τὸ ῥοῦχόν αὐτοῦ χιόνι.

4 Καὶ ἀπὸ τ' φόβον αὐτοῦ ἐτρόμαξαν ἐκεῖνοι ὅπου ἐφύλαγαν τ' τάφον, κ' ἐγίνηκαν ὡσὰν ἀπεθαμμένοι.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κ' εἶπεν εἰς τ' γυναῖκες, μὴ φοβᾶσθε ἐσεῖς· διατὶ ἠξέρω, ὅτι τ' Ἰησοῦν τ' ἐσταυρωμένον γυρεύετε.

6 Δὲν

6 Δὲν εἶ)ιδῶ· διατὶ ἀνεῳχθῇ καθὼς εἶπεν· ἐλᾶτε νὰ ἰδῆτε κ) ἡ τύπον ὁπῦ ἐκείτετο ὁ κύριος.

7 Καὶ γλήγορα σύρθε κ) εἰπᾶτε τῶ μαθητάδες του, ὅτι ἀνέβη ἀπὸ τῶ νεκρῶς. κ) νὰ, ὁπῦ πάγει πρωτήτερα ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ θὰ τὸν ἰδῆτε, νὰ ὁπῦ σᾶς τὸ εἶπα.

8 Καὶ βγῆκαν γλήγορα ἀπὸ τὸ μνῆμα μὲ φόβον κ) μὲ μεγάλη χαρὰν, κ) ἔτρεξαν νὰ τὸ εἰποῦσι εἰς τῶ μαθητάδες του.

9 Καὶ καθὼς ἐπήγαιναν νὰ τὸ εἰποῦν εἰς τῶ μαθητάδες του, νὰ, ὁ Ἰησῦς κ) ἡ ἀπάντησε κ) ἡ εἶπε, χαίρεσθε· κ) ἐκεῖναις ἐπῆγαν κοντὰ κ) ἐπιάσαν τὰ ποδάρια του, κ) ἡ ἐπροσκυνήσαν.

10 Τότε ἡ εἶπεν ὁ Ἰησῦς, μὴν φοβᾶσθε· σύρθε εἰπᾶτε εἰς τὲς ἀδελφές με, νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κ) ἐκεῖ θὰ μὲ ἰδοῦν.

11 Καὶ πηγαίνοντας αὐτᾶς εἰς τὴν πόλιν, νὰ, κάποιοι ἀπὸ τὲς φυλακὲς, ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, κ) εἶπαν εἰς τὲς ἀρχιερεῖς ὅλα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ ἐκεῖνοι ἐμαζώχθησαν μὲ τὲς πρεσβυτέρες κ) ἐβουλεύθηκαν· κ) ἔδωκαν ἀρκετὰ κεφάλια εἰς τὲς στρατιῶτας.

13 Λέγοντάς τες, εἰπᾶτε ὅτι οἱ μαθητάδες του ἦλθαν τὴν νύκτα ὅταν ἐκοιμόμαστεν, κ) ἡ ἔκλεψάν τον.

14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο εἰς ἡ ἡγεμόνα, ἐμεῖς θὰ τοῦ ἡ καταπείσωμεν, κ) σᾶς θὰ κάμωμεν ἀνενόχους.

15 Καὶ ἐκεῖνοι πῆραν τὰ ἀσπρόχαλκα καθὼς τὲς ἐδίδαξαν· κ) διεδόθη αὐτὸ τὸ λόγος εἰς τὲς Ἰουδαίους ἕως τὴν σήμερον.

16 Καὶ οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ τοῦ ἐπῆγαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος ὁπῦ ἐκεῖ ὁπῦ τὲς ἐπροστάχθειλεν ὁ Ἰησῦς.

17 Καὶ αὐτοὶ βλέποντάς τον ἐπροσκυνήσαν· ἀμὴ κάποιοι ἀμφιβόλησαν.

18 Καὶ πλησιάζοντας κοντὰ ὁ Ἰησῦς τὲς ἐσυνόμιλησε κ) τὲς εἶπεν· μοῦ ἐδόθη κάθε ἐξουσία εἰς τὸν οὐρανὸν κ) εἰς τὴν γῆν.

19 Σύρτε λοιπὸν διδάξετε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντάς τα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς κ) τοῦ Υἱοῦ κ) τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

20 Διδάσκοντάς τες νὰ φυλάττουν ὅλα ὅσα σᾶς ἐπαρέγγειλα· κ) νὰ, ἐγὼ ὁπῦ εἶμαι μαζί μαντσᾶς ὅλον τὸν καιρὸν ἕως τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ἀμὴν.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ.

Κεφ. α. 1.

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

2 Καθὼς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου, 3 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ·

4 ἐγένετο Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 5 καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. 6 καὶ ἦν ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

7 καὶ ἐκήρυσσε λέγων, Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. 8 ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου. 10 καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· 11 καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν, Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. 13 καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 15 καὶ λέγων, ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

16 Καὶ περιπατῶν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε τὸν Σίμωνα καὶ τὸν Ἀνδρέαν, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. 17 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων.

18 Καὶ

18 Καὶ παρδοῦσ ἀφιοῦσιν τὰ δίκλυάτης ϗ ἀκολούθησάν.

19 Καὶ πεζύσασ ὀλίγον μαφρσίτερα, ἶδε ϗ Ἰάκωβον ϗ ἰῶν τῦ Ζεβεδαίε· καὶ ϗ Ἰωάνγλω ϗ ἀδελφόν, καὶ ἐτέτες μέσα εἰς τὸ κάϊκι ὀπᾶ ἐμπάλαντα τὰ δίκλυα.

20 Καὶ παρδοῦσ τῦ ἔκραξε· καὶ ἐᾶπι ἄφησαν ϗ πατέρασ ϗ Ζεβεδαῖον μέσα εἰς τὸ κάϊκι μαζὶ μὲ τῦ ἐργάτας, καὶ ἐπῆγαν κζ' πόσι.

21 Καὶ ἐμπῆναν μέσα εἰς τὴν Καπφναὸμ· καὶ παρδοῦσ τὰ σάββατα ἐμπῆνε μέσα εἰς ϗ σιναγωγὴν καὶ ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐτεθμάζαν εἰς ϗ διδαχὴν τε. διατὶ τῦ ἐδίδασκε ὡσὰν ἔναν ὀπᾶ ἔχει ἐξεσίαν, καὶ ὄχ ὡσὰν οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ εἰς τὸ σιναγώγι ἦτον ἕνας ἄνθρωπος ὀπᾶ εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ ἔκραξε,

24 λέγοντας, ἄφκε τί ἔχ(ε) νὰ κάμ(ε) μετ' ἐμᾶς ὦ Ἰησῦ Ναζαρινέ, ἦλθες νὰ μᾶς χαλάσ(ε)ς; ἠξέρω σὲ ποῖ(ος) εἶσαι, ὁ ἅγι(ος) τῦ Θεῦ.

25 Καὶ ὁ Ἰησῦς τὸ ἐφοβέχτε μὲ ὀργὴν καὶ εἶπε δύπωσωμώθητε· καὶ βῦγα ἀπ' ἀυτῦ.

26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ϗ ἐτάραξε, καὶ ἔκραξε μεγάλων φωνὴν, καὶ βυγῆκεν ἀπ' ἐκεῖνον.

27 Καὶ ἐτεθμάξαν ὅλοι· εἰς τόσον ὀπᾶ ἐζητῦσάν ἀνάμεσάτες καὶ ἔλεγαν· τί ἐ(σ)ὶ ἐτῦτο; τί ἐ(σ)ὶ ἐτέτη ἡ καινὴ διδαχὴ, ὅτι μὲ ἐξεσίαν κωρτσεύει καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα καὶ ϗ ὑπακέυσι;

28 Καὶ ἄλδὺς ἀυγῆκεν ἡ φήμη(ς) εἰς ὅλα τὰ σύνορα ϗ Γαλιλαίας.

29 Καὶ παρδοῦσ ὀπᾶ βυγῆκαν ἀπὸ τὴν σιναγωγὴν, ἐπῆγαν εἰς τὸ σπίτι ϗ Σίμωνο(ς), καὶ τῦ Ἀνδρέα, μαζὶ μὲ ϗ Ἰάκωβον καὶ ϗ Ἰωάνγλον.

30 Καὶ ἡ πενθερὰ τῦ Σίμωνο(ς) ἐκείτετον πυρεσσήν· καὶ παρδοῦσ τῦ εἴπασι δι' αὐτῆν.

31 Καὶ πεζύσασ κοντᾶ, τὴν ὄπιασεν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὴν ἐσήκωσεν, καὶ παρδοῦσ ϗ ἄφησεν ἡ πύρμη καὶ τῦ ὑπηρέτα.

32 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασε καὶ ὁ ἥλι(ος) ἐδασίλθε, ἔφεραν εἰς τῦ ὅλες τῦ ἀδυνημένες, καὶ τῦ δαιμονισμένες.

33 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἦτον μαζομένη εἰς τὴν πόρτα.

34 Καὶ ἐθεράπευσε πολλὲς ὀπᾶ ἦταν ἄῤῥαῦσι ἀπὸ διάφορες ἀδύνειες· καὶ πολλὰ δαιμόνια ἔβγαλε· καὶ δὲν τὰ ἄφηνε νὰ λαλῦσιν, ὅτι ϗ ἠξεύρασι.

35 Καὶ τὸ πρωῒ πολλὰ πρωῒ ἐσηκώθη καὶ βυγῆκεν ἔξω ὁ Ἰησῦς, καὶ ἐπῆγε εἰς ἕνα ἔρημον τόπον, καὶ ἐκεῖ ἐπροσεύχετον.

36 Καὶ ἐπῆγε κατακόλυθα ὁ Σίμων καὶ ἐκεῖνοι ὀπᾶ ἦτον μαζί τε.

37 Καὶ ὡσὰν ϗ ἦβρεν τῦ λέγκσιν, ὅτι ὅλοι σὲ ζυρεύκυν.

38 Καὶ λέγει λε, ἂς ὑπᾶμεν εἰς ϗ χωρίε ὀπᾶ εἶναι τρῦ κοντᾶ διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ· ὅτι διὰ τέτιο τὴν ἀφορμὴν ἐξῆλθα.

39 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς ϗ συναγω-

ναγωγαῖς ὑμῶν, εἰς ὅλον τὸν Γαλιλαίαν, καὶ δαίμονια τὰ δαιμόνια.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς αὐτὸν ἴνας λεπρὸς καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν καὶ γονατίσας καὶ λέγει αὐτῷ, ὅτι ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς καὶ ἁπλώσας τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἁψάμενος αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ, θέλω καθαρίσθητι.

42 Καὶ εἰπὼν τοῦτο, παρευθὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ παρευθὺς ἐξέβαλεν αὐτόν.

44 Καὶ λέγει αὐτῷ, ὅρα μηδενὶ εἴπῃς τίποτε· ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

45 Καὶ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω ἐπὶ ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

Κεφ. Β'. 1.

ΚΑΙ πάλιν εἰσῆλθε διὰ Καπερναούμ μετὰ ἡμέρας, ἠκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστί.

2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

3 Καὶ ἔρχονται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς ἔκειτο.

5 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφίενταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἁμαρτίας ἀφιέναι εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός;

8 Καὶ ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτω διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, λέγει αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· ἀφίενταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει;

10 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ·

11 Σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ παρευθὺς ἐγερθείς, καὶ ἄρας τὸν κράβαττον, ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας, ὅτι οὕτως οὐδέποτε

πῶτε δὲν ἠδυμᾶμ τότοιον τρῶγμα.

19 Καὶ πάλιν ἔλεγεν ἔξω ἢ ἐπῆγεν εἰς τὸ περιγιάλι· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετον εἰς αὐτὸν καὶ τὸς ἐδίδασκε.

14 Καὶ περνῶντας ὁ Ἰησοῦς, εἶδε τὸν Λεβὶ τὸν τοῦ Ἀλφαίου επᾶ ἐκαθέτον εἰς τὸ κεμέρι, καὶ λέγειλε, ἀκολούθημε, καὶ ἐσηκώθη καὶ τὸν ἀκολούθησε.

15 Καὶ ὅταν ἐκάθετον εἰς τὸ τραπέζι εἰς τὸ σπίτι του, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἤρχειδεν καὶ ἐκαθίσθεν μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ μὲ τὸς μαθητάδες του· διατὶ ἦταν πολλοί, καὶ τὸν ἀκολούθησαν.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι βλέποντάς τον ὀπᾶ ἔτρωγε μὲ τὸς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλὸς, ἔλεγαν εἰς τὸς μαθητάδες του· διατὶ ἐκεῖνος τρώγει καὶ πίνει μὲ τὸς τελώνας καὶ ἁμαρτωλός;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκούσατο τοὺς λέγει· οἱ γεροὶ δὲν χρείαζοσθε ἰατρὸν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ὀπᾶ εἶναι ἄρρωστοι· ἐγὼ δὲν ἦλθα νὰ κεβίσω δικαίες, ἀλλὰ τὸς ἁμαρτωλὸς εἰς μετάνοιάν.

18 Καὶ οἱ μαθητάδες τοῦ Ἰωάννου, καὶ τῶν φαρισαίων νήστευαν, καὶ ἤρχειδαι καὶ λέγουσι· διατὶ οἱ μαθητάδες τοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ φαρισαίου νηστεύουσι, καὶ οἱ μαθητάδες σου δὲν νηστεύουσι;

19 Καὶ λέγειλες ὁ Ἰησοῦς· μπορεῖ οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον εἶν ὁ νυμφίος μετ' αὐτὸς, νὰ νηστεύσουν; ὅσον καιρὸν ἔχουσι μαζί τες τὸν νυμφίον δὲν μπορεῖ νὰ νηστεύσουν.

20 Ἀλλὰ θέλουσιν ἔλθει ἡμέρες ὁπᾶ παρθεῖ ἀπ' αὐτὲς ὁ νυμφίος καὶ τότε εἰς ἐκείνας τὲ ἡμέρες θέλουσι νηστεύσῃ.

21 Καὶ ἡ καμένας μπαλώνει μπάλωμα ἀπὸ παλὸ καινούργιον εἰς ῥοῦχον παλαιόν· εἰδὲ μὴ, τὸ καινούργιον μπάλωμα χαλᾶ ἀπὸ τὸ παλαιόν, καὶ γίνεται χείρτερον χάσμα.

22 Καὶ ἡ καινες βάλλει νέον κρασὶ, εἰς δερμάτια παλαιὰ· εἰδὲ μὴ, τὸ νέον κρασὶ σπάζει τὰ δερμάτια, καὶ χυθεῖται καὶ τὸ κρασὶ, καὶ τὰ δερμάτια χαλοῦνται· ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλλῃ τινὰς νέον κρασὶ εἰς δερμάτια καινούργια.

23 Καὶ ἔτυχεν τὰ σάββατα καὶ ἐπερνόν μέσα ἀπὸ τὰ σπαρτὰ, καὶ ἄρχισαν οἱ μαθητάδες του περιπατοῦντες εἰς τὸ σπαρτὸν νὰ μαδοῦσι στάχυα.

24 Καὶ οἱ φαρισαῖοι τὸν ἔλεγαν· ἰδὲς, τί κάμνουσι τὰ σάββατα; ἐκεῖνο ὀπᾶ δὲν φρέπει.

25 Καὶ αὐτὸς τὲς ἔλεγε· πότισας δὲν ἐδιάβασεσε τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ ὅταν ἔσχεν ἀνάγκην, καὶ ἐπείνασε καὶ αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι ὀπᾶ ἦταν μαζί μ' αὐτόν;

26 Πᾶς ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγε τὰ ψωμία τῆ προθέσεως· τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει ὄνομα ἐξουσίαν νὰ τὰ φάγῃ, παρὰ μονάχα οἱ ἱερεῖς· καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκείνους ὀπᾶ ἦταν μαζί του.

27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὲς ἔλεγε, τὸ σάββατον ἔγεν διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

28 Εἰς

28 Εἰς τόσον ὁπᾶ ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπε εἶναι κύριος κ τῦ σαββάτε.

Κεφ. γ'. 1.

ΚΑΙ πάλιν ἐμπῆκε εἰς τὸ συναγωγὴ, κ ἦτον ἐκεῖ ἕνας ἄνθρωπος ὁπᾶ εἶχε τὸ χέρι τε ξηρόν.

2 Καὶ ἐπαρακφύλαγαν αὐτὸς κ τ ἰατρεύσι τὸ σάββατον, νὰ τ κατηγορήσεν.

3 Καὶ λέγει τῦ ἀνθρώπε ἐκεῖνε ὁπᾶ ἔχει τὸ χέρι τε ξηρὸν, σήκω εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγει τες, ἐμπορεῖ κανένας τὸ σάββατον, νὰ κάμῃ καλόν, ἢ κακόν: νὰ σώσῃ ἄνθρωπον, ἢ νὰ σκοτώσῃ; κ ἐκεῖνοι ἐσιώπησαν.

5 Καὶ βλέποντάς τες μὲ θυμὸν, κ συλλυπούμενος εἰς τ πώρωσιν τ καρδίας τες, λέγει εἰς τ ἄνθρωπον, ἄπλωσε τὸ χέρι σε, κ τὸ ἄπλωσε· κ ἐκαταστάθη τὸ χέρι τε καλὸν ὡσὰν κ τὸ ἄλλον.

6 Καὶ παρέδοὺς οἱ φαρισαῖοι ὡσὰν ἔβγηκαν ἔξω, ἐσυμβουλεύθηκαν μὲ τὸν Ἡρωδιανὲς ἐναντίε τε πῶς νὰ τὸν χαλάσεν.

7 Καὶ ὁ Ἰησῦς ἀνεχώρησε μὲ τὸν μαθητάδε τε εἰς τὸ μέρος τ θαλάσσης· κ πλῆθος πολὺ τ ἀκολούθησαν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, κ ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν.

8 Καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ κ ἀπὸ τὴν Ἰδουμαίαν· κ ἀπὸ τὴν πέρα μεριὰ τῦ Ἰορδάνε· κ ἀπὸ τὰ βόρεια μέρη τ Τύρε κ τ Σιδῶνος, πλῆθος πολὺ ἀκούσαντες ὅσα ἔκαμνε ἤλθαν εἰς αὐτόν.

9 Καὶ λέγει εἰς τὸν μαθητάδε τε, νὰ τ καρτερῇ καΐκι διὰ τὸ πλῆθος νὰ μὴν τὸν στεναχωρῇ.

10 Διατὶ ἰάτρευσε πολλὲς, εἰς τόσον ὁπᾶ ἔπεφταν ἀπάνω τε, νὰ τ πάσχι, ὅσοι εἶχαν βλαξιμάδια.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ὅτάν τ ἔβλεπαν ἔπεφταν ὁμπρός τε κ ἐκραζάν κ ἔλεγαν, ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ υἱὸς τ Θεῦ.

12 Καὶ ὁ Ἰησῦς τὰ ἐπαράπερνεν πολλὰ νὰ μὴν τ φανερώσεν.

13 Καὶ ἀνεβαίνει εἰς τὸ ὄρος, κ ἐκάλεσεν ὁποίνες ὁπᾶ ἤθελε, κ ἐπῆγαν εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἔκαμε δώδεκα νὰ εἶν μαζί αὐτόν κ διὰ νὰ τὸν στέλνῃ νὰ κηρύττουσι.

15 Καὶ νὰ ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ ἰατρεύουσι τ ἀσθένειας, κ νὰ διώνουσι τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἔδωσεν τ Σίμωνος τὸ ὄνομα Πέτρον.

17 Καὶ Ἰάκωβον, τ υἱὸν τ Ζεβεδαίε, κ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τ Ἰακώβε, (κ τὸν ὀνόμασε Βοανηργὲς, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ υἱὲς βροντῆς.)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, κ Φίλιππον, κ Βαρθολομαῖον, κ Ματθαῖον, κ Θωμᾶν, κ Ἰάκωβον τ υἱὸν τῦ Ἀλφαίε· κ Θαδδαῖον· κ Σίμωνα τ Καναναῖτην.

19 Καὶ Ἰούδαν τ Ἰσκαριώτην, ὁ ὁποῖος τ παρέδωκε.

20 Καὶ ἀπῆκει ἤλθαν εἰς τὸ σπίτι· κ πάλιν ἐμαζώχθηκεν πολὺς ὄχλος, τόσον ὁπᾶ δὲν ἠμπορέσανε μήτε νὰ φάσι ψωμί.

21 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσαν οἱ δικοί τε, ἔβγηκαν ἔξω νὰ

ἐπάσχεν· διατὶ ἔλεγαν πῶς
δαιμόνιον ἔχει ἢ τρέλλα.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπὸ
τὴν Ἱερουσαλὴμ ἔλεγαν ὅτι Βεελζεβοὺλ
ἔχει· καὶ ὅτι μὲ τὸν ἄρχοντα
τῶν δαιμόνων ἐβγάνει τὰ δαι-
μόνια.

23 Καὶ φωνιάσας αὐτοὺς,
ἔλεγε μὲ παραβολαῖς· πῶς
ἠμπορεῖ νὰ διώξῃ ὁ Σατανᾶς
τὸν Σατανᾶν;

24 Καὶ ἐὰν μία βασιλεία
μερισθῇ εἰς τὸν λόγιάν της, δὲν
ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ βασιλεία
ἐκείνη.

25 Καὶ ἐὰν ἕνα σπίτι μέ-
ρισθῇ εἰς τὸν λόγιάν, δὲν ἠμ-
πορεῖ νὰ σταθῇ τὸ σπίτι ἐκεῖ-
νο.

26 Καὶ ἐὰν ὁ Σατανᾶς ἐσηκώθη ἐναντίον εἰς τὸν λόγιάν,
καὶ ἐδιαμερίσθη, δὲν δύνεται
νὰ σταθῇ, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Κανένας δὲν δύναται
νὰ πάρῃ τὰ σκεύη τοῦ δυ-
νατοῦ ἀνδρὸς ἁρπάζοντας εἰς τὸ
σπίτι του, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτον
τὸν δυνατὸν ἄνδρα· καὶ τότε νὰ κυ-
βερνήσῃ τὸ σπίτι του.

28 Βεβαίως σᾶς λέγω, ὅτι
ὅλα τὰ ἁμαρτήματα θὰ συ-
χωρεθοῦν εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
αἱ βλασφημίαις ὁσαις
βλασφημήσουσιν.

29 Ἀλλὰ ὅποιος βλασφη-
μήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον,
δὲν τοῦ συγχωρεῖται εἰς τὸν
αἰῶνα, ἀλλὰ κρίνεται αἰ-
ωνίως.

30 Διατὶ ἔλεγαν, ὅτι ἔχει
πνεῦμα ἀκάθαρτον.

31 Ἔρχονται λοιπὸν οἱ ἀ-
δελφοί του καὶ ἡ μητέρα του καὶ στε-
κόμενοι ἔξω ἐστείλαν εἰς αὐτὸν
καὶ τὸν ἐκάλεσαν· καὶ ὄχλος
πολὺς ἐκάθητον τριγύρα
του.

32 Καὶ λέγουν του, νά, ἡ μά-
νασου καὶ τὰ ἀδέλφια σου, σὲ γο-
ρεύουν ἔξω.

33 Καὶ ἀποκρίθη καὶ λέγει
τες, τίς ἐἶν ἡ μάνα μου ἢ οἱ
ἀδελφοί μου;

34 Καὶ βλέποντας ἐκείνους
ὁποῦ ἐκάθοντον τριγύρα του λέ-
γει, νά ἡ μάνα μου καὶ τὰ ἀ-
δέλφια μου.

35 Διατὶ ὁποιος κάμῃ
τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνος
εἶναι ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου
καὶ μάνα μου.

Κεφ. δ'. 1.

ΚΑΙ πάλιν ἄρχισε νὰ δι-
δάσκῃ σιμὰ εἰς τὴν θά-
λασσαν, καὶ ἐμαζώχθηκεν πο-
λὺς ὄχλος εἰς αὐτὸν, τόσον,
ὁποῦ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ κα-
ΐκι καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν θά-
λασσαν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐ-
στέκονταν εἰς τὸ πρεβγίλι εἰς
τὴν γῆν.

2 Καὶ ἐδίδασκε πολλὰ
μὲ παραβολαῖς· καὶ ἔλεγέντες
εἰς τὴν διδαχήν του.

3 Ἀκούσετε· νά ὁποῦ βγῆκεν
ὁ σπορεὺς νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔσπειρεν,
ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν σχέτα,
καὶ ἦλθαν τὰ πετεινὰ τ' οὐρανοῦ,
καὶ τὸ ἐκατάφαγαν.

5 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τόπον
πετρώδη, ὁποῦ δὲν εἶχε πολ-
λὴν γῆν καὶ ἐβλάστησε ἰσίτερα
μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ πολλὴν γῆν.

6 Καὶ ὡσὰν ἀνέτειλεν ὁ ἥ-
λιος ἐκαήθη, καὶ μὲ τὸ νὰ
μὴν ἔχῃ ῥίζαν ἐξεράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰ
ἀγκάθια, καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγ-
κάθια καὶ τὸ ἔπνιξεν καὶ δὲν ἔ-
καμε καρπόν.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν
γῆν

γιῶ τῶν κήπων, καὶ ἔκαμε καρπὸν καὶ ἀνέβη καὶ αὔξανε· καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἕνα τριάντα· καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἕνα ἑξήντα· καὶ ἄλλο τὸ ἕνα ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγε τοὺς, ὅποιος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούσῃ, ἂς ἀκούσῃ.

10 Καὶ ὅταν ἐμείνανε μοναχός, ἐρώτησαν τὸν παρεκβολὴν οἱ ὁποῦ ἦταν τριγυρίσω, μαζὶ μὲ τοὺς δώδεκα μαθητάς.

11 Καὶ τοὺς εἶπεν· ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσητε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀμὴ εἰς ἐκείνους ὁποῦ εἶνε ἔξω, γίνονται ὅλα μὲ παραβολάς.

12 Ἵνα βλέποντες βλέπουσι, καὶ νὰ μὴν καταλαμβάνουσι· καὶ ἀκούοντες νὰ ἀκούσι καὶ νὰ μὴν γνωρίσουσι· μήπως καὶ μετανοήσουν καὶ τοὺς συγχωρεθῇ τὰ ἁμαρτήματά τους.

13 Καὶ λέγει τους, δὲν ἐννοεῖτε τὴν παραβολὴν τοῦτην, καὶ πῶς θέλετε γνωρίσει ὅλες τὲς παραβολάς;

14 Ὁ σπορεὺς ὁποῦ σπέρνει, σπέρνει τὸν λόγον.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ἔνε ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἔνε παραμέρι εἰς τὸν δρόμον, εἰς τοὺς ὁποίους σπέρνεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν τὸν ἀκούσουσι παρευθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ σηκώνει τὸν λόγον ὁποῦ εἶναι σπαρμένος μέσα εἰς τὲς καρδίαις τους.

16 Ὁμοίως, καὶ ἐκεῖνοι ἔνε ἐκεῖνοι ὁποῦ σπέρνεται εἰς τὰ πετρώδη, οἱ ὁποῖοι ὅταν ἀκούσουν τὸν λόγον, εὐθὺς μὲ χαρᾶς τὸν παίρνουσι.

17 Ἀμὰ δὲν ἔχουσι ῥίζαν εἰς τοὺς ἑαυτούς, ἀλλὰ εἶναι κοσμικοὶ καιροῦ· καὶ ἀπὸκε ὁποῦ γί-

νη θλῖψις, ἢ διωγμὸς, διὰ τὸν λόγον, παρευθὺς σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν, ὁποῦ σπέρνεται εἰς τὰ ἀγκάθια, ὁποῦ ἀκούουσι τὸν λόγον,

19 Καὶ οἱ φροντίδες τοῦ κόσμου ἐτούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ οἱ ἄλλοις ὀρέξεις ὁποῦ ἐμπαίνουσι μέσα τες, πνίγουσι τὸν λόγον καὶ γίνεται ἄκαρπον.

20 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν ὁποῦ ἐσπάρθηκαν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, ὁποῦ ἀκούουν τὸν λόγον καὶ τὸν δέχονται· καὶ καρποφορεῖ τὸ ἕνα τριάντα· καὶ τὸ ἄλλο ἑξήντα, καὶ τὸ ἄλλο ἑκατόν.

21 Καὶ τοὺς ἔλεγε, μήπως ὁ λύχνος ἔρχεται νὰ βαθῇ δὸτ κάτω εἰς τὸ σπίτι ἢ εἰς τὸ κρεββάτι; καὶ ὄχι νὰ βαθῇ ἀπάνω εἰς τὴν λυχνοστάτη;

22 Διατὶ δὲν εἶναι κανένα κρυφόν, ὁποῦ νὰ μὴν φανερωθῇ. καὶ ἢ ἔγινε κανένα δὸκρυφον, ὁποῦ νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὸ φανερόν.

23 Ὅποιος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούσῃ, ἂς ἀκούσῃ.

24 Καὶ ἔλεγε τοὺς, ἴδετε τὶ νοῦσας εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἀκούετε. μὲ τὸ μέτρον ὁποῦ μετρᾶτε, θέλει σᾶς μετρηθῇ. καὶ θέλει βαθῇ παραπάνω εἰς ἐσᾶς ὁποῦ ἀκούετε.

25 Ὅποιος ἔχει, θέλει τοῦ δοθῇ καὶ ἀπὸ ὁποῦ δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχει θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτὸν.

26 Καὶ ἔλεγε· τέτοιας λογῆς εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡσὰν ἕνας ἄνθρωπος, ὁποῦ νὰ ῥίξῃ τὸν σπόρον εἰς τὴν γῆν.

27 Καὶ νὰ κοιμᾶται, καὶ

σκιόνται νύκλα κ᾽ ἡμέραν· Καὶ ὁ σπόρ⸗ βλασάνει κ᾽ μακρύνει· μὲ τρόπον ὁπῦ αὐτὸς δὲν ἠξεύρει.

28 Διατὶ ἡ γῆ ἀπαλύτης κάμνει τ᾽ καρπὸν, πρῶτα χορτάρι, κ᾽ ὕστερα ἀστάχυ, μετὰ πλέα γεμᾶτον σιτάρι τὸ ἀστάχυ.

29 Καὶ ὅταν φωμώσῃ, παραυθὺς στέλλει τὸ δρεπάνι, διατὶ ἔφθασε τὸ θέρ⸗.

30 Καὶ ἔλεγε· μὲ τίνα ὁμοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τ᾽ Θεῦ. ἢ μὲ ποίαν παραβολὴν, νὰ τὴν συγκρίνωμεν;

31 Ὡσὰν τὸ κοκκὶ τ᾽ συναπίε, τὸ ὁποῖον ὅταν σπαρθῇ εἰς τ᾽ γῆν εἶναι μικρότερον ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα ὁπῦ εἶναι εἰς τὴν γῆν.

32 Καὶ ὡσὰν σπαρθῇ ἀνεβαίνει κ᾽ γίνεται μεγαλύτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λάχανα, κ᾽ κάμνει κλαδία μεγάλα, εἰς τόσον ὁπῦ ἠμποροῦν τὰ πετεινὰ τ᾽ οὐρανῦ νὰ φωλεύουν εἰς τ᾽ σκιάν του.

33 Καὶ μὲ τοιούτους λογοὺς πολλαῖς παραβολαῖς ἔλεγε τ᾽ λόγον, καθὼς ἠμποῦσαν νὰ ἀκούσουν.

34 Καὶ χωρὶς παραβολὴν δὲν ἔλεγε τοὺς· κ᾽ κατ᾽ μόνας τοὺς μαθηταῖς τοὺς τὰ ἐξεδιάλυνε ὅλα.

35 Καὶ λέγει τοὺς ἐκείνου τὴν ἡμέραν, ὡσὰν ἐβράδυσε, διαπεράσωμεν πέρα.

36 Καὶ οἱ μαθηταῖς τ᾽ ἄφησαν τὸ πλῆθ⸗· κ᾽ τ᾽ ἐπῆραν καθὼς ἦταν μέσα εἰς τὸ πλοῖον· κ᾽ ἦταν μαζύτα κ᾽ ἄλλα πλοῖα.

37 Καὶ ἔγεμεν θύελλα μεγάλη· κ᾽ τὰ κύματα ἐκτυπῶσαν κ᾽ ἔμπαιναν μέσα εἰς τὸ καράβι, εἰς τόσον ὁπῦ ἐκίνδυνεν νὰ γεμίσῃ.

38 Καὶ αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν πρύμνην, κ᾽ ἐκοιμᾶτον εἰς τὸ προσκέφαλον· κ᾽ τ᾽ ἐξύπνησαν κ᾽ λέγουσιν· διδάσκαλε, δὲν σε μέλει ὁπῦ χανόμεστε;

39 Καὶ ἐσηκώθη κ᾽ ἐφοβέτιξε μὲ φοβερισμὸν τ᾽ θύελλαν, κ᾽ τ᾽ θαλάσσης εἶπε, σιώπα· ἀποτομώθητε· κ᾽ ὁ ἄνεμ⸗ ἔπαυσε κ᾽ ἔγινε γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ λέγει τοὺς, διατὶ εἶστε ἔτζι φοβητζάρηδες; πῶς δὲν ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μεγάλον· κ᾽ ἔλεγαν ἕνας εἰς τ᾽ ἄλλον· τραχατὶς νὰ εἶν᾽ οὗτ⸗, ὁπῦ τὸ ὑπακούσουν κ᾽ ὁ ἄνεμ⸗ κ᾽ ἡ θάλασσα;

Κεφ. ε᾽. 5.

ΚΑΙ᾽ ὡσὰν ἐπέρασαν πέρα τ᾽ θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,

2 Εὐθὺς ὁπῦ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ καΐκι, τοὺς ἀπάντησεν ἕνας ἄνθρωπ⸗ ὁπῦ ἦρχουνταν ἀπὸ τὰ μνήματα, μὲ πνεῦμα ἀκάθαρτον.

3 Ὁ ὁποῖ⸗ ἐκατοίκαινεν εἰς τὰ μνήματα· κ᾽ κανεὶς δὲν ἠμπόρει νὰ τ᾽ ἐδένῃ, οὐδὲ μὲ ἁλυσίδες·

4 Διατὶ πολλαῖς φοραῖς κ᾽ μὲ τ᾽ κλάτσαις, κ᾽ μὲ τ᾽ ἁλυσίδες τ᾽ ἔδεσαν, κ᾽ αὐτὸς κ᾽ τ᾽ ἁλυσίδες ἔκοψε κ᾽ τ᾽ κλάπαις ἐσύντριψεν· κ᾽ κανένας δὲν ἠμποροῦσε νὰ τ᾽ δαμάσῃ.

5 Καὶ πάντοτε νύκλα κ᾽ ἡμέρας ἔσκαζεν εἰς τὰ μνήματα κ᾽ εἰς τὰ ὄρη, κ᾽ ἐπαλάκτα τὰ λόγγελε μὲ τ᾽ πέτρες.

6 Καὶ

6 Καὶ ὡσὰν ἦδε ὁ Ἰησῦς
ἀπὸ μακρᾶ ἔδρεμε καὶ ὁ ἐ-
φερσκύνησε,

7 Καὶ κράξας μεγαλοφώ-
νως εἶπε· τί ἔχεις ἐσὺ νὰ κά-
μῃς μεζ ἐμᾶς Ἰησῦ υἱὲ τῦ
Θεῦ τῦ ὑψίστε; ὁρκίζωσε εἰς
τὸ Θεὸν μὴ μὲ βασανίσῃς.

8 Διατὶ τῦ ἔλεγε, ἐσὺ
πνεῦμα ἀκάθαρτον, βγὰ ἀπὸ
τὸ ἄνθρωπον τοῦτον.

9 Καὶ τὸ ἐρώτησε τί εἶναι
τὸ ὄνομάσου; καὶ ἀπεκρίθη καὶ
εἶπε, λεγιὼν εἶναι τὸ ὄνομάμε,
ὅτι εἴμαστε πολλοί.

10 Καὶ τὸ ἐπαρακάλει πολ-
λὰ, νὰ μὴν τὰς στείλῃ ἔξω
ἀπὸ τὴν χώραν.

11 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὰ
ὄρη μεγάλη ἀγέλη γῦρ χοίρων
ὁποῦ ἔβοσκε.

12 Καὶ τὸ ἐπαρακάλεσαν
ὅλοι οἱ δαίμονες, λέγοντες,
πέμψαμας εἰς τὺς χοίρους νὰ
μπαίνωμεν εἰς αὐτούς. καὶ πα-
ρευθὺς ὁ Ἰησῦς τὺς ἔδωσεν
ἄδεια.

13 Καὶ ὡσὰν βγῆκαν τὰ
ἀκάθαρτα πνεύματα, ἐμπῆκαν
εἰς τὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ
ἀγέλη ἀπὸ τ' ἐγκρεμνὸν εἰς
τὴν θάλασσαν· καὶ ἦτον ὡσὰν
δύο χιλιάδες καὶ ἐπνίγνεταν
εἰς τὴν θάλασσαν.

14 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔβο-
σκαν τὺς χοίρους ἔφυγαν, καὶ
ἐπῆγαν καὶ τὸ εἶπαν εἰς τὴν
πόλιν, καὶ εἰς τὰ χωράφια.

15 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ὡσὰν
τὸ ἤκουσαν βγῆκαν νὰ ἰδοῦσι
τί εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ ἔγινε. Καὶ
ἤλθαν εἰς τ' Ἰησῦν, καὶ βλέ-
πουσι τ' δαιμονισμένον ὁποῦ
εἶχε τ' λεγεῶνα, καὶ ἐκάθητον
ἐσυμμένον καὶ σωφρονισμέ-
νον καὶ ἐφοβήθηκαν.

16 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τὸ ἴ-
δασι, τὺς τὸ ἐδιηγήθηκαν,
πῶς ἔγινεν εἰς τ' δαιμονισμέ-
νον, καὶ διὰ τὺς χοίρους.

17 Καὶ ἄρχισαν νὰ τ' πα-
ρακαλοῦσι, νὰ παγαίνῃ ἀπὸ τὰ
συνορᾶτες.

18 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκε μέ-
σα εἰς τὸ καΐκι τ' ἐπαρακά-
λει, ἐκεῖνος ὁποῦ ἦτον φορτι-
τερα δαιμονισμένος νὰ εἶναι
μαζίτε.

19 Καὶ ὁ Ἰησῦς δὲν τ' ἄ-
φηκεν, ἀλλὰ τῦ εἶπε, σύρε εἰς
τὸ σπίτι σου, καὶ εἰς τὺς ἰδικύς
σου, καὶ εἰπὲτες ὅσα σὲ ἔκαμε
ὁ κύριος, καὶ σὲ ἐλυπήθη.

20 Καὶ ἐδιέβη, καὶ ἄρχισε
νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν Δεκάπο-
λιν, ὅσα τῦ ἔκαμε ὁ Ἰησῦς,
καὶ ὅλοι ἐθαύμαζαν.

21 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασεν ὁ
Ἰησῦς πέρα μὲ τὸ καΐκι, ἐ-
μαζώχθη πολὺς λαὸς εἰς αὐ-
τὸν, καὶ ἐκεῖνος ἦτον εἰς τὸ πε-
ριγιάλι.

22 Καὶ νά, καὶ ἔρχεται ἕνας
ἀπὸ τὺς ἀρχισυναγώγες τῦ
ὀνόματε Ἰαείρος· καὶ ὡσὰν
τ' εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρ-
ματε.

23 Καὶ τ' ἐπαρακάλει
πολλὰ λέγοντας, ὅτι ἡ θυγα-
τέρα με εἶναι εἰς τὰ σωθικά·
καὶ νὰ ἔλθῃς νὰ βάλλῃς τὰ χέ-
ρια σου ἀπάνω της διὰ νὰ ια-
τρευθῇ, καὶ θέλει ζήσῃ.

24 Καὶ ἐπῆγε μαζίτε καὶ
τ' ἀκολούθει πολὺς ὄχλος καὶ
τ' ἐστεναχωροῦσαν.

25 Καὶ κάποια γυναῖκα
ὁποῦ ἦτον αἱμορρόυσα δώδε-
κα χρόνες·

26 Καὶ ἔπαθε πολλὰ ἀπὸ
πολλοὺς ἰατροὺς, καὶ ἐξόδιασε
τὰ ὑπάρχοντά της ὅλα καὶ δὲν

ωφελήθη τίποτες, ἀλλὰ περισσότερον ἐπήχθησεν εἰς τὸ χειρότερον.

27 Ἔσπλας νὰ ἀκούσῃ διὰ τ' Ἰησοῦ, ἦλθε μέσα εἰς τὸ πλῆθος ὀπίσω, κ' ἔπιασε τὸ ῥοῦχόν[1] του.

28 Διατὶ ἔλεγεν ὅτι κὰν μόνον τὸ ῥοῦχόν του νὰ πιάσω θέλω ἰατρευθῆ.

29 Καὶ παρευθὺς ἐστέγνωσε τὸ τρέξιμον τοῦ αἵματός του· κ' ἐγνώρισεν εἰς τὸ κορμί της, ὅτι ἰατρεύθη τὸ βάσανον ἐκεῖνον.

30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐγνωρίζοντας εἰς τὸν ἑαυτόν του ὅτι δυνάμεις ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτόν, ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος κ' εἶπε, τίς ἔπιασε τὰ ῥοῦχά μου;

31 Καὶ λέγανε οἱ μαθηταί του· ὄχλον βλέπεις ὅπου σὲ συναχώρει, κ' λέγεις τίς μὲ ἔπιασε;

32 Καὶ ἔβλεπε τριγύρα νὰ ἰδῇ ἐκεῖνον ὁποῦ τὸ ἔκαμε.

33 Καὶ ἡ γυναῖκα φοβήθη κ' ἔτρεμε, ἐξεύροντας ἐκεῖνο ὁ πῦ ἔγινεν εἰς τὴν, ἦλθε κ' τοῦ ἐπροσκύνησε, κ' εἶπεν τὴν ἀλήθειαν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τ' λέγει, ὦ θυγατέρ μου ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν, κ' σύρε εἰς τὸ καλόν· κ' νὰ εἶσαι γερή, ἀπὸ τὸ βάσανόν σου.

35 Καὶ ἀκόμα μίλος ἤλθαν κ' ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου κ' λέγανε, ἡ θυγατέρα σου ἀπέθανε, κ' τί πειράζεις πλέον τ' διδάσκαλον;

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς παρευθὺς ἀκούσε τ' λόγον ὁποῦ ἔλεγαν, λέγει εἰς τ' ἀρχισυνάγωγον, μὴν φοβᾶσε μόνον πίστεψε.

37 Καὶ δὲν ἄφησε κανένα νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, παρεκ τ' Πέτρον, κ' Ἰάκωβον, κ' Ἰωάννην τ' ἀδελφὸν τ' Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀρχισυναγώγου· κ' βλέπει σύγχυσιν, κ' τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ ἔκλαιαν κ' ἐμοιρολογοῦσαν πολλά.

39 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκε μέσα τοὺς εἶπε· τί συγχύζεσθε κ' κλαίγετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.

40 Καὶ τ' ἐγελοῦσαν· κ' ὁ Ἰησοῦς τοὺς εὔγαλεν ἔξω κ' πέρνει τ' πατέρα τοῦ παιδίου κ' τὴν μητέρα κ' ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζύτου· κ' πάγει ἐκεῖ ὁποῦ ἐκείτετον τὸ κοράσι.

41 Καὶ πιάνοντας ἀπὸ τὸ χέρι, τοῦ λέγει· ταλιθὰ κούμ· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ· κοράσιον (ἐσένα λέγω) σήκω ἀπάνω.

42 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη ἀπάνω τὸ κοράσιον κ' ἐπερπάτει· διατὶ ἦτον δώδεκα χρονῶν· κ' ἐγίνηθ' ἐξεγκοὶ ἀπὸ τὸ μεγάλον θαῦμα.

43 Καὶ τοῦ ἐπαρήγγειλε πολλὰ κάμειὰ νὰ μὴν τὸ ἐξέβρῃ, κ' εἶπε νὰ τ' δώσουν νὰ φάγῃ.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑΙ' ἀπ' ἐκεῖ ἐβγῆκε κ' ἐπῆγεν εἰς τὴν πατρίδα του, κ' οἱ μαθηταί του τ' ἀκολουθοῦσάν του.

2 Καὶ ὡσὰν ἦλθε τὸ σάββατον, ἄρχισε νὰ διδάσκῃ εἰς τὴν συναγωγήν, κ' πολλοὶ ἀκούοντέστον ἐξεπλήττεσταν κ' ἔλεγαν, ἀπὸ πῦ τοῦ ἦλθεν ἐτοῦτα ἐτέλευε; κ' τί εἶναι ἐτοῦτη ἡ σοφία ὁποῦ τοῦ ἐδόθη, ὅτι

[1] ἐγχος.

ὅτι καὶ τίνων λοιπὸν δυνάμεις γίνονται διὰ μέσου τῶν χειρῶν αὐτοῦ;

4 Δὲν εἶναι οὗτος ὁ τέκτων ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου, καὶ τοῦ Ἰωσῆ, καὶ τοῦ Ἰούδα, καὶ τοῦ Σίμωνος; καὶ δὲν εἶναι αἱ ἀδελφαί του ἐδῶ εἰς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο εἰς αὐτόν.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλεγεν, ὅτι δὲν εἶναι κανένας προφήτης ἄτιμος, παρὲξ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς του, καὶ εἰς τὸ σπίτι του.

5 Καὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ καμμίαν ἐργασίαν, παρὲξ εἰς ὀλίγους ἀῤῥώστους ἔβαλε τὰ χέρια του καὶ τοὺς ἐθεράπευσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν των· καὶ ἐγύριζε τοὺς τρυγύρω χωριὰ διδάσκοντας.

7 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα, καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς στέλλῃ δύο δύο· καὶ ἐδίδαττε τοὺς ἐξουσίαν εἰς τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα.

8 Καὶ ἐπαράγγειλεν νὰ μὴν σηκώνουσι τίποτες εἰς τὴν στράτα, παρὲξ μοναχὰ ῥάβδον, μήτε διπάνι, μὴ ἢ ψωμί, μὴ ἢ ἄσπρα εἰς τὰ ζωνάρια των,

9 Ἀλλὰ ποδήματα παπούτζια. καὶ νὰ μὴν ἐνδύωνται δύο ῥέχα.

10 Καὶ ἔλεγεν τοὺς ὅπου ἂν μπαίνητε εἰς μίαν οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε, ἕως ὅπου νὰ βγῆτε ἀπ' ἐκεῖ.

11 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθοῦσι, μὴ ἢ σᾶς ἀκούσουν, βγαίνοντες ἀπ' ἐκεῖ, πατήσετε τὸ χαυμόρι σας, ὅπου εἶναι κάτω εἰς τὰ ποδάρια σας, διὰ μαρτύριόν των. ἀμὴν λέγω σᾶς λέγω, ὅτι ἡ ἀφορμὴ θέλει εἶναι πιὸ μέρα τῆς κρίσεως εἰς τὰ Σόδομα καὶ εἰς τὰ Γόμορα, παρὲξ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

12 Καὶ ἀπῆλθαν βγῆκαν ἔξω, ἐκήρυτταν νὰ μετανοήσουσι.

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἔβγαναν· καὶ πολλοὺς ἀῤῥώστους ἄλειφαν λάδι καὶ ἐθεραπεύθη.

14 Καὶ ἄκουσεν ὁ Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς· διατὶ ἐφανερώθη τὸ ὄνομά του, καὶ ἔλεγεν ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτίσης ἀνεστάθη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις εἰς αὐτόν.

15 Ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι Ἠλίας εἶναι· καὶ ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι προφήτης εἶναι· ἢ ὡσὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς προφήτας.

16 Ἀμὴ ὡσὰν τὸ ἄκουσεν ὁ Ἡρῴδης εἶπεν, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐκεῖνον ὁποῦ ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, ἀνεστάθη ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

17 Διατὶ αὐτὸς ὁ Ἡρῴδης, ἐστείλε καὶ ἔπιασε τὸν Ἰωάννην καὶ τὸν ἔδησε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του, ὁποῦ τὴν ἐπαντρεύθη.

18 Διατὶ ὁ Ἰωάννης ἔλεγε τοῦ Ἡρῴδη, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Καὶ ἡ Ἡρῳδιάδα τὸν ἐχθρεύοντον, καὶ ἤθελε νὰ τὸν φονεύσῃ, ἀμὰ δὲν ἠμπόρει.

20 Διατὶ ὁ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, ἐξεύροντάς τον ἄνθρωπον δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ τὸν ἐφύλαττεν καὶ ἀκούοντάς του,

που, ἔκαμνε πολλὰ, καὶ τῶ ἤκουε μὲ χαρᾶς.

21 Καὶ ὅταν ἦλθεν μία ἡμέρα ὀλίγη εὐκαιρία· καὶ ὁ Ἡρῴδης εἰς τὰ γενέθλιά του ἔκαμε φιλίαν καὶ ἐκάλεσε τοὺς αὐθεντάδες καὶ τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας.

22 Ἦλθε καὶ ἡ θυγατέρα τοῦ Ἡρῳδιάδος καὶ εἰσῆλθε, καὶ ἄρεσε τῶ Ἡρῴδη καὶ εἰς τοὺς κατακειμένους· ὅπου ἐκάθενταν εἰς τὸ τραπέζι, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κοράσιον, ζήτησέ μου ὅ,τι θέλεις καὶ νὰ σοῦ τὸ δόσω.

23 Καὶ τοῦ ὤμοσεν, ὅτι, εἴτι καὶ ἂν μοῦ ζητήσῃς νὰ σοῦ τὸ δόσω, ἕως τὸ ἥμισυ τῆς βασιλείας μου.

24 Καὶ ἐκεῖνο ἐβγῆκεν ἔξω καὶ εἶπεν τῆ μάνας της, τί νὰ ζητήσω; καὶ ἐκείνη τοῦ εἶπεν, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

25 Καὶ παρευθὺς ἐμπῆκε μέσα μὲ σπουδὴν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἐζήτησε λέγοντας, νὰ μοῦ δώσῃς ἐτσὶ τώρα εἰς ἕνα πινάκι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

26 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη πολλὰ, ἀμὰ διὰ τοὺς ὅρκους ὅπου ἔκαμε, καὶ διὰ τοὺς κεκλεσμένους ὅπου ἐκάθενταν μαζί του δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἀποξάλλῃ.

27 Καὶ παρευθὺς ἔστειλε ὁ βασιλεὺς τζελλάτη, καὶ ἐπρόσταξε νὰ φέρῃ τὴν κεφαλήν του. καὶ ἀλλὲς ἐπῆγε καὶ ἀπεκεφάλισέν την μέσα εἰς τὴν φυλακὴν,

28 Καὶ ἔφερε τὴν κεφαλήν του μέσα εἰς ἕνα πινάκι, καὶ ἔδωκέν την τῶ κορασιοῦ, καὶ τὸ κοράσιον τὴν ἔδωκεν τῆ μάνας της.

29 Καὶ ὅταν τὸ ἄκουσαν οἱ μαθηταί της, ἦλθαν καὶ ἐσήκωσαν τὸ κορμίτου. καὶ τὸ ἔβαλαν μέσα εἰς τὸ μνῆμα.

30 Καὶ ἐμαζώχτησαν οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ τοῦ ἀνάγγειλε ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἐκάμαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

31 Καὶ λέγει τους ἀμέτε ἐσεῖς αὐτοῖσας χωρὶς ἀσας, εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαυθῆτε ὀλίγον· διατὶ ἦταν πολλοὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπάγαιναν καὶ ὁποῦ ἤρχωνταν· καὶ μὰ δὲν ἠδιάζασι νὰ φᾶσι.

32 Καὶ ἐπῆγαν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον μὲ καράβι ξεχωρεστά.

33 Καὶ οἱ ὄχλοι τοὺς εἶδαν ὁποῦ ἐπάγαιναν, καὶ πολλοὶ ἐγνάρισαν τὸ χωρίον· καὶ ἐτρέξαν πεζοὶ ἀπὸ ὅλας τὴ πολῆς ἐκεῖ· καὶ ἐπῆγαν εἰς ἀυτοὺς· καὶ ἐμαζώχτηκαν εἰς ἀυτόν.

34 Καὶ βγαίνοντας ἔξω ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ τοὺς ἐσπλαγχνίσθη, ὅτι ἦταν ἀσὰν πρόβατα ὁποῦ δὲν ἔχουν ποιμένα· καὶ ἄρχεσε νὰ τοὺς διδάσκῃ πολλά.

35 Καὶ ἀσὰν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα, ἐπῆγαν κοντὰ οἱ μαθηταί του λέγοντες, ὁ τόπος εἶν' ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα εἶν' πολλή.

36 Ἀπόλυσέτες νὰ πᾶσι τριγύρω εἰς τὰ χωράφια καὶ εἰς τὰ χωριὰ νὰ ἀγοράσουν ψωμὶ διατὶ δὲν ἔχουν τί νὰ φᾶσι.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ λέγει τους, δῶτετες ἐσεῖς νὰ φᾶσι· καὶ λέγουσι νὰ πᾶμε νὰ ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ψωμὶ νὰ τοὺς δώσωμεν νὰ φᾶσι.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε πόσα

= ἐσήκωσαν.

οἱ μαθηταί του.

ἠδιάζασι νὰ φάσουν ἀδιάφορα.

δηνάρια.

πόσα ψωμία ἔχετε; σύρτε ἰδέτε· ἐπῆραν καὶ γνόντες λέγουν τοῦ, πέντε, καὶ δύο ψάρια.

39 Καὶ ἐπροστάξισεν νὰ κάθουν ὅλες νὰ καθίσουν εἰς τὰ χλοερὰ χορτάρια, τετράδια τετράδια.

40 Καὶ ἐκάθισαν τετράδες τετράδες· ἀπὸ ἑκατόν, ἀλλὲ ἀπὸ πενηντάδια.

41 Καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο ψάρια, καὶ ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εὐλόγησε καὶ κατέκοψε τὰ ψωμία καὶ ἐδωκένα εἰς τοὺς μαθητάδες νὰ τοὺ τὰ βάλλουν ὁμπροστάτες· καὶ τὰ δύο ψάρια τὰ μοίρασεν εἰς ὅλες.

42 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι καὶ ἐχόρτασαν,

43 Καὶ ἐσύκασαν κομμάτα δώδεκα καφίνια γεμάτα· καὶ ἀπὸ ψάρια.

44 Καὶ ἦτον ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔφαγαν τὰ ψωμία, καὶ ἐπέντε χιλιάδες ἄντρες.

45 Καὶ εὐθὺς ἀνάγκασε τοὺ μαθητάδες νὰ ἐμπᾶσουν εἰς τὸ καρόβι νὰ περάσουν πέρα, εἰς τὴν Βηθσαϊδὰ ἕως ὁπὸ νὰ ἀπολύσῃ ἀπ' ὄχλον.

46 Καὶ ἐκεῖνος ἀφινοπλάστης ἐπῆγε εἰς τὸ ὄρος νὰ προσεύξηθῇ.

47 Καὶ ὡσὰν ἐβραδίασε, τὸ καρόβι ἦτον εἰς τὴν μέσην τὴν θαλάσσης· καὶ αὐτὸς ἦτον μοναχὸς εἰς τὴν γῆν.

48 Καὶ ἔβλεπε ὁποῦ ἐβασανίζηνταν νὰ λάμνουν, διατὶ ὁ ἄνεμος ἦτον ἀναπόσιος· καὶ τὴν τετάρτην βίγλαν τῆς νυκτὸς ἐπῆγε εἰς ἐκεῖνες περιπατῶντας ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε νὰ τοὺ περάσῃ.

49 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸν εἶδαν ὁποῦ περιπάτει ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐγρίζαν πῶς νὰ εἶν' φάντασμα, καὶ ἐσκαζόμ.

50 Διατὶ ὅλοι τὸν εἶδαν καὶ ἐσυγχύθηκαν καὶ παρευθὺς τοὺς ἐσυνόμιλε καὶ λέγει τοὺς· ἔχετε θάρρος, ἐγώμαι, μὴν φοβᾶσθε.

51 Καὶ ἀνέβη ἀπάνω εἰς τὸ καρόβι, καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε· καὶ πολλὰ ἀφιστὰ ἐτρόμαξαν μέσα τους καὶ ἐθαύμαζαν.

52 Διατὶ δὲν ἐκαταλάβαν τὸ θαῦμα τῶν ψωμίων, ὅτι ἡ καρδίαις τους ἦτον τετραχά.

53 Καὶ ἐπέρασαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν γῆν τοῦ Γεννησαρὲτ, καὶ ἐμπῆξαν εἰς τὸ λιμάνι.

54 Καὶ ὡσὰν βγῆκαν ἀπὸ τὸ καρόβι, εὐθὺς ἐγνώρισαν ὁ λαὸς τὸν Ἰησοῦν.

55 Καὶ ἐτρέξαν εἰς ὅλα τὰ ἀβέρωχα ἐκεῖνα· καὶ ἄρχισαν νὰ φέρνουν ἀπάνω εἰς τὰ κρεββάτια ὅλους ὁποῦ ἀρρωσταίνουν, ὅπου ἄκουσαν ὅτι ἐκεῖ εἶν'.

56 Καὶ ὅπου ἤθελε μπάγει εἰς χωρία ἢ εἰς πόλεις, ἢ εἰς χωριὰ, εἰς τὰ παζάρια ἔβαζαν τοὺς ἀδυνάτους, καὶ ἐπαρακαλοῦσαν κἂν τὴν ἄκραν τοῦ ῥούχου νὰ πιάσουν· καὶ ὅσοι ἤθελαν τὸν πιάσουν, ἐλυτρώνανε ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἐμαζώχθηκαν εἰς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι· καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ὁποῦ ἤλθαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα.

2 Καὶ ὡσὰν εἶδαν κάποιες ἀπὸ τοὺς μαθητάδες, ὁποῦ ἔτρωγαν μὲ μολυσμένα χέρια,

ερα, τετίς μὲ ἄπιπα, ὃδ᾽ ἔ-
ψεξαν.

3 Διατὶ οἱ φαρισαῖοι κ᾽ ὅ-
λοι οἱ Ἰεδαῖοι σὴν δὲν νιπτῦ-
σι κ᾽ δὰ ἕως τ᾽ ἀγκῶνα δὲν
τρώγεσι, βαστῶντες τὴν πα-
ράδοσιν τῆ᾽ φρισβυτέρων.

4 Κ᾽ ὅταν γυρίζων ἀπὸ
τὸ παζάρι δὲν τρώγεσιν ἂν
δὲν εἶναι τὰ χέριατες πλυ-
μμία κ᾽ δὰ· κ᾽ ἄλλα πολλὰ
εἶναι ὁπὲ τὰ ἐπαράλαβαν νὰ
τὰ κρατοῦσι· πλυσίματα πο-
τηρίων κ᾽ λαγήνων, κ᾽ χαλ-
κωμάτων κ᾽ κρεβατίων.

5 Μὲ λα᾽ τοῦτα τ᾽ ἐρωτοῦσιν
οἱ φαρισαῖοι κ᾽ οἱ γραμμα-
τεῖς· διατὶ σὶ μαθηδάρεσκ
δὲν ᾠειτατοῦσι κ᾽ τ᾽ παρά-
δοσιν τῆ᾽ φρισβυτέρων, ἀμὴ
τρώγουσι χωμὶ νιπτὰ τὰ
χέριατες;

6 Κ᾽ αὐτὸς ἀπεκρίθη κ᾽
λέγειλες· κδὰ ἐπροφήτδοσεν
ὁ Ἡσαΐας δι᾽ ἐσᾶς τὲς
ὑποκρίλας, καθὼς εἶναι γε-
γραμμμένον· ἐπὶτ᾽ ὁ λαὸς
μὲ τὸ στόμα μὲ τιμᾷ, ἀμὴ
ἡ καρδιάλε εἶναι μακρᾶ ἀπὸ
μμένα.

7 Εὔκαιρα μὲ τιμοῦσι, μὲ
τὸ νὰ διδάσκουσι διδασκηδί-
ας, παρακλίσεις ἀνθρώπων.

8 Διατὶ ἀφινοῖλες τὴν ἐν-
τολὴν τῆ᾽ Θεῦ, βαστᾶτε τὴν
παράδοσιν τῆ᾽ ἀνθρώπων·
πλυσίματα λαγήνων κ᾽ πο᾽ η-
ρίων, κ᾽ ἄλλα παόμοια τέ-
τοιας λοιᾶς πολλὰ κάμνεῖς.

9 Καὶ ἔλεγβὲν· κδὰ χδυ-
νᾶτε τὴν παρακλίδιν τῆ᾽ Θε-
ῦ, δὰ νὰ φυλάξετε τὴν πα-
ράδοσιν τὴν ἰδικήσας

10 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε,
τίμα τ᾽ πατέρα σ᾽ κ᾽ τ᾽ μη-
τέρα σ᾽· κ᾽ ὁποιᾶ κακολο-
γεῖ τ᾽ πατέρα ἢ τὴν μητέρα
νὰ τ᾽ θανατώνεται.

11 Καὶ ἐσεῖς λέγεδε, ἂν εἶ-
πῆ ἄνθρωπᾶ εἰς τ᾽ πατέρα
τ᾽, ἢ εἰς τὴν μάνα δε, Κορβᾶν,
τὸ ὁποῖον θέλ᾽ νὰ εἰπῆ, δῶρον
εἶ) ἐκεῖνο, ὁπὲ θέλ᾽ ὠφεληθῆ
ἀπὸ μμένα.

4 ἀποδύφορον.

12 Καὶ δὲν τ᾽ ἀφινεῖς πλέ-
ον νὰ κάμη εἰς τ᾽ πατέρα δε ἢ
εἰς τ᾽ μητέρα δε πίποτες.

13 Κ᾽μποῖες τ᾽ λόγον τῆ
Θεῦ ἄκυρον διὰ τὴν παρά-
δοσιν τὴν ἰδικήσας, ὁπὲ
ἐπαρχδώκετε· κ᾽ ἄλλα πολλὰ
παόμοια ὡσὰν αὐτὰ κάμνεῖς.

14 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ
πλῆθᾶ ὅλον, κ᾽ ἐδὲ ἔλεγβεν,
ἀκούσετέ με ὅλοι κ᾽ καταμάθετε.

15 Δὲν εἶ) κανένα πρᾶγ-
μα ὁπὲ νὰ ἐμπαίνη ἀπέξω
μέσα εἰς τ᾽ ἄνθρωπον, τὸ ὁ-
ποῖον νὰ ἠμπορῆ νὰ τ᾽ μολύ-
νη, ἀλλὰ ἐκεῖνα ὁπὲ βγαίνου-
σιν ἀπ᾽ ἀὐτὸν, ἐκεῖνα εἶ) ὁπὲ
μολυίνουσι τ᾽ ἄνθρωπον.

16 Ὅποιᾶ ἔχει αὐτία
νὰ ἀκούῃ ἂς ἀκούῃ.

17 (Καὶ ὅταν ἐχώρησεν ἀ-
πὸ τὸ πλῆθᾶ) κ᾽ ἐπῆγε εἰς
τὸ σπίτι τ᾽ ἐρωτῶσιν οἱ ἀ-
πόστολοι δι᾽ τὴν παραβολήν.

17 ἐξέρισιν.

18 Καὶ λέγειλες· ἔτζι εἶ-
σε κ᾽ ἐσεῖς ἀγνάφοι, δὲν γεμι-
ηᾶτε, ὅτι γαὶν φαγμα ὁ-
πὲ ἐμπαίνει ἀπέξω μέσα εἰς
τ᾽ ἄνθρωπον δὲν ἠμπορεῖ νὰ
τ᾽ μολύνη.

19 Διατὶ δὲν πάγει εἰς τ᾽
καρδίαδε, ἀλλὰ εἰς τὴν κα-
λίαδε, κ᾽ βγαίνει εἰς τ᾽ ἀρ-
δερῶνα, κ᾽ καθαρίζει ὅλα τὰ
φαγιά.

20 Καὶ ἔλεγβε ὅτι ἐκεῖνο ὁ-
πὲ

πῦ ἔρχεται ἀπὸ τ᾽ ἀνθρώπου, ἐκεῖνο μολύνει τ᾽ ἀνθρωπον.

21 Διατὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου βγαίνουσι κακοὶ διαλογισμοί, μοιχεῖαις, πορνεῖαις, φόνοι,

22 Κλεψίαις, πλεονεξίαις, πονηρίαις, δόλοι, ἀσέλγεια, φθόνος, βλασφημία, ὑπερηφάνεια, ἀγνωσία.

23 Ὅλα ἐπᾶνω τὰ κακὰ ἀπὸ μέσα βγαίνουσι καὶ μολύνουσι τ᾽ ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἀπ᾽ ἐκεῖ ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγε εἰς τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, καὶ ἐμπῆκεν εἰς ἕνα σπίτι, θέλων νὰ μὴν τὸ ἐξεύρῃ κανείς· ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸν κρυφθῇ.

25 Διατὶ ἀφοῦ τὸ ἄκουσε μία γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἡ θυγατέρα εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ ἐπροσκύνησεν εἰς τὰ ποδάρια του.

26 Καὶ ἡ γυναῖκα ἦτον Ἑλληνίσσα τὸ γένος Συροφοινίσσα· καὶ τ᾽ ἐπαρακάλει, νὰ βγάλῃ τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρα της.

27 Ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν, ἄφησε πρῶτον νὰ χορτάσουν τὰ παιδία· διὰ δὲν εἶναι καλὸν νὰ πάρῃ τινὰς τὸ ψωμὶ τῶν παιδίων νὰ τὸ ῥίξῃ εἰς τὰ σκυλάκια.

28 Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη καὶ λέγει του, ναὶ, Κύριε· διατὶ καὶ τὰ σκυλάκια, ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι τρώγουν ἀπὸ τὰ ψύχουλα τῶν παιδίων.

29 Καὶ λέγει της, διὰ τοῦτον τὸν λόγον, σύρε· βγῆκε τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρα σου.

30 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι της, εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐπᾶνω βγῆκε, καὶ τὴν θυγατέρα της ἐπᾶνω εἶτον βαλμένη ἀπάνω εἰς τὸ κρεββάτι.

31 Καὶ πάλιν ἀπὸ Ἰησοῦς ἐβγῆκεν ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀναμέσα εἰς τὰ σύνορα τῆς Δεκαπόλεως.

32 Καὶ τοῦ ἔφεραν ἕνα κωφὸν ὁποῦ μόλις ἠσυστόμιζεν· καὶ ἐπαρακαλέσανταν νὰ βάλλῃ τὸ χέρι του ἀπάνω του.

33 Καὶ ξεχωρίζοντάς τον ἀπὸ τὸν πλῆθος μόνας, ἔβαλε τὰ δάκτυλά του εἰς τὰ αὐτάτου· καὶ ἔπτυσε καὶ ἄγγισε τὴν γλῶσσάν του.

34 Καὶ ἀναστέναξεν εἰς τ᾽ οὐρανὸν, καὶ ἀνεστέναξε καὶ λέγει του· ἐφφαθά, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, ἀνοίξε.

35 Καὶ παρευθὺς ἀνοίχθην τ᾽ ἀκούσια, καὶ λύθη τὸ δέσιμον τῆς γλώσσης του, καὶ ἐσωστὰ ἐμίλει ὀρθά.

36 Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τοὺς ἐπαράγγειλε νὰ μὴν εἰποῦσι κανενὸς τίποτες· καὶ ὅσον ἐκεῖνος τοὺς ἐπαράγγειλε, τόσον ἐκεῖνοι περισσότερον ἐκήρυτταν.

37 Καὶ πολλὰ περισσότερον ἐξεπλήττοντο καὶ ἔλεγαν καλὰ τὰ ἔκαμε ὅλα, καὶ τοὺς κωφοὺς κάμνει νὰ ἀκούσουν καὶ τοὺς βουβοὺς νὰ σωστυλίσουν.

Κεφ. η'. 8.

Ἐκείναις τοῖς ἡμέραις ἔσοντας νὰ ἦτον πολὺς πολὺς πλῆθος, καὶ νὰ μὴν ἔχουσι τί νὰ φᾶσιν· ἐφορτάλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάδες του καὶ λέγει τους.

2 Σπλαγχίζομαι τ᾽ ὄχλου· διατὶ μάλι σᾶναι τρεῖς ἡμέρες

ἡμέρας

μέρμις ὑπῦ μὲ καρτερῦσι, ϗ δὲν ἔχουσι τί νὰ φᾶσι.

3 Καὶ ἀν ϲοῦ ἀφήσω νηϛικὲς νὰ πᾶσιν εἰς τὸ σπίτι σας, θέλουσιν ἀποκάμῃ εἰς τὸν σρόμον· διατὶ κάποιοι ἀπ' αὐτὲς ἦλθασιν ἀπὸ μακρᾶ.

4 Καὶ ἀπεκρίθηκάν ϲε οἱ μαθηϖάδες ϗ λέγουν, ϗ ἀπὸ πῦ ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τὲς χορτάσῃ ἐτῶτες ψωμὶ ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν;

5 Καὶ ἐρώτησες, πόσα ψωμία ἔχετε; ϗ λέγουσιν, ἑπτά.

6 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαὸν νὰ καθίσουν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· ϗ ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ ψωμία ϗ εὐχαρίϛησε ϗ ἔκοψάνα· ϗ τὰ ἔδιδεν εἰς τὲς μαθηϖάδες νὰ τὰ βάλλουν ὁμπρόσῦ· ϗ ἐζεμψάνα ὁμπρόσῦ εἰς τὸν ὄχλον.

7 Καὶ εἶχαν ϗ ψαρύκια ὀλίγα ϗ εὐλόγησε, ϗ εἶπε νὰ τὰ βάλλουν ϗ αὐτὰ ὁμπρόσῦ.

8 Καὶ ἔφαγαν ϗ ἐχόρτασθη· ϗ ἐσύκοσθη τὰ κομμάτια ὁπῦ ἐπερίσσευσαν ἑπτὰ ζεμπίλια.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ ἔφαγαν ἦταν ἕως τέσσερις χιλιάδες, ϗ ὕστερα τὲς ἀπόλυσε.

10 Καὶ παρευθὺς ἐμπῆκεν εἰς τὸ καράβι μὲ τὺς μαθηϖάδες ϗ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ἐβγῆκαν οἱ φαρισαῖοι ϗ ἄρχισθη νὰ ϲ' ϖοσζάλλουσι, ζητοῦντες ἀπ' αὐτὸν σημεῖον ἀπὸ ϲ' οὐρανὸν, δοκιμάζοντές τον.

12 Καὶ ὁ Ἰησῦς ἀναϖεναξὰς εἰς τὸ πνεῦμα λέγει· διατὶ ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ σημεῖον; βέβαια σᾶς λέγω, πῶς δὲν θέλει δοθῆ εἰς τοῦτο γενεὰν ἑπάτιν σημεῖον.

13 Καὶ ἀφησέτες ϗ ἐσέβη πάλιν εἰς τὸ καράβι ϗ ἐπέρασε πέρα.

14 Καὶ ἐλησμόνησαν νὰ πάρουν ψωμία οἱ μαθηϖάδες ϗ δὲν εἶχαν μαζύτες παρὰ ἕνα ψωμὶ εἰς τὸ καράβι.

15 Καὶ τὲς ἐπαρήγγειλε λέγοντας· βλέπετε ἔχετε ϕ' νέασας ἀπὸ τὴν ζύμωσι τῦ Φαρισαίων, ϗ ἀπὸ τὴν ζύμωσι τῦ Ἡρώδε.

16 Καὶ ἐδιαλογίζουσθη ἀναμεσύτες λέγοντες, ὅτι ψωμία δὲν ἔχομεν.

17 Καὶ γνωρίζωσθη ὁ Ἰησῦς, εἶπε λέγϖ· τί διαλογίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε ψωμία; ἀκόμι δὲν χορτάτε ϗ ἢ κατανοεῖτε; ἀκόμι ἀναίσθητον ἔχετε τὸν καρδίαν σας;

18 Μάτια ἔχετε ϗ δὲν βλέπετε; ϗ αὐτία ἔχετε ϗ δὲν ἀκούετε; ϗ δὲν ἐθυμᾶσθε;

19 Ὅταν ἔκοψα τὰ πέντε ψωμία εἰς πέντε χιλιάδες ἀνθρώπες, πόσα κοφίνια γεμάτα κομμάτια ἐσυκάσετε; ϗ λέγουν, δώδεκα.

20 Καὶ ὅταν ἔκοψα τὲς ἑπτὰ ἄρτες εἰς τὲς τέσσαρες χιλιάδες, πόσα ζεμπίλια γεμάτα κομμάτια ἐσυκάσετε; ϗ ἐκεῖνοι τῦ εἶπαν, ἑπτά.

21 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ ἔλεγε, πῶς δὲν τὸ βάνετε εἰς ϕ' νέασας;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Βηθσαϊδάν, ϗ φέρνουσίνε ἕνα τυφλὸν, ϗ παρακάλεσαν νὰ ϕ' πάσῃ.

23 Καὶ πιάνοντας τὸ χέρι τῦ τυφλὸ, ἐβγάλεν ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν· ϗ ἔπτυσεν εἰς

εἰς τὰ μάτια τῆ ἔβαλε τὰ χέρια τῆ ἀπάνω, ἢ τῆ ἐρώτα, ἂν βλέπῃ τίποτες.

24 Καὶ ἐσυλλας νὰ ἰδῇ ἀπάνω ἔλεγε, βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ἀσὰν δένδρα περπατοῦλας.

25 Καὶ πάλιν ἔβαλε τὰ χέρια τοῦ ἀπάνω εἰς τὰ μάτια τοῦ, ἢ ἔκαμε τὸν νὰ ξαναϊδῇ· ἢ ἐκατάστάθη ἢ ἔβλεπε καθάρια ὅλες.

26 Καὶ ἔστειλεν τὸν εἰς τὸ σπίτι του, ἢ τοῦ εἶπε νὰ μὴν ἐμπῇς μέσα εἰς τὸ χωρίον μὴν ἢ νὰ τὸ εἰπῇς κανένες μέσα εἰς τὸ χωρίον.

27 Καὶ ἐβγῆκεν ὁ Ἰησοῦς ἢ οἱ μαθηταί του εἰς τὰ χωρία τῆ Καισαρείας τοῦ Φιλίππου· ἢ εἰς τὸν δρόμον ἐρώτησεν τοὺς μαθητάς του λέγοντάς τους· ποῖοι μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶμαι;

28 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθηκαν, (πολλοὶ λέγουσι) Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἢ ἄλλοι Ἠλίαν· ἢ ἄλλοι ἕνα ἀπὸ τοὺς προφήτας.

29 Καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς λέγει· ἀμὴ ἐσεῖς τίνα μὲ λέγετε νὰ εἶμαι; ἢ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος ἢ λέγει τοῦ, ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπροστείρε μὲ φοβερισμόν, νὰ μὴν εἰπῇσι κανενὸς τίποτες δι' αὐτόν.

31 Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ, πῶς κάμνει χρεία ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου νὰ παθῇ πολλά, ἢ νὰ παλαχριδῇ ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς ἢ γραμματεῖς, ἢ νὰ σκοτωθῇ, ἢ μετὰ τρεῖς ἡμέρες νὰ ἀναστηθῇ.

32 Καὶ ἐδίδαξε παρρησία τὸν λόγον, ἢ πῆρεν ὁ Πέτρος ἀρχισε νὰ τὸν ἐπιπλήττῃ.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζοντας ἢ βλέποντας τοὺς μαθητάς του ἐπετίμησε τὸν Πέτρον ἢ λέγει του, σύρε ὀπίσωμου Σατανᾶ, ὅτι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀμὰ τὰ τοῦ ἀνθρώπου.

34 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν κόσμον μὲ τοὺς μαθητάς του ἢ λέγει τους, ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθῇ, ἂς ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτόν του ἢ ἂς πάρῃ τὸν σταυρόν του ἢ ἂς μὲ ἀκολουθήσῃ.

35 Διατὶ ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· ἢ ὅποιος χάσῃ τὴν ζωήν του, διὰ λόγου μου ἢ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἐκεῖνος θέλει τὴν φυλάξῃ.

36 Διατὶ τί θέλει ὠφεληθῇ ἄνθρωπος, ἂν κερδίσῃ ὅλον τὸν κόσμον, ἢ νὰ χάσῃ τὴν ψυχήν του;

37 Ἢ τί δόση ἄνθρωπος ἐξαλλαγὴν διὰ τὴν ψυχήν του;

38 Διατὶ ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμένα ἢ εἰς τοὺς λόγους μου εἰς τοῦτην τὴν μοιχαλίδα ἢ ἁμαρτωλήν, ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῇ νὰ τὸν ὁμολογήσῃ, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ παρρεβγεῖ μαζί μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

Κεφ. θ'. ο.

ΚΑΙ ἔλεγέν τους, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ὁποῦ ἐκεῖνοι ἐδῶ ἑστῶτες δὲν θέλουσι γεύεσθαι θάνατον, ἕως ὁποῦ νὰ ἰδοῦσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πῶς ἦλθε μὲ δύναμιν.

2 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ἓξ ἡμέρες ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέ-

τερον κ' Ἰάκωβον κ' Ἰωάννην, κ' ἀνέβασεν εἰς ἕνα ὄρος ὑψηλὸν ξεχωριστά μοναχούς. κ' ἐμετεμορφώθη ὁμπροστά τους.

3 Καὶ τὰ ῥοῦχα ἔγιναν λαμπρά, κ' ἄσπρα κ' πολλὰ ἀσὰν τὸ χιόνι, ὁποῦ βαφτιὰς δὲν ἠμπορεῖ ἀπάνω εἰς τοῦτο γῆ νὰ τὰ λευκάνῃ.

4 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἠλίας μὲ τὸν Μωϋσῆ κ' ἐσυντύχαιναν μὲ τὸν Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος κ' λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν, διδάσκαλε, καλὸν εἶναι νὰ εἴμεστε ἐμεῖς ἐδῶ. κ' ἂς κάμωμεν τρεῖς καλύβες, ἑνὰ μιὰν, κ' τοῦ Μωϋσέως μιὰν, κ' τοῦ Ἠλίου μιάν,

6 Διατὶ δὲν ἤξερεν τί νὰ εἰπῇ· διατὶ ἦσαν τρομαγμένοι,

7 Καὶ ἦλθεν ἕνα συννέφιον κ' τοὺς ἐσκίπασε· κ' ἦλθε κ' φωνὴ ἀπὸ τὸ συννέφιον ὁποῦ λέγει, οὗτος εἶναι ὁ υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, αὐτοῦ ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξαφνα βλέποντες τριγύρα, πλέον δὲν εἶδαν τίνα παρὲ μοναχὰ τὸν Ἰησοῦν, μεθ' μὲ τοὺς λόγους.

9 Καὶ ὅταν ἐκατέβαιναν ἀπὸ τὸ βουνὸ τοὺς ἐπαράγγειλε νὰ εἰποῦν εἰς κανένα ὁποῦ εἶδαν· παρὲ μοναχὰ ὅταν ἀναστηθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν.

10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον, κ' ἀπάμισάτες ἐζητοῦσαν, τί θέλει νὰ εἰποῦ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐρωτοῦσάν τον λέγοντες, διατὶ λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, πῶς κάμνει χρεία νὰ ἔλθῃ ὁ Ἠλίας πρῶτα;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη κ' εἶπέν τες. ὁ Ἠλίας ἐρχέται πρῶτον, νὰ διορθώσῃ ὅλα (τὰ πρόγματα) κ' καθὼς ἔχει γεγραμμένον διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἐζητεῖ πολλὰ νὰ παθῇ πολλὰ κ' νὰ ἀποφορνισθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω σας ὅτι κ' ὁ Ἠλίας ἦλθε κ' ἐκάμασιν ὅσα ἤθελαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον δι' αὐτόν.

14 Καὶ πηγαίνοντας εἰς τοὺς μαθητάδες εἶδαν ὄχλον πολὺν τριγύρα τους, κ' τοὺς γραμματεῖς ὁποῦ τοὺς ἐρωτοκάλλαιζηθοῦσα.

15 Καὶ παρευθὺς ἀσὰν τὸν εἶδαν ὅλος ὁ ὄχλος ἐξεπλάγη κ' ἔτρεχαν κ' τὸν ἐχαιρέτησαν.

16 Καὶ ἐρώτησε τοὺς γραμματεῖς, τί τοὺς ἐρωτοκάλλαιζε;

17 Καὶ ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ τὸ πλῆθος κ' εἶπε· διδάσκαλε, ἤφερα τὸν υἱόν μου εἰς ἐσένα ὁποῦ ἔχει πνεῦμα ἄλαλον.

18 Καὶ ὅπου τὸν φθάσῃ, τὸν κάμνει κ' ξηραίζεται, κ' ἀφρίζει, κ' τρίζει τὰ δόντια τον κ' ξηραίνεται· κ' εἶπα εἰς τοὺς μαθητάδες σε νὰ τὸ ἐγάλουν, κ' δὲν ἠμπόρεσθη.

19 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς κ' λέγει τους· ὦ γενεὰ ἄπιστε, ἕως πότε θέλω εἶσαι μαζί σας ἕως πότε νὰ σᾶς ὑπομένω; φέρετέ τον εἰς ἐμένα.

20 Καὶ ἔφεραν τον εἰς τὸν (Χριστὸν) κ' ὡσὰν τὸν εἶδε (τὸ παιδίον) παρευθὺς τὸ σπασμόνιον τὸ ἐσπάραξε κ' ἔπεσε κάτω εἰς τὴν γῆν· κ' ἐκυλίετον ἀφρίζων.

21 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἐρώτησε τὸν πατέρα του πόσος καιρὸς εἶναι ὁποῦ τὸν ἔπαθε; κ'

λέγετε

λέγειτε ἀπὸ μικρὸν παιδίον.

21 Καὶ πολλὰς φορὰς τὸ ἔβρεξεν εἰς τὸ φωτία, καὶ εἰς τὸ νερὸ, διὰ νὰ τὸ χαλάσῃ· ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε, σπαλαχτζιόμενος.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, διὰ δύνασαι νὰ πιστεύσῃς, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ πιστεύει.

24 Καὶ παρευθὺς κράζοντας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μὲ δάκρυα ἔλεγε· πιστεύω, Κύριε, βοήθησέ με εἰς τὴν ἀπιστίαν.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν εἶδεν ὅτι συντρέχει ὁ λαὸς, μὲ ὀργὴν καὶ φοβερισμὸν ἐφόβαξε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον· λέγοντάς του, τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγὼ σοῦ φωνάζω· βγὰ ἀπ' αὐτὸν, καὶ πλέον μηδὲν μπῆς εἰς αὐτὸν.

26 Καὶ (τὸ δαιμόνιον) ἔκραξε καὶ πολλὰ τὸ ἐσπάραξε, καὶ βγῆκε· καὶ (ὁ ἄνθρωπος) ἔγινεν ὡσὰν νεκρὸς· ὥστε πολλοὶ ἔλεγαν ὅτι ἀπέθανε.

27 Ἀμὰ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἔπιασεν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἐσήκωσέτον καὶ ἐσηκώθη.

28 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκεν (ὁ Ἰησοῦς) μέσα εἰς τὸ σπίτι, τὸ ἐρωτοῦσαν οἱ μαθηταί του κατ' μόνας; διατὶ ἐμεῖς δὲν ἠδυνηθήκαμεν νὰ βγάλωμεν αὐτὸ τὸ δαιμόνιον;

29 Καὶ λέγει τους, ἐκεῖνο τὸ γένος μὲ ἄλλον τρόπον δὲν ἠμπορεῖ νὰ βγῇ, παρὰ μὲ προσευχὴν καὶ μὲ νηστείαν.

30 Καὶ ὡσὰν βγῆκαν ἀπ' ἐκεῖ, διαπερνοῦσαν ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Γαλιλαίας· καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸ γνωρίσῃ κανείς.

31 Διατὶ ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς ἔλεγεν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χέρια ἀνθρώπων, καὶ θέλουσι τὸ σκοτώσῃ, καὶ ὡσὰν σκοτωθῇ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῆ.

32 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνάριζαν τὸ λόγον, καὶ ἐφοβοῦντον νὰ τὸ ἐρωτήσουν.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ, καὶ ὡσὰν ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπίτι, τοὺς ἐρώτησε, τί διελογιάζεσθεν εἰς τὸν δρόμον φιλονεικοῦντας;

34 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπησαν· διατὶ διελέχθησαν εἰς τὸν δρόμον φιλονεικοῦντες, ποῖος ἦταν μεγαλήτερος.

35 Καὶ ὡσὰν ἐκάθισεν ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα καὶ λέγει τους· ὁποῖος θέλῃ νὰ εἶναι πρῶτος, θέλῃ εἶναι ὑστερος ἀπὸ ὅλους· καὶ ὑπηρέτης ὁλονῶν.

36 Καὶ πιάνοντας ἕνα παιδίον, τὸ ἔστησεν εἰς τὸν μέσον τους, καὶ ἀγκαλιάζοντάς το, τοὺς λέγει·

37 Ὁποιος δέχεται ἕνα μικρὸν παιδίον, ὡσὰν τοῦτο διὰ τὸ ὄνομάμου, ἐμένα δέχεται· καὶ ὁποῖος δέχεται ἐμένα, δὲν δέχεται ἐμένα, ἀλλὰ ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔστειλεν.

38 Καὶ ὁ Ἰωάννης τοῦ ἀπεκρίθη λέγοντας, διδάσκαλε, εἴδαμέν κάποιον ὁποῦ εἰς τὸ ὄνομάσου βγάνει δαιμόνια, ὁποῖος δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ· καὶ ἐμποδίσαμέν τον, ὅτι δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, μὴν τὸ ἐμποδίζετε. διατὶ δὲν εἶ κανένας ὁποῦ νὰ κάμῃ πρᾶξις δυνάμεν εἰς τὸ ὄνομάμου καὶ νὰ δυνηθῇ ἀμέσως νὰ μὲ κακολογήσῃ.

40 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν εἶναι ἐναντίος μας, εἶναι διὰ λόγου μας.

41 Καὶ ὅποιος σᾶς ποτίσῃ ἕνα ποδέρι νερὸ διὰ ὄνομά μου, ὅτι εἶστε τοῦ Χριστοῦ, βεβαίωσα σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὸν πληρωμόν του.

42 Καὶ ὅποιος σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἐτούτους, ὁποῦ πιστεύουν εἰς ἐμένα, καλήτερόν εἶναι νὰ βαλθῇ μία μυλόπετρα εἰς τὸ λαιμόν του καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὸν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σὲ σκανδαλίζει τὸ χέρι σου, κόψ᾽το· καλήτερόν σου εἶναι μὲ ἕνα χέρι νὰ μπαίνῃς εἰς τὸν ζωὴν, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο χέρια, καὶ νὰ πάγῃς εἰς τὸν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

44 Ἐκεῖ ὁποῦ ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἔχει τέλος, καὶ ἡ φωτιὰ δὲν σβέννει.

45 Καὶ ἐὰν σὲ σκανδαλίζῃ τὸ ποδάρι σου, κόψ᾽το· καλήτερόν σου εἶναι νὰ μπαίνῃς εἰς τὴν ζωὴν κουτσός, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ποδάρια, καὶ νὰ πάγῃς εἰς τὸν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

46 Ἐκεῖ ὁποῦ ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελειώνει, καὶ ἡ φωτιὰ δὲν σβέννει.

47 Καὶ ἐὰν σὲ σκανδαλίζῃ τὸ μάτι σου, βγάλ᾽το· διατὶ καλήτερόν σου εἶναι, μὲ ἕνα μάτι νὰ ἔμπῃς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο μάτια, καὶ νὰ ἔμπῃς εἰς τὸν γέενναν τοῦ πυρός.

48 Ἐκεῖ ὁποῦ ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτιὰ δὲν σβέννει.

49 Διατὶ καθ᾽ ἕνας μὲ φωτιὰν θέλει ἁλατισθῆ, καὶ κάθε θυσία μὲ τὸ ἅλας θέλει ἁλατισθῆ.

50 Καλὸν εἶναι τὸ ἅλας· ἀμὴ ὅν τὸ ἅλας χάσῃ ἄνοστον, μὲ τί νὰ ἁλατίσῃ αὐτό; ἔχετε εἰς τοὺς λόγους σας ἅλας· καὶ εἰρηνεύετε ἀναμεσόσας.

Κεφ. ί. 10.

ΚΑΙ ἀπ᾽ ἐκεῖ ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, διὰ μέσα τοῦ χωρικοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάλιν οἱ ὄχλοι ἐπαγήνισαν μαζὶ εἰς αὐτὸν· καὶ καθὼς εἶχε συνήθειαν πάλιν τοὺς ἐδίδασκε.

2 Καὶ ἔστησαν νὰ ἔλθουν εἰς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι τὸ ἐρωτοῦσαν· ἂν ἔχῃ ἐξουσίαν ἄνδρας νὰ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα του, δοκιμάζοντάς τον.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη καὶ εἶπεν εἰς, τί σᾶς ἐπροστάγγειλεν ὁ Μωϋσῆς;

4 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, ὁ Μωϋσῆς ἐδώκεν ἄδειαν νὰ γράψῃ διαζύγιον καὶ νὰ τὴν ἀφήσῃ.

5 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν, διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας, σᾶς ἔγραψε τὴν ἐντολὴν αὐτήν.

6 Ἀμὴ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ τοὺς ἔκαμεν ὁ Θεός.

7 Καὶ εἶπε, διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει προσκολληθῆ μὲ τὴν γυναῖκα του.

8 Καὶ θέλουσιν εἶσαι οἱ δύο εἰς μίαν σάρκα· εἰς τόσον ὁποῦ δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σάρκα.

9 Ἐκεῖνο λοιπὸν ὁποῦ ὁ Θεὸς ἔσμιξεν, ἄνθρωπος ἂς μὴν τὸ χωρίζῃ.

10 Καὶ

10 Καὶ εἰς τὸ οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν περὶ τοῦτου.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν ἡ γυνὴ αὐτὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφερον παιδία αὐτῷ ἵνα ἅπτηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, μὴ κωλύετε αὐτά· τοιούτων γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ τιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτὰ εὐλόγει.

17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὴν ὁδόν, προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, μὴ ἀποστερήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἓν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι, τὸν σταυρόν αἴρων.

22 Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ!

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ!

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον ἐστιν, ἀλλ' οὐ παρὰ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήκαμέν σοι.

29 Καὶ ἀπεκρίθηκεν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι κανένας ὁπού νὰ ἀφήκεν σπίτι, ἢ ἀδελφές, ἢ ἀδελφαῖς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδία, ἢ χωράφια, διὰ λόγου μου καὶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον,

30 Ὁποῦ νὰ μὴν τὰ πάρῃ ἑκατονπλασίονα, τώρα εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, σπίτια, καὶ ἀδελφές, καὶ ἀδελφούς, καὶ μητέρας, καὶ παιδία, καὶ χωράφια, μὲ διωγμούς, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἐρχόμενον ζωὴν αἰώνιον.

31 Καὶ πολλοὶ θέλουσι εἶσαι ὕστεροι, καὶ οἱ ὕστεροι θέλουσι εἶσαι πρῶτοι.

32 Καὶ ἀνέβαιναν τὴν στράταν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγαινεν ὁμπρός τους, καὶ ἐθαμπώθησαν, καὶ ἀκολουθοῦσες ἐφοβοῦντο. καὶ (ὁ Ἰησοῦς) πέρνοντας πάλιν τοὺς δώδεκα, ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ ἐκεῖνα ὁποῦ ἤμελλεν νὰ τοῦ συμβοῦν.

33 Ὅτι, νά, ὁποῦ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς· καὶ θέλουν νὰ τὸν κατακρίνουν εἰς θάνατον, καὶ θέλουν νὰ παραδώσουσι εἰς τὰ ἔθνη.

34 Καὶ θέλουν νὰ ἐμπαίξουν καὶ θέλουν νὰ δείρουν· καὶ θέλουν νὰ σκοτώσῃ, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.

35 Καὶ ἐπῆγαν κοντὰ εἰς αὐτὸν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ λέγουν· διδάσκαλε, θέλομεν νὰ μᾶς κάμῃς ἐκεῖνο ὁποῦ νὰ σοῦ ζητήσωμεν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω;

37 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, δὸς μας νὰ καθίσωμεν εἰς τὴν δέξιάν σου, ἕνας ἀπὸ τὸ δεξιόν σου, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὸ ζερβόν.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, δὲν ἠξεύρετε τί ζητᾶτε, δυνάσθε νὰ πίητε τὸ πότηριον ὁποῦ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὁποῦ βαπτίζομαι νὰ βαπτισθῆτε;

39 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, δυνώμεθα· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· ἐμπορεῖτε, τὸ πότηριον ὁποῦ ἐγὼ πίνω θέλετε πίει, καὶ τὸ βάπτισμα ὁποῦ βαπτίζομαι θέλετε βαπτισθῆ·

40 Ἀμὴ τὸ νὰ καθίσητε ἀπὸ τὸν δεξιὸν καὶ ἀπὸ τὸν ζερβὸν, δὲν εἶν εἰς τὸ λόγημά μου, διὰ νὰ τὸ δώσω, ἀμὰ θέλει δοθῆ εἰς ἐκείνους διὰ ὁποίους ἐτοιμάσθηκε.

41 Καὶ ὁποὺ τὸ ἄκουσαν οἱ δέκα, ἄρχισαν νὰ ἀγανακτοῦσι διὰ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς φωνάξας τοὺς λέγει· ἠξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ θαρροῦσι πῶς νὰ ἀνθενταύουν τὰ ἔθνη, τὰ κατακυριεύουσι· καὶ οἱ μεγιστάνες τους ἐξουσιάζουν αὐτά.

43 Ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς δὲν θέλει εἶσαι ἔτζι· ἀμὰ ὁποιος θέλει νὰ γένῃ μεγαλίτερος ἀπὸ σᾶς, θέλει εἶσαι ὑπηρέτης σας,

44 Καὶ ὁποιος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ γένῃ πρῶτος, θέλει εἶσαι δοῦλος ὅλων.

45 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀμὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχήν του ἐξαγόρασμα ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ἤλθαν εἰς τὴν Ἰε-

εριχώ·

ερχοὺ, κ᾽ ἀγλώβήλας ἀυλὲς ἀπὸ τὼ Ἱεριχὼ κ᾽ οἱ μαθητάδες τε, κ᾽ ὄχλος ἀρκετὸς, ὁ υἱὸς τῦ Τιμαίε ὁ Βαρτίμαι ὁ τυφλὸς, ἐκάθετλαν εἰς τ᾽ σεγέτα κ᾽ ἐζήτα.

47 Καὶ ὡσὰν ἄκκσεν ὅτι ὁ Ἰησῦς ὁ Ναζωρεχὶ ἦ, ἄρχετ νὰ κεάζμ κ᾽ νὰ λέγμ, ὦ Ἰησῦ, υἱὲ τῦ Δαβὶδ, λυπήσε μι.

48 Καὶ πολλὶ τ᾽ ἀνείδιζάν κ᾽ τ᾽ ἀπόφασαν νὰ σιωπίσμ, ὰμὴ ἐκεῖν ἀκμαότερα ἐκεάζε, υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησόν με.

49 Καὶ ὁ Ἰησῦς ἐστάθκε κ᾽ εἶπε, νὰ τ᾽ λεγήσεν· κ᾽ λαλῦσι τ᾽ τυφλὸν, λέγοντάς τε, ἔχε θάῤῥε· σήκω ἀπάνα, κεάζει σε.

50 Καὶ ἐκεῖν ῥίχνωντας τὸ ῥοῦχόν τε, ἐσηκώθη κ᾽ ἦλθεν εἰς τ᾽ Ἰησῦν.

51 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς κ᾽ λέγει λε, τί θέλεις νὰ σ᾽ κάμω; κ᾽ ὁ τυφλὸς τ᾽ εἶπε, διδάσκαλε, νὰ ξαναβλέψω.

52 Καὶ ὁ Ἰησῦς τ᾽ εἶπε, σύρε, ἡ πίστις σὰ ἔσωσε· κ᾽ παρεδὺς ἐθέβλεψε κ᾽ ἀκολύθα τ᾽ Ἰησῦν εἰς τὸν σεγέτα.

Κεφ. ιά. 11.

ΚΑΙ ὅταν ἐσίμωσάν εἰς τὰν Ἱερεσάλμ, εἰς Βηθσφαγὴ κ᾽ Βηθανίαν εἰς τὸ ὄρ ἐλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ τὸν μαθητάδες τε.

2 Καὶ λέγει λες· σύρτε εἰς τὸ χωρεόν τε εἶναι ἀγνάντια σάς· κ᾽ ἀμὸν καθὼς ἐμπαίνετε μέσα εἰς ἀμτὸν θέλετε εὕρει ἕνα πολάρι δεμένον, εἰς τὸ ὁποῖον κανένας ἄνθρωπ᾽ δὲν ἐκάθησεν ἀπάνω· κ᾽ λύσατε κ᾽ φίρετέ μετο.

3 Καὶ ἐὰν σᾶς εἰπῆ κανεὶς διατὶ τὸ κάμνετε τῦτο, εἰπέτε, ὅτι ὁ ἀφέντης τὸ χρειάζεται· κ᾽ παρευθὺς θέλει τε στείλει ἐδῶ.

4 Καὶ ἐπῆγαν κ᾽ εὗρῆκαν τὸ πολάρι δεμένον ἔξω εἰς τὶν πόρταν δημόσιον, εἰς τὸ δύσκρατον κ᾽ ἔλυσάντο.

5 Καὶ κάποιοι ἀπ᾽ ἐκείνες ὁπὲ ἐστέκοῦσαν ἐκεῖ, τ᾽ ἔλεγαν, τί κάμνετε κ᾽ λύετε τὸ πολάρι;

6 Καὶ ἐκεῖνοι τ᾽ εἶταν καθὼς τ᾽ ἐπαρήγγειλεν ὁ Ἰησῦς, κ᾽ τ᾽ ἄφηκάν.

7 Καὶ ἤφεραν τὸ πολάρι εἰς τ᾽ Ἰησῦν· κ᾽ ἔβαλάν τὰ ῥοῦχάτε ἀπάνα τε, κ᾽ ἐκάθισεν ἀπάνω εἰς αὐτό.

8 Καὶ πολλοὶ ἔστρωναν τὰ ῥοῦχάτε εἰς τὶν σεγέτα· κ᾽ ἄλλοι ἔκοπταν κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα κ᾽ τὰ ἔστρωναν εἰς τ᾽ σεγέτα.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπὲ ἐπάγαν ὁμπρόσθε, κ᾽ ἐκεῖνοι ὁπὲ ἀκολυθύσαν, ἔκραζάν λέγοντες, ὡσάννά, εὐλογημέν ὁ ἐρχόμεν εἰς τὸ ὄνομα τῦ Κυρίε.

10 Εὐλογημέν ἡ ἐρχομένη βασιλεία, ἐν ὀνόματι Κυρίε, τῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ ὁ Ἰησῦς ἐμπῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ᾽ εἰς τὸ Ἱερὸν· κ᾽ βλέποντας ὅλα τριγύρω, μὲ τὰ ἐπερνοῦσε, ἐβγῆκε κ᾽ ἐπῆγε εἰς τὶν Βηθανίαν μαζὶ μὲ τὸν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ὅτεν ἐβγῆκαν ἀπὸ τὶν Βηθανίαν ἐπείνασε.

13 Καὶ βλέποντας μίαν συκὰν

καὶ ἀπὸ μακρὰ ἡ ἀποῖα εἶχε φύλλα, ἐπῆγε δὲ τύχη νὰ εὕρῃ τίποτες εἰς αὐτὴν. ἡ ὅταν ἐπῆγε εἰς αὐτὴν, δὲν εὗρεν ἄλλο, παρὰ μοναχὰ φύλλα· διατὶ δὲν ἦτον καιρὸς τῶν σύκων.

14 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς αὐτὴν, πλέον νὰ μὴ φάγῃ κανεὶς καρπὸν ἀπὸ σένα εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἄκουσάτο οἱ μαθηταί σε.

15 Καὶ ἐπῆγαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐμπαίνοντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἄρχισε νὰ βγάνῃ ἐκείνους ὁποῦ ἐπουλοῦσαν καὶ ἀγόραζαν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ τὰ τραπέζας τῶν σαράφηδων καὶ τὰ σκαμνία ἐκείνων ὁποῦ ἐπουλοῦσαν τὰ περιστέρια τὰ ἐγύρισεν ἀνω κάτω.

16 Καὶ δὲν ἄφηνε νὰ περάσῃ κανένας τίποτες αἰλεῖον ἀπὸ τὸ μέσον τῆ ἱερᾶ.

17 Καὶ ἔδιδασκε λέγοντας· δὲν εἶναι γεγραμμένον, ὅτι τὸ σπίτι μὲ θελ κληθῇ τὸ σπίτι τῆ προσευχῆς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη; καὶ ἐσεῖς τὸ ἐκάμετε σπήλαιον λῃστῶν.

18 Καὶ ἄκουσάντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐζήτουαν μὲ τὸ πρόσωπον νὰ τὸν χαλάσουν· διατὶ τὸν ἐφοβοῦντουν, ὅτι ὅλος ὁ ὄχλος ἐξεπλήττουνταν εἰς τὴν διδαχὴν του.

19 Καὶ ὡσὰν ἐβραδίασεν, ἐβγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν.

20 Καὶ τὸ πρωῒ περνῶντες αὐτὸν ἀπ' ἐκεῖ βλέπουσι τὴν συκιὰν ξερὴν ἀπὸ τὴ ῥίζαις.

21 Καὶ ὁ Πέτρος ἐχύλας νὰ ἀναθυμηθῇ, λέγειλε, διδάσκαλε, νά, ἡ συκιὰ ὁποῦ ἐκατηρεχάθης ἐξεράθη.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἐχέτε πίστιν Θεοῦ.

23 Διατὶ βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος εἰπῇ εἰς τὸ βουνὸ τοῦτο, σηκώσε τε καὶ ῥίξε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ νὰ μὴν ἀμφιβάλῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἐκεῖνα ὁποῦ λέγῃ γίνεται, θέλουν τοῦ γένῃ ὅτι καὶ ἂν εἰπῇ.

24 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, ὅλα ὅσα ζητᾶτε προσευχόμενοι, πιστεύετε πῶς τὰ πάρετε, καὶ θέλουν σᾶς γένῃ.

25 Καὶ ὅταν στέκεσε καὶ προσεύχεσθε, συγχωρίσετε ἂν ἔχετε τίποτες εἰς τὸν ἀδελφόν σας· διὰ νὰ σᾶς συγχωρήσῃ καὶ ὁ πατήρσας ὁ οὐρανιὸς τὰ σφάλματά σας.

26 Ἀμὴ ἐσεῖς δὲν συγχωρεῖτε, οὐδὲ ὁ πατήρσας ὁ οὐρανιὸς θέλει συγχωρήσει τὰ σφάλματά σας.

27 Καὶ ἐπῆγαν πάλιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐνῶ ὁποῦ περιπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, ἤλθαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ προσβύτεροι.

28 Καὶ λέγαν τε, μὲ ποίαν ἐξουσίαν τὰ κάμνεις αὐτά; καὶ τίς σε τὴν ἔδωκε ταύτην τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμνῃς αὐτά;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· νὰ σᾶς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέμε, καὶ θέλω σᾶς εἰπῶ μὲ ποίαν ἐξουσίαν τὰ κάμνω ταῦτα.

30 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους; ἀποκρίθητέμε.

31 Καὶ ἐσυλογίζοντας μέσα τες λέγουσι· ἐὰν εἰπῶμεν, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, θέλει εἰπῇ,

15 Ἐφρονία.

πεῖ, διαλὶ λοιπὸν δὲν τὸ ὀπισθύστερε;

32 Καὶ ἂν εἰπέμεν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπους, ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· διατὶ ὅλοι εἶχαν τὸν Ἰωάννην ὅτι ἦτον βέβαια προφήτης.

33 Καὶ ἀπεκρίθηκαν καὶ λέγουσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν, δὲν ἠξεύρομεν· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίνεται καὶ λέγει τους, οὐδ' ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνω ἐτοῦτα.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἄρχισε μὲ παραβολαῖς νὰ τοὺ λέγῃ· ἕνας ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπέλι, καὶ τὸ περίφραξε, καὶ ἔσκαψεν εἰς ἀλλὸ πατητήρι, καὶ ἔκτισε πύργον, καὶ τὸ ἔδωσε παραχωρικοὺς τοὺ γεωργούς, καὶ ἐμίστεψε.

2 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν (τοῦ καρποῦ) ἔστειλεν ἕνα δοῦλον νὰ πάρῃ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελιοῦ ἀπὸ τοὺς γεωργούς.

3 Καὶ οἱ γεωργοὶ πάντοτες τὸν ἔδειραν καὶ τὸν ἔστειλαν ἔρημον.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον δοῦλον εἰς αὐτούς· καὶ ἐκεῖνον λιθοβολήσαντες τὸν ἐπλήγωσαν εἰς τὸ κεφάλι, καὶ τὸν ἀπέστειλαν ἀτιμασμένον.

5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον, καὶ ἐκεῖνον τὸν ἐσκότωσαν. καὶ ἄλλους πολλοὺς (ἔστειλε) καὶ ἐκεῖνοι ἄλλους ἔδειραν, καὶ ἄλλους ἐσκότωσαν.

6 Ἀκόμι λοιπὸν ἔχοντας ἕνα υἱόν του ἀγαπημένον, καὶ αὐτὸν ὕστερα τὸν ἀπέστειλεν εἰς αὐτούς, λέγοντας ὅτι θέλουσιν ἐντραπῆ τὸν υἱόν μου.

7 Ἀμὴ ἐκεῖνοι οἱ γεωργοὶ εἶπαν ἀναμεσάτους· ὅτι οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος, ἐλᾶτε νὰ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ ἡ κληρονομία θέλει εἶσαι ἰδική μας.

8 Καὶ πάντοτες τὸν ἐσκότωσαν, καὶ τὸν ἔρριξεν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι.

9 Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελιοῦ; θέλει ἔλθει καὶ θέλει χαλάσει τοὺς γεωργούς· καὶ θέλει δώσει τὸ ἀμπέλι εἰς ἄλλους.

10 Οὐδ' ἠξεύρετε τοῦτο τὸ γραφεῖον δὲν τοῦ ἀναγνώσετε; ὁποῦ τοῦ πέτραν ὁποῦ ἐκαταφρόνεσαν οἱ κλίστάδες, αὐτὴ ἐγένεν εἰς τὸ κεφάλι τῆς γωνίας.

11 Ἀπὸ τὸν κύριον ἐγένεν ἐτοῦτο, καὶ εἶν θαυμαστὸν εἰς τὰ μάτια μας.

12 Καὶ ἐζητοῦσαν νὰ τὸν πιάσουν, ἀμὴ ἐφοβήθηκαν τὸν ὄχλον· διατὶ ἐνόησαν ὅτι διὰ λόγους εἶπε τοῦ παραβολιοῦ καὶ ἀφινοντάτους ἐδιάβηκαν.

13 Καὶ πέμπουσιν εἰς αὐτὸν τινὰς ἀπὸ τοὺς φαρισαίους καὶ τοὺς Ἡρῳδιανούς, διὰ νὰ τὸν παγιδεύσουν εἰς κανένα λόγον.

14 Καὶ ἐκεῖνοι ἐρχόντας νὰ τοῦ εἶπαν· διδάσκαλε, ἠξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινός, καὶ δὲν σε μέλει διὰ κανένα· διατὶ δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου, ἀμὰ διδάσκεις τοῦ θεοῦ δρόμον· πρέπει νὰ δώσωμεν χαράτζι εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι; νὰ δώσωμεν ἢ νὰ μὴν δώσωμεν;

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐχόντας καὶ νὰ γνωρίσῃ τοῦ ὑποκρινομένους τοὺς εἶπε· τὶ μὲ πειράζετε; φέρετέμε ἕνα δηνάριν νὰ ἰδῶ.

16 Καὶ

16 Καὶ ἐκεῖνοι τῷ ἑφίεραν· καὶ λέγουσιν· πῦθον ἔξ ἐντύτη ἡ εἰκόνα καὶ ἡ ἀπιγραφὰ; καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπαν, τῦ Καίσαρος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς καὶ εἶπεν τους, δὸς δότε ἐκεῖνα ἐπὲ εἶναι τῦ Καίσαρος εἰς τὰ Καίσαρα, καὶ ἐκεῖνα ὀπὲ εἶναι τῦ Θεῦ εἰς τὰ Θεόν· καὶ ἐθαύμασθη εἰς αὐτό.

18 Καὶ ἤλθασι καὶ σαδδυκαῖοι εἰς αὐτόν, οἱ ὁποῖοι λέγουσι πῶς δὲν εἶναι ἀνάςασις· καὶ ἐρώτησάντον λέγοντες.

19 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τὰ νόμον, ἐὰν ἀποθάνη κανενὸς ἀδελφός, καὶ ἀφήση γυναῖκα, καὶ παιδὶ νὰ μὴν ἀφήση, νὰ πάρη ὁ ἀδελφός τὴν γυναῖκάτε νὰ ἐξαναςήση σπέρμα εἰς τὰ ἀδελφόν.

20 Ἐπῆὰ ἀδελφοὶ ἦταν· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα καὶ ἄρπας νὰ ἀποθάνη δὲν ἄφηκε σπέρμα.

21 Καὶ ἐπῆρεπεν ὁ δεύτερος καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐ ἴδ αὐτὸς ἄφηκε σπέρμα· ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος.

22 Καὶ ἐπῆραν τον καὶ οἱ ἑπτὰ καὶ δὲν ἄφηκαν σπέρμα· ὕστερα ἀπὸ ὅλες ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

23 Εἰς τὴν ἀνάςασιν λοιπὸν, ὅταν ἀναςηθῶσι, τίνος ἀπ' αὐτῶν θέλει εἶναι ἡ γυναῖκα; διατὶ καὶ οἱ ἑπτὰ τὴν εἶχαν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς καὶ εἶπεν τους, δὲν εἶστε πλανεμένοι διατῦτο, μὲ τὸ νὰ μὴν γνωρίζετε τὰς γραφὰς μὴ ἢ τὴν δύναμιν τῦ Θεῦ,

25 Διατὶ ὅταν ἀναςηθῶσιν ἐκ νεκρῶν, ὄντε παντρεύονται, ὔτε παντρεύονται, ἀλλὰ εἶναι ἄσαν ἄγγελοι ὁπὲ εἶναι εἰς τὰ ἐρανόν.

26 Καὶ διὰ τὸς νεκρὸς, ὅτι ἀνασήκονται, δὲν ἐδιαβάσατε εἰς τὸ βιβλίον τῦ Μωϋσέως ὁπὲ τῦ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν βάτον· ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν· ἐσεῖς λοιπὸν πολὺ πλανᾶσθε.

28 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺ γραμματεῖς καὶ ἀκούσας αὐτοὺ ὁπὲ ἐδιάλεγεν τας ὄμορφα ὅτι καλὰ τοὺ ἀπεκρίθη, τὰ ἐρώτησε, ποῖα ἐντολὴ εἶναι πρώτη ἀπὸ ὅλας;

29 Καὶ ὁ Ἰησῦς τῦ ἀπεκρίθη, ὅτι πρώτη ἀπὸ ὅλας τὰ ἐντολὰς εἶναι, ἄκου Ἰσραὴλ· ὁ Κύριος ὁ Θεός μας, ὁ Κύριος ἕνας εἶν.

30 Καὶ νὰ ἀγαπήσης τὰ Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου· καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν· καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου· ἐτότε εἶναι πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δεύτερα ὅμοια μὲ ἐκείνην εἶναι ἐτότε, νὰ ἀγαπήσης τὰ γείτονάσου ὡσὰν τὸν λόγουσε· μεγαλήτερη ἀπὸ τότες δὲν ἐντολὴ δὲν εἶναι.

32 Καὶ λέγειτε ὁ γραμματεύς· διδάσκαλε, καλὰ εἶπες ἀπ' ἀληθείας, ὅτι ἕνας εἶναι ὁ Θεὸς· καὶ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπ' αὐτόν.

33 Καὶ νὰ τὰ ἀγαπᾶ τινὰς μὲ ὅλην του τὴν καρδίαν, καὶ μὲ ὅλην του τὴν σύνεσιν, καὶ μὲ

μὲ ὅλωτε τὴν ψυχήν, καὶ μὲ ὅλωτε τὴν δύναμιν· καὶ νὰ ἀγαπᾷ κὴ τὸν γείτονά του ὡσὰν κὴ τὸν ἑαυτόν, κὴ εἶναι περισσότερον ἀπὸ ὅλα τὰ ὁλοκαυτώματα κὴ τὰ θυσίας.

32 Καὶ ἀσὰν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι φρόνιμα τοῦ ἀπεκρίθη, λέγει του, δὲν εἶσαι μακρὰ ἀπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, κὴ κανεὶς πλέον δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ.

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς κὴ εἶπεν, διδάσκοντας μέσα εἰς τὸ ἱερόν, πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβίδ;

36 Διατὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ μὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει, εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ὁποὺ νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν λέγει Κύριον, κὴ ἀπὸ πῦ εἶν' υἱός του; κὴ τὸ πολὺ πλῆθος τὸν ἄκουε μὲ χαρᾶς.

38 Καὶ τοὺς ἔλεγε εἰς τὴν διδαχήν του, ἔχετε τὸν νοῦν σας ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ὁποὺ θέλουν νὰ περιπατοῦν στολισμένοι κὴ νὰ τοὺς χαιρετοῦν εἰς τὰς ἀγορὰς,

39 Καὶ ἀγαποῦν τὰς πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰ συναγωγὰς, κὴ νὰ πρωτοκαθέζονται εἰς τὰ δεῖπνα.

40 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι τὰ σπίτια τῶν χηρῶν κὴ ἀφορμὴ πῶς κάμνουσι μακρὰς προσευχάς, τοῦτοι θέλουν πάρει περισσότερον κρῖμα.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καθίσαντας ἀντίκρυ εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, ἔβλεπε πῶς ὁ ὄχλος βάλλουσι χαλκοῦν εἰς τὸ κουτὶ τῶν προσφορῶν· κὴ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλαν πολλά.

42 Καὶ ἦλθε κὴ μία χήρα πτωχὴ κὴ ἔβαλε δύο φόλλαις, ποὺ ὁποίαις εἶν' τὸ τέταρτον τοῦ ἄσσαρ.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς προσκαλέσας τοὺς μαθητάς του κὴ λέγει τους· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χήρα αὐτὴ ἡ πτωχὴ, ἔβαλε περισσότερον ἀπὸ ὅλους ἐκείνους ὁποὺ ἔβαλλαν εἰς τὸ κουτίον.

41 Διατὶ ἐκεῖνοι ὅλοι ἔβαλαν ἀπ' ἐκεῖνο ὁποὺ τοὺς ἐπερίσσευεν, ἀμὰ αὐτὴ ἀπ' ἐκεῖνο ὁποὺ εἶχε χρεία, ὅλα ὅσα κὴ ἂν εἶχεν τὰ ἔβαλεν, ὅλοντας τὸν βίον.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ ἀναβαίνας ἀπὸ τὸ ἱερὸν ὁ Ἰησοῦς, τοῦ λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του· διδάσκαλε, κοίτα τί λογῆς πέτρες, κὴ τί λογῆς οἰκοδομήματα.

2 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς κὴ λέγει του, βλέπεις τοῦτες τὰ μεγάλαις οἰκοδομαῖς; δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν, ὁποὺ νὰ μὴν χαλασθῇ.

3 Καὶ καθήμενος αὐτὸς εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀντίπερα τὰ ἱερά, τὸν ἐρωτοῦσαν κατὰ μόνας, ὁ Πέτρος κὴ ὁ Ἰάκωβος κὴ ὁ Ἰωάννης κὴ Ἀνδρέας.

4 Διδάσκαλε, εἰπέμας πότε θέλει γένει αὐτά, κὴ τί εἶναι τὸ σημάδι ὅταν μέλλουσιν αὐτὰ ὅλα νὰ τελειωθοῦν.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐξύλας νὰ τοὺς ἀποκριθῇ, ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ, ἔχετε τὸν νοῦν σας νὰ μὴν σᾶς πλανήσῃ κανένας.

6 Διατὶ πολλοὶ θέλουσιν ἔλ-

θῇ εἰς τὸ ὄνομά μου νὰ λέγουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Χριστός, καὶ θέλουν πλανήσει πολλούς.

7 Καὶ ὅταν ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴν συγχυσθῆτε· διατὶ πρέπει νὰ γένουν ἐκεῖνα πρῶτα, ἀμὴ ἀκόμη δὲν εἶναι τὸ τέλος.

8 Διατὶ θέλει συκωθῇ ἔθνος ἐπάνω εἰς ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπάνω εἰς βασιλείαν, καὶ θέλουσι γένει σεισμοὶ κατὰ τόπους· καὶ θέλουσι γένει πεῖνες καὶ ταραχαί.

9 Ἐτότα εἶναι ἀρχαὶ τῶν πόνων· καὶ συλλάβετε ἐσεῖς τὸν ἑαυτόν σας· διατὶ θέλουν σᾶς παραδώσει εἰς τὰ συνέδρια, καὶ εἰς τὰς συναγωγὰς θέλετε δαρθῆ· καὶ θέλετε σταθῆ ὁμπρός εἰς ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς διὰ λόγου μου, εἰς μαρτύριόν των καὶ τῶν ἐθνῶν.

10 Καὶ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ κηρυχθῇ πρῶτον τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

11 Καὶ ὅταν σᾶς ἐναγκαλίζουν νὰ σᾶς παραδώσουν, νὰ μὴν μεριμνᾶτε προτήτερα τί νὰ εἰπῆτε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀμὰ ἐκεῖνο ὁποῦ σᾶς δοθῇ ἐκείνην τὴν ὥραν εἰπῆτε· διατὶ δὲν θέλετε εἶσθε ἐσεῖς ὁποῦ λαλεῖτε, ἀμὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Καὶ θέλει παραδώσει ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸν θάνατον· καὶ ὁ πατέρας τὸ παιδίον· καὶ τὰ παιδία θέλουν σηκωθῇ ἐπάνω εἰς τοὺς γονεῖς των, καὶ θέλουν τοὺς θανατώσῃ.

13 Καὶ θέλετε εἶσθε μισημένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀμὰ ὁποῖος ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος, ἐκεῖνος θέλει σωθῇ.

14 Καὶ ὅταν ἰδῆτε τὸ αἷμα τῆς ἐρημώσεως ἐκεῖνο ὁποῦ εἶπεν ὁ Δανιὴλ ὁ προφήτης νὰ στέκῃ ἐκεῖ ὁποῦ δὲν πρέπῃ, (ὁ ἀναγινώσκων ὁποῦ τὸ διαβάζει ἂς φρονήσῃ) τότε ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἂς φεύγουσιν εἰς τὰ βουνά.

15 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα ἂς μὴν κατέβῃ εἰς τὸ σπίτι, μὴ ἤ νὰ ἔμπῃ μέσα νὰ πάρῃ τίποτες ἀπὸ τὸ σπίτι του.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ χωράφι ἂς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὸ ῥοῦχόν του.

17 Καὶ δυστυχισμένοι εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας αἱ ἔγκυες, καὶ αἱ θηλάζουσαι εἰς ἐκείναις τὰς ἡμέρας.

18 Καὶ παρακαλᾶτε νὰ μὴν γένῃ τὸ φυγατόπουλόν σας, εἰς τὸν χειμῶνα.

19 Διατὶ θέλουν ἔχει νὰ γένουν ἐκείναις αἱ ἡμέραις θλίψεις, ὁποῦ τίποτα δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, τὴν ὁποίαν ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τώρα, καὶ μηδὲ νὰ γένῃ.

20 Καὶ ἂν ὁ κύριος δὲν ὀλιγόσωσε τὰς ἡμέραις ἐκείναις, δὲν ἤθελε σωθῇ καμία σάρξ· ἀμὰ διὰ τοὺς διαλεγμένους, τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξε, ὀλιγόσωσε τὰς ἡμέραις.

21 Καὶ τότε ἐὰν σᾶς εἰπῇ κανένας, νὰ ἴδῃ ὁ Χριστός, ἢ νὰ ἐκεῖ (εἶναι) μὴν τὸν πιστεύσετε.

22 Διατὶ θέλουσι σηκωθῇ Ψευδόχριστοι καὶ Ψευδοπροφῆται, καὶ θέλουσι κάμει σημεῖα καὶ τέρατα, εἰς τὸ νὰ πλανέσουν νὰ σύρουν (ἂν ἦτον δυνατὸν) καὶ τοὺς διαλεγμένους.

23 Ἀμὴ ἐσεῖς ἔχετε τὸν νοῦν σας

ους· ὅτι νὰ ὑπᾶ σᾶς τὰ εἶπα περσότερα ὅλα.

24 Καὶ εἰς ἐκείνους ἡ ἡμέρες ὕστερα ἀπὸ τὴν θλῖψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος θέλει σκοτινιάσῃ, καὶ τὸ φεγγάρι δὲν θέλῃ δώσει τὸ φῶς του.

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι πέσει, καὶ αἱ δυνάμεις ὑπᾶ εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν θέλουσι μετακινηθῆ.

26 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς σύνεφα μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ δόξαν.

27 Καὶ τότε θέλει στείλει τοὺς ἀγγέλους νὰ μαζώξῃ τοὺς διαλεγμένους ὁπὸ τοὺς τέσσαρες ἀνέμους, ὁπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς, ἕως τὴν ἄκραν τοῦ οὐρανοῦ.

28 Καὶ ὁπὸ τὴν συκιὰν μάθετε τὴν παραβολήν, ὅταν μαλακαίνῃ τὰ κλαδάκια της καὶ βγάζει φύλλα, ἐξεύρετε ὅτι κοντὰ εἶ τὸ θέρος.

29 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς ὅταν ἰδῆτε ἐτοῦτα ὑπᾶ γίνουσι, νὰ γνωρίζετε ὅτι σιμὰ εἶ αὐτὸς εἰς τὰς πόρτας.

30 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐτούτη, ἕως ὲ νὰ γένουν ἐκεῖνα ὅλα.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι περάσῃ, μὰ τὰ λόγιά μου δὲν θέλουν περάσῃ.

32 Ἀμὰ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, κανεὶς δὲν τὴν ἐξεύρει, οὔτε οἱ ἄγγελοι ὑπᾶ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, οὔτε ὁ υἱός, παρὰ ὁ πατήρ.

33 Ἔχετε νοῦν, ἀγρυπνᾶτε καὶ παρακαλᾶτε· διατὶ δὲν ἐξεύρετε πότε εἶ ὁ καιρός.

34 Ὡσὰν ἕνας ἄνθρωπος ὁπᾶ ξενιτεύγαινε ἀφήνοντας τὸ σπίτι του· καὶ δίδει εἰς τοὺς δούλους του τὴν ἐξουσίαν· καὶ πᾶσα ἕνα τὴν δουλειάν του· καὶ τὸν πορτιέρην παραγγέλνει νὰ ἀγρυπνᾶ.

35 Ἀγρυπνᾶτε τὸ λοιπὸν (καὶ ἐσεῖς,) διατὶ δὲν ἐξεύρετε πότε ἔρχεται ὁ αὐθέντης τοῦ σπιτιοῦ· ἢ τὸ ἀπόβραδο, ἢ τὰ μεσάνυχτα, ἢ ὅταν λαλῇ τὸ ὀρνίθι, ἢ τὸ πρωΐ·

36 Μήπως καὶ ἔλθῃ ἄξαφνα καὶ σᾶς εὕρει νὰ κοιμᾶσθε.

37 Καὶ ἐκεῖνα ὁπᾶ σᾶς λέγω, εἰς ὅλους τὰ λέγω, ἀγρυπνᾶτε.

Κεφ. ιδ'. τδ.

ΚΑΙ ὕστερα ὁπὸ δύο ἡμέρες ἦτον τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα· καὶ ἐζητοῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς νὰ τὸν πιάσουν μὲ δόλον νὰ τὸν σταυρώσουν.

2 Καὶ ἔλεγαν, μὰ εἰς τὴν ἑορτὴν, μήπως καὶ συγχυθῇ ὁ λαός.

3 Καὶ ὅταν ἦτον (ὁ Ἰησοῦς) εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, ἐκεῖ ὁπᾶ ἐκάθετον, ἦλθε μία γυναῖκα καὶ ἐκρέτε μέσα εἰς ἕνα ἀγγεῖον ἀλάβαστρον μύρον ναρδοπίστικον πολύτιμον καὶ ἐσπάραξε τὸ ἀγγεῖον καὶ ἔχυσε τὸ μύρον εἰς τὸ κεφάλι του.

4 Καὶ ἦταν κάποιοι ὁπᾶ ἀδημονοῦσαν ἀναμεσά τους καὶ ἔλεγαν, εἰς τί ἔγινεν ὁ χαλασμὸς ἐτοῦτος τοῦ μύρου;

5 Ἠμποροῦσεν ἐτοῦτο τὸ μύρον νὰ πουληθῇ ἀπάνω ὁπὸ τριακόσια δηνάρια καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ ἐφωνιάζανε.

6 Ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀφίτετέ με, τί τὸν πειράζετε; καλὸν ἔργον ἔκαμε εἰς ἐμένα.

7 Διατὶ τοῦ πάντε μαζίσας, καὶ ὅταν θέλετε ἠμπορεῖτε νὰ τοὺς κάμετε καλόν, ἀμὴ ἐμένα πάντα δὲν με ἔχετε.

8 Ἐκεῖνο ὁπού ἠδυνάτετον αὐτὴ ἔκαμε τὸ, ἐφόλαβε νὰ μυρίσῃ τὸ κορμί μου διὰ τὴ ἐνταφιασμόν μου.

9 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅπου κηρυχθῇ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸ κόσμον, καὶ ἐκεῖνο ὁπού ἔκαμε αὐτὴ θέλει λαληθῇ, διὰ μνημόσυνόν της.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἐπῆγε εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ τοὺς τὴ παραδώσῃ.

11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀκούοντέστο ἐχάρηκαν· καὶ ἐταξάτε νὰ τοῦ δώσουν ἄσπρα, καὶ ἐζήτα μὲ τὸ τρόπον ὁπού τὸ ἠμπόρεσον νὰ τὴ παραδώσῃ.

12 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἀζύμων ὁπόταν ἐθυσιάζαν τὸ πάσχα, λέγουσι οἱ μαθηταί του, πού θέλεις νὰ ὑπάμε νὰ ἑτοιμάσωμεν νὰ φᾷς τὸ πάσχα.

13 Καὶ πέμπει δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, καὶ λέγει τους, σύρτε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σᾶς ἀπαντήσῃ ἕνας ἄνθρωπος ὁπού βαστάζει ἕνα λαγήνι νερό, καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσητε.

14 Καὶ ὅπου ἔμπει νὰ εἰπῆτε εἰς τὸν αὐθέντην τοῦ σπιτιοῦ, ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει πού εἶναι τὸ κατάκι, ὁπού νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάς μου.

15 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει ἕνα ἀνάγαιον ἐστρωμμένον ἕτοιμον· ἐκεῖ μᾶς τὸ ἑτοιμάσετε.

16 Καὶ ἐβγῆκαν οἱ μαθηταί του καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρῆκαν καθὼς τοὺς εἶπεν· καὶ ἑτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασεν ἤλθε μαζὶ μὲ τοὺς δώδεκα.

18 Καὶ καθημόμενοι αὐτὶ ἐκεῖ καὶ τρώγοντες, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· βέβαια σᾶς λέγω, ὅπου ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσει, ἐκεῖνος ὁπού τρώγει μαζίμου.

19 Καὶ οἱ ἀπόστολοι ἄρχισαν νὰ λυπῶνται, καὶ νὰ τοῦ λέγουν ἕνας ἕνας· μήπως εἶμαι ἐγώ; καὶ ἄλλος· μήπως εἶμαι ἐγώ;

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρίθη καὶ εἶπέ τους, ἕνας (εἶναι) ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁπού βυτᾶ μαζίμου εἰς τὸ σκυτέλι.

21 Καὶ ἀμέσεια ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ λόγου του. ἀμὴ ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον ὁπού διὰ μέσου του παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καλήτερόν του ἦτον νὰ μὴν ἤθελε γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Καὶ ὅταν ἐτρώγασιν, ἔπαρεν ὁ Ἰησοῦς ψωμί, καὶ εὐλόγησε καὶ ἔκοψέ το, καὶ ἔδωκέ τους καὶ εἶπε· λάβετε, φάγετε, τοῦτο εἶν τὸ κορμί μου.

23 Καὶ ἔπαρε τὸ ποτήρι καὶ εὐχαριστήσε καὶ ἔδωκέ τους καὶ ἔπιαν ἀπ' ἐκεῖνο ὅλοι.

24 Καὶ εἶπέ τους· τοῦτο εἶν τὸ αἷμά μου ὁπού εἶναι τῆς καινουργίας διαθήκης ὁπού χύνεται διὰ πολλούς.

25 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θέλω πίει ἀπὸ τὸ καρπὸν τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέ-

ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν τὸ πίνω αὐτὸ καινούριον, εἰς τ᾽ βασιλείαν τ᾽ Θεοῦ.

26 Καὶ ἀφοῦ ἐψάλλαν ὕμνον, βγῆκαν εἰς τὸ ὄρος τ᾽ Ἐλαιῶν.

27 Καὶ λέγειλες ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὅλοι θέλετε σκανδαλισθῆτε διὰ ἐμένα ἐτοῦτο τὴν νύκτα· ὅτι ἔγ᾽ γεγραμμένον, θέλω κτυπήσει τ᾽ ποιμένα, κ᾽ θέλουν σκορπισθῆ τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ ὕστερον ἀφόντις ἀναστηθῶ θέλασας προβαδῶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Καὶ ὁ Πέτρος τ᾽ τοῦ λέγει, ἂν κ᾽ ὅλοι σκανδαλισθοῦσιν, ἐγὰ ἰγὰ ὄχι.

30 Καὶ λέγειλε ὁ Ἰησοῦς· βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι σήμερον τὴν νύκτα ἐτοῦτην, πρὶ τὰ νὰ λαλήσῃ ὁ πέλεικες δύο φορὲς, θέλεις μὲ ἀρνηθῆ τρεῖς φορές.

31 Καὶ ἐκεῖνος ἔλεγε περισσότερον, ἂν κ᾽ κάμῃ χρεία νὰ ἀποθάνω μαζίσου, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῶ, κ᾽ τὰ ὅμοια ἔλεγαν κ᾽ ὅλοι.

32 Καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ χωρίον τὸ Γεθσημανῆ· κ᾽ λέγει εἰς τοὺς μαθητάδες· καθίστε τοῦτῶ ἕως ἐ νὰ προσλυχθῶ.

33 Καὶ πάρει τ᾽ Πέτρον κ᾽ Ἰάκωβον, κ᾽ Ἰωάννη μαζίτου. κ᾽ ἄρχασε νὰ τρομάζῃ κ᾽ ἀθημονῆ.

34 Καὶ λέγειλες· ἡ ψυχήμου εἶναι λυπημένη ἕως θανάτου· σταθῆτε τοῦτῶ κ᾽ ἀγρυπνᾶτε.

35 Καὶ πιζυγώλας παρακαὶ ἀπὸ λίγον, ἔπεσεν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν κ᾽ προσηύχατον, ἂν εἶναι δυνατὸν, νὰ περάσῃ ἀπ᾽ αὐτὸν ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγε, Ἀββᾶ ὦ πατὴρ, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς ἐσένα· ἂς περάσῃ τὸ πόθηρον τοῦτο ἀπ᾽ μένα· ἀμὰ ὄχι τὰ τί ἐγὼ θέλω, ἀμὰ τὰ τί θέλεις ἐσύ.

37 Καὶ πάγει κ᾽ εὑρίσκει τες ὅπου ἐκοιμοῦνταν· κ᾽ λέγει εἰς τ᾽ Πέτρον· Σίμων, κοιμᾶσαι; δὲν ἠμπόρεσες μίαν ὥρα νὰ ἀγρυπνήσῃς;

38 Ἀγρυπνᾶτε κ᾽ προσεύχεσθε διὰ νὰ μὴν πέσετε εἰς πέρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι ποθοῦμον, ἀμὰ ἡ σάρκα εἶναι ἀδύνης.

39 Καὶ πάλιν ἐπῆγε κ᾽ ἐπροσεύχεσθε λέγοντας τ᾽ ὅμοιον λόγον.

40 Καὶ γυρίζοντας εὗρεν τους πάλιν ὑπὸ ἐκοιμοῦνταν, διατὶ ἦταν τὰ μάτια τους βαρεμένα (ὑπὸ τ᾽ ὕπνον) κ᾽ δὲν ἠξέρασιν τί νὰ τοῦ ἀποκριθοῦσι.

41 Καὶ ἐρχάθη τὸ τρίτον κ᾽ λέγειλες· κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν κ᾽ ἀναπαύσθε, σώνει· ἐφθάσεν ἡ ὥρα, νὰ ὑπὸ παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ χέρια τῶν ἁμαρτολῶν.

42 Σηκώτε νὰ πᾶμε· νὰ ἐκεῖνος ὑπὸ μὲ παραδίδει ἐσήμωσε.

43 Καὶ ἀκόμα λέγοντας ἐρχάθη ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα· κ᾽ μαζί τε πολὺ πλῆθος μὲ σπαθία κ᾽ ξύλα, ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς κ᾽ γραμματεῖς κ᾽ πρεσβυτέρους.

44 Καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ τ᾽ παραδίδει τοὺς ἔδωσε σημάδι, λέγοντας, ὅπ᾽ ὅπουν ἰγὼ θέλω φιλήσει, αὐτὸς εἶναι, πάστετον· κ᾽ ὑπαγάγετον σηγέρα.

45 Καὶ αὐτὸν ὅλον παρ᾽ ἀπὸ τοὺς ἐπῆγε κεὶ πάτε, κ᾽ λέγον-

τὴν διδάσκων ὑμᾶς, διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ μου. οὐκ ἐφωτήσατέ με.

46 Καὶ ἐκεῖνοι ἔδωκαν τὰ χερία τους ἀπάνω, καὶ ἐπιασάνανε.

47 Καὶ ἕνας κάποιος ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐστέκανταν ἐκεῖ βγάλε τὸ σπαθί, καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτίν του.

48 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε τους· ὡσὰν εἰς ἕνα λῃστὴν ἤλθατε μὲ σπαθία καὶ μὲ ξύλα νὰ μὲ πάρετε;

49 Κάθε ἡμέραν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν ἐδίδασκα καὶ δὲν μὲ ἐπιάσατε· ἀλλὰ τοῦτο γίνει διὰ νὰ πληρωθοῦσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφήσαντές τον ἔφυγαν ὅλοι.

51 Καὶ ἕνας κάποιος νέος ἠκολούθειεν, ἐνὰ μυζόρι σκεπασμένον κατάβαρα καὶ ἐπιασάνανε οἱ νέοι.

52 Καὶ ἐκεῖνος ἀφήνοντας τὸ σεντόνι ἔφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτούς.

53 Καὶ ἐπῆγαν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συναζώχτηκαν μαζί μὲ αὐτὸν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολούθειεν ἀπὸ μακρά, ἕως μέσα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐκάθητον μαζὶ μὲ τοὺς ὑπηρέτας καὶ ἐζεστένετον εἰς τὸ φῶς.

55 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ συνάξις ἐζήτειαν μαρτυρίαν ἐναντία τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσουν καὶ δὲν ἔβρισκαν.

56 Διατὶ πολλοὶ ἐμαρτυροῦσαν ψεύδια εἰς αὐτόν, ἀμὰ ἡ μαρτυρίαις δὲν ἦταν ἴσαις.

57 Καὶ ἐσυνάχθησάν κάποιοι καὶ ἐψευδομαρτυροῦσαν εἰς αὐτόν, λέγοντες,

58 Ὅτι ἐμεῖς τὸν ἀκούσαμεν ὁποῦ ἔλεγε, ὅτι ἐγὼ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν ἐτοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρες νὰ κτίσω ἄλλον ἀχειροποίητον.

59 Καὶ μὰ οὐδὲ ἔτζι ἦταν ἴσαι ἡ μαρτυρίαις τους.

60 Καὶ σηκωθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε· δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτες; τί εἶν' αὐτὰ ὁποῦ μαρτυροῦσιν ἐτοῦτοι ἐναντίον σου;

61 Καὶ ἐκεῖνος ἐσιώπα· καὶ δὲν ἀπεκρίθη τίποτες. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς τὸν ἐρώτα καὶ λέγει τον· ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ βλογημένου;

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἐγὼ εἶμαι· καὶ θέλετε ἰδῆ τὸν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθεται ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ νὰ ἔρχεται μὲ τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

63 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἔρηξε τὰ ροῦχα του καὶ εἶπε· τί χρείαν ἔχομεν πλέον μάρτυρας;

64 Ἠκούσατε πῶς ἐβλασφήμησε· τί σᾶς φαίνεται; καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι τὸν ἐκατάκρεθεν νὰ εἶν' ἄξιος θανάτου.

65 Καὶ ἄρχισάν κάποιοι νὰ τοῦ πτύσουν καὶ νὰ τὸν σκεπάζουν τὸ πρόσωπόν του· καὶ νὰ τὸν κλωτσοῦν καὶ νὰ τοῦ λέγουν, προφήτευσε τίς εἶν' ἐκεῖνος ὁποῦ σὲ ἐκτύπησε· καὶ οἱ ὑπηρέται τὸν ἐκτυπάσσου μὲ ῥάβδους.

66 Καὶ ἐνῶ ἦτον ὁ Πέτρος εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἦλθε μία ἀπὸ τὰ κοπέλαις τοῦ ἀρχιερέως.

67 Καὶ

67 Καὶ ὡσὰν εἶδε τ̃ Πέτρον ὀπ̃ ἐζεστέπτη, ἐμβλεψάντισην εἰς αὐτὸν κ̀ λέγει· κ̀ σὺ μαζὶ ἦσην μὲ τ̃ Ἰησοῦ τ̃ Ναζαρίωνος.

68 Καὶ ἐκεῖνος ἀρνήθη λέγοντας δὲν ἠξεύρω τὶ λέγεις· κ̀ ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον κ̀ ὁ πετεινὸς ἐφώνησε.

69 Καὶ ἡ κοπέλα ὡσὰν τ̃ εἶδε, πάλιν ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς παρεστεκομένους, ὅτι ἐκεῖνος ἀπ' αὐτοὺς εἶ.

70 Καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἀρνήθηκε· κ̀ μετὰ βίας ὀλίγον πάλιν οἱ παρεστεκόμενοι λέγαν τ̃ Πέτρου· ἀληθεια κ̀ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι, κ̀ ἡ λαλιάσου ὁμοιάζει.

71 Καὶ ἄρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ κ̀ νὰ ὁμόνῃ, ὅτι δὲν ἠξεύρω τ̃ ἀνθρωπον ἐκεῖνον ὀπ̃ λέγετε.

72 Καὶ ὁ πετεινὸς ἐφώνησε δεύτερον· κ̀ ἀνεθυμήθη ὁ Πέτρος τ̃ λόγον ὀπ̃ τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι πρὶν τὸ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς, θέλεις μὲ ἀρνηθῆ τρεῖς· κ̀ ἄρχισε νὰ κλαίγῃ.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ παρευθὺς ἀπὸ ταχὺ ἐσυμβουλεύθηκαν οἱ ἀρχιερεῖς μὲ τοὺς πρεσβυτέρους κ̀ γραμματεῖς κ̀ ὅλον τὸ συνέδριον, κ̀ ἐδησαν τ̃ Ἰησοῦν κ̀ ἐπῆγάντον κ̀ ἐπαρέδωκάντον εἰς τ̃ Πιλάτον.

2 Καὶ ὁ Πιλάτος τ̃ ἐρώτησεν, ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; κ̀ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη κ̀ εἶπέ τε, ἐσὺ τὸ λέγεις.

3 Καὶ ἐκατηγοροῦσαντον οἱ ἀρχιερεῖς πολλὰ, κ̀ αὐτὸς δὲν ἀπεκρίθη τίποτες.

4 Καὶ ὁ Πιλάτος πάλιν τ̃ ἐμπαρώτησε λέγοντας, δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτες; χὴ ἰδὲ πόσα σὲ κατηγορᾶσιν;

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πλέον δὲν ἀπεκρίθη τίποτες, τόσον ὁπ̃ νὰ ἐθαύμαζεν ὁ Πιλάτος.

6 Καὶ κατὰ ἕνοτιὼ τοῦ ἔβγαζεν ἕνα δεμένον, ὅποιον ἤθελαν ζητήσει.

7 Καὶ ἦτον ἕνας ὁπ̃ τ̃ ἔλεγαν Βαραββᾶν δεμένος μαζὶ μὲ ἐκεῖνος ὁπ̃ ἐποίησαν καφάλι μαζίτες, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν ἀποστασίαν ἔκαμεν φόνον.

8 Καὶ ὁ ὄχλος ἐβόησε κ̀ ἄρχισαν νὰ ζητοῦσι ἵνα τοῦ κάμῃ καθὼς τοῦ ἔκαμε πάντα.

9 Καὶ ὁ Πιλάτος τοῦ ἀπεκρίθη λέγοντας, θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τ̃ βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 Διατὶ ἠξεύρει ὅτι διὰ φθόνον τ̃ ἐπαρέδωκαν οἱ ἀρχιερεῖς.

11 Ἀμὴ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπαρακίνησαν τ̃ ὄχλον νὰ τοῦ ἀπολύσῃ τ̃ Βαραββᾶν κλέπτες.

12 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεκρίθη πάλιν κ̀ λέγει τε· λοιπὸν τὶ θέλετε νὰ κάμω ἐκεῖνον ὁπ̃ λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Καὶ ἐκεῖνοι πάλιν ἔκραξαν, σταύρωσον αὐτόν.

14 Καὶ ὁ Πιλάτος τοῦ ἔλεγε, κ̀ τὶ κακὸν ἔκαμε; κ̀ ἐκεῖνοι περισσότερον ἔκραζαν, σταύρωσόν τον.

15 Καὶ ὁ Πιλάτος θέλοντας νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ὁπ̃ ἄρεσε τ̃ λαῷ, ἀπέλυσε τοὺς Βαραββᾶν· κ̀ τ̃ Ἰησοῦν ἐβούρτισε τοῦ τ̃ ἐπαρέδωκε νὰ σταυρωθῇ.

16 Καὶ οἱ γερουσιαρχαὶ τ̃ ἱε-
ρέως καὶ τ̃ ἱερέων μέσα εἰς
τὸν ἅγιον, ὅπου ἦ τὸ θυμια-
τήριον· καὶ ἐμάζωξαν ὅλον τὸ
σύγμα.

17 Καὶ ἔνδυσάντων κόκκι-
νον ῥοῦχον· καὶ ἔπλεξθη στεφά-
νι ἀκάνθινον, καὶ τὸ ἔβαλψη εἰς τὸ
κεφάλι του.

18 Καὶ ἄρχασαν νὰ τ̃ χαι-
ρετοῦν νὰ τοῦ λέγουν, χαῖρε, ὦ
βασιλεὺς τ̃ Ἰουδαίων.

19 Καὶ τ̃ ἐκτυποῦσθη εἰς
τὸ κεφάλι μὲ κάλαμι, καὶ τ̃
ἐπτύξθη, καὶ ἐγονάτιζθη καὶ τ̃
ἐπροσκυνοῦσθη.

20 Καὶ ὡσὰν τ̃ ἐπαιξαν τ̃
ἔβγυσαν τὸ κόκκινον φόρεμα, /κ
καὶ τ̃ ἐνδυσθη τὰ ῥοῦχα τα ἰδι-
κάτου· καὶ βγαλόντον (νὰ τὸν
σταυρώσουν) νὰ τ̃ σταυρώσουν.

21 Καὶ ἐγκάβδυσαν κάποι-
ον Σίμωνα Κυρηναῖον ὁποῦ ἐ-
πέρνα (ἀπ' ἐκεῖ) καὶ ἤρχοντον
ὁπὸ τὸ χωρκάφι, τ̃ πατρὸς τοῦ
Ἀλεξάνδρου καὶ ῥοῦφου, διὰ νὰ
σηκώσῃ τ̃ σταυρόν του.

22 Καὶ ἔφεραν τ̃ (Ἰησοῦν)
εἰς τ̃ τόπον τῆ Γολγοθᾶ, ὁ ὁ-
ποῖος ἑρμηνεύεται τόπος
κρανίου.

23 Καὶ τ̃ ἔδωσαν νὰ πῇ
κρασὶ ἀναπατεμμένον μὲ Σμύρ-
νιν· ἀμὰ δὲν ἤθελεν τὸ ἐ-
πῆρε.

24 Καὶ ὡσὰν τ̃ ἐσταύρωσαν, ἐμοίραζθη τὰ ῥοῦχα του, καὶ
ἔριξαν λαχνὸν, ποῖον νὰ πά-
ρῃ κάθε ἕνας ἀπ' αὐτά.

25 Καὶ ἦτον ὥρα τρίτη ὅ-
ταν τ̃ ἐσταύρωσθη.

26 Καὶ ἦτον γραμμένη ἡ αἰτία
του, ἦτον ἀπάνω γεγραμμένον,
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ
ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν ἐ-
σταύρωσαν δύο λῃστὰς, ἕνα ἀ-
πὸ τὸν δξιὰν, καὶ ἕνα ἀπὸ
τὸν ζερβάντου.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ
ὁποῦ λέγει, καὶ βουλεύθη μα-
ζὶ μὲ τοὺς ἀνόμους.

29 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπερνᾶ-
σθη (ἀπὸ τὸν χωρκάφτον) τ̃ ἐ-
βλασφημοῦσαν, κινοῦντες τὰ
κεφάλιατους, καὶ λέγοντες· ἆαὶ
ἐσὺ ὁποῦ χαλᾷς τ̃ ναὸν, καὶ
εἰς τρεῖς ἡμέρες τ̃ οἰκοδο-
μεῖς.

30 Σῶσε τ̃ λόγωσε καὶ κα-
τέβα ἀπὸ τ̃ σταυρόν.

31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
παίζοντες ἀνάμεσά τους μὲ τοὺς
γραμματεῖς ἔλεγαν· Ἄλλους
ἐλύτρωσε, καὶ τὸν λόγκο δὲν
δύνεται νὰ γλυτώσῃ.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς
τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς κατέβῃ τώρα
ἀπὸ τ̃ σταυρόν, νὰ ἰδοῦμεν καὶ
νὰ πιστεύσωμεν· καὶ ἐκεῖνοι ὁ-
ποῦ ἦταν μαζὶ μὲ αὐτὸν σταυ-
ρωμένοι, τ̃ ὠνείδιζθη.

33 Καὶ ὅταν ἤλθεν ἕκτη ὥ-
ρα, ἐσκοτίσθη ἡ γῆ ὅλη, ἕως
τὴν ἐνάτην ὥραν.

34 Καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν
ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μεγάλῃ φω-
νῇ καὶ εἶπεν· Ἐλωΐ, Ἐλωΐ,
λαμὰ σαβαχθανί, τὸ ὁποῖον
μεθερμηνευόμενον, (θέλῃ νὰ
εἰπῇ) ὁ Θεός ὁ Θεός μου, δι-
ατί μὲ ἐγκατέλιπες;

35 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκεῖνος
ὁποῦ ἐστεκόντουν ἐκεῖ, ἀ-
κουσὰν τὸ ἔκαμαν εἶπαν· νὰ ὁποῦ
φωνάζῃ τ̃ Ἠλίαν.

36 Καὶ τρέξαντας ἕνας, ἐ-
γέμισε ξύδι ἕνα σπογγίδιον, καὶ
τὸ ἔβαλεν εἰς κάλαμον καὶ τ̃ ἐ-
πότιζε· καὶ ἔλεγεν ἄφετε, νὰ
ἰδοῦμεν ἐὰν ἔρχεται ὁ Ἠλίας νὰ
τ̃ κατεβάσῃ.

37 Καὶ

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφιεὶς φωνῇ μεγάλῃ, ἐξέψυξε.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο (κατάπανω) ἀπὸ πάνω, ἕως κάτω.

39 Καὶ ἰδὼν ὁ ἑκατόνταρχος, ὁ παρεστηκὼς ἀπὸ ἀπέναντι, ὅτι οὕτως κράξας ἐξέψυξε, εἶπεν, ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, μεταξὺ αἷς καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆ καὶ Σαλώμη.

41 αἳ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ ἤδη ὀψὲ γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὅ ἐστι προσάββατον,

43 ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκεν· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ἑκατόνταρχον ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε.

45 καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ ἑκατοντάρχου ἐδωρήσατο τὸ πτῶμα τῷ Ἰωσήφ.

46 καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

47 Μαρία δὲ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τέθειται.

Κεφ. ιϛ'. 1.

ΚΑΙ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία (ἡ μήτηρ) τοῦ Ἰακώβου· καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.

2 Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνῆμα, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσι τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνῆμα εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς, μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον, ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.

7 Ἀλλὰ ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθη-

μωθητάδελφα τ̃ εἰς τ̃ Πέτρον ὅτι ἀπάγει φορτίτερόσας εἰς τ̃ὼ Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε τ̃ ἰδῆ καθὼς σᾶς εἶπε.

8 Καὶ ἐξῆλθαν νὰ φύγουσιν ἔξω, ἔφυγαν ἀπὸ τὸ μνῆμα διατὶ τ̃ ἐθάμασε τρομάρα κ̃ ἔκστασις· κ̃ δὲν εἶπαν κανένες τίποτες· διατὶ ἐφοβοῦντον.

9 Καὶ ἐξῆλθε νὰ ἀναστηθῆ τὸ πρωὶ τ̃ πρώτη τ̃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον εἰς τ̃ὼ Μαρίαν τ̃ὼ Μαγδαληνὼ· ἀπὸ τ̃ὼ ὁποίαν ἔβγαλε ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη ἐπῆγε κ̃ τὸ εἶπεν εἰς ἐκείνες ὁπού ἦταν μὲ τ̃ὸν πρῶτον μαζί τους· οἱ ὁποῖοι ἐγυρεύταν κ̃ ἔκλαιαν.

11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀσὰν τὸ ἄκουσαν, ὅτι πῶς ζῆ κ̃ τ̃ ἐφάνη αὐτῆ, δὲν τὸ πίστεψαν.

12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἐφανερόθη εἰς ἄλλον εἶδος, εἰς δύο ἀπ' αὐτοὺς, ὁπού ἐπερπατοῦσαν κ̃ ἐπαγαίνασιν εἰς τὸ χωράφι.

13 Καὶ ἐκεῖνοι πανῆγαν τὸ εἶπαν κ̃ εἰς τοὺς ἄλλους· κ̃ ἐσὲ ἦ ἐκείνες δὲν πίστεψαν.

14 Ὕστερον ὅταν ἐκάθηνταν οἱ ἕνδεκα ἐφανερόθη εἰς αὐτοὺς κ̃ ἀνείδισε τὴν ἀπιστίαν κ̃ τ̃ σκληροκαρδίαν τες, πῶς δὲν ἐπίστεψαν ἐκείνες ὁπού τ̃ εἶδαν ἀνεσταμένον.

15 Καὶ τοὺς εἶπε, σύρτε εἰς ὅλον τ̃ κόσμον, κηρύξετε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλη τ̃ κτίσιν· ὁποιὸς πιστεύσῃ κ̃ βαπτισθῆ θέλει σωθῆ.

16 Καὶ ὁποιὸς δὲν πιστεύσει, θέλει κατακριθῆ.

17 Καὶ ἐκείνες ὁπού πιστεύσουσιν ἔτουτα τὰ σημάδια θέλουν τοὺς ἀκολουθήσῃ· εἰς τὸ ὄνομά μου θέλουσιν διγάλει δαιμόνια· γλώσσαις θέλουν σωτύχει καινουρίαις.

18 Φείδια θέλουν πάσει· κὰν φαρμάκι θανάσιμον πιοῦσι, δὲν θέλει τοὺς βλάψει· ἀπάνω εἰς ἀῤῥώστους θέλουσι βάλλει τὰ χέρια τους κ̃ θέλουσιν ἰατρευθῆ.

19 Ὁ κύριος λοιπὸν ἀφοῦ τοὺς ἐσυμπάτησε τὰ λόγια ἔτουτα ἀνελήφθη εἰς τ̃ οὐρανὸν κ̃ ἐκάθησεν ἐκ δεξιῶν τ̃ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐκεῖνοι ἐξῆλθαν κηρύξθη εἰς κάθε τόπον τ̃ λόγον, συνεργοῦντος τ̃ Κυρίου, κ̃ βεβαιοῦντος τ̃ λόγον διὰ μέσου τῶ σημείων ὁπού τοὺς ἀκολουθοῦσθε.

Εὐαγ-

= ἀναστημένον.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ.

Κεφ. α. 1.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπεχείρησαν τὰ βάλλουσιν εἰς τάξιν ἀνάληψιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,

2 καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου,

3 ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσι ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε,

4 ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρὼν καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.

6 ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι.

7 καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἦν ἡ Ἐλισάβετ στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν τὴν τάξιν τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ

9 κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου·

10 καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τὴν ὥραν τοῦ θυμιάματος.

11 ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 καὶ Ζαχαρίας ἰδὼν ἐταράχθη, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

13 εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

14 καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται·

15 ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ, καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ·

16 καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν·

17 καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει

δυώμεθα ἀλλὰ καὶ θέλει χαρῆσαι ἡ καρδία σου πατέρα εἰς τὰ παιδία καὶ οὐ ἀπειθεῖς εἰς τὸν φρονιμάδα ἀβδ δικαίων, νὰ καθασκευάσῃ λαὸν ἕτοιμον εἰς τὸν αὐθέντην τὸν θεόν.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· καὶ πῶς νὰ τὸ γνωρίσω τοῦτο, διατὶ ἐγὼ εἶμαι γέρος, καὶ ἡ γυναῖκά μου προκομμένη ἀπὸ τὰ καρᾶτία.

19 Καὶ ἀποκρίθη ὁ ἄγγελος καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι ὁ Γαβριὴλ ὁπὰ παρακάτω μαι ὁμπρὸς εἰς τὸν θεόν· καὶ ἐστάλθηκα νὰ λαλήσω εἰς ἐσένα, καὶ νὰ σὲ εὐαγγελίσω τοῦτα.

20 Καὶ νὰ ὅπου θέλεις εἶσαι βωβὸς καὶ νὰ μὴν ἠμπορῇς νὰ σωστύσῃς ἕως τὴν ἡμέραν ἀκεῖνον ὁπὰ νὰ γένουν ἀπούτα· διατὶ δὲν ὁπίστεψες τὰ λόγιά μου· τὰ ὁποῖα θέλουν τελειωθῆ εἰς τὸν καιρόν.

21 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκαλον καὶ ἀνάμεναν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζαν πῶς ἀργοῦσε μέσα εἰς τὸν ναόν.

22 Καὶ ὡσὰν ἐβγῆκε δὲν ἠμποροῦσε νὰ τοὺς σωστύσῃ, καὶ ἐγνώρισαν ὅτι ὀπαστίαν εἶδε μέσα εἰς τὸν ναόν· καὶ αὐτὸς τοὺς ἔλεγε, καὶ ἀπόμεινε βωβός.

23 Καὶ ὡσὰν ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας, ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι του.

24 Καὶ ὕστερα ἀπ' ἐκείνες ταῖς ἡμέραις, συνήλαβεν ἡ Ἐλισάβετ ἡ γυναῖκά του καὶ ἐκρύβε τὸν λόγον του πέντε μῆνες καὶ ἔλεγε,

25 Ὅτι τέτοιες λογῆς μὲ ἔκαμεν, ὁ αὐθέντης εἰς ταῖς ἡμέραις ταύτες ὁποὺ ἐπέβλεψεν εἰς ἐμένα νὰ ἐβγάλῃ τὸ ὄνειδός μου ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

26 Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα ἀπεστάλθη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, τὴ ὁποία τὸ ὄνομα ἦτον Ναζαρέτ,

27 Εἰς μίαν παρθένον ἀρραβωνιασμένην μὲ ἄνδρα, τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωσὴφ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Δαβίδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.

28 Καὶ ὡσὰν ἠμπῆκεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μὲ σέ· εὐλογημένη σὺ ἀνάμεσα εἰς ταῖς γυναῖκες.

29 Καὶ ἐκείνη ὡσὰν τὴν εἶδεν ἐσυγχύθη εἰς τὰ λόγιά του· καὶ ἐστοχάζετον, τί λογῆς εἶναι ἡ τοιαύτη ὁ χαιρετισμός.

30 Καὶ λέγει εἰς ὁ ἄγγελος, μὴν φοβᾶσαι Μαριάμ· διατὶ εὗρες χάριν παρὰ εἰς τὸν θεόν.

31 Καὶ θέλεις ἐγκατοικήσῃ καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν καὶ νὰ κράλισης τὸ ὄνομά του Ἰησοῦν.

32 Οὗτος θέλει εἶσαι μέγας καὶ θέλει καλεσθῆ υἱὸς ὑψίστου· καὶ ὁ αὐθέντης ὁ θεὸς θέλει τοῦ δώσει τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρός του.

33 Καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ ἡ βασιλεία του δὲν θέλει ἔχει τέλος.

34 Καὶ ἡ Μαριὰμ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον, πῶς θέλει εἶσαι τοῦτο, ὁποὺ ἐγὼ ἄνδρα δὲν γνωρίζω;

35 Καὶ ἀποκρίθη ὁ ἄγγελος καὶ εἶπεν· πνεῦμα ἅγιον θέλει ἔλθει εἰς ἐσένα, καὶ δύναμις τοῦ ὑψίστου θέλει σὲ σκιάσει, διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο ὁποὺ μέλλει νὰ γεννηθῆ ἀπὸ σένα ἅγιον, θέλει καλεσθῆ υἱὸς θεοῦ.

36 Καὶ

36 Καὶ τὰ κῆ ἡ Ἐλισάβετ ἡ λίαση ὅτι καὶ τὴ θηλὴ τὴ σωτέρα συγγενίσα ὁπὸ σωίλαβεν κῆ αὐτὴ ὗεν εἰς τὸ γῆρας· κῆ μὲ τοῦτον τ μῆνα ἴχει ἓξιμῆς ἐγκυσεμβρίη, αὐτὴ ὁπὲ ἦτον στέρα.

37 Διατὶ σμᾶ εἰς τὸν θεὸν καιθένα φεᾶγμα δὲν ἔναι ἀδύναλον.

38 Καὶ εἶπε Μαριὲμ, να ἡ θέλη τὴ κυρία κῆ ἂς μὲ γένει κῆ τὸ λόγοσε· κῆ ἐβάλθη ἀπ' αὐτλιὼ ὁ ἄγγελος.

39 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐσυκώθη ἡ Μαριὲμ κῆ ἐπῆγεν εἰσπλιὼ ὀρεινὴν μὲ ἀσπάδιν, εἰς πόλιν τῆ Ἰούδα.

40 Καὶ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ σπίτι τῆ Ζαχαρίε, κῆ ἐχαιρέτησεν τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ὡσὰν ἄκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τ χαιρετισμὸν τῆς Μαρίας, ἐπήδησε τὸ βρέφος μέσα εἰς τὴν κοιλίαν της· κῆ ἐπλήθη πνεύματος ἁγίε ἡ Ἐλισάβετ.

42 Καὶ ἐξεφώνησε φωνὴν μεγάλην κῆ εἶπεν, εὐλογημένη εἶσαι ἐσὺ μέσα εἰς τὰς γυναῖκας· κῆ εὐλογημένο ὁ καρπὸς τ κοιλίαις σε.

43 Καὶ ὁπὸ πού μοῦ εἶναι ἐτοῦτο να ἔλθη ἡ μάνα τῆ κυρίε μου εἰς τὸ σπίτι μου εἰς ἐμένα;

44 Διατὶ αὐτὸς ὁπὸ ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆ χαιρετισμοῦ σε εἰς τὰ αὐτία μου, τὸ βρέφος ἐπήδησεν ὁπὸ τὴν χαρὰ μέσα εἰς τ κοιλίαν μου.

45 Καὶ καλότυχη εἶσαι ἐκείνη ὁπὸ ἐπίστεψεν, ὅτι θέλουν τελειωθῆ ἐκεῖνα ὁπὸ ἐλαλήθηκαν εἰς αὐτλιὼ ἀπὸ τ κύριον.

46 Καὶ εἶπε Μαριὲμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τ κύριον.

47 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἠγαλλίασεν ὁπὸ τὸν θεὸν τὸν σωτῆρα μου.

48 Ὁτι ἐπέβλεψεν ὁπὸ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆ· κῆ να ἀπὸ τῶρα κῆ ὁμπρὸς θέλουν μὲ καλοτυχίσει ὅλαις αἱ γενεαῖς.

49 Διατὶ ὁ δυνατὸς ἔκαμέ μου ἐκ μέρος μεγάλα θαύματα κῆ τὸ ὄνομά τ ἔναι ἅγιον.

50 Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τ ἔναι εἰς γενεὰν εἰς ἐκείνους ὁπὸ τὸν φοβοῦνται.

51 Ἔκαμε δύναμιν μὲ τὸ χέρι τ διασκόρπισεν ὑπερφανεύς μὲ τὴν διάνοιαν τῆς καρδίας.

52 Ἐκατέβασε δυνάστες ἀπὸ τὰ θρονιάτσα, κῆ ὕψωσε ταπεινούς.

53 Τοὺς πεινασμένους ἐχόρτασεν ἀγαθά· κῆ ἐσὺ πλουσίους ἐξαπόστειλε κῆ ἐσὺ ἔσκιλα ἐδικαίως.

54 Ἐβοήθησε τὸν Ἰσραὴλ τὸ παιδὶ τ, να ἐνθυμηθῆ τὴν ἐλεημοσύνη τ

55 Καθὼς τὸ ἐλάλησε εἰς τοὺς πατέρας μᾶς, εἰς τ Ἀβραὰμ κῆ εἰς τὸ σπέρμα τ εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Καὶ ἡ Μαριὲμ ἔμεινε μαζὶ μὲ τ Ἐλισάβετ ἴσως τρεῖς μῆνες, κῆ ὕστερα ἐγύρισεν εἰς τὸ σπίτι της.

57 Καὶ ἐπλήρωσεν ὁ καιρὸς τ Ἐλισάβετ να γεννήσῃ, κῆ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἀκουστῆλο οἱ γειτόνοις κῆ οἱ συγγενεῖς της, ὅτι ἐμεγάλωσε κύριος τὸ ἔλεός του μετ' αὐτλιὼ, κῆ τὸν ἐσυγχάρησαν.

59 Καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἦλθαν να περίσῃσεν τὸ παιδίον, κῆ τὸ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆ παλαίστα Ζαχαρίαν.

60 Καὶ

60 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ μάνα του καὶ εἶπεν, ὄχι· Ζαχαρίας, θὰ λέγεται Ἰωάννης θέλει κ᾽ εἶδε.

61 Καὶ λέγανε, ὅτι κανεὶς δὲν εἶναι εἰς τὴν γενεάν σε, ὁποῦ νὰ κρατῆται μὲ τὸ ὄνομα τοῦτο.

62 Καὶ ἔνευσαν κ᾽ εἰς τὸν πατέρα του, τί θέλει νὰ τὸ κράξουν.

63 Καὶ ἐζήτησε πινακίδα καὶ ἔγραψε, λέγοντας, Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομά του· καὶ ἐθαύμασαν ὅλοι.

64 Καὶ παρευθὺς ἀνοίχθη τὸ στόμα του Ζαχαρίου, καὶ ἡ γλῶσσά του· καὶ ἐλάλει καὶ ὕμνει τὸν Θεόν.

65 Καὶ φόβος ἦλθεν εἰς ὅλους ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν τριγύρους· καὶ εἰς ὅλα τὰ ὄρη τῆς Ἰουδαίας ἐδιδιγένηκαν ὅλα τὰ λόγια ἐκεῖνα.

66 Καὶ ὅλοι τὰ ἔβαλαν μέσα εἰς τὴν καρδίαν τους ὅσοι τὰ ἄκουσαν κ᾽ ἐλέγανε· τί ἄρα θέλει εἶναι τὸ παιδίον ἐκεῖνο; καὶ τὸ χέρι τοῦ Κυρίου ἦτον μετ᾽ αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ του ἐπλήσθη πνεῦμα ἁγιον· καὶ ἐπροφήτευσε λέγοντας.

68 Ἂς εἶναι εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαόν του.

69 Καὶ ἐσήκωσε δύναμιν σωτηρίας εἰς τὸ σπίτι τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδός του.

70 Καθὼς τὸ εἶπε διὰ μέσου τοῦ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος τῶν προφητῶν του.

71 Σωτηρίαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας, καὶ ἀπὸ τὸ χέρι ὅλων ἐκείνων ὁποῦ μᾶς μισοῦσι.

72 Νὰ κάμῃ ἔλεος μαζὶ μὲ τοὺς πατέρας μας καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἁγίαν διαθήκην του.

73 Τὸν ὅρκον ἐκεῖνον ὁποῦ ὤμοσεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα μας νὰ μᾶς δώσῃ,

74 Νὰ ἠμποροῦμεν ἐμεῖς χωρὶς φόβον ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μας, νὰ τὸν λατρεύωμεν.

75 Μὲ ἁγιωσύνην καὶ δικαιοσύνην ὁμπροστά του, εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μας.

76 Καὶ ἐσὺ παιδίον θέλεις κραχθῇ προφήτης τοῦ ὑψίστου· διατὶ θέλεις πάγει ὁμπροστὰ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου νὰ ἑτοιμάσῃς τοὺς τρόπους του.

77 Νὰ δώσῃς γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν του εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν τους.

78 Διὰ τὴν σπλαγχνίαν τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ μας· μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπεσκέφθη ἀνατολὴ ἀπ᾽ ὕψους.

79 Νὰ φέξῃ εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάθενται εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, νὰ στείλῃ τοὺς πόδας μας εἰς τὴν στράταν τῆς εἰρήνης.

80 Καὶ τὸ παιδίον ἠὐξαινε, καὶ ἐδυναμώνετον κ᾽ τὸ πνεῦμα· καὶ ἦτον εἰς τὰς ἐρημίας, ἕως τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἔφεπε νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ᾽ ἔγινεν εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐβγῆκεν ὁρισμὸς ἀπὸ τὸν Καίσαρα τὸν Αὔγουστον, νὰ ἀπογραφῇ ὅλη ἡ οἰκουμένη.

2 Ἐτέτη ἡ ἀπογραφὴ ἦτον πρώτη, ἀνθυπατεύοντος τῆς Κυριλίας τῆς Συρίας.

3 Καὶ

3 Καὶ ἐπορεύθη ὅλοι νὰ ἀπογραφοῦνται πᾶσα ἕνας εἰς τὴν ἰδικήν του πόλιν.

4 Καὶ ἀνέβη καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ, ἡ ὁποία κρέπεται Βηθλεὲμ, μὲ τὸ νὰ ἦτις ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ἀπὸ τὴν φαμελίαν τοῦ Δαβίδ.

5 Νὰ ἀπογραφῇ μαζὶ μὲ τὴν Μαριὰμ ὁποῦ τὴν εἶχεν ἀρραβωνιασμένην, διὰ γυναῖκα του, ἡ ὁποία ἦτον ἐγκυμονημένη.

6 Καὶ ὅταν ἦταν ἐκεῖ ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραις νὰ γεννήσῃ αὐτὴ.

7 Καὶ ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν πρωτότοκον, καὶ τὸν ἐτύλιξε καὶ τὸν ἐπλαγιάσεν εἰς τὸ παχνὶ· διατὶ δὲν εἶχαν αὐτοὶ τόπον εἰς τὸ κονάκι.

8 Καὶ ἦτανε καὶ ποιμένες εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὁποῦ ἐμβίαζαν ἔξω εἰς τὰ χωράφια, καὶ ἐφύλαγαν τὴν νύκτα τὸ κοπάδι τους.

9 Καὶ παρουδοὺς ἄγγελος Κυρίου ἤλθεν εἰς αὐτοὺς καὶ δόξα Κυρίου ἔλαμψε τριγύρωτες· καὶ ἐφοβήθηκαν μίαν φόβον.

10 Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς εἶπε, μὴν φοβᾶσθε· διατὶ σᾶς ἀναγγέλλω χαρὰν μεγάλην, ἡ ὁποία θέλει εἶναι εἰς ὅλον τὸν λαόν.

11 Ὅτι σᾶς ἐγεννήθη σήμερον σωτὴρ, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς Κύριος εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβίδ.

12 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σημάδι, ὅτι θέλετε εὕρει βρέφος τυλιμμένον, νὰ κείτεται μέσα εἰς τὸ παχνί.

13 Καὶ παρουδοὺς μαζὶ μὲ τὸν ἄγγελον, εὑρέθη πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου ὁποῦ ὑμνοῦσαν τὸν Θεὸν καὶ ἔλεγαν,

14 Δόξα εἰς ὑψίστους Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, εἰς ἀνθρώπους εὐδοκία.

15 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν ἀπ' αὐτοὺς οἱ ἄγγελοι καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸν οὐρανὸν· οἱ ποιμένες εἶπαν ἀναμεσάτους, γιὰ ἂς πᾶμεν λοιπὸν ἕως τὴν Βηθλεὲμ νὰ ἰδοῦμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὁποῦ ἔγινε τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἔκαμε νὰ γνωρίσωμεν.

16 Καὶ ἐπῆγαν γλήγορα καὶ εὗρηκαν τὴν Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος ὁποῦ ἐκείτετον εἰς τὸ παχνί.

17 Καὶ ὡσὰν ἴδαν ἐφανέρωσαν τὸν λόγον ὁποῦ εἶπαν διὰ τὸ παιδί τοῦτο.

18 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ ἄκουσαν ἐθαύμασαν εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ εἶπαν οἱ ποιμένες.

19 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἐφύλαττεν ἐκεῖνα ὅλα τὰ λόγια· βάλλοντάς τα μέσα εἰς τὴν καρδίαν της.

20 Καὶ οἱ ποιμένες ἐγύρισαν δοξάζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν, εἰς ὅλα ὅσα ἄκουσαν καὶ ἴδαν, καθὼς τοὺς ἐλαλήθη.

21 Καὶ ὡσὰν ἐτελειώθησαν οἱ ἡμέραις νὰ περιτμήσουν τὸ παιδίον καὶ τὸ ὠνόμασαν Ἰησοῦν, καθὼς τὸ ὠνόμασεν ὁ ἄγγελος, πρὶν νὰ συλληφθῇ αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.

22 Καὶ ὅταν ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραις τοῦ καθαρισμοῦ τους κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωυσέως, τὸν ἀνέβασαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα νὰ τὸν παραστήσουν εἰς τὸν Θεόν.

23 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ὅ-

τι κάθε ἀρσενικὸν ὁπὲ ἀνοίγῃ μήτραν θέλει κυηθῆ ἅγιον εἰς τὸ Θεόν.

24 Καὶ νὰ δώσουν θυσίαν καθὼς τὸ λέγει εἰς τὸ νόμον τοῦ Θεοῦ, ἕνα ζεῦγάρι τρυγόνια, ἢ δύο περιστερόπελια.

25 Καὶ τότε ἐκεῖνον τὸ καιρὸν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ ὁποῖον τὸ ἔλεγαν Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦτον δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, καὶ ἀπαντόχαρα παρηγορίαν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦτον εἰς αὐτόν.

26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτὸν φανερωμένον ἀπὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, νὰ μὴν ἰδῇ θάνατον, φὸ τοῦ νὰ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν μεμένον ἀπὸ τὸ πνεῦμα· καὶ ἐκεῖ ὁπὲ ἐμπάζασιν οἱ γονεῖς τὸ παιδίον τὸ Ἰησοῦν νὰ κάμουν αὐτὲ καθὼ συνήθειαν τοῦ νόμου δι' αὐτό.

28 Καὶ αὐτὸς τὸ ἐδέχθη μέσα εἰς τὰ ἀγκάλας του· καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε.

29 Τώρα βγάλτρεύεις τὸν δοῦλόν σου, αὐθέντη, μὲ εἰρήνη, καθὼ τὸ λόγον σου.

30 Διατὶ τὰ μάτια μου εἶδαν τὸ σωτήριόν σου.

31 Τὸ ὁποῖον ἑτοίμασες ὁμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον ὅλων τῶν λαῶν.

32 Φῶς νὰ φωτίσῃ τὰ ἔθνα, καὶ δόξαν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ.

33 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μητέρα θαύμαζαν εἰς ἐκεῖνα ὁπὲ ἐλέγανται δι' αὐτό.

34 Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαριὰμ τὴν μητέρα τα· νὰ, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ὁπὲ ἀντιπεῖται.

35 Καὶ ἰσὲ σένα, καὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ψυχήν σου θέλει περάσει σπαθί, διὰ νὰ ξεσκεπασθοῦν διάφορα λογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν.

36 Καὶ (τότε) ἦτον καὶ ἡ Ἄννα ἡ προφήτης ἡ θυγατέρα τοῦ Φανουὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ, καὶ αὐτὴ προβασμένη πολλῶν χρονῶν, ἔζησε ἑπτὰ χρόνες μὲ τὸν ἄνδρα ἀφότου ἐπαντρεύθη.

37 Καὶ ἐτότε ἦτον χήρα ἕως ὁποὺ ὀγδόντα τεσσέρων χρονῶν· ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἐμάκρυνεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν, ἔζησε νύχτα καὶ ἡμέραν μὲ νηστείαις καὶ μὲ δεήσεις.

38 Καὶ ἐτότε ἔζησε νὰ ἔλθῃ ἐκείνη τὴν ὥραν ἀνταποκρινομένη ἐδόξαζε τὸν Θεόν, καὶ ἐμίλει διὰ τὸ παιδίον εἰς ὅλους ἐκείνους ὁπὲ ἀναμένασιν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

39 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν ὅλα ἐκεῖνα ὁπὲ ἔπρεπε καθὼ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν ὀπίσω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν τὴν Ναζαρέτ.

40 Καὶ τὸ παιδίον ηὐξάνετο καὶ ἐδυναμώνετον καθὼ τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπληρώτο σοφίας· καὶ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτον εἰς αὐτό.

41 Καὶ ἐπήγαιναν οἱ γονεῖς τὸν κάθε χρόνον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅταν ἔγινε δώδεκα χρονῶν ἀνέβηκαν ἐς τὴν Ἱερουσαλὴμ καθὼ συνήθειαν τῆς ἑορτῆς.

43 Καὶ

43 Καὶ πολυνοῦλας τ ἡ-
μέρας, ὅπου ὅπε ἐχύριζαν ἐ-
κεῖνοι, ἀπόμεινε τὸ παιδιὸν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ· κ
ὁ Ἰωσὴφ κ ἡ μητέρα του δὲν
τὸ ἤξεραν.

44 Ἀμὴ λογιάζοντας πῶς
νὰ ἦβε μὲ τὴν συνοδίαν ἤλ-
θαν μιὰς ἡμέρας σρόσω, κ
τ ἀναζήτησαν εἰς τοὺς συγ-
γενεῖς κ εἰς τοὺς γνωρίμους.

45 Καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν τ
εὕρεν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἰερου-
σαλὴμ χαρεύοντάς τον.

46 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τρεῖς
ἡμέρας τ εὑρῆκαν μέσα εἰς τὸ
ἱερὸν ὅπου ἐκάθητον ἀνάμεσα
εἰς τοὺς διδασκάλους κ τοὺς ἄκου-
γε, κ τοὺς ἐρώτα.

47 Καὶ ἐθαύμαζαν ὅλοι ὅσοι
τ ἤκουσάν εἰς τὴν γνῶσίν του κ εἰς τ ἀποκρίσεις του.

48 Καὶ ὡσὰν τ εἶδαν ἐξε-
πλάγησαν· κ λέγει του ἡ μη-
τέρα του· παιδάκι μου, διατί μας
ἔκαμες ἔτζι; νὰ ὁ πατήρ σου κ
ἐγὼ λυπημένοι σὲ ἐζητούσαμεν.

49 Καὶ εἶπέν τους· διατὶ μὲ
ζητεῖτε; δὲν ἠξεύρετε πῶς
κάμνει χρεία νὰ εἶμαι εἰς τὰ
πράγματα τ πατρός μου;

50 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐννόησαν
τ λόγον ὁπου τοὺς εἶπε.

51 Καὶ κατέβη μαζί τους,
κ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ κ
τοὺς ὑποτάσσετον· κ ἡ μητέρα
του ἐφύλαττεν ὅλα τὰ λόγια ἐ-
κεῖνα μέσα εἰς τὴν καρδίαν της.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπρόκοπτε
κ αὔξανεν κ εἰς τὴν σοφίαν
κ εἰς τὴν ἡλικίαν κ εἰς τὴν
χάριν, σιμὰ εἰς τ Θεὸν κ
εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Κεφ. γ'. 1.

ΚΑΙ εἰς τοῦ δεκαπέντε χρό-
νους τ αὐτοκρατορείας τ Τι-
βερίου Καίσαρος, ὅτου ἐβα-
σίλευεν ὁ Πόντιος ὁ Πιλά-
του τὴν Ἰουδαίαν, κ ὅταν
ὁ Ἡρῴδης ἦταν τετράρχης τ
Γαλιλαίας, κ ὁ ἀδελφός του ὁ
Φίλιππος τετράρχης τ Ἰτα-
ραίας κ Τραχωνιτιδος χώ-
ρας, κ Λυσανίας τετράρχης
τ Ἀβιληνῆς.

2 Εἰς τ καιρὸν τοῦ Ἀρχιε-
ρέως Ἄννα κ Καϊάφα· ἦλθε
λόγος Θεοῦ εἰς τ Ἰωάννην τ
υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου μέσα εἰς τ
ἔρημον.

3 Καὶ ἐπῆγεν εἰς ὅλην τὴν
περίχωρον τ Ἰορδάνου, κ κήρυ-
τε βάπτισμα μετανοίας εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,

4 Καθὼς ἔβε γεγραμμένον
εἰς τὸ βιβλίον τοῦ λόγου τοῦ
Ἡσαΐα τ προφήτου ὁπου λέ-
γει· φωνὴ ἐκείνου ὁπου βοᾷ μέ-
σα εἰς τὴν ἔρημον, ἑτοιμάσε-
τε τὴν σρόσωπον τοῦ Κυρίου,
κάμετε ἴσιους τοὺς δρόμους του.

5 Κάθε λαγκάδι θέλει γε-
μίσει· κ κάθε ὄρος κ βουνὸ
θέλει ταπεινωθῆ· κ τὰ σρα-
βὰ θέλουσι σιάσει κ οἱ τρα-
χεῖες τόποι τσ σρόσωπα, θέλουν γέ-
νει ἴσα·

6 Καὶ κάθε ἀνθρωπος θέ-
λει ἰδεῖ τὸ σωτήριον τ Θεοῦ.

7 Ἐλεγε λοιπὸν εἰς τοὺς ὄχλους
ὁπου ἐβγαν νὰ βαπτισθοῦσιν
ἀπ' αὐτὸν, παιδιὰ τ ὀχιδνῶν,
τίς σᾶς ἔδειξε νὰ φύγετε ἀπὸ
τὴν ὀργὴν ὁπου μέλλει νὰ ἔλ-
θῃ;

8 Κάμετε τὸ λοιπὸν καρ-
πὸς ὁπου νὰ ἦβε ἄξιοι μετανοί-
ας· κ μὴν ἀρχίσετε νὰ λέ-
γετε ἐν ἑαυτοῖς· ἐμεῖς ἐχο-
μεν πατέρα τ Ἀβραάμ. διατὶ
σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δυνά-
ται ἀπὸ τ πέτρας ἐτούτες νὰ

ξέρασι σιν παιδία εἰς τ' Α-
βραὰμ.

9 Καὶ νὰ κὴ τὸ τρέχει ὁ-
πᾶ κεῖται εἰς τὸν ῥίζαν τῶν
δένδρων· κάθε δένδρον ὁπᾶ δὲν
κάμνει κάλον καρπὸν, κόπτεται
κὴ βάλλεται εἰς τὸν φωτιά.

10 Καὶ οἱ ὄχλοι τ' ἐρωτῶ-
σάν κὴ τῦ ἔλεγαν, τί νὰ κάμω-
μεν λοιπὸν;

11 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρί-
θη κὴ λέγει τους· ἐκεῖνος ὁπᾶ
ἔχει δύο ῥέχα, ἂς δώσι τὸ
ἕνα ἐκεῖνο ὁπᾶ δὲν ἔχει· τὸ
αὐτὸ ἂς κάμει κὴ ἐκεῖνος ὁ-
πᾶ ἔχει φαγιά.

12 Καὶ ἦλθαν κὴ οἱ τελῶ-
ναι νὰ βαπτισθοῦσι, κὴ λέγου-
σι, διδάσκαλε, τί νὰ κάμω-
μεν.

13 Καὶ τοὺ εἶπε· τίποτες
περισσότερον μὴν ζητᾶτε ἀπὸ
δσὺ τὸ διατεταγμένον.

14 Ἐρωτῶσαν κὴ οἱ στρα-
τιῶται κὴ ἔλεγαν· ἀμὴ ἐμεῖς
τί νὰ κάμωμεν; κὴ εἶπε τους·
κανένα νὰ μὴν διασείετε,
μὴ ἢ νὰ συκοφαντήσετε· κὴ
νὰ εἶσε ἀγχαριστημένοι, εἰς τ'
ῥόγιά σας.

15 Καὶ βαπτίζετας ὁ λαὸς,
κὴ διαλογιζόμενοι ὅλοι μέσα-
τες διὰ τ' Ἰωάννου, μήπως
κὴ ἤθελεν εἶσαι αὐτὸς ὁ Χρι-
στός.

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης εἰς
ὅλους κὴ εἶπεν· ἐγὼ σᾶς βα-
πτίζω μὲ νερὸ ἀμὴ ἔρχεται ὁ
δωματωτέρος μου, τῦ ὁποίου ἐγὼ
δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ
λιελοῦτ παπουτζιέλι· αὐτὸς
θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ Πνεῦ-
μα ἅγιον κὴ μὲ φωτιάν.

17 Εἰς τῦ ὁποίου τὸ χέρι
εἶ τὸ φτιάρι· κὴ θέλ' καθα-
ρίσει τὸ ἀλώνι τοῦ· κὴ θέλ' μα-
ζώξει τὸ σιτάρι εἰς τὸ ἀμπά-
ρι τοῦ· κὴ τὸ ἄχυρον θέλει τὸ
κάψει μὲ φωτιὰ ὁπᾶ δὲν
σβεῖ ποτέ.

18 Καὶ ἄλλα πολλὰ παρα-
κινῶν ἐδασκάλιζε τ' λαόν.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χης ἐζηλίας νὰ ἤθελε τὸν ἀπ' ω-
πόν του διὰ τὸν Ἡρωδιάδα τὸν
γυναῖκα τῦ ἀδελφῦτε τῦ Φι-
λίππε κὴ διὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ
κακὰ ὁπᾶ ἔκαμε ὁ Ἡρώδης,

20 Ἐπρόσθεσι κὴ τοῦτο ἀπά-
νω εἰς ὅλα κὴ ἐσφάλισε τ' Ἰω-
άννου μέσα εἰς τ' φυλακήν.

21 Καὶ ὅταν ἐβαπτίζετο ὅ-
λος ὁ λαὸς, ἐκεῖ ὁπᾶ ἐβα-
πτίσθη ὁ Ἰησῦς κὴ ἐπροσεύχε-
τον ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοί.

22 Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγι-
ον ἐκατέβη μὲ σωματικὸν εἶ-
δος, ὡσὰν περιστέρι ὁπᾶ πά-
νω εἰς αὐτὸν· κὴ νά, κὴ ἦλθε φωνὴ
ἀπὸ τ' οὐρανὸν ὁπᾶ ἔλεγεν, ἐ-
σὺ εἶσαι ὁ υἱός μου ὁ ἠγαπημέ-
νος εἰς ἐσένα εὐαπεύδοκησα.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησῦς ἦτον
ὡσὰν νὰ ἄρχετε τριάντα χρο-
νῶν. κάθως ἠγλέπετον νὰ εἶ-
ναι υἱὸς τῦ Ἰωσὴφ· κὴ ὁ Ἰω-
σὴφ τῦ Ἡλὶ.

24 Καὶ ὁ Ἡλὶ τῦ Ματθὰν·
κὴ ὁ Ματθὰν τῦ Λεβὶ· κὴ ὁ
Λεβὶς τῦ Μελχὶ· κὴ ὁ Μελχὶς
τ' Ἰαννᾶ, κὴ ὁ Ἰαννᾶ τ' Ἰωσὴφ.

25 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ τῦ Μα-
ταθία· κὴ ὁ Ματταθίας τῦ Α-
μὼς· κὴ Ἀμὼς τῦ Ναοὺμ· κὴ
Ναοὺμ τῦ Ἐσλὶ· κὴ ὁ Ἐσλὶς
τῦ Ναγγαί.

26 Καὶ ὁ Ναγγαὶ τ' Μαὰθ·
κὴ Μαὰθ τῦ Ματταθία· κὴ
Ματταθίας τῦ Σεμεῖ· κὴ Σε-
μεῖς τῦ Ἰωσὴφ· κὴ Ἰωσὴφ
τῦ Ἰούδα.

27 Καὶ Ἰούδας τῦ Ἰωαννᾶ·

κὴ

καὶ Ἰωαννὰς τοῦ Ῥησὰ καὶ Ῥησᾶς τοῦ Ζοροβάβελ· καὶ Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιὴλ· καὶ Σαλαθιὴλ τοῦ Νηρὶ,

28 Καὶ Νηρὶς τοῦ Μελχὶ· καὶ Μελχὶς τοῦ Ἀδδὶ· καὶ Ἀδδὶς τοῦ Κωσὰμ· καὶ Κωσὰμ τοῦ Ἐλμωδὰμ τοῦ Ἤρ.

29 Καὶ Ἤρ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἐλιέζερ· καὶ Ἐλιέζερ τοῦ Ἰωρεὶμ· καὶ Ἰωρεὶμ τοῦ Μαθθὰτ· καὶ Μαθθὰτ τοῦ Λευὶ.

30 Καὶ Λευὶ τοῦ Συμεὼν· καὶ Συμεὼν τοῦ Ἰούδα· καὶ Ἰούδας τοῦ Ἰωσηφ· καὶ Ἰωσηφ τοῦ Ἰωνὰμ· καὶ Ἰωνὰμ τοῦ Ἐλιακείμ.

31 Καὶ Ἐλιακεὶμ τοῦ Μελεὰ· καὶ Μελεᾶς τοῦ Μαϊνὰμ· καὶ Μαϊνὰν τοῦ Μαθθατὰ· καὶ Μαθθατᾶς τοῦ Ναθὰμ· καὶ Ναθὰν τοῦ Δαυὶδ.

32 Καὶ Δαυὶδ τοῦ Ἰεσσαὶ· καὶ Ἰεσσαὶ τοῦ Ὠβὴδ· καὶ Ὠβὴδ τοῦ Βοὸζ· καὶ Βοὸζ τοῦ Σαλμὼν· καὶ Σαλμὼν τοῦ Ναασσών·

33 Καὶ Ναασσὼν τοῦ Ἀμιναδὰβ· καὶ Ἀμιναδὰβ τοῦ Ἀρὰμ· καὶ Ἀρὰμ τοῦ Ἐσρώμ· καὶ Ἐσρὼμ τοῦ Φαρὲς· καὶ Φαρὲς τοῦ Ἰούδα·

34 Καὶ Ἰούδας τοῦ Ἰακὼβ· καὶ Ἰακὼβ τοῦ Ἰσαὰκ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀβραὰμ· καὶ Ἀβραὰμ τοῦ Θάρρα· καὶ Θάρρας τοῦ Ναχὼρ.

35 Καὶ Ναχὼρ τοῦ Σερούχ· καὶ Σερούχ τοῦ Ῥαγαῦ· καὶ Ῥαγαῦ τοῦ Φαλὲκ· καὶ Φαλὲκ τοῦ Ἔβερ· καὶ Ἔβερ τοῦ Σαλὰ.

36 Καὶ Σαλὰ τοῦ Καϊνὰμ· καὶ Καϊνὰν τοῦ Ἀρφαξὰδ· καὶ Ἀρφαξὰδ τοῦ Σὴμ· καὶ Σὴμ τοῦ Νῶε· καὶ Νῶε τοῦ Λάμεχ·

37 Καὶ Λάμεχ τοῦ Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα τοῦ Ἐνὼχ· καὶ Ἐνὼχ τοῦ Ἰάρεδ· καὶ Ἰάρεδ τοῦ Μαλελεὴλ· καὶ Μαλελεὴλ τοῦ Καϊνάν.

38 Καὶ Καϊνὰν τοῦ Ἐνὼς· καὶ Ἐνὼς τοῦ Σὴθ· καὶ Σὴθ τοῦ Ἀδὰμ· καὶ Ἀδὰμ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἤγετο διὰ τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον,

2 Καὶ ἐπειραζόμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου σαράκοντα ἡμέρας, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν αἱ ἡμέραι, ὕστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, λέγων· γέγραπται ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου.

6 Καὶ εἶπεν ὁ διάβολος πρὸς αὐτόν· σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν.

7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σοῦ πᾶσα.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

9 Καὶ ἤγαγεν εἰς Ἰερου-

ερυσθῆναι, καὶ ἔστησάτην ἀπάνω εἰς τὸν ἄκρον τοῦ Ἱερᾶ, καὶ ἔπεσε, ἐὰν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίξε τὸ λόγωσε ἀπ' ἐδῶ κάτω.

10 Διατὶ ἔγραμμένον, ὅτι θέλει φορτάξει τοὺς ἀγγέλους διὰ λόγωσε νὰ σὲ διαφυλάξουν.

11 Καὶ νὰ σὲ φέρουν ἀπάνω εἰς τὰ χέρια τους διὰ νὰ μὴν σκοντάψῃς εἰς τὸν πέτρον τὸ ποδάρισε.

12 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει του, Ἔφθη, διὰ θέλεις δοκιμάσει Κύριον τὸν Θεόν σου.

13 Καὶ τελειώσας πάσθε πειρασμόν, ὁ διάβολος ἐμάκρυνεν ἀπ' αὐτὸν ἕως τὸν (διορισμόν) καιρόν.

14 Καὶ ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς μὲ τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἡ φήμη βγῆκεν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν διὰ λόγου του.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν εἰς τὰ συναγωγαῖς του δοξαζόμενος ἀπὸ ὅλους.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ· ἐκεῖ ὅπου ἦτον θρεμμένος, καὶ ἐμπῆκε κατὰ τὴν συνήθειάτου τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐσηκώθη νὰ διαβάσῃ.

17 Καὶ τοῦ ἔδωκαν τὸ βιβλίον τοῦ Ἡσαΐα τοῦ προφήτου· καὶ ἀνοίγοντας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν τόπον ὅπου ἦτον γεγραμμένον,

18 Τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐπάνω εἰς ἐμέ, καὶ διὰ τοῦτο μὲ ἔχρισεν καὶ μὲ ἔστειλε διὰ νὰ εὐαγγελίσω τοὺς πτωχούς, νὰ ἰατρεύσω ἐκείνους ἀπού ἔχουν καρδίαν κατακεκισμένην, καὶ κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς σκλαβωμένους, καὶ ξύσιλευθ εἰς τοὺς τυφλούς· νὰ πέμψω μὲ συγχώρησιν τοὺς πληγωμένους.

19 Νὰ κηρύξω χρόνον Κυρίου εὐπρεπῆ.

20 Καὶ σφαλίσας τὸ βιβλίον καὶ διδωκάσας τοῦ ὑπηρέτου ἐκάθισε· καὶ τὰ μάτια ὅλων ἀπὸ ἦταν εἰς τὸ συναγωγὴν ἀνθρώπεζαν εἰς αὐτόν.

21 Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ, ὅτι σήμερον ἐτελειώθη ἡ γραφὴ ἐτούτη εἰς τὰ αὐτία σας.

22 Καὶ ὅλοι ἐμαρτυρᾶσθε εἰς αὐτὸν, καὶ ἐθαύμαζαν εἰς τὰ λόγια τὰ χαριτωμένα ἀπὸ βγῆκαν ἀπὸ τὸ στόμα του· καὶ ἔλεγαν· δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· ἐξάπαντος θέλετε μοῦ εἰπεῖ τὴν παραβολὴν ἐτούτην· ἰατρὲ, θεράπευσε τὸν λόγωσε, ὅσα ἀκούσαμεν ἀπὸ ἔγινεν εἰς τὴν Καπερναούμ, κάμετα καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδασου.

24 Καὶ εἶπε, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι κανένας προφήτης εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν πατρίδασου.

25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σᾶς λέγω, πολλαῖς χῆραις ἦταν εἰς τὰ καιρὸν τοῦ Ἠλία εἰς τὸ γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅταν ἐσφάλισεν ὁ οὐρανὸς τρεῖς ἤμισυ χρόνους· εἰς τόσον ὅπου ἔγινε μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν γῆν.

26 Καὶ εἰς καμμίαν ἀπ' αὐτοὺς ἐστάλθη ὁ Ἠλίας, παρὰ εἰς σαρεφθὰ τῆς Σιδῶνος εἰς γυναῖκα χήρα.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν εἰς τὰ ἡμέραις τοῦ Ἐλισσαίε τοῦ προφήτου εἰς τὸ γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καθεὶς ἀπ' αὐτοὺς

τὰς δὲν ἐκαθαρίσθη, παρὰ Νεεμὰν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ὅλοι ἐγέμισαν θυμὸν εἰς τὸ συναγωγὴν ἀκούοντες τὰ λόγια ἐτοῦτα.

29 Καὶ ἐσυκώθηκαν καὶ ἐδιωξάντιν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ἐπῆγαντον ἕως τὸ φρύδι τοῦ ὄρους, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ πόλις κλισμένη, διὰ νὰ τὸν ξεγκρεμνίσουν.

30 Ἀμὴ αὐτὸς ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν μέσην τους καὶ ἐδιέβη.

31 Καὶ ἐκατέβη εἰς τὴν Καφαρναοὺμ ἡ ὁποία εἶναι πόλις τῆς Γαλιλαίας· καὶ τοὺς ἐδίδασκε εἰς τὰ σάββατα.

32 Καὶ ἐξεπλήττευαν εἰς τὴν διδαχήν του, ὅτι τὸ λόγο του ἦταν ἐξεσιασμένο.

33 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος ὁποὺ εἶχε πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου· καὶ ἐφώναξε μὲ μεγάλην φωνὴν καὶ εἶπεν,

34 Ἄφες ὦ Ἰησοῦ Ναζαρηνὲ, τί ἔχεις νὰ κάμῃς μὲ τὸν λόγο μας; ἦλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς, ἠξεύρω ποῖος εἶσαι, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· σώπασε, καὶ βγὰ ἀπ' αὐτόν. καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν ἔρριξεν εἰς τὴν μέσην, καὶ βγῆκεν ἀπ' αὐτὸν· καὶ δὲν τὸν ἔβλαψε τίποτες.

36 Καὶ μεγάλη τρομάρα τοὺς ἔπιασεν ὅλους, καὶ ἐσυντύχαναν ἀνάμεσά τους καὶ ἔλεγαν· τί εἶναι ἐτοῦτο τὸ λόγο; ἐτι μὲ ἐξουσίαν καὶ δύναμιν προστάσσει τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ βγαίνουν;

37 Καὶ ἡ φήμη του ἔβγηκεν εἰς ὅλον τὸν τόπον τὸν περιχώρου.

38 Καὶ συναγέμβη ὁποὺ τὴν συναγωγὴν ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος· καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἐκρατεῖτο ἀπὸ μεγάλον πόνον· καὶ ἐπαρακαλέσανταν δι' αὐτὴν.

39 Καὶ ἔσταν νὰ πάρῃ ἀπάνω της νὰ στεθῇ, ἐπρόσταξε τὸν πόνον καὶ ἀφησέντου· καὶ παρευθὺς ἐσυκώθη καὶ τοὺς ὑπηρέτα.

40 Καὶ ὅταν ἐβασίλεψεν ὁ ἥλιος ὅλοι ὅσοι εἶχαν ἀσθενημένους ἀπὸ διαφόρους ἀσθένειας τοὺς ἔφεραν εἰς αὐτὸν· καὶ ἀπλὸς βάνοντας ἀπάνω εἰς καθένα τὸ χέρι του τοὺς ἐθεράπευσε.

41 Καὶ βγῆκαν καὶ πολλὰ δαιμόνια ἀπὸ πολλοὺς ὁποὺ ἐκραζαν καὶ ἔλεγαν, ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ μὲ ὀργὴν τοὺ ἐπρόσταξε· καὶ δὲν τὰ ἄφινε νὰ λέγουσιν, ὅτι ἤξεύρεσαν πῶς εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός.

42 Καὶ ἀσὰν ἐξημέρωσεν βγῆκε καὶ ἐδιέβη εἰς ἕνα ἔρημον τόπον, καὶ τὸ πλῆθος τὸν ἐζήτουν· καὶ ἐπῆγαν ἕως ἐκεῖ, καὶ τὸν ἐμποδίζαν νὰ μὴν πορεύεται ἀπ' αὐτούς.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· ὅτι καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις κάνει χρεία νὰ διαγγελίσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι διὰ τοῦτο ἐστάλθηκα.

44 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε'. 1.

ΚΑΙ ὅταν ὁ ὄχλος τὸν ἐπλάκωσε νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἐστέκετον εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ,

2 Καὶ ἴδε δύο καΐκια ὁποὺ ἐστέκοντον εἰς τὴν λίμνην, καὶ οἱ ψαράδες βγήκανε ἀπὸ τὰ καΐκια ἐξέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Καὶ

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμπῆκεν εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ πλοῖα, τὸ ὁποῖον ἦτον τοῦ Σίμωνος, καὶ τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ τραβηχθῇ ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ ἐκάθισε καὶ ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους ἀπὸ τὸ πλοῖον.

4 Καὶ ὡσὰν ἐπαυσε νὰ λαλῇ, εἶπεν εἰς τὸν Σίμωνα, πήγαινε βαθύτερα καὶ ρίξετε τὰ δίκτυά σας νὰ ψαρέψετε.

5 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Σίμων καὶ λέγει τε, διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιάσαμεν καὶ δὲν ὁπιάσαμεν τίποτες· ἀμὰ τώρα μὲ τὸν λόγον σου νὰ ρίξω τὸ δίκτυ.

6 Καὶ ὡσὰν ἔκαμαν ἔτσι τὸ ἐσφάλισαν πολὺ πλῆθος ψαριῶν, ὅπου τὸ δίκτυ τους ἐχάλαζεν.

7 Καὶ ἔγνεψαν τοὺς συντρόφους ὅπου ἦταν εἰς τὸ ἄλλο πλοῖον νὰ ἔλθουν νὰ τοὺς βοηθήσουν· καὶ ἦλθαν· καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα τόσον ὅπου ἤμελλαν νὰ βυθίσουν.

8 Καὶ ὡσὰν ἰδὲν ἔτσι ὁ Σίμων Πέτρος, ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ λέγοντας· αὐθέντη, βγᾶ ἀπὸ μένα· ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός.

9 Διατὶ τοῦ ἐθάμασε τρομάρα, καὶ αὐτὸν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς ἄλλους ὅπου ἦταν μαζί του· διὰ τὸ κυνήγι τῶν ψαριῶν ὅπου ἐπιάσαν.

10 Ὁμοίως καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου· οἱ ὁποῖοι ἦταν σωτερφοι μὲ τὸν Σίμωνα· καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα· μὴν φοβᾶσαι· ἀπὸ τώρα καὶ ὁμπρὸς θέλεις πιάνει ἀνθρώπους ζωντανούς.

11 Καὶ ὡσὰν ἔβγαλαν τὰ πλοῖα εἰς τὴν γῆν, τὰ ἄφηκαν ὅλα καὶ τὸν ἀκολούθησαν.

12 Καὶ μίαν φορὰν ἐβρισκόμενος εἰς μίαν πόλιν, ἦλθεν ἕνας ἄνθρωπος γεμάτος λέπρα, καὶ ὡσὰν εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἔπεσε χαμαὶ φορπωτὸν καὶ τὸν ἐπαρακάλει λέγοντας· αὐθέντη, ἐὰν θέλῃς δύνεσαι νὰ μὲ καθαρίσῃς.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἄπλωσε τὸ χέρι του καὶ τὸν ἐπίασε· καὶ εἶπε, θέλω, καθαρίσου· καὶ παρευθὺς ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτὸν ἡ λέπρα.

14 Καὶ αὐτὸς τοῦ ἐπαράγγειλε νὰ μὴν εἰπῇ κανενὸς τίποτες, ἀμὰ τοῦ εἶπε, πήγαινε δείξε τὸν λόγον σου εἰς τὸν ἱερέα· καὶ φόσφερε τὸ δῶρον σου διὰ τὸν καθαρισμόν σου· καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρτύριον αὐτῶν.

15 Καὶ ἡ φήμη του περισσότερον ἐπέρασε τριγύρω καὶ ἐμαζώνευαν ὄχλοι πολλοὶ νὰ ἀκούσουν, καὶ νὰ ἰατρεύωνται ἀπ' αὐτὸν ἀπὸ τὰς ἀδυνατείας των.

16 Ἀμὰ αὐτὸς ἐπαρεμέρευεν εἰς ἐρημίας καὶ ἐπροσεύχετον.

17 Καὶ ἔγινε μιᾶ ἀπὸ ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐδίδασκε· καὶ ἐκάθηνται οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομοδιδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι ἦλθασιν ἀπὸ κάθε τόπον τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις τοῦ Κυρίου ἦτον, εἰς τὸ νὰ ἰατρεύωνται αὐτοί.

18 Καὶ νά, καὶ (ἔρχεται) ἄνδρες καὶ ἐσήκωναν ἄνθρωπον ἀπάνω εἰς κρεββάτι, ὁ ὁποῖος ἦτον παραλυτικός· καὶ ἐζήτουν νὰ τὸν ἐμπάσουν μέσα, καὶ νὰ τὸν βάλουν ὁμπρός του.

19 Καὶ

19 Καὶ ἐζουσίας νὰ μὲν δύνεται ἀπὸ πᾶ νὰ ἡ ἁμπάσιν διὰ ἡ ὄχλον, διίζηκαν ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα· καὶ ἀπὸ τὰ κεραμίδια, ἡ ἐκατέβασαν μαζὶ μὲ τὸ κρεβάτι εἰς τὸν μέσον καὶ ἔζουγάτον ὁμπρεστᾶ εἰς ἡ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀσὰν εἶδε τὸν πίστιν αὐτῶν εἶπεν εἰς ἡ παράλυτον· ἄνθρωπε, σᾶ ἤ συγχωρεμένες οἱ ἁμαρτίαις σε.

21 Καὶ ἄρχασαν οἱ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι νὰ διαλογιάζενται, καὶ νὰ λέγεν· τὶς εἶναι οὗτος ὁποῦ βλασφημᾶ; τὶς δύναται νὰ συγχωρέσῃ ἁμαρτίας, παρὰ μόνος ὁ Θεός;

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντας τὲς διαλογισμοὺς τες, ἀπεκρίθη καὶ τους εἶπε· τὶ διαλογιάζεσθε μέσα εἰς ἡ καρδίαις σας;

23 Τὶ εἶναι εὐκολότερον, νὰ εἴπῃ πρὸς, σᾶ εἶναι συγχωρεμένες σε ἁμαρτίαις σε, ἢ νὰ εἴπῃ, σύκω ἀπάνω καὶ περιπάτει;

24 Ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδῆτε ὅτι ὁ υἱὸς ἡ ἀνθρώπε ἔχῃ ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, λέγει εἰς ἡ παράλυτον· ἰσὰ νά λέγω, σύκω. καὶ συκώνοντας τὸ κρεβάτι σε, σύρε εἰς τὸ σπίτι σε.

25 Καὶ παρευθὺς ἐσυκώθη ὁμπροσθέτες καὶ ἐσύκωσεν ἐκεῖνα ὁποῦ ἐκείτεν μέσα, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι τε δοξάζοντας ἡ Θεόν.

26 Καὶ ἐτρόμαξεν ὅλοι καὶ ἐδόξασαν ἡ Θεόν· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι φόζον λέγοντες, ὅτι σήμερον ἴδαμεν παραδόξα.

27 Καὶ ὕστερον βγῆκεν ἔξω καὶ ἶδεν ἕνα κεμερκιάρην τὸ ὀνομάτε Λεβὶ, ὁποῦ ἐκαθέτεν εἰς τὸ κεμέρι· καὶ εἶπεν τε ἀκολούθα με.

28 Καὶ ἐκεῖνος ἀφ' ὅλα ἐσυκώθη καὶ ἠκολούθησε.

29 Καὶ ὁ Λεβὶς τὸν ἔκαμε μεγάλον φιλέφι εἰς τὸ σπίτε· καὶ ἦταν ὄχλος πολὺς ἀπὸ κεμερκιάρην, καὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ἐκαθέσθαν εἰς τὸ τραπέζι μὲ αὐτές.

30 Καὶ ἐγόγυζαν οἱ γραμματεῖς τες καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰς τοὺς μαθητάς τες καὶ ἔλεγαν· διατὶ τρώγετε καὶ πίνετε μὲ τοὺς τελώναις καὶ ἁμαρτωλές;

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν, ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι γερσὶ δὲν χρειάζονται ἰατρόν, ἀμὰ οἱ ἀδυνημένοι.

32 Ἐγὼ δὲν ἦλθα νὰ καλέσω τοὺς δικαίους, ἀμὰ τοὺς ἁμαρτωλὲς, νὰ μετανοήσουν.

33 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· διατὶ οἱ μαθηταῖς ἡ Ἰωάννα νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ κάμνουν δέησις, καὶ οἱ μαθηταῖς τῶν φαρισαίων ὁμοίως, καὶ οἱ δικοῖσε τρῶγαν καὶ πίνουν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὲς εἶπε· μπόρεῖτε νὰ κάμετε νὰ νηστεύουν οἱ υἱοὶ τῦ νυμφῶνος ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μὲ αὐτές.

35 Ἀλλὰ θέλουσιν ἔλθῃ ἡμέραις ὅταν παρθῇ ἀπ' αὐτὲς ὁ νυμφίος, καὶ τότε ἐκείναις ἡ ἡμέραις θέλουν νηστεύσῃ.

36 Καὶ εἶπεν τες καὶ μίαν παραβολὴν· ὅτι κανένας ἄνθρωπος δὲν βάνει μπάλωμα καινούργιον, εἰς ῥοῦχον παλαιὸν· εἰδὲ μὴ καὶ τὸ καινούργιον χάλᾳ, καὶ εἰς τὸ παλαιὸν δὲν συμφω-

νεῖ

νεῖ τὸ μπάλωμα τὴ καινούρ-
γιο.

37 Καὶ μὴν ἢ κανένας βάλ-
λει κρασὶ νέον εἰς ἀσκιὰ πα-
λαιὰ· εἰδὲ μὴ τὸ νέον κρασὶ,
κὴ τὰ ἀσκιὰ θέλει σπάσει· κὴ
τὸ κρασὶ θέλει χυθῆ, κὴ τὰ
ἀσκιὰ χαλάσι.

38 Ἀλλὰ τὸ νέον κρασὶ κά-
μει χρεία νὰ τὸ βάλωμεν εἰς
καινούρια ἀσκιὰ διὰ νὰ φυ-
λαχθῆσι κὴ τὰ δύο.

39 Καὶ μὴν ἢ κανένας ὀπὸ
πίνει παλαιὸν κρασὶ θέλει θέ-
λει καινούριον· διατὶ λέγει ὁ
παλαιὸς εἶναι καλήτερον.

Κεφ. ϛ'. ο.

ΚΑΙ τὸ σαββάτον σάββατον,
ἀπὸ τὴν δεύτερίαν ἡμέ-
ραν τῦ πάσχα, ἔτυχε κὴ ἐπερ-
νᾶσαν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ σπαρ-
τὰ· κὴ οἱ μαθηταί θέλε, ἀνα-
πῶσθε στάχυα κὴ τὰ ἔτριζόμ
μὲ τὰ χέριάτες κὴ ἔτρωγαν.

2 Καί κάποιοι ἀπὸ τὲς φα-
ρισαίικες τὲς εἶπαν· διατὶ κά-
μνετε ἐκεῖτο ὀπᾶ δὲν σωφέπει
νὰ γίνεται τὰ σάββατον.

3 Καὶ ὁ Ἰησῦς ἀπεκρίθη
κὴ τὲς εἶπεν· ἐδὲ τῦτο δὲν ἀ-
νεγνώσετε, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ
Δαβίδ, ὅταν ἐπείνασεν αὐτὸς
κὴ ἐκεῖνοι ὁπᾶ ἦταν μαζί τε.

4 Πῶς ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπί-
τι τ' Θεῦ, κὴ ἔπῆρε κὴ ἔφαγε
τὰ ψωμία τ' ωροθέσεως· κὴ
ἔδωκε κὴ ἐκείνες ὀπᾶ ἦταν μα-
ζί τε, τὰ ὁποῖα δὲν ἔξαν ἐ-
ξουσίαν νὰ τὰ φάσιν ἄλλοι πα-
ρὰ μονάχα οἱ ἱερεῖς.

5 Καὶ ἔλεγέτες, ὅτι ὁ υἱ-
ὸς τῦ ἀνθρώπε εἶναι αὐθέντης
κὴ τῦ σαββάτε.

6 Καὶ πάλιν ἄλλο σάββα-
το ἔτυχε νὰ ἐμπῆ μέσα εἰς
τὴν συναγωγὴν, κὴ ἐδίδα-
σκε· κὴ ἦτον ἐκεῖ ἕνας ἄνθρω-
πος, κὴ τὸ ἔνα τε τὸ χέρι το δε-
ξιὸν ἦτον ξερόν.

7 Καὶ τ' ἐπαραφύλαγαν οἱ
γραμματεῖς κὴ οἱ φαρισαῖοι,
ἂν τ' ἐκατρόισε τὸ σάββατο·
διὰ νὰ εὕρεν κατηγορίαν εἰς τὸ-
πάλε.

8 Ἀμὴ αὐτὸς ἤξερε τὲς
διαλογισμέστες, κὴ εἶπεν εἰς
τ' ἄνθρωπον ὁπᾶ εἶχε τὸ χέρι
τε ξερόν, σύκω ἀπάνω κὴ στέ-
σου εἰς τὴν μέσην· κὴ ἐκεῖ-
νος συκωνόμ ἐστάθη.

9 Καὶ ὁ Ἰησῦς λοιπὸν τὲς
εἶπε· θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω ἕ-
να λόγον· τί σωφέπει τὰ σάβ-
βατα, νὰ κάμνῃ κανεὶς, καλόν,
ἢ κακόν; νὰ σώσῃ ψυχήν, ἢ
νὰ τὴν χαλάσῃ.

10 Καὶ συκώνοντας τὰ μά-
τιάτε νὰ ἰδῇ ὅλες τριγύρω,
εἶπεν εἰς τ' ἄνθρωπον ἐκεῖνον,
ἄπλωσε τὸ χέρι σε· κὴ ἐκεί-
νος τὸ ἄπλωσε· κὴ ἀποκατα-
στάθη τὸ χέρι τε γερὸν ὡσὰν κὴ
τὸ ἄλλο.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐγέμισθε μα-
νίαν κὴ ἐσυντύχαιναν ἀνάμε-
σάτες τί νὰ θέλε κάμῃ τ'
Ἰησῦς.

12 Καὶ τ' ἡμέραις ἐκείναις
βγῆκεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσ-
εύξηθῆ, κὴ ἐνυκτέρεψεν εἰς τ'
προσεύχὴ τῦ Θεῦ.

13 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσεν
ἐφώναξε τὲς μαθητάδες τε,
κὴ ἐδιάλεξεν ἀπ' αὐτὲς δώ-
δεκα, τὲς ὁποῖες κὴ ἀποστόλες
ὠνόμασε.

14 Σίμωνα τ' ὁποῖον ὠνό-
μασε Πέτρον· κὴ Ἀνδρέαν τ'
ἀδῆφόν τε. Ἰάκωβον, κὴ Ἰω-
άννην· Φίλιππον, κὴ Βαρθο-
λομαῖον.

15 Ματθαῖον, κὴ Θωμᾶν·
Ἰάκωβον

Ἰάκωβον τ̃ υἱὸν τ̃ Ἁλφαίου, κ̀ Σίμωνα τ̀ καλούμενον Ζηλωτήν,

16 Ἰούδαν τ̀ Ἰακώβου, κ̀ Ἰούδαν τ̀ Ἰσκαριώτην, ὃς κ̀ ἐγένετο προδότης.

17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, κ̀ ὄχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ, κ̀ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ πάσης τ̃ Ἰουδαίας κ̀ Ἰερουσαλὴμ κ̀ τ̃ παραλίου Τύρου κ̀ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ κ̀ ἰαθῆναι ἀπὸ τ̃ νόσων αὐτῶν,

18 κ̀ οἱ ἐνοχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· κ̀ ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις ἐξήρχετο παρ' αὐτοῦ, κ̀ ἰᾶτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν· μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τ̃ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε· μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.

22 Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι κ̀ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς κ̀ ὀνειδίσωσιν, κ̀ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν διὰ τ̀ υἱὸν τ̃ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τ̃ ἡμέρᾳ κ̀ σκιρτήσατε· διότι ἰδοὺ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τ̃ οὐρανῷ· διότι κατὰ τὰ αὐτὰ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἐμπεπλησμένοις νῦν, ὅτι πεινάσετε· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς γελῶσι νῦν, ὅτι πενθήσετε κ̀ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι, κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς,

28 εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τ̃ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε κ̀ τὴν ἄλλην· κ̀ ἀπὸ τ̃ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον, κ̀ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.

30 Παντὶ δὲ τ̃ αἰτοῦντί σε δίδου· κ̀ ἀπὸ τ̃ αἴροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ποιεῖτε κ̀ ὑμεῖς αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.

33 Καὶ ἐὰν ποιῆτε καλῶς τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ὑμῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείσητε παρ' οἷς

κείνες ὅπου τὲς ὁποίες ἔχετε θάῤῥος τὰ τὰ παρίλα πάλι, τί χάρι ἔχετε; διαλὶ κὴ οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλοὺς δανείζουσι, διὰ νὰ ὁπολάβουσι τὰ ἴσα.

35 Ἀλλὰ ἐσεῖς ἀγαπᾶτε τὲς ἐχθρόσας, κὴ κάμνετε καλὸν κὴ δανείζετε, κὴ μὴν ἠπίζετε τίποτες ἀπὸ τοῦτο· κὴ θέλει εἶσαι ἡ πληρομόσας πολλὴ, κὴ θέλετε γένει υἱοὶ τ' ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀχάριστες κὴ πονηρές.

36 Γίνεσθε λοιπὸν κὴ ἐσεῖς οἰκτίρμονες καθὼς εἶ) οἰκτίρμων κὴ ὁ πατέρασας.

37 Μὴν κρίνεσθε κὴ δὲν θέλεσθε κριθῆ· κὴ μὴν καλακρίνεσθε κὴ δὲν θέλεσθε κσλακριθῆ· συγχωρᾶτε κὴ θέλεσθε συγχωριθῆ.

38 Δίνεσθε κὴ θέλει σᾶς δωθῆ· μίτρον καλὸν κὴ παλημένον κὴ σειτμένον, κὴ ὀπᾶ νὰ χωέσθαι θέλει σᾶς δώσει εἰς τ' κέρι σας· διαλὶ μὲ τὸ αὐτὸ μίτρον ὀπᾶ μιτρᾶτε, θέλει μετρηθῆ κὴ εἰς ἐσᾶς.

39 Καὶ εἶπεν τες κὴ μίαν παραβολὴν, μήπα ἠμπορῆ ὁ τυφλὸς νὰ δείξῃ τὴν σχάπη τ' τυφλῦ, δὲν θέλουσι πέσῃ κὴ οἱ δύο εἰς τ' λάκκον;

40 Δὲν εἶναι μαθητὴς περισσότερο ἀπὸ τ' διδασκαλότου· ἀμὴ κάθε μαθητὴς τελειωμένος, θέλει εἶσαι ἀσὰν ὁ διδάσκαλός του.

41 Καὶ τὶ βλέπεις τὸ ξυλαράκι ὁπᾶ εἶ) εἰς τὸ μάτι τῦ ἀδελφοῦ σου κὴ τὸ παλάκι ὁπᾶ εἶ) εἰς τὸ μάτι σου δὲν τὸ βάνεις εἰς τ' νοῦν σου;

42 Ἢ πῶς ἠμπορεῖς νὰ εἰπῇς τῦ ἀδελφοῦ σου, ἀδελφέ, ἄφεις μὲ νὰ βγάλω τὸ ξυλαράκι ὁπᾶ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου, κὴ ἐσὺ δὲν βλέπεις τὸ παλάκι ὁπᾶ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου· ὑποκρετᾶ, βγάλε πρῶτα τὸ παλάκι ὁπᾶ ἔχῃς εἰς τὸ μάτι σου· κὴ ὕστερα θέλεις ἰδῆ νὰ βγάλῃς τὸ ξυλαράκι ὁπᾶ εἶ) εἰς τὸ μάτι τ' ἀδελφοῦ σου.

43 Διαλὶ δὲν εἶναι καλὸν δένδρον κακὸν ὁπᾶ νὰ κάμνῃ καρπὸν σάπιον· μὴ ἢ δένδρον σάπιον, ὁπᾶ νὰ κάμνῃ καλὸν καρπόν.

44 Διαλὶ κάθε δένδρον ἀπὸ τ' καρπόν του γνωρίζεται· διαλὶ δὲν τὰ σίκαδια δὲν μαζόνουσι σύκα· ἢ ἐν ἀπὸ τὲς βάτες τρυγοῦσι σταφύλια.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τ' καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του, βγάνει τὸ ἀγαθόν· κὴ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἀπὸ τ' πονηρὸν θησαυρὸν τ' καρδίας του, βγάνει τὸ πονηρόν· διαλὶ ἀπὸ τὰ περισσεύματα τ' καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

46 Τί μὲ κράζετε, αὐθέντα, αὐθέντα, κὴ δὲν κάμνετε ὅσα λέγω ἐγώ;

47 Κάθε ἄνθρωπος ὁπᾶ ἔρχεται εἰς ἐμένα κὴ ἀκούει τὰ λόγιά μου κὴ τὰ κάμνει, νὰ, σᾶς δείξω τίνος ὁμοιάζῃ.

48 Εἶναι ὅμοιος ἄνθρωπον ὁπᾶ οἰκοδομᾷ σπίτι, ὁ ὁποῖος ἔσκαψε κὴ ἐβάθωσε κὴ ἔζωσε θεμέλιον ἀπάνω εἰς τ' πέτρα, κὴ ὅταν ἔγινε πλημμύρα, ἐκτύπησεν ὁ ποταμὸς τὲ σπίτι ἐκεῖνο, κὴ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸ σηέλῃ, διατὶ ἦτον θεμελιωμένον εἰς τὴν πέτρα.

49 Ἀμὰ

48: Ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον.

Δημητσανίτην

49 Ἀμὴν ἐκεῖν☉ ὁπῶ ἀκέτσε κ᾽ δὲν κάμνε, ὁμοιάζῃ ἕνα ἄνθρωπον ὁπῶ ἔκτισε τὸ σπίτι του ἀπάνω εἰς τὴν γλῶ χωρὶς θεμέλιον· τὸ ὁποῖον τὸ κτύπησεν ὁ ποταμός, κ᾽ παρ᾽ βὺς ἔπεσε, κ᾽ τὸ πίσιμον τῦ σπτίυ ἐκείνε ἦτανε μεγάλον.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ᾽ ἐπειδὴ ἐτελείωσεν ὅλα τὰ λόγια εἰς τὰς ἀκοὰς τ᾽ λαῦ, ἐμπῆκεν εἰς τὴν Καπφερναὲμ.

2 Καὶ κάποιυ ἑκατονταρχ☉ δὲν☉ ἦτον ἄβρακος, κ᾽ ἔμελλε γὰ ἀποθάνῃ, τ᾽ ὁποῖον εἶχεν ὁ ἀυθεντιὴς τε πολλὰ ἀγαπῆτόν.

3 Καὶ ὡσὰν ἄκυσε διὰ τ᾽ Ἰησῦν, ἔστειλεν εἰς αὐτὸν δύω πρεσβυτέρες ὄβῦ Ἰουδαίων γὰ τ᾽ παρακαλέσυν διὰ καμπάλῃ γὰ βοηθήσῃ τ᾽ δῦλόσε.

4 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν ἐπῆγαν εἰς τ᾽ Ἰησῦν τ᾽ ἐπαρακαλέσαν μὲ μεγάλω σπεδῶ, λέγοντες, ὅτι ἔ᾽ ἄξιος γὰ τῦ κάμῃς τὴν κδρωσιὴν αὐτὴν.

5 Διαὶ᾽ ἀγαπᾶ τὸ ἔθν☉ μας, κ᾽ τὸ συναγώγημας αὐτὸς τὸ ἔκαμε.

6 Καὶ ὁ Ἰησῦς ἐπάγῃε μαζὶ μετ᾽ αὐτὲς, κ᾽ ὥρα μὲ γὰ δὲν ἦτον μακρὲ ἀπὸ τὸ σπίτι, κ᾽ ἔπεμψεν ἄλλες φίλες ὁ ἑκατόνταρχ☉ λέγοντάϊλε, αὐθέντη, μὴ πειράζεσαι· διατὶ δὲν ἔμαι ἄξιος γὰ ἔλθῃς εἰς τὸ σπίτι μυ.

7 Διὰ τῦτο κ᾽ ἐγὼ τῦ λόγεμα δὲν ἐκρίνα ἄξιον γὰ ἔλθω εἰς ἰσένα, ἀμὰ εἰπὲ μοναχὰ λόγον κ᾽ θέλει ἰατρεύθῆ ὁ δῦλός μυ.

8 Διαὶ᾽ κ᾽ ἐγὼ εἶμαι ἀθρωπ☉ ὁπῶ εἶμαι ὑπὸ ἐξεσίαν ὑποτασσόμενος, κ᾽ ἔχω κ᾽ ἐγὼ ὑπ᾽ κάτω μυ στρατιώτας, κ᾽ λέγω εἰς τοῦτον σύρε, κ᾽ πηγαίνει, κ᾽ εἰς ἄλλον ἔλα κ᾽ ἔρχεται· κ᾽ εἰς τ᾽ δῦλόσε μυ κάμε τῦτο, κ᾽ τὸ κάμνει.

9 Καὶ ὡσὰν ἄκυσεν ὁ Ἰησῦς ἐτοῦτα, τ᾽ ἐθαύμασεν· κ᾽ ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθ☉ ὁπῶ τὸν ἀκολούθα κ᾽ εἶπεν· λέγωσας ὅτι ἐ᾽ ἐγὼ εἰς τὸ γλύ☉ τῦ Ἰσραὴλ δὲν εὗρηκα τόσον μεγάλον πίστιν.

10 Καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω οἱ ἀπεσταλμένοι εἰς τὸ σπίτι κ᾽ εὗρηκαν τ᾽ ἀσθενημένον δοῦλον γερόν.

11 Καὶ τὴν ὕστερην ἡμέρεν ἐπῆγεν εἰς μέαν πόλιν ὁπῶ τὴν ἔλεγαν Ναΐν· κ᾽ μαζὶ μετ᾽ αὐτὸν ἐπάγῃαν κ᾽ μαθηταὶ᾽ς ἀρκετοὶ, κ᾽ ὄχλ☉ πολύς.

12 Καὶ ὡσὰν ἐσήμωσεν εἰς τὴν πόρτεν τ᾽ πόλεως, νά, κ᾽ βλάπανεν ἕνα ἀπεθαμμένον ὁ υἱ☉ ἦτον μονογενὴς τ᾽ μάνας· κ᾽ ἐκείνη χήρα· κ᾽ ὄχλ☉ ἀρκετὸς τ᾽ πόλεως ἦτον μαζὶ μὲ αὐτὴν.

13 Καὶ ὡσὰν τὴν ἴδεν ὁ Κύρι☉ τὴν ἐσπλαγχνίσθη, κ᾽ λέγει᾽ς, μὴν κλαίῃς.

14 Καὶ ἐπῆγε κοντὰ κ᾽ ἐβάστασε τὸ κρεββάτι, κ᾽ ἐκεῖνοι ὁπῶ τὸ ἐβάσταζεν ἐστάθηκαν· κ᾽ εἶπε εἰς τ᾽ ἀπεθαμμένον· σὺ νεανίσκε, ἰσένα λέγω, σύκω ἀπάνω·

15 Καὶ ὁ νεκρὸς ἐσυκώθη κ᾽ ἐκάθησε κ᾽ ἄρχεσε γὰ λαλῇ, κ᾽ ἔδωκεν τ᾽ μάνα᾽ς.

16 Καὶ φόβ☉ μεγάλ☉ ἐσὸ ὅλαεν ὅλες, κ᾽ ἐδόξαζαν τ᾽ Θεὸν, λέγοντες, ὅτι μέγας

γας προφήτης ἰσυκάθη εἰς τὸ ἄζυγισμας· κ᾽ ὅτι ὁ Θεὸς ἐπισκέψατο τ᾽ λαόν σε.

17 Καὶ ἡ φήμη ἐτύτη ἀλθεν εἰς ὅλη τὴν Ἰουδέαν διὰ λόγου σε κ᾽ εἰς ὅλα τὰ περίχωρα.

18 Καὶ ἔπαν εἰς τ᾽ Ἰωάννου οἱ μαθητάδες σε, διὰ ὅλα ἐτῦτα· κ᾽ ὁ Ἰωάννης ἐφοσκάλεσε δύο ἀπ᾽ τῦ μαθητάδες σε,

19 Καὶ τῦ ἔπεμψε εἰς τ᾽ Ἰησῦν νὰ τῦ εἴπεν· ἰσὺ εἶσαι ἐκεῖν᾽ ὀπᾶ μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον ἀπαντέχομεν;

20 Καὶ παῤῥύσσας οἱ ἄνθρες εἰς αὐτὸν τὸ ἔπαν· ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μᾶς ἔστειλεν εἰς ἰσένα, κ᾽ λέγει· ἰσὺ εἶσαι ἐκεῖν᾽ ὀπᾶ μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον ἀπαντέχομεν;

21 Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ἰάτρωσε πολλὲς ἀπ᾽ ἀῤῥένειας κ᾽ ἀπ᾽ μάστιγας κ᾽ ἀπ᾽ πνεύματα πονηρὰ ἀκάθατα· κ᾽ πολλὲς τυφλὲς ἔδωκε τὸ χάρισε τὸ φάσ᾽τες.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς κ᾽ εἶπεν τες· σύρτε κ᾽ εἰπᾶτε σ᾽ς τ᾽ Ἰωάννη ἐκεῖνα ὀπᾶ ἴδατε, κ᾽ ἐκεῖνα ὀπᾶ ἀκάστε· ὅτι τυφλοὶ βλέπυσι· κατζὶ περιπατοῦσι· λιφερὶ καθαρίζονται· κουφοὶ ἀκάκοι· νεκροὶ ἀνασηκόνται· πλωχοὶ διαγελίζονται.

23 Καὶ κεγότυχ᾽ ἔσ᾽ι ἐκεῖν᾽ ὀπᾶ δὲν σκανδαλιαθῆ εἰς ἐμμία.

24 Καὶ ὡσὰν ἐδιάσκασι οἱ μαντατοφόροι τῦ Ἰωάννη, ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τ᾽ ὄχλον δι᾽ α᾽ τ᾽ Ἰωάννου· τὶ θελήσετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἰδῆτε; κάλαμ᾽ ὀπᾶ κινεῖται ἀπὸ τ᾽ ἄνεμον.

25 Ἀλλὰ τὶ θελήσετε νὰ ἰδῆτε; ἄθρωπον ἐνδυμμένον μὲ μαλακὰ ῥοῦχα; νὰ ἐκεῖνοι ὀπᾶ φορέσιν ὄμορφα ῥοῦχα κ᾽ τρυφέσιν, ἔσ᾽ι εἰς τὰ σπίτια τ᾽ βασιλέων.

26 Ἀλλὰ τὶ θελήσετε νὰ ἰδῆτε· προφήτ᾽ν; ναὶ σᾶς λέγω, κ᾽ περισσότερον προφήτ᾽ν.

27 Ἐτῦτ᾽ ἔσ᾽ι ἐκεῖν᾽ ὀπᾶ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τ᾽ μαλάκι φερσμέν᾽ ἐμπροσθέ σε σ᾽ ὁποῖ᾽ θέλει κατασκιάσει τὸν σρᾶτά σε ὀμπροσθά σε.

28 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι εἰς ἐκείνες ὀπᾶ ἐγεννήθηκεν ἀπὸ γυναῖκας μεγαλίτερ᾽ προφήτης δὲν ἔσ᾽ι κανένας, παρὰ ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· ἀμὰ ὁ μικρότερ᾽ εἰς τὴν βασιλείαν τ᾽ Θεοῦ ἔσ᾽ι μεγαλίτερ᾽ ἀπ᾽ αὐτόν.

29 Καὶ ὅλ᾽ ὁ λαὸς ἀσὰν τὸ ἄκουσεν, κ᾽ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τ᾽ Θεόν· μὲ τὸ νὰ ἐβαπτίσθηκεν τὸ βάπτισμα τ᾽ Ἰωάννου.

30 Ἀμὰ οἱ φαρισαῖοι κ᾽ οἱ νομικοὶ ἀκέτ᾽σαν τὴν βουλὴν τ᾽ Θεοῦ εἰς τὰ λόγια σε· μὲ τὸ νὰ μὴν βαπτισθοῦσιν ἀπ᾽ αὐτόν.

31 Καὶ ἔπεν ὁ Ἰησῦς μὲ τὶ λοιπὸν θέλω ὁμοιάσει σὰν ἄθρωπος τ᾽ γενιὰς ἐτύτης; κ᾽ τὶ ὁμοιάζουσιν;

32 Ὁμοιάζουσι παιδία ὀπᾶ κάθηνται εἰς τὴν ἀγορὰν, κ᾽ κράζουσιν ἴνας εἰς τ᾽ ἄλλον κ᾽ λέγουσι, σᾶς ἐπίξαμεν, κ᾽ δὲν ἐχορέψατε· σᾶς ἐμοιρολογήσαμεν, κ᾽ δὲν ἐκλαύσατε.

33 Διατὶ, ἦλθεν ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, μὴ ᾽χ τρώγοντας ψωμὶ, μὴ ᾽χ πίνοντας κρασὶ, κ᾽ λέγετε δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τ᾽ ἀνθρώπ᾽ κ᾽ τρώγει κ᾽ πίνει, κ᾽ λέγετε· νά, ἄθρωπ᾽ φάγ᾽ κ᾽ κρασοπότ᾽, φίλος κεμαρτωλῶν κ᾽ ἁμαρτολῶν.

35 Ἀλλὰ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ ὅλα τὰ παιδία.

36 Καὶ κάποι᾽ ἀπὸ σὸν φαρεσαῖς τ᾽ ἐπαρακάλεσε νὰ φάγῃ μαζὶ μὲ αὐτόν· κ᾽ ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι τ᾽ φαρεσαίε κ᾽ ἐκάθισε.

37 Καὶ νὰ κ᾽ μία γυναῖκα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἦτον ἁμαρτωλή, κ᾽ ἔμαθε πῶς ἐκάθετον εἰς τὴν τραπέζαν, εἰς τὸ σπίτι τ᾽ φαρεσαίε· κ᾽ ἐπῆρε ἕνα καλὸ μύρον.

38 Καὶ ἐστάθη ὀπίσω τ᾽ Ἰησοῦ κ᾽ ἔκλαιεν, κ᾽ ἄρχισε νὰ βρέχῃ τὰ ποδάρια τ᾽ Ἰησοῦ μὲ τὰ δάκρυά τ᾽· κ᾽ μὲ τὰ μαλλιὰ τ᾽ κεφαλῆς τα ἐσφόγγιζε· κ᾽ ἐκαποίλει τὰ ποδάρια τ᾽ κ᾽ τὰ ἄλειφε μὲ μύρον.

39 Καὶ ὁ φαρεσαῖ᾽ ἐκεῖν᾽ ὀπᾶ τ᾽ ἐκάλεσεν εἰς τὸ σπίτι σε, ἀσὰν ἴδεν, ἔπε μέσα λογιᾶς· ἐτῦτ᾽ ὁ ἄνθρωπ᾽, ἂν ἦτον προφήτης ἤθελε γνωρίσῃ ποῖα ἔσ᾽ι ἡ τί λογῆς γυναῖκα ἔσ᾽ι ὀπᾶ τ᾽ πιάνει, ὅτι ἔσ᾽ι ἁμαρτωλή.

40 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς κ᾽ λέγει τα, ὦ Σίμων, κάτι ἔχω νὰ σᾶ εἰπῶ· λέγει ὁ Σίμων, διδάσκαλε εἰπές.

41 Δύο χρεωφειλέται, ἐχρεώσασε κάποιε δανειστὴ· ὁ ἕνας ἐχρεώστει πενηνταπέντε δηνάρια· κ᾽ ὁ ἄλλ᾽ πενηντα.

42 Καὶ διὰ νὰ μὴν ἔχουν κ᾽ οἱ δύο νὰ τὰ δώσουν, τὰ ἐσυγχώρεσε κ᾽ τοὺς δύο· εἰπέμε λοιπὸν ποῖ᾽ ἀπὸ σᾶς δύο θέλει τ᾽ ἀγαπήσει περισσότερον;

43 Ἀποκρίθη ὁ Σίμων κ᾽ ἔπε, λογιάζω ὅτι ἐκεῖν᾽ ὁ ὁποῖος τ᾽ συνεχώρησε τὸ περισσότερον· κ᾽ ὁ Ἰησῦς τ᾽ εἶπε, κάλα τὰ ἐκρίνες.

44 Καὶ γυρίζοντας εἰς τὴν γυναῖκα, λέγει εἰς τ᾽ Σίμωνα· βλέπεις ἐτύτη τὴν γυναῖκα; ἐγὼ ἐμπῆκα εἰς τὸ σπίτι σε, κ᾽ (κάν᾽ νερὸν εἰς τὰ ποδάρια μὲν δὲν ἔχυσες, κ᾽ ἐτύτη μὲ τὰ δάκρυά τ᾽ ἔβρεξε τὰ ποδάρια μ᾽, κ᾽ μὲ τὰ μαλλιὰ τ᾽ κεφαλῆς τα ἐσφόγγισε.

45 Ἐσὺ δὲν μὲ ἐφίλησες, κ᾽ ἐτύτη ἀπὸ τὴν ὥραν ὀπᾶ ἐμπῆκα, δὲν ἔπαψε νὰ φιλῇ τὰ ποδάρια μ᾽.

46 Ἐσὺ μὲ λάδι τὸ κεφάλι μ᾽ δὲν τὸ ἄλειψες, κ᾽ ἐτύτη ἄλειψε μὲ μύρον τὰ ποδάρια μ᾽.

47 Διὰ τύτο τὴν ἀφορμὴν σᾶ λέγω, ἔσ᾽ι συγχωρεμένες αἱ ἁμαρτίες τ᾽ πολλὲς, ὅτι ἀγάπεσε πολύ· ἀμὰ ὁποῖ᾽ συγχωρᾶται ὀλίγον, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Καὶ ἔπε τες, συγχωρεμένες εἶναι αἱ ἁμαρτίες σε.

49 Καὶ ἄρχισε ἐκεῖνοι ὀπᾶ ἐκάθοντον μαζὶ τα νὰ λέγουν μέσα τες, τὶ ἄνθρωπ᾽ εἶναι ἐτοῦτ᾽ ὀπᾶ συγχωρᾷ ἁμαρτίας;

50 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἔπεν, ἡ πίστις σε σὲ ἔσωσεν· εἶρα εἰς τὸ καλόν.

Κεφ. ν'. 8.

ΚΑΙ ὕστερον ὑπῆγε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα μαθηταὶ μετ' αὐτοῦ.

2 Καὶ γυναῖκές τινες, αἱ ἦσαν θεραπευθεῖσαι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνή, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγῆκαν ἑπτὰ δαιμόνια,

3 Καὶ ἡ Ἰωάννα ἡ γυναῖκα τοῦ Χουζᾶ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἐπίτροπος τοῦ Ἡρῴδου· καὶ ἡ Σουσάννα καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ ὁποίαις τὰ ἐδιακονεύσανε ἀπὸ τὰ χρήματά των.

4 Καὶ ἐσυνάχθη νὰ συντρέξῃ πολὺς ὄχλος, καὶ νὰ πηγαίνουσιν εἰς αὐτὸν ἀπὸ ἐκείνες ὁπού ἤτανε εἰς τὴν πόλιν, εἶπε μὲ παραβολήν.

5 Ἐβγῆκεν ἔξω ὁ σπορεὺς διὰ νὰ σπείρῃ τὸ σπόρι του· καὶ ἐκεῖ ὁπού ἔσπειρεν, ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν στράταν καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸ ἐκαταπήδησαν.

6 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν πέτραν, καὶ ἀφ' ὅτου ἐφύτρωσεν ἐξεράθη, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ ὑγρᾶδαν.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν μέσα εἰς τὰ ἀγκάθια, καὶ μὲ τὸ νὰ φυτρώσουν μαζὶ τὰ ἀγκάθια τὸ ἐπνίξαν.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσε εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐφύτρωσε καὶ ἔκαμε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα διδάσκοντας ἐφώναζεν· ὁποῖος ἔχει αὐτία διὰ νὰ ἀκούσῃ, ἂς ἀκούσῃ.

9 Καὶ οἱ μαθηταί του τὸν ἐρωτοῦσαν καὶ ἔλεγαν· τί θέλει νὰ εἶναι ἡ παραβολὴ αὐτή;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀμὴ εἰς τοὺς λοιποὺς λέγω μὲ παραβολάς· διὰ νὰ μὴν βλέπουσιν βλέποντες, καὶ ἀκούσουν νὰ μὴν ἀκούσουν.

11 Καὶ ἡ παραβολὴ αὐτή ἔχει· ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπού εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν στράταν εἶναι ἐκεῖνοι ὁπού ἀκούουν· ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ συκώνει τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδίαις, διὰ νὰ μὴν πιστεύσουν καὶ σωθοῦσι.

13 Καὶ οἱ ἄλλοι ὁπού εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν πέτραν, ἔχει ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὅτάν ἀκούσουν, μὲ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· ἀμὴ ἐκεῖνοι ῥίζαν δὲν ἔχουσιν, οἱ ὁποῖοι εἰς ὀλίγον καιρὸν πιστεύουσι· καὶ ὅταν ἔλθῃ πειρασμὸς μικρούτσι.

14 Καὶ ἐκεῖνο ὁπού ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάθια, ἔχει ἐκεῖνοι ὁπού ἄκουσαν τὸν λόγον καὶ ἀπὸ τὴν φροντίδες τοῦ κόσμου, καὶ ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν, καὶ ἀπὸ τὴν ἡδοναῖς τῆς ζωῆς, πνίγονται καὶ δὲν τελεσφοροῦσι.

15 Καὶ ἐκεῖνο ὁπού ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούσουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κρατοῦσι μέσα εἰς τὴν καρδίαν τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν, καὶ μὲ τὴν ὑπομονὴν καρποφοροῦσι.

16 Καὶ κανένας δὲν ἀνάπτει τὸν λύχνον καὶ τὸν σκεπάζει μὲ ἀγγεῖον· ἢ τὸν βάνει ἀπὸ κάτω εἰς τὴν κλίνην, ἀμὰ τὸν βάνει εἰς τὴν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπει

πιαν τὸ φῶς ἐκεῖνοι ὁπῶ ἐμπαίνει.

17 Διατὶ δὲν εἶναι κάμινα καμμὸν ὁπῶ νὰ μὴν φοβερθῆ, ἢ ὄπικαμφεν ὁπῶ νὰ μιλῆ γνωρεδθῆ, κ) νὰ βγῆ εἰς τὸ φανερόν.

18 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε· διατὶ ὁποιῶ ἔχει τίποτες χάϊσιμο) θέλει τοῦ δοθεῖ κ) ὁποιῶ δὲν ἔχει (χάϊσιμο,) κ) ὁποῦ θέλει παρθῆ ἀπ' αὐτὸν.

19 Καὶ ἐπήασιν εἰς αὐτὸν ἡ μάνα του κ) οἱ ἀδελφοίτοι του, κ) δὲν ἠμπορῆσθυ νὰ τοῦ σμίξουν ὄχι τὸ πλῆθο.

20 Καὶ κάποιοι τοῦ εἶπαν, ὅτι ἡ μάνα σου κ) οἱ ἀδελφοίσου στέκιλαι ἔξω κ) θέλουν νὰ σε ἰδοῦν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη κ) εἶπεν τες, ἡ μάνα μου κ) οἱ ἀδελφοί μου ἐτοῦτοι εἶν ὁποῦ ἀκούν τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ κ) τὸ κάμνουν.

22 Καὶ μιᾶ τῶν ἡμερῶν κ) αὐτὸς ἐσέβη μέσα εἰς καράβι κ) οἱ μαθηταίδιλε μαζί· κ) εἶπεν τες, ἂς περάσωμεν πέρα ὄπου τὴ λίμνα κ) ἐσυκώπασεν.

23 Καὶ ἐκεῖ ὁπῶ ἀρμάριζεν ὁ Ἰησοῦς ἐκοιμήθη, κ) ἐκατέβη θύελλα ἀνεμοσφοῦλος εἰς τὴν λίμνα κ) τὸ καράβι ἐγέμιζε κ) ἐκινδυνεύγεν.

24 Καὶ οἱ μαθηταίδες ἐπῆγαν κοντά, κ) τὸν ἐξύπνησαν λέγοντες, διδάσκαλε, διδάσκαλε, χανόμεσε· κ) ὁ Ἰησοῦς ἐσυκώθη κ) ἐπρόσταξε τὸ θύελλον κ) τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, κ) ἐπαύσεν, κ) ἔγινε γαλήνη.

25 Καὶ εἶπεν τες, πῦ εἶν ἡ πίστισας, κ) ἀπὸ τὸ φόβο τες ἐθαύμασαν, λέγοντες θαύμασα τος· τὶς εἶ λοιπὸν ἐτοῦτο, ὁπῶ προστάσει κ) τοὺς θαύμασι κ) τὰ νερὰ κ) τοῦ ταραχοῦσι;

26 Καὶ ἐκατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γασαρηνῶν ἐ ἀπέα εἶναι φυτίπερα τ' Γαλιλαίας.

27 Καὶ ὡσὰν βγῆκεν ἔξω εἰς τὴν γῆν, τὸν ἀπάντησεν ἕνας ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν πόλιν, ὁ ὁποῖο ἔχε δαιμόνια ἀπὸ πολλὲς χρόνες· κ) ἔβγαζεν δὲν ἐσεβιώτευε· κ) εἰς τὸ σπίτι δὲν ἔμβαινεν, ἀλλὰ εἰς τὰ μνήματα. ν

28 Καὶ ὡσὰν εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἐφώναξε, κ) ἐπῆγε κ) ἐπροσκύνησεν εἰς τὰ ποδάρειά του· κ) μὲ μεγάλο φωνὴ εἶπεν, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, τί ἔχεις νὰ κάμῃς μετέμενα· παρακαλῶ σε μὴ με βασανίσῃς.

29 Διατὶ ἐπαραγγείλαινεν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νὰ βγῆ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον· διατὶ πολλὲς χρόνες τὸν ἐκράτει· κ) ἐδένετον μὲ ἁλυσίδες κ) μὲ πλάπαις τὸν ἐφύλαγαν· αὐτὸς ἐκεῖνο ἔκοπε τὰ δεσίμενα κ) ἐδιώχνετον ἀπὸ τὸν δαίμονα εἰς τὰ ἐρήμια (τόποις.)

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐρώτησε κ) εἶπε, τί εἶναι τὸ ὄνομά σου, κ) ἐκεῖνο εἶπε λεγάν· ὅτι πολλὰ δαιμόνια ἐμπῆκεν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ τὸν παρακάλει νὰ μὴν τοὺς φορτώσῃ νὰ πᾶσιν εἰς τὴν ἄβυσσον.

32 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρο ἦτον ἀγέλη χοίρων ὁπῶ βόσκε· κ) τὸν παρακάλεσαν νὰ τοὺς δώσῃ ἄδειαν νὰ ἐμπαίνουν εἰς ἐκείνους· κ) τοὺς ἔδωσε.

33 Καὶ ὡσεὶ ἀγόρασον τὰ ὑπερον εἰς τὰ ποδάρια τ̃ Ἰ-
δαιμόνια ἀπὸ τ̃ ἀνθρωπον, καὶ ἐπαρακάλει τὰ πάν-
ἐμπήκαν εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ἐ-
κίνησαν ἡ ἀγέλη ἐκείνη ἀπὸ τ̃ ἀπόκρημνον εἰς τὴν λίμνην καὶ
ἐπνίγη.

34 Καὶ ὡσὰν ἴδαν οἱ βο-
σκοὶ ἐκεῖνο ὁπῦ ἔγινεν, ἔφυ-
γαν· καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν
καὶ εἰς τὰ χωρέφια καὶ εἰπαν-
τα.

35 Καὶ οἰ ἀθρωποι ἀγόρασον
νὰ ἰδοῦν ἐκεῖνο ὁπῦ ἔγινε, καὶ
ἦλθαν εἰς τ̃ Ἰησῦν, καὶ εὗρῆ-
καν τ̃ ἄνθρωπον ὁπῦ ἐκάθητον,
ἀπὸ τ̃ ὁποῖον ἀγόρασον τὰ δαι-
μόνια, ἐνδυμένον καὶ σωφρο-
νισμένον εἰς τὰ ποδάρια τῦ
Ἰησῦ, καὶ ἐφοβήθηκον.

36 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ τὸ ἴδαν
τὸ ἔπαν εἰς αὐτοὺς· πῶς ὁ
δαιμονισμένος ἐβλυθρεύθη.

37 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον τ̃
περιχώρε τῆς Γαδαρίων ἐπα-
ρακάλεσαν τ̃ Ἰησῦν νὰ βγῆ
καὶ πάγῃ ἀπ' αὐτοὺς, ὅτι εἶ-
χαν μεγάλον φόβον· καὶ αὐτὸς
ἐμπῆκεν εἰς τὸ καρόζι καὶ
ἐγύρισεν ὀπίσω.

38 Καὶ ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖ-
νος, ἀπὸ τ̃ ὁποῖον ἀγόρασον
τὰ δαιμόνια, ἐπαρακάλει τ̃
Ἰησῦν νὰ ἦ μαζύτε. ἀμὰ ὁ
Ἰησῦς τ̃ ἀπόλυσε, λέγοντας

39 Γύρισε εἰς τὸ σπίτι σου
καὶ διηγῦ ὅσα σᾶ ἔκαμεν ὁ Θε-
ὸς· καὶ ἐπῆγεν εἰς ὅλην τ̃ πόλιν
καὶ ἐκήρυττεν ὅσα τῦ ἔκα-
μεν ὁ Ἰησῦς.

40 Καὶ ὅταν ἐγύρισεν ὁ Ἰ-
ησῦς τ̃ ἐδέχθηκαν οἱ ὄχλοι·
διατὶ ὅλοι τ̃ ἐπερίμεναν.

41 Καὶ ἐκεῖνος τὴν ὥραν
ἦλθεν ἕνας ἄρχοντας τ̃ ὀνο-
μάτε Ἰάειρος· καὶ αὐτὸς ἦ-
τον ἄρχοντας τ̃ συναγωγῆς· καὶ

πέσεν εἰς τὰ ποδάρια τ̃ Ἰ-
ησῦ, καὶ τ̃ ἐπαρακάλει νὰ πά-
γῃ εἰς τὸ σπίτι του.

42 Ὅτι εἶχε μίαν θυγατέ-
ρα μονογενῆ, ἕως δώδεκα
χρονῶν, καὶ ἐκείνη ἀπέθανε· καὶ
ἐκεῖ ὁπῦ ἐπάγαινε ὁ Ἰησῦς τὸ
πλῆθος τῦ λαῦ τ̃ ἐζεύμω-
ναν.

43 Καὶ μία γυναῖκα ἡ ὁ-
ποῖα εἶχε κίνησιν αἵματος
δώδεκα χρόνες· καὶ ἐξόδιασεν ὅλον τ̃ βίον εἰς τοὺς ἰα-
τρὲς, καὶ δὲν ἠμπόρεσεν ἀπὸ
κανένα νὰ ἰαθῆ θῆ·

44 Σιμώνησε ὀπίσω τ̃
πάσε τὴν ἄκραν τ̃ ῥέχτε,
καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέξι-
μον τῦ αἵματός της.

45 Καὶ ὁ Ἰησῦς εἶπε, ποῖος
ἐγγὶ ἐκεῖνος ὁπῦ μὲ ἄγγιασε;
καὶ ἀρνήθηκαν ὅλοι, λέγει
ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἐκεῖνοι ὁπῦ
ἦταν μὲ τ̃ Πέτρον, διδάσκα-
λε, οἱ ὄχλοι σὲ σφίγγουν καὶ σὲ
στενοχωροῦν, καὶ λέγεις, ποῖος
ἐγγὶ ὁπῦ μὲ ἄγγιασε;

46 Καὶ ὁ Ἰησῦς εἶπε, κά-
ποιος μὲ ἄγγιασε· διατὶ ἐγὼ
ἐγνοίκησα δύναμιν ὁπῦ βγῆ-
καν ἀπ' ἐμένα.

47 Καὶ ὡσὰν ἴδεν ἡ γυναῖκα
ὅτι δὲν τ̃ ἔλαθεν, ἦλθε τρέ-
μοντας καὶ πέφτει εἰς τὰ πο-
δάρια τ̃ Ἰησῦ· καὶ διὰ ποῖ-
αν αἰφορμὴν τ̃ ἄγγιασε, τῦ τὸ
εἶπεν ὁμπροστὰ εἰς ὅλον τ̃ λα-
ὸν, καὶ πῶς ἰατρεύθη παρευ-
θύς.

48 Καὶ ὁ Ἰησῦς τ̃ εἶπε, θυ-
γατέρα ἔχε θάρρος, ἡ πίστις
σου σὲ ἐβλύθρεψε· σύρε εἰς τὸ
καλόν.

49 Καὶ ὅταν ἀκόμι ὁ Ἰησῦς
ἐλεγε τ̃ λόγον, ἔρχεται ἕνας
ἀπὸ τὸ ἀρχισυναγώγι καὶ λέ-
γει τ̃

γείλε, ὅτι ἀπέθανεν ἡ θυγατέρα σου, μὴ σκεμβίζῃς τ διδάσκαλον.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀσὰν τὸ ἄκουσεν, ἀπεκρίθη κ εἶπεν τε, μὴ φοβᾶσι, μόνον πίστα, κ σθλεῖ γλυτώσει.

51 Καὶ ἀσὰν ἐμπῆκεν εἰς τὸ σπίτι δὲν ἄφηκε κανένα νὰ ἐμπῇ μέσα, παρὰ μόνον τ Πέτρον, κ Ἰάκωβον, κ Ἰωάννην· κ τ πατέρα τ κοπέλας κ τὴν μητέρα.

52 Καὶ ἔκλαιον ὅλοι κ ἐχτυπᾶλαν· κ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, μὴ κλαίετε, δὲν ἀπέθανεν, ἀμὰ κοιμᾶται.

53 Καὶ τ ἐκαταγελᾶσαν, κξέβγοντες πῶς ἀπέθανε.

54 Καὶ αὐτὸς βγάλωντάντες ἔξω ὅλες, κ πάγωντάστην ἀπὸ τὸ χέρι τες, ἐφώναξεν, ὦ κοπέλα, σύκω ἀπάνω.

55 Καὶ τὸ πνεῦμαλης ἐγύρισεν εἰς αὐτὴν, κ παρευθὺς σηκώθη· κ εἶπε νὰ τ δώσεν νὰ φάγῃ.

56 Καὶ οἱ γονεῖλης ἐτρόμαξθη· κ ὁ Ἰησοῦς σὲν ἐπαρέγγειλε νὰ μὴν εἰπῦσι κανένος ἐκεῖνο ὁπὲ ἔγινε.

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς φωσκαλέσλας σὲν δώδεκα μαθητάδες τε, σὲν ἔδωκε δύναμι κ ἐξκσίθ εἰς ὅλα τὰ δαιμόνια, κ νὰ ἰατρεύεν ἀδύνειας.

2 Καὶ σὲν ἔστειλε νὰ κηρύττεν τὴν βασιλείαν τῦ Θεῦ, κ νὰ ἰατρεύεν σὲν ἀδυνημένες.

3 Καὶ λέγγλης, μὴν σηκώνετε τίποτες εἰς τὸν σρόπθ· μὴ ζ ῥαζόδ, μὴ ζ σακίλ, μὴ ζ ψωμί, μὴ ζ ἄσημι, μὴ ζ νὰ ἔχετε ἀπὸ δύο ροῦχα.

4 Καὶ εἰς ὁποῖον σπίτι ἐμπῆτε, ἐκεῖ μένετε· κ κεῖ ἐκεῖ νὰ βγλῶτε ἔξω.

5 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δέχθῦσι βγλῶντλας ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, κ τ κανσκλὸν τινάξετε ἀπὸ τὰ ποδάρελάσας· νὰ ἦ διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτόν.

6 Καὶ ὅταν βγῆκθη ἐπορεῦσαν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ χωρία, καρύθοντες τὸ ἀναγγέλλιον, κ ἰατρεύοντες εἰς κάθε τόπον.

7 Καὶ ὁ Ἡρῴδης ὁ τετράρχης ἤκουσεν ὅλα ἐκεῖνα ὁπὲ ἐγίνκεθο ἀπ' αὐτὸν τ Ἰησοῦ· κ ἀπόρει· διατὶ ἔλεγαν κάποιοι, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

8 Καὶ κάποιοι, ὅτι ὁ Ἠλίας ἐφάνη· κ ἄλλοι, ὅτι ἕνας προφήτης ἀπὸ σὲν παλαιὲς ἀνασταίθη.

9 Καὶ ὁ Ἡρῴδης εἶπεν, ἐγὼ ἀπεκεφάλισα τ Ἰωάννην· κ ποῖος εἶναι ἐτοῦτος, διὰ τ ὁποῖον ἐγὼ ἀκούω τέτοια; κ ἐζήτα νὰ τ ἰδῇ.

10 Καὶ γυρίζοντλας οἱ ἀπόστολοι εἰς τ Ἰησοῦν τὴν ἐδιηγήθηκαν ὅσα ἔκαμαν· κ ἐκεῖνος σὲν ἐπῆρε κ ἀνεχώρησεν ξεχωριστὰ εἰς ἕνα ἔρημον τόπον τ πόλεως ὁπὲ ἐκράζετον Βηθσαϊδά.

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἀσὰν τὸ ἐγνώρισαν τ ἀκολούθησαν, κ ἐκεῖνος τ σὲν δέχθη, σὲν ἤμαλεν διὰ τὴν βασιλείαν τ Θεῦ, κ ἐκείνες ὁπὲ ἐχρειάζοντον θεραπείαν σὲν ἐθεράπευε.

12 Καὶ ἡ ἡμέρα ἄρχισε νὰ βραδυάζῃ, κ ἐρχόμενοι οἱ δώδεκα τὲ εἶπαν ἀπόλυσε τ ὄχλον,

ὄχλου, διὰ νὰ πᾶσι τρυγόσῃ εἰς τὰς χόρτας καὶ εἰς τὰ χορτάρια, νὰ κονέψῃ καὶ νὰ βύσῃ καὶ φαγιτὸ· ὅτι ἐδῶ ἔμεινεν εἰς ἔρημον τόπον.

13 Λέγουσιν, θέτε λοιπὸν νὰ φᾶσιν· καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· ἐμεῖς δὲν ἔχομεν περισσότερον ἀπὸ πέντε ψωμία καὶ δύο ψάρια· ἐξὸ ποὺ νὰ πᾶμε, νὰ ἀγοράσωμεν φαγητὰ διὰ ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον.

14 Διατὶ ἦσαν ὡσὰν πενταχιλιάδες· καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάδες του· βάλετέτε τους νὰ κατσήσουν ἀπὸ πενήντα.

15 Καὶ ἔτζι ἔκαμαν καὶ τοὺς ἐκάτσαν ὅλους.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πέρνοντας τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο ψάρια ἀνθυπορέγισεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὰ εὐλόγησε καὶ τὰ ἔκαμε κομμάτια, καὶ ἐδιάβαζε τοὺς μαθητάδες του, νὰ τὰ βάλλουσιν εἰς τὸν ὄχλον.

17 Καὶ ἔφαγαν καὶ ἐχόρτασαν ὅλοι, καὶ ἐσύκωσαν τὰ κομμάτια ὁποῦ ἐπερίσσευσαν, δώδεκα κοφίνια.

18 Καὶ ὅταν ἐπροσεύχετον μόνος ἦταν μαζὶ οἱ μαθητάδες του, καὶ τοὺς ἐρώτησε· ποῖον μὲ λέγουσιν οἱ ὄχλοι νὰ εἶμαι;

19 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπαν· ἄλλοι λέγουν πὼς νὰ εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, καὶ ἄλλοι ὁ Ἠλίας, καὶ ἄλλοι ὅτι κανένας προφήτης ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀνέστηθη.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς, ἀμὴ ἐσεῖς πῶς λέγετε νὰ εἶμαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπεν, ὁ Χριστὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺ ἐφοβέρισεν, καὶ τοὺ ἐπαράγγειλε καλοὺς νὰ μὴν τὸ εἰποῦσιν εἰς τοῦτο.

22 Λέγοντας, ὅτι κάμνει χρεία ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ ἀποδοκιμασθῇ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῇ.

23 Καὶ ἔλεγεν εἰς ὅλους, ἐὰν κανένας θέλῃ νὰ ἔλθῃ κατοπόδιμα, ἂς ἀρνηθῇ τοῦ λόγου του, καὶ ἂς συκώσῃ τὸν σταυρόν του κάθε ἡμέραν, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθᾷ.

24 Διατὶ ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος χάσει τὴν ζωήν του διὰ λόγου μου, οὗτος θέλει τὴν κερδίσει.

25 Διατὶ τί ὠφελεῖ εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὸν λόγου του νὰ χάσῃ, ἢ νὰ ζημιωθῇ;

26 Διατὶ ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμένα καὶ εἰς τοὺς λόγους μου, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἀντραπῇ δι' αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν του καὶ εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατρός του μαζὶ μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

27 Καὶ λέγω σας ἀληθινά, εἶναι κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἑστέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσιν ἀποθάνει, ἕως ἀτοῦ νὰ ἴδοῦσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοὺς λόγους τούτους, ἕως ὀκτὼ ἡμέρες, ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην· καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος νὰ προσεύξηθῇ.

29 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐπροσεύχετον, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου

τὺ ἤγειρεν ἀφ' ἡμῶν λογῶς, καὶ τὰ βέλεθρα λάβωσι καὶ ἐσχαπῆσθαι.

30 Καὶ νὰ, καὶ δύο ἄνδρες ἦ ἐσωσυτύχενεν· οἱ ὁποῖοι ἦταν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἠλίας.

31 Ὁποῦ ἐφάνηκαν μὲ δόξαν καὶ ἔλεγον τὰ βάσανα τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ πληρώσῃ μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

32 Καὶ ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζί τε ἦταν βεβαρημένοι ἀπὸ ἦ ὕπνον· καὶ ἀφοῦ ἐξύπνησαν εἶδαν τὴν δόξαν τε καὶ δύο ἄνδρες ὁποῦ ἐστέκοῦσαν μαζί τε.

33 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐχωρίζαν ἀπὸ ἦ Ἰησοῦν, εἶπεν ὁ Πέτρος εἰς ἦ Ἰησοῦν· διδάσκολε, καλὸν εἶναι νὰ εἴμεθεν ἐμεῖς ἐδῶ καὶ θέλομεν κάμει τρεῖς κατούκαις ἑνένα μίαν, καὶ διὰ ἦ Μωϋσῆν μίαν, καὶ διὰ ἦ Ἠλίαν μίαν, μὰ ἠξεύρησε τὶ λέγει.

34 Καὶ λέγοντας ἐνῶτα τὰ λόγια ὁ Πέτρος, ἦλθεν ἕνα σύγνεφον καὶ ἐσὲ ἐσκέπασε· καὶ εἰ μαθηταῖς ἐφοβήθηκαν ὅταν ἐμπῆκαν ἐκεῖνοι μέσα εἰς τὸ σύγνεφον.

35 Καὶ φωνὴ ἀκούθη ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ σύγνεφον ὁποῦ ἔλεγεν, Ἐνῶτος εἶναι ὁ υἱός με ὁ ἀγαπημένος, αὐτῦ ἀκούσε.

36 Καὶ ὅταν ἤγειρεν ἡ φωνὴ, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μοναχός· καὶ αὐτοὶ τὰ ἐσιώπησαν, καὶ δὲν εἶπαν κανένις τίποτες ἐκείναις ἦ ἡμέρες ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶδαν.

37 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὡσὰν ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὸ ὄρος, τὺ ἀπάντησε πολὺς ὄχλος.

38 Καὶ νὰ, ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐφώνησε καὶ εἶπε, διδάσκαλε, παρακαλῶσε τοχάτε εἰς ἦ υἱόν με, ὅτι μὲ εἶναι μονογενής.

39 Καὶ πνεῦμα τὸ βαμμένον, καὶ παραδὺς κράζῃ καὶ ἦ σπαράσσῃ μὲ ἀφρὺς, καὶ μόλις ἦ ἀφίνει σωτεῖ σωτεῖ.

40 Καὶ ἐπαρακάλεσα τὺς μαθητάς σε νὰ τὸ βγάλουν καὶ δὲν ἠμπόρεσαν.

41 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστη καὶ διεστραμμένη ἕως πότε θέλω εἶσαι μετ' σὲς, ἕως πότε θέλω σὲς ὑπομένει· φέρετον ἐδῶ ἦ υἱόν σε.

42 Καὶ ἐρχόμενον ὁ υἱός, ἦ ἔβλιξε τὸ βαμμένον, καὶ ἐρρήξετον καὶ ἦ ἐπαράχξε· καὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ ὀργὴν ἐπροστάξε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ ἐπέτρυσε τὸ παιδίον, καὶ τὸ ἔδωκεν ὀπίσω τὺ πατέρα τε.

43 Καὶ ὅλοι ἐξεπλήττηνταν εἰς τὴν μεγαλειότητα ἦ Θεῦ· καὶ ἐσὺ ὁ λαὸς νὰ θαυμάζῃ εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμνε ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν εἰς ἐσὲ μαθητάς τε,

44 Τὰ λόγια ἐνῶτα βάλλετέ τα μέσα εἰς τὰ ἀυτάς σε· διατὶ ὁ υἱός τῦ ἀνθρώπε μέλλει νὰ παραδοθῇ εἰς τὰ χέρια τῦ ἀνθρώπου.

45 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐνόησαν τὸν λόγον ἐνῶτον, καὶ ἦτον σκεπασμένον ἀπ' ἀυσὲ, διὰ νὰ μὴν ἦ χαρικήσουν· καὶ ἐφοβοῦνταν νὰ ἦ ἐρωτήσουν διὰ ἦ λόγον ἐνῶτον.

46 Καὶ ἐδιαλογίζεντην ἕνας μὲ ἦ ἄλλον, τὸ, τις νὰ εἶῃ μεγαλύτερος ἀπ' ἀυσὲ.

47 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν

ἐδὴ τῶν διδρομικὰς τ καρδίας αὐτῶν· ὅπιασεν ἵνα ποιῶσι, καὶ ἐγκύπτετο κοντὰ τὰ.

48 Καὶ ἔπιπλες, ὅποιος δὲν ἔπιτο τὸ παιδίον διὰ ὄπομόμε, ἐμβρα δέχεται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμβρα, δέχεται ἐκεῖνον ὅπε μὲ ἔστειλε· διατὶ ἐκεῖνος ὅπε ἦ μικρότερος ἀνάμεσάσας, ἐκεῖνος θέλει εἶσαι μεγαλίτερος.

49 Καὶ ἔχοντας τὰ ὑπακρεῖδη ὁ Ἰωάννης εἶπε· διδάσκαλε, ἰδαμὲν κάποιον ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ὄνομάσε ὄζανε δαιμόνια, καὶ ἦ ἐμποδίσαμεν, διαλὶ δὲν ἀκολουθᾶ μεταμᾶς.

50 Καὶ λέγειλε ὁ Ἰησῆς, μὴν ἦ ἐμποδίζετε· διαλὶ ὅποιος δὲν ἦ ἐναντίος μας, ἐκεῖνος εἶναι διὰ λόγμας.

51 Καὶ ὅταν ἐπλειάσθε αἱ ἡμέρες τ ἀνδιλήψεῖλε, καὶ αὐτὸς ἐγύρισε κ ἐστήριξε τὸ φρόσωπόν τε νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερασαλήμ.

52 Καὶ ἔστειλε μαϊλαποφόρες ὁμπροσθᾶ εἰς τὸ φρόσωπόν, καὶ ἐπῆγαν καὶ ἐμπῆκαν εἰς μίαν χώραν τῆν Σαμαρειτῆν διὰ νὰ τὸ ἑτοιμάσουν τόπον.

53 Καὶ δὲν ἦ ἐδέχθηκαν, ἔτι τὸ φρόσωπόν τε ἦτον νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερασαλήμ.

54 Καὶ ἀσὰν ἴδασι οἱ μαθηταῖς τε, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, εἶπαν· αὐθέντη, θέλε νὰ εἴπωμε νὰ κατέβῃ φωτία ἀπὸ τ οὐρανὸν νὰ τοὺ χαλάσῃ, καθὼς ἔκαμε καὶ ὁ Ἠλίας;

55 Καὶ γυρίζοντας ὁ Ἰησῆς τοὺ ἀντείδιτε καὶ εἶπε· δὲν ἠξέρετε τί λογῆς πνεύματος εἶστε ἐσεῖς.

56 Διαλὶ ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπε δὲν ἦλτε νὰ χαλάσῃ ψυχὰς ἀνθρώπων, ἀμὰ νὰ σώσῃ· καὶ ἐπῆγαν εἰς ἄλλην χώραν.

57 Καὶ ἐκεῖ ὅπε ἐπάγωαν εἰς τὸν δρόμον, τοῦ εἶπε κάποιος, αὐθέντη, θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου καὶ νὰ πάγῃς.

58 Καὶ λέγειλε ὁ Ἰησῆς, αἱ ἀλεπέδες ἔχουσι φωλίας καὶ τὰ πελειὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίας, ἀμὰ ὁ υἱὸς τ ἀνθρώπε δὲν ἔχῃ πῦ νὰ κλίνῃ τὸ κεφάλι τε.

59 Καὶ λέγει εἰς ἄλλον ἀκολούθημον. καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, αὐθέντη, συγχώρησίμε πρῶτον νὰ πάγω νὰ θάψω τ πατέρα μου.

60 Καὶ ὁ Ἰησῆς τοῦ εἶπεν· ἄφησε τοὺ νεκροὺς νὰ θάψουν τοὺ ἰδικούς τους νεκρούς· ἀμὰ ἐσὺ σύρε καὶ διδάχει τὴν βασιλείαν τ Θεοῦ.

61 Καὶ ἄλλος εἶπεν, αὐθέντη, θέλω σὲ ἀκολουθήσῃ· ἀμὰ πρῶτον νὰ μὲ συγχωρήσῃς νὰ πάγω νὰ ἀποχαιρετήσω ἐκείνους ὅπε εἶναι εἰς τὸ σπίτι μας.

62 Καὶ ὁ Ἰησῆς τοῦ εἶπε· μὴν ἦ καθένας ὅπε βάλλει τὸ χέρι τε εἰς τὸ ἄροτρον, καὶ βλέπει ὀπίσω ἦ ἄξιος διὰ τὴν βασιλείαν τ Θεοῦ.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ὁ Ἰησῆς ἐκατάστησεν ἄλλους ἑβδομήκοντα μαθητάδες, καὶ τοὺ ἔστειλεν ἀπὸ δύο ὁμπροσθᾶ εἰς τὸ φρόσωπόν τε, εἰς κάθε πόλιν καὶ τόπον, ὅπου ἔμελλεν αὐτὸς νὰ πάγῃ.

2 Καὶ τοὺ ἔλεγε· ὁ θερισμὸς εἶναι πολὺς, ἀμὰ οἱ ἐργάται εἶναι ὀλίγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τ αὐθέντην τῦ θερισμοῦ, διὰ νὰ ἐβγάλῃ ἐργάταις εἰς τὸ θέρισε.

3 Σύρετε νὰ ὅπε σᾶς πέμπω, ὡσὰν ἀρνία εἰς τὸν μέσον τῶν λύκων.

4 Μὴν βαστᾶτε πετζιμπὴν ἢ σακκίδι, μὴν ἦ ὑποδήματα, καὶ κανένα εἰς τὸν δρόμον νὰ χαιρετήσετε.

5 Καὶ εἰς ὅποιον σπίτι μπαίνετε, πρῶτον νὰ λέγετε, εἰρήνη εἰς τὸ σπίτι τοῦτο.

6 Καὶ ἐὰν εἶναι ἐκεῖ υἱὸς τ εἰρήνης, θέλει ἀναπαυθῆ σπάνα εἰς αὐτὸν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μὴ, θέλει γυρίσῃ εἰς ἐσᾶς.

7 Καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπίτι μένετε καὶ τρώγετε καὶ πίνετε ἀπὸ τὰ σαζετάτες· διατὶ ἄξιος εἶναι ὁ ἐργάτης τ πληρωμῆς. μὴν μεταπηδᾶτε ἀπὸ σπίτι εἰς σπίτι.

8 Καὶ εἰς ὁποιαν πόλιν ἐμπαίνετε καὶ σᾶς δέχωνται, ἐκεῖνα ὅπε σᾶς βάνουν ὁμπροσθᾶ τρώγετε.

9 Καὶ ἰατρεύετε τοὺς ἀδυνάμους αὐτῶν· καὶ λέγετε τους, ἐσὶ μᾶς ἐγγίζει εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τ Θεοῦ.

10 Καὶ εἰς ὁποιαν πόλιν ἐμπαίνετε καὶ δὲν σᾶς δέχωνται, βγαίνοντες εἰς τὰ πλατώματά της λέγετε,

11 Καὶ τ κονιορτὸν ὅπε μᾶς ἐκόλλησεν ἀπὸ τὴν πόλιν σας νὰ, ὅπε σᾶς τ πετάσωμεν· ὅμως τοῦτο ἠξέρετε, ὅτι ἐσὶ μᾶς ἐγγίζει εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τ Θεοῦ.

12 Καὶ λέγωσας ὅτι πλέον συμπαθητὸν θέλ' εἶσαι τ ἀμὲ ἐκείνην εἰς τὰ Σόδομα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

13 Ἀλλοίμονον εἰς ἐσένα Χωραζεῖν· ἀλλοίμονον εἰς ἐσένα Βηθσαϊδά· διατὶ ἂν ἐγίνοντο εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδόνα, αἱ δυνάμεις ὅπε ἐγίνοντο εἰς ἐσᾶς, ἀπὸ πολλοῦ καιρὸν ἤθελαν μετανοήσει καθιζόμενοι μὲ σακκία καὶ μὲ στάχτες.

14 Ὅμως πλέον συμπαθητὸν θέλει εἶσαι εἰς τὴν ἡμέραν τ κρίσεως εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδόνα, παρὰ εἰς ἐσᾶς.

15 Καὶ σὺ Καφαρναούμ ὅπε ὑψώθης ἕως τ οὐρανοῦ, θέλεις καταβιβασθῆ ἕως τ ἅδου.

16 Ἐκεῖνος ὅπε ἀκούει ἐσᾶς ἐμᾶς ἀκούει, καὶ ὅπε ἀθετεῖ ἐσᾶς ἐμᾶς ἀθετεῖ, καὶ ἐκεῖνος ὅπε ἀθετεῖ ἐμᾶς, ἀθετεῖ ἐκεῖνον ὅπε μὲ ἔστειλε.

17 Καὶ ἐγύρισαν οἱ ἑβδομήντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· αὐθέντη, καὶ τὰ δαιμόνια μᾶς ὑποτάσσονται διὰ ὀνόματός σου.

18 Καὶ ἐπῆπλες· ἐβλεπα τ Σατανᾶ, ὅπε ἔπεσεν ἀπὸ τ οὐρανὸν ὡσὰν ἀστραπή.

19 Νά, ὅπε σᾶς δίδω τὴν ἐξουσίαν νὰ πατῆτε ἀπάνω εἰς τὰ φίδια καὶ εἰς τοὺ σκορπίους καὶ εἰς ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ κανένα πρᾶγμα δὲν θέλ' σᾶς βλάψει.

20 Ὅμως εἰς τοῦτο μὴν χαίρεσθε ὅτι σᾶς ὑποτάσσονται τὰ πνεύματα, ἀμὰ χαίρεσθε ὅτι τὰ ὀνόματά σας ἐγράφηκαν εἰς τ οὐρανόν.

21 Ἐκείνην τὴν ὥραν ἐχάρηκε κ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησῆς καὶ εἶπεν· δυχαριστῶ σε, πάτερ, αὐθέντη τῦ οὐρανῦ τ γῆς· ὅτι ἔκρυψα τὰ ἐκρυνᾶς ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ γνωστικούς, καὶ τὰ ἐφανέρωσες εἰς μικρὰ παιδία· ναί βέβαια, ὦ πάτερ· ὅτι ἔτζι σὲ ἄρεσε· καὶ γυρί-

γυρίζοντας εἰς τὰς μαθητάς εἶπεν·

22 Ὅλα μοῦ τὰ παρέδωκεν ὁ πατήρμου· καὶ κανένας δὲν γνωρίζει τίς εἶναι ὁ υἱός, παρὰ ὁ πατὴρ· καὶ τίς εἶναι ὁ πατὴρ, παρὰ ὁ υἱὸς· καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ υἱὸς νὰ τὸ φανερώσῃ.

23 Τότε ἐγύρισεν εἰς τὰς μαθητάς ξεχωριστὰ καὶ τοὺς εἶπε· καλότυχα εἶναι τὰ μάτια ὁποῦ βλέπετε ἐκεῖνα ὁποῦ βλέπετε ἐσεῖς.

24 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπιθύμησαν νὰ ἰδοῦν ἐκεῖνα ὁποῦ ἐσεῖς βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδαν· καὶ νὰ ἀκούσουν ἐκεῖνα ὁποῦ ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν.

25 Καὶ παρευθὺς ἐσυνώθησαν ἕνας νομοδιδάσκαλος πειράζοντάς τον καὶ λέγει· διδάσκαλε, τί νὰ κάμω νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· εἰς τὸν νόμον τί ἐγεγράφηκε; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Καὶ ἐκεῖνος ἀποκρίθη καὶ εἶπεν· νὰ ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν· καὶ τὸν πλησίον σου ὡσὰν καὶ τὸν ἑαυτόν σου.

28 Καὶ λέγει τοῦ ὁ Ἰησοῦς, καλὰ ἀποκρίθης· ἔτσι κάμε καὶ θέλεις ζήσει.

29 Καὶ ἐκεῖνος θέλοντας νὰ δικαιώσῃ τὸν ἑαυτόν του, εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ποῖός εἶναι ὁ πλησίον μου;

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς διαδεξάμενος τὸν λόγον εἶπεν· ἕνας ἄνθρωπος κατέβαινεν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἰεριχώ, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια τῶν λῃστῶν· οἱ ὁποῖοι τὸν ἐξεγύμνωσαν καὶ τὸν ἐβάρεσαν, καὶ τὸν ἄφησαν μισοπεθαμμένον καὶ ἐδιάβηκαν.

31 Καὶ τύχη τοῦ ἕνας ἱερεὺς ἐκατέβαινεν εἰς τὸν δρόμον ἐκεῖνον, καὶ βλέποντάς τον ἐπέρασε ἀπαγνάντι.

32 Ὁμοίως καὶ κάποιος Λευίτης φθάνοντας ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐπῆγε καὶ τὸν εἶδε, καὶ ἐπέρασε ἀπαγνάντι.

33 Ἀμὴ κάποιος Σαμαρείτης ἀφεντικὸς τὸν δρόμον ἐκεῖνον, ἐπῆγε εἰς αὐτὸν καὶ αἰσθάνθη τὸν καὶ ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ ἐπῆγε κοντὰ καὶ ἔδεσε τὰ πληγαῖστε χωρὶς λάδι καὶ κρασί· καὶ τὸν ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὸ κτῆνος· καὶ τὸν ἐπῆγε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον· καὶ τὸν ὑπεμελήθηκε.

35 Καὶ δὲ τὴν αὔριον ὅταν ἔβγαλε νὰ πληρώσῃ δύο δηνάρια καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν ξενοδόχον καὶ εἶπεν· ὑπεμελήσου τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, καὶ εἴτι ἐξοδιάσῃς παρεπάνω, ἐγὼ ἀποδίδω σοῦ τα δόσει.

36 Ποῖος λοιπὸν ἀπὸ τούτους τοὺς τρεῖς σοῦ φαίνεται νὰ ἐγεινε πλησίον εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια τῶν λῃστῶν;

37 Ὁ νομικὸς εἶπεν, ἐκεῖνος ὁποῦ τοῦ ἔκαμε τὴν ἐλεημοσύνην. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, σύρε λοιπὸν καὶ σὺ κάμε ὁμοίως.

38 Καὶ ὅτεν ὑπῆγαν εἰς τὸν δρόμον, ὁ Ἰησοῦς ἐμπῆκεν εἰς μίαν χώραν, καὶ κάποια

ποια γυναῖκα τὸ ὄνομάτης Μάρθα ἡ ἐδέχθηκεν εἰς τὸ σπίτι της.

39 Καὶ ἐτούτη εἶχεν ἀδελφὴ ὀπὸ ἡ ἔλεγαν Μαρίαν, ἡ ὁποία ἐπῆγε κ' ἐκάθισε κοντὰ εἰς τὰ ποδάρια τῦ Ἰησᾶ κ' ἄκκε τὰ λόγιά τε.

40 Ἀμὰ ἡ Μάρθα ἐνοχλῆτανε ὀπὸ ἡ πολλὰς ὑπηρεσίαις, κ' πάγει κ' λέγειλε, αὐθέντη, δὲν σε μέλει πῶς ὁπᾶ μὲ ἄφησεν ἡ ἀδελφήμε μοναχὴ νὰ ὑπηρετῶ· εἰπέστης λοιπὸν νὰ μὲ βοηθάσῃ.

41 Καὶ ὁ Ἰησᾶς ἀπεκρίθη κ' εἶπεν τε· Μάρθα, Μάρθα, μερεμνᾶς κ' συγχύζεσαι διὰ πολλά.

42 Ἀλλὰ ἕνα κάμὴ χρεία· ἀμὰ ἡ Μαρία ἐδιάλεξε τὸ καλὸν μερτικόν, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτήν.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ' μίαν φορὰν ὅτάν ἦτον εἰς κάποιον τόπον κ' ἐπροσεύχετον, ὡσὰν ἔπαυσε, λέγειλε ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες τε· αὐθέντη, δίδαξέμας νὰ προσεύχόμεθε, καθὼς κ' ὁ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητάδες τε.

2 Καὶ λέγειλες, ὅταν προσεύχεσθε, λέγετε, Ὦ πατέρα μας ὁπᾶ εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανούς, ἂς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομάσε· ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλείασε· ἂς γένῃ τὸ θέλημάσε, καθὼς εἰς τ' οὐρανόν, ἔτζι κ' εἰς τὴν γῆν.

3 Τὸ ψωμίμας τὸ καθημερινὸν δῶσμαστο σήμερον.

4 Καὶ συγχώρησέμας τ' ἁμαρτίαισμας· διατὶ κ' ἐμεῖς συγχωροῦμεν κάθε ἕνα ὁπᾶ μᾶς χρεωστεῖ· κ' μὴν μᾶς βάλῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέμας ἀπὸ τ' πονηρόν.

5 Καὶ εἶπεν τες, ποιὸς ἀπὸ σᾶς νὰ ἤθελε ἔχῃ φίλον κ' νὰ ἤθελε πάγει εἰς αὐτὸν τὴν ὥραν τὰ μεσονυκτία νὰ τὲ εἰπῇ, ὦ φίλε, δάνεισέμε τρία ψωμία·

6 Ἐπειδὴ φίλός με ἦλθεν ἀπὸ σοχέτα· κ' δὲν ἔχω πῶς νὰ τὰ βάλλω ὁμπροσθάτε.

7 Καὶ ἐκεῖνος νὰ ἤθελεν ἀποκριθῇ ἀπὸ μέσα νὰ εἰπῇ· μὴμε πλερίζῃς, ὅτι τώρα ἡ πόρτασε ἴσφαλτε, κ' τὰ παιδία με κοιμοῦνται μαζίμας, κ' δὲν ἠμπορῶ νὰ συκωθῶ νὰ σὲ δόσω.

8 Λέγωσας, ἂν κ' ἡ δὲν θέλει συκωθῇ νὰ τὲ δόσῃ διὰ τὴν φιλίαν, ὅμως διὰ τὴν ἀδιαντροπίασε θέλει συκωθῇ νὰ τὲ δόσῃ ὅσον χρειάζεσαι.

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· ζητᾶτε κ' θέλει σᾶς δοθῇ, ζυμοῦστε κ' θέλετε εὕρει, κρούετε κ' θέλει σᾶς ἀνοιχθῇ.

10 Διατὶ ὅποιος ζητᾷ, πέτυχει· κ' ὅποιος ζυμοῦσε, εὑρίσκει· κ' ὅποιος κρούῃ, θέλῃ τε ἀνοιχθῇ.

11 Καὶ ὁποιοσὲς ποῖος νὰ ἦτον πατέρας κ' νὰ τὸν ζηλήσῃ ὁ υἱός τε ψωμὶ μήπα ἤθελε τὸ δώσει πέτραν· κ' ἰδὲ ἤθελε τὸν ζηλήσει) ψάρι, μήπα φήτις ψάρι ἤθελε τὸ δώσει φείδι;

12 Ἢ κ' ἂν ἤθελε ζηλήσει αὐγόν, μήπα ἤθελε τὸ δώσει σκορπιόν;

13 Ἂν τὸ λοιπὸν ἐσᾶς ὁπᾶ εἶστε πονηροὶ, ἠξεύρετε νὰ δίνετε κάμα δοσίματα εἰς τὰ παιδίασας, πόσω μᾶλλον, ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος θέλει δώσει

Πνεῦμα ἅγιον εἰς ἐκείνες ὁπᾶ τὰ ζητοῦσι;

12 Καὶ τότε εἶχαν ἀγάλει ἕνα δαιμόνιον τὸ ὁποῖον ἦτον βωδόν· κ᾽ ὅταν ἀβγῆκε τὸ δαιμόνιον, ἐμίλησαν ὁ βεζὲς· κ᾽ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν.

15 Καὶ κάτοιοι ἀπ᾽ αὐτοῦ εἶπαν· μὲ τ᾽ Βεελζεβοὺλ τ᾽ ἀρχοῦλα τοῦ δαιμονίων ἀβγάνει τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἄλλοι τ᾽ ἐπείραζαν κ᾽ ἐζητῦσαν ἀπ᾽ αὐτὸν σημάδι ἀπὸ τ᾽ ἐρανόν.

17 Καὶ αὐτὸς γνωρίζοῦλας τοῦ διάλογισμοῦλες τοῦ εἶπεν· κάθε βασιλεία ὁπᾶ νὰ διαμοιεργαθῆ εἰς τὸ λόγοῦλης ἐρημόνεται· κ᾽ τὸ σπίτι ἀπὸ μοιεργαθῆ) εἰς τὸ λόγοῦλε πέφτ᾽.

18 Καὶ ἀπὸ ὁ σατανὰς διαμοιεργάθη εἰς τὸ λόγοῦλε, πῶς θέλει σταθῆ ἡ βασιλεία τοῦ; διατὶ λέγατε, ὅτι μὲ τ᾽ Βεελζεβοὺλ ἀβγάνω τὰ δαιμόνια.

19 Καὶ ἂν ἐγὼ ἀβγάνω τὰ δαιμόνια μὲ τὸ δάκτυλον τοῦ Θεοῦ, ἔφθασε λοιπὸν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ δυνατὸς ἁρματομμένος φυλάγει τ᾽ αὐλοῦλε, εἶ ὑπάρχοντά τ᾽.

22 Ἀμὴ ὁπότ᾽ ἂν ἔλθη ὁ δυνατώτερόν τε κ᾽ τ᾽ νικήσῃ, πέρνει τὸν ἁρματωσιὰν τοῦ, εἰς τὸ ὁποῖα ἤλπιζε, κ᾽ διαμοιεράζει τὰ κρεμμάτ᾽.

23 Ἐκεῖνος ὁπᾶ δὲν εἶναι μέτα μένα, εἶναι ἐνάντιός με· κ᾽ ἐκεῖνος ὁπᾶ δὲν μαζώνει μαζὶ μετεμένα, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα βγῆκε ἔξω ἀπὸ τ᾽ ἀνθρώπου, πέρνα ἀπὸ μέσα ἀπὸ ἀνύδρες τόπες κ᾽ γυρεύει ἀνάπαυσιν· κ᾽ ὁσὰν δὲν εὕρῃ, λέγει, ἂς γυρίσω εἰς τὸ σπίτι μα, ἀπ᾽ ἐκεῖ ὁπᾶ βγῆκα.

25 Καὶ ὁσὰν ἔλθει κ᾽ τὸ εὕρει φρεσκοσιμμένον κ᾽ στολισμένον.

26 Τότε πάγει κ᾽ πέρνει ἄλλα ἑπτὰ πνεύματα πονηρότερα ἀπὸ λόγατε, κ᾽ ἔρχονται κ᾽ ἐμπαίνει κ᾽ κατοικοῦν ἐκεῖ, κ᾽ γίνοῦλαι τὰ ὕστερα τοῦ ἀνθρώπε ἐκείνε χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

27 Καὶ ὅταν ἔλεγε ταῦτα, μία γυναῖκα ἀπὸ τὸ πλῆθος, ἐσήκωσε φωνὴν κ᾽ εἶπε· καλότυχη ἡ κοιλία ὁπᾶ σὲ ἐβάστεξε, κ᾽ τὰ βυζία ὁπᾶ ἐβύζασες.

28 Καὶ αὐτὸς εἶπεν, μᾶλλον πλουσιότεροι καλότυχοι εἶ) ἐκεῖνοι ὁπᾶ ἀκοῦν τ᾽ λόγον τε Θεοῦ, κ᾽ τ᾽ φυλάττεν.

29 Καὶ συμμαζενόμενον τὸ πλῆθος ἄρχισε νὰ λέγῃ· ἡ γενεὰ ἐτούτη εἶναι πονηρὴ· κ᾽ γυρεύει σημάδι· κ᾽ σημάδι δὲν θέλῃ τ᾽ δοθῆ, παρὰ μονάχα τὸ σημάδι τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτε.

30 Διατὶ καθὼς ἔγινε ὁ Ἰωνᾶς σημάδι εἰς τοὺς Νινευίτας, ἔτζι θέλει εἶσαι κ᾽ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπε εἰς τοῦτη τὴν γενεάν ἐτούτη.

31 Βασίλισσα τοῦ νότου θέλει συκωθῆ εἰς τὴν κρίσιν μὲ τοὺς ἀνθρώπες τ᾽ γενεᾶς ἐτούτες, κ᾽ θέλει τοὺς καλακρίνει· ὅτι ἦλθεν ἀπὸ τ᾽ ἄκρες τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ

Σολο-

Σολομῶντ· καὶ νὰ, ἐδῶ περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευὲ θέλουσιν ἀνασταθῆ εἰς τὴν κρίσιν μὲ τὴν γενεὰν ταύτην, καὶ θέλουν τὴν κατακρίνῃ, ὅτι ἐκεῖνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ νὰ, ἐδῶ περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωνᾶ.

33 Καὶ κανεὶς δὲν ἀνάπτει λύχνον καὶ τὸν βάνει εἰς κρυφὸν τόπον· οὐδὲ ὑποκάτω τοῦ σταμνίου, καὶ τὸν σκεπάζει· ἀλλὰ τὸν βάνει εἰς τὴν λυχνοστάσιν, διὰ νὰ βλέπουν τὸ φῶς ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐμπαίνουν μέσα.

34 Ὁ λύχνος τοῦ κορμιοῦ εἶναι τὸ μάτι, ὅταν εἶναι τὸ μάτι σου καθαρὸν, καὶ ὅλον τὸ κορμί σου εἶναι φωτεινόν· ἀμὴ ὅταν εἶναι διεφθαρμένον, καὶ τὸ κορμί σου εἶναι σκοτεινόν.

35 Πρόσεχε λοιπὸν, μήπως τὸ φῶς ὁποῦ εἶναι εἰς σὲ εἶναι σκότος.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλον τὸ κορμί σου εἶναι φωτεινὸν, καὶ δὲν ἔχει κανένα μέρος σκοτεινὸν, θέλει εἶσαι ὅλον φωτεινὸν, ὡσὰν ὅταν ὁ λύχνος σὲ φέγγῃ μὲ τὴν λάμψιν του.

37 Καὶ ὡσὰν ἤθελε νὰ λάβῃ ὁ λόγος, ἕνας φαρισαῖος τὸν παρακάλει νὰ πάγῃ νὰ φάγῃ μετ' αὐτόν· καὶ μπαίνοντας ἐκάθησε.

38 Καὶ ὁ φαρισαῖος ἀσὰν τὸν εἶδεν ὅτι δὲν ἐνίφθη πρῶτον πρὸ τοῦ νὰ φάγῃ ἐθαύμασε.

39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτὸν, ἐσεῖς οἱ φαρισαῖοι τὸ ἔξω τοῦ ποτηριοῦ καὶ τοῦ πιατικοῦ καθαρίζετε, ἀμὴ τὸ μέσα σας εἶναι γεμᾶτον ἀπὸ ἁρπαγὴν καὶ πονηρίαν.

40 Ὦ ἄφρονες, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὸ ἔξω, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ μέσα;

41 Μὰ ὅλον τοῦτο ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχετε δόσιμα ἐλεημοσύνη, καὶ ὅλα σας θέλει εἶσαι καθαρά.

42 Ἀλλὰ δυστυχία εἰς ἐσᾶς τοὺς φαρισαίους, ὅτι ἀποδεκατίζετε τὸν δυόσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ κάθε λάχανον, καὶ ἀφίνετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ἐτοῦτα ἔπρεπε νὰ κάμετε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνετε.

43 Ἀλλυμονον εἰς ἐσᾶς τοὺς φαρισαίους, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὰ συναγώγια καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς εἰς τὰ παζάρια.

44 Ἀλλυμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι εἶστε ὡσὰν τὰ μνημόρια ὁποῦ δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦσι ἀπάνω καὶ δὲν ἐξεύρουσιν.

45 Ἀποκρίθη ἕνας ἀπὸ τοὺς νομικοὺς, καὶ λέγει τον, διδάσκαλε· ἐσὺ λέγοντας τοῦτα καὶ ἐμᾶς ὑβρίζεις.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀλλυμονον καὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικοὺς, ὅτι φορτώνετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἐσεῖς κἂν μὴ ἓν μὲ ἕνα δάκτυλον δὲν θέλετε νὰ ταγγίξετε.

47 Ἀλλυμονον εἰς ἐσᾶς, ὅτι οἰκοδομᾶτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, καὶ οἱ πατέρες σας τοὺς ἐσκοτώσαν.

48 Τὰ λοιπὸν μαρτυρεῖτε, καὶ συμφωνᾶτε εἰς τὰ καμώματα τῶν πατέρων σας, ὅτι αὐτοὶ τοὺς ἐσκότωσαν, καὶ ἐσᾶς

σεῖς κτίζοντες τὰ μνημεῖα τῶν.

49 Διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, Θέλω στείλει εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ θέλουν σκοτώσει ἀπ' αὐτοὺς, καὶ θέλουν διώξει.

50 Διὰ νὰ ζητηθῇ τὸ αἷμα ὅλων τῶν προφητῶν, ὁποῦ ἐχύθη ἀπὸ τὸν ἀρχινὸν τοῦ κόσμου, ἀπὸ τοὺς γενεοὺς ἐτούτους.

51 Ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ τὸν δίκαιον, ἕως τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου, ὁποῦ ἐσκοτώθη ἀνάμεσα εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἰς τὸν οἶκον (τοῦ Θεοῦ) βέβαια σᾶς λέγω, ἀπὸ τοὺς γενεοὺς ἐτούτους θέλει ζητηθῇ.

52 Ἀλλοίμονον εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικούς, ὅτι ἐσυκάσατε τὸ κλειδὶ τῆς γνώσεως, καὶ ἐσεῖς δὲν ἐμπήκετε, καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἐμπαίνουν τοὺς ἐμποδίσετε.

53 Καὶ λέγοντας ἐκεῖνα τὰ λόγια ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς, ἄρχισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νὰ τοῦ ἐχθρεύωνται πικρὰ καὶ νὰ τοῦ ἐρωτοῦν διὰ πολλὰ, θέλοντες νὰ τοῦ παγιδεύσουν.

54 Καὶ ἐζήτουν νὰ πάρουν ἀπὸ τὸ στόμα του λόγον διὰ νὰ τὸν κατηγορήσουν.

Κεφ. ιβ'. 12.

1 ΑΝάμεσα εἰς τοῦτα (τὰ λόγια) ἐσυνάχθησαν μυριάδες ὄχλου, εἰς τόσον ὁποῦ ἐκατεπατοῦσαν ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς μαθητάς του, πρῶτον ἔχετε νὰ φυλαχθῆτε ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν Φαρισαίων, ἡ ὁποία εἶν' ὑπόκρισις.

2 Καὶ δὲν εἶναι κανένα σκεπασμένον ὁποῦ νὰ μὴν ξεσκεπασθῇ· καὶ κρυφὸν ὁποῦ νὰ μὴν γνωρισθῇ.

3 Διὰ τοῦτο ὅσα εἴπατε εἰς τὰ σκοτεινὰ θέλουσιν ἀκουσθῆ εἰς τὸ φῶς· καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήσατε κρυφὰ εἰς τὸ αὐτὶ εἰς τὰ καμαρωτὰ, θέλει κηρυχθῆ εἰς τὰ δώματα.

4 Καὶ λέγω εἰς ἐσᾶς τοὺς φίλους μου, μὴν φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ σκοτώνουν τὸ κορμί, καὶ ὕστερον δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν τίποτες περισσότερον.

5 Ἀμὴ ἐγὼ νὰ σᾶς δείξω τίνου νὰ φοβηθῆτε· φοβηθῆτε ἐκεῖνον ὁποῦ ἀφοῦ σκοτώσῃ, ἔχει ἐξουσίαν νὰ βάλλῃ εἰς τὸν γεένναν· ναὶ βέβαια σᾶς λέγω, τοῦτον φοβηθῆτε.

6 Δὲν πουλοῦνται πέντε στρουθία δύο φάλλαις· καὶ τὸ ἕνα ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶναι ἐγκαταλελυμένον ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς σᾶς εἶναι μετρημέναις· μὴν φοβηθῆτε λοιπὸν· ἀπὸ πολλὰ στρουθία διαφέρετε.

8 Καὶ λέγω σας ὅτι ὅποιος μὲ ὁμολογήσει ὁμπρὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει τὸν ὁμολογήσει ὁμπρὸς εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ·

9 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἀρνηθῇ ὁμπρὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους, θέλει τὸν ἀρνηθῇ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμπρὸς εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ κάθε ἕνας ὁποῦ θέλει εἰπῇ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, θέλει τοῦ συγχωρηθῇ· ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ βλασφημήσει εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον δὲν θέλει συγχωρηθῇ.

11 Καὶ ὅταν σᾶς φέρουσιν ὁμπρὸς εἰς τὰ συναγωγαὶς καὶ εἰς τὰ ἀρχαῖς, καὶ εἰς τὰ ἐξουσίαις,

σίαις, μὴ ἔχετε ἔνοιαν πῶς ἢ τί λογῆς νὰ ἀποκριθῆτε, ἢ τί θέλετε εἰπεῖ·
12 Διατὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα θέλει σᾶς διδάξει εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, ἐκεῖνα ὁποῦ κάμνει χρεία νὰ εἰπῆτε.
13 Καὶ κάποιος ἀπὸ τὸ ὄχλον τοῦ εἶπε· διδάσκαλε, εἰπὲ τοῦ ἀδελφοῦ μου νὰ μοιράσῃ μαζί μου τὴν κληρονομίαν.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ὦ ἄνθρωπε, ἢ τίς μὲ κατέστησε δικαστὴν ἢ μοιραστὴν εἰς ἐσᾶς;
15 Καὶ λέγει τους, βλέπετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν· διατὶ ἂν κἀμμία περισσείαν πρᾶγμα τὰ ὑπάρχοντά του, δὲν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐκείνα.
16 Καὶ εἶπεν τους μίαν παραβολήν, λέγοντας, ἑνὸς ἀνθρώπου πλουσίου ἐβγῆκαν τὰ χωράφια του.
17 Καὶ ἐλογιάζετον μέσα του, καὶ ἔλεγε· τί θέλω κάμει, ὁποῦ δὲν ἔχω πῦ νὰ μαζώξω τὸν καρπόν μου;
18 Καὶ εἶπεν· ἐτοῦτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τὰ ἀποθήκαμου, καὶ θέλω τὰ κάμει μεγαλήτερα, καὶ θέλω μαζώξει ὅλα τὰ γενήματά μου, καὶ τὰ ἀγαθά μου.
19 Καὶ θέλω εἰπεῖ εἰς τὴν ψυχήν μου· ὦ ψυχή ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ὁποῦ κεῖτενται εἰς πολλὲς χρόνες· ἀνάπαυε, φάγε, πίε, εὐφράινου.
20 Ἀμὰ ὁ Θεὸς τοῦ εἶπεν· ὦ ἄφρων ἄνθρωπε, ἐτὴν τὴν νύκτα ζητοῦσι ἀπὸ σένα τὴν ψυχήν σου· καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ ἡτοίμασες, τίνος θέλουν ἔσυ;
21 Ἔτζι γίνεται εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ θησαυρίζει εἰς τὸν λόγον του, καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς τὸν Θεόν.
22 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· διὰ τοῦτο σᾶς λέγω· μὴν ἐγνοιάζεσθε διὰ τὴν ζωήν σας τί νὰ φᾶτε· μὴ ἢ διὰ τὸ κορμίσας τί νὰ ἐνδυθῆτε·
23 Ἡ ψυχὴ εἶναι περισσοτέρη ἀπὸ τὸ φαγί· καὶ τὸ κορμὶ ἀπὸ τὰ ῥοῦχα.
24 Καταλάβετε τοὺς κόρακας, ὅτι οὔτε σπέρνουσιν, οὔτε θερίζουσιν, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἔχουν, οὔτε ἀμπάρι· καὶ ὁ Θεὸς τοὺς τρέφει· πόσω μᾶλλον διαφέρετε ἐσεῖς ἀπὸ τὰ πετεινά;
25 Καὶ ποῖος ἀπὸ σᾶς φροντίζοντας, ἠμπορεῖ νὰ βάλλῃ παρὰ πῆχυ εἰς τὴν ἡλικίαν του καμμίαν πῆχυν;
26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν δὲν δύνασθε διὰ τὸ πολλὰ μικρόν, τὶ ἐγνοιάζεσθε διὰ τὰ λοιπά.
27 Καταλάβετε τὰ κρίνα, πῶς ἀναθρέφουσιν, καὶ δὲν κοπιάζουσιν, οὔτε ἢ νήθουσι· καὶ λέγωσας, ὁ ἢ ὁ Σολομὼν μὲ ὅλην τὴν δόξαν του ἐστόλισε νὰ ἀπὸ τοῦτα.
28 Καὶ ἂν τοὺς τὰ χορτάρια ὁποῦ εἶναι σήμερον εἰς τὸ χωράφι, καὶ αὔριον τὸ βάλλουσιν εἰς τὸ φοῦρνον ὁ Θεὸς ἔτζι τὸ ἐντύνει, πόσω μᾶλλον ἐσᾶς ὀλιγόπιστοι;
29 Καὶ ἐσεῖς μὴν ζητεῖτε τί νὰ φᾶτε ἢ τί νὰ πῆτε· καὶ μὴν φιλοφρονεῖσθε.
30 Διατὶ ἐτοῦτα ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου τὰ ζητοῦσιν· ἀμὴ ὁ πατέρας ὁ ἐδικός σας ἠξεύρῃ ὅτι τὰ χρειάζεσθεν ἐτοῦτα.
31 Μόνον ζητᾶτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐτοῦτα ὅλα θέλουν σᾶς φορεθῆ.

32 Μὴ φοβᾶσαι τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι ὁ πατὴρ ὑμῶν ηὐδόκησε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντά σας καὶ δῶτε ἐλεημοσύνην· κάμετε εἰς τοὺς λόγους σακκία ὁποὺ δὲν παλαιώνουν· θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανὸν ὁποὺ νὰ μὴν λείπῃ ποτὲ· ὁποὺ ὁπού δὲν πλησιάζει κλέφτης οὐδὲ σὴς σκώληξ χαλᾷ.

34 Διατὶ ὅπου εἶν' ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶσαι καὶ ἡ καρδία σας.

35 Ἂς εἶν' οἱ μέσοι σας ζωσμένοι, καὶ οἱ λύχνοι σας ἀνημμένοι.

36 Κάμετε καὶ ἐσεῖς ὡσὰν τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους ὁποὺ περιμένουν τὸν αὐθέντην τους, πότε νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τοὺς γάμους· καὶ ὁποὺ ἐλθῃ καὶ κτυπήσῃ νὰ τοῦ ἀνοίξουν παραμέσως.

37 Καλότυχοι εἶν' ἐκεῖνοι οἱ δοῦλοι, τοὺς ὁποίους ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τους νὰ τοὺς εὕρῃ ξυπνητούς· βέβαια σᾶς λέγω, πὼς θέλει ζωσθῆ ὁ ἑαυτός του καὶ θέλει τοὺς καθίσῃ νὰ φᾶγουν καὶ θέλει περάσει νὰ τοὺς ὑπηρετήσῃ.

38 Καὶ ἂν ἔλθῃ εἰς τὴν δευτέραν βίγλαν, καὶ εἰς τὴν τρίτην βίγλαν, καὶ τοὺς εὕρῃ ἔτζι, καλότυχοι εἶν' οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

39 Καὶ τοῦτο ἠξεύρετε, ὅτι ἂν ἤξευρεν ὁ αὐθέντης τῆς οἰκίας ποίαν ὥραν ὁ κλέφτης ἔρχεται, θέλει ἀγρυπνήσει καὶ δὲν θέλει ἀφήσει νὰ τοῦ σπάσουν τὸ σπίτι του.

40 Καὶ ἐσεῖς λοιπὸν γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι τὴν ὥραν ὁποὺ δὲν τὸ νομίζετε ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

41 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν, αὐθέντη· διὰ λόγου σας λέγεις τοῦτο τὸ παραβολὴ τοῦτο, ἢ καὶ εἰς ὅλους;

42 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· ποῖος λοιπὸν εἶν' ἐκεῖνος ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον θέλει καταστήσει ὁ Κύριος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, νὰ δίδῃ τοῦ καθενὸς εἰς τὸν καιρὸν τὸ μερδικόν του βρέστου.

43 Καλότυχος εἶν' ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης του καὶ τὸν εὕρῃ νὰ κάμνῃ ἔτζι.

44 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω ὅτι θέλει τὸν καταστήσει εἰς ὅλα τὰ ὑπάρχοντα.

45 Ἀμὰ ἂν εἰπῇ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὸν λογισμόν του, ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ· καὶ ἀρχίσει νὰ δέρνῃ τοὺς δουλευτάδες καὶ τὰς δουλεύτρας, νὰ τρώγῃ, νὰ πίνῃ, καὶ νὰ μεθᾷ·

46 Θέλει ἔλθει ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου μίαν ἡμέραν ὁποὺ δὲν τὸν ἀπαντιχένει, καὶ εἰς ὥραν ὁποὺ δὲν γνωρίζει, καὶ θέλει τὸν χωρίσει καὶ τὸ μέρος του θέλει τὸ βάλει μὲ τοὺς ἀπίστους.

47 Καὶ ἐκεῖνος ὁ δοῦλος ὁποὺ γνωρίζει τὸ θέλημα τοῦ αὐθέντου του καὶ δὲν ἑτοίμασε τοῦ λόγου του τὸ κρῖμα, θέλει δαρθῆ πολλοὺς (ξύλους).

48 Ἀμὰ ἐκεῖνος ὁποὺ δὲν τὸ γνωρίζει καὶ κάμνει πρᾶγματα ὁποὺ εἶν' ἄξια νὰ δαρθῆ, θέλει δαρθῆ ὀλίγαις καὶ κάθ' ἕνας ὁποὺ τοῦ ἔδωσε πολύ, θέλει ζητηθῆ καὶ πολὺ ἀπὸ τὸν λόγου του· καὶ ἐκεῖνος ὁποὺ ἔβαλαν πολύ, θέλουν τοῦ ζητήσει ἀκόμη περισσότερον.

49 Φατέρα ἦλθα νὰ βάλω εἰς

εἰς τὸν γλῶ· καὶ τί θέλη, ἐπῆδη ἄφρα μέ ἀπαφῃ τῶρα;
50 Καὶ ἔχω βάπτισμα νὰ βαπτισθῶ· καὶ πῶς σέχρομαι ἕως νὰ τελειωθῇ;
51 Δοκιζέστε ὅτι ἤλθα νὰ δώσω εἰρήνην εἰς τὸν γλῶ; ὄχι σᾶς λέγω· ἀλλὰ χωρισμόν.
52 Διατὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπρὸς θέλει εἶναι πέντε εἰς ἕνα σπίτι χωρισμένοι· οἱ τρεῖς θέλουν φιλονικεῖ μὲ τοὺς δύο· καὶ οἱ δύο μὲ τοὺς τρεῖς.
53 Ὁ πατὴρ θέλει χωρισθῇ ἀπὸ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς ἀπὸ τὸν πατέρα· ἡ μάνα θέλει χωρίσει ἀπὸ τὴν συγατέρα, καὶ ἡ συγατέρα ἀπὸ τὴν μητέρα· ἡ πενθερὰ ἀπὸ τὴν νύμφην, καὶ ἡ νύμφη ἀπὸ τὴν πενθερά της.
54 Καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς ὄχλους, ὅταν ἰδῆτε τὴν νεφέλην ὁποῦ ἀνατέλλει ἀπὸ τὴν δύσιν παρευθὺς λέγετε ὅτι ἔρχεται βροχή, καὶ ἔτζι γίνεται.
55 Καὶ ὅταν ἰδῆτε ὅτι φυσᾷ ὁ νότος λέγετε ὅτι κάμμα θέλει γένει, καὶ ἔτζι γίνεται.
56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἠξεύρετε νὰ διακρίνετε, καὶ τὸν καιρὸν ἐτοῦτον πῶς δὲν τὸν διακρίνετε;
57 Καὶ διατὶ ἀπὸ λόγιασες δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;
58 Διατὶ ὅταν παγαίνεις μὲ τὸν ἀντίδικόν σου εἰς τὴν ἀρχοντιά, εἰς τὸν δρόμον κάμε κόπον νὰ λυτρωθῇς ἀπ' ἐκεῖνον, μήπως καὶ σὲ πάρῃ εἰς τὴν κριτήν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὰ χέρια ἐκείνου ὁποῦ ζητεῖ τὰ δίκαιώματα· καὶ ἐκεῖνος σὲ βάλῃ εἰς τὴν φυλακήν.
59 Λέγω σοι πῶς δὲν θέλεις βγεῖ ἀπ' ἐκεῖ ἕως ὅτου νὰ πληρώσῃς τὸ χρέος ὅλον, ἕως μίαν φλάν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ' εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦταν παρὼν καὶ κάποιοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς Γαλιλαίους, πῶς ὁποῦ τῶν Γαλιλαίων τὸ αἷμα, ὁ Πιλάτος τὸ ἀνακάτωσε μὲ τὰ θυσιάσματα.
2 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· λογιάζεστε ὅτι ἐτοῦτοι οἱ Γαλιλαῖοι νὰ ἐγίνηκαν ἁμαρτωλοὶ παρὰ ὅλους τοὺς Γαλιλαίους, διατὶ ἐπάθασι τέτοιας λογῆς;
3 Ὄχι σᾶς λέγω· ἀλλὰ καὶ ἐσεῖς ἂν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι ἔτζι θέλετε ἀφανισθῆ.
4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, εἰς τοὺς ὁποίους ἔπεσεν ὁ πύργος εἰς τὸ Σιλωὰμ καὶ τοὺς ἐσκότωσε, λογιάζεστε ὅτι ἐκεῖνοι ἐγίνηκαν ἀμαρτωλοὶ παρὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ κάθωνται μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;
5 Ὄχι σᾶς λέγω, ἀλλὰ ἐὰν δὲν μετανοήσητε, ὅλοι τέτοιος λογῆς θέλετε ἀφανισθῆ.
6 Καὶ ἔλεγεν ἐτοῦτην τὴν παραβολήν· κάποιος ἄνθρωπος εἶχε μίαν συκιὰν εἰς τὸ ἀμπέλι του φυτεμένην· καὶ ἔπεγεν εἰς ἐκεῖνο νὰ γυρεύσῃ καρπὸν καὶ δὲν εὕρηκε.
7 Καὶ εἶπε τοῦ ἀμπελουργοῦ, νὰ τρεῖς χρόνια ἔχω τῶρα ἐτοῦτο ἔρχομαι καὶ γυρεύω καρπὸν εἰς τὴν συκιὰν ἐτοῦτην καὶ δὲν εὑρίσκω· κόψατην, διατὶ ἐμποδίζει καὶ τὴν γῆν;
8 Καὶ ὁ ἀμπελουργὸς ἀποκρίθη καὶ λέγει τε, αὐθέντη, ἄφησέ την ἀκόμη καὶ τοῦτον τὸν χρό-

Franckesche Stiftungen zu Halle

νον, ἵνας ὅπῶ νὰ σκάλω τρυγόρω νὰ βάλλω κοπριάν.

9 Καὶ ἂν κάμη καρπὸν καλὸ· εἰδεμὴ, τῦ χρόνυ θέλεις τὴν κόψη.

10 Καὶ ἐδίδασκεν εἰς ἕνα σωναγὼν τὰ σαββατα.

11 Καὶ ἐκεῖ ἦτον ἡ μία γυναῖκα ἡ ὁποία εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτῶ χρόνες· ἡ ἐκαμπύρισεν ἡ δὲν ἠμπόρεε καθόλε νὰ ἰσιάσῃ τὴ λόγματις.

12 Καὶ ὡσὰν τὴν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τ' ἐκάλεσε ἡ εἶπεν· ὦ γυνᾶ ἐλευθερόσε ἀπὸ τὴν ἀδυνεσύνη σε.

13 Καὶ ἔβαλεν τὰ χέρια τε ἀπάνατις, ἡ παχεῦς ἰσιάθη ἡ δοχαρίζησε τὸν Θεόν.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχισωναγωγὸς ἀδημέωντας διτὶ τὸ σάββατον ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς· ἡ ἐλεγεν εἰς τὸ πλῆθος· ἓξ ἡμέρες εἶ) ὅπῶ πρέπει νὰ θελεύσι σὲ ἀνθρόπι· εἰς τύτις λοιπὸν τὶς ἡμέρες ἔρχοδε νὰ ἐθεραπεύεδε, ἡ ὄχε τὴν ἡμέρα τῦ σαββάτυ.

15 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀπεκρίθη ἡ εἶπεν· ὑποκριτά, καθένας ἀπὸ σᾶς, τὸ σάββατον δὲν λύει τὸ βόδιτε ἢ τὸ γαδάρε τε ἀπὸ τὸ παχνάρι ἡ πάει νὰ τὸ ποτίσῃ;

16 Καὶ ἐτύτη σπὸ εἶ) θυγατέρα τῦ Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν ἔδεσε ὁ Σατανᾶς τώρα δεκαοκτῶ χρόνες, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τὸ δέσιμον ἀπὸ τὸ τὴν ἡμέραν τῦ σαββάτυ;

17 Καὶ λέγοντας αὐτὰ ἐντρα τὰ λόγια ἐζεπαίζοντον ὅλοι ἐκεῖνοι σπὸ ἐνανθιόνταν· ἡ ὅλος ὁ ὄχλος ἐχάρηκεν εἰς ὅλα σπόντα τα ἐνδόξα σπὸ ἐγίνοντον ἀπ' αὐτόν.

18 Καὶ ἔλεγε, μὲ τὶ ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῦ Θεῦ; ἡ μὲ τὶ νὰ τὴν ὁμοιάσω;

19 Ὁμοιάζει τὸ κκκὶ τῦ σωναπιᾶ· τὸ ὁποῖον τὸ ἔπηρεν ἕνας ἄνθρωπος, ἡ τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ περβόλι τε· ἡ αὔξησε ἡ ἔγινε δέντρο μεγάλον· ἡ τὰ πετεινὰ τῦ ἀέρος ἐφωλίασεν εἰς τὰ κλαδιά τε.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· μὲ τὶ νὰ ὁμοιάσω τὴν βασιλείαν τῦ Θεῦ;

21 Ὁμοιάζει προζύμι, τὸ ὁποῖον μία γυναῖκα τὸ ἔκρυψε μέσα εἰς τρία κιλὰ ἀλεύρι, ἵνας ὅπῶ ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπήρνα ἀπὸ μέπε ἀπὸ τ' χώρες ἡ ἀπὸ τα χωρία διδάσκοντας ἡ πηγαίνοντας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

23 Καὶ κάποις τῦ λέγει αὐθέντη, ἂν εἶ) ὀλίγοι ἐκεῖνοι ὁπῶ σώζωνται; ἡ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν,

24 Ἀγωνίζεδε νὰ ἐμπῆτε ἀπὸ τὴν στενὴν πόρταν, διὰ πολλοὶ, σᾶς λέγω, θέλεν ζητήσει νὰ ἐμποῦν, ἡ δὲν θέλεν ἠμπορέσῃ

25 Ἀφ' ὅτις συκωθῇ ὁ νοικοκύρις ἡ κλείσῃ τὴν πόρταν, ἡ ἀρχίσητε νὰ στέκεσε ἔξω ἡ νὰ κτυπᾶτε τὴν θύραν, νὰ λέγατε, αὐθέντη, αὐθέντη, ἀνοξέμας· ἡ ἐκεῖνος θέλει ἀποκριθῇ νὰ σᾶς εἰπῇ· δὲν σας ἐξέρεω ἀπὸ πὸ εἶσε.

26 Τότε θέλετε ἀρχίσῃ νὰ λέγετε, ἐφάγαμεν ἡ ἐπίαμεν ὁμπρόσθεν σε· ἡ εἰς τὰ πλατώματά μας ἐδιδάξες.

27 Καὶ ἐκεῖνος θέλει εἰπῇ· λέγωσας, δὲν σᾶς ἐξέρεω ἀπὸ πῦ εἶσε· παγαίνετε ἀπὸ μέσα ὅλοι οἱ ἐργάται τ' ἀδικίας.

28 Ἐ-

28 Ἐκεῖ θέλει εἶσαι ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ἰδῆτε τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὅλους τοὺς προφήτας μέσα εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐσεῖς βγαλμένοι ἔξω.

29 Καὶ θέλουσιν ἔλθῃ ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν καὶ δύσιν, καὶ ἀπὸ τὸν βοριᾶν, καὶ ἀπὸ τὸν νοτιᾶν· καὶ θέλουν καθίσῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ νά, κάποιοι ὁποῦ εἶν ὕστεροι καὶ θέλουν γένει πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι θέλουν γένει ὕστεροι.

31 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν κάποιοι φαρισαῖοι καὶ τοῦ εἶπαν, βγὰ καὶ πήγαινε ἀπ' ἐδῶ, ὅτι ὁ Ἡρῴδης θέλει νὰ σὲ φονεύσῃ.

32 Καὶ εἶπεν τες· σύρτε καὶ εἰπῆτε τὴν ἀλεποῦδα ἐτούτη· νά ὁποῦ βγάζω δαιμόνια, καὶ ἰατροῦδες σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τελειόνομαι.

33 Ὅμως πρέπει σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν ἄλλην κάμποσα χρέια νὰ περάσω· διὰ δὲν ἠμπορεῖ νὰ χαλασθῇ προφήτης ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

34 Ὦ Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ὁποῦ σκοτώνεις τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολᾶς τοὺς ἀπεσταλμένους εἰς σέ· πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ μαζέξω τὰ παιδιά σου, καθὼς ἡ ὄρνιθα μαζεύει τὰ πουλιά της ἀπὸ κάτω εἰς τὰ πτερούγιαστης, καὶ δὲν ἠθελήσατε.

35 Νὰ τοῦρχα ὁποῦ σᾶς ἀφήνουν τὸ σπίτι σας ἔρημον· καὶ λέγω σας, ὅτι δὲν θέλετε μὲ ἰδῆ πλιόν, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθῃ καιρὸς, ὁποῦ νὰ εἰπῆτε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ὅταν ἐπῆγαν εἰς ἕνα σπίτι κάποιου ἀπὸ τοὺς ἀρχόντων τοῦ φαρισαίων τὸ σάββατον νὰ φάγῃ ψωμί, καὶ αὐτοὶ τὸν ἐπαρατήλαγαν.

2 Καὶ νά, ἕνας ἄνθρωπος ὑδρωπικὸς ἠμπροστοῦτε.

3 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς τοὺς νομικοὺς καὶ εἰς τοὺς φαρισαίους, λέγοντας· ἂν ἔνι ἐξουσία τὸ σάββατον νὰ ἰατρεύῃ κανείς;

4 Καὶ ἐκεῖνοι ἠσύχασαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς πιάνοντάστον τὸν ἐβάστα καὶ τὸν ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τες, ἂν ἤθελεν πέσῃ ἕνος γαδάρος ἢ βοῦς εἰς πηγάδι, παρευθὺς δὲν ἤθελε τὸ βγάλει τὸ σάββατον;

6 Καὶ δὲν ἠμπόσαν νὰ τοῦ ἀποκριθοῦν εἰς ἐτοῦτα.

7 Καὶ εἶπεν καὶ μίαν παραβολὴν εἰς τοὺς κλεσμένους, ἐπειδὴ ἴδεπε πῶς ἠδιάλεγαν τὰ πρωτοκαθεδρίαις· λέγοντάς τες,

8 Ὅταν κλεσθῇς ἀπὸ κανένα εἰς γάμους, μὴν πᾷς νὰ καθίσῃς εἰς τὸ πρῶτον τοπον· μήπως καὶ εἶν ἄλλος καλεσμένος τιμιότερός σου.

9 Καὶ ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁποῦ σὲ ἐκάλεσε καὶ ἐκεῖνον, καὶ θέλει εἰπεῖ, δὸς τοῦτε τοπον, καὶ τότε θέλεις ἀρχίσῃ μὲ ντροπὴν νὰ κρατῇς τὸ πεσμένον τοπον.

10 Ἀμὴ ὅταν κλεσθῇς σύρε κάθισε εἰς τὸ κατώτερον τοπον· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁποῦ σὲ ἐκάλεσε καὶ σὰ εἰπεῖ, φίλε ἀνέβα ψηλότανα, τότε θέλεις ἔσαι λαμπρὸς ὑμπροστὰ εἰς ὅλους ὁποῦ κάθουνταί μαζί σου.

11 Ὅτι

11 Ὅτι κάθε ἕνας ὁποῦ ὑψώνει τοῦ λόγου του θέλει ταπεινωθῇ, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ταπεινώνει τοῦ λόγου του θέλει ὑψωθῇ.

12 Καὶ ἔλεγεν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἐκάλεσεν· ὅταν κάμνεις γεῦμα, ἢ δεῖπνον, μὴν κράξῃς τοὺς φίλους σου· μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου· μηδὲ τὴν συγγενεάν σου· μηδὲ τοὺς γειτόνους σου πλουσίους· μήπως καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλέσουν, καὶ σοῦ τὸ ἀνταποδώσουσιν.

13 Ἀμὴ ὅταν κάμνεις κάλεσμα κάλεσε τοὺς πτωχούς, τοὺς βλαμμένους, τοὺς κουτζούς, τοὺς τυφλούς·

14 Καὶ θέλεις εἶσαι καλότυχος, διατὶ δὲν ἔχουν νὰ σοῦ τὸ ἀνταποδώσουν· καὶ θέλει σοῦ ἀνταποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν δικαίων.

15 Καὶ ὡσὰν τὰ ἤκουσεν ἕνας ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἐκάθουνταν μαζὶ ἐτοῦτα τὰ λόγια, τοῦ εἶπεν· καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ φάγει ψωμὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ἕνας ἄνθρωπος ἔκαμε μεγάλον δεῖπνον καὶ ἐκάλεσε πολλούς·

17 Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ δείπνου ἔστειλε τὸν δοῦλόν του νὰ εἰπῇ εἰς τοὺς καλεσμένους, ἔλατε, ὅτι τώρα εἶναι ὅλα ἕτοιμα.

18 Καὶ ἄρχισαν ὅλοι μὲ μίαν γνώμην νὰ παραιτοῦνται. καὶ ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε· χωράφι ἀγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ πάγω νὰ τὸ ἰδῶ· παρακαλῶ σε ἔχε με παραιτημένον.

19 Καὶ ἄλλος εἶπε, πέντε ζευγάρια βόδια ἀγόρασα, καὶ πάγω νὰ τὰ δοκιμάσω, καὶ παρακαλῶ σε ἔχε με παραιτημένον.

20 Καὶ ἄλλος εἶπεν, ἐγὼ ἐπανδρεύθηκα, καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔλθω.

21 Καὶ ἐγύρισεν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν τοῦ αὐθέντου του ἐκεῖνα. τότε ἐθυμώθη ὁ νοικοκύρης ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν τοῦ δούλου του· εὔγα ἔξω γλίγορα εἰς τὰ πλατώματα καὶ εἰς τὰς ῥύμας τῆς χώρας· καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ βλαμμένους καὶ κουτζούς, καὶ τυφλοὺς φέρε τους ἐδῶ.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· αὐθέντη, ἔγινε καθὼς ὥρισες, καὶ ἀκόμι εἶναι τόπος ἄδειος.

23 Καὶ λέγει ὁ αὐθέντης εἰς τὸν δοῦλον του· εὔγα ἔξω εἰς τὰς στράτες καὶ εἰς τοὺς φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασέ τους νὰ ἔλθουν μέσα νὰ γεμίσῃ τὸ σπίτι μου.

24 Διατὶ λέγω σας, ὅτι μηδὲ κανένας ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τοὺς καλεσμένους θέλει γευματίσει τὸ δεῖπνον μου.

25 Καὶ ὄχλοι πολλοὶ ἐπηγαίνασιν μαζὶ μὲ τὸν Χριστόν· καὶ ὁ Χριστὸς ἐγύρισε καὶ τοὺς εἶπεν,

26 Ἀνίσως καὶ κανένας ἔρχεται εἰς ἐμένα, καὶ δὲν μισεῖ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του, καὶ τὴν γυναῖκά του καὶ τὰ παιδία του, καὶ τοὺς ἀδελφούς του καὶ τὰς ἀδελφάδες του, ἀκόμι καὶ τὴν ζωήν του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι μαθητής μου.

27 Καὶ ὁποῖος δὲν βαστᾷ τὸν σταυρόν του καὶ νὰ ἔρχεται κατόπι μου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι μαθητής μου.

28 Διατὶ ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς θέλοντας νὰ κτίσῃ ἕνα πύργον, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ λογαριάζει τὸ ἔξοδον, ἂν ἔχῃ νὰ τὸν τελειώσῃ;

29 Μήπως ἡ βάλει θεμέλιον, ἡ δὲν ἠμπορέσῃ νὰ τὸ τελειώσῃ· ἡ ἀρχήσει ὅλοι ὅσοι τὸ βλέπουν νὰ τὸν ἀστειεύωνται.

30 Λέγοντες ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἄρχισε νὰ κτίζῃ, ἡ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸ τελειώσῃ.

31 Ἢ ποῖος βασιλεὺς ὅπου πάγει νὰ κτυπηθῇ μὲ ἄλλον βασιλέα εἰς πόλεμον, δὲν καθίζει πρῶτον ἡ συμβουλεύεται, ἂν ἠμπορῇ μὲ δέκα χιλιάδες νὰ ἀπαντήσῃ ἐκεῖνον ὅπου ἔρχεται ἐπάνω του μὲ εἴκοσι χιλιάδες;

32 Εἰδεμὴ, ἡ δὲν ἠμπορεῖ, ἀκόμη ὅσον ἐκεῖνος μακρὰ στέλνει πρεσβευτάδες ἡ παρακαλεῖ νὰ κάμουν εἰρήνην.

33 Ἔτζι λοιπὸν ἡ κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς, ὅπου δὲν ἀποτάσσεται ὅλα τὰ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ εἶναι μαθητής μου.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἀμὰ ἐὰν τὸ ἅλας χάσῃ τὴν ἀνάλατζιάν του, μὲ τί νὰ ἁλατισθῇ;

35 Οὔτε εἶναι διὰ τὴν γῆν, οὔτε διὰ τὴν κοπριὰν εἶναι καλόν· ἀλλὰ τὸ ῥίχνουν ἔξω. Ὅποιος ἔχει αὐτιὰ νὰ ἀκούσῃ, ἂς ἀκούσῃ.

Κεφ. ιε'. 1ε.

ΚΑΙ ὅλοι οἱ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐπλησίαζαν κοντά του διὰ νὰ τὸν ἀκούσουν.

2 Ὅλοι οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς ἐγόγγιζαν καὶ ἔλεγαν, ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους δέχεται καὶ τρώγει μαζί τους.

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς παραβολὴν αὐτήν, λέγοντας.

4 Ποῖος ἄνθρωπος ἀπὸ σᾶς νὰ εἶχεν ἑκατὸν πρόβατα, καὶ νὰ ἔχασῃ ἕνα ἀπ' αὐτὰ, δὲν ἀφήνει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα εἰς τὸ χαμόκαμπον, καὶ πάγει εἰς τὸ χαμόκαμπον ἕως ὅπου νὰ τὸ εὕρῃ;

5 Καὶ ὅταν τὸ εὕρει τὸ βάνει ἀπάνω εἰς τοὺς ὤμους του χαίρων; Ματθ. 18, 12. t.

6 Καὶ ὅταν ἔλθῃ εἰς τὸ σπίτι του κράζει τοὺς φίλους, καὶ τοὺς γειτόνους καὶ λέγει τους· χαρῆτε καὶ σεῖς μετ' ἐμοῦ, ὅτι εὗρα τὸ χαμόκαμπόν μου τὸ χαμένον.

7 Λέγω σας ὅτι τέτοιας λογῆς χαρὰ θέλει εἶσθαι εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν ὅπου μετανοεῖ, παρὰ εἰς τοὺς ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίους, οἱ ὁποῖοι δὲν χρειάζονται μετάνοιαν. Ματθ. 18, 12.

8 Ἢ καμία γυναῖκα ὅπου νὰ ἔχῃ δέκα δεχμάδες, ἂν χάσῃ μίαν δεχμάδα, δὲν ἀνάπτει λυχνάρι, καὶ σκουπαλεῖ τὸ σπίτι καὶ ψυρδίει σιμωσὰ, ἕως ὅπου νὰ τὴν εὕρῃ.

9 Καὶ ὅταν τὴν εὕρει, κράζει τὴν φιλενάδες καὶ τὶς γειτονισσάτες καὶ λέγει, χάρητε καὶ σεῖς μετ' ἐμοῦ, ὅτι εὗρα τὴν δεχμάδα ὅπου ἔχασα.

10 Τέτοιας λογῆς, σᾶς λέγω, χαρὰ γίνεται ὁμπρὸς εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν ὅπου μετανοεῖ.

11 Καὶ εἶπε, κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ μικρότερος ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὸν πατέρα του· ὦ πάτερ, δόσε μου τὸ μερτικὸν ὅπου μὲ τυχαίνει ἀπὸ τὴν κληρονομιάς· καὶ ἐχωρίσθησαν τὰ βιός του.

13 Καὶ εἰς ὀλίγαις ἡμέραις μαζώξει ὅλα ὁ μικρότερος υἱός, καὶ ἐμίσεψεν εἰς χώραν μα-

μαχεῖν, καὶ ἐπεὶ ἐσκόρπισε τὰ σφάγματά του ζῶντας ἀσώτως.

14 Καὶ ἀφοῦ τὰ ἐξόδιασεν αὐτὸς ὅλα, ἦλθε πεῖνα μεγάλη εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἄρχισε νὰ γίνεται ἐνδεής.

15 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκόλλησεν εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς πολίτας τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἐπεμελήθη εἰς τὰ χωράφια του, νὰ βόσκῃ τοὺς χοίρους.

16 Καὶ ἐπεθύμα νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν του ἀπὸ τὰ ξυλοκέρατα ὁποῦ ἔτρωγαν οἱ χοῖροι, καὶ κανένας δὲν τοῦ ἔδιδε.

17 Καὶ ἀφοῦ ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτόν του, εἶπε· πόσοι ξενοδουλευταὶ τοῦ πατρός μου περισσεύουν ψωμί, καὶ ἐγὼ χάνομαι ἀπὸ τὴν πεῖνα.

18 Ἂς σηκωθῶ καὶ ἂς πάγω εἰς τὸν πατέρα μου· καὶ θέλω τοῦ εἰπεῖ· ὦ πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ κληθῶ υἱός σου, κάμε με καὶ ἐμένα ὡσὰν ἕνα ἀπὸ τοὺς ξενοδουλευταί σου.

20 Καὶ σηκωθεὶς ἦλθεν εἰς τὸν πατέρα του· καὶ ἀκόμη ὅλας μακρὰν, τὸν εἶδεν ὁ πατήρ του καὶ τὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ τρέξας καὶ πέσας εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ τὸν ἐκατεφίλησε.

21 Καὶ λέγει του ὁ υἱός· ὦ πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ πλέον δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ κληθῶ υἱός σου.

22 Καὶ ὁ πατὴρ εἶπεν εἰς τοὺς δουλευτάδες του· βγάλετε τὴν φορεσιὰν τὴν ἀφεντικήν, καὶ ντύσετέ την, καὶ δότε καὶ δακτυλίδιον εἰς τὸ χέρι του· καὶ ὑποδήματα εἰς τὰ ποδάρια του.

23 Καὶ φέρετε καὶ τὸ μοσχάρι τὸ θρεπτὸν καὶ σφάξετε, νὰ φᾶμε νὰ χαρῶμεν.

24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου ἦτον νεκρὸς καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος καὶ εὑρέθη· καὶ ἀρχίσαμε νὰ εὐφρανθῶμεν.

25 Καὶ ὁ μεγαλήτερός του υἱὸς ἦτον εἰς τὸ χωράφι, καὶ καθὼς ἤρχετο καὶ ἐσύμωσεν εἰς τὸ σπίτι, ἄκουσε τραγούδια καὶ χορούς.

26 Καὶ ἐφώναξεν ἕνα ἀπὸ τοὺς δουλευτάδες του, καὶ ἐρώτησε τί θέλει νὰ εἶναι αὐτά.

27 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε, καὶ ὁ πατέρας του ἔσφαξε τὸ μοσχάρι τὸ θρεπτὸν, διατὶ τὸν ἀπόλαυσε γερόν.

28 Καὶ ὠργίσθη, καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἔμπῃ μέσα· ὁ πατήρ του λοιπὸν βγαίνοντας ἔξω τὸν παρεκάλει.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τοῦ πατρός του· νά, τόσους χρόνους ὁποῦ σὲ δουλεύω καὶ ἡ ποτὲ δὲν ἐπαρήκουσα τὴν ἐντολήν σου· καὶ ἐμένα κἀμμίαν φορὰν δὲν μοῦ ἔδωκες ἕνα κατζίκι, νὰ εὐφρανθῶ καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς φίλους μου.

30 Καὶ τώρα διατὶ ἦλθεν ὁ υἱός σου οὗτος ὁποῦ κατάφαγε τὸν βίον του μὲ τὰ πόρνας ἔσφαξες τὸ μοσχάρι τὸ θρεπτόν του.

31 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν· ὦ παιδάκι μου σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶσαι· καὶ ὅλα τὰ ἐδικά μου εἶναι σά,

32 Ἀμὴ ἔπρεπε νὰ χαρῶμεν καὶ νὰ εὐφρανθῶμεν, ὅτι ὁ ἀδελ-

ἀδελφόσσα ἐπ᾽ αὐτῷ ἦπιν νεκρὸς καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη.

Κεφ. ιε'. 11.

ΚΑΙ᾽ ἔλεγεν εἰς δὲ μαθητάς αὐτοῦ ὁ Χριστός· ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος ἄνθρωπος πλούσιος εἶχεν ἕνα οἰκονόμον· καὶ διεβλήθη εἰς αὐτὸν, ὡς διασκορπίζει τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπε αὐτῷ, τί τοῦτο, τί δὲ ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δύνασαι ἔτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ὁ οἰκονόμος ἐν ἑαυτῷ· τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ᾽ ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.

4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν, ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. καὶ εἶπεν αὐτῷ, δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα.

7 Εἶτα ἑτέρῳ εἶπεν, σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν, ἑκατὸν κόρους σίτου. λέγει αὐτῷ, δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησε. διότι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν αὐτῶν εἰσιν.

9 Καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω· ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστιν· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν.

11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ τοῦ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστιν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, παρὰ νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν νόμον μία ἄκρη.

18 Κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ ἀφίνει τὴν γυναῖκα του, καὶ παντρεύεται γυναῖκα ἀπολελυμένην ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, μοιχεύει.

19 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος ἦτον πλούσιος, καὶ ἐνεδύετον κόκκινα καὶ βύσσινα ῥοῦχα, καὶ διεφημίζετον κάθε ἡμέραν λαμπρός.

20 Καὶ ἦτον καὶ ἕνας πτωχὸς τὸ ὄνομά του Λάζαρος, ὁποῦ ἦτον ἐριμμένος ὁμπρός εἰς τὴν πόρτα του πληγωμένος.

21 Καὶ ἐπεθύμα νὰ χορτάσῃ ἀπὸ τὰ ψίχια ὁποῦ ἐπετοῦσαν ἀπὸ τὸ τραπέζι τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ σκύλοι ἤρχονταν καὶ ἔγλυφαν τὰ πληγαῖστα.

22 Καὶ ἔλαβε καιρὸς καὶ ἀπέθανεν ὁ πτωχός, καὶ ἐπῆγαιναν οἱ ἄγγελοι, καὶ ἐπῆγαιναν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· καὶ ἀπέθανε καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ μέσα εἰς τὸν ἅδην βλέπει μέσα εἰς τὰ βάσανα, ἐσήκωσε τὰ μάτια του καὶ ἴδε τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρὰ, καὶ τὸν Λάζαρον εἰς τοῦ κόλπους του.

24 Καὶ αὐτὸς ἐφώναξε καὶ εἶπεν· ὦ πάτερ Ἀβραάμ, λυπήσου με καὶ πέμψε τὸν Λάζαρον νὰ βυθίσῃ τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου εἰς τὸ νερὸ, νὰ δροσίσῃ τὴν γλῶσσάν μου· διατὶ βασανίζομαι μέσα εἰς τὴν φλόγαν ἐτούτην.

25 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ τοῦ εἶπε, ὦ παιδίμου ἐθυμήθης, ὅτι ἐσὺ ἀπόλαυσες τὰ ἀγαθά σου εἰς τὴν ζωήν σου· καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· καὶ τώρα ἐκεῖνος παρηγορεῖται, καὶ ἐσὺ λυπᾶσαι.

26 Καὶ ἀπάνω εἰς ὅλα ἐτοῦτα, ἀνάμεσα εἰς ἐσᾶς καὶ εἰς ἐμᾶς ἔχει μεγάλον χάσμα· διὰ νὰ μὴν δύνανται ἐκεῖνοι ὁποῦ θέλουν νὰ περάσουν ἀπ' ἐδῶ εἰς ἐσᾶς· μὴν ἠμπορέσουν ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπ' ἐκεῖ, νὰ περάσουν εἰς ἐμᾶς.

27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε, παρακαλῶ σε λοιπὸν ὦ πάτερ, νὰ τὸν πέμψῃς εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρός μου.

28 Διατὶ ἔχω πέντε ἀδελφοὺς νὰ τοὺς μαρτυρήσῃ ἐτοῦτα διὰ νὰ μὴν ἔλθουν καὶ αὐτοὶ εἰς τοῦτον ἐτοῦτον τὸν βασανισμόν.

29 Λέγει λοιπὸν ὁ Ἀβραὰμ· ἔχουσι τὸν Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας, ἂς ἀκούσουν αὐτούς.

30 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ὄχι πάτερ Ἀβραάμ· ἀμὴ ἂν πάγῃ κανένας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς εἰς ἐκείνους, θέλουν μετανοήσει.

31 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ τοῦ εἶπεν, δὲν τὸν Μωϋσῆ καὶ τοὺς προφήτας δὲν ἀκούουσιν, οὔτε ἂν ἀναστηθῇ κανένας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς θέλουν πιστεύσει.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν ἔλθουν τὰ σκάνδαλα, ἀμὴ ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔρχονται.

2 Καλήτερόν του ἦτον, νὰ ἦτον μία μυλόπετρα περιγυρισμένη εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ νὰ σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἐτούτους.

3 Ἔχε-

3 Ἔχετε τ νῆσας. ἡ ἰδοὺ σφάλλη ὁ ἀδελφός σε εἰς ἰσύνα ὕστε μισόν· ἡ ἰδὸ μετανόηση συγχώρισίτε.

4 Καὶ ἂν σὲ σφάλλη ἑπτὰ φορᾶς τ ἡμέρας, ἡ εἰς τ εἶπαὶ νὰ γυρίση εἰς ἰσύνα νὰ εἰπῇ μ ἀνοῶ, νὰ τὸ συγχωρίσῃς.

5 Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν εἰς τ Κύριον, αὔξησέμας πίστιν.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· ἰδοὺ ἔχετε πίστιν ὡσὰν τὸ κκκὶ τ σιναπείς, ἠθέλετε εἰπεῖ εἰς τὴν τέμω τὴν συκαμινέαν, ξεριζώσε ἡ φυτεύσε εἰς τ θάλασσαν, ἡ ἤθελε σᾶς ὑπακούσει.

7 Καὶ ποῖος ἀπὸ ἰσᾶς ἔχοντας δοῦλον ὁποῦ νὰ κάμνει τὸ ἀγέλτερ, ἢ νὰ βόσκει τὰ πρόβατα, ὁ ὁποῖος ὅταν ἔλθη μέσα εἰς τὸ σπίτι ἀπὸ τὸ χωράφι, τ λέγει παρόντως, πέσε κ φάτε;

8 Καὶ δὲν θέλει τοῦ εἰπεῖ, ἑτοίμασε τί ποτες νὰ φάγω μου, ἡ ζώσε τ φουτὰ ἡ σπέρνε με, ἕως ὁποῦ νὰ φάγω ἡ νὰ πίω, ἡ ὕστερον θέλεις φάγη ἡ πῖη ἡ θέλεις πεῖ ἡ ἰσύ.

9 Τάζα δὲν χαρίζετ τ δοῦλον ἐκεῖνον, ὅτι ἔκαμεν ἐκεῖνα ὁποῦ τ ἐδιάταξεν, δὲν λογιάζω.

10 Ἔτζι ἡ ἰσεῖς, ὅταν κάμετε ὅλα ἐκεῖνα, ὁποῦ σᾶς ἐδιατάχθηκαν, νὰ λέγετε ὅτι ἀχρεῖοι δοῦλοι εἴμασεν, ὅτι ἐκεῖνο ὁποῦ ἐχρεωσάμεθα νὰ κάμωμεν, ἐκάμαμεν.

11 Καὶ ὅταν αὐτὸς ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἱερουσάλημ, ἐπέρνα διὰ μέσα τ Σαμαρείας ἡ τ Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμπαίνοντας εἰς κάποιαν χώραν τ ἀπάντησαν δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐστέκηκαν ἀπὸ μακρᾶ.

13 Καὶ βόγαλαν φωνὴν ἡ εἶπαν, ὦ διδάσκαλε Ἰησᾶ λυπήσε μας.

14 Καὶ ὁ Ἰησᾶς ἀπὸ τοὺς ἴδεν, εἶπεν, ἐμεῖς δείξετε τ λόγους εἰς τοὺς ἱρεῖς· ἡ αὐτὰ ἐκεῖ ὅπου ἐπάγαιναν ἐκαθαρίωθηκαν.

15 Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἀπὸ ἴδεν πῶς ἰατρεύθη, ἐγύρισεν (εἰς τ Χριστὸν) μὲ μεγάλας φωνὰς δοξάζοντας τ Θεόν.

16 Καὶ ἔπεσε μπροστὰ μπλὰ εἰς τὰ ποδάρια τ, δυχαριστῶντας τον. ἡ αὐτὸς ἦτον Σαμαρείτης.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησᾶς ἡ εἶπεν· δὲν ἐκαθαρίωθηκαν ἡ οἱ δέκα, ἀμὴ οἱ ἐννέα πᾶ εἶναι;

18 Δὲν εὑρέθηκαν νὰ γυρίσουν νὰ δόσουν δόξαν τῷ Θεῷ, παρὲ μοναχᾶ αὐτοῦτος ὁ ἀγλωσσίτης.

19 Καὶ λέγεσε, σύκω πάγω, ἡ πίστισε σὲ ἔσωσε.

20 Καὶ οἱ φαρισαῖοι τ ἐρώτησαν πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τ Θεοῦ· ἀπεκρίθη ἡ εἶπεσε· δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μὲ φυλαξίν.

21 Οὐ ἤ θέλουσι εἰπεῖ νὰ ἴδω, ἡ νὰ ἐκεῖ εἶναι· διατὶ νὰ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσα σας.

22 Καὶ εἰς τοὺς μαθητάς εἶπεν, θέλουσιν ἐλθῆ ἡμέρες νὰ ἐπιθυμήσετε μίαν ἀπὸ τ ἡμέρες τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἰδῆτε, ἡ δὲν θέλετε τὴν ἰδῆ.

23 Καὶ θέλει σᾶς εἰπεῖ νὰ ἴδω εἶναι· νὰ μὴ εἶναι· κ᾽ ἐσεῖς νὰ μὲν πάτε, μὴ ᾽ν νὰ σᾶν ἀκολουθήσετε.

24 Διατὶ καθὼς ἡ ἀστραπὴ ὁπᾶ ἀστράπτει ἀπ᾽ τ᾽ μέρη μέσα ἀπ᾽ κάτω εἰς τ᾽ κρατεῖ· τέτοιας λογῆς θέλει εἶσαι κ᾽ ὁ υἱὸς τᾶ ἀνθρώπε εἰς τὼ ἡμέρες τ.

25 Καὶ πρῶτο κάμνει χρεία νὰ πάθῃ πολλὰ, κ᾽ νὰ κατηφορισθῇ ἀπὸ τὼ γλεὰν ἐτᾶτω.

26 Καὶ καθὼς ἔγινεν εἰς τ᾽ ἡμέρες τᾶ Νῶε, ἔτζι θέλει εἶσαι κ᾽ εἰς τ᾽ ἡμέρες τᾶ υἱῦ τᾶ ἀνθρώπε.

27 Ἐτρωγαν κ᾽ ἔπινεν, ἐπαντρεύαν κ᾽ ἐπαντρεύκιλαν, ἕως τὼ ἡμέραν ἐκεῖνω ὁπᾶ ἐμπῆκεν ὁ Νῶε εἰς τὼ κιζωτὸν· κ᾽ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς κ᾽ σᾶν ἐχάλασεν ὅλες.

28 Τέτοιας λογῆς ἀκόμα ὡς καθὼς ἔγινεν εἰς τ᾽ ἡμέρες τᾶ Λὼτ, ἔτρωγαν κ᾽ ἔπιναν, ἀγόραζαν, ἐπελέβαν, ἐφύτευεν, ἐκάμναν σπίτια.

29 Καὶ τὼ ἡμέραν ὁπᾶ ἐβγῆκεν ὁ Λὼτ ἀπὸ τὰ Σόδομα ἔβρεξε φωτιὰ κ᾽ θεῖφι ἀπὸ τ᾽ οὐρανὸν κ᾽ σᾶν ἐχάλασεν ὅλες.

30 Τὰ ἴδιωτα θέλουν εἶσαι κ᾽ εἰς τὼ ἡμέραν ἐκεῖνω ὁπᾶ ὁ υἱὸς τᾶ ἀνθρώπε θέλει φανερωθῆ.

31 Ἐκεῖνω τὼ ἡμέραν ὁποιος θέλει εἶσαι ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, κ᾽ τὰ ἀγκεῖα ὁπᾶ ἔχῃ μέσα εἰς τὸ σπίτι νὰ μὲν κατέβῃ νὰ τὰ πάρῃ· κ᾽ ἐκεῖνος ὁπᾶ εἶναι εἰς τὸ χωρᾶφι ὁμοίως ἂς μὲν γυρίσῃ ἐπίσω.

32 Καὶ ἐνθυμᾶστε τὼ γυναῖκα τᾶ Λὼτ.

33 Ὁποιος ζητήσῃ νὰ φυλάξῃ τὼ ζωήν τε, θέλ᾽ τὴν χάσῃ, κ᾽ ὁποιος τὼ χάσῃ θέλει τὼ φυλάξῃ.

34 Λέγοντας εἰς ἐκεῖνω τ᾽ νύκτα θέλουν εἶσαι δύο εἰς ἕνα κρεββάτι, κ᾽ ὁ ἕνας θέλει παρθῆ, κ᾽ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθῆ.

35 Δύο θέλουν ἀλέθῃ εἰς μίαν μερέδα, κ᾽ ἡ μία θέλει παρθῆ, κ᾽ ἡ ἄλλη θέλει ἀφεθῆ.

36 Δύο θέλουν εἶσαι εἰς τὸ χωρᾶφι, ὁ ἕνας θέλ᾽ παρθῆ, κ᾽ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθῆ.

37 Καὶ ἀπεκρίθηκαν κ᾽ λέγοντάς, πᾶ, Κύριε; κ᾽ ὁ Ἰησοῦς σᾶν εἶπεν, ὅπα εἶναι τὰ πτῶμα ἐκεῖ θέλει μαζωχθοῦν κ᾽ οἱ ἀετοί.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ ἔλεγεν κ᾽ παραβολὴν, πῶς πρέπ᾽ πάντα νὰ προσεύχωνται κ᾽ νὰ μὲν ὀκνᾶσι.

2 Λέγοντας, ἦταν ἕνας κριτὴς εἰς μίαν χώραν, κ᾽ μὲν ἦ φοβοῦτον Θεὸν ἐφοβεῖτον, μὲν ἦ σᾶν ἀνθρώπους ἐντρέπενταν.

3 Ἦτον κ᾽ μία χήρα εἰς τὼ πόλιν ἐκείτω, κ᾽ ἤρχεντον εἰς τ᾽ πῖτον τ᾽ κριτοῦ, κ᾽ ἔλεγεν, ἀδίκητη ἐκδίκισόμε ἀπὸ τ᾽ ἐνθυμόμε.

4 Καὶ δὲν ἠθέλησεν εἰς μερικὸν καιρὸν· ὕστερα εἶπεν μέσα τ᾽· μὴ κἂν κ᾽ φοβοῦμαι Θεὸν μὴν φοβᾶμαι, κ᾽ ἀνθρώπον δὲν ντρέπομαι·

5 Ὅμως διατὶ νὰ μὲ πρήζει ἡ χήρα ἐτέτη, ἂς τὴν ἐκδικήσω· διὰ νὰ μὲν ἔρχεται ἔκς τ᾽ τέλος κ᾽ μὲ βλίζει·

6 Καὶ

Franckesche Stiftungen zu Halle

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· ἀκούσατε τί λέγει ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας.

7 Καὶ ὁ Θεὸς πῶς νὰ μὴν κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, ὁποῦ κράζουν εἰς αὐτὸν ἡμέρα καὶ νύκτα, καὶ ὁπού μακροθυμεῖ εἰς αὐτούς;

8 Λέγω σας ὅτι θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν γλήγορα. ὅμως ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀσὰν ἔλθῃ, τάχα θέλῃ εὕρει τὴν πίστιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς κάποιους, ὁποῦ ἐπεποίθασιν εἰς τὸν ἑαυτόν τους πὼς εἶναι δίκαιοι, καὶ ἐκαταφρονοῦσαν τοὺς ἄλλους, τὴν τοιαύτην τὴν παραβολήν.

10 Δύο ἄνθρωποι ἀνέβηκαν εἰς τὸ ἱερὸν νὰ προσκυνήσουν, ὁ ἕνας φαρισαῖος, καὶ ὁ ἄλλος κεμπρικάρης.

11 Ὁ φαρισαῖος ἐστάθη νὰ στασθῇ εἰς τὸν ἑαυτόν του ἐπροσεύχετον ἔτσι τὰ λόγια. ὦ Θεέ, σὲ εὐχαριστῶ σε· διατὶ δὲν εἶμαι ἐγὼ ἀσὰν τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ὁποῦ εἶναι ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ἀσὰν τοῦτον ὁ κεμπρικάρης.

12 Νηστεύω δύο φοραῖς τὴν ἑβδομάδα, δίνω δεκάτες ὅλα ὅσα κ' ἂν ἔχω.

13 Καὶ ὁ κεμπρικάρης ἐστέκετον ἀπὸ μακρὰ, καὶ δὲν ἤθελε νὰ τολμήσῃ τὰ μάτια του νὰ τὰ σηκώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν· ἀμὰ ἐκτυπᾶν τὸ στῆθός του καὶ ἔλεγε, ὁ Θεὸς ἐλεήσῃ μὲ τὸν ἁμαρτωλόν.

14 Λέγω σας· οὗτος ἐκατέβη δεδικαιωμένος εἰς τὸ σπίτι του, παρὰ ἐκεῖνος· διατὶ κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ ὑψώνει τὸν ἑαυτόν του θέλει ταπεινωθῆ· καὶ ὁποῖος ταπεινόνει τὸν ἑαυτόν του θέλῃ ὑψωθῆ.

15 Καὶ ἔφεραν καὶ τὰ μικρὰ παιδία, νὰ τὰ πιάσῃ, καὶ οἱ μαθηταί του ἐκαὶ ἰδαν τοὺς ἀνεῖδαν ἐκεῖνες ὁποῦ τὰ ἔφεραν.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐφώναξε καὶ εἶπεν, ἀφῆτε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται εἰς ἐμένα, καὶ μὴν τὰ ἐμποδίζετε· διατὶ τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὁποῖος δὲν δέχθῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἀσὰν παιδί, δὲν θέλει ἐμπῇ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ κάποιος ἄρχοντας ἐρώτησε καὶ εἶπεν· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νὰ κάμω νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, τί μὲ λέγεις ἀγαθόν; κανένας δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἕνας, ὁ Θεός.

20 Τὰς παραγγελίας ἤξεύρεις· μὴν μοιχεύσῃς· μὴν φονεύσῃς· μὴν κλέψῃς. μὴν ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, ἐτὰ ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου.

22 Καὶ ἀκούοντάς τα ὁ Ἰησοῦς, τοῦ εἶπεν, ἀκόμη ἕνα σὲ λείπει· ὅλα ὅσα κ' ἂν ἔχῃς, πούλησέ τα, καὶ μοίρασέ τα εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ θέλεις ἀποκτήσῃ θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα ἀκολούθησέ μου.

23 Καὶ ἐκεῖνος ἀσὰν τὸ ἄκουσεν ἐλυπήθη πολλά· διατὶ ἦτον πολλὰ πλούσιος.

24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀσὰν τὸν ἰδὲν

δὲν πῶς ἐλυπήθη πολλά, εἶπεν, πῶς ἐκεῖνοι ὁπού ἔχουν τὰ χρήματα, δύσκολα θέλουν ἔμπει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ ἡ κάμηλος διὰ τῆς τρύπας τῆς βελόνας, παρὲ ὁ πλούσιος νὰ ἔμπῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπού τὸ ἄκουσαν, εἶπαν, καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ;

27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ἐκεῖνα ὁπού εἶναι ἀδύνατα σύμφωνα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι δυνατὰ σύμφωνα εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· νὰ ἰδῇς ὁπού ἀφήκαμεν ὅλα καὶ σὲ ἀκολουθήσαμεν.

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι κανένας ὁπού ἄφηκε σπίτι, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδέλφους, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

30 Ὁπού νὰ μὴν τὰ πολλαπλασιάσῃ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, καὶ εἰς τὸν ἐρχόμενον αἰῶνα ζωὴν αἰώνιον.

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πέρνοντας τοὺς δώδεκα μαθητάδες, τοὺς εἶπε, νὰ ὁπού ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ θέλουν τελειωθῇ ὅλα ὅσα εἶναι γεγραμμένα διὰ τοῦ προφήτας διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

32 Διατὶ θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ ἔθνη· καὶ θέλει ἐμπαιχθῇ, καὶ θέλει ὑβρισθῇ, καὶ θέλει πτυσθῇ.

33 Καὶ ἀφοῦ τὸν θέλουν τὸν μαστιγώσῃ, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.

34 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν τούτων τῶν λόγων ὅλων· καὶ ἦτον ὁ λόγος ὅπου κρυμμένος ἀπ' αὐτοὺς· καὶ δὲν ἐγνώριζαν ἐκεῖνα ὁπού ἐλέγοντον.

35 Καὶ ὅταν ἐσίμωναν εἰς τὴν Ἱεριχώ, ἐκάθηνεν ἕνας τυφλὸς εἰς τὴν τρόπα καὶ ἐζήτα.

36 Καὶ ἀφοῦ ἄκουσεν ὁπού ἔκαμνε τὸ πλῆθος, ἐρώτησε τί εἶναι ἐτοῦτο.

37 Καὶ εἶπανε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος περνᾷ.

38 Καὶ ἐβόησε καὶ εἶπεν· ὦ Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβίδ, λυπήσου με.

39 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπού ἐπήγαιναν ἐμπρόσθεν, τοῦ ἐπίτρασαν διὰ νὰ σωπήσῃ· καὶ αὐτὸς πολλὰ περισσότερον ἐκραζε· υἱὲ τοῦ Δαβίδ, ἐλέησόν με.

40 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη καὶ ἐπρόσταξε νὰ τοῦ τὸν φέρουν· καὶ ὡσὰν ἐσίμωσεν αὐτὸς τοῦ ἐρώτησε καὶ εἶπε.

41 Τί θέλῃς νὰ σοῦ κάμω; καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· αὐθέντη, νὰ ἰδῶ.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ἴδε· ἡ πίστις σὲ ἔσωσε.

43 Καὶ παρευθὺς ἴδε· καὶ τοῦ ἀκολούθησε δοξάζοντας τὸν Θεόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὡσὰν τὸ ἴδαν, δοξασέρησαν τὸν Θεόν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ' ὡσὰν ἐμπῆκεν μέσα ἐπέρασεν διὰ τὴν μέσην τῆ Ἱεριχώ.

2 Καὶ νὰ καὶ ἕνας ἄνθρωπος ὁπού τὸν ἐκραζαν τὸ ὄνομάτου Ζακχαῖον, καὶ ἦτον ἄρχοντας τελωνῶν, καὶ πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτα νὰ ἰδῇ τὸν Ἰησοῦν ποιὸς εἶναι· καὶ δὲν ἠμπόρειεν διὰ τὸ πλῆθος, διατὶ

ἦτον κυτὸς εἰς τὸ κορμί.

4 Καὶ ἔτρεξαν ὁμοῦ ἀμφότεροι καὶ ἐκεῖνος ἀπάνω εἰς μίαν συκομορέαν διὰ νὰ τὸν ἰδῇ, ὅτι ἀπὸ ἐκείνην τὴν στράταν ἔμελλε νὰ περάσῃ.

5 Καὶ ὁποὺ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ἀναβλέψας τὸν εἶδεν, καὶ εἶπεν· Ζακχαῖε, κατέβα γλήγορα· διότι σήμερον κάμνει χρεία νὰ μείνω εἰς τὸ σπίτι σου.

6 Καὶ ἀπέβασε καὶ ἐκατέβη καὶ τὸν ἐδέχθη χαρούμενος.

7 Καὶ ὁποὺ τὸ εἶδαν ὅλοι ἐγόγγυζαν καὶ ἔλεγαν, ὅτι εἰς ἄνθρωπον ἁμαρτωλὸν ἐπῆγε νὰ κατοικήσῃ.

8 Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἐστάθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Κύριον· νά, ἀγαπητέ μου, τὰ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων μου δίδω εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ ἂν ἐσυκοφάντησα τινὰς τίποτες τὸ δίδω ὀπίσω τετραπλᾶ διπλᾶς.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, ὅτι σήμερον ἔγινε σωτηρία εἰς τὸ σπίτι τοῦτο· εἰς ὅσον εἶναι καὶ οὗτος υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ.

10 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ χαμένον.

11 Καὶ ἀκούοντες ἐκεῖνοι ταῦτα, ἐπρόσθεσε καὶ εἶπε μίαν παραβολήν, μὲ τὸ νὰ εἶναι κοντὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ νὰ λογαριάζουν, ὅτι παρευθὺς μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νὰ ἀναφανῇ.

12 Λοιπὸν εἶπεν· ἕνας ἄνθρωπος εὐγενὴς ἐπῆγε εἰς χώραν μακρυὰ, νὰ πάρῃ διὰ λόγου του βασιλείαν, καὶ νὰ γυρίσῃ.

13 Καὶ ἐκαλέσθη δέκα δουλευτάδες καὶ τοὺς ἔδωκε δέκα μνᾶς, καὶ τοὺς εἶπε· νὰ πραγματεύεσθε ἕως ὁποὺ νὰ ἔλθω.

14 Καὶ οἱ πολίτες του ἐμισοῦσάν τον, καὶ ἔστειλαν πρέσβεις ὀπίσω του καὶ ἔλεγαν, δὲν θέλομεν νὰ βασιλεύσῃ εἰς ἡμᾶς.

15 Καὶ ὅταν ἐγύρισε καὶ ἐπῆρε τὴν βασιλείαν, εἶπε νὰ τοῦ λεχθῇ τοὺς δουλευτάδες ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸ ἀσήμι του· διὰ νὰ μάθῃ τί ἐπέρασεν πᾶσα ἕνας εἰς τὴν πραγματείαν του.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ἡ μίνα σου ἐκέρδισε πᾶσα μνᾶς δέκα μνᾶς.

17 Καὶ λέγει του, μάλα, δοῦλε ἀγαθὲ, ἐπειδὴ εἰς τὸ ὀλίγον ἐγένεις ἐμπιστευτός, ἔχε ἐξουσίαν ἀπάνω εἰς δέκα πόλεις.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ἡ μνᾶσου ἐκέρδεψε πέντε μνᾶς.

19 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς ἐκεῖνον· καὶ σὺ νὰ γένῃς ἐξουσιαστὴς ἀπάνω εἰς πέντε πόλεις.

20 Καὶ ὁ ἄλλος ἦλθε καὶ εἶπεν· αὐθέντη, νά, ἡ μνᾶσου, ὁποὺ τὴν εἶχα βαλμένην εἰς τὸ μανδήλιον.

21 Διατὶ σὲ ἐφοβούμην, ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς· συκώνεις ἐκεῖ ὁποὺ δὲν ἔβαλες· καὶ θερίζεις ἐκεῖ ὁποὺ δὲν ἔσπειρες.

22 Καὶ λέγει του ὁ αὐθέντης του· ἀπὸ τὸ στόμα σου θέλω σε κρίνει, πονηρὲ δοῦλε· ἤξευρες ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς, συκώνω ἐκεῖνο ὁποὺ δὲν ἔβαλα, καὶ θερίζω ἐκεῖνο ὁποὺ δὲν ἔσπειρα.

23 Καὶ διατὶ δὲν ἔδωκες τὸ ἀργυρόνομά μου, εἰς τὴν τράπε-

Franckesche Stiftungen zu Halle

περαν, καὶ ἐγὼ ὅσαν ἤρχομην ἤθελα τὸ παρ᾽ μὲ ἢ κόμα-τον.

24 Καὶ εἰς ἐκείνας ὅπε ἐ-παρεχέκιλθν ἐκεῖ, εἶπεν· ἐ-πάρετε ἀπ᾽ αὐτὸν τὴν μνᾶν, καὶ δότετὴν ἐκείνε ὁπὸ ἔχει τὰς δέκα μνᾶς.

25 Καὶ λέγηλε, ἀυθέντη, ἔχῃ δέκα μνᾶς.

26 Διατὶ ἐγὼ σᾶς λέγω, πᾶσα ἕνας ὅπε ἔχῃ, θέλει τὸ φθθῆ· καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον ὅπε δὲν ἔχῃ, καὶ ἐκεῖνο ὅπε ἔχῃ θέλῃ παρθῆ ἀπ᾽ αὐτόν.

27 Καὶ ἀπέκει σᾶν ἐχθρός-με ἐκεῖνες ὅπε δὲν ἤθέλησαν νὰ βασιλεύσω εἰς αὐτὲς, φε-ρετέμετες ἐδῶ, καὶ κατασφά-ξετέτες ὁμπροσθέμε.

28 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτῦτα ὁ Ἰησῦς, ἐπάγῃνεν ὁμπροσθᾶ ἀ-ναβαίναιλας εἰς τὰ Ἱεροσόλυ-μα.

29 Καὶ ὡσὰν ἐπλησιάσεν εἰς τὴν Βηθσφαγῆ καὶ Βηθανίαν, εἰς τὸ ὄρ-ος ὅπε κράζῃλαι ἐ-λαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ σᾶν μα-θητάδες,

30 Καὶ εἶπεν· σύρτε εἰς τὸ χωρεῖν ὅπε εἶναι ἀπαίντα· καὶ ἐκεῖ ὅπε ἐμπαίνετε εἰς αὐτὸ θέλετε βρῆτε ἕνα πωλάρι δε-μμένον, εἰς τὸ ὁπῖον κανένας ἀνθρωπ-ος ἀκόμι δὲν ἐκάθι-σε, καὶ λύσετε καὶ φέρετέ μκετο.

31 Καὶ ἂν σᾶς ἐρωτήσῃ κανένας, διατὶ τὸ λύετε; νὰ τῦ εἰπῆτε ἔτζι, ὅτι ὁ ἀυθέν-τες τὸ χρειάζεται.

32 Καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν οἱ ἀ-πεσταλμένοι, εὗρῆκαν καθὼς σᾶν εἶπε.

33 Καὶ ἐκεῖ ὅπε ἔλυναν τὸ πωλάρι, σᾶν εἶπαν οἱ ἀυθέν-τες· διατὶ λυνῆτε τὸ πωλά-ρι;

34 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, ὅτι ὁ ἀυθέντης τὸ χρειάζεται.

35 Καὶ ἤφεραν τὸ πωλάρι εἰς τ᾽ Ἰησῦ· καὶ ἔβαλαν ἀπά-νω τὰ ῥοῦχάτες καὶ ἐκάθισαν τ᾽ Ἰησῦν.

36 Καὶ ἐκεῖ ὅπε ἐπῆρνα ἐ-σρώνασιν ἀπὸ κάτω τὰ ῥοῦχα-τες εἰς τὴν σρᾶταν.

37 Καὶ ὡσὰν ἐσήμωσεν ἄ-ρα μάγε εἰς τ᾽ κατήφορον τῦ βουνῦ τῦ ἐλαιῶν, ἄρχισαν ὅλον τὸ πλῆθ-ος τῦ μαθητῦ καὶ ἐχάιρενταν, καὶ ὑμνοῦσαν τ᾽ Θε-ὸν μὲ μεγάλην φωνὴν διὰ ὅλας τ᾽ δωάμαις, ὅπε εἶ-δαν.

38 Καὶ ἔλεγαν· ἀλογημέ-ν-ος ὁ ἐρχόμεν-ος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίε· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καὶ κάποιοι ἀπὸ σᾶν φαρισταίες ἀπὴ μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθ-ος, τ᾽ εἶπαν· διδάσκα-λε, φοβέρισε σᾶν μαθητάδες-σε.

40 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶ-πενες· λέγωσε, ὅτι ἐὰν αὐ-τοὶ σιωπήσεν, οἱ πέτρες θέ-λεν λαλήσῃ.

41 Καὶ ὡσὰν ἐσήμωσεν, ἴ-δε τὴν πόλιν καὶ τὴν ἔκλαυ-σε,

42 Λέγοντες· ὅτι ἂν ἐγνά-ριζες καὶ ἐσύ, κἂν εἰς τὴν ἡ-μέρανσε τάτην, τὰ φωλίσμα-τα ὅπε ἦ εἰς τὴν εἰρήνην σε· ἀμὴ τῶρα ἐκρύφθη ἀπὸ τὰ μάτιάσε.

43 Ὅτι θέλεσι σὲ ἔλθῃ ἡμέρες, καὶ οἱ ἐχθρόσε σε θέλεσι βάλῃ περιχόρωσε χαντάκι, καὶ θέλεσι σὲ περιχυμόσεσι, καὶ θέλεσι σὲ θλίψει ἀπὸ κάθε τόπον.

44 Καὶ θέλεν σὲ ξεπατῶσῃ

σή ἕως τὰ ἡμίλια, καὶ τὰ παιδία σου ἐν σοὶ χαλάσῃ μέσα εἰς σένα· καὶ δὲν θέλουν σὲ ἀφήσῃ πέτραν ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν· διατὶ δὲν ἐγνώρισες τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ ἀφοῦ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, ἄρχισε νὰ βγάλῃ ἔξω ἐκείνους ὁποῦ ἐπώλουσαν μέσα καὶ ἀγόραζαν.

46 Λέγοντάς τους, ἔγινε γεγραμμένον, ὅτι τὸ σπίτι μου εἶναι σπίτι προσευχῆς· καὶ ἐσεῖς τὸ ἐκάμετε σπηλειὰ τῶν κλεφτῶν.

47 Καὶ ἐδίδασκε κάθε ἡμέραν εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν νὰ τὸν χαλάσουν, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ δὲν εὕρισκαν τὸ τί νὰ θέλουν τοῦ κάμουν· διατὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐκρέμετον ἀπ' αὐτὸν νὰ τὸν ἀκούσῃ.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ' μιᾶ ἀπὸ ἐκεῖνες τὲς ἡμέρες ἐκεῖνον ἐδίδασκολίας τὸν λαὸν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐβαγγελίζετόν τον, ἐπροστάθηκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς μαζὶ μὲ τοὺς πρεσβυτέρους,

2 Καὶ εἶπαν τον, εἰπέμας μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμεις ἐτοῦτα; ἢ ποῖος εἶν' ἐκεῖνος ὁποῦ σὲ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ἐτούτην.

3 Καὶ ἀποκρίθη καὶ εἶπεν τους· νὰ σᾶς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, καὶ εἰπέτεμε;

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους;

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσυλλογίζοντουν μέσατες καὶ ἔλεγαν, ὅτι ἂν εἰπῶμεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, θέλει εἰπεῖ· διατὶ λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύσατε;

6 Ἂν εἰπῶμεν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ὅλος ὁ λαὸς θέλει μᾶς λιθάσει· διατὶ εἶν' πεπεισμένος, πὼς ὁ Ἰωάννης νὰ εἶν' προφήτης.

7 Καὶ ἀπεκρίθηκαν πὼς δὲν ἠξεύρουν ἀπὸ τὸ εἶν'.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺ εἶπεν, κ' ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν ἐξουσίαν τὰ κάμνω ἐτοῦτα.

9 Καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τὸν λαὸν ἐτοῦτον τὴν παραβολήν· ἕνας ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπέλι, καὶ τὸ ἐδωσεν ἔξω εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ τὸ κάμουν· καὶ ἐταξίδεψε καὶ ἐπέρασε χρόνους μεγάλους.

10 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἀπέστειλε δοῦλον πρὸς τοὺς γεωργοὺς νὰ τοῦ δώσουν ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελιοῦ· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἐδάρασαν, καὶ τὸν ἐστειλαν ἔρημον.

11 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον δοῦλον· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἐδάρασαν καὶ ἐντράπησαν, καὶ τὸν ἀτίμασαν καὶ τὸν ἐξαπόστειλαν ἔρημον.

12 Καὶ πάλιν ἔπεμψεν ἀκόμα καὶ τρίτον· καὶ ἐκεῖνος καὶ τοῦτον τὸν ἐπλήγωσαν καὶ τὸν ἔβγαλαν ἔξω.

13 Καὶ ὁ δυνάστης τοῦ ἀμπελιοῦ εἶπε· τί νὰ κάμω; θὲ πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπημένον, καὶ ἴσως ἀποὺ τὸν ἰδοῦσι θέλουσι τὸν ἐντραπεῖ.

14 Ἀλλὰ οἱ γεωργοὶ ὡσὰν τὸν εἶδαν ἐσυλλογίζοντουν μέσατες καὶ ἔλεγαν· ἐτοῦτος εἶν' ὁ κληρονόμος· ἤρτε καὶ θὲ τὸν σκοτώσωμεν, διὰ νὰ γένῃ ἡ κληρονομία ἐδικήμας.

15 Καὶ ἔβγαλάντον ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι, καὶ τὸν ἐσκότωσαν· τί θέλει κάμῃ λοιπὸν ὁ ἀφέντης

αὐθέντης τ̃ ἀμπελιε εἰς ἐκείνες τ̃ γεωργές.

10 Θέλει ἔλθει, ἡ θέλει χαλάσει τ̃ γεωργὲς ἐκεῖνες, ἡ τὸ ἀμπέλι θέλει τὸ δώσει εἰς ἄλλες. ἡ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸ ἄκεσαν, εἶπαν, μὴ γένοιτο.

17 Καὶ ὁ Ἰησῦς ἐγύρεσε ἡ τ̃ εἶδε ἡ εἶπε· τί εἶναι λοιπὸν ἐτοῦτο τὸ γεγραμμένον, ὅτι ἡ πέτρα τὸν ὁποῖον ἐκατηφρόνεσαν οἱ κτιστάδες, ἐκεῖνη ἔγινε κεφάλι τ̃ γωνιᾶς;

18 Καὶ ὅποιος πεσῇ ἀπάνω εἰς αὐτὸν τὸν πέτρον, θέλει σωντριφθῆ· ἡ εἰς ὅποιον πέσῃ, θέλει τ̃ λιχίσῃ.

19 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἡ οἱ γραμματεῖς ἐζήτησάν ἐκεινὴν τὴν ὥραν νὰ ἁπλώσουν τὰ χέριάτες ἀπάνω· ἀμὴ ἐφοβήθηκάν τ̃ λαόν· διατὶ ἐγνώρεσαν, ὅτι διὰ λόγατες εἶπεν τὸν παραβολὸν ἐκεῖνον.

20 Καὶ παρεφυλάχοντέστον ἔχειλαν ἀνθρώπες δόλιες, οἱ ὁποῖοι ἐμπαπλάστηκαν νὰ εἶναι δίκαιοι, διὰ νὰ πάρεσιν ἀπ' ἀυτὸν λόγον, νὰ τὸν παραδώσουν εἰς τὴν ἀφεντιάν, ἡ εἰς τὴν ἐξουσίαν τ̃ ἡγεμόν.

21 Καὶ τ̃ ἐρώτησάν ἡ εἶπαν· διδάσκαλε, ἠξέρωμεν ὅτι καλὰ λέγεις ἡ διδάσκεις, ἡ δὲν ἀποβλέπῃς εἰς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐπ' ἀληθείας τὴν στράταν τ̃ Θεοῦ διδάσκεις.

22 Ἠμπορῦμεν ἐμεῖς νὰ δίδωμεν χαράτζι εἰς τ̃ Καίσαρα, ἡ ὄχι;

23 Καὶ γνωρίζοντας τὴν πανουργίαν τες, τοῦ λέγει· τί με πειράζετε;

24 Δείξετέμου ἕνα δηνάριον. τίνος εἰκόνα ἔχει ἡ ἀπάνω γεγραμμα; ἀπεκρίθηκαν ἡ εἶπαν, τ̃ Καίσαρος.

25 Καὶ ὁ Ἰησῦς τοῦ εἶπεν, δόστε λοιπὸν τὰ ἀφέντικα τ̃ Καίσαρος εἰς τ̃ Καίσαρα· ἡ τὰ ἀφέντικα τ̃ Θεοῦ εἰς τ̃ Θεόν.

26 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τ̃ πάσιν εἰς λόγον ὁμπροστὰ εἰς τ̃ λαόν· ἡ ἐθαύμασάν εἰς τὴν ἀπόκρισίντε· ἡ ἐσιώπασαν.

27 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς σαδδουκαίους ὁποῦ ἐναντιεύονται πῶς νὰ ἀνίσταται, ἐπῆγαν κοντά, ἡ τ̃ ἐρώτησαν,

28 Καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, ὁ Μωσῆς ἔγραψεν εἰς τ̃ νόμον, ἐὰν ἀποθάνῃ κανενὸς ἀδελφὸς, ὁποῦ νὰ ἔχῃ γυναῖκα, ἡ ἔτος νὰ ἀποθάνῃ ἄτεκνος, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφός τε τὴν γυναῖκαν· νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τ̃ ἀδελφότε.

29 Ἐπὰ λοιπὸν ἦταν ἀδελφοὶ· ἡ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα ἡ ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἐπῆρεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, ἡ ἀπέθανε ἡ ἐκεῖνος ἄτεκνος.

31 Καὶ ἐπῆρεν την ὁ τρίτος· ὁμοίως ἡ οἱ ἑπτὰ· ἡ δὲν ἀφησάν παιδία ἡ ἀπέθαναν.

32 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὅλες ἀπέθανε ἡ ἡ γυναῖκα.

33 Τίνος λοιπὸν ἀπ' αὐτὲς ὅλες εἰς τὴν ἀνάστασιν θέλει εἶσαι ἡ γυναῖκα· διατὶ τὴν εἶχαν ἡ οἱ ἑπτὰ γυναῖκα.

34 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς ἡ εἶπεν τες, οἱ υἱοὶ τ̃ αἰῶνος τούτου, παντρεύουν, ἡ παντρεύωνται.

35 Ἀμὰ ἐκεῖνοι ὁποῦ καλαξιω-

ξιωθῶσι νὰ τύχωσι τῆς αἰωνίου ἐκείνης, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς νεκρῶν, ὅτε παύσονται γαμοῦντες, καὶ παυσόμενοι γαμίζονται.

35 Οὔτε ἠμποροῦσι πλέον νὰ ἀποθάνωσι· διατὶ εἶναι ἴσα μὲ τοὺς ἀγγέλους· καὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, καθὼς καὶ τῆς ἀναστάσεως.

37 Καὶ ὅτι οἱ νεκροὶ ἀναστήσονται, καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ ἐσημείωσεν εἰς τὴν βάτον, ὅταν λέγῃ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

38 Καὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι νεκρῶν Θεὸς, ἀλλὰ ἐκείνων ὁποῦ ζοῦσι, διατὶ ὅλοι εἰς αὐτὸν ζῶσι.

39 Καὶ ἀποκρίθηκαν κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Καὶ πλέον δὲν ἐτολμοῦσαν νὰ τὸν ἐρωτήσουν τίποτες.

41 Καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους· πῶς λέγουσι πῶς νὰ εἶναι ὁ Χριστὸς υἱὸς τοῦ Δαβίδ;

42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν λέγει· εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου, κάθου ἀπὸ τὰ δεξιά μου,

43 Ἕως ὁποῦ νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου κάτω εἰς τὰ ποδάρια σου.

44 Ὁ Δαβὶδ τὸν λοιπὸν τὸν κράζει κύριον, καὶ πῶς εἶναι υἱός του;

45 Καὶ ἀκούοντας ὅλος ὁ λαός, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·

46 Ἔχετε τὰ νοῦν σας ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ὁποῦ θέλουν νὰ περιπατοῦσι μὲ φορεσίες, καὶ ἀγαποῦν τοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὰ παζάρια καὶ τὰ πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰ συναγωγία· καὶ νὰ πρωτοκαθίζωσι εἰς τὰ δεῖπνα.

47 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι τὰ σπίτια τῶν χηρῶν, καὶ κάμνουν ἀφορμὴν πῶς προσεύχονται μεγάλως προσευχάς· ἐκεῖνοι θέλουσι πάρει πλειότερον κρίμα.

Κεφ. κα. 21.

ΚΑΙ ἀναστενάξασεν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶδε πλουσίους ὁποῦ ἔβαζαν τὰ δῶρά τους εἰς τὸ κιβώτιον τοῦ ἱερέως·

2 Καὶ εἶδε καὶ κάποιαν χήραν πτωχὴν, ἡ ὁποία ἔβαλε δύο φόλες.

3 Καὶ εἶπεν, ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ ἐτούτη, ἔβαλε περισσότερον ἀπὸ ὅλους.

4 Διατὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ἔβαλαν εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ τοὺς ἐπερίσσευεν, ἀμὴ αὐτὴ ἀπὸ τὴν πτωχολίνην, ὁλοίσης τὸν βίον ὅσον καὶ ἂν εἶχεν τὸ ἔβαλε.

5 Καὶ διὰ κάποιους ὁποῦ ἔλεγαν διὰ τὸ ἱερόν, ὅτι εἶναι στολισμένον μὲ πέτρες ὡραῖες καὶ μὲ ἀφιερώματα, εἶπεν.

6 Αὐτὰ ὁποῦ βλέπετε, θέλουν ἔλθῃ ἡμέραις, ὁποῦ νὰ μὴν ἀπομείνῃ πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν ὁποῦ νὰ μὴν χαλασθῇ.

7 Καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες· διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλουν γένει ἐκεῖνα· καὶ τί εἶναι τὸ σημεῖον ὅταν μέλλουν νὰ γένουν ἐκεῖνα;

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· βλέπετε νὰ μὴν πλανηθῆτε· διατὶ πολλοὶ θέλουσιν ἔλθῃ εἰς τὸ

τὸ ὀνομάμε, νὰ εἰπῆσιν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι· κ᾽ ὁ καιρὸς ἐσήμωσε. μιλῶ πᾶτι λοιπὸν ὀπίσω σες.

9 Καὶ ὅταν ἀκούσετε πολέμες, κ᾽ ἀκαταστασίας, μὴν φοβηθῆτε· διατὶ κάμνει χρεία νὰ γένουν ἐκεῖνα πρῶτα, ἀμὰ δὲν εἶναι παρευθὺς τὸ τέλος.

10 Τότε τὸς ἔλεγε· θέλ᾽ σηκωθεῖ ἔνα ἔθνος ἀπάνω εἰς ἄμα ἔθνος, κ᾽ βασιλεία ἀπάνω εἰς ἄμαν βασιλείαν.

11 Καὶ θέλουν γένει σήμαι μεγάλοι κ᾽ τόποις κ᾽ πείνας κ᾽ παινύκλαις, κ᾽ φοβερίματα ὀπᾶ νὰ δίδουν φόβον κ᾽ σημάδια μεγάλα ἀπὸ τ᾽ οὐρανὸν θέλουσιν εἶσαι.

12 Καὶ φερτίτερα ἀπὸ τᾶτα ὅλα, θέλουν ἁπλαίσ᾽ τὰ χερμάτες ἀπάνω σας, κ᾽ θέλουν σᾶς κυλατρέχει, νὰ σᾶς παραδόσουν εἰς συναγώγια κ᾽ εἰς φυλακαῖς· νὰ σᾶς πᾶσιν εἰς βασιλεῖς κ᾽ ἀθπλάδες διὰ ὄνομάμε.

13 Ἀμὴ θέλει σᾶς βγεῖ εἰς μαρτύριον.

14 Βάλλετε λοιπὸν εἰς τὴν καρδίαν σας, νὰ μὴν φροντιμελετᾶτε τὶ νὰ ἀποκριθῆτε.

15 Διατὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει στόμα κ᾽ σοφίαν ὀπᾶ νὰ μὴν ἠμπορέσουν νὰ σᾶς ἀντιπαθῆν, μὴ ἢ νὰ ἀντιστεθῆν ὅλοι οἱ ἐναντίοισας.

16 Καὶ θέλετε παραδοθεῖ, κ᾽ ἀπὸ γονεῖς, κ᾽ ἀπὸ ἀδελφὲς, κ᾽ ἀπὸ συγγενεῖς κ᾽ φίλες· κ᾽ θέλουν θανατώσ᾽ μερικὲς ἀπὸ σᾶς.

17 Καὶ θέλετε εἶσαι μισημένοι ἀπὸ ὅλες διὰ τὸ ὄνομάμε.

18 Ἀμὴ τρίχα ἀπὸ τὸ κεφάλισας δὲν θέλει χαθεῖ.

19 Μὲ τὴν ὑπομονὴν σας θέλετε ἀποκτήσ᾽ τ᾽ ψυχαῖς σας.

20 Καὶ ὅταν ἰδῆτε τὸν Ἱερουσαλὴμ νὰ εἶναι τριγυρισμένον ἀπὸ φουσᾶτα, τότε νὰ γνωρίζεῖς ὅτι ἐσήμωσεν ἡ ἐρήμωσίς τος.

21 Τότε ἐκεῖνοι ὀπᾶ εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἂς φεύγουσιν εἰς τὰ ὄρη· κ᾽ ἐκεῖνοι ὀπᾶ εἶναι εἰς τὴν μέσην τος, ἂς ἀναχωρήσουν· κ᾽ ἐκεῖνοι ὀπᾶ εἶναι εἰς τ᾽ χώρες, ἂς μὴν ἐμπᾶσιν εἰς αὐτὴν.

22 Ὅτι αὐταῖς εἶναι ἡμέρες ἐκδικήσεως, νὰ πληρωθῆν ὅλα τὰ γεγραμμένα.

23 Καὶ δύμορον εἰς τ᾽ ἐγκυμοσύνας, κ᾽ ἐκείναις ὀπᾶ βυζάνουν εἰς ἐκείναις τ᾽ ἡμέρες· διατὶ θέλει εἶσαι μεγάλη ἀνάγκη ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, κ᾽ ὀργὴ μεγάλη εἰς τὸν λαὸν ἐτοῦτον.

24 Καὶ θέλουν πέσ᾽ εἰς τὸ στόμα τῆ σπαθιᾶς· κ᾽ θέλουν σκλαβωθῆ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· κ᾽ κ᾽ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσαι καταπατημένη ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἕως ὀπᾶ νὰ τελειωθοῦσιν οἱ καιροὶ τῶ ἐθνῶν.

25 Καὶ θέλουσιν εἶσαι σημεῖα εἰς τ᾽ ἥλιον κ᾽ εἰς τὸ φεγγάρι κ᾽ εἰς τὰ ἄστρα· κ᾽ στενοχωρεία ἐνῶν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, κ᾽ θαλάσσα νὰ βρέχ᾽ ἤχου κ᾽ ταραχή.

26 Νὰ ἀποθαίνουν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τ᾽ φόβους, κ᾽ ἀπὸ τὴν φοβέρα ἐκείνων τῶ πραγμάτων ὀπᾶ ἔρχον᾽ εἰς τὴν οἰκουμένην· διατὶ αἱ δυνάμες τῶ οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῆ.

27 Καὶ

27 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς σύννεφον, μὲ δύναμιν καὶ δόξαν πολλήν.

28 Καὶ ὅταν ἀρχίσουν ἐτοῦτα νὰ γίνωνται, συκώτε ἀπάνω, καὶ συκώσετε τὰ κεφάλια σας· διατὶ σιμώνει ἡ ἐλύτρωσίς σας.

29 Καὶ εἶπεν τοὺς καὶ παραβολήν· ἰδέτε τὴν συκιάν, καὶ ὅλα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν ἀνοίξουν, τότε βλέποντες γνωρίζετε ἀπὸ λόγου σας, ὅτι σιμὰ εἶν' τὸ θέρος.

31 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς ὅταν ἰδῆτε ἐτοῦτα ὅλα πῶς γίνονται, γνωρίζετε ὅτι σιμὰ εἶν' ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσῃ ἡ γενεὰ ἐτούτη, ἕως ὅπου νὰ γένουν ἐτοῦτα ὅλα.

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει, ἀμὰν τὰ λόγιάμου δὲν θέλουν παρέλθει·

34 Καὶ ἔχετε τὸν νοῦσας μήπως καμμίαν φορὰν βαρυνθοῦν αἱ καρδίαγεσας εἰς τὸ σπατάλιον καὶ εἰς τὴν μέθην καὶ εἰς φροντίδες κοσμικὰς, καὶ ἔλθει ἐξάφνα εἰς ἐσᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

35 Διατὶ ὡσὰν παγίδα θέλει ἔλθῃ εἰς ὅλους ὁπὸ κάθενταν ἀπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνᾶτε τὸ λοιπὸν καὶ παρακαλεῖτε κάθε καιρόν, νὰ ἀξιωθῆτε νὰ φύγετε ἐτοῦτα ὅλα ὁπὰ μέλλουν νὰ γένουν καὶ νὰ σταθῆτε ὁμπρὸς εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

37 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐδίδασκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ τὴν νύκτα ἐβγῆεν ἔξω καὶ ἐκάθετον εἰς τὸ ὄρος ὁπὰ καλέζετ' Ἐλαιῶν.

38 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐσυκώνετον εἰς τὸ ὄρθρον καὶ ἐπαίνουν εἰς τὸ ἱερὸν νὰ τὸν ἀκούσουν.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἡ ἑορτὴ τοῦ ἀζύμου, ὁπὰ λέγετον πάσχα ἐσυμώνε.

2 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζητοῦσαν, μὲ τὸν τρόπον νὰ τὸν σκοτώσουν· διατὶ ἐφοβοῦνταν τὸν λαόν.

3 Καὶ ὁ Σατανᾶς ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸν Ἰούδαν ὁπὰ ἐκαράζετον Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα.

4 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐσυμβουλεύτηκε μὲ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ μὲ τοὺς στρατηγοὺς, τὸ πῶς νὰ τοὺς τὸν παραδώσῃ.

5 Καὶ ἐχάρηκαν· καὶ ἐσυμφώνησαν νὰ τοῦ δώσουν ἀργύριον.

6 Καὶ αὐτὸς ἐτάξε (νὰ τὸ κάμουν) καὶ ἐζήτα δικολίαν νὰ τοὺς τὸν παραδώσῃ χωρὶς σύγχυσιν.

7 Καὶ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τοῦ ἀζύμου, ὁπὰ ἔπαμε χρεία νὰ θυσιάσουν τὸ πάσχα.

8 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἔστειλε τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν ὑπάγετε καὶ ἑτοιμάσετέμας δειὰ νὰ φᾶμε τὸ πάσχα·

9 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· πῦ θέλεις νὰ ἑτοιμάσωμεν;

10 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· ἰδοὺς ὁπὰ ἐσεῖς ἐμπῆτε εἰς τὴν πόλιν, θέλει σᾶς ἀπαντήσῃ ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος συκώνει ἕνα λαγήνι νερὸ, καὶ ἀκολουθεύσετε ἐκεῖνος εἰς τὸ σπίτι ὁπὰ ἐμπαίνει.

11 Καὶ θέλεις εἰπῆ εἰς τὴν
οἰκοκυρὰν τῦ σπιτιῦ· ὁ διδά-
σκαλ☉ σᾶς λέγει· πῦ εἶν τὸ
κατάλυμα, ὁπῦ μέλλω νὰ φά-
γω τὸ πάσχα μαζὶ μὲ τοὺς μα-
θητάδες μ;

12 Καὶ ἐκεῖν☉ θέλει σᾶς
δείξει δυάλον μεγάλον τρα-
μέζιον, ἐκεῖ ἑτοιμάσετε.

13 Καὶ ἀσὰν ἐπῆγαν, εὗρη-
καν καθὼς τοὺς εἶπε, κὴ ἑτοί-
μασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα,
ἐκάθησε, κὴ οἱ δώδεκα ἀπόστο-
λοι μαζὶ μετ᾽ αὐτῦ.

15 Καὶ εἶπεν᾽ς, μὲ μεγά-
λην ὄρεξιν ἐπεθύμησα νὰ
φάγω τοῦτο τὸ πάσχα μέσα
σᾶς, φὶν νὰ παθω.

16 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι
πλέον δὲν θέλω φάγει ἀπ᾽ αὐ-
τὸ, ἕως ὁπῦ νὰ τελειωθῆ εἰς
τὴν βασιλείαν τῦ Θεῦ.

17 Καὶ ἐπῆρε ποτήριον κὴ
εὐχαρίστησε κὴ εἶπεν· ἐπάρετε
τοῦτο κὴ διαμοιράσθητε ἀνά-
μεσίσας.

18 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι
δὲν θέλω πίει ἀπὸ τὸ γένημα
τ᾽ ἀμπέλ☉ ἕως ὁπῦ νὰ ἔλθῃ
ἡ βασιλεία τῦ Θεῦ.

19 Καὶ πήρειλε ψωμὶ κὴ
εὐχαριστήσας τὸ ἔκοψε κὴ τοῦ
ἔδωκε κὴ εἶπε τοῦτο εἶναι τὸ κορ-
μάτι μ᾽, ὁπῦ δίδεται διὰ λόγε-
σε· ἐτοῦτο κάμετε εἰς τὴν μ᾽
μοσύνην μ.

20 Ὁμοίως ἐπῆρε κὴ τὸ πο-
τήριον κὴ τοῦ τὸ ἔδωκε, λέγ-
ων· αὐτὸ τὸ ποτήριον εἶναι ἡ
καινουργία διαθήκη, εἰς τὸ αἷ-
μάμ᾽, τὸ ὁποῖον χυνέται διὰ
λόγε σας.

21 Ὅμως νὰ τὸ χέρι ἐ-
κείνε ὁπῦ μὲ παραδίνει, εἶ-
ναι μαζίμε εἰς τὸ τραπέζι.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τ᾽ ἀν-
θρώπ☉ πηγαίνει καθὼς ἔν ἐ-
ξεσμένον ὅμως δύσμοιρον εἶν᾽ ἐ-
κεῖν☉ ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ μέσε
ὁποῖε παραδίνεται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν νὰ
ζητοῦν ἀνάμεσά τες, τὶς, ποῖ☉
ἆρα νὰ εἶναι ἀπ᾽ αὐτὲς ὁπῦ
μέλλει νὰ κάμῃ ἐτοῦτο.

24 Καὶ ἔγινε κὴ φιλονικία
εἰς αὐτὲς, τὶς, ποῖ☉ ἀπ᾽ αὐ-
τὲς νὰ ἦν᾽ ὁ μεγαλίτερ☉.

25 Καὶ ὁ Ἰησῦς τοῦ εἶπεν·
οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύ-
ουσιν αὐτὰ τὰ ἔθνη· κὴ ἐκεῖνοι
ὁπῦ τὰ ἐξουσιάζουσι κρίζον-
ται εὐεργέται.

26 Ἀμὴ ἐσᾶς, δὲν εἶσι
ἔτζι· ἀλλὰ ὁ μεγαλίτερ☉ ἀ-
ναμεσίσας, ἂς γένῃ ὡσὰν ὁ
μικρότερ☉· κὴ ὁ ἀρχιζῶς, ὡ-
σὰν ὁ ὑπηρέτης.

27 Διατὶ ποῖ☉ εἶναι μεγα-
λίτερ☉, ἐκεῖν☉ ὁπῦ κάθε-
ται, ἢ ἐκεῖν☉ ὁπῦ ὑπηρε-
τᾶ; δὲν εἶναι μεγαλίτερ☉ ἐ-
κεῖν☉ ὁπῦ κάθεται; ἀλλὰ ἐ-
γὼ εἶμαι εἰς τὴν μέσην σας
ὡσὰν ἐκεῖν☉ ὁπῦ ὑπηρετᾶ.

28 Καὶ ἐσεῖς εἶσε ἐκεῖνοι
ὁπῦ ἐμείνετε πάντοτε μαζί-
με εἰς τοὺς πειρασμούς μ.

29 Καὶ καθὼς ὁ πατήρ μ᾽
διέθετο εἰς ἐμένα τὴν βασι-
λείαν, ἔτζι κὴ ἐγὼ διατίθε-
μαι εἰς ἐσᾶς.

30 Νὰ τρώγητε κὴ νὰ πί-
νετε εἰς τὸ τραπέζι μ εἰς τὴν
βασιλείαν μ· κὴ νὰ καθίσε-
τε εἰς τοὺς θρόνους νὰ κρίνητε
τὰς δώδεκα φυλὰς τῦ Ἰσ-
ραήλ.

31 Καὶ ὁ Κύρι☉ εἶπε· Σί-
μων, Σίμων, νὰ ὁ Σατανᾶς ὁ-
πῦ σᾶς ἐζήτησε νὰ σᾶς κο-
συνί-

ἐχαρισάμην
ἐνθυμούμην

σκωσίση αὐτὴν ὅπου κοπιωίζει τὸ σιτάρι.

32 Καὶ ἐγὼ ἐπαρακάλεσα διὰ λόγου, διὰ νὰ μὴν ἐκλείπῃ ἡ πίστις. καὶ ἐσὺ τότε ἂν γυρίσῃς στήριξε τοὺς ἀδελφούς σου.

33 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν, αὐθέντη, ἑτοιμος εἶμαι μετὰ σοῦ νὰ πάγω καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον.

34 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν, λέγω σοι, Πέτρε ὅτι σοῦ δὲν νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς σήμερον, θέλεις ἀρνηθῆ τρεῖς φοραῖς πὼς δὲν με ἠξεύρεις.

35 Καὶ εἶπεν τους· ὅταν σᾶς ἐστειλα χωρὶς πουγγὶ, καὶ περζᾶ καὶ ὑποδήματα, μήπως ἐστερηθήκατε πίποτες; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, πίποτες δὲν μᾶς ἐλειψε.

36 Εἶπεν τους λοιπὸν· ἀμὴ τώρα ὅποιος ἔχει πουγγὶ ἂς τὸ πάρῃ· ὁμοίως τρόπον καὶ ὅποιος ἔχει περζᾶ ἂς τὸ πάρῃ· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει σπαθὶ, ἂς πουλήσῃ τὸ ῥοῦχόν του καὶ ἂς ἀγοράσῃ σπαθί.

37 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι ἀκόμι ἐτοῦτο τὸ γεγραμμένον χρεία νὰ τελειωθῇ εἰς ἐμένα· τὸ, πὼς ἠλογαριάσθη μὲ τοὺς ἀνόμους· διατὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶν γεγραμμένα διὰ λόγου μου τελειόνουσι.

38 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, αὐθέντη, νά! ἐδῶ δύο σπαθιὰ καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν, φθάνει.

39 Καὶ ὡσὰν θγῆκεν ἔξω ἐπῆγεν κατὰ τὴν συνήθειάν του εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ ἀκολούθησάν του καὶ οἱ μαθηταί του.

40 Καὶ παγόντας εἰς τὸν τόπον, τοὺς εἶπε, προσεύχεσθε νὰ μὴν πέσετε εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἐχωρίσθη μακρὰ ἀπ' αὐτοὺς ὡς μίαν πετροβολιὰν τόπον· καὶ γονατίζοντας προσηύχετο,

42 Λέγοντας· ὦ πάτερ, ἂν θέλῃς, νὰ πάρῃς τοῦτο τὸ ποτήρι ἀπὸ λόγου μου· ὅμως ὄχι τὸ θέλημά μου, ἀμὰ τὸ θελημόσου ἂς γένῃ.

43 Καὶ ἐφάνηκεν αὐτὸν ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁ ὁποῖος τὸν ἐδυνάμωνε.

44 Καὶ ἐγονάτας νὰ ἔλθῃ εἰς ἀγωνίαν ἐπροσεύχετο πλέον σφοδρότερον, καὶ ὁ ἱδρώτας του ἦτον ὡσὰν κόκκοι αἵματος καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν.

45 Καὶ ὡσὰν ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν προσευχὴν ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς εὗρεν ἀπὸ τὴν λύπην κοιμωμένους.

46 Καὶ τοὺς εἶπε, τί κοιμᾶσθε; σηκωθῆτε προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ἐμπῆτε εἰς πειρασμόν.

47 Καὶ ἀκόμι ἐκεῖ ὁποῦ τὸ ἔλεγε, καὶ νά ὁ χος ἐφθασε, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἐπῆγεν ὁμπροσθὰ ἀπ' αὐτούς· καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸν Ἰησοῦν νὰ τὸ φιλήσῃ.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ὦ Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν υἱόν του ἀνθρώπου;

49 Καὶ ὡσὰν εἶδαν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν τριγυρτὰ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔμελλε νὰ γένῃ, λαγεντα, εἶπαν τοῦ, θέλεις νὰ κτυπήσωμεν μὲ τὸ σπαθί;

50 Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτὰς ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτὶ τοῦ δεξιόν.

51 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη

καὶ εἶπεν, ἀφίεται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ ὀλίγασι τὸ αὐτὸ καὶ τὴν μάστιγα σου.

51 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὅτε ἦλθον ἐπ' αὐτὸν, ὡσεὶ ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε εἰς ἐμὲ μὲ σπαθία καὶ μὲ ξύλα;

52 Καθ' ἡμέραν ἤμην μετὰ σοῦ εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ δὲν ἀπλώσατε τὰ χέρια σας ἐπάνω μου· ἀμὴ τοῦτο εἶναι ἡ ὥρα σας καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Καὶ ἀσεὶ τὸν ὁλίασαν, ἔφεραν καὶ ἐμπασάντον εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ὁ Πέτρος ἀκολούθησε ἀπὸ μακρά.

55 Καὶ ἐζύπλασε νὰ ἀνάψουν φωτιὰ εἰς τὴν μέσην τῆς αὐλῆς ἐκάθησαν μαζί, καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθητον εἰς τὴν μέσην τους.

56 Καὶ ἀσεὶ τὸν εἶδε μία κοπέλα ὅπου ἐκάθητον αὐτὸς εἰς τὴν φωτιὰ, καὶ τὸν διαβεβαίωσε, εἶπε· καὶ οὗτος μαζί μὲ αὐτὸν ἦτον.

57 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀρνήθη, λέγοντας, ὦ γυναῖκα, δὲν τὸν ἠξεύρω.

58 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασεν ὀλίγον, τὸν εἶδεν ἄλλος, καὶ εἶπε· καὶ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι· καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν, ὦ ἄνθρωπε, δὲν εἶμαι.

59 Καὶ ὡρολόγησε ὡς μία ὥρα, κάποιος ἄλλος τὸ ἐβεβαίωνε καὶ ἔλεγεν, ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μὲ αὐτὸν ἦτον· διατὶ Γαλιλαῖος εἶ).

60 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν, ἄνθρωπε, δὲν ἠξεύρω τί λέγεις· καὶ παρευθὺς, ἀκόμη ἐκεῖ ὁπὸ τὸ ἔλεγε, καὶ ὁ πετεινὸς ἐφάλησε.

61 Καὶ γυρίζοντας ὁ Κύριος ἴδε εἰς τὸν Πέτρον· καὶ ὁ Πέτρος ἀνεθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὁπὸν τοῦ εἶπεν, ὅτι πρὶν τοῦ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς θέλεις μὲ ἀρνηθῆ τρεῖς φορὰς.

62 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω ὁ Πέτρος καὶ ἔκλαυσε πικρά.

64 Καὶ οἱ ἄνδρες ὁπὸν ἐκρατοῦσαν τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐνέπαιζαν καὶ τὸν ἔδερναν.

64 Καὶ σκεπάζοντάς τον τὸν ἐρωτοῦσαν εἰς τὸ πρόσωπον καὶ ἔλεγαν· προφήτευσε τίς ἐστὶν ὁπὸν σὲ ἐκτύπησε.

65 Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγαν εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν ἐμαζώχθηκαν τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς· καὶ ἀνέβασάν τον εἰς τὸ συνέδριόν τους.

67 Καὶ τὸν ἔλεγαν· εἰπέ μας, ἂν ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς; καὶ λέγεις· ἐὰν σᾶς εἰπῶ, δὲν θέλετε μὲ πιστεύσῃ.

68 Καὶ ἐὰν καὶ σᾶς ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μὲ ἀποκριθῆ, μὰ ἢ θέλετε μὲ ἀπολύσῃ.

69 Ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπρὸς τοῦ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει καθίζει ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Καὶ ὅλοι εἶπαν· ἐσὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· ἐσεῖς τὸ λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

71 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, τί χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτυρίας; αὐτοὶ ἐμεῖς τὸ ἀκούσαμεν ἀπὸ τὸ στόμα του.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ' συνκαλέσαν ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων, τὸν ἔφεραν εἰς τὸν Πιλᾶτον.

2 Καὶ ἄρχασαν νὰ τὸν καλη-

γορῶσι,

χρεῖστι, νὰ λίγωσιν, ἐμεῖς δύ-
ρόμεθα ἐνώπιον σπ᾽ ἐγύρεζε τὸ
θνος· κ᾽ ἐμποδίζοντες νὰ δί-
ωσιν χαράτζι τὸ Καίσαρος,
λέγοντας τὶς λόγκες, πῶς νὰ
εἶ Χριζὸς βασιλὶς.

3 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἐ ἐρώ-
τησε κ᾽ εἶπεν, ἰσὺ εἶσαι ὁ βα-
σιλὶς τοῦ Ἰουδαίων κ᾽ ὁ Ἰη-
σοῦς ἀπεκρίθη κ᾽ εἶπεν, ἰσὺ
τὸ λέγεις.

4 Καὶ ὁ Πιλᾶτος εἶπε εἰς
τοὺς ἀρχιερεῖς, κ᾽ εἰς ἐ ὄχλον·
ἐγὼ δὲν βρίσκω τίποτες ἀφορ-
μὴ εἰς ἐ ἄνθρωπον τοῦτον.

5 Ἀμὰ ἐκεῖνοι φιλοτεχνῆ-
τες δυνατώτερα ἐπαταποῦσαν,
λέγοντες, ὅτι συγχίζει ἐ
λαὸν, διδάσκοντας εἰς ὅλην τ
Ἰουδαίαν, ἀρχὶ ἀπὸ τὴν
Γαλιλαίαν ἕως ὧδε.

6 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἀσὰν ἄκου-
σεν Γαλιλαίαν, ἐρώτησεν, ἂν
ὁ ἄνθρωπος ἦ Γαλιλαῖος.

7 Καὶ ἀσὰν ἔμαθεν πῶς ἦ
ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τ Ἡρῴδου,
ἐ ἔπεμψεν εἰς ἐ Ἡρῴδην, ὁ
ὁποῖος ἦταν ἐκείνες τ ἡμέ-
ρες εἰς Ἰερουσολύμων.

8 Καὶ ὁ Ἡρῴδης ἀσὰν ἴδε
ἐ Ἰησοῦν ἐχάρη κ᾽ πολλὰ· δι-
ατὶ ἤθελεν ἀπὸ πολὺν καιρὸν
νὰ ἐ ἰδῇ· διατὶ ἄκουε πολλὰ
θαύματα δι᾽ αὐτὸν· κ᾽ ἤλπι-
ζε νὰ ἰδῇ τίποτες σημεῖον
ὁπὰ νὰ γένῃ ἀπ᾽ αὐτὸν.

9 Καὶ ἐρώτησεν εἰς πολ-
λὰ λόγια· ἀμὰ αὐτὸς δὲν τοῦ
ἀπεκρίθη τίποτες.

10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς κ᾽ οἱ
γραμματεῖς ἐστέκασιν κ᾽ ἐ κα-
τηγοροῦσαν δυνατά.

11 Καὶ ὁ Ἡρῴδης μαζὶ
μὲ τοὺς στρατιώτας τ ἐτί-
μασε, κ᾽ ἐ ἐπαίζεψε, κ᾽ ἐν-
δυσώτας τον ἕνα ῥοῦχον λαμ-
πρὸν, ἐ ἔστειλε πάλιν εἰς ἐ
Πιλᾶτον.

12 Καὶ ἐκεῖνον τὴν ἡμέ-
ραν ἐγίνασιν φίλοι ὁ Ἡρῴδης
κ᾽ ὁ Πιλᾶτος· ἐπειδὴ μὲ τ᾽ ἄλ-
λον· διατὶ πρωτύτερα εἶχαν
ἔχθραν ἀνάμεσόντας.

13 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἐμά-
ζεψε τοὺς ἀρχιερεῖς κ᾽ τοὺς ἄρ-
χοντας κ᾽ τ λαόν.

14 Καὶ εἶπεν· ἐπῆρε μὲ
ἐφέρετε τ᾽ ἄνθρωπον ἐδῶτο, ὡ-
σὰν ὅπου διαζείρει τ λαόν, κ᾽
νὰ ἐγὼ ὁπὸ ὁμπροστὰ σας τὸν
ἐξέπεζα κ᾽ δὲν βρῆκα τίπο-
τις ἀφορμὴν εἰς ἐ ἄνθρωπον
τοῦτο ἐκεῖνα ὁπὰ ἐ κα᾽ηγορεῖτε.

15 Ἀλλὰ μὴ ἡ ὁ Ἡρῴδης
εὗρηκε τίποτες· διατὶ ἐγὼ δὴ
πάλι σᾶς ἐπεμψα εἰς αὐτὸν,
κ᾽ νὰ ὁπὸ δὲν ἔκαμε τίπο-
τις ὁπὰ νὰ εἶ ἄξιον θανά-
του.

16 Νὰ ἐ παιδέψω λοι-
πὸν, κ᾽ νὰ ἐ ἀπολύσω.

17 Εἶχεν κ᾽ ἀνάγκην εἰς
τὴν ὀρτὴν, νὰ σᾶς ἀπολύσῃ
ἕνα φυλακισμένον.

18 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔ-
κραξαν, λέγοντας, σύραλε τὸ-
τον ἀπὸ τὴν μέσην, κ᾽ ἀπο-
λυσόμας ἐ Βαραββᾶν.

19 Ὁποῖος Βαραββᾶς
ἦτον βεβλημένος ἐς τὴν φυλα-
κὴν, διὰ κάποιαν στάσιν ὁπὰ
ἔγινεν εἰς τὴν πόλιν κ᾽ διὰ
φόνον.

20 Θέλοντας λοιπὸν ὁ Πι-
λᾶτος νὰ ἀπολύσῃ ἐ Ἰησοῦν
ἐδῶτο ἐμάλωσε πάλιν.

21 Ἀμὰ ἐκεῖνοι ἐφώναζαν
κ᾽ ἔλεγαν, σταύρωσε, σταύρω-
σέτον.

22 Καὶ ὁ Πιλᾶτος εἶπε τρί-
τον εἰς ἐκείνους· κ᾽ τί κακὸν ἔκα-

μὴν ἐγὼ ὁ ἄνθρωπος ; λ-
γω δὲ ὑμῖν ὅρκωμα εἰς αὐτὸν ὅ ὃ
μίαν ἀφορμὴν δῶσάτε· ἵνα τ
παιδίον λοιπὸν, ἵνα τ ἀπο-
λώμω.

23 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπέμβρυον φω-
νάζοντις μεγάλαις φωναῖς ζη-
τοῦντες τὰ σταυρωθῆ· καὶ οἱ κρα-
ταὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων ἐ-
κρατησάτων.

24 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ἐπε-
φάσισε γενέσθαι τὸ ζήτημάτως.

25 Καὶ ἔλυσεν ἐκεῖ-
νον ὃν καὶ ἐζητοῦσαν· ὁ ὃν διὰ
στάσιν βεβλημένον εἰς φυ-
λακὴν διὰ φόνον· καὶ τ Ἰησοῦν τ ἐπαρέδωκε
εἰς τὸ θέλημάτως.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον, ἐπίασαν Σίμωνα Κυ-
ρηναῖον ἐρχόμενον ἀπὸ ἀγροῦ ὃν τὸ σταυρὸν τ Ἰησοῦ.

27 Καὶ ἠκολούθησαν τ Χρι-
στῷ πολὺ πλήθος τοῦ λαοῦ καὶ
τῶν γυναικῶν, αἵ ὅπερ ἐκόπτοντο καὶ τ ἐθρήνουν.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπιστρέφας εἰς
αὐτὰς καὶ ἔφη· ὦ θυγατέρες τ Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαί-
ετε ἐμέ· πλὴν κλαίετε ἐφ' ἑαυτὰς καὶ τὰ παιδία ὑμῶν.

29 Ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται
ἡμέρες εἰς ἃς ἐροῦσι· μακά-
ριαι αἱ στεῖραι καὶ αἱ κοιλίαι ἃς οὐκ ἐγέννησαν· καὶ
τὰ βυζία ἃ οὐκ ἐθήλασαν.

30 Τότε θέλουσιν ἄρχεσθαι τὰ
λέγειν εἰς τὰ ὄρη, πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς, καλύψατέ μας.

31 Ὅτι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν
ξύλον κάμνουσιν αὐτά, εἰς τὸ
ξηρὸν τί θέλει γένεσθαι ;

32 Καὶ ἠγοντο καὶ ἄλλοι
δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἵνα
θανατωθῶσι μετ' αὐτοῦ.

33 Καὶ ὅτε ἐπῆγαν, εἰς τ
τόπον ὅπου ἐκαλοῦσι κρανίον,
ἐκεῖ τ ἐσταύρωσαν, καὶ τοὺς κα-
κούργους· τ μὲν ἀπὸ τὴν δε-
ξίαν, καὶ τ ἄλλον ἀπὸ τὴν ζερ-
βιάν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν· ὦ
πάτερ, συγχώρησόν τις· διότι
δὲν ἠξεύρασι τί κάμνουσι· καὶ δι-
αμερίζοντες τὰ μέχρια, ἔβα-
λαν λαχνούς.

35 Καὶ ὁ λαὸς ἱστήκαν καὶ
ἔβλεπε· καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ
οἱ ἄρχοντες τ ἐμάλωσαν καὶ ἔ-
λεγαν· ἄλλους ἔσωσεν· ἂς σώ-
σῃ καὶ τὸν λόγωσε ἂν ἦ ἐκλε-
κτὸς ὁ Χριστὸς ὁ διαλεγμένος
τοῦ Θεοῦ.

36 Καὶ τ ἀπάμπαζαν καὶ
οἱ στρατιῶται ἐρχόμενοι κοντὰ
περιπαίζοντα ξυδί.

37 Καὶ ἔλεγαν ὦ ἐσὺ εἶσαι
ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶ-
σε τὸν λόγωσε.

38 Ἦτον καὶ ἡ ἀπαντοχαρὰ
γεγραμμένη ἀποπάνω μὲ γράμ-
ματα Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ
καὶ Ἑβραϊκά· ΕΤΟΤΤΟΣ
ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

39 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς κα-
κοποιοὺς τοὺς κρεμασμένους ἐβλα-
σφήμα εἰς αὐτὸν καὶ ἔλεγεν, ἐ-
ἂν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστὸς γλύτω-
σε καὶ τὸν λόγωσε καὶ ἐμᾶς.

40 Καὶ ὁ ἄλλος ἀπεκρί-
θη καὶ τ ἐπετίμησε καὶ τοῦ ἔπε· δὲν
φοβᾶσαι τ Θεόν, ὅπου ἐσὺ εἶσαι
εἰς τὸ αὐτὸ κρῖμα ;

41 Καὶ ἐμεῖς δικαίως τὰ
παθαίνουμε· διατὶ κατλαμβά-
νομεν ἄξια ἐκείνων ὅπου ἐκά-
μαμεν· ἀμὰ οὗτος ὁ κύριος
κανένα δὲν ἔκαμε.

42 Καὶ

42 Καὶ ἤλεγεν εἰς τὴν Ἰησοῦν· μνήσθητι, κύριε, μου ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.

43 Καὶ λέγει τὸ Ἰησοῦς· ἀμὴν σοὶ λέγω σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

44 Καὶ ἦν ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.

45 Καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη, καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς τὸ μέσον.

46 Καὶ φωνήσας ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· πάτερ εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐξέψυξε.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι τῷ ὄχλῳ τούτῳ ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, τυπτόμενοι τὰ στήθη ὑπέστρεφον.

49 Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν· καὶ γυναῖκες αἱ συνπαραγενόμεναι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ὁρῶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ, βουλευτὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

51 οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν· ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῆς Ἰουδαίας, ὃς προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·

52 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδεὶς οὐδέπω κείμενος.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς, καὶ σάββατον ἐπέφωσκεν.

55 Κατακολουθήσασαι δὲ αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλιλαίας τῷ Ἰησοῦ, ἐθεάσαντο τὸ μνῆμα καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ·

56 ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδ'. 24.

ΤΗ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέως, ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καὶ τινες σὺν αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνήματος.

3 Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐταῖς ἐν ἐσθῆτι ἀστραπτούσῃ.

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλὰ ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

7 λέγων τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι δεῖ

παρα-

Franckesche Stiftungen zu Halle

δοθῆ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ νὰ σταυρωθῆ καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθῆ.

8 Καὶ ἐνεμνήσθησαν τὰ λόγιά του.

9 Καὶ ἀφοῦ ἐγύρισαν ἀπὸ τὸ μνῆμα, τὰ ἔπαν ὅλα ἐκεῖνα εἰς τοὺς ἕνδεκα, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους.

10 Καὶ ἦταν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία τοῦ Ἰακώβου, καὶ αἱ ἄλλαι μαζί μ' αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ἔλεγαν εἰς τοὺς ἀποστόλους ἐκεῖνα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ὁμπροστά των αὐτὰ φλυαρία τὰ λόγιατους, καὶ δὲν τοὺς ἐπίστευσαν.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἔτρεξεν καὶ ἦλθε εἰς τὸ μνῆμα, καὶ σκύπτει καὶ βλέπει μονάχα τὰ σεντόνια ποῦ ἐκοίτοντουν καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω καὶ ἐθαύμαζε μέσα τε ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγένη.

13 Καὶ νά, καὶ δύο ἀπ' αὐτοὺς ὁποῦ ἐπηγαίναν αὐτὴν τὴν ἡμέραν, εἰς μίαν χώραν ἡ ὁποία ἦτο μακρὰ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἑξήντα στάδια, τὸ ὄνομά της Ἐμμαούς.

14 Καὶ ἐσυντύχαιναν ἀναμεταξύ των ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἐσυμβήκανε.

15 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐσυλλογιοῦνταν καὶ ἐζητοῦσαν, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐπλησίασε καὶ ἐπήγαινε μετ' αὐτούς.

16 Καὶ τὰ μάτια των ἐμποδίζονταν νὰ μὴν τὸν γνωρίσουν.

17 Καὶ ἐκεῖνος τοὺ εἶπε τὰ λόγια αὐτὰ ὁποῦ συμπαίνετε ἐσεῖς μὲ τὸν ἄλλον καθὼς περιπατεῖτε, καὶ ἔστε σκυθρωποί;

18 Καὶ ἀποκρίθη ὁ ἕνας τὸ ὄνομά του Κλεόπας καὶ τοὺ εἶπε· σὺ κατοικεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, μόνος σου, δὲν ἤξερες ἐκεῖνα ὁποῦ ἐγίνανε μέσα εἰς αὐτὴν, εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας;

19 Καὶ λέγει τους, ποῖα; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου· ὁποῦ ἦτον ἄνθρωπος προφήτης, δυνατὸς καὶ εἰς ἔργα καὶ εἰς λόγια ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν.

20 Καὶ πῶς τὸν ἐπαράδωκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντές μας εἰς κρίμα θανάτου, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν.

21 Καὶ ἐμεῖς ἠλπίζαμεν ὅτι αὐτὸς ἦτον ὁποῦ νὰ λυτρώσῃ τὸν Ἰσραήλ, ὁμοῦ μὲ τοῦτα ὅλα τρεῖς ἡμέραις μετὰ τὰ ποῦ ἐπάθανε ἔχει σήμερον, ἀφότου ἐγίνανε αὐτά.

22 Ἀλλὰ καὶ κάποιαις γυναῖκες ἀπὸ ταῖς ἐδικαίαις μας ἐξεφόβισαν μας, αἱ ὁποῦ ἐπῆγαν τὸ αὐγινὸ εἰς τὸ μνῆμα.

23 Καὶ μὲ τοῦτο μὴν βρίσκοντας τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἦλθαν καὶ εἶπαν πὼς νὰ εἶδαν καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ἄγγελοι λέγουσιν αὐτὸν πὼς νὰ ζῇ.

24 Καὶ ἐπῆγαν κάποιοι ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἦταν μαζί μας εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εὕρηκαν ἔτζι καθὼς ἔπαιν καὶ αἱ γυναῖκες, μὰ αὐτὸν δὲν τὸν εἶδαν.

25 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· ὦ ἄγνωστοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ εἰς τὸ νὰ πιστεύσετε εἰς ὅλα ὁποῦ ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ πάθῃ ἐτοῦτα ὁ Χριστὸς καὶ νὰ ἔμπῃ εἰς τὴν δόξαν του;

27 Καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν Μωϋσέα

Μωϋσέα ϗ περιῶντας ἀπὸ ὅλης
τῆς πολιτείας τοὺς ἐζήτουν τὰ
ῥήματα ὅπου ἐγράφοντο διὰ
λόγου τι εἰς ὅλας τὰς γραφάς

28 Καὶ ἐστήριξεν εἰς τὸν
χάρτη ὅπου ἐπλάγιαζαν ϗ αὐτὸς
ἐκαμώθη πῶς πάγει μαχρὴ-
ρα

29 Καὶ τὸν ἐβίαζαν λέγον-
τας μεῖνε μαζί μας ὅτι ἐσκοτει-
άζει ϗ ἐπέρασε ἡ ἡμέρα· καὶ
ἐκάτσε μέσα νὰ μείνῃ μαζί
τους.

30 Καὶ ὅταν ἐκάθησεν αὐ
τὸς μετ' αὐτῶν, ἐπῆρε τὸ ψω-
μί, ϗ τὸ εὐλόγησε, ϗ ἔκοψε ϗ
τοὺς ἔδωσε

31 Καὶ τότε ἀνοίχθηκαν τὰ
μάτια τους, ϗ τὸν ἐγνώρισαν,
ϗ αὐτὸς ἔγινε ἄφαντος ἀπ'
αὐτούς.

32 Καὶ εἶταν ἀπαμεσότους.
δὲν ἦτον ἡ καρδιάμας καῖμένη
ἐκαιομένη, ὅταν μᾶς ἐλάλει εἰς
τὸν δρόμο, ϗ ὅταν μᾶς ἔβγαζε
τὰς γραφάς;

33 Καὶ αὐτὴ σηκώθημοι,
ἐκαπίσω τὴν ὥραν ἐγύρισαν εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ, ϗ εὗρῆκαν
μαζωμένους τοὺς ἕνδεκα, ϗ τοὺ
ἄλλους ὁπου ἦταν μαζί μετ'
αὐτούς.

34 Ὁπου ἔλεγαν ὅτι ὁ Κύ-
ριος ἀνεστάθη βέβαια, ϗ ἐφάνη
εἰς τὸν Σίμωνα.

35 Καὶ αὐτοὶ οἱ δύο ὁπου
ἤλθαν ἐδιηγόνταν τὰ πράγ-
ματα ὁπου ἔγιναν εἰς τὸν δρόμον,
ϗ πῶς τὸν ἐγνώρισαν εἰς ὁπου
ἔκοψε τὸ ψωμί.

36 Καὶ ἐκεῖ ὁπου ἔλεγαν
αὐτοὶ αὐτὰ τὰ λόγια, αὐτὸς ὁ
Ἰησοῦς ἐστάθη εἰς τὸν μέσον τους,
ϗ λέγει τους, εἰρήνη εἰς ἐσᾶς.

37 Καὶ ἔχοντας νὰ φοβη-
θοῦν δυνατὰ ϗ νὰ τρομά-
ξουν, ἐδόξαν νὰ βλέπουν
πνεῦμα.

38 Καὶ λέγει τους, διατὶ εἶστε
συγχυσμένοι; ϗ διατὶ λογισ-
μοὶ ἀναβαίνουν εἰς τὰς καρ-
δίας σας;

39 Ἰδέτε τὰ χέρια μου ϗ
τὰ ποδάρια μου ὅτι αὐτὸς εἶ-
μαι ἐγώ· ψηλαφήσετέμε, ϗ
ἰδέτε· διατὶ τὸ πνεῦμα σάρ-
κα ϗ κόκαλα δὲν ἔχει καθὼς
βλέπετε ἐμένα ὁπου ἔχω.

40 Καὶ αὐτὰ εἶπεν ἔτσι,
τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια ϗ τὰ
ποδάρια.

41 Καὶ ἐχοντας νὰ ἀπιστοῦν
ἀκόμα ἀπὸ τὴν χαρὰν τους ϗ
νὰ θαυμάζουν, τοὺς εἶπεν, ἔχετε
τίποτες φαγητὸ ἐδῶ;

42 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἔδωκαν
ἕνα κομμάτι ψαρὶ ψητόν, ϗ
ἀπὸ μελόπητα.

43 Καὶ ἔτρωγεν ὁμπροστά
τους ϗ ἔφαγε.

44 Καὶ εἶπεντους· ἐτοῦτα
εἶναι ἐκεῖνα ὁπου σᾶς ἐλάλησα
ἀκόμα ὄντας μετσᾶς, ὅτι πρέ-
πει νὰμοῦ χρεία νὰ πληρωθοῦν ὅλα
ἐκεῖνα ὁπου εἶναι γραμμένα, εἰς
τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, ϗ εἰς
τοὺς προφήτας, ϗ εἰς τοὺς Ψαλ-
μοὺς διὰ λόγου μου.

45 Τότε τοὺς ἄνοιξεν τὸν
νοῦν τους, νὰ καταλάβουν φρά-
σεις γραπτές.

46 Καὶ εἶπεντους· ὅτι ἔτζι
εἶναι γραμμένον· ϗ τέτοιας λο-
γοὺς ἔπρεπε χρεία νὰ παθῇ ὁ
Χριστὸς· ϗ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ
ἀναστηθῇ ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

47 Καὶ νὰ κηρυχθῇ ἐς τὸ ὄ-
νομάτου μετάνοια ϗ ἄφεσις ἁ-
μαρτιῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἀρ-
χίζοντας ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

48 Καὶ ἐσεῖς εἶστε μάρτυρες
ἐτούτων.

49 Καὶ

49 Καὶ νὰ ἐγὼ ὅπῦ στέλλω τὸ ταξίμιον τῦ πατρός μὲ εἰς ἐσᾶς· κ᾽ ἐσεῖς καθίσατε εἰς τὴν πόλιν Ἱερεσδύμ, ἕως ἂν νὰ ἐνδυθῆτε δύναμιν ἀπὸ πάνω.

50 Καὶ ἐβγαλθῆκε ἔξω ἕως εἰς τὴν Βηθανίαν, κ᾽ ἐσήκωσε τὸ χέρι τε κ᾽ ἐδῦ εὐλόγησε.

51 Καὶ ἐκεῖ ὅπε ἀυτὸς ἐδῦ εὐλόγαν, ἐχωρίσθη ἀπ᾽ αὐτὸς, κ᾽ ἐφέρθην ἀπάνω εἰς τ᾽ οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ ἀσκὼ τὸν ἐπροσκύνησαν, ἐγύρισαν εἰς τ᾽ Ἱερεσδύμ μὲ χαρὰν μεγάλιν·

53 Καὶ ἐβρίσκεσθῶ πάντοτε εἰς τὸ ἱερόν, ὑμνῶντες κ᾽ εὐλογοῦντες τ᾽ Θεόν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον τῦ Ἰησῦ Χριστῦ

ΚΑΤΑ᾽ ΙΩΑΝΝΗΝ.

Κεφ. α. 1.

ΕΣ᾽ ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος· κ᾽ ὁ λόγος ἦτον μὲ τὲν Θεόν· καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος.

2 Ἐπῆτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ τ᾽ Θεόν.

3 Ὅλα (τὰ πράγματα) δὰ μέσε τῦ (λόγε) ἐγίνκαν, κ᾽ χωρὶς ἀυτὸν δὲν ἔγινε κανένα ὄπῦ ὅσα ἔγινάν.

4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ· κ᾽ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῦ ἀνθρώπων.

5 Καὶ τὸ φῶς εἰς τὴν σκετεία φέγγει, κ᾽ ἡ σκοτεία δὲν τὸ ἐκαταλάβε.

6 Ἔγινεν ἕνας ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τ᾽ Θεόν, τὸ ὄνομάτε Ἰωάννης.

7 Ἐπῆτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, νὰ μαρτυρήσῃ δὰ τὸ φῶς, δὰ νὰ πεθύσουν ὅλοι δὰ μέσε ἀυτῦ.

8 Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, δηλὰ νὰ μαρτυρήσῃ δὰ τὸ φῶς.

9 Ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὅπῦ ἔρχεται εἰς τ᾽ κόσμον.

10 Εἰς τ᾽ κόσμον ἦτον· κ᾽ ὁ κόσμος δὰ μέσε ἀυτῦ ἐγίνεν, ἀμὰ ὁ κόσμος δὲν τ᾽ ἐγνώρισεν.

11 Εἰς τὰ ἰδικά τε ἦλθεν, κ᾽ οἱ ἰδικοί τε δὲν τ᾽ ἐδέχθηκαν.

12 Καὶ ὅσοι τ᾽ ἐδέχθηκαν εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν, νὰ γένουν τέκνα Θεῦ, (τύτ᾽ ὄξιν) εἰς ἐκείνες ὅπῦ πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομάτε.

13 Οἱ ὁποῖοι δὲ ἐγεννήθησαν ἀπὸ αἷμαλα, δὲ ἐγεννήθησαν ἀπὸ τὸ θέλημα τ᾽ σαρκὸς, δὲ ἐγεννήθησαν ἀπὸ τὸ θέλημα τῦ ἀνδρὸς, δηλὰ ἀπὸ τ᾽ Θεόν ἐγεννήθηκαν.

14 Καὶ ὁ λόγος ἔγινε σὰρξ, κ᾽ ἐκαταύκησεν εἰς ἐμᾶς, κ᾽ ἐθεμάσαμεν τὴν δόξαν τε· δόξαν ὡσὰν (ἀπὸ) μονογενοῦς ἀπὸ τὸν πατέ-

παντὸς χαμάτος χαίρει ἡ ἀλήθεια.

15 Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησεν δι' αὐτὸν καὶ ἔκραξε λέγοντας· οὗτος ἦν ὃν εἶπα, ὅτι ὁ ἐρχόμενος ὀπίσω μου ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

16 Καὶ ἀπὸ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.

17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

18 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε οὐκ ἑώρακεν· μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν τίς εἶ σύ;

20 Καὶ ὡμολόγησε καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, τί οὖν; σὺ Ἠλίας εἶ; καὶ λέγει, οὐκ εἰμί. ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη, οὔ.

22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

23 Ἔφη· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ· τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὐδὲ Ἠλίας, οὐδὲ ὁ προφήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε,

27 Αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὗ οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.

28 Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ αὔριον βλέπει ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, καὶ λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

31 Κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτὸν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ βαπτίζων ἐν ὕδατι.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης λέγων· ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

34 Καὶ ἐγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτυρη-

τύρησα, ὅτι ἀληθής ἐστι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ τῇ αὐριανῇ ἡμέραν πάλιν ἐστήκειν ὁ Ἰωάννης, καὶ δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ·

36 καὶ βλέψας τῷ Ἰησοῦν ὁποῦ περιπατεῖ, λέγει, ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ ὁποὺ τὸ εἶπε, καὶ ἀκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζοντας καὶ βλέποντάς τους ὁποῦ τὸν ἀκολουθοῦσαν, λέγει τους, τί γυρεύετε;

39 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, Ῥαββεῖ (τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ μεταλαμπαδεύομεν, διδάσκαλε) ποῦ μένεις;

40 Καὶ λέγει τους· ἔλατε καὶ ἰδῆτε. ἤλθαν καὶ ἴδαν ποῦ μένει· καὶ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην σιμὰ τοῦ· καὶ ἦτον ὡς δεκάτη ὥρα (τὴν ἡμέρας.)

41 Ἦτον ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σιμωνος Πέτρου, ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο, ὁποῦ ἄκουσαν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνον τὸν λόγον, καὶ ἀκολούθησαν τὸν Χριστόν.

42 Καὶ ἐκεῖνος πρῶτος εὗρε τὸν ἰδικόν του ἀδελφὸν τὸν Σίμωνα, καὶ λέγει του, εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸ ὁποῖον μεταλαμπαδεύόμενον θέλ νὰ εἰπῇ ὁ Χριστός.

43 Καὶ ἐφερίντον εἰς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφὰν τὸν ἴδεν. εἶπεν· ἐσὺ εἶσαι ὁ Σίμων ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνᾶ· ἐσὺ θέλεις κληθῇ Κηφᾶς· τὸ ὁποῖον θέλ νὰ εἰπῇ Πέτρος.

44 Καὶ τῇ αὐριανῇ ἡμέραν πάλιν ἠθέλησεν (ὁ Ἰησοῦς) νὰ ἔβγῃ ἔξω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει τὸν Φίλιππον καὶ λέγει του, ἀκολούθαμε.

45 Καὶ ὁ Φίλιππος ἦτον ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδὰ ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Ὁ Φίλιππος εὗρε τὸν Ναθθαναὴλ, καὶ λέγει του· ἐκεῖνον ὁποῦ ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ.

47 Καὶ λέγει του ὁ Ναθθαναὴλ, ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ ἠμπορεῖ νὰ ᾖ τίποτις καλόν; λέγει του ὁ Φίλιππος, ἔλα καὶ ἰδέ.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Ναθθαναὴλ ὁποῦ ἤρχεντον εἰς αὐτὸν καὶ εἶπε δι' αὐτόν· ἰδοὺ ἀληθινὰ Ἰσραηλίτης εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἔνι δόλος.

49 Λέγειτου ὁ Ναθθαναὴλ ἀπὸ ποῦ μὲ γνωρίζεις; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέτου, πρὶν σὲ κράξῃ ὁ Φίλιππος ὁποῦ ἦσουν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν συκιὰν σὲ εἶδα.

50 Ὁ Ναθθαναὴλ ἀπεκρίθη καὶ λέγει του· διδάσκαλε, ἐσὺ εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέτου· ἀμὴν σᾶς εἶπα πρὸς σᾶς ἰδοὺ ἀπὸ κάτω εἰς τὴν συκιὰν, πιστεύεις; μεγαλύτερα ἀπὸ τοῦτα θέλεις ἰδῆ.

52 Καὶ λέγει του, βέβαια, βέβαια σᾶς λέγω· ἀπὸ τοῦτο καὶ ὁμοφρὸς θέλεις ἰδῆ τὸν ἀνοιχτὸν οὐρανὸν, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ὁποῦ νὰ ἀναβαίνουν καὶ νὰ κατεβαίνουν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἔγινε γάμος εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦτον ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἐκλήθησαν καὶ τὸν Ἰησοῦν,

καὶ δεῦ μαθητεύθητε εἰς τ γαμον.

3 Καὶ ἔχοντας νὰ λέγῃ κρκσὶ· λέγει εἰς τ Ἰησῦν ἡ μητέρα αὐ, κρσὶ δὲν ἔχουσιν.

4 Λέγει λς ὁ Ἰησῦς, ὦ γυναῖκα, τί ἔχῖς νὰ κάνῃς ἐσὺ μέ ἐμέ; ἀκόμι δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μητέρα αὐ εἰς τοὺς ὑπηρέτας, ὅτι καὶ ἂν σᾶς εἰπεῖ κάμετέτο.

6 Καὶ ἦταν ἐκεῖ πθαίνει. πέτρινα ἔξι, ὑπᾶ ἐκαίτυνθεν διὰ καθαρισμὸν (κ) τ συνήθειαν τῶν Ἰουδαίων· τὰ ὁποῖα (πθαίνει) ἐχωροῦσαν ἀπὸ δύο καὶ τρία μέτρα.

7 Λέγει λς ὁ Ἰησῦς· γεμίσετε τὰ πθαίνει νερὸ, καὶ τὰ ἐγέμισαν ὡς ὑπάνω.

8 Καὶ λέγει τοὺς, βγάλετε τώρα καὶ φέρετε εἰς τ καλάρχη, καὶ ἔφεραν.

9 Καὶ ἀσὰν τὸ ἐγεύθηκεν ὁ καλάρχης τὸ νερὸ ὑπᾶ ἦτανε κρκσὶ καὶ δὲν ἤξερε ἀπὸ π ἦτο· ἀμὰ οἱ ὑπηρέτας ὑπᾶ ἀνάσυραν τὸ νερὸ τὸ ἤξεραν,) φάλλει τ γαμπρὸν καὶ λέγει τε,

10 Κάθε ἄνθρωπ⊙ πρῶτα βάλει τὸ καλὸν κρκσὶ, καὶ ὅσαν μεθύσουν, (βάνει) τὸ ἀσχημότερον· καὶ ἐσὺ ἐφύλαξες τὸ καλὸν κρκσὶ ἕως τώρα.

11 Ἐτούτω τ ἀρχὴ τῶν σημείων ἐποίησε ὁ Ἰησῦς εἰς τὴν Κανᾶ τ Γαλειλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐ, καὶ ἐπίστευσαν οἱ μαθηταί τε εἰς αὐτόν.

12 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοῦτο ἐκατέβη εἰς τὴν Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μητέρα αὐ, καὶ οἱ ἀδελφοί αὐ, καὶ οἱ μαθηταί αὐ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἦταν σιμὰ τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

14 Καὶ ἦταν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν ἐκείνους ὑπᾶ ἐπουλοῦσαν βόδια, καὶ πρόβατα καὶ περιστέρια, καὶ ἐκείνους ὑπᾶ ἔδιγζαν τὰ ἄσπρα κερδεμένους.

15 Καὶ κάμανε ἕνα [illegible] ἀπὸ σκοινία τοὺς διγάλαν ἔξω ὅλες ἀπὸ τὸ ἱερὸν, μὲ τὰ πρόβατα καὶ μὲ τὰ βόδια, καὶ τὰ ἄσπρα τῶν συναφιδιῶν ἔχυσε, καὶ τ τραπεζαίστες τ ἐγύρισεν ἄνω κάτω.

16 Καὶ εἰς ἐκείνους ὑπᾶ ἐπουλοῦσαν τὰ περιστέρια, εἶπε· συκάτετα αὐτὰ ἀπ' ἐδῶ, καὶ μὴν κάνετε τὸ σπίτι τ πατρός μου σπίτι ἐμπορείας.

17 Καὶ οἱ μαθηταί αὐ ἐθυμήθηκαν πῶς ἔ) γεγραμμένον, ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέμε.

18 Ἀπεκρίθηκαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν τι σημεῖον μᾶς δείχνεις ὅτι κάμνεις ἐσύτα;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε τες, χαλάσετε ἐσεῖνον τ ναὸν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρες τὸν ξανασηκώνω τ συκατό.

20 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν εἶπαν· ὁ ναὸς ἐσῦτ⊙ ἐκτίσθη εἰς σαραντέξι χρόνους, καὶ ἐσὺ εἰς τρεῖς ἡμέρες νὰ τὸν σηκώσῃς;

21 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε διὰ τ ναὸν τοῦ κορμιοῦ τε.

22 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἀνεστάθη ἐκ νεκρῶν ἐθυμήθηκαν οἱ μαθηταί τε, ὅτι ἐτοῦτο ἔλεγε καὶ ἐπίστευσαν τ γραφὴν καὶ τ λόγον ὑπᾶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ὅσον ἦταν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα πολλοὶ ὀπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομάτου βλέποντας τὰ σημεῖα ὁπού ἔκαμνε.

24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ὀπίστευεν τοῦ λόγου εἰς αὐτούς· διατὶ αὐτὸς ἠξεύρεν ὅλους.

25 Καὶ ὅτι δὲν εἶχε χρείαν νὰ μαρτυρήσῃ κανεὶς διὰ τὸν ἄνθρωπον· διατὶ αὐτὸς ἐγνώριζε τὶ ἦταν εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Κεφ. γ'. 1.

ΚΑΙ ἦταν ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τοὺς φαρισαίους τὸ ὄνομάτου Νικόδημος, ἄρχοντας τῶν Ἰουδαίων.

2 Ἐκεῖνος ἦλθε τὴν νύκτα εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν· διδάσκαλε, ἠξεύρομεν ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες διδάσκαλος· διατὶ αὐτὰ τὰ σημεῖα ὁπού κάμνεις ἐσύ, κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ κάμῃ, ἂν δὲν εἶναι ὁ Θεὸς μετ' αὐτόν.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· βέβαια βέβαια σοῦ λέγω, ἂν ἀνίσως καὶ κανεὶς δὲν γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει ὁ Νικόδημος· πῶς ἠμπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος ὁπού εἶναι γέρος νὰ γεννηθῇ; μήπως ἠμπορεῖ δεύτερον νὰ ἔμπῃ μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μάνας του νὰ γεννηθῇ;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, βέβαια βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι κανεὶς δὲν γεννιέται ἀπὸ νερὸ καὶ πνεῦμα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔμπῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Ἐκεῖνο ὁπού ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν σάρκα, εἶναι σάρκα· καὶ ἐκεῖνο ὁπού ἐγεννήθη ἀπὸ πνεῦμα, εἶναι πνεῦμα.

7 Μὴν θαυμάσῃς διατὶ σοῦ εἶπα, ἀνάγκη εἶναι νὰ γεννηθῆτε ἐσεῖς ἄνωθεν.

8 Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσᾷ, καὶ τὴν φωνὴν τοῦ ἀκούεις, ἀμὴ δὲν ἠξεύρεις πόθεν ἔρχεται καὶ πῦ ὑπάγει· τέτοιος λογῆς εἶναι κάθε ἕνας ὁπού ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ πνεῦμα.

9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· πῶς ἠμπορεῖ νὰ γένουν ἐτοῦτα;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, ἐσὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν τὰ ἠξεύρεις ἐτοῦτα;

11 Βέβαια βέβαια σοῦ λέγω, ὅτι ἐμεῖς ἐκεῖνο ὁπού ἰξεύρομεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαμας δὲν τὴν παίρνετε.

12 Ἂν ἐσᾶς εἶπα τὰ ἐπίγεια καὶ δὲν πιστεύετε, πῶς θέλετε πιστέψῃ ἂν σᾶς εἶπω τὰ ἐπουράνια;

13 Καὶ κανένας δὲν ἀνέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν παρὲξ ἐκεῖνος ὁπού ἐκατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁπού εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸ φείδι εἰς τὴν ἔρημον, τέτοιας λογῆς κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

15 Διὰ νὰ μὴν χαθῇ κανένας ὁπού πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀμὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Διατὶ τέτοιας λογῆς ἀγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὁπού ἔδωκε τὸν υἱόν του τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ μὴν χαθῇ κανένας ὁπού πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀμὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν ἔστειλε τὸν υἱόν του εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ τὸν καλακρίνῃ, ἀμὰ διὰ νὰ σωθῇ

σωθῇ ὁ κόσμος διὰ μέσου αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν δὲν κρίνεται· ἀλλ' ὁ μὴ πιστεύων δὲν πιστεύει ἀπὸ τῶρα κατακέκριται· ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ ἡ κατάκρισις ἐστὰ τοῦτη ἡ, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀγάπησαν μᾶλλον τὸ σκότος παρὰ τὸ φῶς· διότι τὰ ἔργατα τους ἦσαν κακά.

20 Καὶ πᾶς ἕνας ὁπού κάμνει κακά, μισᾶ τὸ φῶς· καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς διὰ νὰ μὴν ἐλεγχθοῦσι τὰ ἔργατα.

21 Ἀμὴ ὁκεῖνος ὁπού κάμνει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ φανερωθοῦν τὰ ἔργατα, ὅτι τὰ ἐκαμωσεις τὴν Θεόν.

22 Ὕστερον ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταί του εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐκεῖ ἐδιάτριβε μαζί αὐτοὺς καὶ ἐβάπτιζε.

23 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον εἰς τὴν Αἰνὼν κοντὰ εἰς τὴν Σαλήμ καὶ ἐβάπτιζεν, ὅτι ἐκεῖ ἦταν νερὰ πολλὰ· καὶ ἐπήγαινεν καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Διατὶ ὁ Ἰωάννης δὲν ἦτον βεβλημένος εἰς τὴν φυλακήν.

25 Ἔγεινε λοιπὸν ζήτησις τῶν μαθητάδων τοῦ Ἰωάννου μὲ τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὸν καθαρισμόν.

26 Καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, ἐκεῖνος ὁπού ἦτον μαζί μὲ σένα πέρα τὸν Ἰορδάνην, τὸν ὁποῖον σὺ ἐμαρτύρησες, νὰ ὁπού ἐκεῖνος βαπτίζει· καὶ ὅλοι πηγαίνουσιν εἰς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· δὲν ἠμπορεῖ ἄνθρωπος νὰ πάρῃ τίποτις ἂν δὲν τοῦ ἦ δοσμένον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

28 Ἐσεῖς αὐτοῦσας μὲ μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπα, δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι εἶμαι ἀπεσταλμένος ὁμπροστὰ ἀπ' ἐκεῖνον.

29 Ἐκεῖνος ὁπού ἔχει τὴν νύμφην ἦ γαμβρὸς, καὶ ὁ φίλος τοῦ γαμβροῦ ὁπού στέκει καὶ τὸν ἀκούει, χαίρεται πολλὰ διὰ τὴν φωνὴν τοῦ γαμβροῦ· αὐτὴ λοιπὸν ἡ χαρὰ ἡ ἰδική μου ἐπληρώθην.

30 Ἐκεῖνος εἶναι ἀναγκαῖον νὰ αὐξήσῃ, καὶ ἐγὼ νὰ ὁλιγοστεύω.

31 Ἐκεῖνος ὁπού ἔρχεται ἀπὸ πάνω, εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλους· ἐκεῖνος ὁπού ἦ ἀπὸ τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν γῆν ἦ· καὶ ἀπὸ τὴν γῆν λαλεῖ· ἐκεῖνος ὁπού ἔρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανόν, εἶναι ἀπάνω ἀπὸ ὅλους.

32 Καὶ ἐκεῖνο ὁπού εἶδε καὶ ἄκουσεν, ἐκεῖνο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν του κανεὶς δὲν τὴν παίρνει.

33 Ἐκεῖνος ὁπού πάρει τὴν μαρτυρίαν του, ἐβεβαίωσεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινός.

34 Διατὶ ἐκεῖνον ὁπού ἔστειλεν ὁ Θεὸς, ἐκεῖνος τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· διατὶ ὁ Θεὸς δὲν τοῦ δίδει τὸ πνεῦμα μὲ μέτρον.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾶ τὸν υἱὸν, καὶ ὅλα τὰ ἔδωκεν εἰς τὸ χέρι του.

36 Ἐκεῖνος ὁπού πιστεύει εἰς τὸν υἱὸν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ἀμὴ ἐκεῖνος ὁπού δὲν πείθεται τὸν υἱὸν, δὲν θέλει ἰδῆ ζωὴν, ἀλλὰ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν.

Κεφ. δ΄. 4.

Ὡς δὲ ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει, παρὰ τὸν Ἰωάννην·

2 (καίτοι γε οὐκ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ),

3 ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.

5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ τῷ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη.

7 Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Δός μοι πεῖν.

8 (οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν).

9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρῖτις, Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς γυναικὸς Σαμαρίτιδος οὔσης; Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, Δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας παρ' αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν ἂν σοὶ ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή, Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκε τὸ φρέαρ τοῦτο, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν·

14 ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

15 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή, Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Καλῶς εἶπας, ὅτι οὐκ ἔχω ἄνδρα·

18 πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶπας.

19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ.

20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυνεῖν δεῖ.

21 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πίστευσόν μοι, γύναι,

νῆκα, πίστευσάτε, ὅτι ἔρχε-
ται ὥρα, ὁπῦ οὔτε εἰς τὸ ὄρος τῦτο, οὔτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέλε-
τε προσκυνήσῃ τ πατέρα.

22 Ἐσεῖς προσκυνᾶτε ἐ-
κεῖνο ὁπῦ δὲν ἠξεύρετε· ἐμεῖς προσκυνᾶμεν ἐκεῖνο ὁπῦ ἠξεύ-
ρομεν· ὅτι ἡ σωτηρία εἶναι ἀ-
πὸ τῶν Ἰουδαίων.

23 Ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, καὶ τῶρα εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ θέλουσι προσκυ-
νήσῃ τ πατέρα μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀληθείαν· διατὶ καὶ ὁ πατὴρ τέτοιες ζητᾶ ἐκείνες ὁπῦ τ προσκυνῶσιν.

24 Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα, καὶ ἐκεῖνοι ὁπῦ τ προσκυνῶσι, κάμνει χρεία νὰ τ προσκυνῶ-
σιν μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀληθεί-
αν.

25 Λέγει τε ἡ γυναῖκα, ἠ-
ξεύρω ὅτι ἔρχεται Μεσσίας (ὁ λεγόμενος Χριστὸς) καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, θέλει μᾶς τὰ εἰπεῖ ὅλα.

26 Λέγει τε ὁ Ἰησῦς, ἐγὼ (ὁπῦ σὲ λαλῶ) εἶμαι ἐκεῖνος.

27 Καὶ ἀπάνω εἰς τῦτο ἦλ-
θαν οἱ μαθηταί τε, καὶ ἐθαύ-
μασαν πῶς ἐσυντύχαιναν μὲ γυναῖκα· ὅμως κανεὶς δὲν εἶπε, τί ζητεῖς; ἢ τί συντυχαί-
νεις μετ' αὐτῆς;

28 Ἄφηκε λοιπὸν τὸ ταχὶ τῆς ἡ γυναῖκα, καὶ ὑπῆγε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει εἰς τῦς ἀνθρώπους.

29 Ἐλᾶτε νὰ ἰδῆτε ἕνα ἄν-
θρωπον ὁπῦ μὲ εἶπεν ὅλα ὅσα ἔκαμα· μήπως καὶ εἶναι ἐκεῖνος ὁ Χριστός;

30 Ἐβγῆκαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἤρχοντο εἰς αὐτόν.

31 Καὶ ἀνάμεσα εἰς τῦτο τ ἐπαρακάλεσαν οἱ μαθηταί τε καὶ τῦ ἔλεγαν, διδάσκαλε, φάγε.

32 Ἀμὴ ἐκεῖνος τῦ εἶπεν· ἐγὼ ἔχω φαγὶ νὰ φάγω, τὸ ὁποῖον ἐσεῖς δὲν τὸ ἠξεύρετε.

33 Ἔλεγαν λοιπὸν οἱ μα-
θηταί τε ἀνάμεσά τες, μήπως καὶ τῦ ἔφερε κανεὶς νὰ φάγῃ;

34 Λέγει τες ὁ Ἰησῦς· ἐβε-
βαίνομαι φαγὶ εἶναι, νὰ κάμω τὸ θέλημα ἐκείνου ὁπῦ μὲ ἐπεμ-
ψεν καὶ νὰ τελειώσω τὴν δου-
λειάν τε.

35 Δὲν λέγετε ἐσεῖς, ὅτε ἀκόμα τέσσαρες μῆνες εἶναι ἕως τὸ θέρος; νὰ ὁπῦ σᾶς λέ-
γω· συνάξετε τὰ μάτια σας ἀ-
πάνω καὶ ἰδῆτε τὰ χωράφια ὅ-
τι εἶναι ἄσπρα ὡσὰν μαῖς δι-
ὰ θέρος.

36 Καὶ ἐκεῖνος ὁπῦ θερίζει πέρνει πληρωμὴ καὶ μα-
ζώνει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰ-
ώνιον, διὰ νὰ χαίρεται μαζὶ ἐκεῖνος ὁπῦ σπέρνει, καὶ ἐκεῖ-
νος ὁπῦ θερίζει.

37 Διατὶ εἰς τῦτο τὸ ῥῆ-
γμα ἀληθινὸς εἶναι ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁπῦ σπέρνει, καὶ ἄλλος ὁπῦ θερίζει.

38 Ἐγὼ σᾶς ἔστειλα νὰ θε-
ρίζετε, ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐκοπιάσατε· ἄλλοι ἐκοπίασαν, καὶ ἐσεῖς ἠλθῆτε καὶ ἐμπήκετε εἰς τὸν κόπους τες.

39 Καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐ-
κείνην πολλοὶ ἀπὸ τῶν Σαμα-
ρειτῶν ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν διὰ τ λόγον τ γυναικὸς, ὁπῦ ἐμαρτύρησεν (λέγουσα) ὅτι εἶπεμ ὅλα ὅσα ἔκαμα.

40 Ὡσὰν ἦλθαν λοιπὸν οἱ Σαμαρεῖται εἰς αὐτὸν, τ ἐπα-
ρακάλεσαν νὰ δπομείνῃ εἰς αὐ-
τῶν, καὶ δπέμεινε δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλὰ περισσότεροι
ἐπίστευσαν διὰ τὰ λόγια τε.
42 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἔ-
λεγαν, ὅτι πλέον δὲν πιστεύομεν
διὰ τὰ λόγια τὰ ἐδικά σε· δι-
ατὶ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἀκέσαμεν
καὶ ἴδαμεν, ὅτι ἐτοῦτος εἶναι
ἀληθινὰ ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ
Χριστός.
43 Καὶ ὕστερον ἀπὸ δύο ἡ-
μέραις ἀσῆκεν ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἐ-
πῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
44 Διατὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐ-
μαρτύρησεν, ὅτι προφήτης εἰς
τὴν πατρίδα του δὲν ἔχει τι-
μήν.
45 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἦλθεν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τὸν ἐδέχθη-
καν οἱ Γαλιλαῖοι, ὁπε ἴδαν ὅ-
λα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὰ Ἱερο-
σόλυμα εἰς τὴν ἑορτήν· διατὶ
καὶ αὐτοὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἑορτήν.
46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε
πάλιν εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλι-
λαίας, ἐκεῖ ὁπε ἔκαμε τὸ νε-
ρὸ κρασί· καὶ ἦτον κάποιος
βασιλικός, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἦ-
τον ἀσθενὴς εἰς τὴν Καπερνα-
ούμ.
47 Ἐτοῦτος ὡσὰν ἤκουσεν,
ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν
Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
ἐπῆγεν εἰς ἐκεῖνον καὶ τὸν ἐπα-
ρακάλει νὰ κατέβῃ νὰ ἰατρεύ-
σῃ τὸν υἱόν του· διατὶ ἔμελλε νὰ
ἀποθάνῃ.
48 Εἶπε του λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς·
ἐὰν δὲν ἴδῆτε σημεῖα καὶ τέρα-
τα, δὲν θέλετε πιστεύσει.
49 Λέγει του ὁ βασιλικός·
αὐθέντα, κατέβα πρὶν τοῦ νὰ ἀ-
ποθάνῃ τὸ παιδίον μου.
50 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· σύρε,
καὶ ὁ υἱός σου ζῇ. καὶ ὁ ἄνθρωπος
ἐπίστευσε τὸν λόγον ὁπε τοῦ εἶ-
πεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπάγαινε.
51 Καὶ ἐκεῖ ὁπε ἐκατέβαι-
νεν, τὸν ἀπάντησαν οἱ δουλευτά-
δες του καὶ εἶπάν του, ὅτι τὸ παι-
δίον σου ζῇ.
52 Ἐρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς
τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁ-
ποίαν ἔγινε καλήτερα, καὶ τοῦ
εἶπαν· ὅτι ἐχθὲς τὴν ἑβδό-
μην ὥραν τὸν ἄφηκεν ἡ θέρμη.
53 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ πα-
τὴρ τοῦ παιδίου, ὅτι ἐκείνην
τὴν ὥραν ὁπε τοῦ εἶπεν ὁ Ἰη-
σοῦς, ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ, (ἐκεί-
νην τὴν ὥραν τὸν ἄφηκεν ἡ θέρ-
μη) καὶ ἐπίστευσεν αὐτός, καὶ ὅ-
λοι του τὸ σπίτι.
54 Ἐτοῦτο πάλιν ἔκαμεν ὁ
Ἰησοῦς δεύτερον σημεῖον, ἀ-
φοῦ ἦλθεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν,
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα, ἦτον
ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰη-
σοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
2 Καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα
εἰς τὴν προβατικὴν (πόρταν)
ἦτον κολυμβήθρα, ἡ ὁποία ἐ-
λέγετον Ἑβραϊκὰ Βηθεσδά, ἡ
ὁποία εἶχεν πέντε καμάραις·
3 Μέσα εἰς αὐταῖς ἐκεῖτο-
τον πολὺ πλῆθος ἀσθενημένων,
τυφλῶν, κουτζῶν, κυλλῶν, οἱ
ὁποῖοι ἐκαρτεροῦσαν τὴν ἀνα-
κάτωσιν τοῦ νεροῦ.
4 Διατὶ ἄγγελος εἰς κά-
ποιον καιρὸν ἐκατέβαινεν εἰς τὴν
κολυμβήθραν, καὶ ἐτάραττε τὸ
νερό· καὶ ὁ πρῶτος λοιπὸν
ὁπε ἔμπαινεν ὕστερα ἀπὸ
τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, ἐγένετον
ὁλόγερος, ἀπὸ ὅτι λογῆς ἀ-
σθένειαν ἤθελε κρατεῖσθαι.
5 Καὶ ἐκεῖ ἦτον ἕνας ἄνθρω-
πος, ὁ ὁποῖος εἶχε τριαν-
ταοκτὼ χρόνους ἀσθενημένος.
6 Ὡσὰν τὸν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὁ-

τῦ ἐκείτου, κ᾽ γνωρίζωντας ὅτι ἔχῃ πολὺς χρόνος ἀδιαπαύστ, λέγουσι, Δέλεις νὰ γλήγ κάμῃ;

7 Καὶ ὁ ἀδυνατισμέν τ ἀπεκρίθη, ἀυξέντη, ἄνθρωπον δὲν ἔχω, ὅταν ταρ χθῆ τὸ νερὸ νὰ μὲ βάλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν, κ᾽ τὴν ὥραν ὁπ᾽ ἔρχομαι ἐγώ, καταβαίνει ἄλλ᾽ ἀνωτέρεχ ἀπ᾽ μέ.

8 Λέγειλε ὁ Ἰησῦς· σύκω. ἔπαρε τὸ κρεβάτιτσι κ᾽ περιπάτει.

9 Καὶ παρευθὺς ἔγιν γερὸς ὁ ἄνθρωπ· κ᾽ ἐσύκωσε τὸ κρεβάτιτσι κ᾽ ἐπεριπάτει· κ᾽ ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἦτον σάββατον.

10 Ἔλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τ ἰατρεμένον, σάββατον εἶναι, κ᾽ δὲν σὲ ἐρίπει νὰ συκώνῃς τὸ κρεβάτιτσι.

11 Ἀπεκρίθητε· ἐκεῖνος ὁπᾦ μὲ ἐλάτρεψεν ἐκεῖνες μᾦ εἶπε, σύκωσε τὸ κρεβάτιτσι κ᾽ περιπάτει.

12 Ἐρωτήσανταν λοιπὸν, ποῖ᾽ εἶναι ὁ ἄνθρωπ᾽ ὁπᾦ σᾦ εἶπε, σύκωσε τὸ κρεβάτιτσι κ᾽ περιπάτει;

13 Καὶ ἐκεῖν᾽ ὁπᾦ ἰατρεύθη δὲν ἤξερε ποῖ᾽ εἶναι· διατὶ ὁ Ἰησῦς μὲ τὸν ὄχλο ἦτον πολὺ εἰς τ τόπον ἐκεῖνον, ἐχωρέφησεν ἐξω.

14 Καὶ ὕστερα τ᾽ πῆρεν ὁ Ἰησῦς εἰς τὸ ἱερὸν κ᾽ εἶπεν ἐλέ· νὰ ὁπᾦ ἔγινες ὁλόγερος, πλέον μὴν ἁμαρτάνῃς· διὰ νὰ μὴν σᾦ βγῇ τίποτες χειρότερον.

15 Ἐπῆγεν ὁ ἄνθρωπ᾽ κ᾽ εἶπεντο εἰς τοὺ Ἰουδαίους, ὅτι ὁ Ἰησῦς ἦτεν ὁπᾦ τ ἔκαμε γερόν.

16 Καὶ διὰ τοῦτο (τὴν αἰτίαν φορμὼ) ἐκατάτρεχαν τ᾽ Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, κ᾽ ἐζήτοῦσαν νὰ τ᾽ σκοτώσουν, ὅτι τὸ σάββατον ἔκαμνε ἔτζι.

17 Καὶ ὁ Ἰησῦς τοὺ ἀπεκρίθη· ὁ πατήρμε ἐργάζεται ἕως τώρα, κ᾽ ἐργάζομαι κ᾽ ἐγώ.

18 Διὰ τοῦτο λοιπὸν περισσότερον τ᾽ ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι τᾦ τ᾽ σκοτώσουν, διατὶ ὄχι μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ κ᾽ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τ᾽ Θεόν· κάμνοντας τᾦ λόγου ἴσα μὲ τ᾽ Θεόν.

19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησῦς κ᾽ εἶπεν· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν δυνεῖται ὁ υἱὸς νὰ κάμῃ τίποτε ἀπ᾽ λόγου, ἂν δὲν βλέπῃ τ᾽ πατέρα τὰ τὸ κάμῃ· διατὶ ἐκεῖνα ὁπᾦ κάμνει ἐκεῖν᾽, αὐτὰ (τὰ ἴδια) ὁμοίως κάμνει κ᾽ ὁ υἱός.

20 Διατὶ ὁ πατὴρ ἀγαπᾦ τ᾽ υἱὸν, κ᾽ ὅλα τᾦ τὰ δείχνει, ἐκεῖνα ὁπᾦ κάμνει αὐτός· κ᾽ μεγαλίτερα ἀπ᾽ τοῦτα θέλει τᾦ δείξει, διὰ νὰ θαυμάζητε ἐσεῖς.

21 Διατὶ καθὼς ὁ πατὴρ ἀνασήνει τοὺ νεκροὺς κ᾽ τοὺ ζωοποιεῖ, ἔτζι κ᾽ ὁ υἱός, ὁποιες θέλει ζωοποιεῖ·

22 Διατὶ ὁ πατὴρ δὲν κρίνει κανένα, ἀλλ᾽ ὅλην τ᾽ κρίσιν τὴν ἔδωκε τᾦ υἱῷ.

23 Διὰ νὰ τιμοῦσιν ὅλοι τ᾽ υἱόν, καθὼς τιμοῦσιν τ᾽ πατέρα τ᾽ ἐκεῖν᾽ ὁπᾦ δὲν τιμᾦ τ᾽ υἱόν, δὲν τιμᾦ τ᾽ πατέρα ὁπᾦ τ᾽ ἔπεμψε.

24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖν᾽ ὁπᾦ ἀκούει τ᾽ λόγου μου, κ᾽ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁπᾦ μὲ ἔπεμψεν ἔχει ζω-

ζωλω αἰώνιον, κ) δὲν ἔρχεται εἰς τλω κρίσιν, ἀλλ' ἐμτέβηκεν ἀπὸ τ θάνατον εἰς τλω ζωλω.

25 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἔρχεται ὥρα, κ) τώρα εἶναι, ὅταν οἱ νεκροὶ θέλυν ἀκέσῃ τ φωνῆς τ υἱ τ Θεῦ, κ) ἀκέσαντες θέλυσι ζήσῃ.

26 Διατὶ καθὼς ὁ πατὴρ ἔχει ζωλω εἰς τ λόγελε, ἔτζι ἔδωκε κ) τ υἱ τ νὰ ἔχῃ ζωλω εἰς τὸ λόγελε.

27 Καὶ ἔδωκέντε ἐξεσίαν κ) νὰ κρίνῃ κρίσιν, κ) ὅτι ἐ) υἱὸς ἀνθρώπε.

28 Μλω θαυμάζετε τῦτε, ὅτι ἔρχεται ὥρα εἰς τλω ὁποίαν ὅλοι ὁπᾶ εἶναι εἰς τὰ μνήματα θέλυσιν ἀκέσῃ τλω φωνλώτε.

29 Καὶ θέλυσιν βγεῖ ἔξω ἐκεῖνοι ὁπᾶ ἔκαμαν τὰ ἀγαθὰ εἰς τλω ἀνάστασιν τ ζωῆς· κ) ἐκεῖνοι ὁπᾶ ἔκαμάν τὰ κακὰ, εἰς τλω ἀνάστασιν τ κατακρίσεως.

30 Δὲν δωλόμαι ἐγὼ νὰ κάμω ἀπὸ λόγεμε πάντες, καθὼς ἀκέω, κρίνω· κ) ἡ κρίσιμε εἶναι δικαία· διατὶ δὲν ζητῶ τὸ θέλημε τ ἐδικόμε, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῦ πατρός με ὁπᾶ μὲ ἔπεμψεν.

31 Ἂν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ λόγεμε, ἡ μαρτυρίαμε δὲν ἐ) ἀληθινή.

32 Ἄλλ' εἶναι ὁπᾶ μαρτυρᾶ διὰ λόγεμε· κ) κξέρω ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία ὁπᾶ μαρτυρᾶ διὰ λόγεμε.

33 Ἐσᾶς ἐστείλετε εἰς τ Ἰωαννίλυ, κ) ἐκεῖν' ἐμαρτύρησεν τλω ἀληθείαν.

34 Ἀλλ' ἐγὼ δὲν πέρνω μαρτυρίαν ἀπὸ ἄνθρωπον τλω μαρτυρίαν, ἀλλὰ σᾶς λέγω ταῦτα, διὰ νὰ σωθῆτε ἐσεῖς.

35 Ἐκεῖν' ἦταν ὁ λύχνος ὁπᾶ ἐκαίετον κ) ἔφεγγε, κ) ἐσεῖς ἠθελήσετε φρὸς ὥραν νὰ χαρῆτε ἐς τὸ φῶς τε.

36 Ἀλλ' ἐγὼ ἔχω μαρτυρίαν μεγαλίτερλν ἀπὸ (τλω μαρτυρίαν) τῦ Ἰωάννε· διατὶ τὰ ἔργα ὁπᾶ μὲ ἔδωκεν ὁ πατὴρ διὰ νὰ τελειώσω, αὐτὰ τὰ ἔργα ὁπᾶ κάμνω ἐγὼ, μαρτυρᾶν διὰ λόγεμε, ὅτι ὁ πατὴρ μὲ ἀπέστειλε.

37 Καὶ ὁ πατὴρ ὁπᾶ μὲ ἔπεμψεν, αὐτὸς μαρτύρησε διὰ λόγεμε. ἐ) ἢ τλω φωνλώτε ἀκέσετε πτλὲ, ἐ) ἢ τ εἶδος τε ἴδετε.

38 Καὶ τ λόγον τε δὲν τ ἔχετε ὁπᾶ νὰ μέν῀ ἐσᾶς, ὅτι δὲν πιστεύετε τῦτον τ ὁποῖον ἐκεῖν' σᾶς ἔστειλεν.

39 Ἐξετάζετε τ γραφάς, ὅτι ἐσεῖς λογιάζετε νὰ ἔχετε εἰς αὐταὰς ζωλω αἰώνιον· κ) ἐκεῖνες αἱ γραφαὶ εἶναι ὁπᾶ μαρτυρᾶν διὰ λόγεμε.

40 Ἀλλ' ἐσεῖς δὲν θέλετε νὰ ἔ) ἔλθετε εἰς ἐμέν διὰ νὰ ἔχετε ζωλω.

41 Ἐγὼ δόξαν ἀπὸ ἀνθρώπες δὲν πέρνω.

42 Ἀλλὰ σᾶς ἐξεύρισα ἔτι τλω ἀγάπλω τῦ Θεῦ, δὲν τλω ἔχετε εἰς τὸ λόγεμάς.

43 Ἐγὼ ἦλθα εἰς τ ὄνομα τῦ πατρός με, κ) δὲν μὲ δέχεσθε· ἐὰν ἔλθῃ ἄλλος ἐς τὸ ὄνομα τὸ ἐδικόν τε, ἐκεῖνον θέλετε δεχθῆ.

44 Πῶς ἠμπορεῖτε ἐσεῖς νὰ πιστεύσετε, ὁπᾶ πέρνετε δόξαν ἕνας ἀπὸ τ ἄλλον; κ) τλω δόξαν ὁπᾶ εἶναι ἀπὸ τ μό-

νου

ιν Θεὸν ἐν τῷ γυρδύετε.

45 Μὴ λογίζεσθε, ὅτι ἐγὼ θέλω σᾶς κατηγορήσῃ εἰς τ᾽ πατέρα· ἔνας ὁ Μωϋσῆς ὁπᾦ σᾶς κατηγορᾷ, εἰς τ᾽ ὁποῖον ἐσεῖς ἠπίζετε.

46 Διατὶ ἂν ἐπιστεύετε εἰς τ᾽ Μωϋσῆν, ἠθέλετε πιστεύσῃ κ᾽ εἰς ἐμένα· διατὶ ἐκεῖνος διὰ λόγου μου ἔγραψε.

47 Καὶ δύσως κ᾽ ἐκεῖνα τὰ γράμματα δὲν πιστεύετε, πῶς θέλετε πιστεύσῃ τὰ δικά μου λόγια;

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑΙ᾽ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς πέρ᾽ ἀπὸ τ᾽ θάλασσαν τ᾽ Γαλιλαίας, τ᾽ Τιβεριάδος.

2 Καὶ τ᾽ ἀκολούθαν ὄχλος πολὺς, διατὶ ἔβλεπαν τὰ σημεῖα ὁπᾦ ἔκαμεν εἰς τοὺς ἀδυνατισμένους.

3 Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, κ᾽ ἐκεῖ ἐκάθετον μαζί μὲ τοὺς μαθητάδες του.

4 Καὶ ἦτον σιμᾶ τὸ πάσχα, ἡ ὀρτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐσύχωσε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὰ μάτια του, κ᾽ ἀφοῦ εἶδεν ὅτι πολὺς λαὸς ἔρχεται εἰς αὐτὸν, λέγει εἰς τ᾽ Φίλιππον, ἀπὸ πᾦ νὰ ἀγοράσωμεν ψωμία διὰ νὰ φᾶσιν οὗτοι;

6 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπεν δοκιμάζοντάς τον, διατὶ αὐτὸς ἤξερε τί ἔμελλε νὰ κάμῃ.

7 Ἀπεκρίθη ὁ Φίλιππος, διακοσίων δηναρίων ψωμία δὲν τοῦ φθάνει, νὰ πάρῃ πᾶσα ἕνας ἀπὸ κομμάτακι.

8 Λέγει τοῦνας ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τ᾽ Σ. μωνος τ᾽ Πέτρου,

9 Εἶναι ἐδῶ ἕνα παιδὶ ὁπᾦ ἔχει πέντε ψωμία κριθαρίσια, α κ᾽ δύο ψάρια· ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὰ εἰς τόσους ἀνθρώπους;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, κάμετε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσουν· κ᾽ εἰς ἐκεῖνον τ᾽ τόπον ἦτον πολὺ χορτάρι· ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄντρες κοντᾶ πέντε χιλιάδες τ᾽ ἀριθμόν.

11 Καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμία ὁ Ἰησοῦς κ᾽ εὐχαριστήσας κ᾽ τὰ ἐμοίρασε εἰς τοὺς μαθητάδες του· κ᾽ οἱ μαθητάδες (τὰ ἐμοίρασαν εἰς ἐκείνους ὁπᾦ ἐκαθίσαν, ἔτζι κ᾽ ὅσο τὰ ψάρια ὅσον ἤθελαν.

12 Καὶ ὁπόταν ἐχόρτασαν, λέγει εἰς τοὺς μαθητάδες του, μαζώξετε τὰ κομμάτια ὁπᾦ ἐπερίσσεψαν, νὰ μὴν χαθῇ πίπολες.

13 Ἐμάζωξαν λοιπὸν κ᾽ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνια κομμάτια ὅσο τὰ πέντε ψωμία τὰ κριθάρια, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσεψαν ἀπ᾽ ἐκείνους ὁπᾦ ἔφαγαν.

14 Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ἀφοῦ εἶδαν τὸ θαῦμα ὁπᾦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγαν· ἐδῶτος ἐστὶν ἀληθινὰ ὁ προφήτης ὁπᾦ ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς τ᾽ κόσμον.

15 Ὅπόν ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι μέλλουν νὰ ἔλθουν νὰ τ᾽ ἁρπάξουν νὰ τ᾽ κάμουν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος εὐτὸς μοναχός του.

16 Καὶ ὁπόταν ἐβράδιασεν ἐκατέβηκαν οἱ μαθητάδες του εἰς τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμπῆκαν εἰς τὸ καράβι, κ᾽ ἐταβοῦσαν πέρ᾽ ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν Καπερναοὺμ· κ᾽ ὡρμαῖ ἐσκοτίνιασε, κ᾽ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν ἤθελε πάλι εἰς αὐτούς.

18 Καὶ ἡ θάλασσα ἐφύσκωνε, διατὶ ἐφύσα μεγάλος ἄνεμος.

19 Λοι-

19 Λοιπὸν ὅταν ἔλαμψεν, εἰκοσιπέντε ἢ τριάντα στάδια, βλέπουσι τὸν Ἰησοῦν ὑπερπατοῦντα ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἤλθε κοντὰ εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἐγὼ εἶμαι, μὴν φοβᾶσθε.

21 Ἤθελαν λοιπὸν νὰ τὸν πάρουν εἰς τὸ καράβι, καὶ παρευθὺς τὸ καράβι ἐβρέθη εἰς τὴν γῆν ὁποῦ ἐπηγαίναμεν. (νὰ πᾶσιν.)

22 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ λαὸς ὁποῦ ἐστέκετον πέρ' ἀπὸ τὴν θάλασσαν, βλέπουνας ὅτι ἄλλο καράβι δὲν ἦτο ἐκεῖ, παρὲ ἕνα, ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐμπῆκαν οἱ μαθηταί τους, καὶ ὅτι δὲν ἐμπῆκε μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάς του ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ καράβι, ἀλλὰ μοναχοὶ οἱ μαθηταί του ἐβγήκαν.

23 Καὶ ἦλθαν καὶ ἄλλα μικρὰ καράβια ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, κοντὰ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὁποῦ ηὐχαριστῶντας ὁ Κύριος, ἔφαγαν τὸ ψωμί.

24 Καὶ ὅταν λοιπὸν εἶδαν τὸ πλῆθος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταί του, ἐμπῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ καράβια καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Καπερναούμ, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ὅταν τὸν εὗρεν πέρ' ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἶπαν τοι, διδάσκαλε, πότε ἦλθες ἐδῶ;

26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, μὲ ζητεῖτε, ὄχι διατὶ εἴδετε σημεῖα, ἀλλὰ ὅτι ἐφάγατε ἀπὸ τὸ ψωμί, καὶ ἐχορτάσατε.

27 Μὴ κοπιάζετε διὰ τὸ φαγὶ ὁποῦ φθείρεται, ἀλλὰ διὰ τὸ φαγὶ ὁποῦ μένει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὸ ὁποῖον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει σᾶς τὸ δώσῃ· διατὶ τοῦτον ὁ πατὴρ ὁ Θεὸς ἐσφράγισεν.

28 Εἶπαν λοιπὸν· τί νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ κάμωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τοις· τοῦτο ἔστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύσητε εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἔστειλεν αὐτός.

30 Εἶπαν λοιπὸν, τί σημεῖον λοιπὸν κάμνεις ἐσύ, νὰ ἰδοῦμεν, νὰ σὲ πιστεύσωμεν; τί κάμνεις;

31 Οἱ πατέρες μας ἔφαγαν τὸ μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ἄρτον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἔδωκε νὰ φᾶσι.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὄχι ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὸ ψωμὶ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἀλλὰ ὁ πατέρας μου σᾶς δίδει τὸ ψωμὶ τὸ ἀληθινὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

33 Διατὶ τὸ ψωμὶ τοῦ Θεοῦ ἔστι ἐκεῖνο ὁποῦ καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ δίδει ζωὴν εἰς τὸν κόσμον.

34 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, αὐθέντη, δός μας πάντοτε τὸ ψωμὶ τοῦτο.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε εἶπεν, ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τῆς ζωῆς· ἐκεῖνος ὁποῦ ἔρχεται εἰς ἐμένα, δὲν θέλει πεινάσει· καὶ ὁποιος πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν θέλει διψάσει ποτέ.

36 Ἀλλὰ εἶπασας, ὅτι καὶ ἐμὲ ἰδετήκατε καὶ δὲν πιστεύετε.

37 Ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ μοῦ δίδει ὁ πατὴρ, θέλει ἔλθῃ εἰς ἐμένα, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔρχεται εἰς ἐμένα, δὲν θέλω τὸν διώξει ἔξω.

38 Διατὶ ἐγὼ κατέβηκα ἀ-

Franckesche Stiftungen zu Halle

ὸτο τ̃ ἀρχιν̃, ὄχ νὰ κάμω τὸ θέλημα τὸ ἰδικόμε, ἀλλὰ τὸ θέλημα ἐκείνε ὀπο̃ μὲ ἔπεμ-ψε.

39 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τ̃ πατρὸς ὀπο̃ μὲ ἔπεμ-ψε, νὰ μὴν χάσω κανένα ἀπ' ἐκεῖνα ὀπο̃ μ̃ ἔδωκεν, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

40 Διατὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα ἐκεί-νε ὀπο̃ μὲ ἔπεμ-ψεν, ὅτι κάθε ἕνας ὀπο̃ βλέπει τ̃ υἱὸν κ̃ πιστεύει εἰς αὐτὸν νὰ ἴ-χῃ ζωὴν αἰώνιον· κ̃ ἐγὼ νὰ τ̃ ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

41 Ἐγόγγυζαν λοιπὸν οἱ Ἰου-δαῖοι δι' αὐτὸν ὅτι εἶπεν. ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτις, ὀπὲ ἐκατέ-βην ἀπὸ τ̃ ἀρχιν̃.

42 Καὶ ἔλεγαν, δὲν εἶ-ναι-τ̃ ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τ̃ Ἰωσὴφ, τ̃ ὁποίε ἐμεῖς ἠξεύρομ̃ τ̃ πατέρα κ̃ τὴν μητέρα· πῶς λοιπὸν λέγει ἐκεῖ-νε-τ̃, ὅτι ἀπὸ τ̃ ἀρχιν̃ ἐκατέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰη-σοῦς κ̃ εἶπεν τοις, μὴν γογγύ-ζετε ἀναμεσάς.

44 Κανένας δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμέ, ἂν μὴ ὁ πατὴρ ὁπ-ο̃ μὲ ἔστειλε δὲν τ̃ σύρει, κ̃ ἐγὼ θέλω τ̃ ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

45 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς προφήτας, κ̃ ὅλοι θέλουν γένει διδακτοὶ τ̃ Θεο̃· κάθε ἕνας (ὅποιος-δ̃) τὸ λοιπὸν, ὁπὲ ἄκουσε ἀπὸ τ̃ πατέρα κ̃ ἔμαθεν, ἔρχεται πρὸς ἐμέ.

46 Ὄχ πῶς κανεὶς εἶδε τ̃ πατέρα, παρὰ ἐκεῖ-νε-τ̃ ὁπὲ εἶναι ἀπὸ τ̃ Θεόν, ἐκεῖνος εἶδε τ̃ πατέρα.

47 Βέβαια βέβαια σᾶς λέ-γω, ὅτι ἐκεῖ-νε-τ̃ ὁπο̃ πιστεύ-ει εἰς ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τ̃ ζωῆς.

49 Οἱ πατέρεσας ἔφαγαν τὸ Μάννα εἰς τὴν ἔρημον, κ̃ ἀπέθανα-ν.

50 Ἐκεῖνο εἶ-ναι τὸ ψωμὶ ὁ-πο̃ κατεβαίνει ἀπὸ τ̃ ἀρχιν̃, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ ὅποι-ος-δ̃ τὸ φάγει.

51 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμὶ τὸ ζων-τανὸν, ὁπο̃ κατέβηκαν ἀπὸ τ̃ ἀρχιν̃· κ̃ ὅποι-ος-δ̃ φάγει ἀπὸ τοῦτο τὸ ψωμὶ, θέλῃ ζή-σει εἰς τ̃ αἰῶνα· κ̃ τὸ ψωμὶ ὁπο̃ θέλω δώσῃ ἐγὼ, εἶναι ἡ σάρκαμε, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέ-λω τὴν δώσῃ διὰ τὴν ζωὴν τ̃ κόσμου.

52 Ἐμαχεῖδαν λοιπὸν ἀνα-μεσάτες οἱ Ἰουδαῖοι κ̃ ἔλε-γαν, πῶς ἠμπορεῖ ἐκεῖ-νε-τ̃ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν σάρκατε νὰ τὴν φάγομ̃;

53 Εἶπεν λοιπὸν ὁ Ἰη-σοῦς· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν δὲν φάτε τὴν σάρκα τ̃ υἱ̃ τ̃ ἀνθρώπου, κ̃ νὰ πίτε τὸ αἷμάτ̃, δὲν ἔχετε ζωὴν εἰς τοὺς λόγους σας.

54 Ἐκεῖ-νο-δ̃ ὁπὲ τρώγει τὴν σάρκαμε κ̃ πίνει τὸ αἷ-μαμε, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, κ̃ ἐγὼ θέλω τ̃ ἀναστήσῃ εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

55 Διατὶ ἡ σάρκαμε εἶναι ἀληθινὸν φαγί· κ̃ τὸ αἷμαμε εἶ-ναι ἀληθινὸν πιοῦν.

56 Ἐκεῖ-νο-δ̃ ὁπὲ τρώγει τὴν σάρκαμε, κ̃ πίνει τὸ αἷ-μαμε, μένει εἰς ἐμὲ κ̃ ἐγὼ εἰς αὐτόν.

57 Καθὼς ὁ ζῶν πατὴρ μὲ ἀπέστειλε, κ̃ ἐγὼ ζῶ διὰ τ̃ πατέρα, ἔτζι κ̃ ἐκεῖ-νο-δ̃ ὁπο̃ μὲ

μὲ τρώγει, θέλει ζήσῃ κ' ἐκεῖνος· διατί εἶμαι ἐγὼ
58 Ἐκεῖνος ὁ ἄρτος ὁποῦ κατέβηκεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν· δὲν καθὼς ἔφαγαν οἱ πατέρες σας τὸ μάννα κ' ἀπέθαναν· ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει ἐτοῦτο τὸ ψωμὶ, θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ἐτοῦτα εἶπεν εἰς τὴν συναγωγὴν, διδάσκοντας εἰς τὴν Καπερναοὺμ.

63 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ὁποῦ ἄκουσαν ἐτοῦτον τὸν λόγον, εἶπαν· σκληρὸς εἶν' ἐτοῦτος ὁ λόγος, τίς ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἀκούσῃ;

61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζοντας εἰς τὸν λογισμὸν, ὅτι γογγύζουν οἱ μαθηταί του διὰ τοῦτον τὸν λόγον, τοὺς εἶπε· τοῦτο σᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἂν λοιπὸν ἠθέλετε ἰδῆ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀναβαίνῃ ἐκεῖ ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν ἀρχήν;

63 Τὸ Πνεῦμα εἶν' ἐκεῖνο ὁποῦ ζωοποιεῖ· ἡ σάρκα δὲν ὠφελεῖ πάντες. τὰ λόγια ὁποῦ σᾶς λέγω ἐγὼ, εἶν' Πνεῦμα κ' ζωή.

64 Ἀλλὰ εἶν' ἀπὸ σᾶς κάποιοι ὁποῦ δὲν πιστεύουν· διατὶ ἤξερεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ποῖοι εἶν' ὁποῦ δὲν πιστεύουν· κ' ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ τὸν παραδώσῃ.

65 Καὶ ἔλεγε· διὰ τοῦτο σᾶς εἶπα, ὅτι κανένας δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἂν δὲν εἶναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

66 Ἀπὸ τοῦτο πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ἐγύρεσαν ὀπίσω, κ' πλέον δὲν ἐπεριπατοῦσαν μὲ αὐτόν.

67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς δώδεκα. μήπως θέλετε κ' ἐσεῖς νὰ πηγαίνετε; 68 Σίμων Πέτρος τὸν ἀπεκρίθηκεν.

69 Αὐθέντη, εἰς τίνα νὰ πᾶμεν· ἐσὺ ἔχεις λόγια ζωῆς αἰωνίου.

69 Καὶ ἐμεῖς ὀπιστεύσαμεν, κ' ἐγνωρίσαμεν ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωντος.

70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη. δὲν ἐδιάλεξα ἐγὼ ἐσᾶς τοὺς δώδεκα, κ' ἀπὸ σᾶς εἶναι ἕνας διάβολος;

71 Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγε διὰ τὸν Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου· διατὶ ἐκεῖνος ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ, ὁποῦ ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ' ὕστερον ἀπὸ τοῦτα περιπατεῖ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· διατὶ δὲν ἤθελε νὰ περιπατῇ εἰς τὴν Ἰουδαίαν· ὅτι τὸν ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν φονεύσουν.

2 Καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων τῆς σκηνοπηγίας ἦτον κοντά.

3 Καὶ οἱ ἀδελφοί του εἶπαν, σύγαπ' ἐδῶ κ' συρε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ ἰδοῦν οἱ μαθηταί σου τὰ ἔργα ὁποῦ κάμνεις.

4 Διατὶ ἐκεῖνος κάμνει πρᾶξες κρυφὰ, κ' αὐτὸς ζητεῖ νὰ φανερωθῇ· ἐπειδὴ κ' κάμνεις τοῦτα, φανέρωσε τὸν λόγιασε εἰς τὸν κόσμον.

5 Διατὶ καὶ οἱ ἀδελφοί του δὲν ὀπίστευαν εἰς αὐτόν.

6 Λέγει λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ὁ καιρός ὁ ἐδικός μου ἀκόμι δὲν ἦλθεν· ἀμὴ ὁ ἰδικός σας, πάντοτε εἶν' ἑτοιμος.

7 Ὁ

7 Ὁ κόσμος ἰσῶς δὲν ἠμπορῇ νὰ σᾶς μισήσῃ, ἀλὰ ἐμένα μὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ δι' αὐτὸν, ὅτι τὰ ἔργα του εἶναι κακά.

8 Ἐσεῖς ἀνεβῆτε εἰς τὴν ἑορτήν· ἐγὼ δὲν ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ὅτι ὁ καιρός ὁ δικός μου ἀκόμι δὲν ἐφθασε.

9 Καὶ ἀφοῦ τοῦ εἶπεν ἐκεῖνα τὰ λόγια, ἔμεινε κ' ἐκεῖνος εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

10 Καὶ ἀφοῦ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοί του, τότε ἀνέβη κ' αὐτὸς εἰς τὴν ἑορτήν, ὄχι φανερῶς, ἀλλὰ ὡσὰν κρυφά.

11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν τὸν ἐζήτησαν εἰς τὴν ἑορτὴν, κ' ἔλεγαν· ποῦ εἶναι ἐκεῖνος;

12 Καὶ πολὺς γογγυσμὸς ἦτον μέσα εἰς τὸν ὄχλον διὰ λόγου του· ἄλλοι ἔλεγαν, καλὸς εἶναι· ἄλλοι ἔλεγαν, ὄχι, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Ὅμως κανένας παρρησίαν δὲν ἐμίλει διὰ λόγου του διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Καὶ ὡσὰν ἐμεσάσασιν ἡ ἑορτὴ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν κ' ἐδίδασκε.

15 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐθαύμαζαν κ' ἔλεγαν, πῶς ἠξεύρει οὗτος γράμματα ὁποῦ δὲν ἔμαθε;

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς κ' εἶπεν, ἡ διδαχή μου δὲν εἶναι ἰδική μου, ἀλλὰ ἐκείνου ὁποῦ μὲ ἔστειλε.

17 Καὶ ἂν τινας κ' κανεὶς θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θέλει γνωρίσῃ ἂν τὸ δόγμα ἐκεῖνο εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἢ ἐγὼ ἀπὸ τὸν ἐμαυτόν μου λαλῶ.

18 Ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ ἀπὸ τὸν ἐαυτόν του, ζητεῖ τὴν δόξαν του· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ζητεῖ τὴν δόξαν ἐκείνου ὁποῦ τὸν ἔστειλεν, ἐκεῖνος εἶναι ἀληθινός, κ' ἀδικία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

19 Δὲν σᾶς ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον, κ' κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν κάμνει τὸν νόμον; διατί ζητεῖτε νὰ μὲ σκοτώσητε;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος κ' εἶπε· δαιμόνιον ἔχεις· τίς σὲ ζητεῖ νὰ σὲ σκοτώσῃ;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς κ' τοῦ εἶπεν· ἕνα ἔργον ἔκαμα κ' ὅλοι σᾶς θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὴν περιτομὴν, ὄχι διατὶ εἶναι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς πατέρας, κ' ἐσεῖς τὸ σάββατον περιτέμνετε ἄνθρωπον.

23 Ἂν τὸ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος περιτέμνεται τὸ σάββατον, διὰ νὰ μὴν χαλάσῃ ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως, πῶς μὲ ὀργίζεσθε διατὶ ἔκαμα ὅλον τὸν ἄνθρωπον γερὸν τὸ σάββατον;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἔλεγαν λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἱεροσολυμίτας, δὲν εἶναι οὗτος ἐκεῖνος ὁποῦ ζητοῦν νὰ χαλάσουν;

26 Καὶ νά ὁποῦ σωυχάνει παρρησία κ' δὲν τοῦ λέγουσι τίποτες· μήπως τάχα οἱ ἄρχοντες ἐπίασαν τὸ δικαίωμα, ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ ἐμεῖς οἴδαμεν τὸν τόπον του ξέρομεν, ἀπὸ ποῦ εἶναι· κ' ὁ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, κανένας δὲν ἠξεύρει ἀπὸ ποῦ εἶναι.

28 Ἔκραξε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἐκεῖ ὁποῦ ἐδίδασκε

κ) εἶπε· κ) ἐμβὰς κξέβρεξε, κ) λέγει πῦ εἶμαι· ἐγὼ λέγω μόνον ἕνα εἶναι ἁμαρτωλὸς ἐκεῖνον ὁπῦ μὲ ἔπεμψε, τ ὁποῖον δὲν τ κξέβρεχτι.

29 Ἀμὴ ἐγὼ τ κξέβρεχ, ὅτι ἀπ' ἐκεῖνον εἶμαι, κ ἐκεῖνος μὲ ἔστειλε.

30 Ἐζητοῦσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τ πιάσουν, ἀμὴ κανένας δὲν ἔβαλεν ἀπάνω τ χέρι· διατὶ ἀκόμι δὲν ἤρθεν ἡ ὥρα τ.

31 Καὶ πολλοὶ λοιπὸν τ πλῆθος ἐπίστεψαν εἰς αὐτόν, κ ἔλεγαν, ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήπω θέ νὰ κάμῃ περισσότερα λόγια τοῦτα τὰ σημεῖα ὁπῦ ἔκαμνε οὗτος;

32 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν ἄκουσαν τὸ πλῆθος ὁπῦ ἐγόγγυζαν ἐπάνω διὰ λόγου τ· κ) ἐστειλαν οἱ φαρισαῖοι κ) οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας νὰ τ πιάσουν.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μ' ἐσᾶς, ἔπειτα πάγω εἰς ἐκεῖνον ὁπῦ μὲ ἔπεμψε.

34 Θέλετε μὲ ζητήσ κ) δὲν θέλετε μὲ εὕρει· κ) ἐκεῖ ὁπῦ εἶμαι ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθῆτε.

35 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπαν ἀναμεσάτους· πῦ μέλλῃ νὰ πάγῃ οὗτος; ὁπῦ ἐμεῖς δὲν θέλομεν τ εὕρει; μήπα εἰς τ διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει νὰ πάγῃ νὰ διδάσκῃ τοὺς Ἕλληνας;

36 Τί θέλει νὰ εἰπῇ οὗτος ὁ λόγος ὁπῦ εἶπε, θέλετε μὲ ζητήσ κ) δὲν θέλετε μὲ εὕρει; κ) ἐκεῖ ὁπῦ εἶμαι ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθῆτε;

37 Καὶ εἰς τὴν ὀστερινὴν μεγάλην τ μεγάλου τ ἑορτῆς, ἐστάκκηκε ὁ Ἰησοῦς κ) ἐκραξε κ) εἶπεν· ἐὰν διψᾷ κανένας ἂς ἔλθει εἰς ἐμένα κ) ἂς πίει.

38 Ἐκεῖνος ὁπῦ πιστεύει εἰς ἐμένα, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ νερὸ ζωηφανὸ θέλουσι τρέξῃ ἀπὸ τ κοιλιάς τ.

39 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπε διὰ τὸ Πνεῦμα ὁπῦ ἔμελλε νὰ πάρουν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· διατὶ ἀκόμι δὲν ἦτον δοσμένον Πνεῦμα ἅγιον· ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν ἐδοξάσθη.

40 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τὸ πλῆθος, ἀφοῦ ἄκουσαν τοῦτα τὰ λόγια, ἔλεγαν· οὗτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγαν, οὗτος εἶναι ὁ Χριστὸς· κ) ἄλλοι ἔλεγαν, μήπα ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἔρχεται ὁ Χριστός;

42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφὴ, ὅτι ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, κ) ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τὴν χώραν, ἐκεῖ ὁπῦ ἦτον ὁ Δαβὶδ ἐρχεται ὁ Χριστός;

43 Διχοστασία λοιπὸν ἔγινεν εἰς τὸ πλῆθος δι' αὐτόν.

44 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἤθελαν νὰ τ πιάσουν, ἀμὰ κανεὶς δὲν ἄπλωνε ἀπάνω τ χέρια.

45 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ ὑπηρέται εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς κ) φαρισαίους, κ) ἐκεῖνοι τοὺς εἶπαν· διατὶ δὲν τὸν ἐφέρετε;

46 Ἀπεκρίθηκαν οἱ ὑπηρέται, ἡ ὴ κανεὶς φορὲς τέτοιας λογῆς ἔλαλησε κανένας ἄνθρωπος, ὡσὰν ὁπῦ ἐλάλησεν οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν τοὺς ἀπεκρίθηκαν, μήπως κ) ἐσᾶς ἐπλανήθηκε κ) ἐσεῖς;

48 Μήπα

48 Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων;

49 Ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπάρατοί εἰσι.

50 Λέγει πρὸς αὐτοὺς Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν τὸ πρότερον, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν,

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ, καὶ γνῷ τί ποιεῖ;

52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται.

53 Καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

2 Καὶ πάλιν ὄρθρου παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3 Καὶ ἄγουσιν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ,

4 λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατείληπται ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη.

5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ ἡμῖν Μωσῆς ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις περὶ αὐτῆς;

6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ κατέγραφε εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνέκυψε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κατακύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἐν τῷ μέσῳ οὖσα.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ποῦ εἰσιν; οὐδείς σε κατέκρινεν;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· οὐδείς, κύριε. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω· πορεύου καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἁμάρτανε.

12 Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς Ἰουδαίοις, λέγων· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλὰ ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι· σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν

πῶ ἔρχομαι ἐγὼ πῶ ὑπάγω.

15 Ἐσεῖς χρίνατε τὸ σάρκα κρίνεται· ἐγὼ δὲν κρίνω κανένα.

16 Καὶ ἂν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἰδική μου εἶναι δημοτική, ἀλλὰ δὲν εἶμαι μοναχός, ἀλλὰ εἶμαι ἐγὼ, καὶ ὁ πατὴρ ὁπῶ μὲ ἔπεμψε.

17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τὸν ἰδικόν σας, εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι δημοτική.

18 Εἶμαι ἐγὼ ὁπῶ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου· καὶ μαρτυρεῖ καὶ ὁ πατὴρ ὁπῶ μὲ ἔπεμψε.

19 Ἐλεγάντα λοιπὸν, πῶ εἶν᾽ ὁ πολύρσα ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· κὰν ἐμένα ἠξεύρετε, οὔτ᾽ τὸν πατέρα μου· ἂν ἠξεύρετε ἐμένα, κὰν τὸν ἠξεύρετε καὶ τὸν πατέρα μου.

20 Ἐπῆπε τὰ λόγια ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, διδάσκοντας εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ κανένας δὲν τὸν ἐπίασεν, ὅτι ἀκόμη δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα του.

21 Εἶπεν τες πάλιν ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ ὑπάγω καὶ θέλετε μὲ ζητήσῃ· καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν σας θέλετε ἀποθάνει· καὶ ὁπῶ πάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε.

22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλεγαν μήπως καὶ θέλει σκοτώσῃ τὸν λόγον του· καὶ διατὶ λέγει, ὅπε ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε;

23 Καὶ ἔλεγεν τες· ἐσεῖς εἶσε ἀπὸ τοῦ κάτω· ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τοῦ ἀπάνω· ἐσεῖς εἶσε ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον.

24 Εἶπασας λοιπὸν, ὅτι θέλετε ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας· διατὶ ἂν δὲν πιστεύσῃτε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι, θέλετε ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας.

25 Ἐλεγάντα λοιπὸν· καὶ ποῖος εἶσαι ἐσύ; καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν, ἐκεῖνος εἶμαι ὁπῶ σᾶς λέγω ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

26 Πολλὰ ἔχω νὰ εἰπῶ καὶ νὰ κρίνω διὰ λόγου σας· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁπῶ μὲ ἔπεμψε εἶναι δημοτικός· καὶ ἐγὼ ἐκεῖνα ὁπῶ ἄκουσα ἀπ᾽ αὐτὸν, αὐτὰ λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Δὲν ἐγνώρισαν ὅτι διὰ τὸν πατέρα τοὺς ἔλεγεν.

28 Εἶπεν τες λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι, καὶ ἀπὸ λόγου μου δὲν κάμνω τίποτες, ἀλλὰ καθὼς μὲ ἐδίδαξεν ὁ πατήρμου, ἔτζι τα λέγω.

29 Καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ μὲ ἔπεμψε μαζί μου εἶναι, καὶ δὲν μὲ ἄφησε μοναχὸν ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ κάμνω πάντοτε ἐκεῖνα ὁπῶ τοῦ ἀρέσουν.

30 Λέγοντας αὐτὰς ἔτζι τα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἔλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁπῶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, ἐὰν ἐσεῖς μείνῃτε εἰς τὸν λόγον τὸν ἐδικόν μου, δηθέα μαθηταί μου ἔσετε.

32 Καὶ θέλετε γνωρίσῃ τὴν δηθέαν· καὶ ἡ δηθέα θέλει σᾶς ἐλευθερώσει.

33 Ἀπεκρίθηκάτε· ἐμεῖς εἴμεσε σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ· καὶ κανένα δὲν ἐδουλεύσαμεν ποτέ, πῶς ἐσὺ λέγεις, ὅτι θέλετε ἐλευθερωθῆ;

34 Ἀπεκρίθηκε ὁ Ἰησοῦς· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτε κάθε ἄνθρωπος ὁπῶ κάμνει τὴν

τῶν ἁμαρτίαν, ἢ θέλω τ ἁμαρτίας.

35 Καὶ ὁ θέλω δὲν μένει εἰς τὸ αἰῶνα παντοτεινά· ὁ υἱὸς μένει πάντοτε.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὁ υἱὸς σᾶς ἐλευθερώσῃ, βέβαια ἐλεύθεροι θέλετε εἶσε.

37 Ἠξεύρω ὅτι σπέρμα τῦ Ἀϐρακὰμ εἶσε, ἀλλὰ ζητεῖτε νὰ μὲ φονεύσετε. ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐδικόμε δὲν χωρεῖ εἰς ἐσᾶς.

38 Ἐγὼ ἐκεῖνο ὁπῦ ἴδα σταμὲ εἰς τ πατέρα με λαλῶ· καὶ ἐσεῖς λοιπὸν ἐκεῖνο ὁπῦ ἴδετε ἀπὸ τ πατέρα σας, κάμνετε.

39 Ἀπεκρίθηκαν καὶ εἶπαν τε· ὁ πατέρας μας εἶ ὁ Ἀϐρακάμ· λέγει ὁ Ἰησῦς· ἐὰ ἤσταν παιδία τῦ Ἀϐρακάμ, ἠθέλετε κάμνει τὰ ἔργα τῦ Ἀϐρακάμ.

40 Ἀμὶ τώρα ζητᾶτε νὰ μὲ φονεύσετε, ἄθρωπον ὁπῦ σᾶς ἐλάλησα τὴν ἀλήθεια ὁπῦ ἄκουσα ἀπὸ τ Θεόν· τῦτο ὁ Ἀϐρακὰμ δὲν τὸ ἔκαμε.

41 Ἐσεῖς κάμνετε τὰ ἔργα τῦ πατέρος σας· εἶπαν τε, ἐμεῖς δὲν πορνείαν δὲν ἐγεννήθηκαμε· ἕναν πατέρα ἔχομε τ Θεόν.

42 Ὁ Ἰησῦς εἶπε τε, ἂν ὁ Θεὸς ἦτον ὁ πατέρας σας, ἠθέλετε ἀγαπᾶ ἐμένα· διατὶ ἐγὼ ἀπὸ τ Θεὸν ἐβγῆκα καὶ ἦλθα· διατὶ ἀπὸ λόγε με δὲν ἦλθα, ἀλλὰ ἐκεῖνος μὲ ἐστειλε.

43 Διατὶ δὲν γνωρίζετε τὴν λαλιάν με; ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἀκέβε τὸν λόγε με.

44 Ἐσεῖς εἶσε ἀπὸ τ πατέρα σας τ διάβολον, καὶ θέλετε νὰ κάμνετε τ ἐπιθυμίας τῦ πατρός σας· ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἦτον ἀνθρωποκτόνος, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν δὲν ἐστάθηκε· διατὶ ἀλήθεια εἰς αὐτὸν δὲν εἶ· ὅταν λαλῇ τὸ ψέμα, ἀπὸ τὰ ἐδικά τε λαλεῖ, ὅτι ψεύτης εἶναι καὶ ὁ πατὴρ τῦ ψεύτε.

45 Ἐγὼ διατὶ λέγω τὴν ἀλήθεια, δὲν μὲ πιστεύετε.

46 Ποῖος ἀπὸ σᾶς μὲ ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας; ἀμὰ ἂν ἐγὼ λέγω ἀλήθεια· διατὶ ἐσεῖς δὲν μὲ πιστεύετε;

47 Ἐκεῖνος ὁπῦ εἶ ἀπὸ τ Θεόν, ἀκέει τὰ λόγια τῦ Θεῦ· διὰ τῦτο ἐσεῖς δὲν ἀκέετε, διατὶ δὲν εἶσε ἀπὸ τ Θεόν.

48 Ἀπεκρίθηκαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν τε, δὲν λέγομεν ἐμεῖς καλά, ὅτι Σαμαρείτης εἶσαι καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς· ἐγὼ δαιμόνιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τ πατέρα με, καὶ ἐσᾶς μὲ ἀτιμάζετε.

50 Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν με· εἶναι ἐκεῖνος ὁπῦ τὴν ζητᾶ καὶ κρίνει.

51 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὁποῖος φυλάξῃ τ λόγον με, δὲν θέλει ἰδῆ θάνατον εἰς τ αἰῶνα.

52 Εἶπαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· τώρα ἐγνωρίσαμεν πῶς ἔχεις δαιμόνιον· ὁ Ἀϐρακὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ ἐσὺ λέγεις, ὁποῖος φυλάξῃ τ λόγον με δὲν θέλει γεύθῆ θάνατον εἰς τ αἰῶνα;

53 Μῶσα εἶσαι ἐσὺ μεγαλίτερος ἀπὸ τ πατέρα μας τ Ἀϐρακάμ; ὁ ὁποῖος ἀπέθα-

νη, κ᾽ οἱ περσσῆτοι ἀπίθυκαν· πόσοι χρόμοις ἐσὺ τὴ λέγωσι;

54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· ἂν ἐγὼ δεξάζω τὴ λόγημα, ἡ δόξημα δὲν εἶ) πίποτες, ὁ πατέρεμ μ᾽ εἶ) ὀπὸ μὲ δεξάζει, ἢ ὀπούον ἐσεῖς λέγατε, ὅτι εἶ) Θεός σας.

55 Καὶ δὲν τ᾽ ἐγνωρίζετε· ἀμὴ ἐγὼ τ᾽ ἠξέρω· κ᾽ ἂν εἰπῶ, πὼς δὲν τ᾽ ἠξέρω, θέλω εἶσαι κ᾽ ἐγὼ μιὰς λογὴς ὡσὰν κ᾽ ἐσᾶς, ψεύτης· ἀλλὰ τ᾽ ἠξέρω, κ᾽ φυλάτω τὴ λόγημα.

56 Ἀβραὰμ ὁ πατέρασας χαρὰ τὸ εἶχε νὰ ἴδῃ τὴν ἡμέρα τ᾽ ἐδικήμα· κ᾽ εἶδε κ᾽ ἐχάρη.

57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὴ εἶπαν, ἀκόμα πενήντα χρονὰν δὲν εἶσαι, κ᾽ εἶδες τ᾽ Ἀβραάμ;

58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺ εἶπε· βέβαια βεβαία σᾶς λέγω, πρὶν τὴ νὰ γένῃ ὁ Ἀβραὰμ ἐγὼ εἶμαι.

59 Ἐσύκασαν λοιπὸν πέτρες νὰ βάλουν ἀπάνω τε, ἀμὰ ὁ Ἰησοῦς ἐκρύφτη, κ᾽ βγῆκεν ἀπὸ τὸ ἱερόν· περάτησε λιὸ τ᾽ μάλωτες· κ᾽ ἔτζι ἐπέρασε κ᾽ ἐδικόν.

Κεφ. θ᾽. 9.

ΚΑΙ περνῶντας ἴδαν ἕνα ἄνθρωπον ὀπού ἦτον τυφλὸς ἀφ᾽ τὴ γεννᾶδη.

2 Καὶ τ᾽ ἐρώτησαν οἱ μαθηταδές τε, κ᾽ εἶπαν· διδάσκαλε, πὶς ἥμαρτεν ἐτοῦτο ἢ οἱ γονεῖς του, νὰ γεννᾶδη τυφλός;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, οὐ ἢ ἐτοῦτος ἥμαρτεν, οὐ ἢ οἱ γονεῖς του· ἀλλὰ (γεννᾶδη τυφλὸς) διὰ νὰ φανερωθοῦν τὰ ἔργα τὸ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

4 Ἐμᾶς πρέπει νὰ κάμωμε τὰ ἔργα ἐκεῖνα ὀπού μὲ ἔπεμψεν, ἕως ἐπού εἶναι ἡμέρα· ἔρχεται νύκτα ὁπόταν οὐδὲ ἢ κανένας δὲν δύναται νὰ ἐργάζεται.

5 Ὅταν εἶμαι εἰς τ᾽ κόσμον, εἶμαι φῶς τὸ κόσμου.

6 Ἐτοῦτα εἶπε κ᾽ ἔπτυσε κάτω, κ᾽ ἔκαμε πηλὸν ἀπὸ τὸ πτύσματε κ᾽ ἔχρισε τ᾽ πηλὸν εἰς τὰ μάτια τὸ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν· σύρε, νίψε εἰς τὴν κολυμβήθραν τὸ Σιλωὰμ· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἴπῃ, ἀπεσταλμένος· ἔπηγε λοιπὸν κ᾽ ἐνίφτη, κ᾽ ἐγύρισε βλέποντας.

8 Οἱ γειτόνοι λοιπὸν κ᾽ ἐκεῖνοι ὀπού τ᾽ ἤξεραν φοτήτερα ὅτι ἦτον τυφλὸς, ἔλεγαν, δὲν εἶναι ἐτοῦτος ὀπού ἐκάθετον κ᾽ ἐζήτα;

9 Ἄλλοι ἔλεγαν, ὅτι ἐτοῦτος εἶ)· ἄλλοι ἔλεγαν, τοῦ ὁμοιάζει· κ᾽ ἐκεῖνος ἔλεγεν, ὅλα ἐγὼ εἶμαι.

10 Ἐλεγάντω, κ᾽ πὼς λοιπὸν ἀνοίξαν τὰ μάτιάσε;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος κ᾽ εἶπεν, ἕνας ἄνθρωπος ὀπού τ᾽ λέγουν Ἰησοῦ, ἔκαμε πηλὸν, κ᾽ ἔκαλλιε ἀπάνω εἰς τὰ μάτιαμε, κ᾽ εἶπεμε, σύρε εἰς τὴν κολυμβήθραν τὸ Σιλωὰμ. κ᾽ νίφτη, κ᾽ ἔπηγα, κ᾽ ἐνίφτηκα κ᾽ βλέπω.

12 Εἶπαν τε· κ᾽ πᾶ ἔ) ἐκεῖνος; λέγει, δὲν ἠξέρω.

13 Καὶ ἔφεραν εἰς τοὺ φαρισαίους ἐκεῖνον ὀπού ἦτον ἕνας καιρὸν τυφλός.

14 Καὶ ὅτου ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς τ᾽ πηλὸν, κ᾽ ἄνοιξε τὰ μάτια τε, ἦτον σάββατον.

15 Πάλιν λοιπὸν τ᾽ ἐρωτοῦσαν κ᾽ οἱ φαρισαῖοι, πὼς ἀνέβλεψε· κ᾽ ἐκεῖνος τοὺ εἶπε· πηλὸν ἐβάλλεν ἀπάνω εἰς τὰ μάτιάμε, κ᾽ ἐνίφτηκα κ᾽ βλέπω.

16 Καὶ κάτινοι ἀπὸ τοὺ φα-

89 παγωνδιαι

εισαμε ἴλεγαν, ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶ) ἀπὸ τὸν Θεόν, διατὶ δὲν φυλαγε τὸ σάββατον· ἄλλοι ἴλεγαν, πῶς δυνεται ἀνθρωπος ἁμαρτωλὸς νὰ κάμῃ τέτοιας λογῆς σημεῖα; καὶ ἦταν διχοστασία ἀνάμεσήτους.

17 Λέγουσι πάλιν τῦ τυφλῦ, ἐσὺ τὶ λέγεις διατ' αὐτὸν; ὁποὺ τὸν ἄνοιξε τὰ μάτια; καὶ ἐκεῖνος ἔπεν, ὅτι προφήτης εἶ).

18 Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι διὰ αὐτὸν, ὅτι ἦτον τυφλὸς καὶ ἴδεν. ἕως ὁποὺ ἐφάλησαν τὸν γονεῖς ἐκείνε ὁποὺ ἀνέβλεψε.

19 Καὶ ἐρώτησαν λέγοντας· καὶ ἐτοῦτος εἶ) ὁ υἱός σας, ὁποῦ λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς λοιπὸν τώρα βλέπει;

20 Οἱ γονεῖς τε τὸν ἀπεκρίθηκαν, καὶ ἔπαν· ἠξεύρομεν ὅτι ἐτοῦτος εἶ) ὁ υἱός μας, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη.

21 Ἀμὰ τώρα πῶς βλέπει δὲν ἠξεύρομεν· ἢ τις ἄνοιξε τα μάτια τε ἐμεῖς δὲν ἠξεύρομεν· αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς διὰ λόγε τε θέλει σᾶς εἰπεῖ.

22 Ἐτοῦτα ἔπαν οἱ γονεῖς τε, διατὶ ἐφοβοῦντον τὸν Ἰουδαίους· διατὶ καὶ ἐφοτίτερα ἐσυμβήνησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὅποιος ὁμολογήσῃ αὐτὸν πὼς εἶ) Χριστὸς, νὰ ἦτον διώχνει ἀπὸ τὸ συναγώγι.

23 Διὰ τῦτο ἔπαν οἱ γονεῖς τε, ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐφάλησαν λοιπὸν δεύτερον τὸν ἄνθρωπον, ὁποὺ ἦτον τυφλὸς, καὶ ἐπαῖξαν· δόξασε τὸν Θεόν· ἐμεῖς ἠξεύρομεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος εἶ) ἁμαρτωλός.

25 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ ἔπεν, ἂν εἶ) ἁμαρτωλὸς, δὲν ἠξεύρω· ἕνα μόνον ἠξεύρω, ὅτι ἀπ' ἐκεῖ ὁποὺ ἤμουν τυφλὸς, τώρα βλέπω.

26 Καὶ πάλιν ἔπαν τε, τὶ σοῦ ἔκαμε; πῶς ἄνοιξε τα μάτια σε;

27 Τὲς ἀπεκρίθη· ἐφοτίτερα σᾶς τὸ ἔπα, καὶ δὲν ἀκούσατε· τὶ πάλιν θέλετε νὰ ἀκούσετε; μήπως θέλετε καὶ ἐσεῖς νὰ γενῆτε μαθηταί τε;

28 Τὸν ἐβρόντησαν λοιπὸν καὶ ἔπαν, ἐσὺ ἔσαι μαθητὴς ἐκείνε, ἀμὰ ἐμεῖς εἴμαστε μαθηταί τε τῦ Μωϋσέως.

29 Ἐμεῖς ἠξεύρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐλάλησε μὲ τὸν Μωϋσῆν, ἀμὰ ἐτοῦτον, δὲν τὸν ἠξεύρομεν πόθεν εἶ).

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔπεν τε· ἐτοῦτο εἶ) τὸ θαυμαστὸν, ὅτι ἐσεῖς δὲν ἠξεύρετε πόθεν ἔπαν, καὶ ἄνοιξε τα μάτια με.

31 Ὅμως ἠξεύρομεν ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει· ἀλλὰ ἂν ἔνας κανένας ὁποὺ σέβεται τὸν Θεόν, καὶ κάμνει τὸ θέλημάτε ἐτέτε ἀκούει.

32 Ἀπὸ τὶ καιρὸν ἀσχέλι τῦ κόσμε δὲν ἀκούσθηκεν, ὅτι κανένας νὰ ἄνοιξε μάτια κανενὸς, ὁποὺ νὰ ἐγεννήθηκε τυφλός.

33 Ἂν δὲν ἦτον ἐτοῦτος ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν ἠμπόρει νὰ κάμῃ τίποτες.

34 Ἀπεκρίθηκαν καὶ ἔπαν τε· ἐσὺ ὅλος ἐγεννήθης εἰς τὰ ἁμαρτίας, καὶ ἐσὺ μᾶς διδάσκεις; καὶ τὸν ἔβγαλαν ἔξω.

35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησῆς, ὅτι τὸν ἔβγαλαν ἔξω· καὶ ἀπὸ τὸν εὗρε, πιστεύεις ἐσὺ εἰς τὸν τῦ Θεῦ;

36 Ἐκεῖ

36 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τινὰ, καὶ ποῖος ἦ), αὐθέντη, νὰ πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· καὶ σὺ εἶδες, καὶ ἐκεῖνος εἶ) ὁπὰ συντυχάνει μετ᾽ σένα.

38 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· πιστεύω, αὐθέντη, καὶ τὸ ἐπροσκύνησε.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγὼ εἰς κρίσιν ἦλθα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἰδοῦν ἐκεῖνοι ὁπὰ δὲν βλέπουν· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ βλέπουν νὰ γένουν τυφλοί.

40 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπὰ ἦταν μαζί αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς φαρισαίους, τὰ ἄκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια, καὶ εἶπαν τοι, μωρὰ καὶ ἐμεῖς τυφλοὶ εἴμεστε;

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺ εἶπεν, ἂν ἦσταν τυφλοί, δὲν εἴχατε ἁμαρτίαν· ἀμὰ τώρα λέγατε ὅτι βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

Κεφ. ι'. 10.

ΑΜΕ βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐμπαίνει ἀπὸ τὴ πόρτα εἰς τὴ αὐλὴ τῶ προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀπ᾽ ἀλλοῦ, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ λῃστής.

2 Ἀμὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμπαίνει ἀπὸ τὴ πόρτα, ἐκεῖνος εἶ) βοσκὸς τῶ προβάτων.

3 Ἐτοῦτονὲ ὁ πορτάρις τοῦ ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουν τὴ φωνή τοι· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα κράζει κ᾽) τὰ ὁμορφαίνει καὶ τὰ βγάνει ἔξω.

4 Καὶ ὅταν βγάλει ἔξω τὰ ἴδια πρόβατα, πηγαίνει ὀμπροστοῦς· καὶ τὰ πρόβατα τὸν ἀκολουθοῦν, ὅτι ἐξεύρουν τὴ φωνή τοι.

5 Ἀμὰ τοῦ ξένου δὲν θέλουν τὸν ἀκολουθήσουν, ἀλλὰ θέλουν φύγει ἀπ᾽ αὐτόν, ὁπὰ δὲν γνωρίζουν τὴ ξένου τὴ φωνή.

6 Ἐτοῦτο τὸ παρομοιάδι τοὺ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὰ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώρισαν, τί ἦταν ἐκεῖνα ὁπὰ τοὺ ἐλάλει.

7 Εἶπαν τοὺς πάλι ὁ Ἰησοῦς· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼμαι ἡ πόρτα τῶ προβάτων.

8 Ὅλοι ὅσοι ἦλθαν πρωτίτερα ἀπὸ μένα, ἐναι κλέπται καὶ λῃστάδες, ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν τοὺ ἄκουσάν.

9 Ἐγὼ εἶμαι ἡ πόρτα· ἐὰν ἔμπη τινὰς διὰ μέσα τῆ λόγω μου θέλει σωθῆ· καὶ θέλῃ ἔμπῃ καὶ θέλει βγῆ· καὶ θέλει βρῆ βοσκήν.

10 Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, παρὰ διὰ νὰ κλέψῃ, καὶ νὰ σφάξῃ, καὶ νὰ χαλάσῃ· ἐγὼ ἦλθα διὰ νὰ ἔχουν ζωήν, καὶ νὰ ἔχουν καὶ ὑπεροβολὴν περισσήν.

11 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμένας ὁ καλός· ὁ ποιμένας ὁ καλὸς βάνει τὴν ζωήτου διὰ τὰ πρόβατα.

12 Ἀμὰ ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι μισθωτὸς, καὶ δὲν εἶ) ποιμένας, τῶ ὁποίου δὲν εἶ) τὰ πρόβατα ἴδικάτου, ὅταν βλέπῃ τὸν λύκον ὁπὰ ἔρχεται, ἀφήνει τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Καὶ ὁ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι εἶ) μισθωτὸς, καὶ δὲν τοὺ μέλει διὰ τὰ πρόβατα.

14 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμένας ὁ καλός, καὶ γνωρίζω τὰ ἰδικάμου καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἰδικάμου.

15 Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ πατὴρ, γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν πατέρα· καὶ βάνω τὴ ψυχήμου διὰ τὰ πρόβατα.

16 Ἔχω

16 Ἔχω καὶ ἄλλα πρόβατα
τὰ ὀντα ἐκ τ αὐ-
λῆς ταύτης· κἀκεῖνα δεῖ με ἀγα-
γεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκού-
σουσι· καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἷς ποι-
μήν.

17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγα-
πᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τ ψυ-
χήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐ-
τήν.

18 Κανεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ,
ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι
αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. ταύτην τὴν
ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου.

19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους.

20 Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον, Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοῖξαι;

22 Καὶ τότε ἐγένετο τὰ ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμὼν ἦν·

23 καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος.

24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὸν ἡμῖν παῤῥησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, αὐτὰ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

26 Ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· διότι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς ἐμῆς φωνῆς ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι·

28 κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου.

29 Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι πάντων μείζων ἐστί, καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν.

31 Ἐβάστασαν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον ἐμὲ λιθάζετε;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας· ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε;

35 Εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή,

36 ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, ὅτι βλασφημεῖς, διότι εἶπον, Υἱός εἰμι τοῦ Θεοῦ;

37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μή μοι πιστεύετε·

38 ἀλλ

38 Ἀμὴν ἀν τὰ κάμνω, κὰν ἐμβῶ δὲν πιστεύω, τὰ ἔργα μὲ πιστεύουν· διὰ νὰ γνωρίσητε κὴ νὰ πιστεύσητε, ὅτι ὁ πατὴρ εἶναι εἰς ἐμβῶ, κὴ ἐγὼ εἰς τ πατέρα.

39 Ἐζητοῦσαν λοιπὸν πάλιν νὰ τ πιάσουν, ἀμὴ ἐξέφυγε κατὰ τὰ χέρια τους.

40 Καὶ ἐπῆγε πάλιν πέρα τ Ἰορδάνου, εἰς τ τόπον ὅπου ἦτον ὁ Ἰωάννης βαπτίζοντα κὴ ἐβάπτιζε· κὴ ἐτέθη ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἤλθασιν εἰς αὐτὸν κὴ ἔλεγαν, ὅτι ὁ Ἰωάννης δὲν ἔκαμε κανένα σημεῖον, ἀμὴ ὅλα ὅσα εἶπεν ὁ Ἰωάννης διὰ τοῦτον, εἶναι ἀληθινά.

42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ιδ. ιι.

ΗΤΟΝ κὴ κάποιος ἀδελφὸς Λάζαρος ἀπὸ τὴν Βηθανίαν· ἀπὸ τὸ χωρίον τ Μαρίας κὴ τ Μάρθας τ ἀδελφῆς της.

2 Καὶ ἡ Μαρία ἦτον ὅπου ἄλειψε τ Κύριον μύρον, κὴ μὲ τὰ μαλλιά της ἐσφούγγισε τὰ ποδάρια τ, τ ὁποίας ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἦτον ἀδυνὴς.

3 Ἔστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελφαῖς τς εἰς αὐτὸν κὴ ἔλεγαν, ἀμὴν ἴδε, ἐκεῖνον ὅπου ἀγαπᾷς ἐκείνος ἀδυνᾷ.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφοὺ τὸ ἤκουσεν, εἶπεν, ἐτούτη ἡ ἀδυνησία δὲν εἶναι διὰ θάνατον, ἀλλὰ διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ διὰ μέσε αὐτῆς.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀγαποῦσε τὴν Μάρθαν κὴ τὴν ἀδελφήν της κὴ τ Λάζαρον.

6 Ὡσὰν ἄκουσε λοιπὸν ὅπου ἀδυνεῖ, τότε ἐκρύφθη εἰς τ τόπον ὅπου ἦτον δύο ἡμέρες.

7 Μετὰ ταῦτα ὕστερον ἀπὸ τοῦτο λέγει εἰς τοὺς μαθητάς τς ἂς πᾶμε πάλιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

8 Λέγουσι οἱ μαθηταί τς· διδάσκαλε, ἀπὸ τώρα σὲ ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ σὲ λιθάσουν, κὴ πάλιν πᾷσες ἐκεῖ;

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, δὲν εἶ δώδεκα ὧρες τ ἡμέρας; ὁποιος περπατεῖ τ ἡμέραν, δὲν σκοντάπτει, ὅτι βλέπει τὸ φῶς τοῦ κόσμε τούτε·

10 Ἀμὴ ὅποιος περπατεῖ τὴν νύκτα, σκοντάπτει, ὅτι δὲν ἔχει τὸ φῶς εἰς τοὺς λόγους.

11 Εἶπε εἶπεν, κὴ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο τοῦ λέγει· Λάζαρος ὁ φίλος μας κοιμᾶται· κὴ πηγαίνω νὰ τ ξυπνήσω.

12 Καὶ οἱ μαθηταί τς εἶπαν· ἀφέντη, ἂν κοιμᾶται, θέλει συκωθεῖ.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε διὰ τ θάνατόντε· κὴ ἐκεῖνος τοῦ ἐφάνη, ὅτι διὰ τὸ κοίμισμα τοῦ ὕπνε λέγει.

14 Τότε λοιπὸν τοῦ εἶπε παῤῥησία· Λάζαρος ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρομαι διὰ τὲς σᾶς, διὰ νὰ πιστέψετε· ὅτι ἐγὼ δὲν ἤμουν ἐκεῖ, ἀλλὰ ἂς πᾶμε εἰς αὐτόν.

16 Καὶ ὁ Θωμᾶς ὅπου ἐλέγετον Δίδυμος, εἶπεν εἰς τοὺς συμμαθητάς τς· ἂς πᾶμε κὴ ἐμεῖς, νὰ ἀποθάνωμε μετ' αὐτόν.

17 Ὅταν λοιπὸν ἐπῆγε ὁ Ἰησοῦς τ ἤμερα ἐπῆγεν, ἄφερε μέχρι τέσσαρες ἡμέρες εἰς τὸ μνῆμα.

18 Καὶ ἡ Βηθανία ἦτον κοντὰ

τὰ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὡς δεκαπέντε σταδία.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ.

20 Ἡ Μάρθα οὖν ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.

21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἀπέθανεν·

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώσει σοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται·

26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο;

27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ, Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ τοῦτο εἰποῦσα ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ, εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσε, ἐγείρεται ταχέως καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνῆμα ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδοῦσα αὐτὸν, ἔπεσεν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν μου ὁ ἀδελφός.

33 Ὁ οὖν Ἰησοῦς ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν,

34 καὶ εἶπε· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε.

35 Καὶ ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.

37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Οὐκ ἐδύνατο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι καὶ τοῦτον μὴ ἀποθανεῖν;

38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἤδη ὄζει, τεταρταῖος γάρ ἐστιν.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἦραν

41 Ἐσύκωσθη λοιπὸν τὼ πέτρα ἀπὸ ὀπᾶ ἐκείτανε ὁ ἀποθαμμένος. κ᾽ ὁ Ἰησοῦς ἐσύκωσε τὰ μάτια τε ἀπάνω κ᾽ εἶπε, πάτερ δυχαριστῶ σε ὅτι μὲ ἄκουσες.

42 Καὶ ἐγὼ ἤξερα ὅτι πάντοτε μὲ ἀκούεις, ἀμὰ διὰ τὸν λαὸν ὀπᾶ στέκ᾽ τριγύρω εἶπα, διὰ νὰ πιστεύσουν ὅτι ἐσὺ μὲ ἔστειλες.

43 Καὶ ἀφὸν εἶπε ἐτοῦτα, μὲ μεγάλω φωνὴ ἔφωξε. Λάζαρε, ἔβγα ἔξω.

44 Καὶ βγῆκεν ὁ ἀποθαμμένος, δεμένα τὰ ποδάρια τε κ᾽ τὰ χέρια τε μὲ φασκιὲς· κ᾽ τὸ σουδάριν στὸ μέτωπό τε. λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, λύστετον κ᾽ ἄφιτεν νὰ ὑπάγῃ.

45 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὀπᾶ ἤλθαν εἰς τ᾽ Μαρίαθ, κ᾽ ἴδαν ἐκεῖνα ὀπᾶ ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

46 Ἀμὴ κάποιοι ἀπ᾽ αὐτοὺς ἐπῆγαν εἰς τοὺς φαρισαίους, κ᾽ εἶπαν τους ἐκεῖνα ὀπᾶ ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς.

47 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς λοιπὸν κ᾽ οἱ φαρισαῖοι ἔκαμαν συνάθροι, κ᾽ ἔλεγαν, τί νὰ κάμωμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος κάμνει πολλὰ σημεῖα.

48 Ἂν τὸν ἀφήσωμεν ἔτζι, ὅλοι θέλουν πιστεύσει εἰς αὐτόν, κ᾽ θέλουν ἔλθει οἱ Ῥωμαῖοι, κ᾽ θέλουν χαλάσῃ κ᾽ τ᾽ τόπον κ᾽ τὸ ἔθνος μας.

49 Καὶ κάποιος, ἕνας ἀπ᾽ αὐτοὺς, Καϊάφας, ὁποὺς ἦτον ἀρχιερεὺς τὼ χρόνω ἐκεῖνο, τοὺς εἶπεν, ἐσεῖς δὲν ἐξεύρετε πίποτες.

50 Οὐ ἤ βαύλεσθε εἰς τ᾽ νοῦ-σας, ὅτι συμφέρομας ἕνας ἄνθρωπος νὰ ἀπολάβῃ ἕνας ἀνθρωπος ἀντὶς τ᾽ λαόν, κ᾽ νὰ μὴν χαλασθῇ ὅλον τὸ ἔθνος.

51 Καὶ τοῦτο δὲν τὸ εἶπεν ἀπὸ λόγου τ᾽, ἀμὰ μὲ τὸ νὰ ἦν ἀρχιερεὺς τὼ χρόνω ἐκεῖνο, ἐπροφήτευσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀπολάβῃ διὰ τὸ ἔθνος.

52 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸ ἔθνος, ἀμὰ διὰ νὰ μαζώξῃ εἰς ἕνα τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διασκορπισμένα.

53 Ἀπ᾽ ἐκείνω τ᾽ ἡμέρα λοιπὸν ἐσυμβουλεύθηκαν νὰ τ᾽ χαλάσουν.

54 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν πλέον παῤῥησία δὲν ἐπεριπάτει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀμὰ ἐπῆγεν ἀπ᾽ ἐκεῖ εἰς τὼ χώραν ὀπᾶ ἦν κοντὰ εἰς τὴν ἔρημον εἰς πόλιν ὀπᾶ λέγανε Ἐφραὶμ, κ᾽ ἐκεῖ διέτριβε μὲ τοὺς μαθητάδες του.

55 Καὶ ἦτον σιμὰ τὸ πάσχα τῶ Ἰουδαίων, κ᾽ ἀνέβηκαν πολλοὶ ἀπὸ τὼ χώρον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα φτὸ πάσχα ἀπὸ τ᾽ πάσχα, διὰ νὰ καθαρίσουν τοὺς λόγους τους.

56 Καὶ ἐζητοῦσαν τὸν Ἰησοῦν, κ᾽ ἔλεγαν ἕνας μὲ τ᾽ ἄλλον, ἐκεῖ ὀπὼ ἰστέκομοτον εἰς τὸ ἱερὸν· τί ζᾶς φαίνεται; ὅτι (τάχα) νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὼ ἑορτήν;

57 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς κ᾽ οἱ Φαρισαῖοι ἔδωκαν παραγγελίαν, ἂν τινὰς κανένας τοὺς εἶναι, νὰ τοὺς τὸ εἰποῦν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἐξεμπορεύθη φτὸ πάσχα ἤλθεν εἰς τὼ Βηθανίαν, ἐκεῖ ὀπᾶ ἦτον ὁ Λάζαρος ὀπᾶ ἀπὸ

ἀκήδευσε, ἃ ὀφείλων ἀνάξησεν
ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ.

3 Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἡ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου.

4 Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας ὁ τοῦ Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι,

5 Διατί οὗτος τὸ μύρον τοῦτο οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

6 Εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχων τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

7 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό.

8 Τοὺς γὰρ πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

9 Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστί· καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσι,

11 Διότι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσαλήμ,

13 Ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον, Ὡσαννά· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

14 Καὶ εὑρὼν ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον,

15 Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα δὲν ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐνεθυμήθησαν ὅτι ταῦτα ἦσαν γεγραμμένα ἐπ' αὐτῷ, καὶ ταῦτα ἔκαμαν εἰς αὐτόν.

17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε ἐφώνησε τὸν Λάζαρον ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησε τὸν λαὸς, ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς ἑαυτούς, Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἰδοὺ ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθε.

20 Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ·

21 Οὗτοι οὖν προσῆλθον πρὸς Φίλιππον τὸν ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς

πλὼ Βηθσαϊδὰ, (ἢ ὁποία εἶ) πόλις) τ' Γαλιλαίας· κ' τ' ἐφώτισθη κ' ἔλεγαν· αὐτόντα, θέλομεν νὰ ἰδοῦμεν τ' Ἰησοῦν.

22 Ἔρχεται ὁ Φίλιππος κ' λέγει το εἰς τ' Ἀνδρέαν, κ' ὁ Ἀνδρέας κ' ὁ Φίλιππος πάλιν τὸ εἶπαν εἰς τ' Ἰησοῦν·

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, κ' εἶπεν, ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τ' ἀνθρώπου.

24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν δὲν πέση τὸ σιτάρι τ' σταρίς εἰς τ' γῆν νὰ ἀποθάνη, αὐτὸ μοναχὸν ἀπομένει, ἀμὶ ἂν ἀποθάνη, φέρνει πολὺν καρπόν.

25 Ἐκεῖνος ὁπού ἀγαπᾷ τ' ζωήν του θέλει τὴν χάσει· κ' ὁποίος τὴν μισῇ εἰς τ' κόσμον τοῦτον, θέλει τὴν φυλάξει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ἐὰν μὲ ὑπηρετᾷ κανένας, ἂς μ' ἀκολουθᾷ· κ' ὅπου εἶμαι ἐγώ· ἐκεῖ θέλει εἶσαι κ' ὁ ὑπηρέτης ὁ ἰδικός μου· κ' ἂν μὲ ὑπηρετῇ κανένας, θέλει τ' τιμήσει ὁ Πατήρ.

27 Τώρα ἡ ψυχή μου εἶναι ταραγμένη· κ' τί νὰ εἰπῶ· ὦ Πάτερ ἐλύτρεψόμου τοῦτο τὴν ὥρα· διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς τὴν ὥραν τοῦτην·

28 Ὦ Πάτερ δόξασον τὸ ὄνομάσου· φωνὴ ἦλθεν λοιπὸν ἀπὸ τ' οὐρανὸν (λέγουσα,) Καὶ τὸ ἐδόξασα, κ' πάλιν θέλω τὸ δοξάσει·

29 Ὁ ὄχλος λοιπὸν ὁπού ἐστέκονταν κ' ἄκουσεν, ἔλεγαν νὰ ἦ βροντή· ἄλλοι ἔλεγαν ἄγγελος τοῦ ἐσυντύχε·

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς κ' εἶπεν· Τοῦτη ἡ φωνὴ δὲν ἦλθε διὰ λόγου μου, ἀμὰ διὰ λόγου σας.

31 Τώρα εἶναι ἡ κρίσις τ' κόσμου τούτου· τώρα ὁ ἄρχοντας τ' κόσμου τούτου θέλει ἐβγληθῇ ἔξω.

32 Καὶ ἐγὼ ὑψωθῶ ἀπὸ τὴν γῆν, θέλω σύρει ὅλες εἰς τὸ λόγου μου.

33 Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγε σημαίνοντας μὲ τί λογῆς θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ·

34 Ὁ ὄχλος τοῦ ἀπεκρίθη, ἐμεῖς ἀκούσαμεν ἀπὸ τ' νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τ' αἰῶνα· κ' πῶς ἐσὺ λέγεις, κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ ὁ υἱὸς τ' ἀνθρώπου; ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶπεν (πάλιν) ὁ Ἰησοῦς, ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶ μεσᾶς· περπατεῖτε, ἕως ὁπού ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴν σᾶς πλακώσῃ τὸ σκοτάδι· κ' ὁποίος περπατεῖ εἰς τὸ σκοτάδι, δὲν ἠξεύρει πᾶ ὑπάγει.

36 Ἕως ὁπού ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γένητε υἱοὶ τοῦ φωτὸς· ἐτοῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἔπηγε καὶ ἐκρύβηθη ἀπ' αὐτούς.

37 Καὶ τόσα σημεῖα ὁπού ἔκαμεν ὁμπροστούτους δὲν τὸν ἐπιστεύσαν εἰς αὐτόν.

38 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἡσαΐου ὁπού εἶπεν· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τὸ κήρυγμάμας; κ' ὁ βραχίων Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τοῦτο δὲν ἐμπόρεσαν νὰ πιστεύσουν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40 Ἐτύφλωσε τὰ μάτιά τους κ' ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν τους· διὰ νὰ μὴν ἰδοῦν μὲ τὰ μάτιά τους, κ' νοήσουν μὲ τὴν καρδίαν τους κ' γυρίσουν κ' τοὺς ἰατρεύσω.

41 Ταῦ-

41 Εἶπα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅταν ἶδεν τὴν δόξαν τε· καὶ ἐλάλησεν περὶ τ Χριστ.

42 Ὅμως ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους δὲν τ ὡμολόγουσαν, διὰ νὰ μὴν διαχωσθοῦν ἀπὸ τὴ συναγωγή.

43 Διατὶ ἠγάπησαν περισσότερον τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, παρὰ τὴν δόξαν τ Θεοῦ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν, ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν πιστεύει εἰς ἐμένα, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

45 Καὶ ὁποῦ βλέπει ἐμένα, βλέπει ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψε.

46 Ἐγὼ ἦλθα φῶς εἰς τ κόσμον, διὰ νὰ μὴν μείνῃ εἰς τὸ σκότος ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς ἐμένα.

47 Καὶ ὅποιος ἀκούσει τὰ λόγιά μου, καὶ δὲν τὰ πιστεύσει, ἐγὼ δὲν τ κρίνω, διατὶ δὲν ἦλθα νὰ κρίνω τ κόσμον, ἀλλὰ νὰ τ σώσω.

48 Ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ καταφρονεῖ καὶ δὲν πάρει τὰ λόγιά μου, ἔχει ἐκεῖνον ὁποῦ τ κρίνει· ὁ λόγος ὁποῦ ἐλάλησα ἐγώ, ἐκεῖνος θέλει τ κρίνει εἰς τὴν ὑστερνὴν ἡμέραν.

49 Ὅτι ἐγὼ δὲν τὸ λόγιασα δικά μου βάλησα, ἀλλὰ ὁ πατὴρ ὁποῦ μὲ ἔπεμψεν, αὐτὸς μοῦ ἐπρόσταξε τὶ νὰ εἰπῶ, καὶ τὶ νὰ λαλήσω.

50 Καὶ ἠξέρω ὅτι ἡ ἐντολή τε ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνα λοιπὸν ὁποῦ ἐγὼ λαλῶ, καθὼς μοῦ τὰ εἶπεν ὁ πατὴρ ἔτζι τὸ λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ πρωτήτερα ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, ἠξέυρεν τας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τε νὰ βγῇ ἀπὸ τοῦτον τ κόσμον, νὰ πάγῃ εἰς τ πατέρα, μὲ τὸν ἀγαπᾷ σὺ ἠδικεῖτο ὁποῦ ἦταν εἰς τ κόσμον, ἔως τὸ τέλος σὺ ἀγάπησε.

Καὶ ὡσὰν ἔγινε τὸ δεῖπνον, ἐσύλας νὰ ἐβάλεν ἀφορμὴ ὁ διάβολος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰούδα τ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτε νὰ τ παραδώσῃ.

Ἠξέυρεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα τὰ ἔδωκεν ὁ πατὴρ εἰς τὰ χέρια τε· καὶ ὅτι ἀπὸ τ Θεὸν ἦλθε, καὶ εἰς τ Θεὸν ὑπάγει·

4 Συκώνεται ἀπὸ τὸ δεῖπνον καὶ βάνει κάτω τὰ ἐντύματα, καὶ πάρνοντας φωτιὰ ἐζώθη.

5 Καὶ ἔπειτα ἔβαλε νερὸ εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἄρχασε νὰ νίπῃ τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν καὶ νὰ τὰ σφουγγίζῃ μὲ τ φουτὶ ὁποῦ ἦτον ζωσμένος.

6 Ἔρχεται λοιπὸν εἰς τ Σίμωνα τ Πέτρον· καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπε, ἀφεντά, ἐσὺ νίπτεις τὰ ποδάρια μας;

7 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τ εἶπεν, ἐκεῖνο ὁποῦ κάμνω ἐγὼ, ἐσὺ τώρα δὲν τὸ γνωρίζεις, ἀμὰ ὕστερον θέλεις τὸ γνωρίσει.

8 Λέγειτε ὁ Πέτρος· τὰ μοῦ νίψῃς τὰ ποδάρια μου εἰς τ αἰῶνα· ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, ἂν δὲν σε νίψω, δὲν ἔχεις μερτικὸν μετ ἐμένα.

9 Λέγειτε ὁ Σίμων Πέτρος· ἀφεντά, ὄχι μονάχα τὰ ποδάρια μου, ἀλλὰ καὶ τὰ χέρια μου καὶ τὸ κεφάλι μου.

10 Λέγει λε ὁ Ἰησοῦς· ὁ λελουμένος δὲν ἔχει χρείαν παρὰ νὰ νίψῃ τὰ ποδάρια του, ἀλλὰ εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ σεῖς καθαροὶ εἶστε, ἀλλ' ὄχι ὅλοι.

11 Διατὶ ἤξευρεν ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν παρέδιδε· διὰ τοῦτο εἶπε, δὲν εἶστε ὅλοι καθαροί.

12 Ὅταν ἔνιψε λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν του, καὶ ἐπῆρε τὰ ἐνδύματά του, ἐκάθησε πάλιν, καὶ λέγει λε· γνωρίζετε τί σᾶς ἔκαμα;

13 Ἐσεῖς μὲ κράζετε ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος, καὶ καλὰ λέγετε, ὅτι εἶμαι.

14 Ἂν ἐγὼ λοιπὸν ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος ἔνιψα τὰ ποδάρια σας, χρεωστεῖτε καὶ ἐσεῖς ἕνας τὸν ἄλλον νὰ νίπτετε τὰ ποδάρια.

15 Διατὶ παράδειγμα σᾶς ἔδωκα, διὰ νὰ κάμητε καὶ ἐσεῖς, καθὼς ἔκαμα ἐγὼ εἰς ἐσᾶς.

16 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν εἶναι δοῦλος μεγαλήτερος ἀπὸ τὸν κύριόν του· οὐδὲ ἀπόστολος μεγαλήτερος ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἐπεμψεν.

17 Ἐὰν ἠξεύρετε ταῦτα, καλότυχοι θέλετε εἶσται, ἂν τὰ κάμητε.

18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλους σας· διατὶ ἠξεύρω ἐκείνους ὁποῦ ἐδιάλεξα· ἀλλὰ διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὁποῦ λέγει· Ἐκεῖνος ὁποῦ τρώγει ψωμὶ μετ' ἐμοῦ ἐσήκωσεν ἐναντίαμ μου τὸν πτέρναν του.

19 Ἀπὸ τώρα σᾶς τὸ λέγω πρὶν νὰ γένῃ· διὰ νὰ πιστεύσητε ὅταν γένῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ θέλω πέμψει, ἐμένα δέχεται· καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἐπεμψεν.

21 Ἐτοῦτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐταράχθη εἰς τὸ ψυχικόν του, καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶπε· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσῃ.

22 Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐκύτταξαν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον καὶ ἀπορεῦσαν διὰ ποῖον λέγει.

23 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ἦτον πλαγιασμένος εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἰησοῦ· τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ὁ Ἰησοῦς.

24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ ἔγνεψε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.

25 Καὶ ἐκεῖνος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ λέγει του, αὐθέντη, ποῖος εἶναι;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει λε, ὁποῖος ἐγὼ θέλω δώσῃ τοῦ βάζω ὁποῦ βαπτίσω, ἐκεῖνος εἶναι· καὶ βαπτίζας μίαν βάκκα, τοῦ δίδει τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτη τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος.

27 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ βάκκαν, ἐμπῆκεν, εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. καὶ λέγει λε ὁ Ἰησοῦς, ὁποῦ ἔχεις νὰ κάμῃς, κάμετο γοργά.

28 Καὶ δὲν ἠξεύρει κανεὶς ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἦταν ἐκεῖ καθήμενοι, διατὶ τοῦ εἶπεν αὐτό.

29 Διατὶ κάποιοι ἐλόγιαζον, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὸ σακκί, ὅτι ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν, ὅτι ἀγόρασε ἐκεῖνα ὁποῦ χρειάζόμεστε εἰς τὴν ἑορτήν. ἢ διὰ

διὰ νὰ δίδῃ τίποτες εἰς ἕδ᾽ πτωχὲς.

30 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὡσὰν ἐπῆρε τὸ ψωμίον, παρηυθὺς ἐβγῆκεν ἔξω, ἦ ἦτον νύκτα.

31 Ὅταν λοιπὸν ἐβγῆκεν, λέγει ὁ Ἰησῦς· τῶρα ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τῦ ἀνθρώπυ, ἦ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτόν.

32 Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτόν, ἦ ὁ Θεὸς θέλει ⸸ δοξάσει εἰς τὸ λόγυτο· ἦ παρευθὺς θέλει ⸸ δοξάσει.

33 Παιδάκιά μ᾽ ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μετσᾶς· ἦ θέλετε μὲ ζητήσ᾽· καθὼς εἶπα εἰς ἕδ᾽ Ἰουδαίους, ὅτι ὅπυ ὑπάγω ἐγώ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορᾶτε νὰ ἔλθετε, ἦ ἰσᾶς τῶρα λέγω.

34 Καινούριμ᾽ ἐντολὴ σᾶς δίδω, νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας ⸸ ἄλλον· ἦ καθὼς σᾶς ἀγάπησα, ἔτζι ἦ ἐσεῖς νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας ⸸ ἄλλον.

35 Μὲ τῦτο θέλυν σᾶς γνωρίσει ὅλοι πῶς εἶστε μαθηταί᾽ μ᾽, ἐὰν ἔχετε ἀγάπην ἕνας μὲ ⸸ ἄλλον.

36 Λέγειλε ὁ Σίμων Πέτρος, αὐτόνα, πῦ ὑπάγεις· ὁ Ἰησῦς τῦ ἀπεκρίθη, ὁπῦ ὅπυ ὑπάγω ἐγώ, ἐσὺ τῶρα δὲν ἠμπορεῖς νὰ μ᾽ ἀκολυθήσῃς, ἀμὰ ὕστερα θέλεις μ᾽ ἀκολυθήσ᾽.

37 Λέγειλε ὁ Σίμων Πέτρος, αὐτόνα, διατὶ δὲν δύνομαι νὰ σᾶ ἀκολυθήσω τῶρα ⸸ ζωλίμι νὰ βάλω διὰ λόγυσυ.

38 Ὁ Ἰησῦς ⸸ ἀπεκρίθη, τῶ ζωλίσι νὰ βάλλῃς διὰ λόγυμυ; βέβαια βέβαια σᾶ λέγω, ὁ πετχὶς δὲν θέλει λαλήσ᾽, ἕως ὁπῦ νὰ μὲ ἀρνηθῇς τρεῖς φορτὶς.

Κεφ. ιδ᾽. ιε᾽.

1 Ἂς μὴ ταράχθῃ ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς ⸸ Θεὸν, πιστεύετε κ᾽ εἰς ἐμένα.

2 Εἰς τὸ σπίτι τῦ πατρός μυ, εἶν᾽ πολλαῖς κατοικίαις· κ᾽ ἐὰν δὲν ἦτον, ἤθελα σᾶς εἰπῆ· ἐγὼ πάγω νὰ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον φορτέτερα.

3 Καὶ ἐὰν πάγω, κ᾽ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, κ᾽ θέλω σας πάρει εἰς ⸸ λόγυμυ, διὰ νὰ εἶστε κ᾽ ἐσεῖς ὁπῦ εἶμαι κ᾽ ἐγώ.

4 Καὶ πᾶ ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς τὸ ἐξέρετε, κ᾽ τὴν σρέταν ἐξέρετε.

5 Λέγειλε ὁ Θωμᾶς· αὐτόνα, δὲν ἐξέρομεν πᾶ ὑπάγεις· κ᾽ πῶς ἠμπορέμεν νὰ ἐξέρομεν τὴν σρέταν;

6 Λέγειλε ὁ Ἰησῦς· ἐγὼ εἶμαι ἡ σρέτα κ᾽ ἡ ⸸ ἀλήθεια κ᾽ ἡ ζωή. κανένας δὲν ἔρχεται εἰς ⸸ πατέρα, παρὲξ διὰ μέσυ ἐμῦ.

7 Ἂν ἠθέλετε γνωρίζει ἐμένα, ἠθέλετε γνωρίζει κ᾽ ⸸ πατέρα μυ· ἀπὸ τῶρα ⸸ γνωρίζετε κ᾽ ⸸ ἰδέτε.

8 Λέγειλε ὁ Φίλιππος· αὐτόνα, δείξεμας ⸸ πατέρα, κ᾽ κ᾽ σᾶ φτάνει μας.

9 Λέγειλε ὁ Ἰησῦς· τόσον καιρὸν εἶμαι μετσᾶς, κ᾽ δὲν μὲ ἐγνώρισες, Φίλιππε; ἐκεῖνος ὁπῦ ἴδεν ἐμένα, ἴδε ⸸ πατέρα· κ᾽ πῶς ἐσὺ λέγεις, δείξεμας ⸸ πατέρα;

10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς ⸸ πατέρα, κ᾽ ὁ πατέρας ἐὶ εἰς ἐμένα; τὰ λόγια ὁπῦ σᾶς λέγω, ἀπὸ λόγυμυ δὲν τὰ λέγω· ἀμὰ ὁ πατὴρ ὁπῦ θρίσκεται εἰς ἐμένα, αὐτὸς κάμνει τὰ ἔργα.

11 Μὴ πιστεύετε ὅτι ἐγὼ κὴν ἐν τῷ πατρὶ, κὴ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα πιστεύετέ μοι.

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει· καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι.

13 Καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ.

14 Ἐάν τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολάς μου τηρήσετε.

16 Κἀγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα,

17 τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσετε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, κἀγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· κύριε, τί γέγονεν ὅτι μέλλεις ἡμῖν φανερὸν σεαυτὸν ποιεῖν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;

23 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ἐμοὶ μένων·

26 ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν ἐγώ.

27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, τὴν εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω.

28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστιν.

29 Καὶ νῦν εἶπον ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε.

30 Πλέον δὲν θέλω σω-
τύχει πολλὰ (λόγια) μὲ τὸν
λόγους· διατὶ ἔρχεται ὁ ἄρ-
χων τοῦ κόσμου, καὶ δὲν
ἔχει τι ποτὲ εἰς ἐμένα.

31 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ
ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πα-
τέρα· καὶ καθὼς μὲ ἐπαρέγ-
γειλεν ὁ πατὴρ, ἔτζι κάμνω·
σηκώθητε νὰ πάμεν ἀπ' ἐδῶ.

Κεφ. ιε'. 15.

1 ΕΓΩ εἶμαι ἡ ἀμπελος ἡ
ἀληθινὴ· καὶ ἐσεῖς τὰ
κλήματα· καὶ ὁ πατήρμου εἶναι ὁ
γεωργός.

2 Κάθε κλῆμα ὁποῦ δὲν κάμνει καρπὸν εἰς ἐμένα τὸ κόπτει καὶ τὸ ἔχει· καὶ κάθε κλῆμα ὁποῦ κάμνει καρπὸν τὸ καθαρίζει, διὰ νὰ κάμῃ ἀφθονότερον καρπόν.

3 Τῶρα ἐσεῖς καθαροὶ εἶστε διὰ τὸν λόγον ὁποῦ σᾶς εἶπα.

4 Μείνετε εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσᾶς· καθὼς τὸ κλῆμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ καρπὸν ἀπὸ λόγου του, ἂν δὲν στέκῃ εἰς τὸ ἀμπέλι· ἔτζι οὐδ' ἐσεῖς ἂν δὲν μείνετε εἰς ἐμένα.

5 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀμπελος, ἐσεῖς τὰ κλήματα· ὁποῦ μένει εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν, ἐκεῖνος κάμνει πολὺν καρπόν· ὅτι χωρὶς ἐμένα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε τίποτες.

6 Ἐκεῖ δὲν μείνῃ κανένας εἰς ἐμένα, ἐρίχνεται ἔξω ὡσὰν τὸ κλῆμα, καὶ ξεραίνεται· καὶ τὰ μαζώνουσι καὶ τὰ βάλλουσιν εἰς τὴν φωτιὰ καὶ καίονται.

7 Ἐκεῖ θέλει σκεφθῆ εἰς ἐμένα, καὶ τὰ λόγιά μου εὑρίσκωνται εἰς ἐσᾶς, ὅτι ὁποῦ θέλετε ζητήσῃ, θέλει σᾶς γένει

8 Εἰς τοῦτο ἐδοξάσθη ὁ πα-
τήρμου, διὰ νὰ καρποφορήσε-
τε πολύ· καὶ ἔτζι θέλετε γένει
μαθηταί μου.

9 Καθὼς μὲ ἠγάπησεν ὁ πα-
τὴρ, ἠγάπησα καὶ ἐγὼ ἐσᾶς·
μείνετε εἰς τὴν ἀγάπην μου.

10 Ἐκεῖ φυλάξετε τὰ παρ-
αγγελίας μου, θέλετε μείνῃ εἰς
τὴν ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ
ἐφύλαξα τὰ παραγγελίας τοῦ
πατρός μου, καὶ μένω εἰς τὴν ἀ-
γάπην του.

11 Ἐτοῦτα σᾶς τὰ εἶπα, διὰ νὰ μείνῃ ἡ χαρά μου εἰς ἐσᾶς· καὶ ἡ χαρά σας νὰ πλη-
ρωθῇ.

12 Ἐτοῦτη εἶναι ἡ παρ-
αγγελία ἡ δική μου, νὰ ἀγαπᾶτε
ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς σᾶς ἀ-
γάπησα.

13 Μεγαλήτερη ἀγάπη τού-
τῆς τὴν ἀγάπην κανένας δὲν
ἔχει, ἀπὸ τὸ νὰ βάλλῃ κανεὶς
τὴν ζωήν του διὰ τοὺς φίλους του.

14 Ἐσεῖς φίλοι μου εἶστε,
ἂν κάμητε ὅσα σᾶς παραγ-
γέλλω.

15 Δὲν σας λέγω πλέον δού-
λες, ὅτι ὁ δοῦλος δὲν ἠξεύ-
ρει τί κάμνει ὁ ἀφέντης του·
ἀμὴ ἐσᾶς σᾶς εἶπα φίλες, ὅτι
ὅλα ὅσα ἄκουσα ἀπὸ τὸν πατέ-
ρα μου, σᾶς τὰ ἐφανέρωσα.

16 Ἐσεῖς δὲν μὲ ἐδιαλέ-
ξετε, ἀμὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα,
καὶ σᾶς ἔβαλα διὰ νὰ πᾶτε
ἐσεῖς νὰ φέρετε καρπὸν· καὶ ὁ
καρπός σας νὰ μένῃ· διὰ νὰ
σᾶς δώσῃ ὁ πατὴρ ὅτι ἂν τὸν
ζητήσετε διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Ἐτοῦτα σᾶς παραγγέλ-
νω νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλ-
λον.

18 Ἐκεῖ ὁ κόσμος σᾶς μι-
σᾷ, ἠξεύρετε ὅτι ἐμένα ἐμίση-
σεν ἀφτήτερα ἀπὸ σᾶς.

19 Ἂν ἦτε ἐκ τοῦ κόσμου, ὁ κόσμος ἂν ἐφίλει τὸ ἴδιον· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐστὲ ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἐγὼ ὑμᾶς ἐξελεξάμην ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Ἐνθυμᾶσθε τὸν λόγον ὃν ἐγὼ ὑμῖν εἶπα· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· ἐὰν τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον θέλουσι φυλάξει.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα θέλουσι ποιήσει εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου· διατὶ δὲν γνωρίζουσι τὸν πέμψαντά με.

22 Ἐὰν δὲν ἤθελα ἔλθει καὶ δὲν ἤθελα τοὺς λαλήσει, ἁμαρτίαν δὲν εἶχαν· ἀμὴ τώρα πρόφασιν δὲν ἔχουσι διὰ τὴν ἁμαρτίαν των.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν μισεῖ καὶ τὸν πατέρα μου.

24 Ἂν δὲν ἔκαμα τὰ ἔργα ἐκεῖνα εἰς αὐτοὺς, τὰ ὁποῖα κανεὶς δὲν τὰ ἔκαμε, δὲν εἶχαν ἁμαρτίαν· ἀμὴ τώρα καὶ εἶδόσι, καὶ ἐμίσησάν καὶ ἐμέ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀμὴ διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος ὁποῦ εἶναι γεγραμμένος εἰς τὸν νόμον των, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.

26 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὁποῦ ἐγὼ θέλω πέμψει ἀπὸ τὸν πατέρα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῦον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν πατέρα, ἐκεῖνο θέλει μαρτυρήσει διὰ λόγου μου.

27 Ἀλλὰ καὶ σεῖς μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μετ' ἐμοῦ εἶσθε.

Κεφ. ιε'. ιϛ'.

Ταῦτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ μὴν σκανδαλισθῆτε.

2 Θέλουν σᾶς διώξει ἀπὸ τὰς συναγωγάς· ἀλλὰ καὶ θέλει ἔλθει ὥρα, ὁποῦ καθεὶς ὁποῦ σᾶς σκοτώσει νὰ τὸ φρονῇ πὼς φέρει θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ ταῦτα θέλουν σᾶς τὰ κάμει, διατὶ δὲν ἐγνώρισάν τὸν πατέρα, οὔτε ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα σᾶς τὰ εἶπα, διὰ νὰ ἐνθυμᾶσθε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι ἐγὼ σᾶς τὰ εἶπα· καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν σᾶς τὰ εἶπα, διατὶ ἤμουν μετὰ σᾶς·

5 Ἀμὴ τώρα πάγω εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔπεμψε· καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν μὲ ἐρωτᾷ ποῦ πηγαίνεις;

6 Ἀλλὰ διατὶ σᾶς ἐλάλησα ταῦτα, ἡ λύπη ἐγέμισε τὴν καρδίαν σας.

7 Ἀλλ' ἐγὼ σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν, ὠφέλιμον εἶναι εἰς σᾶς, νὰ πάγω ἐγώ· διατὶ ἂν ἐγὼ δὲν ὑπάγω, ὁ παράκλητος δὲν θέλει ἔλθει εἰς σᾶς· ἀμὴ ἂν πάγω, θέλω σᾶς τὸν πέμψει.

8 Καὶ ἐκεῖνος ὁποὺ ἔλθῃ θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας, διατὶ δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμέ.

10 Περὶ δικαιοσύνης, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ πλέον δὲν θέλετέ με ἰδεῖ.

11 Καὶ περὶ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κρίθη.

12 Ἀκόμη πολλὰ ἔχω νὰ σᾶς

σᾶς εἰπῶ, ἀμὴν τῶ σε δὲν ἀμαρτήσετε νὰ τὸ βαστάτε.

13 Ἀλλ' ὅταν ἔλθη ἐκεῖνο, τὸ Πνεῦμα τῆ ἀληθείας, θέλει σᾶς ὁδηγήσῃ εἰς ὅλην τὴ ἀλήθειαν· διατὶ δὲν θέλει λαλήσει ἀπὸ λόγου της, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ θέλει λαλήσει, καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθουν θέλει σᾶς τὰ εἰπεῖ.

14 Ἐκεῖνο θέλει δοξάσῃ ἐμένα, ὅτι θέλει πάρει ἀπὸ τὸ ἐδικόν μου, καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.

15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ, ἐδικά μου εἶν)· διὰ τοῦτο εἶπα ὅτι ἀπὸ τὸ ἐδικόν μου πέρνει, καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.

16 Θέλει περάσῃ ὀλίγον καιρὸς, καὶ δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ· καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ· ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου.

17 Εἶπαν λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ ἐκεῖ μαθηταί του ἀνάμεσά τους, τί εἶναι τοῦτο ὁποῦ λέγει, ὀλίγον καὶ δὲν μὲ βλέπετε, καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ; καὶ ὅτι ἐγὼ πηγαίνω εἰς τὸν πατέρα μου;

18 Ἔλεγαν λοιπὸν, τί εἶναι τοῦτο ὁποῦ λέγει, τὸ ὀλίγον; δὲν ἠξεύρομεν τί λαλεῖ.

19 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελαν νὰ τὸν ἐρωτήσουν, καὶ εἶπέ τους· διὰ τοῦτο ζητᾶτε ἀνάμεσά σας, ὅτι εἶπα, ὀλίγον καὶ δὲν μὲ βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ;

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλετε κλαύσῃ ἐσεῖς καὶ θέλει θρηνήσει· ἀμὴ ὁ κόσμος θέλει χαρῆ· καὶ ἐσεῖς θέλετε λυπηθεῖ.

21 Ἀλλὰ ἡ λύπη σας θέλει γένει εἰς χαρὰν. ἡ γυναῖκα ὁταν γεννᾷ, ἔχει λύπην, διατὶ ἦλθεν ἡ ὥρα της· ἀμὴ ὅταν γεννήσῃ τὸ παιδίον, πλέον δὲν ἀνθυμᾶται τὴν λύπην διὰ τὴ χαρὰν· ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ἐσεῖς λοιπὸν τῶρα ἔχετε λύπην· ἀμὴ πάλιν θέλω σᾶς ἰδεῖ, καὶ ἡ καρδία σας θέλει χαρεῖ· καὶ τὴν χαράν σας κανεὶς δὲν θέλει τὴν πάρει ἀπὸ σᾶς.

23 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐμένα δὲν θέλετε μὲ ἐρωτήσει τίποτες· βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ζητήσετε ἀπὸ τὸν πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλει σᾶς τὰ δώσει.

24 Ἕως τῶρα δὲν ἐζητήσατε τίποτες εἰς τὸ ὄνομά μου· ζητᾶτε καὶ θέλετε πάρει, διὰ νὰ εἶν) ἡ χαρά σας πληρωμένη.

25 Μὲ παροιμίαις σᾶς ἐλάλησα· ἔρχεται ὥρα, ὁποῦ δὲν θέλω σᾶς λαλήσει πλέον μὲ παροιμίαις, ἀλλὰ θέλω σᾶς λαλήσει παρρησίαν διὰ τὸν πατέρα.

26 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε ζητήσῃ εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ δὲν σᾶς λέγω ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσῃ τὸν πατέρα διὰ λόγου σας·

27 Διατὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ σᾶς ἀγαπᾷ, ὅτι ἐσεῖς ἠγαπήσατε ἐμένα· καὶ ἐπιστεύσατε ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐβγῆκα.

28 Ἐβγῆκα ἀπὸ τὸν πατέρα, καὶ ἦλθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφήνω τὸν κόσμον, καὶ πηγαίνω εἰς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν οἱ μαθηταί του, νά, τῶρα ὁποῦ λαλεῖς παρρησίαν, καὶ δὲν λέγεις καμίαν παροιμίαν.

30 Τῶ-

30 Τῶρα ἠξέρομεν, ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζῃς, καὶ δὲν χρείαζεται νὰ σὲ ἐρωτᾷ τινάς· εἰς τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐβγῆκες.

31 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, τῶρα πιστεύεις;

32 Νά, ὅποῦ ἔρχεται ὥρα, καὶ τῶρα ἦλθε, νὰ σκορπισθῆτε ἕνας εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμένα νὰ ἀφήσετε μοναχόν· ἀλλὰ δὲν εἶμαι μοναχός, ὅτι ὁ πατέρας εἶναι μετ' ἐμένα.

33 Ἐτοῦτα σᾶς τὰ εἶπα, διὰ νὰ ἔχετε εἰρήνην εἰς ἐμένα· εἰς τὸν κόσμον θλῖψιν ἔχετε θλίψεις· ἀλλὰ ἔχετε θάρρος, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ. 17.

Ἔτσι εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσήκωσε τὰ μάτια του εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν· ὦ πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα, δόξασε τὸν υἱόν σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ ὁ υἱός σου.

2 Καθὼς τοῦ ἔδωκες ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς κάθε σάρκα, εἰς ὅσους τοῦ ἔδωκες.

3 Ἔτσι εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος νὰ γνωρίζουσιν ἐσένα τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ ἔστειλες τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σὲ ἐδόξασα εἰς τὴν γῆν· τὸ ἔργον ὁποῦ μοῦ ἔδωκες διὰ νὰ κάμω, τὸ ἐτελείωσα.

5 Καὶ τῶρα, ὦ πάτερ, ἐσὺ δόξασέ με σήμερα, γῆ δόξα ὁποῦ εἶχα εἰς ἐσένα πρωτήτερα παρὰ νὰ γένῃ ὁ κόσμος.

6 Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομά σου εἰς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες ἀπὸ τὸν κόσμον.

7 Ἐδικοί σου ἦτον, καὶ μοῦ τοὺς ἔδωκες· καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου· τῶρα ἐγνώρισαν, ὅτι ὅλα ὅσα μοῦ ἔδωκες ἀπὸ σένα ἔβγῆκαν.

8 Ὅτι τὰ λόγια ὁποῦ μοῦ ἔδωκες τοὺς ἔδωκα, καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπῆραν· καὶ ἐγνώρισαν ἀληθινά, ὅτι ἀπὸ σένα ἐβγῆκα, καὶ ὁπίστευσαν ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες.

9 Ἐγὼ δι' αὐτοὺς παρακαλῶ· δὲν διὰ τὸν κόσμον παρακαλῶ· ἀλλὰ διὰ ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες, διατὶ εἶναι ἐδικοί σου.

10 Καὶ τὰ ἐδικά μου ὅλα, ἐδικά σου εἶναι· καὶ τὰ ἐδικά σου, ἐδικά μου· καὶ ἐδοξάσθηκα εἰς αὐτούς.

11 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, ἐμὰ ἐκεῖνοι εἶναι εἰς τὸν κόσμον· καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς ἐσένα· πάτερ ἅγιε, φύλαξέ τους εἰς τὸ ὄνομά σου, ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες διὰ νὰ εἶναι ἕνα, ὅπως καὶ ἐμεῖς.

12 Ὅταν ἤμουν μετ' αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τοὺς ἐφύλαγα εἰς τὸ ὄνομά σου· ἐκείνους ὁποῦ μοῦ ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα· καὶ κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐχάθη, παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή.

13 Ἀμὰ τῶρα ἔρχομαι εἰς ἐσένα, καὶ λαλῶ ἐτοῦτα εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἔχουσι τὴν χαρὰν τοὺς ἐδικούς μου τελειωμένην εἰς τοὺς ἑαυτούς.

14 Ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἐμίσησε· διατὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

15 Δὲν παρακαλῶ νὰ τοὺς συκώ-

συνώσης ὑπὸ τ᾽ κόσμου, ἀλλὰ
νὰ τοὺ φυλάξῃς ὑπὸ τ᾽ πονη-
ρόν.

16 Ἐκεῖνοι δὲν εἶναι ὑπὸ
τ᾽ κόσμου, καθὼς κ᾽ ἐγὼ δὲν
εἶμαι ὑπὸ τ᾽ κόσμου.

17 Ἁγίασέτους εἰς τὴν ἀ-
λήθειάν σου· ὁ λόγ⊕ ὁ δικός
σου εἶναι ἀλήθεια.

18 Καθὼς ἔστειλες ἐμένα
εἰς τ᾽ κόσμου, κ᾽ ἐγὼ ἔστειλα
αὐτοὺς εἰς τ᾽ κόσμου.

19 Καὶ διὰ ταυτοὺς ἁγιάζω ἐγὼ τὸν λόγον μου, διὰ νὰ
εἶναι κ᾽ αὐτοὶ ἁγιασμένοι εἰς τ᾽
ἀλήθειάν μου.

20 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τού-
τους παρακαλῶ, ἀλλὰ κ᾽ διὰ
ἐκείνους ὁποὺ μέλλει νὰ πιστεύ-
σουν διὰ μέσου τοῦ λόγου αὐτῶν
εἰς ἐμένα.

21 Διὰ νὰ εἶναι ὅλοι ἕνα,
καθὼς ἔσσαι κ᾽ ἐσὺ πάτερ εἰς
ἐμένα, κ᾽ ἐγὼ εἰς ἐσένα, νὰ εἶ-
ναι κ᾽ αὐτοὶ ἕνα εἰς ἐμᾶς· διὰ
νὰ πιστεύῃ ὁ κόσμ⊕ ὅτι ἐσὺ
μὲ ἀπέστειλες.

22 Καὶ ἐγὼ τοὺ ἔδωκα τὴν
δόξαν ὁποὺ μοῦ ἔδωκες, διὰ
νὰ εἶναι ἕνα, καθὼς κ᾽ ἐμεῖς
εἴμεστεν ἕνα.

23 Ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτοὺς, κ᾽
ἐσὺ εἰς ἐμένα, διὰ νὰ εἶναι κ᾽
αὐτοὶ τελειωμένοι εἰς ἕνα, κ᾽
διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμ⊕
ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλες· κ᾽ τοὺ
ἠγάπησες, καθὼς ἀγάπησες ἐ-
μένα.

24 Ὦ πάτερ, ἐκείνους ὁποὺ
μοῦ ἔδωκες, θέλω ἐκεῖ ὁποὺ
εἶμαι ἐγὼ, νὰ εἶναι κ᾽ ἐκεῖνοι
μιλημένα. διὰ νὰ βλέπουσι τ᾽
δόξαν τὴν ἐδικήμου ὁποὺ μοῦ
ἔδωκες, ὅτι μὲ ἠγάπησες πρω-
τύτερα ὑπὸ τ᾽ ἀρχὴν τ᾽ κόσμου.

25 Ὦ πάτερ δίκαιε, ὁ κό-
σμ⊕ δὲν σε ἐγνώρισε, ἀμὴ
ἐγὼ σε ἐγνώρισα, κ᾽ οὗτοι ἐ-
γνώρισαν ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστ-
λες.

26 Καὶ ἔκαμα νὰ γνωρί-
σουν τὸ ὄνομάσου· κ᾽ ἀκόμη θέ-
λω τὸ κάμει γνώριμον εἰς
αὐτοὺς, διὰ νὰ εὑρίσκεται εἰς
αὐτοὺς ἡ ἀγάπη ὁποὺ μὲ ἠγά-
πησες, κ᾽ ἐγὼ νὰ εὑρίσκωμαι
εἰς αὐτούς.

Κεφ. ιη'. 18.

Ὡς δὲ εἶπεν ταῦτα ὁ Ἰησοῦς,
βγῆκε μαζὶ μὲ τοὺ μα-
θηταίς του κ᾽ ἐπῆγε πέρ᾽ ἀ-
πὸ τὸ πελάγι ὁποὺ λέγεται κέ-
δρον· ἐκεῖ ὁποὺ ἦτον κῆπ⊕
εἰς τ᾽ ὁποῖον ἐμπῆκε μέσα αὐ-
τὸς κ᾽ οἱ μαθηταίς του.

2 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁποὺ τ᾽ ἐ-
παράδιδεν, ἤξερε τ᾽ τόπον·
διατὶ πολλὰς φορὰς ὁ Ἰησοῦς
ἐπῆγε ἐκεῖ μαζὶ μὲ τοὺ μα-
θηταίς του.

3 Ὁ Ἰούδας λοιπὸν ἐπῆρε
τὸ τάγμα τοῦ στρατιώτου, κ᾽
ὑπηρέτας ὑπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς
κ᾽ φαρισαίους, κ᾽ ἦλθεν ἐκεῖ μὲ
φανὲς, κ᾽ λαμπάδες, κ᾽ ἄρ-
ματα.

4 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ὡσὰν
ἤξερε ὅλα ἐκεῖνα ὁπ᾽ ἤρχοντο
ἀπάνω του, βγῆκεν ἔξω κ᾽ λέ-
γει τους, τίνα ζητᾶτε;

5 Τῶ ἀπεκρίθηκαν, Ἰησοῦν
τ᾽ Ναζωραῖον· λέγει τους ὁ Ἰη-
σοῦς, ἐγὼ εἶμαι· κ᾽ ἐστέκατεν
μετ᾽ αὐτοὺς κ᾽ ὁ Ἰούδας ὁποὺ τ᾽
ἐπαράδιδε.

6 Ὡσὰν τοὺς εἶπεν λοιπὸν,
ὅτι ἐγὼ εἶμαι, ἐσύρθηκαν ὀ-
πίσω κ᾽ ἔπεσαν κάτω.

7 Καὶ πάλιν τοὺς ἐμετερώ-
τησε, τίνα ζητᾶτε; κ᾽ ἐκεῖνοι
εἶπαν, τ᾽ Ἰησοῦν τ᾽ Ναζωραῖον.

8 Ὁ

8 Ὁ Ἰησῦς τοῦ ἀπεκρίθη, εἶπασας ὅτι ἐγὼ εἶμαι. ἐὰν λοιπὸν ζητᾶτε ἐμένα, ἀφῆτε τούτους νὰ πᾶσιν.

9 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον εἶπεν, ὅτι ἐκείνους ὁπού μοῦ ἔδωκας, δὲν ἔχασα ἀπ' αὐτοὺς κανένα.

10 Ὁ Σίμων Πέτρος λοιπὸν ἔχων σπαθί, τὸ ἐσπάσε, καὶ ἔκοψε τὸ δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτί του τὸ δεξιόν, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δούλου ἦτον Μάλχος.

11 Ὁ Ἰησῦς λοιπὸν εἶπε τοῦ Πέτρου, βάλε τὸ σπαθί σου εἰς τὸ θηκάρι· τὸ ποτήριον ὁπού μοῦ ἔδωκεν ὁ πατήρ μου, νὰ μὴν τὸ πίω;

12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ χιλιαρχικὸν καὶ ὁ χιλίαρχος, καὶ οἱ δοῦλοι τῶν Ἰουδαίων ἐπίασαν τὸν Ἰησῦν, καὶ ἐδησάν τον.

13 Καὶ τὸν ἐπῆραν πρῶτον εἰς τὸν Ἅννα· διατὶ ὁ Ἅννας ἦτον πεθερὸς τοῦ Καϊάφα· καὶ ὁ Ἅννας τὸν ἔστειλε δεμένον εἰς τὸν Καϊάφαν· ὁ ὁποῖος Καϊάφας ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου.

14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦτον ὁπού ἐσυμβούλευε τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι συμφέρει ἕνας ἄνθρωπος νὰ χαλασθῇ διὰ τὸν λαόν.

15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἀκολουθοῦσαν τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦτον γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐμπῆκε μέσα μὲ τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ἀμὰ ὁ Πέτρος ἐστέκετον ἔξω εἰς τὴν πόρταν. ἐβγῆκε λοιπὸν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἦτον γνώριμος τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἶπε τὴν θυρωρὸν τὴν σας, καὶ ἔβαλε μέσα τὸν Πέτρον.

17 Λέγει λοιπὸν ἡ δουλεύτρα ἡ πορτάρισσα τοῦ Πέτρου, μήπως εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ τοὺς μαθητάδες τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, λέγει ἐκεῖνος, δὲν εἶμαι.

18 Καὶ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἐστέκνηαν καὶ ἄναπταν κάρβουνα, ὅτι ἦταν κρύο καὶ ἐζεστάνεσθε· καὶ ἐστέκετον καὶ ὁ Πέτρος μαζί μετ' αὐτοὺς καὶ ἐζεστάνετον.

19 Ὁ ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς μαθητάδες του, καὶ διὰ τὴν διδαχήν του.

20 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· ἐγὼ παρρησίᾳ ἐμίλησα εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ πάντα ἐδίδαξα, εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ εἰς τὸ ἱερόν, ὁπού πάντοτε μαζώνονται οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ κρυφὰ πῦθες δὲν ἐμίλησα.

21 Τί μὲ ἐρωτᾷς; ἐρώτησε ἐκείνους ὁπού μ' ἄκουσαν, τί τοὺς ἐμίλησα· νὰ ἐκεῖνοι ἠξεύρουσιν ἐκεῖνα ὁπού εἶπα ἐγώ.

22 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐκεῖνα, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας ὁπού ἐπαραστέκνετον ἐκεῖ, ἔδωκε μίαν ~~σφάλαν~~ καὶ εἶπεν, ἔτζι ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν ἀρχιερέα;

23 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, ἂν ἐσφάλα κανένα κακόν, μαρτύρησε διὰ τὸ κακόν· ἀμὰ ὡσὰν (ἐσύντυχα) καλόν, τί μὲ δέρνεις;

24 Ὁ Ἅννας λοιπὸν τὸν ἔστειλε δεμένον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἐστέκετον καὶ ἐζεστάνετον, καὶ λέγανε, μήπως εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ τοὺς μαθητάδες του; καὶ ἐκεῖνος ἀρνήθη, καὶ εἶπε, δὲν εἶμαι.

26 Λέγει

26 Λέγει ἴνας ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς τῆς ἀρχιερείας, ὁ ὁποῖος ἦτον συγγενὴς ἐκείνε ὁποῦ ἔκοψεν ὁ Πέτρος τὸ αὐτί, δὲν σε εἶδα ἐγὼ εἰς τὸ κῆπον μετ' αὐτόν;

27 Πάλιν λοιπὸν ἀρνήθηκε ὁ Πέτρος· καὶ παρευθὺς ὁ πετεινὸς ἐφώνησε.

28 Φέρνουσι λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τὸν Καϊάφα εἰς τὸ πραιτόριον· καὶ ἦτον πρωΐ, καὶ αὐτοὶ δὲν ἐμπῆκαν μέσα εἰς τὸ πραιτόριον, διὰ νὰ μὴν μιανθοῦσιν ἀλλὰ διὰ νὰ φᾶσιν τὸ πάσχα.

29 Βγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πιλάτος εἰς αὐτούς, καὶ εἶπεν, τί κατηγορίαν ἔχετε κατὰ τοῦτου τοῦ ἀνθρώπε τούτου;

30 Ἀποκρίθηκαν καὶ εἶπαν τε, ἂν δὲν ἦτον τοῦτος ὁ ἄνθρωπος κακοποιὸς, δὲν τὸν εἴχαμεν σὲ τὸ παραδώσῃ.

31 Εἶπεν λοιπὸν ὁ Πιλάτος, ἐπάρετέτον ἐσεῖς, καὶ κρῖνετε τον κατὰ τὸν νόμον σας. καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶπαν, ἐμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ σκοτώσωμεν κανένα.

32 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ τὸ ὁποῖον εἶπε σημαίνων ποίου θανάτου ἤμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

33 Ἐμπῆκε λοιπὸν πάλιν ὁ Πιλάτος εἰς τὸ πραιτόριον, καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε τε, ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, ἀπὸ λόγου σε τὸ λέγεις ἐτοῦτο, ἢ ἄλλοι σοῦ τὸ εἶπε διὰ λόγου με;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, μήπως ἐγὼ εἶμαι Ἰουδαῖος; τὸ ἔθνος τὸ ἰδικόν σου καὶ οἱ ἀρχιερεῖς σε παρέδωκάν εἰς ἐμένα· τί ἔκαμες;

36 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον· ἂν ἦτον ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον, οἱ ὑπηρέται μου θὰ ἐμάχοντο διὰ νὰ μὴν παραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους· ἀμὴ τώρα ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὲν εἶναι ἀπὸ ἐδῶ.

37 Ὁ Πιλάτος τοῦ εἶπε, τὸ λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, ἐσὺ τὸ λέγεις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι βασιλεύς· ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθηκα, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ μαρτυρήσω τὴν ἀλήθεια· ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, ἀκούει τὴν φωνήμου.

38 Λέγειλε ὁ Πιλάτος· τί εἶναι ἀλήθεια; καὶ ὁποῦ εἶπεν ἔτοῦτο, πάλιν βγῆκεν ἔξω εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει τες· ἐγὼ δὲν βρίσκω καμμίαν ἀφορμὴν εἰς αὐτόν.

39 Καὶ εἶναι συνήθεια εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ σᾶς ἀπολύσω ἕνα εἰς τὸ πάσχα· θέλετε λοιπὸν νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Καὶ πάλιν ἐκραξθη ὅλοι καὶ εἶπαν· μὴ ἐτοῦτον, ἀμὰ τὸν Βαραββᾶν· καὶ ὁ Βαραββᾶς ἦτον ἕνας λῃστής.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΤΟ'τε λοιπὸν ἐπῆρασιν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἔδειρε.

2 Καὶ οἱ στρατιῶται ἔπλεξαν ἕνα στεφάνι ἀπὸ ἀκάνθια καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ κεφάλι, καὶ τὸν ἐνδύσκαν ἕνα μάλλον κόκκινον.

3 Καὶ ἔλεγαν, χαίρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὸν ἐδέροναν.

4 Εὐῆλθε πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθεν ἔξω καὶ φορεῖ τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

6 Καὶ ὡσὰν εἶδαν λοιπὸν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώναξαν καὶ εἶπαν· σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν· λέγει τους ὁ Πιλάτος, ἐπαρετῆτον ἐσεῖς καὶ σταυρώστετον, διατὶ ἐγὼ καμίαν αἰτίαν εὑρίσκω εἰς αὐτόν.

7 Οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ ἀπεκρίθηκαν, ἐμεῖς ἐχομεν νόμον, καὶ κατὰ τὸν νόμον μας χρειάζεται νὰ ἀποθάνῃ, ὅτι ἐκαμε τὸν ἑαυτόν του Θεόν.

8 Ὅταν λοιπὸν ἄκουσεν ὁ Πιλάτος ἐτοῦτον τὸν λόγον, περισσότερον ἐφοβήθηκε.

9 Καὶ ἐμπῆκε πάλιν εἰς τὸ φραντέριον, καὶ λέγει τὸν Ἰησοῦν, ἀπὸ ποῦ εἶσαι ἐσύ; καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τοῦ ἀπεκρίθη.

10 Λέγει τοῦ ὁ Πιλάτος, μὲ ἐμένα δὲν λαλεῖς; δὲν ἠξεύρεις ὅτι ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ σταυρώσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ ἀπολύσω;

11 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, δὲν ἤθελες ἔχει ἐξουσίαν μὲ κανένα ἂν δὲν σοῦ ἦτον δεδομένον ἀπὸ πάνω· διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ παρέδωκε εἰς ἐσένα, ἔχει μεγαλήτερον ἁμαρτίαν.

12 Ἀπὸ ἐκείνου τὸν καιρὸν ἐζήτουν ὁ Πιλάτος νὰ τὸν ἀπολύσῃ· ἀμὰ οἱ Ἰουδαῖοι ἐκραζαν καὶ ἔλεγαν, ἂν ἀπολύσῃς ἐτοῦτον, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος· κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ κάμνει τὸν λόγον τοῦ βασιλέα ἐναντίεται τοῦ Καίσαρος.

13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ὡσὰν ἄκουσεν ἐτὰ τὰ λόγια, ἔβγαλεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, εἰς ἕνα τόπον ὁποῦ τὸν λέγουν λιθόστρωτον, καὶ Ἑβραϊστὶ Γαββαθᾶ.

14 Καὶ ἦτον ἡ παρασκευὴ τοῦ πάσχα καθὰ ἐπλησίαζε· καὶ λέγει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, νὰ ὁ βασιλεύς σας.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώναξαν, σύκωσε, σύκωσε, σταύρωσέτον. λέγει τους ὁ Πιλάτος, τὸν βασιλέα σας νὰ σταυρώσω; ἀπεκρίθηκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ εἶπαν, ἐμᾶς δὲν ἔχομεν βασιλέα παρὰ τὸν Καίσαρα.

16 Τότε λοιπὸν τοῦτον τὸν ἐπαρέδωκεν διὰ νὰ σταυρωθῇ. καὶ ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐπαίγδεψαν.

17 Καὶ ἰσύκωνε τὸν σταυρόν του καὶ ὄγηκεν ἔξω εἰς τὸ τόπον ὁποῦ λέγεται τοῦ κρανίου, ὁ ὁποῖος λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ.

18 Ἐκεῖ ὁποῦ τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μαζί αὐτὸν ἄλλους δύο, ἕνα ἀπὸ τοὺς μὲν μεριάν, καὶ ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καὶ τὸν μέσον τὸν Ἰησοῦν.

19 Καὶ ὁ Πιλάτος ἔγραψε καὶ ἐπαναγραφὴν, καὶ ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὸν σταυρόν· καὶ ἦτον γεγραμμένη, ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Ἐτοῦτο τοὺς ἀπαναγραφὴν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἀνάγνωσαν, διατὶ ἦτον κοντὰ εἰς τοὺς τόπον ὁποῦ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς·

καὶ ἦτον γεγραμμένον, Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, καὶ Λατινιστί.

21 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ἔλεγαν εἰς τὸν Πιλάτον· μὴ γράφῃς· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· βασιλεὺς εἶμαι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, ὅ,τι ἔγραψα, ἔγραψα.

23 Ὅταν λοιπὸν ἐσταύρωσαν οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν, ἔπῆραν τὰ ῥοῦχά του, καὶ ἔκαμαν τέσσαρα μερτικά, καθ' ἕνα στρατιώτην τὸ μερτικόν· καὶ τὸ χιτῶνα· καὶ ὁ χιτὼν ἦτον ἄραφος, ὁλόϊσος κάτω ὅλος.

24 Εἶπαν λοιπὸν ἀνάμεσόν τους ἂς μὴ τὸν σχίσωμεν, ἀλλὰ ἂς ῥίξωμεν λαχνὸν δι' αὐτόν, τίνος νὰ εἶναι· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὁποῦ λέγει· ἐμοίρασαν τὰ ῥοῦχά μου ἀνάμεσά τους· καὶ εἰς τὸν φορεσιάν μου ἔῤῥιξαν λαχνόν. οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἐκάμασιν ἔτσι.

25 Καὶ ἐστέκοντο κοντὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ, ἡ μητέρα του καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρός του, Μαρία ἡ γυναῖκα τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Ὡσὰν εἶδε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὴ μητέρα του, καὶ τὸν μαθητήν του ὁποῦ ἀγαποῦσε ὁποῦ ἐστέκοντο σιμά, λέγει εἰς τὴ μητέρα του, ὦ γύναι νὰ ὑποστῇς.

27 Ἀπὸ τότε λέγει εἰς τὸν μαθητήν, νὰ ἦτον μητέρα, καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν τὴν ἐπῆρεν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος εἰς τὸ σπίτι του.

28 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο, ὡσὰν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἀφ' ὁποῦ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ λέγει, διψῶ.

29 Λοιπὸν ἐκεῖτον ἐκεῖ ἀγγεῖον γεμάτον ξύδι· καὶ ἐκεῖνοι γεμίζοντας τὸ σφογγάρι ξύδι, καὶ ἐμπήγοντάς το εἰς τὸ καλάμι, τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ στόμα του.

30 Ὅταν λοιπὸν ἐπῆρε τὸ ξύδι, ὁ Ἰησοῦς εἶπε, τετέλειωται· καὶ συμπόνως τὸ κεφάλι του ἐπαράχωσε τὸ πνεῦμα.

31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι διὰ νὰ μὴ μείνουν τὰ κορμιὰ ἀπάνω εἰς τὸν σταυρὸν τὸ σάββατον, ἐπειδὴ ἦτον παρασκευὴ καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου ἐκείνη ἦτον μεγάλη, ἐπαρακάλεσαν τὸν Πιλάτον, διὰ νὰ τζάκισαν τὰ σκέλια τους, καὶ νὰ τοὺς συκώσουν ἀπάνω.

32 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ τῷ πρώτου ἐτζάκισαν τὰ σκέλια τα, καὶ τοῦ ἄλλου ὁποῦ ἐσταυρώθη μαζί μετ' αὐτόν.

33 Καὶ ἐρχόμενοι νὰ ἔλθουν εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὡσὰν εἶδαν ὁποῦ ἦτον ἀποθαμμένος, δὲν ἐτζάκισαν τὰ σκέλια του.

34 Ἀλλ' ἕνας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, ἐκέντησε τὴν πλευρὰν τοῦ μὲ λόγχην, καὶ παρευθὺς ἐβγῆκεν αἷμα καὶ νερόν.

35 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὸ εἶδε τὸ ἐμαρτύρησε, καὶ ἀληθινὴ εἶν' ἡ μαρτυρία του· καὶ ἐκεῖνος τὸ ξέρει ὅτι ἀλήθεια λέγει, διὰ νὰ πιστεύσετε ἐσεῖς.

36 Διατὶ αὐτὰ ἔγιναν διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὁποῦ λέγει, κόκκαλον δὲν θέλει τζακισθῇ ἀπ' αὐτόν.

37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει, θέλουν ἰδεῖ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκέντησαν.

38 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο ὁ Ἰακὼβ ὅτι ἦταν ἀπὸ τοὺ Ἀβραὰμ θαύμα, ὁ ὁποῖος ἦτον μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ ἦταν κρυμμένος διὰ τὸ φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Πιλάτον νὰ συγκατανεύσῃ τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος τοῦ ἐδόθη αὐθέντη.

39 Ἔπῆγε λοιπὸν καὶ ἐσήκωσε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἦλθε καὶ ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν Ἰησοῦν νύκτα· καὶ ἔφερεν ἕνα μίγμα, σμύρνα καὶ ἀλόη ὡσὰν ἑκατὸν λίτρες.

40 Ἔπῆρεν λοιπὸν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδεσέν το μὲ σινδόνια μαζὶ μὲ τὰ μυριστικὰ καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

41 Καὶ ὅπου εἰς τὸ τόπον ὁπὰ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς ἦτον κῆπος, καὶ μέσα εἰς τὸν κῆπον, ἦτον ἕνα μνῆμα καινούργιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκόμη κανένας δὲν ἐβλήθη.

42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἔβαλαν τὸν Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων· διατὶ ἦτον τὸ μνῆμα κοντά.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν σαββάτων, ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ τὴν αὐγὴν ὁπὰ ἦτον ἀκόμη σκοτάδι, εἰς τὸ μνῆμα, καὶ βλέπει τὴν πέτραν συγκατανεύμενον ἀπὸ τὸ μνῆμα.

2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον, καὶ τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὁπὰ ἀγαποῦσε ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τους, ἐσήκωσαν τὸν Κύριον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ δὲν ἠξεύρομεν πῦ τὸν ἐβάλαν.

3 Βγῆκαν λοιπὸν ἔξω ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντουν εἰς τὸ μνῆμα.

4 Καὶ ἔτρεχεν καὶ οἱ δύο μαζὶ ἀμὴ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἐπροφθασε γληγορώτερα ἀπὸ τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ σκύβοντας, βλέπει ὅτι τὰ ἐκεῖστηκαν τὰ σινδόνια, ὅμως δὲν ἐμπῆκε (μέσα)

6 Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶντας τον, καὶ ἐμπῆκεν μέσα εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὰ σινδόνια ὁπὰ ἐκεῖστηκαν.

7 Καὶ τὸ μανδύλι, τὸ ὁποῖον ἦτον εἰς τὸ κεφάλι τοῦ, δὲν ἦτον ἀπλὰ μὲ τὰ σινδόνια κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς τυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε λοιπὸν ἐμπῆκε μέσα καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὁπὰ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσε.

9 Διατὶ ἀκόμη δὲν ἤξευρεν τὴν γραφὴν, ὅτι κάμνει χρεία αὐτοὺς νὰ ἀναστηθῇ ἀπὸ νεκρούς.

10 Ἐγύρισαν πάλιν οἱ μαθηταῖς, εἰς τοὺς ἐδικούς τους.

11 Καὶ ἡ Μαρία ἐστέκουτον ἔξω εἰς τὸ μνῆμα, καὶ ἔκλαιεν· ὡσὰν ἔκλαιε λοιπὸν ἐπροσκύψεν εἰς τὸ μνῆμα.

12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους ὁπὰ ἐκαθοῦντουν μὲ ἄσπρα ῥοῦχα, ἕνα εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἕνα εἰς τὰ ποδάρια, ἐκεῖ ὁπὰ ἐκεῖστηκαν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγοντας ἐκεῖνοι, ὦ γυναῖκα τί κλαίεις; λέγει τους, ὅτι ἐσήκωσαν τὸν αὐθέντη μας, καὶ δὲν ἠξεύρω πῦ τὸν ἐβάλαν.

14 Καὶ ὡσὰν εἶπεν αὐτὰ, ἐγύρισε ὀπίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν ὁπὰ ἐστέκε· καὶ δὲν ἠξεύρει ὅτι ἦτον ὁ Ἰησοῦς.

15 Λέ-

15 Λέγει τω ὁ Ἰησᾶς, Τί γυναῖκα, διατὶ κλαίεις; τίνα ζητᾶς; ἐκείνη λογιζομένη ὅτι εἶναι ὁ φερολόγος, τῷ λέγει αὐθέντη, ἂν ἐσὺ τὸ ἐβάστασες εἰπέ μοι πῦ τὸ ἔβαλες, κὴ ἐγὼ θέλω τὸ συκώσω.

16 Λέγει τω ὁ Ἰησᾶς, Μαρία. ἐκείνη ἐγύρισε, κὴ λέγει ἐβραϊστί· Ραββονί· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, διδάσκαλε.

17 Λέγει τω ὁ Ἰησᾶς, μὴν πιάνεις, διατὶ ἀκόμη δὲν ἀνέβηκα εἰς τὸ πατέρα μου· ἀμὰ σύρε εἰς τοὺς ἀδελφάτσι μου κὴ εἰπὲ τως ἀνεβαίνω εἰς τὸ πατέρα μου κὴ πατέρασι, κὴ Θεόμου κὴ Θεόνασι.

18 Ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαλινὴ κὴ εἶπεν ἐΐτζα εἰς τοὺς μαθητάδες, ὅτι ἴδα τὸ Κύριον, κὴ πὼς τ' εἶπεν αὐτὰ τὰ λόγια.

19 Ὅταν ἐβράδιασε λοιπὸν τὴν ἡμέρα ἐκείνη τὴ πρωτινὴ τῆς ἐβδομάδος, ὅντας οἱ πόρτες σφιγμένες, ἐκεῖ ὅπου ἤταν οἱ μαθητάδες μαζωμένοι διὰ τὸ φόβο τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, κὴ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, κὴ λέγει τως, εἰρήνη εἰς ἐσᾶς.

20 Καὶ ἀφὰν εἶπε ἐΐτζη τὴ λόγια, ἔδειξε τὰ χέρια του, κὴ τὴ πλευρά του· κὴ οἱ μαθητάδες ἐχάρηκαν ἀφὰν εἶδαν τὸ Κύριον.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλι ἔδω εἶπεν, εἰρήνη εἰς ἐσᾶς· καθὼς μὲ ἔστειλεν ὁ πατὴρ, κὴ ἐγὼ πέμπω ἐσᾶς.

22 Καὶ ἀφὰν εἶπεν ἐΐτζη ἐφύσησεν εἰς αὐτοὺς κὴ εἶπε, λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Καὶ ὁποίων ἁμαρτίας συγχωρᾶτε, ἔνας συγχωρεμένες, κὴ ὁποίων κρατᾶτε, ἔν) κεκατημένες.

24 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, σὰ ἦταν ἐκεῖ μαζὶ αὐτοὺς, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγάτσι λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθητάδες, ἴδαμεν τὸ Κύριον. κὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν, ἂν σὰν ἰδῶ εἰς τὰ χέρια τὰ σημάδια τῶν καρφίων, κὴ ἀν δὲν βάλλω τὸ δάκτυλόμου εἰς τὰ σημάδια τῶν καρφίων. κὴ ἂν σὰν βάλλω τὸ χέρι μου εἰς τὴ πλευρά του, σὰν θέλω πιστέψῃ.

26 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες, πάλι ἦταν οἱ μαθητάδες μέσα. κὴ ὁ Θωμᾶς μετ' αὐτοὺς· κὴ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἐνῶ αἱ πόρτες σφιγμένες, κὴ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, κὴ εἶπεν, εἰρήνη εἰς ἐσᾶς.

27 Ἔπειτα λέγει εἰς τὸ Θωμᾶν· φέρε τὸ δάκτυλόσου ἐδῶ, κὴ ἴδε τὰ χέρια μου, κὴ φέρε τὸ χέρι σου κὴ βάλλετο εἰς τὴν πλευρά μου· κὴ μὴν γένεσαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς κὴ εἶπεν τω, ὁ Κύριός μου, κὴ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει τω ὁ Ἰησοῦς· διατὶ μὲ ἴδες Θωμᾶ, πιστεύσεις καλοτυχεῖ ἔν) ἐκεῖνοι ἔπιάν) ἴδουν κὴ πιστεύσουν.

30 Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἐμπροστὰ εἰς τοὺς μαθητάδες του, τὰ ὁποῖα δὲν ἔν) γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.

31 Καὶ ἐΐτζη ἔν) γράφτηκαν δι' νὰ πιστεύσετε, ἐπὶ ὁ Ἰησοῦς ἔν) ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κὴ διὰ νὰ ἔχετε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομά του.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα πάλιν ἐφανέρωσε τοῦ λόγου ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος, καὶ ἐφανέρωσε τοιουτοτρόπως.

2 Ἦσαν μαζί ὁ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁποὺ λέγεται Δίδυμος· καὶ Ναθαναὴλ ὁποὺ ἦτον ἀπὸ τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου· καὶ ἄλλοι δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του.

3 Λέγει τους ὁ Σίμων Πέτρος, ἐγὼ πάγω νὰ ψαρέψω· λέγουσι οἱ ἄλλοι, ἐρχόμεθα καὶ ἐμεῖς μαζί σου· βγῆκαν ἐξέως καὶ ἐμπῆκαν εἰς τὸ καΐκι εὐθύς, καὶ ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπιάσαν πάποτε.

4 Καὶ ὅταν ἐξύσηξεν, ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ παραγιάλι, ὅμως οἱ μαθηταὶ δὲν ἠξεύρασιν ὅτι ἦτον ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, παιδία, μήτε ἔχετε πάποτε φαγωσάρι; ἀπεκρίθησάν του, ὄχι.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺ εἶπε· ῥίξετε τὸ δίκτυον εἰς τὴν δεξιὰν μερίδα τοῦ καϊκίου, καὶ θέλετε εὕρει. ἔῤῥιξάν το λοιπόν, καὶ πλέον δὲν ἠμποροῦσαν νὰ τὸ σύρωσι ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ψαριῶν.

7 Ὁ μαθητὴς λοιπὸν ἐκεῖνος ὁποὺ ἀγάπαν ὁ Ἰησοῦς, λέγει τῷ Πέτρῳ, ὁ Κύριος εἶν. καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἀφοῦ ἄκουσεν ὅτι ὁ Κύριος εἶν, ἐζώσε τὸ ὑποκάμισόν του, διατὶ ἦτον γυμνός, καὶ ἔῤῥιξε τοῦ λόγου εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ δὲ ἦλθαν μὲ τὸ καΐκι, διατὶ δὲν ἦτον μακρὰ ἀπὸ τὴν γῆν, ἀλλὰ ὡσὰν διακόσιες πῆχες, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ψαριῶν.

9 Ὡσὰν βγῆκαν λοιπὸν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσι κάρβουνα ἐστημένα ἐκεῖ, καὶ ψάρι ὁποὺ ἐκείτετον ἀπάνω εἰς τὰ κάρβουνα, καὶ ψωμί.

10 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, φέρετε ἀπὸ τὰ ψάρια ὁποὺ ἐπιάσατε τώρα.

11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, γεμάτον ψάρια μεγάλα ἑκατὸν πενήντα τρία· καὶ τόσα ὁποὺ ἦταν, δὲν ἐῤῥάγη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς, ἐλᾶτε, φᾶτε. καὶ κανένας δὲν ἐτόλμησεν ἀπὸ τοὺς μαθητάς του νὰ τὸν ἐξετάξῃ, ἐπειδὴ ἠξεύρασιν ὅτι ἦτον ὁ Κύριος.

13 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπῆρε τὸ ψωμί, καὶ τοὺ τὸ ἔδωσε, καὶ τὸ ψάρι ὁμοίως.

14 Ἐτοῦτη ἦτον τώρα τρίτη φορὰ ὁποὺ ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του, ἀφοῦ τὰναστήθη ἀπὸ νεκρούς.

15 Ἀφοῦ λοιπὸν ἔφαγαν, λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα Πέτρον· ὦ Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με περισσότερον ἀπὸ τούτους; λέγει του, ναὶ αὐθέντη· ἐσὺ ἠξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. λέγει του, βόσκε τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει του πάλιν δεύτερον ὦ Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ. ἀγαπᾷς με; λέγει του, ναὶ αὐθέντη· ἐσὺ ἠξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. λέγει του, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει του τὸ τρίτον· ὦ Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι τοὺ εἶπεν τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ λέγει του· αὐθέντη, ἐσὺ ἠξεύρεις ὅλα, ἐσὺ γνωρίζεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. λέγει του ὁ Ἰησοῦς, βόσκε τὰ πρόβατά μου.

18

9 ἀνθρακοφωλιὰν

3 μονόξυλον.

6 βάλετον. μονόξυλ.

7 ἀράγε.
ἀπομάτων

8 μονόξυλον.
μακρὰ.

18 Βέβαια βέβαια σᾶ λέγω, ὅταν ἦσαν νεώτερος, ἐζώνεσεν τὸν καὶ ἐπερπάτεις ὅπου ἤθελες· ἀμὰ ὅταν γηράσῃς, θέλεις ἁπλώσῃ τὰ χέρια σου, καὶ ἄλλος θέλει σὲ ζώσῃ, καὶ θέλεις πάγει ἐκεῖ ὅπου σὲν θέλεις.

19 Καὶ τοῦτο τὸ εἶπε σημαδεύοντας μὲ τί λογῆς θάνατον θέλει δοξάσῃ τὸν Θεόν· καὶ ἀφοῦ εἶπεν τοῦτο, λέγει τον, ἀκολούθα μου.

20 Καὶ γυρίζοντας ὁ Πέτρος βλέπει ὅπου ἀκολουθοῦσεν ὁ μαθητὴς ὁποῦ ἀγάπαν ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθος του εἰς τὸ δεῖπνον, καὶ εἶπεν, αὐθέντη, ποῖος εἶναι ὁποῦ σὲ παραδίδει;

21 Ὡσὰν εἶδεν ὁ Πέτρος τὸν τοῦτον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· αὐθέντη, ἀμὰ τοῦτος τί (θέλει γένει;)

22 Λέγει τον ὁ Ἰησοῦς, ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ στέκῃ αὐτὸς ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθω, τί σᾶ πάγει ἐσένα; ἐσὺ ἀκολούθα μου.

23 Βγῆκεν λοιπὸν ἔξω ὁ λόγος ἐντοῦτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκῃ· ἀμὰ δὲν τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν ἀποθνήσκῃ, ἀλλὰ ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ στέκεται ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθω, τίσα μάλλῃ ἐσένα;

24 Ἐντοῦτος εἶν' ὁ μαθητὴς ὁποῦ μαρτυρᾷ διὰ ἐντοῦτα, καὶ ἔγραψεν ἐντοῦτα, καὶ ἠξεύρομεν ὅτι ἀληθινὴ εἶν' ἡ μαρτυρίατε.

25 Καὶ εἶν' καὶ ἄλλα πολλὰ ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα ἐὰν γραφοῦνται καθ' ἕνα, λογιάζω ὡς ἐγὼ ὁποὺς ὁ κόσμος ἤθελε χωρέσῃ τὰ βιβλία ὁποῦ ἤθελαν γραφῆ. Ἀμὴν.

Αἱ ΠΡΑΞΕΣ
Τῶν Ἁγίων ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

ΤΟ, ὦ Θεόφιλε, ἔγραψα τὸν πρῶτον λόγον διὰ ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κάμῃ καὶ νὰ διδάσκῃ.

2 Ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁποῦ ἀνελήφθη ἔχοντας καὶ νὰ ἐπαραγγείλῃ διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου τοὺς ἀποστόλους, ὁποὺς ἐκλεξε νὰ διδάξουν.

3 Εἷς οὓς καὶ παρέστησεν τὸν ἑαυτόν του ζωντανὸν, μὲ πολλὰ σημάδια, φανερώνοντας εἰς αὐτοὺς, καὶ λέγοντας τὰ πράγματα τῆ βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συνυχαριστούμενος μὲ αὐτοὺς τοὺς ἐπαράγγειλεν, λέγοντας· Ἰσωσθῆτε νὰ μὴν χωρίσετε, ἀλλὰ νὰ περιμένετε τὸ ὑπόσχεμον τοῦ πατρός, τὸ ὁποῖον ἀκούσατε ὅπου σᾶς εἶπα.

5 Ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισεν μὲ νερόν· ἀμὰ ἐσεῖς θέλετε βαπτισθῆ μὲ Πνεῦμα ἅγιον, εἰς ὀλίγαις ἡμέραις.

6 Οἱ

6 Οἱ Ἀπόστολοι λοιπὸν ἔσον-
τας νὰ μαζωχθοῦσιν εἰς μίαν
μερίδα τὸν ἐρωτοῦσαν λέγοντες·
αὐθέντη, τάχα εἰς τὸν χαιρὸν
τοῦτον ἀποκαθιστάνεις τὴν βα-
σιλείαν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσ-
ραὴλ;
7 Καὶ λέγει τους, δὲν εἶναι
ἐδικόν σας νὰ γνωρίζετε χρό-
νους, ἢ καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὁ πα-
τὴρ τοὺς ἔθεσεν εἰς τὴν ἐξουσί-
αν του.
8 Ἀλλὰ ὡσὰν ἔλθη τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς ἐσᾶς, θέ-
λετε πάρει δύναμιν ἀπ' αὐτό·
καὶ θέλετε εἶσθαι μαρτυρές μου,
καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς
ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς τὴν
Σαμάρειαν, καὶ ἕως εἰς τὴν ἄ-
κραν τῆς γῆς.
9 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα,
βλέποντας ἐκεῖνοι, ὑψώθη· καὶ
ἕνα σύννεφον τὸν ἐπῆρεν ἀπ' ὀμ-
προστά ἀπὸ τὰ μάτιά τους.
10 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐστέκουνταν
καὶ ἔβλεπαν ἀπάνω εἰς τὸν οὐρα-
νὸν, πηγαίνοντας ἐκεῖνος, καὶ
νὰ καὶ δύο ἄνδρες καὶ ἐστάθηκαν
σιμὰ εἰς αὐτοὺς μὲ ῥοῦχα ἄ-
σπρα.
11 Οἱ ὁποῖοι καὶ εἶπαν, ὦ
ἄνδρες Γαλιλαῖοι, διατὶ στέκε-
στε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν,
ἐτοῦτος ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ ἀνελή-
φθηκεν ἀπὸ σᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν,
τέτοιας λογῆς θέλει ἔλθει πά-
λιν, καθὼς τὸν εἴδετε πηγαίνοντα
εἰς τὸν οὐρανόν.
12 Τότε ἐγύρισαν εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὸ ὄρος ὁποῦ
ἐκράζετον Ἐλαιῶν, τὸ ὁποῖον
εἶναι σιμὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ
ἔχοντας διάστημα στράταν σαβ-
βάτου.
13 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκαν εἰς
τὸ σπίτι, ἀνέβηκαν εἰς τὸ ἀνώ-
γεον, ὁποῦ ἐκάθουνταν ὁ Πέτρος
καὶ ὁ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης καὶ
Ἀνδρέας, καὶ Φίλιππος καὶ ὁ
Θωμᾶς καὶ Βαρθολομαῖος καὶ
ὁ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλ-
φαίου, καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, καὶ
Ἰούδας Ἰακώβου.
14 Ἐτοῦτοι ὅλοι ἐπροσκαρ-
τεροῦσαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν προ-
σευχὴν καὶ εἰς τὴν δέησιν,
μαζὶ μὲ ταῖς γυναῖκας, καὶ μὲ
τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα τοῦ
Ἰησοῦ, καὶ μὲ τοὺς ἀδελφούς του.
15 Καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις ταύ-
ταις, ἐσηκώθη ὁ Πέτρος εἰς τὸ
μέσον τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπεν
(καὶ ἦτον πλῆθος, εἰς μίαν
μερίδα, ὡς ἑκατὸν εἴκοσι ὀνο-
μάτοι.)
16 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔ-
καμνε χρεία νὰ πληρωθῇ ἡ
γραφὴ ἐτούτη, τὴν ὁποίαν ἐ-
προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
διὰ μέσου τοῦ στόματος τοῦ Δα-
βὶδ, διὰ τὸν Ἰούδα ὁποῦ ἔγινεν
ὁδηγὸς εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐπίασαν
τὸν Ἰησοῦν·
17 Διατὶ ἦτον λογαριασ-
μένος μετ' ἐμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὸν
λαχμὸν τῆς ὑπηρεσίας ἐτούτης.
18 Ἐτοῦτος λοιπὸν ἀπό-
κτησεν ἕνα χωράφι ἀπὸ τὴν
πληρωμὴν τῆς ἀδικίας· καὶ ἔπε-
σε προύμυτα, καὶ ἔσκασεν εἰς
τὴν μέσην, καὶ ἐχύθηκαν ἔξω
ὅλα τὰ ἐντόσθιά του.
19 Καὶ τοῦτο ἐγνωρίσθη εἰς
ὅλους ὁποῦ κατοικοῦν εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ· τόσον ὁποῦ ἐκα-
λέσθη τὸ χωράφι ἐκεῖνο, εἰς
τὴν γλῶσσαν τὴν ἐδικήν τους
Ἀκελδαμά· ὡσὰν νὰ εἰπῇς
χωράφι αἵματος.
20 Διατὶ εἶναι γραμμένον
εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν·
ἂς γένῃ ἡ κατοικία του ἔρημος,

καὶ

ς
ἀποκαθιστάνεις
ιε
ὀνομάτοι.
ζ
σύννεφον
ὀμπροστά
ι
μεταξωτά
ιζ συναριθμημένος.
ιη σχοινί.

καὶ δὲ μιὰ εἶναι καινὰς, ὅπως νὰ κατοικῇ εἰς αὐτὰς· καὶ τὸ ἐπίσκοπάτο, δὲς τὸ πάρη ἄλλος.

21 Κάμνει χρεία λοιπὸν ἀπὸ ἐκείνες τοὺς ἄνδρες ὁποὺ ἦλθαν μετέμας, εἰς ὅλον τὸν καιρὸν, ὅπου ἐπῆγε καὶ ἐβγῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ αὐθέντης ὁ Ἰησοῦς.

22 Ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη, ἕως τὴν ὥραν ὁποὺ ἐπῆρεν ἀπὸ μέσον ἀπὸ ἀνάλημψιν ἀπὸ μᾶς, ἕνας ἀπὸ τούτους μαζὶ μετέμας νὰ γένῃ μάρτυρας τῆς ἀναστάσεώς του.

23 Καὶ ἔβαλαν δύο, τὸν Ἰωσὴφ ὁπού ὀνομάζετον Βαρσαβᾶν, ὁποὺ ὀνομάζετον Ἴουστος, καὶ τὸν Ματθίαν.

24 Καὶ προσεύχόμενοι εἶπαν· ἐσύ, ὦ αὐθέντα, ὁπού γνωρίζεις τὰς καρδίας ὅλων, φανέρωσε ἐκεῖνον ὁπού ἐδιάλεξες ἀπὸ τούτους τοὺς δύο τὸν ἕνα.

25 Νὰ πάρῃ τὸν λαχὸν τῆς ὑπηρεσίας ἐτούτης καὶ τοῦ ἀποστολῆς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπαρέβη ὁ Ἰούδας, νὰ πάγῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔβαλαν λαχνούς, καὶ ἔπεσεν ὁ λαχὸς εἰς τὸν Ματθίαν, καὶ ἐλογαριάσθη μαζὶ μὲ τοὺς ἕνδεκα ἀποστόλους.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ὅταν ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς πεντηκοστῆς, ἦταν ὅλοι μαζωμένοι ὁμοψύχως εἰς ἕνα τόπον.

2 Καὶ παρευθὺς ἦλθε μία βοὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὡσὰν νὰ ἤρχετον φυσήματα δυνατὰ, καὶ ἐγέμισε τὸ σπίτι ὁπού ἐκαθήμεθε.

3 Καὶ τοὺς ἐφάνηκαν γλῶσσες ὁπού ἐδιαμοιράζοντουσαν ὡσὰν φωτιὰ, καὶ ἐκάθισεν ἀπάνω εἰς καθ' ἕνα ἀπ' αὐτούς.

4 Καὶ ἐγέμισαν ὅλοι Πνεῦμα Ἅγιον, καὶ ἄρχισαν νὰλαλοῦν ξέναις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα τοὺς ἔδιδε νὰ λαλοῦν.

5 Καὶ ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἄνδρες Ἰουδαῖοι θεοσεβεῖς, ἀπὸ κάθε λογῆς ἔθνος ὁποὺ κάτω εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ ὡσὰν ἔγινεν ἡ φωνὴ ἐκείνη, ἐμαζώχθη τὸ πλῆθος καὶ ἐσυγχύθη, ὅτι ἄκουε καθ' ἕνας ὁποὺ ἐσωτυχέναν τοὺς γλῶσσαντος.

7 Καὶ ἐτρόμαζαν ὅλοι καὶ ἐθαύμαζαν καὶ ἔλεγαν ἴνας εἰς τὸν ἄλλον· δὲν εἶναι ὅλοι οὗτοι ὁποὺ σωτυχέναν Γαλιλαῖοι.

8 Καὶ πῶς ἐμεῖς τοὺς ἀκούομεν πᾶσα ἕνας τοὺς ἰδικούς μας γλώσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννηθήκαμεν;

9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι, καὶ Ἐλαμῖται, καὶ ἐκεῖνοι ὁποὺ κατοικοῦσι τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον, καὶ τὴν Ἀσίαν.

10 Τὴν Φρυγίαν, καὶ Παμφυλίαν, τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης, ὁποὺ εἶναι ἀγνάντια εἰς τὴν Κυρήνην· καὶ οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ξένοι, Ἰουδαῖοι τε καὶ προσήλυτοι.

11 Κρητικοὶ, καὶ Ἀράβιοι, γροικοῦμεν ὁποὺ λέγουν αὐτοὶ, μὲ τὰ γλώσσαις τῆς ἐδικαίας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ὅλοι ἐθαύμαζαν περισσὸν καὶ ἀπορῶσθε, λέγοντας ἴνας εἰς τὸν ἄλλον, τί θέλῃ νὰ εἶναι τοῦτο;

13 Καὶ ὄχλοι ἐμπαίζοντας, ἔλεγαν ὅτι γλεύκους μεμεθύσμενοι.

14 Καὶ ὁ Πέτρος ἱστάμενος σὺν τοῖς ἕνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἱερουσαλήμ, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.

15 Οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας.

16 Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνιασθήσονται ἐνύπνια.

18 Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσιν.

19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.

20 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.

21 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἐὰν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζαρηνὸν ἄνδρα ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, μὲ δυνάμεις, καὶ μὲ τέρατα, καὶ μὲ σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ αὐτοῦ ἀνάμεσα εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ αὐτοὶ ἐξεύρετε καὶ ἴστε·

23 Τοῦτον παραδοθέντα μὲ τὴν ὡρισμένην βουλὴν καὶ μὲ τὴν προγνωσίαν τοῦ Θεοῦ, προσπήξαντες ἀνείλετε διὰ χειρὸς ἀνόμων ἀνδρῶν σταυρώσαντες·

24 Τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου· εἰς ὃσον ἦτον ἀδύνατον νὰ κρατῆται ὑπ' αὐτοῦ.

25 Διατὶ λέγει ὁ Δαβὶδ εἰς αὐτόν· προεῖδον τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου πάντοτε, ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν δεξιάν μου, διὰ νὰ μὴν σαλευθῶ·

26 Διὰ τοῦτο ἡ καρδία μου εὐφράνθη, καὶ ἠγαλλίασεν ἡ γλῶσσά μου· καὶ ἀκόμη καὶ τὸ σῶμά μου θέλει κατοικήσει μὲ ἐλπίδα.

27 Διατὶ δὲν θέλεις ἀφήσει τὴν ψυχήν μου εἰς τὸν ᾅδην, οὐδὲ θέλεις δώσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἰδῇ διαφθοράν.

28 Ἐγνώρισέ μοι τὰς ὁδοὺς τῆς ζωῆς· θέλεις μὲ γεμίσει χαρᾶς διὰ μέσου τοῦ προσώπου σου.

29 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοί, ἠμπορεῖτε νὰ εἴπωμεν μὲ παρρησίας εἰς ὑμᾶς διὰ τὸν πατριάρχην Δαβίδ, ὅτι καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐθάφθη, καὶ τὸ μνῆμα του εἶναι εἰς ἡμᾶς ἕως τὴν ἡμέραν ταύτην.

30 Ὄντας λοιπὸν προφήτης καὶ ἠξεύρων, ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ ὤμοσεν ὅρκον, ὅτι ἀπὸ καρπὸν

13 μεθυσμένοι

πὸν τ̃ μίσιστυ, νὰ ἀπερίσπα-
στ̃ Χριςὸν κ̃ σύκα, κ̃ νὰ τ̃ ὁ Θεὸς μα-
καρίση εἰς τ̃ ἀθανασίαν.

31 Προβλημαϊζόντως ἐλάλη-
σε λοιπὸν τὸν ἀνθρωπον τ̃ Χριςὸ, ὅτι διὰ τ̃ ἀπιςίαν τ̃ νὰ μὴ
μπορῇ εἰς τ̃ ἄβυσσον· διὰ τὸ ὁποῖον
ἐδὲν ἠμποροῦσε.

32 Ἐπῆγε τ̃ Ἰησοῦν ἐςησαν ὁ Θεὸς, τὸ ὁποῖον ὅλοι ἐμεῖς ἔμεθε μάρτυρες.

33 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἔρριτας τὰ ὑγρὰ μὲ τὴν δύξαν τ̃ Θεοῦ· κ̃ νὰ πάρῃ ὁπὸ τ̃ πατέρα τὸ ταξίμιον τ̃ ἁγίου Πνεύματος, ἐξέχυσεν αὐτὸ ὁποῦ βλέπετε κ̃ ἀκούετε ἐσεῖς τορα.

34 Διατὶ ὁ Δαυῒδ δὲν ἀνέβη εἰς τὸν ὐρανὸν· ἀμὰ αὐτὸς λέγει· εἶπεν ὁ Κύριος τ̃ Κύριόμε, κάθε ἐκ δεξιῶμε,

35 Ἕως ὅπου νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σε σκαμνὶ εἰς τὰ ποδάρια σε.

36 Ἂς γνωρίζῃ λοιπὸν ὅλον τὸ σπίτι τ̃ Ἰσραὴλ σιγουρόως, ὅτι ἐτὸν τὸν Ἰησοῦν τὸν ὁποῖον ἐσεῖς ἐσταυρώσατε, ὁ Θεὸς τὸν ἔκαμε κ̃ Δεσπότην κ̃ Χριςόν.

37 Καὶ ἀσὰν τὰ ἄκουσαν ἐκατανύχθη ἡ καρδιάτους, κ̃ εἶπαν εἰς τὸν Πέτρον κ̃ τοὺς λοιποὺς ἀποςόλους, τί νὰ κάμωμε, ὦ ἄνδρες ἀδελφοί·

38 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς εἶπε, μετανοήσατε, κ̃ ἂς βαπτισθῇ καθ' ἕνας ἀπὸ σᾶς εἰς τὸ ὄνομα τ̃ Ἰησοῦ Χριςοῦ εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν, κ̃ θέλετε πάρει τ̃ δωρεὰν τ̃ ἁγίου Πνεύματος.

39 Διατὶ εἰς ἐσᾶς εἶναι τὸ ταξίμιον κ̃ εἰς τὰ παιδιά σας κ̃ εἰς ὅλες τοὺς μακρυνοὺς, ὁσους ἂν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεός μας.

40 Καὶ μὲ ἄλλα λόγια περισσότερα τοὺς ἐμαρτύρα, κ̃ τοὺς ἐπαρακάλα λέγοντας, φυλαχθῆτε ἀπὸ τὴν γενεὰν ἐτοῦτην τὴν διεφθαρμένην.

41 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐδέχθηκαν τ̃ λόγον τ̃ μετὰ χαρᾶς, ἐβαπτίσθηκαν, κ̃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπροσετέθηκαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ποντὰ πρὸς χιλιάδες ψυχαῖς.

42 Καὶ ἐμαπαρέσθη, εἰς τ̃ διδαχὴν τ̃ ἀποςόλων, εἰς τὴν κοινωνίαν κ̃ εἰς τὸ κόλλυμαν τ̃ ψωμίν, κ̃ εἰς τ̃ προσευχαῖς.

43 Καὶ κάθε ψυχὴ ἐφοβᾶτον· κ̃ πολλὰ τέρατα κ̃ σημεῖα ἐγίνοντον διὰ μέσον τ̃ ἀποςόλων.

44 Καὶ ὅλοι ὁποῦ ὀπίσθιαστον, ἤτανε εἰς ἕνα τόπον, κ̃ εἶχαν ὅλα κοινά·

45 Καὶ τὰ κτήματα κ̃ τὰ ὑπάρχοντάτε τὰ ἐπωλοῦσθε, κ̃ τὰ ἐμοίραζεν εἰς ὅλες, ὅτι κ̃ ἂν ἤθελε χρειασθῇ πάντα ἕνας.

46 Καὶ πᾶσα ἡμέρα ἐσκεύαν εἰς τὸ ἱερὸν ὁμοθύμως· κ̃ κάθε εἷς φαμὲ ὁπὸ σπίτι εἰς σπίτι, ἐμετεδόμοζαν τροφὴν μὲ χαρὰν, κ̃ μὲ ἁπλότη καρδίαν.

47 Ὑμνοῦσε τ̃ Θεὸν, κ̃ ἔχοντες παῤῥησίαν κ̃ χάριν εἰς ὅλον τ̃ λαὸν, κ̃ ὁ Κύριος ἐπροσέτιθεν πᾶσα ἡμέρα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνους ὁπῦ ἐμέλλαν νὰ σωθοῦσι.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ' ὁ Πέτρος κ̃ ὁ Ἰωάννης ἐδέβαιναν μαζὶ εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τ̃ ὥραν τ̃ προσευχῆς τ̃ ἐννάτην. 2

2 Καὶ κάποις ἄνθρωπος, ὁπῶς ἦτον κυτζὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆ μάνας τῆ βαστοῦναν, τὸν ἔβανα κάθε ἡμέραν εἰς τὴν πόρταν τοῦ ἱεροῦ, ὁπῶς ἔλεγεν ἐλεημοσύνη ἀπ' ἐκείνους ὁπῶ ἐμπήνασιν εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὁ ὁποῖος ὡσὰν εἶδε τὸν Πέτρον κὴ Ἰωάννην, ὁπῶ ἐμέλλασι νὰ ἐμπῆσιν εἰς τὸ ἱερὸν, ἐζήτα ἐλεημοσύνη.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἀναλέχνησεν εἰς αὐτὸν μαζὶ μὲ τὸν Ἰωάννην κὴ εἶπε· κοχάσε εἰς ἐμᾶς.

5 Καὶ ἐκεῖνος εἶχε τὸ μετιάτε εἰς αὐτοῦ, ἀναμήνοντας νὰ πάρη τίποτες ἀπ' αὐτοῦ.

6 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· ἀσήμι κὴ χρυσάφι δὲν ἔχω· ἀμὰ ἐκεῖνο ὁπῶ ἔχω ἐκεῖνο σοῦ δίδω· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζαρέτ σύκω περπάτα.

7 Καὶ πιάνοντάς τον ἀπὸ τὸ δεξιὸν χέρι τοῦ ἐσύκωσε· κὴ παρευθὺς ἐστερεώθηκαν οἱ πατοῦσές τε, κὴ οἱ ἀστραγάλοντε.

8 Καὶ πηδῶντας ἐστάθη κὴ ἐπερπάτει· κὴ ἐμπῆκε μαζὶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν περπατῶντας κὴ πηδῶντας κὴ ὑμνοῦντας τὸν Θεόν.

9 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς τὸν εἶδεν ὁπῶ ἐπερπάτει κὴ ὕμνει τὸν Θεόν.

10 Καὶ τὸν ἐγνώριζαν πῶς ἦτον ἐκεῖνος ὁπῶ ἐκαθένταν εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν τοῦ ἱεροῦ ζητῶντας ἐλεημοσύνη· κὴ ἐπολλὰ ἐθαύμασαν, κὴ ἔμειναν ἐκστατικοὶ εἰς ἐκεῖνο ὁπῶ τοῦ ἐτύχησε.

11 Καὶ ὁ κυτζὸς ὁπῶ ἰαθῆκε ἤμενεν ἀχώριστος τὸν Πέτρον κὴ Ἰωάννην, κὴ ὁ λαὸς ὅλος ὄντας ἐκπεπλημμένος ἔτρεξεν εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν καμάραν ὁπῶ ἐκρέζεται τοῦ Σολομῶντος.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ὡσὰν εἶδεν ἔπατε, εἶπεν εἰς τὸν λαὸν, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζεσθε εἰς αὐτό; ἢ τί ἀναπρανίζεται εἰς ἐμᾶς, ὡσὰν νὰ τὸ ἐκάμαμε μὲ δυνάμιν ἢ εὐσέβειαν ἰδικήμας νὰ περπατῆ αὐτός.

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ κὴ Ἰσαὰκ κὴ Ἰακὼβ· ὁ Θεὸς τῶ πατέρων μᾶς ἐδόξασε τὸ παιδί τε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἐσεῖς τὸν ἐπαραδώκατε κὴ τὸν ἀρνηθήκατε ὁμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Πιλάτου, ὁπῶ ἔκρεινεν ἐκεῖνον νὰ τὸν λύση.

14 Ἀμὰ ἐσεῖς ἀρνηθήκατε τὸν ἅγιον κὴ δίκαιον, κὴ ἐζητήσατε νὰ σᾶς χαρίσεν ἕνα φόνια.

15 Καὶ ἐκεῖνον ὁπῶ ἦτον ἀρχηγὸς τῆ ζωῆς τὸν ἐσκοτώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς· τοῦ ὁποίου ἐμεῖς εἴμεστε μάρτυρες.

16 Καὶ εἰς τὴν πίστιν τῆ ὀνόματός τε, τὸ ὄνομά τε ἐστερέωσεν ἐτοῦτον, τὸν ὁποῖον βλέπετε κὴ ἐξεύρετε· κὴ ἡ πίστις ὁπῶ ἔστιν δι' αὐτοῦ τοῦ ἔδωκεν ὁλοτελῆ τὴν ὑγείαν ὅλω τοῦ σώματος, ὁμπρὸς εἰς ὅλους σας.

17 Καὶ τώρα ἀδελφοί, ἠξεύρω, ὅτι μὲ ἀγνοιὰν ἐποιήσατε τὸ πρᾶμα, καθὼς κὴ οἱ ἄρχοντες σας.

18 Ἀμὰ ὁ Θεὸς ἐκεῖνα ὁπῶ ἐπροφήτευε διὰ μέσου τῆ γόματος ὅλων τῶν προφητῶν, τὰ

2 ἐπιμένοντων τὸ ὀτοξέλαμβον

3 ἔβλε
ἐζήτα

4 ἀναβλέψατε.

νὰ παύσῃ ὁ Χριστὸς, ἔτζι τὰ ἐπλήσασιν.

19 Μετανοήσατε λοιπὸν καὶ γυρίσατε διὰ νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι σας. διὰ νὰ ἔλθωσιν καιροὶ παρηγορίας ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου.

20 Καὶ νὰ στείλῃ ἐκεῖνον ὁποῦ ἦτον προτήτερα κηρυγμένος εἰς ἐσᾶς, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

21 Τὸν ὁποῖον τοῦ ἀνταξίου νὰ τὸν ἔχει ὁ οὐρανὸς, ἕως τοὺς καιροὺς ὁποῦ νὰ ἀποκατασταθοῦν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος ὅλων τῶν ἁγίων ἀπὸ τοῦ αἰῶνος αὐτῶν προφητῶν ἀπὸ τοῦ ἀρχῆς.

22 Διατὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τοὺς πατέρας, ὅτι ὁ Αὐθέντης ὁ Θεὸς σας θέλῃ σᾶς ἀναστήσῃ ἕνα προφήτην ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας ὡσὰν ἐμένα· αὐτὸν νὰ ἀκούσετε εἰς ὅλα ὅσα νὰ σᾶς λαλήσῃ εἰς ἐσᾶς.

23 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ὁποῦ νὰ μὴν ἀκούσῃ τὸν προφήτην ἐκεῖνον, θέλει ἐξολοθρευθῆ ἀπὸ τὸν λαόν.

24 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἀπὸ τὸν Σαμουὴλ καὶ ἐδῶθε, ὅσοι ἐμίλησαν, ἐπροφέπαν καὶ τὰς ἡμέρας ἐτούτας.

25 Ἐσεῖς εἶστε υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης ὁποῦ ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας μας, λέγοντας εἰς τὸν Ἀβραὰμ· καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου θέλουν εὐλογηθῆ ὅλαι αἱ γλῶσσαις τῆς γῆς.

26 Ὁ Θεὸς προτοῦ ἀνίσηνεν εἰς ἐσᾶς τὸ παιδίν του τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἔστειλε νὰ σᾶς εὐλογᾷ, γυρίζοντας πᾶσα ἕνας ἀπὸ τὰς ἀνομίαις σας.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐνῶ ὁποῦ ἐσωτύχαιναν αὐτοὶ ἐτοῦτα τὸν λόγον εἰς τὸν λαόν, ἐφθασθῆκεν εἰς αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ σαδδουκαῖοι,

2 Λυπημένοι πολλὰ διατὶ ἐδίδασκαν αὐτοὶ τὸν λαόν, καὶ ἐκήρυττεν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὴν ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἔβαλαν τὰ χέρια τους ἀπάνωτες, καὶ τοὺς ἐφυλάκωσαν ἕως τὴν αὔριον, διατὶ τότε ἦτον βραδύ.

4 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ἄκουσαν τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀνδρῶν ἐγίνη ἕως πέντε χιλιάδες.

5 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμαζώχθηκαν οἱ ἄρχοντές τους καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ Ἅννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας, καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος· καὶ ὅσοι ἦτον ἀπὸ γένος ἀρχιερατικόν.

7 Καὶ στάντες εἰς τὸ μέσον καὶ σὰν ἐρωτήσθη, μὲ ποίαν δυναμιὴν ἢ εἰς ποῖον ὄνομα ἐκάμετε τοῦτο ἐσεῖς;

8 Τότε ὁ Πέτρος ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου, καὶ σὰν εἶπεν, ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ,

9 Ἐπειδὴ ἐμεῖς σήμερον ἐξεταζόμεθα διὰ ἀγαθοεργίαν ἀνθρώπου ἀδυνήμου, μὲ τί τρόπον ἐθεραπεύθη·

10 Ἂς εἶναι γνώριμον εἰς ὅλους ἐσᾶς, καὶ εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ὁποῦ ἐσεῖς ἐσταυρώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν, εἰς τοῦτο (λέγω) τὸ ὄνομα

μα, ἐπῆτε παραχίκλαγ χερὸς ὁμωρεσθῶσας.

11 Ἐπῆτ⊙ ἦ ἐκεῖ⊙ ὁ λίδος ὁπᾶ ἐκαταφρονίδη ἀπὸ σᾶς τῶ ῥικαδέμες, ἢ ἔγινεν κεφδὴ τ̄ γονίας.

12 Καὶ δὲν εἶναι σωτηρία ὡς ἄλλον κανένα. διατὶ δὲν εἶναι ἄλλο ὀνομα ὑπο κάτω εἰς τ̄ ἐρανὸν ὁπᾶ νὰ ἐδόθη εἰς τῶ ἀνθρώπες, εἰς τὸ ὁποῖον κέμετε χρεία νὰ σωθῶμεν.

13 Καὶ βλέποντες ἐκεῖνοι τὴν παῤῥησίαν τ̄ Πέτρε κ̀ Ἰωάννε, κ̀ καταλαμβάνοντες, ὅτι ἦ ἄνθρωποι ἀγράμματοι κ̀ ἰδιῶται, ἐθαύμαζαν· κ̀ ἐγνώριζαν τῶς εἶχαν συνδεθῆ περίτερα μαζὶ μὲ τὸν Ἰησᾶν.

14 Καὶ βλέποντες τ̄ ἄνθρωπον τ̄ ἰατρεμένον ὁπᾶ ἐστέκετον μαζὶ μὲτ' αὐτῶ, δὲν ἠμποῦσαν νὰ ἀντικαθῶσι τίποτες.

15 Ἀμὴ ἐπρόσταξαν νὰ τῶ φορτέψεν νὰ βγοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ συνέδριν, ἐσυμβουλεύθηκαν ἀναμεσάτες.

16 Λέγοντες, τίνα τῶ κέμωμεν τῶ ἀνθρώπες ἐτῦτες· διατὶ, ὅτι πᾶς νὰ ἔγινε διὰ μέσε αὐτῶ σημεῖο γνώριμον, εἰς ὅλες εἶναι φανερὸν ἐτῦτες ὁπᾶ κατοικοῦν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, κ̀ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ ἀρνηθῶμεν.

17 Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴν διασκορπισθῆ ἀκόμετερον τὸ φαινόμενον εἰς τ̄ λαὸν νὰ τῶ φοβερίσωμεν νὰ μὴν λέγουσι πλέον εἰς τὸ ὄνομα ἐτῦτο εἰς κανένα ἄνθρωπον.

18 Καὶ ἐκαλέσαντες κ̀ τῶ ἐπαρήγγειλαν καθόλε μὴ ἦ νὰ λέγουσι, μηδὲ νὰ διδάσκουσιν εἰς τὸ ὄνομα τ̄ Ἰησῦ.

19 Καὶ ἀποκριθῆκαν ὁ Πέτρος κ̀ ὁ Ἰωάννης, κ̀ τῶ εἶπαν, ἂν εἶναι δίκαιον ὁμφορεσθῆ εἰς τ̄ Θεὸν νὰ ἀκούσωμεν ἐσᾶς ἀφεντότερον παρὰ τ̄ Θεόν, κρίνετέτο.

20 Ἐμεῖς δὲν ἠμπορεῦμεν νὰ μὴν λαλοῦμεν ὁποῖα εἴδαμεν κ̀ ἀκούσαμεν.

21 Καὶ ἐκεῖνοι ἔχοντας νὰ τῶ μεταφοβερίσουν, τῶ ἀπόλυσαν, διατὶ δὲν εὑρίσκασιν τίποτες ἀφορμὴν πᾶς νὰ τῶ τιμωρήσουν, διατὶ ἦ καλὸν, ὅτι ὅλοι ἐδόξαζαν τ̄ Θεὸν εἰς ἐκεῖνο ὁπᾶ ἔγινε.

22 Διατὶ ὁ ἄνθρωπες εἰς τ̄ ὁποῖον ἔγινε τὸ σημεῖον ἐτῦτο τ̄ ἰατρείας ἦτον πλειότερον παρὰ σαράντα χρονῶν.

23 Καὶ ὡσὰν ἀπολύθηκαν ἤλθαν εἰς τῶ ἰδικεύτες, κ̀ εἶπαν ὅσα τῶ εἶπαν οἱ ἀρχιερεῖς κ̀ οἱ πρεσβύτεροι.

24 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸ ἄκουσαν, ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν ἐσύκασαν φωνὴν εἰς τ̄ Θεὸν κ̀ εἶπαν· ὦ δέσποτα, ἐσὺ ὁ Θεὸς ὁπᾶ ἔκαμες τ̄ ἐρανὸν κ̀ τὴν γῆν κ̀ τὴν θάλασσαν, κ̀ ὅλα ὅσα ἦ μέσα εἰς αὐτά.

25 Ἐσὺ ὁπᾶ (μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον) εἶπες, διὰ μέσε τ̄ στόματ⊙ τῦ Δαβὶδ τῦ παιδός σ· διατὶ ἐσυγχύθηκαν τὰ ἔθνη, κ̀ οἱ λαοὶ ἐμελετήσασιν δύκαιρα·

26 Ἐπαρουσιάσθηκαν οἱ βασιλεῖς τ̄ γῆς κ̀ οἱ ἄρχοντες ἐμαζώχθηκαν ὁπόταν τὰ ἐναντίον τῦ Κυρίε κ̀ ἐναντίον τῦ Χριστῦ.

27 Διατὶ ἐπ' ἀληθείας ἐμαζώχθηκαν εἰς τὴν πόλιν ἐτύτην ἐναντία τῦ ἁγίε παιδίσε τ̄ Ἰησῦ (τ̄ ὁποῖον ἔχρι-

σεις)

σες) κ) ὁ Ἡρῴδης κ) ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος, μὲ τὰ ἔθνη, κ) μὲ τὸ λαὸς τῦ Ἰσραήλ.

28 Νὰ κάμωσιν ὅσα προώρισε τὸ χέρι σε κ) ἡ βουλή σε νὰ γένουν.

29 Καὶ τώρα, ἀφέντη, ἔβλεψε εἰς τὰς φοβερισμένες, κ) δὸς εἰς τὸς δούλους σε νὰ λαλοῦσι τὸν λόγον σε, μὲ κάθε παρρησίαν.

30 Ἀπλώνοντας τὸ χέρι σε εἰς ἴασιν, κ) νὰ γίνωνται σημεῖα κ) τέρατα, διὰ μέσε τ ὀνόματος τῦ ἁγίε παιδὸς σε Ἰησῦ.

31 Καὶ ὡσὰν ἐπαρακάλεσαν, ὁ τόπος ὅλος ἐσείσθη ὁποῦ ἦτον μαζωμένοι· κ) ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον, κ) ἐλάλουν τὸν λόγον τῦ Θεῦ μὲ παρρησίαν.

32 Καὶ τὸ πλῆθος ὁποῦ ἐπίστευσεν, ἦτον ἡ καρδίαις κ) ἡ ψυχὴ μία, κ) οὐδὲ κανεὶς ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του ἔλεγεν νὰ εἶναι τίποτες ἰδικόν τε, ἀλλὰ ὅλα ἦτον εἰς αὐτοὺς κοινά.

33 Καὶ οἱ ἀπόστολοι μὲ μεγάλην δύναμιν ἐπαράδιδαν τὸ μαρτύριον τ ἀναστάσεως τ Κυρίε Ἰησῦ Χριστῦ· κ) χάρις μεγάλη ἦτον εἰς ὅλους αὐτούς.

34 Διατὶ οὐδὲ κανένας ἦτον ἀνδρὶς εἰς αὐτούς· κ) ὅσοι ἦταν κτήτορες τόπων, ἢ σπιτίων, ἐπώλεσαν κ) ἔφεραν τὰ τιμαῖς ὁποῦ ἐπωλήσαν.

35 Καὶ τὰ ἔβαζαν εἰς τὰ ποδάρια τῦ Ἀποστόλου· κ) ἐδίδετουν εἰς καθένα καθὼς τ ἔκαμνε χρεία.

36 Καὶ ὁ Ἰωσῆς ὁποῦ ἐκαλέσθη ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους Βαρνάβας, τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύεται υἱὸς παρηγορίας, ὄντας Λευίτης, τ γένους Κύπριος.

37 Εἶχεν ἕνα χωράφι, κ) τὸ ἐπώλησε, κ) ἔφερε τὰ ἄσπρα κ) τὰ ἔβαλεν σιμὰ εἰς τὰ ποδάρια τῦ Ἀποστόλου.

Κεφ. ε.

ΚΑΙ κάποιος ἄνθρωπος τὸ ὀνομάτε Ἀνανίας, μαζὶ μὲ τὴν γυναῖκα τε τὴν Σαπφείρα ἐπώλησε χωράφι.

2 Καὶ ἐχώρεσε διὰ λόγου τε μερικὰ ἄσπρα ἀπὸ τὴν τιμὴν τε, κ) τὰ ἔβαλεν κ) ἡ γυναίκα τε, κ) ἔφερεν ἕνα μέρος κ) τὰ ἔβαλεν εἰς τὰ ποδάρια τῦ Ἀποστόλου.

3 Καὶ ὁ Πέτρος τῦ εἶπεν, Ἀνανία, διατὶ ἐγέμισεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σε, νὰ εἰπῇς ψέματα εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, κ) νὰ ξεχωρίσῃς σιμὰ λόγου ἀπὸ τὴν τιμὴν τῦ χωραφίε;

4 Ἂν τὸ ἐπερνᾶς δὲν ἦτον εἰς σένα; κ) σὰν τὸ ἐπώλησε δὲν ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν σε; διατὶ ἐβούλησε τοῦτο τὸ πρᾶγμα μέσα εἰς τὴν καρδίαν σε; δὲν ἐψεύσατες ἀνθρώπες, ἀλλὰ τ Θεόν.

5 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀκούοντας αὐτὰ τὰ λόγια, ἔπεσε κ) ἐξεψύχησε· κ) ἦτον μεγάλος φόβος εἰς ὅλους ὁποῦ τὰ ἄκουσαν.

6 Καὶ ἐσυκώθηκαν οἱ νέοι, κ) τ ἐσυμάζωξαν, κ) βγαλαν κ) ἔπλυναν κ) ἐθαψάνισαν.

7 Καὶ ἐπέρασεν ἕνες τρεῖς ὥρες κ) ἡ γυναῖκα τε, μὴ ξέροντας ὅ,τι ἔγινε μέσα.

8 Καὶ ὁ Πέτρος τ εἶπεν, εἰπέμε ἂν ἐτελείωσε τὸ χω-

ἐχέτω τόσα ἄσωφα, καὶ ἐκεῖνα εἶπε, ναὶ, τόσα.

9 Καὶ ὁ Πέτρος τὸ ἅγιον, διατὶ ἰσυμφωνήσθη ἐσεῖς νὰ πειράξῃτε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου; νὰ τὰ ποδάρια ἐκείνων ὁποῦ ἐθάψαν τὸν ἄνδρα σου εἰς τὴν πόρταν, καὶ θέλουσιν σὲ βγάλει καὶ ἐσένα.

10 Καὶ παρευθὺς ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια του καὶ ἐξεψύχησε. καὶ αὐτοὶ ἐμπῆκαν μέσα οἱ νέοι, τὴν εὗρηκαν ἀπεθαμμένον, καὶ σύραντας καὶ ἐκεῖνον τὴν ἐθάψαν κοντὰ εἰς τὸν ἄνδρα του.

11 Καὶ ἔγινε φόβος μεγάλος εἰς ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς ὅλες ἐκείνες ὁποῦ ἄκουσαν ταῦτα.

12 Καὶ πολλὰ σημεῖα καὶ τέρατα ἐγίνονταν εἰς τὸν λαὸν διαμέσου τῶν χερῶν τῶν ἀποστόλων· καὶ μὲ μίαν ψυχὴν ὅλοι εὑρίσκονταν εἰς τὴν καμάραν τοῦ Σολομῶντος.

13 Καὶ ἀπὸ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἤθελοσταν, κανένας δὲν ἐτόλμα νὰ κολληθῇ νὰ σταθῇ κοντά τους· ἀλλὰ ὁ λαὸς ἐτίμα μεγάλως.

14 Καὶ περισσότερον ηὐξάνασιν τὸ πλῆθος τῶν πιστευόντων καὶ τῶν γυναικῶν, ὁποῦ ἐβαστοῦσαν εἰς τὸν Κύριον.

15 Εἰς τόσον ὁποῦ ἐβγάλασιν ἔξω ἐκεῖ ἀσθενεῖς εἰς ταῖς πλατείαις στρώτας καὶ ἐκεῖ ἐβάλθηκαν εἰς μικρὰς κλίνας καὶ κραβάτια, διὰ νὰ ὁποὺ πιάσῃ κἂν εἰς κανένα ἀπ' αὐτοὺς ὁ ἅγιος τοῦ Πέτρου ὅταν περνᾷ.

16 Καὶ τὸ πλῆθος τῶν πόλεων ὁποῦ ἦταν τριγύρου ἐμαζώνονταν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐφέρνασι ἐκεῖ ἀσθενεῖς, καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἐτυραζόνονταν ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα· οἱ ὁποῖοι ὅλοι ἐθεραπεύονταν.

17 Καὶ συκαίθη ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζί του, ὁποῦ ἦταν ἡ αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων, καὶ ἐγέμισαν φθόνον καὶ ἄπλωσαν τὰ χέρια τους εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ ἐβάλασιν εἰς φυλακὴν κοινὴν.

19 Ἀμὴ ἄγγελος Κυρίου τὴν νύκτα ἄνοιξε τὲ πόρτας τῆς φυλακῆς, καὶ βγαλόντας ἔξω καὶ εἶπε.

20 Παρθένοι καὶ σταθῆτε λαλήσετε εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὸν λαόν, ὅλα τὰ λόγια τῆς ζωῆς.

21 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσαν ἀπὸ τὸν ἄγγελον ἐμπῆκαν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκαν. καὶ ὡσὰν ἐπῆγεν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦταν μαζί μετ' αὐτὸν ἐκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ ὅλων τὸν συνάξιν τῶν γερόντων τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἔστειλαν ἀνθρώπους εἰς τὸν φυλακὸν νὰ τοὺς φέρουν.

22 Καὶ οἱ ὑπηρέται ὡσὰν ἐπῆγαν, δὲν τοὺς εὗρῆκαν εἰς τὴν φυλακὴν· ἀμὴ γυρίζοντας ἀπίσεχεν λέγοντες,

23 Ὅτι τὸν φυλακὸν τὸν εὑρήκαμεν σφαλισμένον πολλὰ ἀσφαλῶς, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω ὁποὺ ἐστέκονταν ὁμπρεστὰ εἰς τὲ πόρτας· ἀμὴ ὡσὰν ἀνοίξαμεν, δὲν εὑρήκαμεν μέσα κανένα.

24 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν τὰ λόγια ἐτοῦτα ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἀπορεῦσθαν δι' αὐτούς, ποῦ θέλει καταντήσει ἐτοῦτο (τὸ ἀποβῆγμα.)

25 Καὶ κάποιος ἐπῆγε καὶ σοῦ εἶπε, ὅτι σοῦ ἀνθρώπους ὁποῦ

Franckesche Stiftungen zu Halle

ὑπᾶ ἰδάλατε εἰς τὴν φυλακὴν, νὰ τες ὑπᾶ εἶνι μέσα εἰς τὸ ἱερὸν κ᾽ σἐκνῖμ κ᾽ διδάσκει τ᾽ λαὸν.

26 Τότε ὑπῆγεν ὁ στρατηγὸς μαζὶ μὲ τοὺ ὑπουρίτας, κ᾽ τὲς ἔφερι, ὄχι σπρικῶς. διατὶ ἰφοβοῦνταν τ᾽ λαὸν νὰ μὶν τὲς λιθάσεν.

27 Καὶ ὡτὰν τὲς ἔφεραν, τὲς ἴστησεν εἰς τὸ συνίδριον, κ᾽ τὲς ἐρώτησεν ὁ ἀρχιερεύς.

28 Καὶ εἶπε· δὲν σᾶς ἐπαραγγείλαμεν ἐμεῖς παντελῶς νὰ μὶν διδάσκετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο; κ᾽ νὰ ἰσεῖς ἀρχίσατε ἰγεμίσετε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὴν διδαχήν σας, κ᾽ βούλεσθε νὰ ῥίξετε ἀπάνω μας τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου ἐτούτου.

29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος κ᾽ οἱ ἀπόστολοι, κ᾽ εἶπαν· κάμνει χρεία φρενοτέρα νὰ ὑπακούσῃ τινὰς τοῦ Θεοῦ παρὰ τοὺς ἀνθρώπους.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας ἀνάστησε τ᾽ Ἰησοῦν, τ᾽ ὁποῖον ἰσεῖς τ᾽ ἰσκοτώσετε, μὲ τὸ νὰ τ᾽ κρεμάσετε εἰς τὸ ξύλον.

31 Ὁ Θεὸς ἐτοῦτον τ᾽ ὕψωσε μὲ τὴν δεξιάν του (κ᾽ τ᾽ ἐκαμεν) ἀρχηγὸν κ᾽ σωτῆρα, νὰ δώσῃ μετάνοιαν εἰς τ᾽ Ἰσραὴλ, κ᾽ συχώρησιν ἁμαρτιῶν.

32 Καὶ ἐμεῖς εἴμεστε μάρτυρες αὐτῶν τούτων τῶν λόγων, κ᾽ ἀκόμη τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁποῦ ἔδωκαν ὁ Θεὸς εἰς ἐκείνους ὁποῦ τ᾽ ὑπακούσαν.

33 Καὶ ὡσὰν ἀκοῦσαν τὰ λόγια, ἐτρίζαν τὰ δόντια τες, κ᾽ ἐσυμβουλεύοντον νὰ τὲς φονεύσεν.

34 Ἀλλὰ ἐσυκώθη μέσα εἰς τὴν συνάξιν ἕνας φαρισαῖος, τὸ ὄνομά του Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσκαλος, τιμημένος εἰς ὅλον τ᾽ λαὸν· κ᾽ ἐπρόσταξε νὰ βγάλουν ἔξω καμπόσον τὲς ἀποστόλες.

35 Καὶ εἶπεν τες, ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἰσέτε τ᾽ τοῦτος, τί μέλλετε νὰ κάμετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐτούτους.

36 Διατὶ πρωτίτερα ἀπὸ τούτους τ᾽ ἡμέρας, ἐσυκώθη ὁ Θευδᾶς λέγοντας τὸν λόγιον του, πὼς νὰ ἦτον μέγας εἰς τ᾽ ὁποῖον ἐκολλήθηκαν ἄνδρες ἕως τετρακόσιοι τ᾽ ἀριθμόν· ὁποῦ ἰσκοτώθη, κ᾽ ὅλοι ὅσοι τ᾽ ὁποῦ θυμὸ ἐσκορπίθηκαν, κ᾽ ἰγίνκαν κ᾽ δὲ τίποτες.

37 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τοῦτον, ἐσυκώθη ὁ Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος εἰς τ᾽ ἡμέρας τ᾽ ἀπογραφῆς, κ᾽ ἔσυρε λαὸν ἀρκετὸν ὀπίσω του· κ᾽ ἰχαλάσθη κ᾽ ἐκεῖνος, κ᾽ ὅλοι ὅσοι τ᾽ ὁποῦ θυμὸ ἐσκορπίθηκαν.

38 Καὶ τώρα σᾶς λέγω, λείπετε ἀπὸ τὲς ἀνθρώπες τουτες, κ᾽ ἀφῆτες· κ᾽ ἂν ἦ᾽ ἡ βουλὴ ἐτούτη, ἢ τὸ ἔργον ἐτοῦτο ἀπὸ ἀνθρώπες, θέλει χαλασθῆ.

39 Ἀμὰ ἂν ἦ᾽ ἀπὸ τ᾽ Θεὸν, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τὸ χαλάσετε, μήπως κ᾽ εὑρεθῆτε κ᾽ θεομάχοι.

40 Καὶ ἐπεθάρρεψαν εἰς αὐτὸν, κ᾽ ἐφώνεσαν τὲς ἀποστόλες κ᾽ τὲς ἔδειραν κ᾽ τὲς ἐπαραγγείλαν νὰ μὶν λαλοῦν πλέον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, κ᾽ τὲς ἀπόλυσαν.

41 Καὶ οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἐπῆγαν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τ᾽ συνεδρίου μὲ χαρὰν· ὅτι ἐκατηξιώθησαν νὰ ἀπμαθυμοῦν διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

42 Καὶ ὅλως ἡ ἡμέρας
δὲν ἔπαυαν νὰ διδάσκωσι, καὶ
νὰ εὐαγγελίζωνται τὸν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εἰς τὰ
σπίτια.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑΙ' ἡ ἡμέρας ἐκείνας ἀ-
φοῦ ἐπληθύνθησαν οἱ μαθη-
ταὶ, ἐγόγγιζόν οἱ Ἑλληνι-
σταὶ εἰς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι αἱ
χῆραις των παρεβλέπετο εἰς
τὴν καθημερινὴν διακονίαν.

2 Καὶ οἱ δώδεκα προσκα-
λέσαντα τὸ πλῆθος πρὸς μα-
θητὰς, καὶ εἶπαν· δὲν μᾶς ἀρέ-
πει νὰ ἀφήσωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
καὶ νὰ διακονῶμεν τραπέζας.

3 Προμηθεύσετε λοιπὸν ἀ-
πὸ τοὺς ἐξ ὑμῶν, ἀδελφοὶ, ἑπτὰ ἄνδρας, ἀ-
δελφοὶ, ὁποὺ νὰ εἶναι μαρτυρη-
μένοι, γεμάτοι ἀπὸ Πνεῦμα
ἅγιον, καὶ σοφίαν, τοὺς ὁποίους
διὰ νὰ τοὺς καταστήσωμεν εἰς τὴν χρεί-
αν ταύτην.

4 Καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἀφι-
σωθῆ εἰς τὴν προσευχὴν καὶ
εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ὁμο-
φώνως εἰς ὅλον τὸ πλῆθος·
καὶ ἐδιάλεξαν τὸν Στέφανον ἄν-
δρα πλήρη γεμάτον ἀπὸ πίστιν καὶ
Πνεῦμα ἅγιον· καὶ τὸν Φίλιπ-
πον, καὶ τὸν Πρόχορον, καὶ τὸν Νι-
κάνορα, καὶ τὸν Τίμωνα, καὶ τὸν
Παρμενᾶν, καὶ τὸν Νικόλαον
τὸν Ἀντιοχέα τὸν προσήλυτον.

6 Τοὺς ὁποίους ἔστησαν ὁμο-
φώνως εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ
ὅταν προσευχήθηκαν, ἔβαλαν ἀπάνωτες τὰ χέρια τους.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὐ-
ξάνετον, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μα-
θητῶν ἐπληθύνετον πολὺ μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ
πολὺ πλῆθος ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς
ὑπακοῦσαν εἰς τὴν πίστιν.

8 Καὶ ὁ Στέφανος μὲ τὸ
νὰ εἶναι γεμάτος πίστιν καὶ δύνα-
μιν ἔκαμε μεγάλα σημεῖα καὶ
τέρατα εἰς τὸν λαόν.

9 Καὶ ἐσυκώθηκάν κάποιοι
ἀπὸ τὴν συναγωγὴν ὁποὺ λέγεται Λιβερτίναν, καὶ ἀπὸ
τὴν συναγωγὴν τῶν Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ ἀπὸ
ἐκείνες ὁποὺ ἦταν ἀπὸ τὴν
Κιλικίαν καὶ Ἀσίαν, καὶ ἐφιλονικοῦσαν μὲ τὸν Στέφανον.

10 Καὶ δὲν ἐδυνάθαν νὰ
ἀντισταθοῦν τὴν σοφίαν, καὶ τὸ
Πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐλάλει.

11 Τότε ἐδάγκαν κρυφὰ ἄν-
δρας ὁποὺ ἔλεγαν, ὅτι ἀκού-
σαμεν αὐτὸν νὰ λαλῇ λόγια βλάσφημα εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Θεόν.

12 Καὶ ἐπαρακίνησαν τὸν λα-
όν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἦλθαν καὶ τὸν
ἄρπαξαν, καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὸ
συνέδριον.

13 Καὶ ἐδάγκαν μάρτυρας
ψεύτικους ὁποὺ ἔλεγαν, οὗτος
ὁ ἄνθρωπος δὲν παύει νὰ
λαλῇ λόγια βλάσφημα εἰς τοῦτον τὸν ἅγιον τόπον, καὶ
τὸν νόμον.

14 Διατὶ ἀκούσαμεν αὐτὸν
ὁποὺ ἔλεγεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Να-
ζωραῖος οὗτος θέλει χα-
λάσει τοῦτον τὸν τόπον, καὶ θέλει
ἀλλάξει τὰ τάξεις ὁποὺ μᾶς ἐ-
παράδωκεν ὁ Μωϋσῆς.

15 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐκάθοντα
ταν εἰς τὸ συνέδριον, ἀναπε-
ρόκτισαν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶδαν
τὸ πρόσωπόν του ὅπου ἦτον πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ' ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν εἰς τὸν
Στέφανον, δύνεσαι νὰ τὰ
τὰ τούτια λόγια ἐτοῦτα;

2 Καὶ

2 Καὶ ὁ Στέφανος εἶπεν· ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη εἰς τὸν πατέρα ἡμῶν Ἀβραὰμ (ὄντι αὐτῷ) ὅταν ἦν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατῴκησεν εἰς τὴν Χαρράν· κἀκεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς τὴν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε.

5 Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο δοῦναι αὐτὴν εἰς κατάσχεσιν αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου.

6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεὸς, ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγὼ ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται καὶ λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

8 Καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβραὰμ διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ, καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ (ἐγέννησε) τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσὴφ, ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε χάριν καὶ σοφίαν ἐνώπιον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν ἡγούμενον ἐπὶ Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναὰν, καὶ θλῖψις μεγάλη· καὶ οὐχ ηὕρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ ὄντα σῖτα εἰς Αἴγυπτον, ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· καὶ ἐφανερώθη τὸ γένος τοῦ Ἰωσὴφ εἰς Φαραώ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐν ψυχαῖς ἑβδομηκονταπέντε.

15 Καὶ κατέβη Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν·

16 καὶ μετετέθησαν εἰς Συχὲμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὼρ τοῦ Συχέμ.

17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὡμολόγησεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς, καὶ ἐπληθύνθη ἐν τῇ Αἰγύπτῳ,

18 ἕως οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ἐπὶ Αἴγυπτον,

πον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώριζε τὸν Ἰωσήφ.

19 Ἐπῆτος ἐκατατρόμησε τὸ γένος μας, καὶ ἐκακοποίησε τοὺς πατέρας μας, μὲ τὸ νὰ κάμῃ νὰ ῥίχνουσι τὰ βρέφη, νὰ μὴν ζωογονοῦνται.

20 Εἰς τὸν ὁποῖον καιρὸν ἐγεννήθη ὁ Μωϋσῆς· καὶ ἦτο θείαν ὄμορφίαν· ὁ ὁποῖος ἀνετράφη τρεῖς μῆνες εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρός του.

21 Καὶ ὅταν ἐτρόπιξαν, τὸν ἐπῆραν ἡ θυγατέρα τοῦ Φαραὼ, καὶ τὸν ἀνέθρεψε διὰ γιόν της.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη ὁ Μωϋσῆς εἰς κάθε λογῆς σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς λόγια καὶ ἔργα.

23 Καὶ ὅταν ἐτελείωσε τὰ τεσσαρακοστὸν χρόνον, ἤλθεν εἰς τὸν καρδίαν του, νὰ πάγῃ νὰ ἰδῇ τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς υἱοὺς τῶν Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἔχοντας νὰ ἰδῇ κάποιον ἀπὸ τὸ γένος του ὅπου ἀδικεῖτον, τὸν ἐβοήθησε, καὶ ἔκαμε τὸν ἐκδίκησιν εἰς τὸν κολαποτήμενον, φονεύοντας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Καὶ ἐνόμιζε πῶς νὰ γνωρίσουν οἱ ἀδελφοί του, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ μέσου του χειρὸς αὐτοῦ θέλει νὰ τοὺς δώσῃ σωτηρίαν, ἀμὴ ἐκεῖνοι δὲν τὸ ἐγνώρισαν.

26 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὅπου ἐμάχοντον· καὶ τοὺς ἐδίάγκασε διὰ νὰ κάμουν εἰρήνην, λέγοντάς τους· ὦ ἄνδρες, ἐσεῖς εἶστε ἀδελφοί, διατὶ ἀδικᾶ ἕνας τὸν ἄλλον;

27 Καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἀδικοῦσε τὸν γείτονά του, τὸν ἐκύτταξε, καὶ εἶπε· ποῖος σὲ κατάστησεν ἀρχοντα καὶ κριτὴν ἀπάνω εἰς ἡμᾶς;

28 Μήπως θέλεις νὰ μὲ σκοτώσῃς καὶ ἐμένα, καθὼς ἐσκότωσες ἐχθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀσὰν ἄκουσε τὸν λόγον ἔτουτον ἔφυγε· καὶ ἔζησε παροικῶν εἰς τὴν γῆν Μαδιάμ, ἐκεῖ ὅπου ἐγέννησε δύο υἱούς.

30 Καὶ ἀσὰν ἐτελείωσαν οἱ σαράντα χρόνοι, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτὸν μέσα εἰς τὸν ἔρημον τοῦ ὄρους τοῦ Σινᾶ, εἰς τὸν φλόγα τοῦ φωτιᾶς τοῦ βάτου.

31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀσὰν ἔδεν τὸ ὅραμα ἐθαύμαζε· καὶ πηγαίνοντας νὰ καλοσάξῃ ἔτουτο, τοῦ ἦλθε φωνὴ Κυρίου ὀπὲ τοῦ ἔλεγεν·

32 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ πατέρωσου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐτρόμαξε, καὶ δὲν ἐκουτάτσε νὰ ἀντικρυνίσῃ νὰ ἰδῇ.

33 Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε· λύσε τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδάρια σου· διατὶ ὁ τόπος ὀπὲ στέκεσαι, εἶναι γῆ ἁγία.

34 Ἰδὼν ἰδὼν τὴν κακοπάθειαν τοῦ λαοῦ μου ὀπὲ εἶναι εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἄκουσα τοὺς στεναγμοὺς τους, καὶ ἐκατέβηκα νὰ τοὺς ἐλυτρώσω· καὶ τώρα, ἔλα νὰ σὲ στείλω εἰς τὴν Αἴγυπτον.

35 Ἐτοῦτον ὁ Μωϋσῆς ὁποῖον ἀρνήσαμεν λέγοντας, τίς σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν· ἐτοῦτον ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν μὲ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου ὀπὲ τοῦ ἐφάνη εἰς τὸν βάτον.

36 Ἐτοῦτος τοὺς ἔβγαλεν, μὴ τὸ νὰ κάμῃ τέρατα καὶ σημεῖα εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὴν

τῶν Ἐρυθρᾶν θαλάσσαν, καὶ εἰς τὴν ἔρημον συνέκλεισα χέρνας.

37 Ἐστὶ δὲ ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἀναστήσει ὑμῖν ὁ Θεὸς ὑμῶν προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡσεὶ ἐμέ, αὐτοῦ ἀκούσεσθε.

38 Ἐστὶν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ· καὶ μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν·

39 ᾧ οὐκ ἠθέλησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπήκοοι γενέσθαι, ἀλλ' ἀπώσαντο, καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,

40 λέγοντες τῷ Ἀαρών· ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· τοῦ γὰρ Μωϋσέως τούτου, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί ἐγένετο αὐτῷ.

41 Καὶ ἐμόσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ· καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν· μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραήλ;

43 καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥαιφάν, τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῇ ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑωράκει·

45 ἣν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῶσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαυίδ·

46 ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾐτήσατο εὑρεῖν σκήνωμα τῷ οἴκῳ Ἰακώβ.

47 Σολομὼν δὲ οἰκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον.

48 Ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει·

49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

50 Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;

51 Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀπερίτμητοι καρδίαις καὶ τοῖς ὠσὶν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε· ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ ὑμεῖς νῦν προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε·

53 οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν.

55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ,

56 καὶ εἶπεν· ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς διηνοιγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ Θεοῦ.

57 Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν·

58 καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου.

59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς ταύτην τὴν ἁμαρτίαν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Franckesche Stiftungen zu Halle

τῶ δικαίω, τῶ ὁποίκ τῶρα ἰσεῖς ἐγκύκλε φορδύτας κ φονεώδης.

51 Οἱ ὁποῖοι (ἐσεῖς) ἐπέρετε τ νόμον, διὰ μέσε τ ταξλικῆς ὑπηρεσίας πῦ ἀγγέλων, κ δὲν τ ἐφυλάξετε.

54 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσδὲ ἄκυσαν ἐτῦτα, ἐκάπουσιων οἱ καρδιάμενες, κ ἔτριζων εἰς ἐκεῖνον τὰ δόντιάτως.

55 Καὶ ἐκεῖν μὲ τὸ νὰ ἦ γεμάτ ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον ἀτενίσεν εἰς τ ὀυρανόν, κ εἶδε τὴν δόξαν τ Θεῦ, κ ἐδὲ κ τ Ἰησεῦν ὁπῦ ἑστεκιτον ἀπὸ τὴν δεξιὰν τ Θεῦ.

56 Καὶ εἶπε· νά, ὁπῦ βλέπω ἐσὸν ἀνοικλὲς, κ τ υἱὸν τ ἀνθρώπε, ὁπῦ ἑστέκεται ἀπὸ τὴν δεξιὰν τ Θεῦ.

57 Καὶ κράζοντες μεγάλω φωνὴ, ἔφραξαν τὰ αὐτία τες, κ ἄρμωσαν ὅλοι μὲ ἕνα συμόν ἀπάνω τε.

58 Καὶ τ ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν κ τ ἐλιθοβόλεσαν· κ οἱ μάρτυρις ἔβγαλαν κ ἔβγαλαν τὰ ῥούχατες εἰς τὰ ποδάρια νἀπουν νἕν, ὁπῦ ἐκραίετον Σαῦλ.

59 Καὶ ἐλιθοβόλᾶταν τ Στέφανον, ὁ ὁποῖ ἐπροσβύχετον κ ἔλεγε· ὦ αὐθέντη Ἰησοῦ, δέξε τὴν ψυχήμε.

60 Καὶ γονατίζοντας ἐκραξε μὲ μεγάλω φωνὴ κ εἶπεν, Κύριε, μὴν ἔβ λογαριάσης τὴν ἁμαρτίαν ἐτῦτην· κ ἀφοῦ εἶπεν ἐτῦτον τ λόγον ἐκοιμήθη.

Κεφ. ν'. ε.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλ ἦτον συμφωνημένος εἰς τ φόνον τ Στεφάνε· κ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔγινε μεγάλ διωγμὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐκεῖνη τὴν ὁποῖαν ὅλοι ἐσκορπίσθηκαν εἰς τ χώραις τ Ἰουδαίας κ Σαμαρείας, ἔξω ἀπὸ τοὺς ἀποστόλες.

2 Καὶ ἄνδρες εὐλαβεῖς ἔφεραν εἰς τὸ μνῆμα τ Στέφανον, κ ἔκαμαν μεγάλον θρῆνον εἰς αὐτόν.

3 Καὶ ὁ Σαῦλ ἐκαταρήμαζεν τὴν ἐκκλησίαν, ἐμπένοντας μέσα εἰς τὰ σπίτια, κ σύροντας ἄνδρες κ γυναῖκας ἔβγαλεν εἰς τὴν φυλακήν.

4 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὁπῦ ἐδιασκορπίσθηκαν (ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ) ἐτρυγᾶσαν διαγγελίζοντας τ λόγον τ Θεῦ.

5 Καὶ ὁ Φίλιππος ἐκατέβη εἰς πόλιν τ Σαμαρείας· κ ἐκεῖ ἔβγαλε τ Χριστόν.

6 Καὶ τὸ πλῆθος ἰσοχάζονταν ὅλοι ὁμοψύχως εἰς ἐκεῖνα ὁπῦ ἔλεγε ὁ Φίλιππος, μὲ τὸ νὰ ἀκύουσιν αὐτοὶ κ νὰ βλέπουσι τὰ σημεῖα ὁπῦ ἔκαμνε.

7 Διατὶ πολλὰ πνεύματα ἀκάθαρτα βγῆκαν ἀπ' ἀνθρώπους, ὁπῦ τὰ εἶχασιν, μὲ μεγάλω φωνὴ φωνάζοντας· κ πολλοὶ παράλυτοι κ κουτσοὶ ἐπροβύσκαν.

8 Καὶ μεγάλη χαρὰ ἔγινεν εἰς ἐκείνην τ πόλιν.

9 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος, τὸ ὀνομάτε Σίμων, ἦτον ἀπὸ πρωτύτερα εἰς τὴν πόλιν κ ἐμάγευε κ ἔβγαζε τὸ ἔθνος τ Σαμαρείας ἀπὸ τ νοῦς, λέγοντας ὅτι λόγιε νὰ ἦ κανένας μεγάλος.

10 Εἰς τ ὁποῖον ὅλοι ἀπὸ μικρὸς ἕως μεγάλοι εἶχαν τ νοῦτες, κ ἔλεγαν, ἐτοῦτος ἐ-

εἶναι ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ προσέλειπον εἰς αὐτὸν, διατὶ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις αὐτῶν ἐξέστησε τοὺς ἀνθρώπους.

12 Ἀλλ' ὅταν ἐπίστευσαν εἰς τὸν Φίλιππον, ὅπου εὐαγγελίζετο τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

13 Καὶ αὐτὸς ὁ Σίμων ἐπίστευσε· καὶ ὡσὰν ἐβαπτίσθη, ἐκόλλα μὲ τὸν Φίλιππον· καὶ βλέποντας τὰ σημεῖα καὶ τὰς μεγάλας δυνάμεις, ὅπου ἐγίνοντο ἀπ' αὐτὸν ἐθαύμαζε πολλά.

14 Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν οἱ ἀπόστολοι ὁπού ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἡ Σαμάρεια ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔστειλαν εἰς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην.

15 Οἱ ὁποῖοι ὅταν ἐκατέβηκαν ἐπροσευχήθηκαν διὰ τοὺς αὐτοὺς, διὰ νὰ λάβουν Πνεῦμα ἅγιον.

16 Διατὶ ἀκόμη δὲν εἶχεν πέσει εἰς κανένα ἀπ' αὐτοὺς, ἀλλὰ μόνα ἦτον βαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

17 Καὶ τότε ἔβαναν τὰ χέρια τους ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐπῆραν Πνεῦμα ἅγιον.

18 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὁ Σίμων ὅτι μὲ τὸ νὰ βάνουν οἱ ἀπόστολοι τὰ χέρια τους ἐπάνω, δίδεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοὺς ἐφερεν ἄσπρα, λέγοντας·

19 Δότεμε καὶ ἐμένα τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν, εἰς ὁποιον βάλλω τὰ χέρια μου ἐπάνω, νὰ πάρῃ Πνεῦμα ἅγιον.

20 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπε· τὰ ἄσπρα σου ἂς εἶναι μαζί σου εἰς ἀπώλειαν, διατὶ ἐνόμισες ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ νὰ ἀποκτᾶται μὲ ἄσπρα.

21 Δὲν ἔχεις ἰσὺ μερτικὸν οὐδὲ κληρονομίαν εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦτο, διατὶ ἡ καρδία σου δὲν εἶναι ἴσια ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.

22 Μετανόησε λοιπὸν ἀπὸ τοῦτόν σου τὸν κακίανσε, καὶ παρακάλεσε τὸν Θεὸν ἂν τύχῃ νὰ σοῦ συγχωρηθῇ ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας σου.

23 Διατὶ βλέπω πῶς εἶσαι εἰς χολὴν πικρίας καὶ εἰς δεσμὸν τῆς ἀδικείας.

24 Ἀποκρίθη ὁ Σίμων καὶ εἶπε· παρακάλεσέτε ἐσεῖς τὸν Κύριον διὰ λόγου μου, διὰ νὰ μοῦ ἔλθῃ τίποτες κακὸν εἰς ἐμένα ἀπ' ἐκεῖνα ὁπού εἴπατε.

25 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἀφοῦ ἐμαρτύρησαν, καὶ ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς πολλὰς χώρας τῆς Σαμαρείτιδος ἐκήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον.

26 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησεν εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ εἶπε· σύκω καὶ πάγαινε εἰς τὸ μέρος τῆς μεσημβρίας, εἰς τὸν στράταν ὁπού κατεβαίνει ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν Γάζαν· καὶ αὐτὴ εἶναι ἔρημος.

27 Καὶ ἐσυκώθη καὶ ἐπῆγε· καὶ νά ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Αἰθιοπίαν δοῦλος, δυνάστης τῆς Κανδάκης τῆς βασιλισσοπούλας Αἰθιόπων, ὁ ὁποῖος ἦτον ἐπάνω εἰς ὅλον τὸν πλοῦτον αὐτῆς τῆς βασίλισσας, καὶ ἦλθεν νὰ προσκυνήσῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

28 Καὶ γυρίζοντας ἐκάθητον

τε·

τε· καὶ διδάσκει ὁ εὐνοῦχος τὸν Ἡσαΐαν.

29 Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶπε τῷ Φιλίππῳ· σύρε κοντὰ καὶ κόλλησε εἰς τὸ ἁμάξι τοῦτο.

30 Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδρεξε καὶ ἄκουσε ὁπού διδάσκει τὸν Ἡσαΐαν καὶ εἶπε· τάχα γνοίζεις αὐτὰ ὁπού διαβάζεις;

31 Καὶ ὁ εὐνοῦχος εἶπε· πῶς ἠμπορῶ, ἐὰν δὲν μὲ δείξει κανεὶς ὁ σοφός; καὶ ἐπαρακάλεσε ὁ Φίλιππον νὰ ἀνέβῃ νὰ καθίσῃ μὲ αὐτόν.

32 Καὶ τὸ μέρος τῆς γραφῆς ὁπού διάβαζεν ἦτον τοῦτο, ὡσὰν πρόβατον ἐφέρθη εἰς τὸ σφαγεῖον· καὶ ὡσὰν ἀρνὶ ἀμίλητον εἰς τὸν κουρέα του ὁμοιώθη εἰς ἐκεῖνον ὁπού τὸ κυβερνᾷ δὲν ἀφήνει τὸ στόμα του.

33 Εἰς τὴν ταπείνωσίν του ἐσυκοφαντήθη ἡ κρίσις του· ἀμὴ ἡ γενεά του τίς ἠμπορεῖ νὰ τὴν διηγηθῇ διὰ τὸ συκοφάντι ἀπὸ τὴν γῆν ἡ ζωή του.

34 Καὶ ὁ εὐνοῦχος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· παρακαλῶ σε, ὁ προφήτης διὰ ποῖον τὸ λέγει ἐτοῦτο; διὰ λόγου του ἢ διὰ ἄλλον κανένα;

35 Καὶ ὁ Φίλιππος ἄνοιξε τὸ στόμα του καὶ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν γραφὴν ἐτούτην τοῦ εὐαγγέλισε τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ καθὼς ἐπερνοῦσαν εἰς τὸν δρόμον, ἐπῆγαν εἰς ἕνα νερόν· καὶ λέγει ὁ εὐνοῦχος, νὰ νερὸν τίμε ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ;

37 Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· ἂν πιστεύῃς μὲ ὅλην σου τὴν καρδίαν, ἠμπορεῖς· καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, νὰ εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

38 Καὶ ἐπρόσταξε νὰ σταθῇ τὸ ἁμάξι· καὶ ἐκατέβηκαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ νερό, καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ τὸν ἐβάπτισεν.

39 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ νερό, Πνεῦμα Κυρίου ἄρπαξε τὸν Φίλιππον, καὶ σὲ τόσον δὲν τὸν εἶδεν ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐπῆγε τὸν στρατὸν χαρούμενος.

40 Καὶ ὁ Φίλιππος εὑρέθη εἰς τὴν Ἄζωτον· καὶ περνῶντας διὰ μέσα διαβάζε τὰς πόλεις ὅλας ἕως νὰ πάῃ εἰς τὴν Καισάρειαν.

Κεφ. Θ'. ο.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος ἀκόμι πνέοντας φονεύσιμος καὶ φόνος ἐναντία τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἐπῆγε εἰς τὰ ἀρχιερεῖα.

2 Καὶ ἐζήτησεν ἀπ' αὐτὸν ὅπως ἂν, εἰς τὰ συναγωγεῖα ὁπού ἂν ηὗρεν ἀκόμι τινὰς ὁπού εἶναι ἀπὸ τὴν ὁδὸν αὐτὴν ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νὰ τοὺς φέρῃ δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ πορευόμενος ἐκεῖ ὁπού ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Δαμασκόν, ἐξαίφνης ἔστραψε τριγύρωθε ἕνα φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

4 Καὶ πέφτοντας εἰς τὴν γῆν, ἄκουσε φωνὴν ὁπού τοῦ ἔλεγε, Σαῦλ, Σαῦλ, τί μὲ διώκεις;

5 Καὶ αὐτὸς εἶπε, ποῖος εἶσαι Ἰού, αὐθέντα; καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπεν, ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς ὁπού σὺ καταδιώκεις· κακόν σου ἐστὶ νὰ κλοτζᾷς εἰς τὰ καντόσια.

6 Καὶ ὁ Σαῦλ τρέμοντας καὶ ἀποροῦσας εἶπεν, αὐθέντα

τί μι θέλεις νὰ κάμω; κ᾽ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε, σύκω κ᾽ ἔμπα μέσα εἰς τὴν πόλιν, κ᾽ θέλει σᾶ λαλήσῃ, τί κάμνει χρεία νὰ κάμῃς.

7 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ὁπῦ ἦτωσὸ δὸν ἐστέκαν (ἔξη κόντες κ᾽) ἄφωνοι, ἔχοντας νὰ ἀκέσουν τὴν φωνὴν κ᾽ κανένα νὰ μὴν βλέπουσι.

8 Καὶ ὁ Σαῦλος ἐσυκώθη ἀπὸ τὴν γῆν· κ᾽ ἔβγα τὰ μάτια τοῦ ἀνοικτά, ἀμὰ κανένα ἄνθρωπον δὲν ἔβλεπε· κ᾽ οἱ συντρόφοῦ βαστῶντες τον ἀπὸ τὸ χέρι τὸν ἔμπασαν μέσα εἰς τὴν Δαμασκόν.

9 Καὶ ἦκαμε τρεῖς ἡμέρας ὁπῦ δὲν ἔβλεπε, κ᾽ μὴ ᾽φαγε μηδὲ ἔπιε.

10 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Δαμασκὸν ἦτον ἕνας μαθητὴς τὸ ὀνομάτε Ἀνανίας· κ᾽ εἶπεν ὁ Κύριος δι᾽ ὁράματος, Ὦ Ἀνανία. κ᾽ ἐῦτος εἶπεν, νάμε ἐδῶ, σύριε.

11 Καὶ λέγει τε ὁ Κύριος· σύκω κ᾽ σύρε εἰς τὴν στράταν ὁπῦ κράζει Ἴσια, κ᾽ ζήτησε εἰς τὸ σπίτι τ᾽ Ἰούδα, κέπιον τὸ ὀνομάτε Σαῦλον (ὁπῦ εἶναι Ταρσέως) διατὶ τάτην τὴν ὥραν προσεύχεται.

1 Καὶ ὁ Σαῦλος εἶδε διὰ μέσα ὁράματος ἕνα ἄνθρωπον τὸ ὀνομάτε Ἀνανίαν ὁπῦ ἔμπηκε μέσα κ᾽ ἄθωνεν ἀπάνω τε τὸ χέρι, διὰ νὰ ξαναζλέψῃ.

1 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀπεκρίθη, ἀκούω, ἤκουσα δὸν πολλὰς, σῆτε τ᾽ ἐδῶ ἔχη ὄχτους· πόσα κακὰ ἔκαμε εἰς σοῦ ἁγίους σε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

14 Καὶ ἐδῶ ἔχῃ ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς τὰ δέση ὅλους, ὅσους ὀπικᾶλοῦνται τὸ ὀνομάτε.

15 Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε, σύρι, ὅτι ἐῦτος εἶν᾽ ἀγλέσιον μι διαλεγμένον, νὰ βαστέξῃ τὸ ὄνομάμε μπροστὲ εἰς τὰ ἔθνη κ᾽ εἰς τοὺ βασιλεῖς κ᾽ εἰς τοὺ υἱοὺς τῦ Ἰσραὴλ.

16 Διατὶ ἐγὼ θέλω τ᾽ δείξω ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ αὐτὸς διὰ τὸ ὄνομάμε.

17 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἐπῆγε, κ᾽ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ σπίτε ἐκεῖνο, κ᾽ βάζωντας τὰ χέρια τε ἀπάνω εἰς αὐτὸν εἶπε· Σαῦλε ἀδελφέ, ὁ Κύριος ὁ Ἰησοῦς ὁπῦ σᾶ ἐφάνη εἰς τὸ στράταν ὁπῦ ἤρχωσουν, μὲ ἔστειλεν διὰ νὰ ξαναζλέψῃς κ᾽ νὰ γεμισθῇς Πνεύμα Ἅγιον.

18 Καὶ παρευθὺς ἔπεσαν κάτω ἀπὸ τὰ μάτια τε ἀσὰν λέπια, κ᾽ ἐκεῖνον τὴν ὥραν ἐμετάνιωσε, κ᾽ ἀσὰν ἐσυκώθη ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ τρώγωντας φαγὶ ἐδυνάμωσε τὸν λόγε κ᾽ ἔκαμε καμπόσας ἡμέρας ὁ Σαῦλος ἐκεῖ μὲ τοὺ μαθητὰς ὁπῦ ἦτον εἰς τὴν Δαμασκόν.

20 Καὶ παρευθὺς μέσα εἰς τὰ συναγώγια ἐκήρυττε τ᾽ Χριστόν, ὅτι ἐῦτος εἶναι ὁ υἱὸς τῦ Θεῦ.

21 Καὶ ὅλοι ὅσοι τ᾽ ἄκουαν ἐθαυμάζωσουν κ᾽ ἔλεγαν, σῆτε ἐῦτος ὁπῦ ἐκήρυττεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκεῖνος ὁπῦ ὀπικαλοῦνταν τὸ ὄνομα ἐῦτου, κ᾽ διὰ τοῦτο ἦλθε κ᾽ ἐδῶ, διὰ τοὺ πάγη δεμένους εἰς τοὺ ἀρχιερεῖς;

22 Καὶ ὁ Σαῦλος παρευτύπερα ἐδυναμώνετον κ᾽ ἰσύγχιζε τοὺ Ἰουδαίους ὁπῦ ἐκάθωντας εἰς τὴν Δαμασκόν, βεβαιώνωντας ὅτι ἐῦτος εἶν᾽ ὁ Χριστός.

23 Καὶ ἀσοὺ ἐπέρασαν ἡμέρες πολλαὶς, ἐσυμβουλεύθησαν οἱ Ἰεδαῖοι νὰ τὸν σκοτώσουν.

24 Ἀμὲ ὁ Σαῦλος ἔμαθε τὴν ὀπονοίαν τους· καὶ ἐπαρεφύλαγαν τὲ πόρτας ἡμέρες καὶ νύχτα, διὰ νὰ τὸν σκοτώσουν.

25 Ἀμὲ οἱ μαθηταίδες πέρνοῦσέτον τὴν νύχτα τὸν ἔβαλαν εἰς ἕνα ζαμπίλι, καὶ τὸν ἐκατέβασαν δόπο τὸ τεῖχος.

26 Καὶ ἀσοὺν ἐπῆγεν ὁ Σαῦλος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἠθελε μέσα νὰ παλλέψῃ μὲ τοὺς μαθητάδες· καὶ ὅλοι τὸν ἐφοβοῦντον, διατὶ δὲν ἐπίστευαν ὅτι εἶναι μαθητής.

27 Ἀμὲ ὁ Βαρνάβας πέρνοῦσέτον, τὸν ἐπῆγε εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἐδιηγήθη πῶς εἰς τὸν δρόμον τὸν εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐσυνόμησε μετ' αὐτόν, καὶ πῶς εἰς τὴν Δαμασκὸν ἐπαρρησιάσθη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἐσυνδιατρίφαινε μετ' αὐτοὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

29 Καὶ ἐπαρρησιάζετον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐλάλαινε καὶ ἐφιλονείκα μὲ τοὺς Ἑλληνίστες ὁποὺ Ἑλληνίζόν· καὶ ἐκεῖνοι ἐδιάμαζόν τα τὸν σκοτώσουν.

30 Ἀμὲ οἱ ἀδελφοὶ ἀσοὺ τὸ ἐγνώρισαν, τὸν ἔφεραν εἰς τὴν Καισάρειαν· καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ταρσόν.

31 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ὁπού ἦταν εἰς ὅλην τὴν Ἰεδαίαν, καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἶχαν εἰρήνην, καὶ οἰκοδομοῦνταν, καὶ μὲ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καὶ μὲ τὴν παρηγορίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντον.

32 Καὶ φονῆλε ὁ Πέτρος διὰ μέσου ὅλων, ἐκατέβη καὶ εἰς ἐκεῖνους ὁπού ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδαν.

33 Καὶ ἐκεῖ εὗρεν ἕνα ἀθρόπον τὸ ὄνομά του Αἰνέαν, ὁπού ἐκείτετον δόπο ὀκτὼ χρόνους εἰς τὸ κρεββάτι, καὶ ἦτον παραλυτός.

34 Καὶ εἶπε τὸ ὁ Πέτρος, Αἰνέα, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς σὲ ἰατρεύει· σύνω ἀπάνω καὶ στρῶσε τὸ κρεββάτι σου. καὶ παρευθὺς ἐσυνώθη.

35 Καὶ εἴδαντον ὅλοι ἐκεῖνοι ὁπού ἐκατοικοῦσαν τὴν Λύδδαν καὶ τὴν Ἀσσάρονα, οἱ ὁποῖοι ἐγύρισαν εἰς τὸν Κύριον.

36 Καὶ εἰς τὴν Ἰόππαν ἦτον κάποια μαθήτρια, τὸ ὄνομάτης Ταβιθά, ἡ ὁποία μεταλαλοῦσε μὲ τὴν λέγεται Ζαρκάδι, ἐφέτο ἦτον γεμάτη δόπο καλὰ ἔργα καὶ δόπο ἐλεημοσύνες ὁπού ἔκαμνε.

37 Καὶ τὲ ἡμέραις ἐκείναις ἐσυνίδη καὶ ἀδύνησε καὶ ἀπέθανε· καὶ ἀσοὺ τὴν ἔλουσαν τὸν ἔβαλαν εἰς τὸ ἀνώγι.

38 Καὶ μὲ τὸ νὰ εἶναι μακὰ εἰς τὴν Ἰόππαν ἡ Λύδδα, οἱ μαθηταίδες ἀσοὺ ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶν' (εἰς τὴν Λύδδαν) ἀπέστειλαν δύο ἄθρόπους εἰς αὐτὸν παρακαλέβοντάς τον νὰ μὴν ὀκνήσῃ νὰ ἔλθῃ ἕως εἰς αὐτούς.

39 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσυνώθη καὶ ἦλθε μαζὶ μετ' αὐτούς, ὁ ὁποῖος ἀσοὺ ἦλθε τὸν ἔβαλαν εἰς τὸ ἀνώγι, καὶ ἐστάθηκαν τριγύρα του ὅλαις αἱ χῆραις, καὶ ἔκλαιαν, καὶ τοῦ ἔδειχναν τὰ πουκάμισα καὶ τὰ ῥοῦχα ὁπού ἔκαμνεν ὅταν ἦταν μετ' αὐτῶν ἡ Ζαρκάδι.

40 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς ἔβγαλεν ὅλες ἔξω, καὶ γονάτισε καὶ προσηύχετο· καὶ γυρίσας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε, Ταβιθά, σήκω ἐπάνω. καὶ ἐκείνη ἄνοιξε τὰ μάτια της, καὶ ἀφοῦ εἶδε τὸν Πέτρον ἐκάθησε.

41 Καὶ δίνοντάς του τὸ χέρι του τὴν ἐσήκωσε· καὶ φωνάξας τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας τὴν παρουσίασε ζωντανήν.

42 Καὶ τοῦτο ἔγινε γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν Ἰόππαν· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.

43 Καὶ ἔμεινε πολλὰς ἡμέρας εἰς τὴν Ἰόππαν μὲ ἕνα βυρσοδέψην ὀνόματι Σίμωνα.

Κοφίνι

36 δορκάδ.

39 c ι c αι.

δόρκας. ὁ δορκάδ.

40 μαναλίζουλας.

τας ἐφοβήθη καὶ ἐκύρεσεν εἰς τὸ κρυμὶ καὶ εἶπεν· Ταῦτα θέλει σύκω ἀπάνω· καὶ ἐκεῖνα ἄνοιξε τὰ μάτια τας, καὶ ἐσάν ἴδε τὸ Πέτρον ἀνεκάθησε.

4 Καὶ δίδοῦ δέντες τὸ χέρι τὸν ἐσύκωσε, καὶ ἔβγαλε τὸς ἁγίες, καὶ τὲς χήρες, καὶ τὲς ἔπαρε ζωντανές.

12 Καὶ ἐμαθήτεύθη ἔπιτο εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην, καὶ πολλὰ βάπτεσθεν εἰς τὸ Κύριον.

43 Καὶ αὐτὸς ἐμείνεν ἡμέρας ἀρκετὰς ἡμέρας εἰς τὴν Ἰόππην, σπὰ εἰς κάποιον Σίμωνα ταμπάκην.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ κάποῦ ἄνθρωπος ὀπὲ ἦτον εἰς τὴν καισάρεαν, τὸ ὄνομάτε Κορνήλιος ἑκατόνταρχος ἀπὸ τὸ τάγμα ὀπὲ ὀνομάζετον Ἰτάλικόν.

2 Εὐσεβὴς καὶ φοβέμενος τὸ Θεὸν μὲ ὅλον τὸ σπίτι, κάμνοντας ἐλεημοσύνες πολλὰς εἰς τὸ λαόν, καὶ παρακαλῶντας τὸ Θεὸν παντοτε.

3 Εἶδεν εἰς τὸ ὅραμάτε φανερῶς σπὰ εἰς τὴν ἐνάτην ὥραν τῆ ἡμέρας, ἕνα ἄγγελον τῦ Θεῦ ὀπὲ ἦλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ τῦ εἶπεν, ὦ Κορνήλιε.

4 Καὶ ἐκεῖνος ἀγναντεύοντάς τον εἰς αὐτὸν καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν, τί ἔβη, αὐθέντα; καὶ ὁ ἄγγελος τῦ εἶπε, αἱ προσευχαίτε καὶ ἐλεημοσύναίτε σου ἀνέβηκαν εἰς μνημόσυνον ὁμπρός εἰς τὸ Θεόν.

5 Καὶ τώρα πέμψε εἰς τὴν Ἰόππην θέλοντας καὶ φωνάξει τὸν κάποιον Σίμωνα ὁ ὀποῖος κεμζῦται Πέτρος.

6 Εὑρίσκεται σπὰ εἰς κάποιον Σίμωνα ταμπάκην τὸ ὁποῖο τὸ σπίτι εἶναι εἰς τὸ παραγιάλι, καὶ αὐτὸς θέλει νὰ εἰπεῖ τί κρατᾶνε χρεία νὰ κάμῃς.

7 Καὶ ὡσὰν ἔβγαλεν ὁ ἄγγελος ὀπὲ ἔβαλε εἰς τὸ Κορνήλιον, αὐτὸς ἔβγαλε δύο δοῦλους τὸς σηκλοτάδες, καὶ ἕνα στρατιώτην ἄνθρωπον ἀπὸ ἐκείνες ὀπὲ ἐσέκειναν πάντα μετ' αὐτὸν.

8 Καὶ ἐδιηγήθηκε ὅλα τὰ πράγματα, καὶ τὲς ἔστειλε εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν πορπατῶντας αὐτοὶ, καὶ σιμώνοντας εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς τὸ δῶμα τὸ προσευχητήριον, κοντᾶ εἰς τὴν ἕκτην ὥραν.

10 Καὶ ἤσπασε νὰ πεινάσῃ, ἤθελε νὰ γεύθῃ. καὶ ὅσον ἑτοίμαζαν οἱ ἄνθρωποι τῦ σπιτιῦ φαγητόν, ἔπεσεν εἰς αὐτὸν ἔκστασις.

11 Καὶ βλέπει τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ ἕνα ἀγγεῖον ὀπὲ ἐκατέβαινεν εἰς αὐτὸν, ὡσὰν σεντόνι μεγάλον, δεμένον ἀπὸ τὰ τέσσερα ἄκρες, καὶ κατεβαζόμενον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν·

12 Εἰς τὸ ὁποῖον σπῆνε ἦταν ὅλα τὰ τετράποδα τῆ γῆς, καὶ ὅλα τὰ θηρία, καὶ ὅλα τὰ ἑρπετὰ, καὶ ὅλα τὰ πετεινὰ τῦ οὐρανῦ.

13 Καὶ φωνὴ ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγε· ἀ Πέτρε, σύκω, σφάξε καὶ φάγε.

14 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν, ὄχι αὐθέντα, διατὶ ποτὲ δὲν ἔφαγα τίποτες συνηθισμένον καὶ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ πάλιν δεύτερον τὲς ἦλθε φωνὴ καὶ ἔλεγε, σπῆνε ὁπὲ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισεν, ἐσὺ μὴν τὸ συγχύνεσαι, (λέγοντας πῶς νὰ εἶ ἀκάθαρτα.)

16 Καὶ τοῦτο ἔγινε τρεῖς φορᾶς· καὶ πάλιν ἐσηκώθη τὸ

ἀγγεῖον ἐκεῖθο εἰς τὸν κρεμὸν.

17 Καὶ ὑποστρέψας ὁ Πέτρος εἰς τὸ λέγειν τὸ κὰ ἰδεῖν εἶπεν τὸ ὄρεμα, ὅπε ἦλθ, κὰ τὰ αἰ ἄνδρες ὅτε ἦταν ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τὸ Κορνήλιον, κατερωτῆσαντες τὸ σπίτι τὸ Σίμωνος, κὰ ἦλθαν εἰς τὸν πόρταν.

18 Καὶ κράζαντες ἐρώτησαν αἰ ἴσως ὁ Σίμων ὅπε ἐκαλέζετο Πέτρος ἦταν κατερμένος ἐκεῖ.

19 Καὶ ὁ Πέτρος ἐνθυμουμένος τὸ ὄρεμα, τὸ εἶπε τὸ Πνεῦμα, κὰ τρεῖς ἄνδρες ὅπε σε ζητοῦσι,

20 Καὶ σύκω κὰ κατέβα κὰ σύρε μετ' αὐτῶ κὰ τίποτες νὰ μὴν ἀμφιβάλλῃς, διατὶ ἐγὼ τοὺς ἔστειλα.

21 Καὶ ἐκατέβη ὁ Πέτρος εἰς τοὺς ἄνδρες ὅπε ἦταν ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τὸ Κορνήλιον εἰς αὐτούς, κὰ εἶπεν, νὰ ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὅπε ζητᾶτε· τί εἶναι ἡ αἰτία ὅπε ἤλθετε ἐδῶ;

22 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, ὁ Κορνήλιος ὁ ἑκατόνταρχος, ἄνθρωπος δίκαιος κὰ φοβούμενος τὸ Θεὸν, μαρτυρημένος ὑπὸ ὅλεν τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ἐφωτίχθη ὑπὸ τὸ Θεὸν νὰ μίσει ἑνὸς ἁγίου ἀγγέλου, νὰ σὲ φωνάξῃ εἰς τὸ σπίτι του, κὰ νὰ ἀκούσῃ λόγια ὑπὸ λόγους σου.

23 Ὁ Πέτρος λοιπὸν φωνήσας αὐτοὺς τοὺς μίσε τοὺς ἐφίλεψε. κὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ Πέτρος ὑπῆγε μαζί μὲ αὐτούς, κὰ κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς ὅπε ἦταν ἀπὸ τὴν Ἰόππην ἐπῆγαν μετ' αὐτοῦ.

24 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμπήκασιν εἰς τὴν Καισάρειαν· κὰ ὁ Κορνήλιος τοὺς ἐκαρτέρει φωνάξαντάς του τοὺς συγγενεῖς κὰ τοὺς φίλους τοὺς ἀναγκαίους.

25 Καὶ ὡσὰν ἐμπῆκεν ὁ Πέτρος ἐσυναπάντησεν ὁ Κορνήλιος, κὰ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τὰ ἐφοβήθη.

26 Ἀμὰ ὁ Πέτρος τὸν ἐσήκωσε κὰ εἶπε, σύκω ἀπάνω· κὰ ἐγὰ ἄνθρωπος εἶμαι.

27 Καὶ συνομιλοῦντας μετ' αὐτὸν ἐμπῆκε μέσα κὰ εὗρεν πολλοὺς μαζεμένους.

28 Καὶ τοὺς εἶπεν, ἐσεῖς ἠξεύρετε καλὰ ὅτι ἓν ἀπομία εἶν ἄνθρωπον Ἰουδαῖον νὰ συναναλίσται ἢ νὰ σμίγῃ μὲ ἀλλόφυλον ἄνθρωπον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς μοῦ τὸ ἐδείξεν νὰ μὴν λέγω κανένα ἄνθρωπον συχαμένον ἢ ἀκάθαρτον.

29 Διὰ τοῦτο μὲ τὸν τρόπον ἐφωνάχθην ἦλθα χωρὶς ἀντιλογίαν· ἐρωτῶ σας λοιπὸν διὰ ποῖον λογαριασμὸν μὲ ἐφωνάξατε;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶπεν, ἀπὸ τέσσαρες ἡμέρας ἕως τὴν τρίτην τὴν ὥραν ἐνήστευα· καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν ἐπροσεύχουμουν εἰς τὸ σπίτι μου· καὶ τοὺς ἄνδρες ἐστάθησαν μπροστά μου μὲ ἕνα λαμπρόν.

31 Καὶ λέγει· ὦ Κορνήλιε, ἡ προσευχή σου εἰσηκούσθη, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψε λοιπὸν εἰς τὴν Ἰόππην, καὶ μετακάλεσε τὸν Σίμωνα, ὁ ὁποῖος κατοικεῖται Πέτρος ἐστὶν εἰς [illegible] κατοικεῖ Σίμωνος [illegible] εἰς τὸ θαλασσινὸν ἀλι, καὶ ἐκεῖνος ὡσὰν ἔλθῃ θέλει σὲ συντύχει.

33 Καὶ ἀπ' ἐκεῖνο τὴν ὥραν ἔπεμψα τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἐσένα

πέτε· καλὰ ἔκαμες καὶ ἦλθες. τώρα λοιπὸν ἐμεῖς ὅλοι εὑρισκόμεθα ἐδῶ ὀμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν, νὰ ἀκούσωμεν ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ σοι ἐπρόσταξεν ὁ Θεός.

34 Καὶ ὁ Πέτρος ἄνοιξε τὸ στόματου καὶ εἶπεν, ἐπ' ἀληθείας γνωρίζω, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀποβλέπει εἰς πρόσωπα.

35 Ἀλλὰ εἰς κάθε ἔθνος ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν φοβᾶται, καὶ κάμνει δικαιοσύνην, τὸν δέχεται.

36 Κατὰ τὸν λόγον ὁποῦ ἔστειλεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ, εὐαγγελίζοντας εἰρήνην διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐτοῦτος εἶναι αὐθέντης ὅλωνῶν.

37 Ἐσεῖς ἠξεύρετε τὸ πρᾶγμα ὁποῦ ἔγινεν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ὕστερα ἀπὸ τὸ βάπτισμα ὁποῦ ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάννης.

38 Τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ. πῶς τὸν ἔχρισεν ὁ Θεὸς μὲ Πνεῦμα ἅγιον καὶ μὲ δύναμιν. ὁ ὁποῖος ἐπέρασεν εὐεργετῶντας καὶ ἰατρεύοντας ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἐτυραννοῦνταν ἀπὸ τὸν διάβολον, διατὶ ὁ Θεὸς ἦτον μετ' αὐτόν.

39 Καὶ ἐμεῖς εἴμεσθε μάρτυρες ὅλωνῶν τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἔκαμεν, καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰουδαίων καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι τὸν ἐφόνευσαν κρεμάζοντάς τον εἰς τὸ ξύλον.

40 Ἐτοῦτον ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησε τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ τὸν ἔκαμε νὰ φανερωθῇ.

41 Ὄχι εἰς ὅλον τὸν λαόν, ἀλλὰ εἰς ἐμᾶς ὁποῦ εἴμεσταν μάρτυρες προτήτερα χειροτονημένοι ἀπὸ τὸν Θεόν· οἱ ὁποῖοι ἐμεῖς ἐσυμφάγαμεν, καὶ ἐσυμπίαμεν μετ' αὐτόν, ὕστερα ἀφότις ἀνεστάθη ἐκ νεκρῶν.

43 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἐτοῦτον μαρτυροῦσιν, ὅτι κάθε ἕνας ὁποῦ πιστεύει εἰς αὐτὸν παίρνει τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν του διὰ τὸ ὄνομάτου.

44 Καὶ ἀκόμη ὁ Πέτρος ἐλάλει ἐτοῦτα τὰ λόγια, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔπεσεν ἀπάνω εἰς ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἄκουαν τὸν λόγον.

45 Καὶ ὅσοι πιστοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἦλθαν μαζὶ μὲ τὸν Πέτρον ἐτρόμαξαν, ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐχύθηκε καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

46 Διατὶ ἄκουαν αὐτοὺς ὁποῦ ἐλαλοῦσαν γλώσσαις, καὶ ἐμεγάλυναν τὸν Θεόν. τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος,

47 Μήδε ἠμπορεῖ κανένας νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νερὸν νὰ μὴν βαπτισθοῦσιν ἐτοῦτοι, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡσὰν καὶ ἐμεῖς,

48 Καὶ ἐπρόσταξε νὰ βαπτισθοῦν αὐτοὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· τότε τὸν ἐπαρακάλεσαν, νὰ ἀπομείνῃ καμπόσαις ἡμέραις.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὁποῦ ἦσαν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέχθησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐμαλώνασιν μετ' αὐτὸν ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶχαν περιτομὴν καὶ ἔλεγαν.

3 Ὅτι μὲ ἀνθρώπους ὁποῦ ἔχουν ἀκροβυστίαν ἐμπῆκες καὶ ἔφαγες μετ' αὐτούς.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἄρχισε καὶ ἐδῶ ἐδίδασκε τὰ πράγματα κατὰ τάξιν, καὶ ἔλεγεν.

+ ἄρχισε

5 Ἐγὼ ἤμην εἰς τ πόλιν τ πεδίου λόγια, διὸ μίσω τ̄ῦ ὀπίσω θέλεις σωθῆ ἐσὺ κ̀ ὅλοσε τὸ σπίτι.

15 Καὶ ἐκεῖ ὁπῶ ἄρχισε ἐγὼ νὰ τοῦ λάβω, ἔπεσεν ἀπάνω εἰς τὸ Πεδίμα τὸ ἄγιον, ὁπῶν ἔπεσε κ̀ εἰς ἐμᾶς εἰς τὴν ἀρχὴ.

16 Καὶ ἐθυμήθηκε τ̀ λόγον τῦ Κυρίε ὁπῶ ἔλεγεν ὅτι ὁ Ἰωάννης μ̀ν ἐβάπτισε μὲ νερὸ· ἀμὰ ἐσεῖς θέλετε βαπτισθῆ μὲ Πεδίμα ἅγιον.

17 Ἔπειδὴ λοιπὸν κ̀ ὁ Θεὸς αὐτοῦ ὁπῶ ὁλίγωσεν εἰς τ̀ Κύριον Ἰησοῦν Χριςὸν, τοῦ ἔδωκε τὴν ἴσωσιν χάριν ὁσαν κ̀ ἐμᾶς, ἐγὼ τί ἤμην δημπορῶ νὰ ἐμποδίσω τ̀ Θεόν;

18 Ὡσὰν ἄκουσαν ἐτοῦτα ἀσύχασαν κ̀ ἐδόξασαν τ̀ Θεόν κ̀ ἔλεγαν· ὁ Θεὸς λοιπὸν κ̀ εἰς τὰ ἔθνη ἔδωκε μετάνοιαν εἰς ζωὴν.

19 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὁπῶ ἐδιασκορπίσθηκαν διὰ τ̀ θλίψη ὁπῶ ἔγινε εἰς τ̀ Στέφανον, ἐπέρασαν ἕως τ̀ Φοινίκη κ̀ Κύπρον κ̀ Ἀντιόχεια, κ̀ σὲν ἐλάλησαν εἰς κανένα τ̀ λόγον τῦ Κυρίε παρὲ μονοχὰ εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

20 Καὶ κάποιοι ἄνδρες ἀπ' αὐτοὺς ἦτανε Κύπριοι κ̀ Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἐμπῆκαν εἰς τὴν Ἀντιόχεια ἐλάλησαν εἰς τοὺς Ἕλληνιστὰς, κ̀ διαγγέλιζαν τ̀ Κύριον Ἰησοῦ.

21 Καὶ τὸ χέρι τῦ Κυρίε ἦτον μετ' αὐτοὺς κ̀ πολὺς ἀριθμὸς (ἀνθρώπων) ὁλίγωσαν κ̀ ἐγύρισαν εἰς τ̀ Κύριον.

22 Καὶ ἡ φήμη τὰ αὐτὰ τ̀ ἐκκλησίας ὁπῶ ἦταν εἰς τ̀ Ἱερουσαλὴμ κ̀ ἔστειλαν τ̀ Βαρνάβα νὰ ἐλθῆ ἕως εἰς τ̀ Ἀντιόχεια.

23 Ὁ

γ συχαμένον

21 Ὁ ὀποῖ⊖ ὡσὰν ἐπῆγε
κὴ ἔλε τὸν χάρον τῦ Θεῦ ἐχά-
ρη. κὴ ἐκαθέισαν ὅλες νὰ ξεκι-
τῶν τριτὶ εἰς τ Κύριον μὲ τὸν
ὁρκῖο τ καρδίαις τες.

24 Διατὶ ἦτον ἀληθεφτος ἀ-
γαθὸς κὴ γεμάτος Πνεῦμα
ἄγιον κὴ πίστι, κὴ πολὺ πλῆ-
θ⊖ ἀνθρώπων εἰς τ Κύριον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας δὲγῆκε κὴ
ἐπῆγεν εἰς τὸν Ταρσὸν νὰ ἀπα-
γυρίσῃ τ Σαῦλον. κὴ ὡσὰν
τ εὗρεν τ ἔφερεν εἰς τ Ἀντι-
χειάν.

26 Καὶ ἔνα χρόνον σωγὰν
ἐσυνάζηδαν αὐτὶ εἰς τὸν ἐκ-
κλησίαν κὴ ἐδίδαξαν πλῆθ⊖
πολύ· κὴ ἐφωνῶτε εἰς τ Ἀντι-
όχειαν οἱ μαθηταὶ πρωτίτα-
κὴν Χριστιανοί.

27 Καὶ εἰς ἐκείναις τ ἡμέ-
ρες ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὰ Ἱερο-
σόλυμα προφῆται εἰς τὸν Ἀν-
τιόχειαν.

28 Καὶ ἐσηκώθη ἕνας ἀπ'
αὐτοὺς τὸ ὄνομάτε Ἄγαβος,
κὴ ἐφανέρωσε διὰ τῦ Πνεύμα-
τ⊖, πὼς μέλλει νὰ γένῃ με-
γάλη πεῖνα εἰς ὅλην τ οἰκου-
μένην, ἡ ὁποῖα κὴ ἦλθεν εἰς τ
χρόνον τῦ Κλαυδίε τῦ Καί-
σαρ⊖.

29 Καὶ τότες ἔπρεπε ἀπὸ τοὺς
μαθητὰς ἀφρέτεν (καθὼς ἠμ-
πόρειεν τάφτε ἕνας) νὰ πέμψῃ
διακονίαν εἰς τοὺς ἀδέλφους ὁ-
πῦ ἐκατοίκειαν εἰς τὴν Ἰουδαί-
αν.

30 Τὸ ὁποῖον τὸ ἔκαμαν,
ἀποστέλλοντες εἰς τοὺς πρε-
σβυτέρους διὰ μέσον τῦ χειρὸν
τῦ Βαρνάβα, κὴ τῦ Σαύλε.

Κεφ. ιβ'. 12.

1 ΕΙΣ ἐκεῖνον τ καιρὸν ἐ-
βαλλε τὰ χέρια τ ὁ Ἡ-
ρῴδης ὁ βασιλεὺς νὰ κακοπα-
θάσῃ μερικὰς τῦ ἐκκλησιασ-
τῶν.

2 Καὶ ἐσκότωσε τ Ἰάκωβον
τ ἀδελφὸν τῦ Ἰωάννα μὲ σπα-
θί.

3 Καὶ ἀφτὸς ἴδλη τ ὅτι ἤτον
ἀρεστὸ εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἐπρο-
σθέσε κὴ τῶν νὰ πιάσουν κὴ τ
Πέτρον. κὴ ἦλαμεν κὴ ἦταν η-
μέρας τῶν ἀζύμων.

4 Τὸν ὁποῖον ἀφτὸς τ ἔβαλε
σὲ τ ἔβαλλεν εἰς τ φυλακὴν,
παραδίδοντάτον εἰς δεκαέξι
στρατιώτες νὰ τ φυλάγουν δέ-
λοντας ὕστερα ἀπὸ τὸ πάσχα
νὰ τ φέρουν ἔξω εἰς τ λαόν.

5 Ὁ Πέτ⊖ λοιπὸν ἐφυ-
λάττετον εἰς τὴν φυλακήν· κὴ
ἡ ἐκκλησία ἐπροσέφχετον κὴ
πολλὰ πάντοτε εἰς τ Θεὸν διὰ
λόγου τ.

6 Καὶ ὁπόταν ὁ Ἡρῴδης ἤ-
μελλε νὰ τ πάῃ εἰς τ λαόν,
τ νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτ⊖ ἦ-
κοιμᾶτο ἀνάμεσα σὲ δύο στρα-
τιώτες, δεμένο⊖ μὲ δύο ἁλυ-
σίδες· κὴ ἐφύλαγαν κὴ φυλακὴ-
τορες ὁμπροσθὲ εἰς τ πόρτα
τ φυλακῆς.

7 Καὶ τότε κὴ ἦλθεν ἄγγελος
Κυρί⊖, κὴ ἔβγαλε φῶς εἰς τ
σπίτ⊖ ἐκεῖνον. κὴ ἐκτύπησε τ
πλευρὰν τῦ Πέτ⊖, κὴ τ ἐξύ-
πνησε, κὴ εἶπε συκο γλήγορα.
κὴ οἱ ἁλυσίδες ἔπεσαν ἀπὸ τὰ
χέρια τ.

8 Καὶ ἔπρεπε ὁ ἄγγελ⊖,
ζῶσε κὴ βάλλε τὰ πατοῦζά-
σε κὴ ἐκάμ⊖ ἔτζι κὴ λέγει μ,
βάλλε τὸ ἐξώτερόν σε κὴ ἀκολού-
θαμε.

9 Καὶ βγῆκεν ἔξω κὴ τὸν ἀ-
κολούθαν, κὴ δὲν ἐγνώριζε ὅτι
ἦτον ἀληθινὸν ὅπου ἐγίνετον
ἀπὸ τ ἄγγελον, ἀλλὰ τὰ ἐφαί-
νετον νὰ βλέπῃ ὅραμα.

10 Καὶ,

10 Καὶ ὡσὰν ἐπέρχοσαι ᾗ τὴν πρώτην φύλαξιν, ᾗ τὴν δεύτερην, ἦφθοσαν εἰς τὴν πύρτην τὴν Σιδηρέαν ὁποῦ πάγει εἰς τὴν πόλιν, ἃ ὁποῖα μοναχήτης τοῦ ἀνοίχθη· ᾗ ὡσὰν διῆλθεν ἑπτὰν ὁμπρὸς εἰς μίαν ῥούμπαν, ᾗ παρεύθυς ὁ ἄγγελος ἐβλέθη ἀπ' αὐτὸν.

11 Καὶ ὁ Πέτρος ὡσὰν ἐσυνεβέθη, εἶπε· τώρα ἠξέρω ἀληθινά, ὅτι ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε τ' ἄγγελόν του, ᾗ μὲ ἐβγάλεσεν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἡρῴδου, ᾗ ἀπὸ ὅλην τὴν ἐλπίδα τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Καὶ ὡσὰν ἐνοήσεσεν, ἦλθεν εἰς τὸ σπίτι τ' Μαρίας, τ' μάνας τοῦ Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ἐπερόζετον Μάρκος, ἐκεῖ ὁποῦ ἦταν ᾗ ἄρκετοι ἀδελφοὶ μαζομένοι ᾗ ἐπροσεύχονταν.

13 Καὶ ὡσὰν ἐκτύπησεν ὁ Πέτρος τὴν πόρταν τοῦ φερμανλίου, ἐπῆγε μία κοπέλα τὸ ὄνομάτης Ῥόδη νὰ ἀκούσῃ κρυφὰ τίς εἶ).

14 Καὶ γνωρίζοσας τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τὴν χαρὰν σὰν ἄνοιξε τὸ φερμάνλιον, ἀμὰ ἔφερμε μέσα ᾗ εἶπε πῶς στέκεται ὁ Πέτρος ὁμπρὸς εἰς τὸ φερμάνλιον.

15 Καὶ ἐκεῖνοι τ' εἶπαν, λαλῆ ἔσας; ᾗ ἐκεῖνη τὸ ἐβεβαίωνε πὼς νὰ ἔῃ τέτοιος λογὰς· ᾗ ἐκεῖνοι ἐλεγαν, ὁ ἄγγελός του ἔῃ).

16 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσυνέτιεν ᾗ ἐκτύπαε, ᾗ ὡσὰν ἄνοιξαν ᾗ τ' εἶδαν, ἐξεπλάγησαν.

17 Καὶ μὲ τὸ χέρι του τοῦ ἔπαυσε νὰ σιωπήσουν, ᾗ τοῦ ἐδιηγήθη πῶς ὁ Κύριος τ' ἔβγαλε ἀπὸ τὴν φυλακήν· ᾗ τοῦ εἶπεν, εἰπέτε ἀπῶτα εἰς τ' Ἰακώβου ᾗ εἰς τοὺς ἀδελφούς· ᾗ βγαίνων ἔξω ᾗ ἐπῆγεν εἰς ἄλλον τόπον.

18 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν ἔγινε μεγάλη σύγχυσις εἰς τοὺς στρατιώτας, τί ἐγίνη νὰ ἔγινεν ὁ Πέτρος.

19 Καὶ ὁ Ἡρῴδης τ' ἐζήτησε, ᾗ ὡσὰν σὲν τ' εὗρεν, ἐξέτασε τοὺς φυλακάδες ᾗ ἐκρέμασε νὰ πάσῃ νὰ τοὺ χαλάσουν· ᾗ αὐτὸς ὁ Ἡρῴδης κατεβαίνοντας ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριζεν ἐκεῖ.

20 Καὶ ὁ Ἡρῴδης ἦταν ἐχθραμμένος εἰς τοὺς Τύριους ᾗ Σιδωνίους· ᾗ ἐκεῖνοι ἦλθαν συμφωνημένοι εἰς αὐτὸν, ᾗ μὲ τὸ νὰ καταπείσουν τ' βλάστον τὸν κοιτικέρα τοῦ βασιλέως, ἐζητοῦσαν εἰρήνην, διατὶ ἡ χῶρες των ἐθρέφετον ἀπὸ τὴν βασιλικήν χώραν.

21 Καὶ τὴν διαταγμένην ἡμέραν ὁ Ἡρῴδης ἐνδυμένος τὸ βασιλικὸν φόρεμα ἐκάθησεν εἰς τ' θρόνου, ᾗ τοὺς ἐδίδασκε.

22 Καὶ ὁ λαὸς ἐφώναζε, Θεοῦ φωνὴ ᾗ ὄχι ἀνθρώπου.

23 Καὶ παρεύθυς τ' ἐκτύπησεν ἄγγελος Κυρίου, διατὶ σὲν ἔδωκε τὴν δόξαν εἰς τ' Θεόν. ᾗ ἐσκωλήκισε ᾗ ἀπέθανε.

24 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ αὐξάνε ᾗ ἐπληθύνετον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας ᾗ ὁ Σαῦλος τὴν διακονίαν τ' ἐπληρέσανε ἀπὸ τ' Ἰερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἀντόχειαν ᾗ ἐπῆραν μαζί ᾗ τ' Ἰωάννην ὁποῦ ἐπερόζετον Μάρκος.

Κεφ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ εἰς τὴν συναγωγὴν ὅπου ἦσαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἦσαν κάποιοι προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Συμεὼν ὁπὸ ἐκαλοῦσαν τὸν Νίγερ, καὶ ὁ Λούκιος ὁπὸ ἦταν ἀπὸ τὴν Κυρήνη, καὶ ὁ Μαναὴν ὁ συντροφος τοῦ Ἡρῴδου τοῦ τετράρχου, καὶ ὁ Σαῦλος.

2 Καὶ ἀσὰν λατρεῦσαν τὸν Κύριον καὶ ἐνήστευαν, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, χωρίστετέ μου τὸν Βαρνάβα καὶ τὸν Σαῦλον, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὁπὸ ἔχω ἐκαλέσει.

3 Τότε ἐνήστευσαν καὶ προσευξήθηκαν, καὶ ἔβαλαν τὰ χέρια τους ἀπάνω τους, καὶ τοὺς ἄπολυσαν.

4 Ἐκεῖνοι λοιπὸν πεμπόμενοι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκατέβηκαν εἰς τὴν Σελεύκεια, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπλεύσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ ὡσὰν ἔφθασαν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἐδίδασκαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ συναγωγὰ τῶν Ἰουδαίων. καὶ εἶχαν καὶ τὸν Ἰωάννη ὑπηρέτην.

6 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὸ νησὶ ἕως τὴν Πάφον, ἄνθρωπον ἐκεῖ κάποιον Μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, τὸ ὁποῖον τὸν ἔλεγαν Βαριησοῦ·

7 Ὁ ὁποῖος ἦτον μαζὶ μὲ τὸν Σέργιον Παῦλον τὸν ἀνθύπατον, ὁ ὁποῖος ἦτον φρόνιμος ἄνθρωπος φρόνιμος. οὗτος ἐπροσκάλεσε τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον, καὶ ἐζήτησε νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀμὴ τοὺς ἐναντιῆτον ὁ Ἐλούμας ἦταν ὁ Μάγος· διατὶ τέτοιος λογὰς ἑρμηνεύεται τὸ ὄνομάτου) ζητῶντας νὰ γυρίσῃ τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τὴν πίστιν.

9 Καὶ ὁ Σαῦλος (ὁπὰ ἐν γενεάθη Παῦλος) ἐγέμισε Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἀπαστρέψισεν εἰς αὐτὸν καὶ εἶπεν,

10 Ὦ υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ ὅλης τῆς δικαιοσύνης, γεμάτος κάθε λογῆς δολιότητας καὶ κάθε λογῆς πονηρίας, δὲν θέλεις παύσει νὰ ξεμαγρέφῃς τὰς ἰσιὰς γραῖτες τοῦ Κυρίου.

11 Καὶ τώρα νὰ ὁπὰ ἔρθασεν εἰς ἐσένα τὸ χέρι τοῦ Κυρίου, καὶ θέλεις εἶσαι τυφλὸς νὰ μὴν βλέπῃς τὸν ἥλιον ἕως ἱκανὸν καιρόν. καὶ παρευθὺς ἔπεσεν ἀπάνω του ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ ἐγύριζε τριγύρω καὶ ἐζήτειε (ἀνθρώπους) νὰ τὸν βάσουν ἀπὸ τὸ χέρι.

12 Τότε ἀσὰν εἶδεν ὁ ἀνθύπατος ὁπὰ ἔγινεν, ὁπίστεψεν, καὶ ἐθαυμάστευεν εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ἐκεῖνοι ὁπὰ ἦταν τριγύρω, ἰσυνοδεύσκαν ἀπὸ τὴν Πάφον καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας. ἀμὰ ὁ Ἰωάννης ἀποχωρίστεν ἀπ' αὐτοὺς καὶ ἐγύρεψεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

14 Καὶ αὐτοὶ ἀπέρασαν ἀπὸ τὴν Πέργην καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας· καὶ ἀσὰν ἐμπῆκεν εἰς τὴν συναγωγὴν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ἐκάθησεν.

15 Καὶ ἀφοῦ τες ἤγειεν ἡ συνάθησις ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, οἱ ἀρχισυνάγωγοι ἀπέστειλαν ἄνθρωπον εἰς αὐτοὺς καὶ εἶπαν· ἄ ἄνδρες ἀδελφοί, ἂν ἔχετε τίποτες λόγον νὰ παρηγορήσετε τὸν λαὸν λέγατέ τον.

16 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Παῦλος

κ) ἔσεισε τὰ χάρτια κ) εἶπεν· ὦ ἄνδρες Ἰσραηλῖται κ) οἱ φοβέμενοι τ Θεόν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας μας, κ) ὕψωσε τ λαὸν ἐκεῖ ὅταν παῴκησαν εἰς τὴν γῆν τ Αἰγύπτου, κ) μὲ χέρι ὑψηλὸν τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τοῦ Αἰγύπτου.

18 Καὶ σαρὰντα χρόνους τοὺς ἐβάστα μέσα εἰς τὴν ἔρημον.

19 Καὶ ἀφοῦ ἐκαθάρισε τὰ χαλάσματα ἔθνη εἰς τὴν γῆν τοῦ Χαναὰν, τοὺς ἔδωκε κληρονομίαν τοῦ γῆν ἐκείνων.

20 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἕως τετρακόσιους πενήντα χρόνους ἔδωκε κριτὰς ἕως τ Σαμουὴλ τ προφήτα.

21 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ κ) ἐζήτησαν βασιλέα, κ) τοὺς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τ Σαοὺλ, τ υἱὸν τοῦ Κὶς, ἄνδρα ἀπ' τ φυλὴν τ Βενιαμὶν, σαρὰντα χρόνους.

22 Καὶ ἀφοῦ τὸν ἐσήκωσε, τοὺς ἐσήκωσε τ Δαβὶδ εἰς βασιλέα, εἰς τ ὁποῖον ἐμαρτύρησε κ) εἶπεν, εὗρα τ Δαβὶδ τ υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατ' τ καρδίαν μας, ἀπὸ θέλει κάμει ὅλα τοῦ θελήματός μου.

23 Ἀπὸ τὸ σπέρμα αὐτοῦτου ὁ Θεὸς κατ' τὸ ταξείμου του ἐβάνισεν εἰς τὸν γλυτ τοῦ Ἰσραὴλ τ σωτῆρα Ἰησοῦν.

24 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐφοχιμέρυξε ὁμαφοστήτα ἀπὸ τ ἔρχομόν του βάπισμα μετανοίας εἰς ὅλον τ λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

25 Καὶ ἀσὰν ἐτελείωνεν ὁ Ἰωάννης τ δρόμον, ἔλεγε ποῖον μὲ δαρῆτε πὼς νὰ εἶμαι; δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος, ἀλλὰ νὰ ὁπὰ ἔρχεται κατόπι μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὰ παπούτζια ἀπὸ τὰ ποδάρια του.

26 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ τοῦ γένους τοῦ Ἀβραὰμ, κ) ἐκεῖνοι ὁπὰ φοβοῦνται ἀνάμεσα εἰς ἐσᾶς φοβοῦμαι τ Θεόν, ὁ λόγος τ σωτηρίας ἐτούτης ἐστάλθη εἰς ἐσᾶς.

27 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁπὰ κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, κ) οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἐπειδὴ δὲν τ γνώρισαν, κ) κατακρίνοντάς τον, ἐτελείωσαν τ φωναῖς τῶν προφητῶν ὁπὰ ἀναγινώσκονται κάθε σάββατον.

28 Καὶ δὲν κατάβ κ) δὲν εὗρεν κανένα αἴτιον θανάτου, ἐζήτησαν ἀπὸ τ Πιλάτον νὰ σκοτωθῇ.

29 Κ) ἀφοῦ ἐτελείωσαν ὅλα ἐκεῖνα ὁπὰ ἦταν γραμμένα δι' αὐτὸν, τ κατέβασαν ἀπὸ τὸ ξύλον κ) τ ἔβαλαν εἰς τὰ μνημεῖον.

30 Ἀμὰ ὁ Θεὸς τ ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

31 Κ) αὐτὸς πολλὰς ἡμέρας ἐφάνη εἰς ἐκείνους ὁπὰ ἀνέβαιναν μαζὶ μετ' αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ὁποῖοι εἶν κ) μάρτυρες τ εἰς τ λαόν.

32 Καὶ ἐμεῖς σᾶς διαγγελίζομεν τὸ ταξείμιον ὁπὰ ἔγινεν εἰς τοὺς πατέρας, ὅτι ὁ Θεὸς τὸ ἐτελείωσεν εἰς ἐμᾶς ὁπὰ εἴμεστε παιδία τους, μὲ τὸ νὰ ἀνάστησε τ Ἰησοῦν.

33 Καθὼς εἶν γεγραμμένον κ) εἰς τ δεύτερον Ψάλμον· υἱός μου εἶσαι ἐσύ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

34 Καὶ ὅτι τ ἀνάστησε ἐκ νεκρῶν, κ) πλέον δὲν μέλλει νὰ

νὰ χωρίσῃ εἰς τὸν διαφθορὰν, τέτοιας λογῆς εἶπεν, ὅτι θέλω σᾶς δόσει τὰ ὅσια ἐκεῖνα ὁποῦ ἐταξάσεις ὁ Δαυΐδ τὰ πιστὰ

35 Διὰ τοῦτο ἡ εἰς τὸν Ψάλμον λέγει, σὺν θέλεις ἀφίσει ὁ ὅσιόσου νὰ ἰδῇ διαφθορὰν.

36 Διατὶ ὁ Δαυΐδ ἐγνώτας νὰ ὑπηρέτησεν τὸν βουλὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ γενεὰν τοῦ ζαύστε ἐκοιμήθη καὶ ἐβλήθησεις τοῦ πατέροντε, καὶ ἰδὲ διαφθορὰν.

37 Ἀμὰ ἐκεῖνον ὁποῦν ὁ Θεὸς ἀνάστησε, σὺν ἰδὲ διαφθορὰν.

38 Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἂς ἦ λοιπὸν γνώριμον εἰς ἐσᾶς, ὅτι διὰ μέτο ἐτοῦτο κυρήτεται εἰς ἐσᾶς ἡ συγχώρησις τοῦ ἁμαρτιῶν.

39 Καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὅλα ἀπὸ τὰ ὁποῖα σὺν ἐδυνώσθητε εἰς τὸ νόμον τοῦ Μωϋσέως νὰ δικαιωθῆτε, εἰς τοῦτον κάθε ἀνθρωπος ὁποῦ πιστεύῃ δικαιώνεται.

40 Βλέπετε λοιπὸν μήπως καὶ ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήθη εἰς τοὺς προφήτας,

41 Ἰδέτε ἐσεῖς οἱ καταφρονηταὶ καὶ θαυμάσετε, καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἐγὼ ἐργάζομαι ἔργον εἰς τὸ ἡμέραις σας, ἔργον τὸ ὁποῖον σὺν θέλετε τὸ πιστεύσει, ἂν σᾶς τὸ διηγηθῇ τινὰς.

42 Καὶ ὅτάν ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων, τὰ ἔθνη τοὺς ἐπαρακάλεσαν νὰ τοὺς διηγηθῆ αὐτὰ τὰ λόγια, τὸ ἄλο σάββατον.

43 Καὶ ἐχωρίσθησαν νὰ λυθῇ ἡ συναγωγὴ, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἀπὸ τοὺς ξένος ὁποῦ ἦταν ὁσεβεῖς ἀκολούθησάν τὸ Παῦλον καὶ τὸ Βαρνάβαν· οἱ ὁποῖοι συνομιλοῦσάτους, τοὺς ἐπείθαν νὰ στέκεσθαι εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ τὸ ἐρχόμενον σάββατον παρὰ λίγον ὅλη ἡ πόλις ἐμαζώχθη νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀφοῦ ἴδαν τὸ πλῆθος, ἐπλήσθησαν φθόνου, καὶ ἐναντιοῦνταν ἐκεῖνα ὁποῦ ἔλεγε ὁ Παῦλος, ἐναντιόμενοι καὶ βλασφημοῦντες.

46 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας ἐτολμήσανε καὶ εἶπαν· ἀναγκαῖον ἦταν νὰ λαληθῇ εἰς ἐσᾶς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἀμὰ ἐπειδὴ ἀποδοκιμάζετε, καὶ σὺν κρίνετε τὸν λόγον, καὶ ἀξίους τὰ αἰώνιο ζωῆς, νὰ ὁποῦ γυρίζομεν εἰς τὰ ἔθνη.

47 Διατὶ ἔτζι μᾶς ἐπαραγγείλεν ὁ Κύριος (λέγοντας) ἐδάσε διὰ νὰ εἶσαι φῶς τῶν ἐθνῶν εἰς τὴ σωτηρίαν, ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς.

48 Καὶ τὰ ἔθνη ἀκούοντας ἐχάρησαν καὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεὸν, καὶ ὅσοι ἦταν διατεθειμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου διεφέρετον διὰ μέσε ὅλης τῆς χώρας.

50 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐτάραξαν τὶς γυναῖκας ὁποῦ εἶχαν θρησκεύσειν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τὰ πρωτεύοντας τῆς πόλεως, καὶ τὸν ἐσήκωσαν διωγμὸν εἰς τὸν Παῦλον καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν, καὶ τοὺς ἔβγαλαν ἀπὸ τὰ ὅριά τους.

51 Καὶ

51 Καὶ ἐκεῖθεν ἐπλεύσαμεν εἰς τὴν Κύπρον, διὰ τὸ μὴ κατέχειν τοὺς ἀνέμους.

52 Καὶ τὸ πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπεράσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

53 Καὶ εὑρόντες ἐκεῖ ἑκατοντάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβιβάσθημεν εἰς αὐτό.

54 Καὶ πλέοντες ἀργὰ ἡμέρας ἱκανὰς, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην.

55 Καὶ παρελθόντες αὐτὴν μόλις, ἐλθόντες εἴς τινα τόπον καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ἐγγὺς οὗ ἦν πόλις ἡ Λασαία.

56 Ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρῄνει ὁ Παῦλος,

57 Λέγων αὐτοῖς, Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας, οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, μέλλει εἶναι ὁ πλοῦς.

58 Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπείθετο, ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις.

59 Ἀνεπαύσατο δὲ ὁ λιμὴν τοῦ χειμῶνος ἐκείνου, καὶ ἐβουλεύοντο οἱ πλείονες ἐκεῖθεν ἀναχθῆναι, εἰ πως δύναιντο καταντῆσαι εἰς Φοινίκην, καὶ παραχειμάσαι τὸν λιμένα τῆς Κρήτης, βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον.

60 Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κρατεῖν, ἄραντες ἆσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην.

61 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς, ὁ καλούμενος Εὐρακύλων.

62 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.

63 Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαῦδα, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης.

64 Ἣν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· καὶ φοβούμενοι μὴ εἰς τὴν Συρτιν πέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.

65 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο·

66 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν.

67 Μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, καὶ χειμῶνος οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιῃρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ σῴζεσθαι ἡμᾶς.

68 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν, Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, καὶ κερδῆσαι τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

69 Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ οὐδεμία ψυχῆς ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου.

70 Παρέστη γάρ μοι τὴν νύκτα ταύτην ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, οὗ εἰμι ἐγὼ, καὶ ᾧ λατρεύω,

71 Λέγων, Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ.

72 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ, ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι.

73 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

74 Τεσσαρεσκαιδεκάτη δὲ νὺξ ἐγένετο ἐπερχομένη, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τὸν νύκτα ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν.

75 Καὶ βολίσαντες εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι· βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε.

76 Φοβούμενοί τε μὴ κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι.

77 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρῴρης ἀγκύρας μέλλοντες ἐκτείνειν,

78 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις, Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε.

79 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.

80 Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων, Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες διατελεῖτε ἄσιτοι, μηδὲν προσλαβόμενοι.

81 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς οὐ μὴ πεσεῖται.

82 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων· καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν.

83 Εὐθυμοτέρους δὲ γενομένους πάντας, καὶ αὐτοὺς προσελάβοντο τροφῆς.

84 Ἦμεν δὲ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ ἐν τῷ πλοίῳ διακόσιαι ἑβδομήκοντα ἕξ.

85 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.

86 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δέ τινα κατενόουν, ἔχοντα αἰγιαλὸν, εἰς ὃν ἐβουλεύοντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

87 Καὶ περιελόντες τὰς ἀγκύρας, εἴων εἰς τὴν θάλασσαν· ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεούσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

88 Περιπεσόντες δὲ τόπῳ διθαλάσσῳ, ἐπέκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῷρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

89 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι.

90 Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσε τοῦτο ποιεῖν· ἐκέλευσε δὲ τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν, ἀπορίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι·

91 Καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσι, οὓς δὲ ἐπί τισι τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου.

92 Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Κεφ. κδ'. 1.

ΚΑΙ ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Κύπρον, ὁμοίως ἐπλέομεν εἰς τὸ συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἤλπισαν τίποτας λογῆς ἄξε ἀπὲ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τὲς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας ὀπὲ ἦσαν.

2 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὀπὲ δὲν ἐπαπαείχηκαν ἐπαρακίτησαν εἰς κακὴν τὴν ψυχαῖς τῶν ἰθνῶν ἐναντία εἰς τὲς ἀδελφές.

3 Καὶ αὐτὲ λοιπὸν διέτριψαν ἐκεῖ ἀρκετὸν καιρὸν, καὶ ἐπαῤῥησιάζοντο μὲ τὴν δύναμιν τὲ Κυρίε, ὀπὲ ἐμαρτύρεχεν τὸν λόγον τ' χαριτῆν, καὶ ἔδιδε νὰ γίνεται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσα τῶν χερῶν αὐτινῶν.

4 Καὶ τὸ πλῆθος τ' πόλεως ἐχώθη· καὶ μερικοὶ ἦταν μαζὶ μὲ τὲς Ἰουδαίους· ἄλλοι ἦταν μαζὶ μὲ τὲς ἀποστόλες.

5 Καὶ ἀσὰν ἔγινεν ὁρμὴ τῶν ἰθνῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων μαζὶ μὲ τὲς ἀρχιόντων νὰ ὑβρίσουν τὲς ἀποστόλες καὶ νὰ τὲς λιθοβολίσουν.

6 Ὡσὰν τὸ ἴδαν οἱ ἀποστόλοι ἔφυγαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τ' πόλεις τ' Λυκαονίας, εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὴν Δέρβιν καὶ εἰς τὰ σύνορα.

7 Καὶ ἐκεῖ διαγγέλιζαν.

8 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος εἰς τὴν Λύστραν ἀδυνάτος εἰς τὰ ποδάρια ἐκάθετον· ὁ ὁποῖος ἦτον κωτζὸς ἀπὸ τ'

9 Ἐπῆκε τὸν Παῦλον ὀπὰ βάλει, ὁ ὁποῖος ἀσὰν τὸν ἐθεντέψισε καὶ τὸν ἴδιε ὅτι ἔχει πίστιν νὰ σωθῇ.

10 Εἶπε μὲ μεγάλην φωνὴν· σύκα ὀρθὸς ἀπάνω εἰς τὰ ποδάρια σου· καὶ ἐκεῖνος ἐπήδησε καὶ περπάτει.

11 Καὶ τὸ πλῆθος ἀσὰν ἴδαν ἐκεῖνο ὀπὲ ἔκαμε ὁ Παῦλος, ἐσύκωσαν τὴν φωνήν τους Λυκαονιστὶ καὶ εἶπαν οἱ Θεοὶ ὁμοιώθηκαν μὲ τὲς ἀνθρώπους καὶ ἐκατέβηκαν εἰς ἐμᾶς.

12 Καὶ ἐκραζαν τὸν Βαρνάβαν, Δία, καὶ τὸν Παῦλον τ' ἐκραζαν Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτον ὁ ἡγούμενος τ' λόγ.

13 Καὶ ὁ ἱερεὺς τὲ Διὸς τ' ὀπὲν ἦναις ἔπρ' ὁμπρὸς τὲς εἰς τὴν πόλιν, ἔφερε ταύρους καὶ στεφάνια εἰς τὰ πρόθυρα καὶ μαζὶ μὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἤθελε νὰ θυσιάσῃ.

14 Ἀμὰ οἱ ἀπόστολοι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παῦλος ἀσὰν τὸ ἄκουσαν ἔχασαν τὰ ῥοῦχατες, καὶ ἐπήδηξαν μέσα εἰς τὸ πλῆθος καὶ ἐκραζαν,

15 Καὶ ἔλεγαν· ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, διατὶ κάμετε ἔτσα; καὶ ἡμεῖς ἄνθρωποι ὁμοιοταθεῖς ἐμεῖς ἀσὰν καὶ ἐσᾶς, καὶ σᾶς διαγγελίζομεν νὰ γυρίσετε ἀπὸ τοῦτα τὰ ψεύτικα εἰς τὸν Θεὸν τ' ζωντανὸν, ὀπὲ ἔκαμε τ' οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶν μέσα εἰς αὐτά.

16 Ὁ ὁποῖος εἰς τ' ἀπερασμένας γενεὰς ἄφησεν ὅλα τὰ ἔθνη νὰ περπατοῦν τὰς τρόπαις τὰς.

17 Ἂν κάμῃ καὶ δὲν ἄφηκεν ἐμᾶς

ἀμαρτύρητον ἑαυτὸν ἀφῆκε, καλοποιῶν ὑμῶν τὰς καρδίας τροφῆς καὶ εὐφροσύνης.

18 Καὶ λέγοντες ταῦτα, μόλις κατέπαυσαν τὸν λαὸν τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς θυσίαν.

19 Ἐπῆλθαν δὲ Ἰουδαῖοι ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου, καὶ πείσαντες τὸν ὄχλον, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίζοντες αὐτὸν τεθνάναι.

20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.

21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανούς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν,

22 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες αὐτοὺς ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς κατ' ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.

24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν.

25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀτταλείαν.

26 Κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν.

27 Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγελλον ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.

28 Διέτριβον δὲ οὐκ ὀλίγον χρόνον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς (λέγοντες) ὅτι ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε τῷ ἔθει τῷ Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι.

2 Γενομένης οὖν στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν καί τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν ἀναβῆναι πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ τοὺς πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

3 Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τήν τε Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.

4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ, παρεδέχθησαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν.

5 Καὶ κάποιοι ὀπῦ ἦταν ἀπὸ τὴν αἵρεσιν τῦ φαρισαίων κ' ὄπίστεψαν, ἐσυκώθηκαν λέγοντες, ὅτι κάμτει χρεία νὰ φερτίμεν τὰ ἔθνη ὀπῦ ὄπίστεψαν, κ' νὰ τὸν παραγγέλκει νὰ φυλάττει τ' νόμον τῦ Μαϋσέως.

6 Καὶ ἐσυνάχθησαν οἱ ἀπόστολοι κ' οἱ πρεσβύτεροι νὰ ἰδοῦσι διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

7 Καὶ ἔγινε μεγάλη ἀξέτασις. ἐσυκώθη ὁ Πέτρος κ' εἶπεν τοις· ἄ ἄνδρες ἀδελφοί, ἐσεῖς ἠξέρετε ὅτι ἀπὸ ἡμέρες παλαιὲς ὁ Θεὸς ἀπὸ ἐμένα ἐδιάλεξε νὰ ἀκούσουν τὰ ἔθνη διὰ μέσο τῦ στόματός μ' τ' λόγον τῦ εὐαγγελίου νὰ πιστεύσουν.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς τὸν ἐμαρτύρησε μὲ τὸ νὰ τοῦ ἔδοσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς κ' εἰς ἐμᾶς.

9 Καὶ δὲν ἐχώρησε πίστιες ἀναμεταξὺ εἰς ἐμᾶς κ' εἰς αὐτοὺς, ἀφοῦ καθαρίσει τ' καρδίαις των διὰ μέσο τ' πίστεως.

10 Τώρα λοιπὸν τί πειράζεις τ' Θεὸν, βάλοντες ζυγὸν ἀπάνω εἰς τ' τράχηλον τῦ μαθητῦ, τ' ὁποῖον οὐδὲ οἱ πατέρεμας, οὐδὲ ἐμεῖς ἠμπορέσαμεν νὰ τ' βαστέξωμεν;

11 Ἀλλὰ διὰ τ' χάριτος τῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν νὰ σωθοῦμεν, κ' ἐκεῖνοι τρόπον ὁποῦ (ἰσωθῆκαν) κ' ἐκεῖνοι.

12 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἐσίγησε, κ' ἄκουσε τὸν Βαρνάβα κ' τὸν Παῦλα ὀπῦ ἐξηγοῦσαν ὅσα σημεῖα κ' τέρατα ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου τῶν.

13 Καὶ ὕστερα ἀφοῦ ἐσώπησαν αὐτοί, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος κ' εἶπεν· ἄ ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσετέμε.

14 Ὁ Σιμεὼν ἐξηγήθηκε, πῶς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπροσκύνησε νὰ πάρει λαὸν ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομάτε.

15 Καὶ εἰς τοῦτον τ' λόγον ὀπῦ εἶπεν ὁ Πέτρος συμφανοῦσιν οἱ λόγοι τῦ προφήτου καθὼς γράφτηκαν,

16 Ὕστερα ἀπὸ τοῦτα θέλω γυρίσει πάλιν κ' θέλω μετοικάμει τὴν τέντα τῦ Δαβὶδ τὴν πεσμένην, κ' τὰ χαλάσματάτος θέλω τὰ μετοικάμει, κ' θέλω τὴν συκώσει.

17 Διὰ νὰ ζητήσουν οἱ ἀπομείναιποι ἄνθρωποι τ' Κύριον, κ' ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκαλέσθη τὸ ὄνομάμε εἰς αὐτοὺς, λέγει Κύριος ὁποῦ κάμνει ταῦτα ὅλα.

18 Γνωρισμένα εἶν' ἀπὸ τ' αἰῶνος εἰς τ' Θεὸν ὅλα τὰ ἔργα.

19 Διὰ τοῦτο ἐγὼ κρίνω νὰ μὴν διδώμεν πάρεσμὸν εἰς ἐκείνους ὁποῦ γυρίζουσι ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τ' Θεόν.

20 Ἀλλὰ νὰ τοῦ γράψωμεν νὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὰς μιασμάτως (θυσίας) τῶν εἰδώλων, κ' ἀπὸ πορνείαν, κ' ἀπὸ πνικτὰ, κ' ἀπὸ τὰ αἵματα.

21 Διατὶ ὁ Μαϋσῆς ἔχει ἀπὸ παλαιὰς γενεὰς εἰς κάθε πόλιν ἄνδρας ὁποῦ τ' κηρύττουσιν, ἐσυνήθισε νὰ διαβάζεται πᾶσα σάββατον εἰς τὰ συναγώγια.

22 Τότε ἐφάνη εἰς τοῦ ἀπόστολος κ' εἰς τοὺς πρεσβυτέρους μαζὶ μὲ ὅλη τὴν ἐκκλησία,

αν, νὰ διηγήξωνται ἄνδρες ἀπ' αὐτοὺς νὰ πέμψωσιν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν μαζὶ μὲ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, ἤγουν τὸν Ἰούδαν ὁποὺ καλοῦνται Βαρσαβᾶς, καὶ τὸν Σιλᾶν, ἀνθρώπους ἡγεμένους εἰς τοὺς ἀδελφούς·

23 Καὶ ἔγραψαν καὶ ἔστειλαν διὰ μέσης τῶν χειρῶν αὐτῶν ἐτοῦτα. οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, εἰς ἐκείνους ὁποὺ εἶναι εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν καὶ ἀδελφοὺς ὁποὺ εἶναι ἀπὸ τὰ ἔθνη, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἀκούσαμεν ὅτι κάποιοι βγήκανε ἀπὸ ἐμᾶς ἦλθαν καὶ σᾶς ἐταράξαν μὲ λόγια, χαλῶντας τὰ ψυχάρια σας, καὶ λέγοντας νὰ περιτμηθῆτε καὶ νὰ φυλάττετε τὸν νόμον, τοὺς ὁποίους ἐμεῖς δὲν τοὺς ἐπροστάξαμεν ἀπὸ τὸν

25 ἐσυμφωνήσαμεν μὲ μίαν ψυχὴν νὰ διηγήξωμεν νὰ πέμψωμεν εἰς ἐσᾶς ἄνδρες, μαζὶ μὲ τοὺς ἀγαπητούς μας Βαρνάβαν καὶ Παῦλον.

26 Ὁποὺ εἶναι ἄνθρωποι ὁποὺ ἐπαρέδωκαν τὰς ψυχάρια διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστείλαμεν λοιπὸν τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Σιλᾶν, οἱ ὁποῖοι θέλουσιν εἰπεῖ μὲ λόγον τὰ αὐτὰ (ὁποὺ γράφομεν.)

28 Διότι φάνη εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ εἰς ἐμᾶς, τίποτες ἀφορτότερον βάρος νὰ μὴν βάλωμεν εἰς ἐσᾶς ἔξω ἀπὸ τοῦτα τὰ ἀναγκαῖα.

29 Νὰ ἀπέχητε ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ ἀπὸ τὰ πνικτὰ καὶ ἀπὸ τὴν πορνείαν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα φυλαττόμενοι τὰ λόγκασες, θέλετε περάσει καλά. ἔρρωσθε.

30 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἀφοῦ ἐπῆραν νὰ πᾶσιν ἐκατέβησαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐμάζωξαν τὸ πλῆθος, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφοῦ τὴν ἀνάγνωσαν ἐχάρηκαν εἰς τὴν παρακάλεσιν.

32 Καὶ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Σίλας ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοὶ (ἀφοῦ ἦσαν) καὶ αὐτοὶ προφῆται, μὲ πολλὰ λόγια ἐνεδυνάμωσαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς ἐστήριξαν.

33 Καὶ ἀφοῦ ἔκαμαν ἐκεῖ καιρὸν ἀπολύθησαν πάλιν μὲ εἰρήνην ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἀμὴ ἐφάνηκε τῷ Σίλα νὰ ἀπομείνῃ ἐκεῖ.

35 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας διέτριβαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου μαζὶ μὲ ἄλλους πολλούς.

36 Καὶ ὕστερα μὲ κάμποσες ἡμέρες εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν Βαρνάβαν, ἂς γυρίσωμεν νὰ πᾶμεν νὰ ἰδοῦμεν τοὺς ἀδελφούς μας, πῶς διοικοῦνται εἰς κάθε πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατηχήσαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

37 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐσυμβουλεύθη νὰ πάρῃ μαζὶ τὸν Ἰωάννην ὁποῦ ἐπροσέζητον Μάρκον.

38 Ἀμὴ ὁ Παῦλος ἐκρίνασεν ἄξιον ἐκεῖνον ὁποὺ ἐχώρισε ἀπ' αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Παμφυλίαν, καὶ δὲν ἐπῆγε μαζὶ μετ' αὐτοὺς εἰς τὸ ἔργον, νὰ μὴν τὸν πάρωσιν.

39 Μεγάλη λοιπὸν πίκρα ἔγινε, εἰς τόσον ὁποὺ νὰ ἀποχωρισθοῦσιν ἐκεῖνοι ἀπὸ τὸν ἕνα τὸν ἄλλον·

λον· καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπῆρε τὸν Μάρκον, καὶ ἐπλεύσεν εἰς τὴν Κύπρον.

40 Καὶ ὁ Παῦλος ἐδιάλεξε τὸν Σίλαν καὶ ἔβγηκεν, ἐτοῦτος νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς.

41 Καὶ ἐπέρνα τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν βεβαιέτεττας τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. ιε'. ιϛ.

ΚΑΙ' ἐκατάντησεν εἰς τὴν Δέρβην καὶ τὴν Λύστραν, καὶ νὰ καὶ ἦτον κάποιος μαθητὴς τοῦ ὀνόματος Τιμόθεος, υἱὸς μιᾶς γυναίκας Ἰουδαίας πιστῆς, ἀλλὰ ἀπὸ πατέρα Ἕλληνα.

2 Ὁποῦ ἐμαρτυρᾶτον διὰ κάλης ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς, ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Λύστραν, καὶ εἰς τὴν Κόνιαν.

3 Ἐθέλησεν ὁ Παῦλος νὰ πάγῃ μαζί του· καὶ ἀφοῦ τὸν ἐπῆρε τὸν ἐπερίτμησε διὰ τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ ἦταν εἰς ἐκεῖνα τόπους· διατὶ ὅλοι ἤξεραν τὸν πατέρα του ὅτι ἦτον Ἕλληνας.

4 Καὶ ἀφοῦ ἐπερνοῦσαν τὰς πόλεις, τοὺς ἐπαράδιδαν νὰ φυλάγουν τὰ δόγματα ὁποῦ ἦταν ἀποφασισμένα ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους ὁποῦ ἦταν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ἐστερεώνωνταν εἰς τὴν πίστιν, καὶ πάσα ἡμέρα ἐπερίσσευαν εἰς τὸν ἀριθμόν.

6 Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασαν τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν χώραν τῆς Γαλατικῆς, ἐμπόδισθηκαν ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα νὰ λαλήσουσι τὸν λόγον εἰς τὴν Ἀσίαν.

7 Καὶ ἀφοῦ ἤλθασιν εἰς τὴν Μυσίαν, ἐδοκίμαζαν νὰ πᾶσιν εἰς τὴν Βιθυνίαν· ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα δὲν τοὺς ἄφησε.

8 Καὶ ἀφοῦ ἐπέρασαν τὴν Μυσίαν, ἐκατέβηκαν εἰς τὴν Τρωάδα.

9 Καὶ ἐφάνη τὴν νύκτα εἰς τὸν Παῦλον ἕνα ὅραμα· ἱστέκετον ἕνας ἄνθρωπος Μακεδὼν, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαρακάλει λέγοντας, πέρασε εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ βοήθησέ μας.

10 Καὶ ἀφοῦ εἶδεν ὁ Παῦλος τὸ ὅραμα, παρευθὺς ἐζητήσαμεν νὰ πᾶμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμπεθαίνοντες ἀπὸ τοῦτο πῶς μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Κύριος, νὰ τοὺς εὐαγγελισώμεν.

11 Ἐμοσκλαμνήσαμεν μὲ κατεύθυνσι ἀπὸ τὴν Τρωάδα, καὶ ἐπήγαμεν ἴσα εἰς τὴν Σαμοθρᾴκην, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Νεάπολιν.

12 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰς Φιλίππους ἡ ὁποία ἔστι πρώτη πόλις τῆς μερίας τῆς Μακεδωνίας, καὶ ἔστι Κολωνία. καὶ ἐμείναμεν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, καὶ ἐκάμαμεν καμπόσαις ἡμέρας.

13 Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου βγήκαμεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὸ παραπόταμον, εἰς ἕνα τόπον ὁποῦ ἤτον συνήθεια νὰ προσεύχεται, καὶ ἀφοῦ ἐκαθήσαμεν ἐσυνωμιλήσαμεν μὲ τὰς γυναίκας ὁποῦ ἐμαζώχθηκαν.

14 Καὶ κάποια γυναῖκα τὸ ὀνόματος Λυδία, ὁποῦ ἐπερεμμάτευεν πορφυρᾶ πανία, ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Θυατείρων, καὶ ἐσεβάστον τὸν Θεὸν, ἄκουε τὸν λόγον· τοῦ ὁποίας τὴν καρδίαν ἄνοιξεν ὁ Κύριος, νὰ ἔχῃ τὸ νοῦ-

νοῦντες εἰς ἐκεῖνα ὑπὸ Παύλου.

15 Καὶ οἱ δὲ καταβιβάσαντες αὐτὸν ἦγαγον ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σιλᾶν καὶ Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν, ἐξῆλθον.

16 Ἐν δὲ τοῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντος κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν.

17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας.

18 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρίων καὶ Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον, Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; οἱ δέ, Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀναστασίαν εὐηγγελίζετο αὐτοῖς.

19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες, Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή;

20 Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τίνα θέλει ταῦτα εἶναι.

21 Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν τὸ καινότερον.

22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ·

23 διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,

25 οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα·

26 ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, ὁρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν·

27 ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν, καίτοι γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα·

28 ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν· ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν, Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον.

30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πανταχοῦ μετανοεῖν,

31 καθότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχόμενος πᾶσι, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀναστάσεως νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον, Ἀκουσόμεθά σου καὶ περὶ τούτου πάλιν.

χον τῶ Κυρίκ, καὶ εἰς ὅλες ὅσες ἦταν μέσα εἰς τὸ σπίτι τε.

31 Καὶ τὲς ἐπῆρι ἐκείνω τὴν ὥραν τ νύκτας, καὶ τὲς ἐλυσεν ἀπὸ τ ῥαδδιὰς· καὶ ἐβαπτίδη αὐτὸς καὶ οἱ ἰδικοί τε ὅλοι παρευθύς.

34 Καὶ τὲς ἀνέβασεν εἰς τὸ σπίτι τε καὶ τὲς ἔβαλεν ὁμοφρονῶ τράπεζα, καὶ ἠφράνθη μὲ ὅλον τὸ σπίτι πῶς ὄπιστεψεν εἰς τ Θεόν.

35 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν οἱ στρατηγοὶ ἔστειλαν τὲς ῥαδδύχες, καὶ ἔλεγαν, ἀπόλυσε τὲς ἀνθρώπες ἐκείνες.

36 Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ εἶπεν τὰ λόγια ἐτῦτα εἰς τ Παῦλον, ὅτι ἔστειλαν οἱ στρατηγοὶ νὰ σᾶς ἀπολύσωμεν· τῶρα λοιπὸν βγῆκέτε σύρτε εἰς τὸ καλῶς.

37 Καὶ ὁ Παῦλος τὲς εἶπεν, ἀφ' ὅτε μᾶς ἔδειραν παρρησία χωρὶς κρίσιν ὅπε ἄμισεν ἄνθρωποι Ῥωμαῖοι, καὶ μᾶς ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακὴν, τῶρα μᾶς βγάζεν κρυφᾶ, ὄχι (γένεται τῦτο ἐτζι) ἀμὰ ἂς ἔλθουν αὐτοὶ καὶ ἂς μᾶς βγάλουσι.

38 Καὶ οἱ ῥαδδῦχοι ἐπῆγαν καὶ εἶπαν τὰ λόγια ἐτῦτα εἰς τὲς στρατηγὲς, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀφοῦ ἄκουσαν πῶς εἶναι Ῥωμαῖοι, ἐφοβήθηκαν.

39 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν τὲς ἐπαρακάλεσαν καὶ τὲς ἐπαρακάλεσαν νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν πόλιν τες.

43 Καὶ ὡσὰν βγῆκαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἐπῆγαν μέσα εἰς τὸ σπίτι τ Λυδίας, καὶ ὡσὰν ἴδαν τὲς ἀδῆφές, τὲς ἐνθάρρυνσαν, καὶ βγῆκαν ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἐβγήκαν.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ ὡσὰν ἐπέρασαν τ Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην· ἐκεῖ ὅπε ἦτον ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰεδαίων.

2 Καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν ὅπε εἶχεν ὁ Παῦλος ἐμπῆκεν εἰς αὐτὲς, καὶ τρία σάββατα ἐδιδήγητο μετ' αὐτὲς ἀπὸ τ γραφάς.

3 Ἐξηγῶντας καὶ ἀποδείχνοντας, ὅτι ἔκαμε χρεία νὰ πάθη ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ ἀναστηθῆ ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι ἦτος τ ἐστὶν ὁ Χριστὸς Ἰησῦς ὅπε ἐγὼ (λέγει) σᾶς κηρύττω.

4 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτὲς ἐκατατείδηκαν καὶ ἐκολλήθηκαν μὲ τ Παῦλον καὶ μὲ τ Σίλαν, καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τὲς Ἕλληνας τὲς εὐσεβεῖς, καὶ πολλαῖς γυναῖκαις ἀπὸ τ πρώτες.

5 Καὶ οἱ Ἰεδαῖοι ὅπε σὲν ἐπείδωσιλθεν ἐφθύνησαν, καὶ ἐμάζωξαν κάποιες ἄνδρες πονηρὲς παζαρῖτες, καὶ ἔκαμαν ὄχλον καὶ ἐσύγχυζαν τὴν πόλιν· καὶ ἐρχόμενοι εἰς τὸ σπίτι τῦ Ἰάσονος ἐζητῦσαν τ Παῦλον καὶ ἐκείνες ὅπε ἦταν μαζί τε νὰ τὲς φέρωσιν εἰς τ λαόν.

6 Καὶ ὡσὰν σὲν τὲς ηὗρεν ἔσυραν τ Ἰάσονα καὶ κάποιες ἀδῆφὲς εἰς τὲς ἄρχοντας τ πόλεως, φωνάζοντες ὅτι ἐκεῖνοι ὅπε ἤφεραν ἄνω κάτω τὴν οἰκουμένην, ἐτῦτοι ἦλθαν καὶ ἐδῶ.

7 Τὲς ὁποίες τὲς ἀποδέχθηκεν ὁ Ἰάσων· καὶ ἐτῦτοι ὅλοι κάμνουσιν ἐνάντια τῶν δογμάτων τῦ Καίσαρος, λέγοντες νὰ εἶναι ἄλλος βασιλεὺς ὁ Ἰησῦς.

8 Καὶ

8 Καὶ ἐσύγχυσαν τὸ πλῆθος καὶ τοὺς ἀρχοντας τῆς πολιτείας ὅπου ἄκουαν ταῦτα.

9 Καὶ ἀφοῦ ἔλαβαν ἱκανοποίησιν ἀπὸ τὸν Ἰασωνα, καὶ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς, τοὺς ἀπόλυσαν.

10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ παρευθὺς τὴν νύκτα ἔστειλαν ἔξω τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς τὴν Βέρροιαν· οἱ ὁποῖοι ἀπὰν ἐπῆγαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων.

11 Καὶ οὗτοι (οἱ Ἰουδαῖοι τῆς Βερροίας) ἦταν πλέον εὐγενικώτεροι παρὰ τοὺς Ἰουδαίους τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἐδέχθηκαν τὸν λόγον μὲ κάθε λογῆς προθυμίαν, ἐξετάζοντες κάθε ἡμέραν τὰς γραφὰς ἂν ἔτσι τὰ διερίσκονται τίποτας λογῆς.

12 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ἐπίστευσαν, καὶ ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδες γυναῖκας τὰς τιμίας, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας.

13 Καὶ ἀπὰν ἔμαθαν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ Θεσσαλονικεῖς, ὅπου καὶ εἰς τὴν Βέρροιαν ἐκηρύχθη ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖ κινοῦντες τὸ πλῆθος.

14 Καὶ παρευθὺς οἱ ἀδελφοὶ ἐστέλαν τὸν Παῦλον νὰ πάγῃ ὥσὰν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπόμειναν ἐκεῖ ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐχρεωστοῦσαν νὰ φυλάξουν καὶ νὰ πᾶσιν τὸν Παῦλον φτάξαν τὸν ἐπῆγαν ἕως εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ πάροντες παραγγελίαν ἀπ' αὐτὸν διὰ τὸν Σίλαν καὶ διὰ τὸν Τιμόθεον, νὰ ἔλθουσι πολλὰ γλήγορα εἰς αὐτὸν, ἐβγῆκαν.

16 Καὶ καθὼς ἐπερίμενε τοὺς ὁ Παῦλος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπεραίνετον μέσα τὸ πνεῦμά του βλέποντάς τὴν πόλιν ὁποῦ ἦτον ὅλη γεμάτη εἰδώλα.

17 Καὶ ἐσυντύχαινεν εἰς τὴν συναγωγὴν τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἦταν θυσιαστὲς εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐδιάβαινε κάθε ἡμέραν τοὺς ἔτυχε ἔμπρος.

18 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἐπικουρείους, καὶ ἀπὸ τοὺς Στωϊκοὺς φιλοσόφους ἐδιαλέγοντανε μαζί αὐτὸν· καὶ κάποιοι ἔλεγαν, τί θέλει νὰ εἰπῇ ἐτοῦτος ὁ σπερμολόγος; καὶ ἄλλοι ἔλεγαν, φαίνεται νὰ εἶναι μισητὴς ξένων θεῶν, διατὶ τοὺς διαλαλεῖ τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

19 Καὶ πάροντάς τον τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον, (καὶ εἶπαν· πάμε ἠμπορεῖμεν νὰ μάθωμεν, ποῖα εἶναι ἐτοῦτη ἡ καινούργια διδαχὴ, ὁποῦ λέγεις ἐσύ;

20 Διατὶ φέρνεις κάποια παράξενα πράγματα εἰς τὰ ἀυτάμας· καὶ θέλομεν λοιπὸν νὰ μάθωμεν, τί θέλει νὰ εἶναι ἐκεῖνα.

21 Καὶ ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξένοι ὁποῦ ἐκατοικοῦσαν ἐκεῖ, εἰς τίποτες ἄλλο εἶχαν νὰ κάμουν, παρὰ νὰ λέγουν καὶ νὰ ἀκούουν τίποτες καινούργιον.

22 Καὶ ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τοῦ Ἀρείου πάγου, καὶ εἶπεν. Ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ καθολικὰ σᾶς βλέπω πὼς εἶστε εἰς κάποιον τρόπον δεισιδαιμονέστερον ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ φρίττει.

23 Διατὶ ἀφοῦ περνοῦσα καὶ βλέποντας τὰ σεβάσματά σας, εὗρα καὶ βωμὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον

τον ἀπανοίκτον ἀμάθειαν, ἀγνοεῖτε θεῖον, ἐνθύτον τὸ θεῖον τὸ ὅμοιον ἐστὶς μὴ ἐξ ἐθέσεως λατρεύειν, ἐνθύτον ἐγὼ σὲς καταγγέλλω.

24 Ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος ὑπάρχων κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς οὐκ κατοικεῖ εἰς ναοὺς ὑπὸ χειρῶν πεποιημένους,

25 οὐδὲ λατρεύεται ὑπὸ χεῖρας ἀνθρώπων, ὡσὰν καὶ χρείαν τινὰ ἔχων, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.

26 καὶ ἐποίησεν ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, ὁρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τοὺς ὅρους τῆς κατοικίας αὐτῶν,

27 ζητεῖν τὸν κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν, καίτοι γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, καθὼς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν· τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

29 γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον.

30 τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν,

31 καθότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχόμενος πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀναστάσεως νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπαν· ἀκουσόμεθά σου καὶ περὶ τούτου πάλιν.

33 οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.

34 τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΜΕΤΑ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς τὴν Κόρινθον.

2 καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον τὸν ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Πρίσκιλλαν, διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς·

3 καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι παρ' αὐτοῖς ἔμενε καὶ ἠργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον καὶ ἔπειθεν Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.

5 ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας Σίλας καὶ

31 ὡρίσατο

32 ἀνεγελάσαμεν.

καὶ ὁ Τιμόθεος, ἐσυναχωρεσιώτην ὁ Παῦλος εἰς τ ψυχὴν, καὶ ἐμαρτύραν εἰς τοὺς Ἰουδαίους πᾶς νὰ εἶ ὁ Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

6 Καὶ ἐπειὶ ἐξεκοιωτὴν ἐναντίον καὶ ἐβλασφημοῦσαν· καὶ ὁ Παῦλος πιάζοντας τὰ ῥοῦχα τὰς εἶπε· τὸ αἷμασας ἀς εἶ εἰς τὸ κεφάλι σας, ἐγὼ καθάριος ἔμαι· ἀπὸ τοῦτα καὶ ἀμαφορεῦ θέλω πάγει εἰς τὰ ἔθνη.

7 Καὶ μετατοπίζοντας ἀπ' ἐκεῖ, ἐπῆγε εἰς ἕνα σπίτι κάποιος τὸ ὄνομάτε Ἰώστε, ὁπὰ ἐφοβᾶτον τ Θεὸν, τὸ ὁποῖο τὸ σπίτι ἦτον σύμπλιον μὲ τὸ συναγωγὴ.

8 Καὶ ὁ Κρίσπος ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν εἰς τ Κύριον, μὲ ὅλοῆς τὸ σπίτι· καὶ πολοὶ ἀπὸ τοὺς Κορινθίους ἀκούοντες ἐπίστευαν καὶ ἐβαπτίζαντον.

9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τ Παῦλον τ νύκτα εἰς τὸ ὄρεμμάτε. μὴν φοβᾶσαι, ἀλλὰ λάλῃ, καὶ μὴν σιωπήσης.

10 Διατὶ ἐγὼ εἶμαι μετὰ σένα, καὶ κανένας δὲν θέλῃ βάλλει χέρι ἀπάνασε, νὰ σε κακοποιήσῃ· διατὶ πολὺς λαός μὲ εἶ εἰς ἐτούτη τὴν πόλι.

11 Καὶ ἐκάθισεν εἰς τ Κόρινθον ἕνα χρόνον καὶ ἕξι μῆνας, διδάσκοντας εἰς αὐτοὺς τ λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Ἀμὴ ὅταν ὁ Γαλίων ἦτον ἀνθύπατος τ' Ἀχαΐας, ἐσυνκάθηκαν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι μὲ μίαν γνώμην ἐναντία τοῦ Παύλε, καὶ ἐφεραν τον εἰς τὸ κριτήριον,

13 Καὶ ἔλεγαν, ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος κατατείθη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους νὰ σεβοιλιάῃ τ Θεὸν ἔξω ἀπὸ τ νόμον.

14 Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἤμελλεν ὁ Παῦλος νὰ φοιξῇ τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλίων εἰς τοὺς Ἰουδαίους· ἂν ἦτον κανένα ἄδικημα, ἢ κάμωμα κακόν, ἤθελα σᾶς ὑπομένῃ κατὰ τὸ δίκαιον.

15 Ἀμὴ ἐπειδὴ καὶ εἶ ζήτημα διὰ λόγους καὶ ὀνόματα, καὶ νόμον τ ἰδικόσας, ἐσεῖς θέλετε τὰ ἰδῆ· ἐγὼ δὲν θέλω νὰ χριὼ κριτὴς ἐτέτων τῶν πραγμάτων.

16 Καὶ τοὺς ἐδίωξεν ἀπὸ τὸ κριτήριον.

17 Καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες πιάνοντες τ σωβάνη τ ἀρχισυνάγωγον, τ ἔδερνεν ὀμπροστὰ εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα τ Γαλίωνα δὲν τ ἔμελλεν τίποτες.

18 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπόμεινεν ἐκεῖ ἀκόμα ἀρκετὰς ἡμέρας, εἶπε ἐχαιρέτησε τοὺς ἀδῆφούς, καὶ ἐπλάβσεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ μετ' αὐτὸν μαζὶ ὁ Ἀκύλας, καὶ ἡ Πρίσκιλλα. καὶ ὁ Ἀκύλας ἐκουρεύθη εἰς τ Κεχρειαῖς· διατὶ εἶχεν ἀπάντε τὸ ξίμον.

19 Καὶ ὁ Παῦλος ἐκατέβηκεν εἰς τ Ἔφεσον· καὶ ἐκεῖνος ἐκεῖ ἄφηκεν ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐμπῆκεν εἰς τὸ συναγωγὴν, καὶ διεβέβαιωνεν μὲ τοὺς Ἰουδαίους.

20 καὶ ἐκεῖνοι τ ἐπαρακαλοῦσαν νὰ στοθῇ σιμὰ εἰς αὐτοὺς περισσότερον καιρὸν, ἀμὴ δὲν ἐκλινεν.

21 Ἀλλὰ μισεύοντας ἐκεῖ ἐχαιρέτησε καὶ εἶπε, χρεία εἶ βέβαια, τὴν ἑορτὴν ἀπομένω ἀρῆν νὰ τὴν κάμω εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ πάλιν θὰ θέλῃ ὁ Θεὸς θέλει γυρίσῃ εἰς ἐσᾶς· καὶ ἐβγῆκεν μὲ τὸ καράβι ἀπὸ τὴν Ἔφεσον.

22 Καὶ

22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον οὐκ ὀλίγον ἐξῆλθε διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

24 Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλὼς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου καὶ ζέων τῷ πνεύματι καὶ ἐλάλει καὶ ἐδίδασκε ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

26 Οὗτος ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ· οὗ ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ.

27 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἵνα ἀποδέξωνται αὐτόν· ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος·

28 εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. ιθ'. 9.

ΚΑΙ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλος διελθὼν τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἦλθεν εἰς Ἔφεσον, καὶ εὑρών τινας μαθητὰς,

2 εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν.

3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπαν· Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βαπτίσματι μετανοίας, λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσιν, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Ταῦτα δὲ ἀκούσαντες ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας ἐπῆλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ ἐπροφήτευον.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δώδεκα.

8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων περὶ τῶν τοῦ Θεοῦ βασιλείας.

9 Ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπείθουν κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ τυράννου τινός.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο,

ὥστε

σοι ἐκατὸν πῶν τὴν Ἀσίαν
ὁ Ἰουδαῖος καὶ οἱ Ἕλληνες
ἐπεισαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰ-
ησοῦ.

11 Καὶ δυνάμεις οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου,

12 ὥστε καὶ ἐπιφέρεσθαι ἐπὶ τοὺς ἀρρώστους σουδάρια ἢ σιμικίνθια ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες καὶ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πονηρὰ πνεύματα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες, Ὁρκίζομεν ὑμᾶς κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν Παῦλος κηρύσσει.

14 Ἦσαν δέ τινος Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἑπτὰ υἱοὶ τοῦτο ποιοῦντες.

15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν αὐτοῖς, Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;

16 Καὶ ἐφαλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τραυματίας ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.

17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσι Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἔφεσον· καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18 Πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.

19 Ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.

20 Οὕτως κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ηὔξανε καὶ ἴσχυεν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς Ἰερουσαλήμ, εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐγένετο περὶ τῆς ὁδοῦ.

24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ναοὺς ἀργυροῦς ποιῶν τῇ Ἀρτέμιδι παρεῖχεν τοῖς τεχνίταις οὐκ ὀλίγον ἔργον·

25 οὓς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν, Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστιν·

26 θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ Ἐφε-

φισον, ὁμὰ ὡς ἐγκράζει ὅλιν τ̃ Ἀσίαν ἐκδστ⊙ ὁ Παῦλ⊙ ἔπεισε κ̀ ἐμεταγόρεσε πολὺν λαὸν, μὲ τὸ νὰ λέγη πῶς δὲν εἶ Θεὸι ἐκεῖνοι ὁπ̃ γίνονται μὲ χέρια.

27 Καὶ ὄχι μόνον εἶ κίνδυνο⊙ εἰς ἡμᾶς νὰ ἔρχδ̃ν τοῦτο τὸ μέρ⊙ τ̃ τέχνης, ἀλλὰ κινδυνεύει κ̀ τὸ ἱερὸν τ̃ μεγάλης Θεᾶς τ̃ Ἀρτέμιδ⊙, νὰ μὴν λογαριάζεται πλέον διὰ ἀδιάφοτος· κ̀ μέλλῃ νὰ χαλασθῇ τὸ μεγαλεῖόν της, τ̃ ὁποίαν ὅλη ἡ Ἀσία κ̀ ὁἰκουμένη τιμᾷ.

28 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποὺ τὸ ἄκουσαν ἐθύμωσαν καὶ πολλὰ, κ̀ ἔκραζαν κ̀ ἔλεγαν, ἡ Ἄρτεμις τ̃ Ἐφεσίων εἶ μεγάλη.

29 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἐγέμισε σύγχυσιν, κ̀ ὥρμησαν μαζὶ ὅλοι εἰς τὸ θέατρον, κ̀ ἄρπαξαν μαζὶ τ̃ Γάϊον κ̀ τ̃ Ἀρίσταρχον τὺς Μακεδόνητας, οἱ ὁποῖοι ἦτ̃ν συώτροφοι τ̃ Παύλου.

30 Καὶ ὁ Παῦλ⊙ ἤθελε νὰ ἔμπῃ μέσα εἰς τὸ πλῆθ⊙, ἀμὴ οἱ μαθηταὶ δὲν τ̃ ἄφηκαν.

31 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τὺς ἄρχοντας τ̃ Ἀσίας, οἱ ὁποῖοι ἦταν φίλοι⋅ του, ἔστειλαν εἰς αὐτὸν ἀνθρώπους κ̀ τ̃ ἐπαρακάλεσαν νὰ μὴν δώσῃ τὺς λόγους εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι λοιπὸν ἔκραζαν ἄλλο, κ̀ ἄλλοι ἄλλο· διατὶ ἡ συνάξις ἦτον συγχυσμένη, κ̀ οἱ περισσότεροι δὲν ἤξδυεν διὰ ποῖαν αἰφορμὴν ἐμαζώχθηκαν.

33 Καὶ ἀπὸ τ̃ ὄχλον βγάλαν κ̀ ἐπροβίβασαν τ̃ Ἀλέξανδρον, ἔστειλας νὰ τ̃ πῇ Γάλλοιων οἱ Ἰουδαῖοι· κ̀ ὁ Ἀλέξανδρ⊙ ἔσῃσε τὸ χέρι τ̃ κ̀ ἤθελε νὰ ἀποκριθῇ εἰς τ̃ λαόν.

34 Ἀμὰ ὡσὰν ἐγνάρισαν ὅτι εἶναι Ἰουδαῖ⊙ ἔγινε μία φωνὴ ἀπὸ ὅλες. οἱ ὁποῖοι ἔκραζαν ὡς δύο ὥρας, ἡ Ἄρτεμις τ̃ Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

35 Καὶ ὁ γραμματεὺς ἔσῃσε νὰ καλαπαύσῃ τὸ πλῆθ⊙, εἶπεν· ὦ ἄνδρες Ἐφέσιοι, ποῖ⊙ εἶναι ἐκεῖν⊙ ὁ ἄνθρωπ⊙, ὁπ̃ δὲν ἠξεύρει τὴν πόλιν τ̃ Ἐφεσίων, πῶς εἶναι σολίστρα τ̃ ναὸ τ̃ μεγάλης Θεᾶς τ̃ Ἀρτέμιδ⊙ ; κ̀ (τ̃ εἰδώλε) ὁπ̃ ἔπεσεν ἀπὸ τ̃ Διός ;

36 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐτοῦτα εἶναι ἀναντίῤῥητα, πρέπει ἐσεῖς νὰ ἡσυχάζετε, κ̀ νὰ μὴν κάμετε τίποτες ἀπόκοτον.

37 Διατὶ ἐφέρετε ἐτότες τὺς ἄνδρας οἱ ὁποῖοι δὲν τ̃ Ἱερόσυλοι εἶναι, δὲν τὴν Θεάν σας βλασφημοῦσιν.

38 Ἂν ἴσως ὁ Δημήτριος κ̀ ἐκεῖνοι ὁπ̃ εἶναι μαζί μὲ αὐτὸν οἱ σοφιστευόμενοι, ἔχουσι μὲ κανένα κρίσιν, εἶναι ἀγορᾶοι ὁπ̃ γίνονται κρίσαις, κ̀ εἶναι κ̀ ἀνθύπατοι, ἂς ἐγκαλεσθοῦσιν ἐνας μὲ τ̃ ἄλλον.

39 Ἀμὰ ἀνίσως κ̀ ζητᾶτε διὰ ἄλλα, θέλουσι λυθῇ εἰς τὴν σωσθὲν τὴν διαπεταμμένην,

40 Διατὶ κινδυνεύομεν μήπως, κ̀ ἐγκαλεσθοῦμεν πῶς ἐκαμάμεν σήμερον στάσιν, ὁπ̃ δὲν ἦτον τίποτες αἰφορμὴ, διὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἐμπορέσωμεν νὰ δώσωμεν λογαριασμὸν ἐτε-

ἐτύπτης τ σωτηρίας. καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἔλυσι τὸν σωλάξιν.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ὕστερα ἀφότις ἔπαυσιν ἡ σύγχυσις ἐφοσκάλεσεν ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάδες καὶ τοὺς ἐχαιρέτησε καὶ ἐβγῆκε νὰ πάγη εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Καὶ ἐπέρασεν ἐκεῖνα τὰ μέρη καὶ μὲ πολλὰ λόγια τοὺς ἐκαθήτησε, καὶ ἦλθεν εἰς τ Ἑλλάδα.

3 Καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ τρεῖς μηῶνας, καὶ ἔγνηκε νὰ χτύπ ὁπὸ τοὺς Ἰουδαίους εἰς αὐτὸν, ὁπᾶ ἔμελλε νὰ πάγη μὲ καρᾶβι εἰς τὴν Συρίαν, ἐσυμβουλεύθη νὰ γυρίση διὰ μέσα τ Μακεδονίας.

4 Καὶ τ ἀκολούθησαν ἕως τ Ἀσίαν ὁ Σωσίπατρος ὁ Βερροιαῖος· καὶ ἀπὸ τοὺς Θεσσαλονικεῖς, ὁ Ἀρίσταρχος, καὶ ὁ Σεκοῦνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος· καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀσιανοὺς ὁ Τυχικὸς καὶ ὁ Τρόφιμος.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἐγνῆκε νὰ πᾶσι μπροστὰ μᾶς καὶ μᾶς ἐπερίμεναν εἰς τὴν Τρωάδα.

6 Καὶ ἐμεῖς ὕστερα ἀπὸ τ ἡμέρες τοῦ ἀζύμου ἐμπήκαμεν εἰς τὸ καρᾶβι ἀπὸ τὴν Φιλιππεσι, καὶ ἤλθαμεν εἰς αὐτοὺς εἰς πέντε ἡμέρες εἰς τ Τρωάδα· καὶ ἐκεῖ ἐπάγαμεν ἑπτὰ ἡμέρες.

7 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέρα τ ἑβδομάδος, ἐκεῖ ὁπᾶ ἤταν μαζωμένοι οἱ μαθηταδες νὰ κόψουν ψωμί, ὁ Παῦλος τοὺς ἐδιδέχνωνεν, μέλλοντας νὰ βγῆ ὁπὶ τὴν αὔριον, καὶ ἐμάκρυνε τ λόγον ἕως τὸ μεσάνυκτον.

8 Καὶ ἤταν καὶ πολλαῖς λαμπάδες (λαμπάδαις) εἰς τὸ ἀνώγειον, ἐκεῖ ὁπᾶ εἴμασταν μαζωμένοι.

9 Καὶ κάποιος νέος, τὸ ὄνομάτε Εὔτυχος, ἐκάθετον εἰς τὸ παραθύρι, καὶ ἐκοιμᾶτον βαθεία· καὶ ὁ Παῦλος διδεχόμενος περισότερον, ὁ νέος ἔχασεν ὑπὸ τ ὕπνον, καὶ ἔπεσεν ὑπὸ τὸ τρίπατον κάτω, καὶ τ ἐσύκωσαν νεκρὸν.

10 Καὶ ὁ Παῦλος κατέβη καὶ ἔπεσεν ἀπάνω, καὶ ἀγκάλιασέτον, καὶ εἶπε· μὴ συγχύζεσθε, διατὶ ἡ ψυχήτε εἶναι μέσα.

11 Καὶ σηκώθη καὶ ἔκοψε ψωμὶ καὶ ἔφαγε, καὶ ἐσυνήλιασε τὰ ὁμιλήσει ἀρκετὰ ἕως τὴν αὐγήν, τέτοιας λογῆς δηλαδή.

12 Καὶ ἔφεραν τὸ παιδὶ ζωντανὸν, καὶ ἐπαρηγορήθηκαν πολλά.

13 Καὶ ἐμεῖς ἐπήγαμεν ὁμπρὸς εἰς τὸ καρᾶβι, καὶ ἐμπήκαμεν εἰς τὴν Ἄσσον, μέλλοντες ἀπ' ἐκεῖ νὰ πάρωμεν τ Παῦλον· διατὶ ἔτζι εἶχεν παραγγείλει, μέλλοντας αὐτὸς νὰ πάγη διὰ ξηρᾶς.

14 Καὶ ὡσὰν μᾶς ἐσυμβῆκεν εἰς τὴν Ἄσσον, τ ἐπαραλάβαμεν καὶ ἤλθαμεν εἰς τὴν Μιτυλήνη.

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ βγήκαμεν καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐφτάσαμεν τ Χίον· καὶ τ ἄλλην ἡμέραν ἐράξαμεν εἰς τ Σάμον, καὶ ἔγνηκε νὰ μείνωμεν εἰς τὸ Τρωγίλιον, τ ἄλλην ἤλθαμεν εἰς τὴν Μίλητον.

16 Διατὶ ὁ Παῦλος ἀπεφάσισε νὰ περάσωμεν τὴν Ἔφεσον, μήπως καὶ τὴν χάσει ἐμπρόσθιον καὶ ἀργήσει τ Ἀσιανοῦ δε-

θαλλὶ ἐσπούδαζε δοῦ ἡμπορῇ τὴν
ἡμέραν τ' Πεντηκόστης νὰ εὕρε-
θῇ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

17 Καὶ ἀπὸ τὴν Μίλητον
ἔπεμψαν ἄνθρωπον εἰς τὴν Ἔ-
φισον, καὶ ἐφώνασκέσεν τοὺς
πρεσβυτέρους τ' ἐκκλησίας.

18 Καὶ ὁπού ἤλθασιν εἰς
αὐτὸν, τοὺς εἶπεν· ἐσεῖς ἠξεύρε-
τε ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν,
ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπάτησα εἰς
τὴν Ἀσίαν, πῶς εἶμεθεν ὅλον
τὸ καιρὸν μετοῦς.

19 Δουλεύοντας τ' Κύριον μὲ
κάθε λογῆς ταπεινοφροσύνην,
καὶ μὲ πολλὰ δάκρυα καὶ μὲ
πολλὲς πειρασμὸς, ὁπού μὲ
ἐσυμβήκασιν ἀπὸ τ' ὀπιβελαῖς
τῶν Ἰουδαίων.

20 Καὶ πῶς μὴν ἠμπόδισα
ἀπὸ ἐσεῖνα ὁπού ἤτανε ὠφέλι-
μα σᾶς ἔκρυψα, νὰ μὴν
σᾶς τὰ εἰπῶ, καὶ νὰ σᾶς τὰ δι-
δάξω, καὶ παρρησίᾳ, καὶ εἰς τὰ
σπίτια.

21 Διαμαρτυρόμενος εἰς
τοὺς Ἰουδαίους κ' εἰς τοὺς Ἕλλη-
νας, νὰ μετανοήσουν εἰς τ' Θεόν
καὶ νὰ πιστεύσουν εἰς τ' Κύριόν-
μας Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ τώρα νὰ ὁπού πά-
γω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, δοῦλος
ἐμπρός ἀπὸ τὸ πνεῦμα, καὶ
σὰν ἠξεύρω ἐκεῖνα ὁπού θέλει
μὲ συμβῆ·

23 Παρεκ μοναχὰ, ὅτι τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον μὲ διαμαρ-
τυρᾶται εἰς κάθε πόλιν λέγον-
τας, ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις
μὲ ἀνταμώνουν.

24 Ἀμὰ ἐγὼ κανένα πρᾶ-
γμα σὰν μετρῶ, οὔτε ἔχω τ'
ζωήν μου πρόσωπον εἰς
τὸ λόγιόν μου, ὥσὰν ὁπού ἔχω νὰ
τελειώσω τ' δρόμον μου χα-
ρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ὁπού
ἔλαβα ἀπὸ τ' Κύριον Ἰησοῦν,
νὰ μαρτυρήσω τὸ εὐαγγέλιον τ'
χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ τώρα νὰ ἐγὼ ὁπού
ἠξεύρω ὅτι πλέον σᾶς δὲν θέλετε
ἰδῆ τὸ πρόσωπόν μου, ὅλοι ἐσεῖς
ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπέρασα κηρύτ-
τοντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὰ τοῦτο σᾶς τὸ μαρ-
τυρῶ τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅ-
τι εἶμαι ἀθῶος ἀπὸ τὸ αἷμα
ὁλουνῶν.

27 Διατὶ ἐγὼ δὲν ἐσύρθηκα
ὀπίσω νὰ μὴν σᾶς εἰπῶ ὅλην
τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἔχετε ἐσεαυτῶν λοιπὸν,
καὶ τὸ λόγωσας καὶ ὅλο τὸ ποι-
μνίον, εἰς τὸ ὁποῖον τοὺς ἔβαλεν τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον σᾶς ἐπόσκο-
πους, νὰ ποιμαίνετε τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποί-
αν τὴν ἀπόκτησε μὲ τὸ ἴδιόν του
αἷμα.

29 Διατὶ ἐγὼ ἠξεύρω τοῦ-
το, ὅτι ἀφ' ὅτου πάγω θέλουν
ἐλθῇ λύκοι κακοὶ εἰς ἐσᾶς, νὰ
μὴν λυπηθοῦν τὸ ποίμνιον.

30 Καὶ ἀπ' ἐσᾶς τῶν ἰδίων
θέλουν συκωθῇ ἄνδρες ὁπού νὰ
λέγουν διεστραμμένα λόγια,
διὰ νὰ σύρουν ὀπισθέν τους
μαθητάς.

31 Διὰ τοῦτο ἂς ἔσετε ξυπνη-
τοὶ ἐνθυμούμενοι, ὅτι τρεῖς
χρόνους νύκτα καὶ ἡμέραν δὲν
ἐπαυσα μὲ δάκρυα νὰ νουθετῶ
πάντα ἕνα.

32 Καὶ τώρα ἀδελφοὶ σᾶς
συχνόνω εἰς τ' Θεόν καὶ εἰς τ' λό-
γον τ' χαριτός του, ὁπού δύνε-
ται νὰ αὐξήσῃ τὴν οἰκοδομήν σας,
καὶ νὰ σᾶς δώσῃ κληρονομίαν,
μετὰ πάντων τῶν ἁγιασμένων.

33 Ἀσῆμι ἢ χρυσάφι, ἢ
ροῦχα κανενὸς δὲν ἐπεθύμησα.

34 Καὶ

πανύκτιον

31 συνεχῶς νύκτα καὶ ἡμέραν.

33 ἢ συνεχῶς ἀσῆμι.

21 Καὶ ἐσεῖς ἀπίσας τὸν ἠξεύρετε, ὅτι τὰ χάρεκ ἐὖτα ὑπορήτησεν εἰς τ' χρεάϊσμε. ἢ εἰς ἐκείνες ὀπᾶ ἦταν μαζί μεπεμβρα.

31 Εἰς ὅλα ὀπᾶς ὄδειξα, ὅτι τίπτενες λογῆς φαίτε νὰ κοπαζωμβρ διὰ νὰ βαπτιζόμβρ τὸν ἀδυτεῖς, ἢ νὰ ἀφυμάσωμεν τ' λόγον τ' Κυρίε Ἰησῦ, ὀπᾶ εἶπε, μακάριον ἔστι μᾶλλον νὰ δίδη πάρε παρὰ νὰ πέρνη.

36 Καὶ ἀτὸν εἶπεν ἐὖτα, ἐγονάτησε μὶ ὅλες αὐτὲ ἢ ἐπροσεύχθη.

37 Καὶ μεγὰ κλαυθμὸς ἔγεν ὁλογῶς, ἢ ἔπεσεν ὅλοι ἀπάνω εἰς τ' λαιμόδε ἢ τ' ἐφιλᾶσαν.

38 Καὶ ἠμπικῶτεν πρειτσότερον εἰς τ' λόγον ὀπᾶ τὸν εἶπεν, ὅτι δὲν μέλλουν πλέον νὰ ἰδοῦν τὸ φρόσωπόν τ· ἢ τ' ἐπεμπάσαν ἔως εἰς τὸ καρᾶβι.

Κεφ. κά. 21.

ΚΑΙ ἀπὸν ἐχωρίσαμεν ἀπ' αὐτὸν, ἐυγήκαμεν εἰς τὸ πέλαγ, ἢ ἔχοντας νὰ κάμωμεν φόρυον ἴσον ἤλθαμεν εἰς τὶν Κῶν, ἢ τὶν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὶν Ῥόδον, ἢ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰ Πάταρα.

2 Καὶ ἐκεῖ ἔχοντας νὰ εὕρωμεν καράβι ὑπᾶ ἐπέρασεν εἰς τὶν Φοινίκιν, ἐμπήκαμεν μέσα, ἢ ἐυγήκαμεν εἰς τὸ πέλαγ.

3 Καὶ ἴδαμεν τὶν Κύπρον, ἢ τὶν ἀφήκαμεν ζερᾶ ἢ ἐπλεύσαμεν εἰς τὶν Συρίαν, ἢ ἤλθαμεν εἰς τὶν Τύρον, διατὶ ἐκεῖ ἤθελε τὸ καρᾶβι νὰ ξιφορτώσῃ τὰ φάρτωμά τ.

4 Καὶ ἔχοντας νὰ εὕρωμεν τοὺς μαθητάδες, ἐστάθήκαμεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρες· ἢ οἱ μαθητάδες ἔλεγαν εἰς τ' Παῦλον, διὰ μέτε τὸν Πνεῦμα, νὰ μὴν ἀνέβῃ εἰς τ' Ἱερουσαλήμ.

5 Καὶ ὅταν ἐπλερώσαμεν ἐκεῖνες τ' ἡμέρες ἐυγήκαμεν, ἢ μᾶς ἐπαρασυνζαζαν ὅλοι μὲ γυναῖκες ἢ μὲ παιδία ἔως ἔξω ἀπὸ τὶν πόλιν· ἢ γονατίζοντες ἐκεῖ εἰς τὸ παραγιάλι ἐπροσευχήθηκαμεν.

6 Καὶ ἐχαιρετηθήκαμεν ἕνας μὲ τ' ἄλλον, ἢ ἐμπήκαμεν εἰς τὸ καρᾶβι, ἢ ἐκεῖνοι ἐγύρεσθεν εἰς τὰ σπίτια τ.

7 Καὶ ἐμεῖς τελειόνοντας τ' πλοῦσιμον ἀπὸ τὶν Τύρον ἐκαταντήσαμεν εἰς τὶν Πτολεμαΐδα, ἢ ἐχαιρετήσαμεν τοὺς ἀδελφές, ἢ ἐκαθήκαμεν μίαν ἡμέραν.

8 Καὶ τὶν ἄλλην ἡμέραν ἐυγήκαν ὁ Παῦλος ἢ ἐμεῖς ὀπᾶ εἴμασεν μὲ τ' Παῦλον, ἢ ἐπήγαμεν εἰς τὶν Καισάρειαν, ἢ ἐμπήκαμεν εἰς τὸ σπίτι τ' Φιλίππε τ' εὐαγγελιστ', ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ (διακόνους) ἢ ἐμείναμεν εἰς αὐτόν.

9 Καὶ ἐκεῖνος εἶχε τέσσαρες θυγατέρες παρθένες ἢ ἐπροφήτευαν.

10 Καὶ ἀπὸν ἐμείναμεν ἐκεῖ πολλὲς ἡμέρες, κατέβη κάποιος ἀπὸ τὶν Ἰουδαίαν προφήτης, τὸ ὄνομά τ Ἄγαβος.

11 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐμᾶς, ἢ ἔπηρε τὸ ζωνάρι τ Παύλε, ἢ ἐδέτη τὰ χερᾶτε ἢ τὰ ποδάρια τ, ἢ εἶπε· ἐὖτα λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὅποιος θέλουν δέτ οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὶν Ἱερουσαλήμ τ' θέλ ἐκ-

τῦ ὁποίε ἔ) ἡ ζάλη ἐτέτη, κ) ἤλθεν ἡ ὡρα δέδοσ εἰς τὰ χέρια τῦ ἐθνῶν.

12 Καὶ ἐμεῖς ὡσὰν τὰ ἀκέσαμεν, ἡ ἐπροσκαλέσαμεν κ) ἡμεῖς, κ) οἱ ἑπτὰ ποι. νὰ μὲν αὐτὸν εἰς τὴν Ἱερεσαλήμ.

13 Ἀμὴ ὁ Παῦλος ἀπεκρίθη κ) εἶπε· τί κάμνετε ὡσὰν κλαίετε κ) συντρίζετε τὴ καρδίαμε; ἐγὼ εἶμαι ἑτοιμος ὄχι μόνον νὰ δέσω. ἀλλὰ κ) νὰ ἀποθάνω εἰς τὴν Ἱερεσαλήμ διὰ τὸ ὄνομα τῦ Κυρίε Ἰησῦ.

14 Καὶ ὡσὰν δὲν μᾶς ἄκεν ἠσυχάσαμεν, κ) εἴπαμεν, τὸ θέλημα τῦ Κυρίε ἂς γένει.

15 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὲς ἡμέρες ἐκείνες ἑτοιμασθέντες τὰ πόδια μᾶς τὰ βάσαμε ἀναβαίναμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

16 Καὶ ἦλθαν κάποιοι μαθητάδες ἀπὸ τὴν Καισάρεια μαζὶ μετ' ἐμᾶς, κ) φέρνει κ) ἕνα ἄνθρωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἐμέλλαμε νὰ κοιμηθῶμεν, τὸν Μνάσων, Κυπρέϊτην παλαιὸν μαθητήν.

17 Καὶ ὡσὰν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, οἱ ἀδελφοὶ μᾶς ἐδέχθηκαν μὲ χαρὰν.

18 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμπῆκεν ὁ Παῦλος μαζὶ μὲ' ἐμᾶς εἰς τὸ σπίτι τῦ Ἰακώβε κ) ἦταν παρὸν κ) ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐχαιρέτησεν, τὸν ἐδιηγεῖτον καθ' ἕνα ἀπ' ἐκεῖνα ὁπὰ ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσε τ' διακονίαστε.

20 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν τὸ ἄκεσαν ἐδόξασαν τὸν Κύριον, κ) εἶπαν εἰς τὸν Παῦλον. βλέπεις ἀδελφὲ, πόσοι Μυριάδες ἔ) ἀπὸ τὸν Ἰουδαίους ὁπὰ ἐπίσθυσαν, κ) ὅλοι ἔ) ζηλωταὶ τῦ νόμε.

21 Καὶ ἔκαθαν διὰ λόγε σε. ὅτι διδάσκεις ὅλες τὸν Ἰουδαίους ὁπὰ ἔ) εἰς τὰ ἔθνη, κ) λέγεις νὰ χωρίσουν ἀπὸ τ' Μωϋσῆ, κ) νὰ μὴν περιτέμνουν τὰ παιδάτσε, μὴ ἔ) νὰ περπατῦσι κατ' τ' συνήθειαις.

22 Τί λοιπὸν; βέβαια κάμνει χρεία νὰ μαζωχθῦσι πλήθος· διατὶ θέλουν τὸ ἀκέσε πὼς ἦλθες.

23 Ἐτῦτο λοιπὸν κάμε ὁπὰ σὲ λέγομεν· ἔχομε ἔ) τέσσαρες ἄνδρες ὁπὰ ἔχει ἀνάγκαις τάξιμο. (Ναζηραίων.)

24 Ἐπάρτες τύτες κ) καθαρίσε μαζὶ μετ' αὐτῶν· κ) ξύρησε εἰς αὐτῶν νὰ χυρέσουν τὴν καρδιάν τες· κ) τὰ χρείσουν ὅλοι, ὄχ ἐκεῖνα ὁπὰ ἄκεσαν διὰ λόγε σὲν ἔ) πίποτες, ἀλλὰ περπατεῖς κ) ἐσὺ φυλάττοντας τὸν νόμον.

25 Καὶ διὰ τὰ ἔθνη ὁποὺ ἐπίσθυσαν, ἐμεῖς ἐγράψαμεν κ) ἀποφασίσαμεν, νὰ μὴν φυλάττουν κανένα πρᾶγμα τέτοιας λογῆς, παρὲξ μοναχὰ νὰ φυλάγωνται αὐτοὶ ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα κ) τὸ αἷμα κ) τὸ πνικτὸν κ) τὴν πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος ἐπῆρε τὸν ἄνδρες, κ) τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκαθαρίσθη μετ' αὐτῶν, κ) ἐμπῆκεν εἰς τὸ ἱερὸν, λέγοντας φανερὰ τὴν τελείωσιν τῆς ἡμερῶν τῦ καθαρισμῦ, ἕως ἀπὸ ἑνὸς ἐπροσφέρθη διὰ κάθε ἕνα ἀπ' αὐτῶν προσφορά.

27 Καὶ ὡσὰν ἐμέλλαν νὰ τελειωθῦν οἱ ἑπτὰ ἡμέρες, οἱ Ἰουδαῖοι ὁπὰ ἦταν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν ὡσὰν τὸν εἶδαν εἰς τὸ ἱερὸν, ἐσύγ-

ἰσύγχυσιν ὅλον τὸ πλῆθος, καὶ ἀπιόντας τοὺς χειλιάρχους ἀπαιτῆσαι.

28 Καὶ ἔκραζόν, ὦ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ διδάσκων πανταχοῦ πάντας εἰς κατὰ τόπον ἐναντία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου· ἔτι δὲ καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον.

29 Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει μετ' αὐτοῦ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος εἰς τὸ ἱερόν.

30 Καὶ ἐκινήθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου καὶ εἷλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἰερουσαλήμ·

32 ὃς παραχρῆμα παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχας κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἁλύσεσι δυσὶ, καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη, καὶ τί ἐστιν πεποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ βέβαιον διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

35 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ἀναβαθμοῖς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου·

36 ἦν γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζον· αἶρε τοῦτον.

37 Μέλλων δὲ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ· εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι πρὸς σέ; ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ γινώσκεις;

38 οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν στασιάσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· ἐγώ εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος Ταρσεὺς τῆς Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν.

40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Παῦλος ἑστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησε τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ λέγων·

Κεφ. κβ'. 22.

Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν μου ἀπολογίας.

2 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν· καὶ λέγει·

3 Ἐγώ εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν τῇ Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιὴλ, πεπαιδευ-

παιδείαν κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῴου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον.

4 Ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι τοῦ θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας.

5 Ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον, παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἐδεξάμην εἰς Δαμασκὸν πορευόμενος ἄγων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ ἵνα τιμωρηθῶσιν.

6 Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν κύκλῳ ἐμέ·

7 καὶ πεσὼν ἐπὶ τὸ ἔδαφος ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· τίς εἶ κύριε; εἶπε δὲ πρός με· ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις.

9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐστάθησαν· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι.

10 Εἶπον δὲ τί ποιήσω κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπε πρός με· ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν, κἀκεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι.

11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν σὺν ἐμοὶ ἦλθον εἰς Δαμασκόν.

12 Ἀνανίας δέ τις εὐλαβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων,

13 ἐλθὼν πρός με καὶ ἐπιστὰς εἶπε μοι· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ἀνάβλεψον· κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπε· τὸ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·

15 ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει

18 καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλὴμ, διότι οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

19 Κἀγὼ εἶπον· κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ·

20 καὶ ὅτε ἐξεχύννετο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ παρειστήκειν καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.

21 Καὶ

21 Καὶ μᾶ εἶπε, πάγαι, ὅτι ἐγὼ θέλω σὲ στεῖλει εἰς ἔθνη μακρεά.

22 Καὶ οἱ Ἰεδαῖοι ἕως εἰς τοῦτον τ' λόγον ἄκουσαν τοῦ Παύλου καὶ ἀπῆκει ἐσύκωσαν τ' φωνὴν τους καὶ εἶπαν, θύγαλε ἀπὸ τ' γῆ ὦ τ' τέτιον (ἀνθρωπον,) διατὶ δὲν φοῖτες νὰ ζῇ.

23 Καὶ σκέζοντας ἐκεῖνοι, καὶ ῥίχνοντας τὰ ῥοῦχατους, καὶ βόλλοῦλες καπνορκτὸν εἰς τ' ἀέρα.

24 Ἐσορᾶζει ὁ χελίαρχος νὰ πᾶσιν τ' Παῦλον εἰς τὸ κέστρι καὶ εἶπε νὰ τ' ξετάξει μὲ ξυλίνες, διὰ νὰ γνωρίσει, διὰ ποίαν αἰφορμὴν ἐσκάζαν τέτιας λογᾶς εναντίατες.

25 Καὶ ὡσὰν τ' ἐξάπλωσαν καὶ τ' ἔδεσαν μὲ τὰ λωρία νὰ τ' δέρῃ, εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τ' ἑκατόνταρχον ὁπὰ ἐστέκοντα ἐκεῖ· ἐσᾶ ἐχάτε ἐσὲς ἔξεσίαν νὰ δέρητε ἄνθρωπον Ῥωμαῖον χωρὶς κρίσι;

26 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ὡσὰν τὸ ἄκουσεν ἐπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς τ' χελίαρχον, λέγοντας, βλέπε τί μέλλεις νὰ κάμῃς, διατὶ ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος εἶ Ῥωμαῖος.

27 Καὶ ὁ χελίαρχος ἐπῆγε κοντὰ εἰς τ' Παῦλον, καὶ λέγει εἰπέμε. σὲ εἶσαι Ῥωμαῖος; καὶ ὁ Παῦλος εἶπε, ναι.

28 Ἀπεκρίθη ὁ χελίαρχος καὶ εἶπεν· ἐγὼ δπόκτησα ετὴν τὴν τ' πολιτείαν μὲ πολλὰ ἔξοδα· καὶ ὁ Παῦλος εἶπε, ἀμὰ ἐγὼ εἶμαι πολίτες (τ' Ῥώμης) ἀπὸ γεννήσεως.

29 Καὶ παρθὺς ἀπέξησαν ἀπ' αὐτοὺς ἐκεῖνοι ὁπὰ ἤμελλαν νὰ τ' ἐξετάζουν· καὶ ὁ χελίαρχος ἀπὰ ἤμαθε πὼς εἶ Ῥωμαῖος, ἐφοβήθη, ἔτι τ' ἔδεσε.

30 Καὶ τ' ἄλλην ἡμέραν θέλοντας νὰ γνωρίσῃ τὸ βέβαιον, τὸ τί κατηγορεῦται ἀπὸ τοὺς Ἰεδαίους, τ' ἔλυσεν ἀπὸ τὰ δεσμὰ, καὶ ἐπρόσταξε νὰ ἔλθουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλα τ' συνέξιστες· καὶ ἐκατέβασε τ' Παῦλον καὶ τ' ἔστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ὁ Παῦλος ἀναπορχηζάσας εἰς τ' συνέξιν, εἶπεν, ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ ἐπολιτεύθηκα εἰς τ' Θεὸν ἕως ετάτου τ' ἡμέρας, μὲ κάθε λογᾶς συνείδησιν καλήν.

2 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ὁ Ἀνανίας ἐπρόσταξεν ἐκείνους ὁπὰ ἐπαρασέκνιαν ἐκεῖ στράτε, νὰ κτυπήσι τὸ στόμα του.

3 Τότε ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς ἐκεῖνον· ὦ τοίχε ἀσβεσμένε, ὁ Θεὸς μέλλει νὰ σὲ δείρῃ· ἐσὺ κάθεσαι νὰ μὲ κρίνις κ' τ' νόμον, καὶ παραπαίνοντας τ' νόμου προστάζεις νὰ μὲ δέρουν;

4 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπὰ ἐστέκοντα εἶπαν, τ' ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ ὑβρίζεις;

5 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε, δὲν τὸ ἤξεδα, ἀδελφοί, ὅτι εἶ ἀρχιερεύς· διατὶ εἶ γεγραμμένον, ὅτι ἀρχοντα τοῦ λαοῦ σου μὴν κακολογήσις.

6 Καὶ ὁ Παῦλος ὡσὰν ἐγνώρισεν, ὅτι τὸ ἕνα μέρος εἶ τῶν σαδδουκαίων καὶ τὸ ἄλλο εἶ τῶν φαρισαίων, ἐκραξεν εἰς τὸ συνέδριον, ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ εἶμαι φαρισαῖος, υἱὸς φαρισαίου· καὶ κρίνομαι σᾶς ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν.

7 Καὶ ἀσὰν εἶπεν ἐτοῦτο, ἔγινε φιλονικία τῶν φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων, καὶ τὸ

τὸ πλῆθ⁹ ἐχωρίσθησαν εἰς δύο.
8 Σιαλλὶ οἱ σαδδουκαῖοι λέγουσι πῶς δὲν εἶ ἀνάστασις, μὴν ἢ ἄγγελ⁹ μὴ ἢ πνεῦμα· ἀμὴ οἱ φαρισαῖοι ὁμολογοῦσι κ τὰ δύο.
9 Καὶ ἔγινε μεγάλη βοή· κ ἰσυκώθησαν οἱ γραμματεῖς ὁπὲ ἦταν ἀπὸ τὸ μέρ⁹ τῶν φαρισαίων, κ ἐμάχοντον κ ἄλεγαν, καμία κακόνοιαν δὲν εὑσκέμεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐτοῦτον· ἀμὴ δύσος κ ἂν μίλησεν εἰς ἄλλον ἢ πνεῦμα ἢ ἄγγελ⁹, μὲν θὲ μαχεθεῖ.
10 Καὶ ὡσὰν ἔγινε πολλὴ φιλονικεία, φοβέμεν⁹ ὁ χιλίαρχ⁹ μήπως κ ξισκιωθῆ ὁ Παῦλ⁹ ἀπ' αὐτές, ἐπρόσταξε τὸ στράτεμα νὰ κατέβεν νὰ τ' ἁρπάξουν ἀπὸ τὸν μέσον τους, κ νὰ τὸν πάσιν εἰς τὸ κάστρον.
11 Καὶ τὴν ἐρχομένην νύκτα ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Κύρι⁹ κ εἶπεν, ἔχε θάρρ⁹ Παῦλε· σιαλλὶ καθὼς ἐμαρτύρησες τὰ ἰδικά μας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔτζι κάμνει χρεία νὰ τὰ μαρτυρήσῃς κ εἰς τὴν Ῥώμην.
12 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσεν, κάποιοι ἀπὸ τὲς Ἰουδαίους ἔκαμαν συνάξιν κ ἀναθεμάτησαν τοὺς λόγους, κ εἶπαν μὲ ὄρκον νὰ φᾶσι μὴν νὰ πιοῦσιν, ἕως ὁπὲ νὰ σκοτώσουσι τὸν Παῦλον.
13 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπὲ ἔκαμαν ἐτὲτὴν τὴν ὁρκομωσίαν, ἦταν περισσότεροι ἀπὸ σαρὰντα.
14 Οἱ ὁποῖοι ἐπῆγαν εἰς τὲς ἀρχιερεῖς κ εἰς τὲς γερουσιαστάς, κ εἶπαν· ἐμεῖς ἀναθεματίσαμεν τοὺς λόγους, νὰ μὴν φᾶμεν τίποτες ἕως ὁπὲ νὰ σκοτώσωμεν τὸν Παῦλον.
15 Τῶρα λοιπὸν ἐσεῖς φανερώσετε τῷ χιλιάρχῳ μαζὶ μὲ τὴν συνάξιν, σιὰ νὰ τὸν κατεβάσῃ αὔριον εἰς ἐσᾶς, ὡσὰν μέλλοντες τάχα νὰ γνωρίσετε κλωσότερα τὰ σχετικὰ τούτου· κ ἐμεῖς εἴμεσταν ἕτοιμοι νὰ τὸν σκοτώσωμεν.
16 Καὶ ὁ υἱὸς τ' ἀδελφῆς τοῦ Παύλου, ἄκουσε τὴν ὁπὲ ἐλλοχοῦσιν ἐτούτην, κ ἐπῆγε κ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ κάστρον, κ τὸ εἶπε τοῦ Παύλου.
17 Καὶ ὁ Παῦλ⁹ ἐφώναξε κάποιον ἕνα ἀπὸ τὲς ἑκατοντάρχους, κ εἶπε· πάρε κ πάγε ἐτοῦτον τὸν νέον εἰς τὸν χιλίαρχον· σιαλλὶ ἔχει κάτι νὰ τοῦ εἰπῆ.
18 Καὶ ὁ ἑκατοντάρχ⁹ τὸν ἐπῆρε κ τὸν ἐπῆγε εἰς τὸν χιλίαρχον, κ εἶπεν· ὁ δέσμι⁹ ὁ Παῦλ⁹ μὲ ἐβάλωσε κ μὲ ἐπαρακάλεσε νὰ φέρω ἐτοῦτον τὸν νέον εἰς σένα, κ ἔχει κάτι νὰ σοῦ λαλήσῃ.
19 Καὶ ὁ χιλίαρχ⁹ τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χέρι, κ ἐπῆγε ξεχωρὶς κ τὸν ἐρώτησε, τί ἔν ἐκεῖνο ὁπὲ ἔχεις νὰ μοῦ εἰπῆς;
20 Καὶ εἶπεν, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐσυμφώνησθεν νὰ σὲ παρακαλέσουν νὰ κατεβάσῃς αὔριον τὸν Παῦλον εἰς τὸ συνέδριον, ὡσὰν μέλλοντες τάχα νὰ ἐρωτήσουν τίποτες κλωσότερα διὰ λόγου τε.
21 Ἐσὺ λοιπὸν νὰ μὴν καταπειθῇς εἰς αὐτούς· σιατὶ περισσότεροι ἀπὸ σαρὰντα ἄνδρες ἀπ' αὐτὲς ἐλλοχοῦσιν ὁπὲ ἐθεκλώσαν τὸν ἑαυτόν τους, οἱ ὁποῖοι ἀναθεμάτισαν τοὺς

(a ἀναθεματίσαν. νὰ φάσωσι.

(a ἀναθεματίσουσι

τ λόγους μὴ ἢ νὰ φᾶσι μὴ ἢ νὰ πᾶσι, ἕως ὁπῦ νὰ τ ἐσκοτώσουσι· ἢ τῶρα εἶ) ἑτοιμοι ἢ ἀναμβύσι, νὰ ἀκόσεν τ θέλεις τάξει.

22 Ὁ χελίαρχ⊙ λοιπὸν ἄπλυσε τ νέον, ἢ ἐπαράγγειλίτε λέγοντας, νὰ μὴν τὸ εἰπῆς κανενὸς πῶς μᾶ τὰ ἐφανέρωσεν ἐτῦτα.

23 Καὶ ἐφωσκάλεσε δύο κάποιους ἀπὸ ἐδῦ ἑκατοντάρχες ἢ εἶπεν, ἑτοιμάσθε διακοσίες στρατιώτας διὰ καβάλαν ἕως εἰς τὴν Καισάρειαν, ἢ ἑβδομῆντα καβαλάρηδες· ἢ διακοσίες σωματοφύλακας, ἀπὸ τὴν τρίτην ὥρεν τ νύκτας,

24 Καὶ νὰ φέρετε ἢ ζῶα διὰ νὰ βάλλῃ ἀπάνω τ Παῦλον, νὰ ἀνταπᾶτε σῶον εἰς τὸν Φήλικα τ ἡγεμόνα.

25 Καὶ ἔγραψε ἢ ὅπῃσυλλὴν, ἡ ὁποῖα ἐκαθιῆχεν ἱπῦτον τ τύπον.

26 Κλαύδ⊙ ὁ Λύσιας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Ἐῦτ⊙ ὁ ἄνθρωπ⊙ ὅπαξη ἀπὸ ἐδῦ Ἰουδαίους, ἢ ἤμελλε νὰ φονεύθῃ ἀπ' αὐτῦ· ἢ ἐγὼ ἐπῆγα μὲ τὸ στράτωμα ἢ τ ἔβγαλα ἀπὸ τα χέρια τες, μὲ τὸ νὰ μάθω πῶς εἶ) Ῥωμαῖ⊙.

28 Καὶ θέλοντας νὰ μάθω τὴν αἰφορμὴν διὰ τὴν ὁποῖαν τ ἐγκαλέσθη, τ ἔφερα εἰς τ συναξίντας.

29 Τὸν ὁποῖον τ εὗρηκα ὁπῦ ἐγκαλεῖτον διὰ ζητήματα τῦ νόμυτες· ἢ σὲν εἶχε κανένα ἔγκλημα ἄξιον θανάτυ, ἢ δεσίμι⊙.

30 Καὶ μὲ τὸ νὰ μὲ ἐμηνύθη ὅτι ἐλοχεύλε, ὅπῦ ἤμελλε νὰ γένῃ ἀπὸ ἐδῦ Ἰουδαίους εἰς τ ἄνδρα ἐτῦτον, ἔβαλε τ ἀπεμψα εἰς ἐσένα· ἢ ἐπαράγγειλα εἰς ἐδῦ κατηγόρες νὰ εἰποῦσιν ὁμπροσθέν σου ἐκεῖνα ὁπῦ ἔχυσιν εἰς αὐτόν. Ἔῤῥωσο.

31 Οἱ στρατιῶται λοιπὸν καθὼς ἦταν προσταγμένοι, ἐπῆραν τ Παῦλον ἢ τ ἔφεραν τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα·

32 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἄφησαν ἐδῦ καβαλάρηδες νὰ πᾶσι μετ' αὐτὸν, ἢ ἐκεῖνοι οἱ στρατιῶται ἐγύρισθεν εἰς τὸ κάστρον.

33 Καὶ οἱ καβαλάρηδες ἐπῆγαν εἰς τὴν Καισάρειαν, ἢ ἔδωκαν τὴν ὅπῃσυλλὴν εἰς τ ἡγεμόνα, ἢ τῦ ἐπαρέδησαν ἢ τ Παῦλον.

34 Καὶ ὁ ἡγεμὼν ὡσὰν ἀνάγνωσε τὴν ὅπῃσυλλὴν, ἐρώτησε τ Παῦλον ἀπὸ ποίαν ἐπαρχίαν εἶ) ; ἢ ὡσὰν ἔμαθεν ὅτε εἶ) ἀπὸ τὴν Κιλικίαν,

35 Εἶπε· θέλομῦ σᾶ ἀκούσει ὅτὰν ἔλθεν οἱ κατήγορές σου. ἢ ἐπρόσταξε νὰ φυλάττεται εἰς τὸ παλάτιον τ Ἡρῴδε.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ πέντε ἡμέρες κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μὲ ἐδῦ πρεσβυτέρους ἢ μὲ ῥήτορα Τέρτυλλον, οἱ ὁποῖοι ἐφανέρωσαν εἰς τ ἡγεμόνα κατὰ τ Παύλε·

2 Καὶ ὡσὰν ἐκάλεσαν τ Παῦλον, ἄρχισεν ὁ Τέρτυλλ⊙ νὰ τ κατηγορῇ, λέγοντας,

3 Ὦ κράτιστε Φήλιξ, ἐμεῖς ἔχοντας νὰ ἔχωμεν πολλὴν εἰρήνην διὰ μέσου σᾶ, ἢ τὴν κατορθώματων ὁπῦ γίνονται εἰς τὸ

τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, διὰ μέσου τῶν ἰδίων κληρονόμων· τὰ γνωρίζομεν ὑμῖν, καὶ σὲ ὁμοίως καὶ πάντας, καὶ εἰς κάθε τόπον.

4 Καὶ διὰ νὰ μὴν σὲ παρακαλέσω περισσότερον, παρακαλῶ νὰ μᾶς ἀκούσῃς σωστὰ μὲ τὴν καλοσύνην σου.

5 Διατὶ ἐβρήκαμεν νὰ ὁμοφρονοῦν ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον, καὶ παρακινοῦντα συζητήσεις εἰς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ εἶναι πρωτοστάτης τῆς αἱρέσεως τῶν Ναζωραίων,

6 Ὁποῦ ἐδοκίμασε νὰ μολύνῃ καὶ τὸ ἱερόν, καὶ ὁποῦ συμφώνως μὲ τὸν νόμον τὸν ἐκρίναμεν.

7 Ἀλλὰ ἐφθόνησε καὶ ὁ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ χέρια μας.

8 Καὶ ἐπρόσταξεν ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν νὰ τὸν κατηγορήσουν νὰ ἔλθουν εἰς ἐσένα· διὰ νὰ ἠθέλησε καὶ ἐμπορέσῃ νὰ γνωρίσῃς ἐξετάζοντάς τον ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἐμεῖς τὸν κατηγοροῦμεν.

9 Καὶ μὲ τὸν Τέρτυλλον συμφώνησαν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες ἔτσι τὰ ἔτσι εἶναι.

10 Καὶ ὁ Παῦλος (ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος νὰ μιλήσῃ) ἀπεκρίθη (καὶ εἶπεν·) ἐγὼ ἠξεύροντάς πῶς ἐσὺ ἔσαι κριτὴς ἀπὸ πολλὰς χρόνους εἰς τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, μὲ καθησυχίαν καρδίας ἀπολογοῦμαι διὰ λόγου μου.

11 Ἠμπορεῖς ἐσὺ νὰ γνωρίσῃς, ὅτι δὲν εἶναι μὲ ἐμένα ἀφορμὴ δώδεκα ἡμέρας, ἀφοῦ ἐπῆγα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ προσκυνήσω.

12 Καὶ οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν μὲ εὗρηκαν ὅπου νὰ διενέξωμαι μὲ κανένα, ἢ ὅπου νὰ ἐκάμω συναξιν πλήθους, οὔτε εἰς τὰς συναγωγὰς, οὐδὲ εἰς τὴν πόλιν.

13 Οὐδὲ δύνανται νὰ βεβαιώσουν ἐκεῖνα ὁποῦ καθηγοροῦσί τώρα.

14 Καὶ τοῦτο σὲ ὁμολογῶ, ὅτι κατὰ τὴν αἵρεσιν (τὴν θρησκείας) τὴν ὁποίαν λέγουσιν (ἐκείνοι αἵρεσιν, ἔτζι λατρεύω τὸν πατρικόν Θεόν· καὶ πιστεύω εἰς ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον, καὶ εἰς τοὺς προφήτας.

15 Καὶ ἔχω ἐλπίδα εἰς τὸν Θεὸν τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προσδέχονται, πῶς μέλλει νὰ γένῃ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, καὶ τῶν δικαίων, καὶ τῶν ἀδίκων.

16 Καὶ εἰς τοῦτο σπουδάζω νὰ ἔχω συνείδησιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀσκεθῆ πάντοτε.

17 Καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὰς χρόνους ἦλθα εἰς τὰ ἐθνικά μου μέλλοντας νὰ κάμω ἐλεημοσύνας εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς.

18 Ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα μὲ εὗραν καθαρισμένον εἰς τὸ ἱερὸν· (ὄχι μὲ πλῆθος καὶ μὲ σύγχυσιν κάποιοι Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὴν Ἀσίαν.

19 Οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐδῶ πρῶτοι ὁμοφρονοῦντες, ἐὰν νὰ κατηγοροῦσιν, ἂν ἔχουσι τίποτε ἐνάντιόν μου.

20 Ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἂς τὸ εἰποῦσιν ἂν εὑρήκασιν εἰς ἐμένα τίποτε ἀδικίαν, ὅταν ἐστάθηκα εἰς τὸν συνέδριον.

21 Παρὰ δὲν εἶναι διὰ ἕνα λόγον ἔτσι καὶ μόνον, ὁποῦ

7 πρωτοβουλίαν

πῶς ἐστέθηκε κ) εἶπε πρὸς αὐτούς· ὅτι ἐγὼ σήμερον ἐξετάζομαι κατ' σᾶς ἐπὶ ἀναστάσεως νεκρῶν.

22 Καὶ ὁ Φῆλιξ ἀσὰν ἄκουσεν ἐπῶτα τὰ λόγια ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἀνέβαλε (τὴν ὑπόθεσιν,) εἰς ἄλλην ἡμέραν, (ἐξ ὅσῳ ἔρτῃ καλὴ εὐκαιρία) λέγοντας, ὅταν κατέβῃ ὁ Λυσίας ὁ χιλίαρχ☧ θέλω γνωρίσει κ) ἀκριβῶς τὴν ὑπόθεσίν σας.

23 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν ἑκατοντάρχη, νὰ φυλάγῃ τὸν Παῦλον κ) νὰ ἔχῃ ἄδειαν ἔξω, κ) κανένα ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἰδικούς του νὰ μὴν ἐμποδίζῃ νὰ ἔρχεται, ἢ νὰ πηγαίνῃ εἰς αὐτόν.

24 Καὶ μὲ κάμποσας ἡμέρας ἦλθεν ὁ Φῆλιξ μὲ τὴν Δρουσίλλη τὴν γυναῖκα του, ἡ ὁποῖα ἦτον Ἰουδαία, κ) ἐπροσκάλεσε τὸν Παῦλον, κ) τὸν ἄκουσεν ὅπου ἐλεγε διὰ τὴν πίστιν τοῦ εἰς τὸν Χριστόν.

25 Καὶ διαλεγόμενος ὁ Παῦλ☧ περὶ δικαιοσύνης κ) ἐγκρατείας, κ) περὶ τῆς κρίσεως ὁπῶ μέλλει νὰ γένῃ, ἐφοβήθη ὁ Φῆλιξ κ) ἀπεκρίθη· διὰ τὴν ὥραν τώρα, κ) ὅσαν εὕρω καιρὸν θέλω σὲ μεταπροσκαλέσει.

26 Συγχρόνως ἐκάμε πῶς θέλει τὸν δώσει ὁ Παῦλ☧ ἄσπρα νὰ τὸν λυτρώσῃ· διὰ τοῦτο τὸν ἐπροσκάλει πυκνότερον κ) τὸν ὁμιλοῦσε.

27 Καὶ ὡσὰν ἐπλειώθηκαν δύο χρόνοι, ἄρησε διάδοχον ὁ Φῆλιξ τὸν Πόρκιον Φῆστον, κ) θέλοντας νὰ κάμῃ χάρην εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φῆλιξ, ἄφησε τὸν Παῦλον δέσμιον.

Κεφ. κε'. 25.

Ὁ Φῆστ☧ λοιπὸν ὡσὰν ἐμπῆκεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὴν Καισάρειαν.

2 Καὶ ἐφάνηκαν εἰς αὐτὸν ὁ ἀρχιερεὺς κ) οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἐναντία τοῦ Παύλου.

3 Καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσαν χαρὰν ἐναντίας, νὰ τὸν κράξῃ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κάμνοντες ἐνέδραν, νὰ τὸν σκοτώσουν εἰς τὸν δρόμον.

4 Ἀμὰ ὁ Φῆστ☧ ἀπεκρίθη ὅτι νὰ φυλάγεται ὁ Παῦλ☧ εἰς τὴν Καισάρειαν, κ) ὅτι αὐτὸς μέλλει νὰ πάγῃ ἐκεῖ τὸ γλήγορώτερον.

5 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὁπῶ ἦτον δυνατοί, εἶπεν, ἂς κατέβουν μαζί, κ) ἂν εἶν τίποτες ἄτοπον εἰς τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ἂς τὸν κατηγορήσουν ἐκεῖ.

6 Καὶ ἐξοῦσας νὰ διατρίψῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ περισσότερες πέρα δέκα ἡμέρας, ἐκατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν, κ) τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκάθησεν εἰς τὸ κριτήριον, κ) ἐπρόσταξε νὰ φέρουσι τὸν Παῦλον.

7 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν αὐτὸς, ἐστάθηκαν τριγύρω ἐκεῖνοι οἱ Ἰουδαῖοι ὁπῶ ἐκατέβηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ. κ) ἔλεγαν εἰς αὐτὰ τὰ Παύλου πολλὰς κ) βαρείας κατηγορίας, τὰ ὁποῖα δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὰ κάμουν δείξουν.

8 Ὅτι ὁ Παῦλ☧ ἀπολογοῦνταν λέγοντας, ὅτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, ὅτε εἰς τὸ ἱερόν, ὅτε εἰς τὸν Καίσαρα ἠσφάλμα τίποτες.

9 Ἀμὰ ὁ Φῆστ☧ θέλοντας νὰ

νὰ κάμω χάρην εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος, θέλεις νὰ ἀνέβω εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ κριθῶ ἐκεῖ διὰ τούτα ὁμπρός σου;

10 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ἐγὼ στέκομαι εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Καίσαρος, ἐκεῖ ὁπού κάμνει χρεία νὰ κριθῶ· ἐγὼ τοὺς Ἰουδαίους πόσον δὲν τοὺς ἀδίκησα καθὼς τὸ γνωρίζεις καὶ σύ.

11 Διατί ἂν ἀδικῶ, καὶ ἂν κάμω πόσον ὁποῦ νὰ εἶναι ἄξιον θανάτου, δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀμὴ ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι πόσον ὅλοι ἐκεῖνα ὁποῦ οὗτοι μὲ κατηγοροῦσι, κανεὶς δὲν δύναται νὰ μὲ χαρίσῃ εἰς αὐτούς, ὀπίκλημα τὸν Καίσαρα.

12 Τότε ὁ Φῆστος ἐβουλήθη νὰ συντύχῃ μὲ τὸ συμβούλιον, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Καίσαρα ἐπικαλέσθης, εἰς τὸν Καίσαρα θέλεις πάγει.

13 Ὡσοὺ ἐπέρασαν κάμποσαις ἡμέραις, ὁ Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βερνίκη ἦλθασιν εἰς τὴν Καισάρειαν, μὲ λόγους νὰ χαιρετήσουν τὸν Φῆστον.

14 Καὶ ὡσὰν ἐδιατρίβασιν ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, ὁ Φῆστος ἀνέφερε εἰς τὸν βασιλέα τὰ πράγματα τοῦ Παύλου, καὶ εἶπεν· ἕνας ἄνθρωπος εἶναι βλῶ δεμένος, ὁποῦ τὸν ἄφησεν ὁ Φήλιξ.

15 Διὰ τὸν ὁποῖον, ὅταν ἐπῆγα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐφάνησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐζήτησάν νὰ τὸν καταδικάσω.

16 Εἰς τὰς ὁποίας ἐγὼ ἀπεκρίθηκα, ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ῥωμαίους νὰ χαρίζουν κανένα ἄνθρωπον διὰ χαλασμόν, πρὶν παρὰ νὰ ἔχῃ ἐκεῖνος ὁποῦ καταγορεύεται ὁμπρός εἰς τὸ πρόσωπον τοὺς κατηγόρους του, καὶ νὰ δώσουν νὰ ἀπολογηθῇ διὰ τὸ ἔγκλημάτου.

17 Καὶ ἐπειδὴ ἤλθασι μαζίμας καὶ αὐτοὶ ἐδῶ, δὲν ἔκαμα καμίαν ἀργίτα, ἀμὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκάθισα εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐπρόσταξα νὰ φερθῇ ὁ ἄνθρωπος ὁμπρός μου.

18 Διὰ τὸν ὁποῖον ἐσηκώθησαν νὰ σταθοῦσιν οἱ κατήγοροι δὲν ἀπέφεραν καμίαν ἀφορμὴν ἀπ' ἐκείνας ὁποῦ ἐγὼ ἐβάλλα.

19 Ἀλλὰ εἶχον ἐναντίαν τοὺ κάποια ζητήματα διὰ τὴν ἰδικήν των θρησκείαν, καὶ διὰ κάποιον Ἰησοῦν ὁποῦ ἀπέθανε, τὸν ὁποῖον ἔλεγεν ὁ Παῦλος πὼς νὰ ζῇ.

20 Καὶ ἀπορῶντας ἐγὼ εἰς τὴν ζήτησιν ἐτούτης τῆς ὑποθέσεως, εἶπα ἂν θέλῃ νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇ διὰ τούτα.

21 Ἀμὴ ὁ Παῦλος ἔσωτας νὰ ζητήσῃ νὰ τὸν φυλάξουν νὰ κριθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβαστοῦ, ἐπρόσταξα νὰ φυλάγεται, ἕως ὁποῦ νὰ τὸν πέμψω εἰς τὸν Καίσαρα.

22 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπε τοῦ Φήστου, θέλα καὶ ἐγὼ νὰ ἀκούσω αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον· καὶ ὁ Φῆστος εἶπεν, αὔριον θέλεις τὸν ἀκούσει.

23 Καὶ τὴν αὔριον ἡμέραν ἦλθεν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη μὲ πολλὴν φαντασίαν, καὶ ἐμπήκασι μέσα εἰς τὸ ἀκροατήριον μαζὶ μὲ τοὺς χιλιάρχους, καὶ ἐξαίρετους ἄνδρας τῆς πόλε-

πόλεως, κ᾽ προσκαλεσάμενος ὁ Φῆστ⊙, ἐφέρθη ὁ Παῦλ⊙.

24 Καὶ λέγει ὁ Φῆστ⊙, ὦ βασιλεῦ Ἀγρίππα, κ᾽ ὅλοι οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι εἶστε συμπαρόντες μετ᾽ ἡμῶν, βλέπετε τοῦτον διὰ τ᾽ ὁποῖον ὅλον τὸ πλῆθ⊙ τῶν Ἰουδαίων μὲ ἐφώναξαν, κ᾽ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κ᾽ ἐδῶ, φωνάζοντες πῶς αὐτὸς δὲν πρέπει πλέον νὰ ζῇ.

25 Καὶ ἐγὼ ἤσπιασα νὰ καταλάβω πῶς δὲν ἔκαμε κανένα πρᾶγμα ἄξιον θανάτου, κ᾽ ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐπῆγε νὰ ἐπικαλεσθῇ αὐτὸς αὐτὸν τ᾽ Σεβαστὸν, ἀποφάσισα νὰ τ᾽ πέμψω.

26 Διὰ τ᾽ ὁποῖον δὲν ἔχω νὰ γράψω τίποτες βέβαιον εἰς τ᾽ αὐθέντην· διὰ τοῦτο τ᾽ ἔφερα ἐμπρωσθεσας, κ᾽ μάλιστα, ὦ βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἐμπρωσθὰ εἰς ἐσένα, διὰ νὰ γένῃ ἡ ἐξέτασις, κ᾽ ἔτζι νὰ ἔχω τί νὰ γράψω.

27 Διατὶ μὲ φαίνεται παράλογον, νὰ πέμψω ἕνα δεμένον, κ᾽ νὰ μὴν φανερώσω τ᾽ ἀφορμάδες.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΚΑΙ᾽ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τ᾽ Παῦλον, νὰ ὀπῶ σᾶς δίδω ἐξουσία νὰ μιλήσῃς σιὰ λόγου σου· τότε ὁ Παῦλ⊙ ἁπλωσε τὸ χέρι κ᾽ ἀπολογεῖτον (λέγοντας)

2 Ἐγὼ, ὦ βασιλεῦ Ἀγρίππα, μέλλοντας νὰ δώσω σήμερον ἀπολογίαν ὁμπρός σᾶς διὰ ὅλα ἐκεῖνα ὀπῶ ἐγκαλοῦμαι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, λογιάζω νὰ ἔμαι κάτυχ⊙.

3 Μάλιστα ὁπού ἐξέρω πῶς γνωρίζεις τὰ πάντα κ᾽ τὰ ζητήματα τῶν Ἰουδαίων· διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε μὲ ὑπομονὴν νὰ μὲ ἀκούσῃς.

4 Τὴν μὲν τὴν πρώτην μου ζωὴν ὀπῶ ἔζησα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ Ἰ⊙ μου μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι τὴν ἐξέρουσι.

5 Περιγνωρίζοντάς με ἀπὸ τ᾽ ἀρχῆς, ἂν θέλουσι νὰ μαρτυρήσουσιν, ὅτι ἐγὼ ἔζησα, κ᾽ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τ᾽ θρησκείας μας, φαρισαῖ⊙.

6 Καὶ τώρα στέκομαι κ᾽ κρίνομαι διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ταξιμοῦ⊙ ὀπῶ ἔταξεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας μας.

7 Εἰς τὸ ὁποῖον τάξιμον ἐλπίζει νὰ καταντήσῃ τὸ δωδεκάφυλον μας τὸ λατρεύοντας παντοτεινὰ νύκτα κ᾽ ἡμέραν τ᾽ Θεοῦ· διὰ τὰ τοῦτο τὴν ἐλπίδα, ὦ βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἐγκαλοῦμαι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.

8 Τί; ἄπιστον κρίνεται σεμοῦ εἰς ἐσᾶς, ὁ Θεὸς νὰ ἀναστήσῃ νεκρούς;

9 Ἐγὼ ἐβάλεζα μέσα μου πῶς πρέπει νὰ κάμω πολλὰ ἐναντία εἰς τὸ ὄνομα τ᾽ Ἰησοῦ τ᾽ Ναζωραίου.

10 Τὸ ὁποῖον κ᾽ τὸ ἔκαμα μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, κ᾽ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἁγίους τοὺς ἐφυλάκισα μέσα εἰς τ᾽ φυλακὰς πέρνοντας τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς· κ᾽ ὅταν τοὺς ἐσκότωναν, ἐψῆφα κ᾽ ἐγὼ τὴν ψῆφόν μου.

11 Καὶ εἰς ὅλα τὰ συναγώγια πολλαῖς φοραῖς τοὺς ἐτιμώρουν, κ᾽ τοὺς ἀνάγκαζα νὰ βλασφημοῦσι, κ᾽ πολλὰ ἐθυμονίζομουν εἰς αὐτούς, κ᾽ τοὺς ἐδίωκα ἕως εἰς τ᾽ ἔξω πόλεις.

12 Ἀναμεταξὺ εἰς τὰ ὁποῖα κακὴ ὀπὸ ἔδω ἔκαμα ἐπάλμα εἰς τὸν Δαμασκὸν μὲ ἐξουσίαν ἢ ἐπιτροπὴν ἀπ' ἀρχιερέων.

13 Καὶ εἰς τὸν μέσον τ' ἡμέρας ἔδα εἰς τὸν δρόμον, ὦ βασιλεῦ, φῶς ἀπὸ τ' ἔρχονον, ὁποῦ ἔλαμπε περιχύρομε ἀφεντότερον ἀπὸ τ' λαμπρότητα τ' ἡλίου, ἢ περιέφε εἰς ἐκεῖνες ὁποῦ ἐσέπιασαν μαζίμου.

14 Καὶ πάντες ἔλοι κάτω εἰς τὴν γῆν, ἄκουσα φωνὴν ὁποῦ μὲ ἔλεγε, μὲ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί μὲ διώκεις; κακίνον εἶν νὰ κλοτζᾶς εἰς τὰ κέντρα.

15 Καὶ ἐγὼ εἶπα, ποῖος εἶσαι ἰσὺ ἀφέντη; κ' ἐκεῖνος εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ καταδιώκεις ἰσύ.

16 Ἀμὴ σύκω ἀπάνω κ' στέσε εἰς τὰ πόδια σου· διατὶ ὄπλαντῦ ἐφάνηκα εἰς ἐσένα, νὰ σὲ κάμω ὑπηρέτην κ' μάρτυρα ἐκείνων ὁποῦ εἶδες, κ' ἐκείνων ὁποῦ θέλω σὲ δείξει

17 Εὐγάζοντάσεν ἀπὸ σὸν λαὸν τοῦ Ἰουδαίων, κ' ἀπὸ τὰ ἔθνη, εἰς τοῦ ὁποῖς τώρα σὲ στέλνω.

18 Νὰ ἀνοίξῃς τὰ μάτια τους, κ' νὰ ἔδω χωρὶς ἀπὸ τὸ σκότος εἰς τὸ φῶς, κ' ἀπὸ τὸν ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ εἰς τ' Θεόν, νὰ πάρουσι τ' ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν τους, κ' κλῆρονομίαν μαζὶ μὲ τοὺς ἁγιασμένους διὰ μέσα τ' εἰς ἐμένα τὴν πίστες.

19 Διὰ τοῦτο ὁποῖον ἀφορμὴν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δὲν ἐβάστηκα ἀπειθὴς εἰς τὸν ὁπάσιμο ἐκείνου τοῦ ἐρχίσιον.

20 Ἀλλὰ φερῶτα ἐκήρυξα εἰς ἐκείνες ὁποῦ ἦταν μέσα εἰς τὸν Δαμασκὸν, κ' εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, κ' εἰς ὅλα τὰ χωρεῖα τ' Ἰουδαίας, κ' εἰς τὰ ἔθνη, νὰ μετανοήσουν κ' νὰ γυρίσουν εἰς τ' Θεόν, κάμνοντας ἔργα ἄξια μετανοίας.

21 Διὰ τοῦτο τὸν ἀφορμὴν οἱ Ἰουδαῖοι μὲ ἐπιάσαν μέσα εἰς τὸ ἱερόν, κ' ἐδυνήμασαν νὰ μὲ σκοτώσουν.

22 Ἀμὴ μὲ τὸν βοηθείαν τοῦ Θεοῦ ἐγλύτωσα κ' στέκομαι ἕως τὸν σήμερον, μαρτυρῶντας εἰς μικρὸν κ' εἰς μεγάλον, κ' δὲν λέγω τίποτε ἔξω ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ ἐπρεσίπαιναν οἱ προφῆτας κ' ὁ Μωϋσῆς, πὼς μέλλει νὰ γλυκάνουν.

23 Ὅτι ὁ Χριστὸς μέλλει νὰ πάθῃ, κ' ὅτι ἀπὸ ἐσοῦλος νὰ θνάστεθῇ πρῶτος ἀπὸ νεκρῶν, μέλλει νὰ καταγγέλῃ φῶς εἰς τὸν λαὸν κ' εἰς τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἀπολογούμενος ὁ Παῦλος ἔτουτα, εἶπε μὲ μεγάλον φωνὴν ὁ Φῆστος, λωλὸς εἶσαι, Παῦλε, τὰ πολλὰ γράμματα σὲ καλαίνουν.

25 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν, ὦ κράτιστε Φῆστε, δὲν ἔμαι λωλός, ἀμὰ λέγω λόγια ἀληθινὰ κ' σωφρονισμένα.

26 Διατὶ κ' ὁ βασιλεὺς, εἰς τ' ὁποῖον λέγω παῤῥησία, τὰ ἠξεύρει· κ' πεθαίνω νὰ μὴν τ' λησθάνῃ τίποτε ἀπὸ αὐτὰ· διατὶ δὲν ἔχουν εἰς καμίαν γωνίαν.

27 Βασιλεῦ Ἀγρίππα, πιστεύεις τοὺς προφήτας; ἠξεύρω ὅτι πιστεύεις.

28 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπε τὸν Παῦλε, παρ' ὀλίγον, μὲ

14 πάρθενίας

μὲ πείθεις νὰ γένω Χριστιανός.

29 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· ἠύχομαι παρακλητὸν τὸν Θεὸν ὄχι μονάχα ἐσένα, ἀλλὰ καὶ ὅσοι μὲ ἀκούουν σήμερον, νὰ ἦσαν τέτοιοι λογῶς ὡσὰν ἐμένα καὶ ἐγώ, καὶ εἰς ὀλίγον καὶ εἰς πολύ, ἐξὸν ἀπὸ τὰ δεσμά.

30 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ὁ Παῦλος ἐτοῦτα, ἐσηκώθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἡ Βερνίκη, καὶ ἐκεῖνοι ὁπού ἐκαθεύλαν μαζίτους.

31 Καὶ ὡσὰν ἀνεχώρησαν, ἐσυμπόνεσαν ἀνάμεσόντους καὶ ἔλεγαν· ὅτι ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος δὲν κάμνει τίποτις ὁπού νὰ ἦναι ἄξιος διὰ θάνατον, ἢ νὰ δέσῃ.

32 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Φῆστον, θὰ δὲν ἤθελεν ἐφωσκηθῆ τὸν Καίσαρα ἠμπόρειε νὰ ἀπολυθῆ ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος.

Κεφ. κζ'. 27.

ΚΑΙ ὡσὰν ἀποφασίσθη νὰ ταξιδεύσωμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπαραδώκαν τὸν Παῦλον καὶ κάτοιους ἄλλους ὁπού ἔμελλαν νὰ μένουν εἰς τὸν ἑκατόνταρχον, τὸ ὀνομάτι Ἰούλιον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸ τάγμα Σεβαστόν.

2 Καὶ ὡσὰν ἐμπήκαμεν εἰς κάτοιον καράβι Ἀδραμυττηνὸν μέλλοντες νὰ πλεύσωμεν κατὰ τοὺς τόπους τῆς Ἀσίας, ἐβγήκαμεν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ ἦτον μαζί μας ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Μακεδὼν ὁ Θεσσαλονικεύς.

3 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐλθαμεν εἰς τὴν Σιδῶνα· καὶ ὁ Ἰούλιος φιλανθρώπως ἐφέρθη εἰς τὸν Παῦλον· καὶ ἔδωκεν ἄδειαν νὰ πάγῃ εἰς τοὺς φίλους του νὰ τὸν κοπιάξουν.

4 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐμπήκαμεν εἰς τὸ καράβι καὶ ἐταξιδεύσαμεν ὑπὸ κάτω εἰς τὴν Κύπρον, μὲ τὸ νὰ ἦναι οἱ ἄνεμοι ἐναντίοι.

5 Καὶ ἀφοῦ πλαγιάσαμεν τὸ πέλαγος ὁπού ἦναι σιμὰ εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν, ἤλθαμεν εἰς τὰ μέρη τῆς Λυκίας.

6 Καὶ ἐκεῖ εὑρίσκοντας ὁ ἑκατόνταρχος ἕνα καράβι Ἀλεξανδρινόν, τὸ ὁποῖον ἐπήγαινεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, μᾶς ἔβαλεν μέσα εἰς αὐτό.

7 Καὶ πολλὰς ἡμέρας πλέοντας ἀργά, καὶ μὲ βίας σιμώσαντες εἰς τὴν Κνίδον, διατὶ δὲν μᾶς ἄφηνεν ὁ ἀέρας, ἐπλεύσαμεν ὑπὸ κάτω εἰς τὴν Κρήτην, ὁμοφωνοῦντες τὴν Σαλμώνην.

8 Καὶ μὲ βίας περνῶντες κοντὰ ἀπ' αὐτὴν, ἐπήγαμεν εἰς κάποιον τόπον ὁπού τὸν λέγουν Καλοὺς λιμένας· εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον κοντὰ ἡ πόλις Δασαία.

9 Καὶ ἔχοντας νὰ περάσωμεν πολὺς καιρὸς, καὶ τὸ πλοῦσιμον νὰ ἦναι ἀφοβισμένον κυνδυνεμένον, διατὶ καὶ ἡ νηστεία τότε ἦτον περασμένη, ὁ Παῦλος ἐδὲν ἐσυλλόγου,

10 Καὶ ἐδὲν ἔλεγεν· ὦ ἄνδρες, ἐγὼ βλέπω, ὅτε μέλλῃ νὰ γένῃ ἐτοῦτο τὸ ταξίδι μὲ πέρασμον καὶ πολλὴν ζημίαν, ὄχι μόνον τῶν φορτωμάτων καὶ τοῦ καραβιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ζωῆς μας.

11 Ἀμὴ ὁ ἑκατόνταρχος πλειότερον, ἐπίστευε τὸν πιλοτάρχην καὶ τὸν καπετάνιον, παρὰ ἐκεῖνα ὁπού ἔλεγεν ὁ Παῦλος.

12 Καὶ διατὶ νὰ μὴν ἦ ἡ λιμένας ἐπιτήδειος διὰ ξε-

χείμασμα, οἱ πλειότεροι ἐσυμβελεύθηκεν νὰ συκωθῶμεν ἀπ' ἐκεῖ, ἂν ἠμπορίσωμεν εἰς κάμινα περάτην νὰ καταπιάσωμεν εἰς τὴν Φοινίκη, νὰ ξεχειμάσωμεν, ὁ ὁποῖος εἶναι λιμένας τῆς Κρήτης, καὶ βλέπει εἰς δύο διέμυτες, εἰς τὸν Λιβα καὶ εἰς τὸν χῶρον.

13 Καὶ ἐσυλλας νὰ φυσήσῃ ἐνότου, ἐνόησαν ὅτι ἐτυχαν τοῦ σκοποῦ, καὶ κάμνοντες ὀλίγα ἐβάσταξαν ἀπὸ τὴν Κρήτην.

14 Καὶ δὲν ἐπέρασε πολὺ ὥρα καὶ ἐβγῆκεν ἄνεμος ἀδρὸς κατὰ τὴν Κρήτης φορτουνάρης, ὁ ὁποῖος κράζει Εὐροκλύδων.

15 Καὶ ἐσυλλας νὰ ἁρπαχθῇ τὸ καράβι καὶ νὰ μὴν δύνεται νὰ περάσῃ σαντία εἰς τὸν ἄνεμον, ἐσυλλας νὰ ἀφήσωμεν τὸ καράβι εἰς τὸ θέλημον ἐφερόμεθεν.

16 Καὶ ἐσυλλας νὰ περάσωμεν κάποιον νησί, τὸ ὁποῖον ἐκράζετον Κλαύδη, μὲ βίαν ἠμπορίσαμεν νὰ πάρωμεν τὴν Βάρκον.

17 Τὴν ὁποίαν ἐσυλλας νὰ τὴν σηκώσουν καὶ νὰ τὴν βάλουν μέσα εἰς τὸ καράβι, ἐκαμνον βοήθειαις καὶ ἐζώσασι τὸ καράβι, φοβάμενοι μήπως καὶ πέσουν εἰς τὴν ξέρα, καὶ ἐκατέβασαν τὰ ἄρμενα, καὶ τέτοιας λογῆς ἐφέρνησαν.

18 Καὶ ἐπειδὴ ἐχειμαζόμεθεν διαπαντὸς, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔκαμνον χῶσιν.

19 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν μὲ τὰ ἴδιάμας χέρια ἐβίξαμεν τὴν ἁρματωσίαν τοῦ καραβιοῦ.

20 Καὶ μὴ ἥλιος μὲ ἄστρα ἐφανειται πολλαῖς ἡμέραις, καὶ χάμωδες πολὺς μᾶς ἐπλάκωσε, πέσαν ὅλες ἀπομεινε καμμία ἐλπίδα σωτηρίας.

21 Καὶ διὰ νὰ ἔχαν πολλαῖς ἡμέραις νηστικοὶ, ἐστέθη ὁ Παῦλος εἰς τὴν μέσην τους καὶ εἶπεν, ὦ ἄνδρες ἔπρεπε νὰ μὲ πεισθῆτε, νὰ μὴν σηκωθῆτε ἀπὸ τὴν Κρήτην, νὰ ἔχετε διάφορον καὶ τὴν περάσμην καὶ τὴν ζημίαν ἐτούτην.

22 Καὶ τώρα σᾶς νουθετῶ νὰ ἔχετε κέφι καρδίαν. διατὶ κάμινας ἀπὸ σᾶς δὲν θέλῃ χάσῃ τὴν ζωὴν, παρὰ μονάχα τὸ καράβι (θέλει χαλασθῆ.)

23 Διατὶ ἐτούτην τὴν νύκτα ἦλθεν εἰς ἐμένα ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου εἶμαι, καὶ ὁποῦ λατρεύω.

24 Καὶ μοῦ εἶπεν, ὦ Παῦλε, μὴν φοβᾶσαι, κάμνει χρεία νὰ σταθῇς ὁμπρὸς εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ νὰ ὀπου σοῦ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς ὅλες αὐτηνὲς ὁπου πλέκεν μαζίσου.

25 Διὰ τοῦτο σταθεῖτε μὲ κέφι καρδίαν, ὦ ἄνδρες. διατὶ πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν, ὅτι ἔτζι θέλει εἶσαι κάτως μὲ ἐλάλησε.

26 Καὶ κάμνει χρεία νὰ πέσωμεν ἔξω εἰς κάποιο νησί.

27 Καὶ ὡσὰν ἦλθεν ἡ τέσσαρες καὶ δεκάτη νύκτα ὁπου ἐπερασκιάζαμεν εἰς τὸ πέλαγος τὸ Ἀδρία, τὰ μεσάνυκτα οἱ ναῦται ἐχάλασαν τὰ σημάδια εἰς κάποιας χώρας.

28 Καὶ ὡσὰν ἔβγαλαν τὸ σκαντάλι εὕρηκαν εἴκοσι ὀργειάς, καὶ ὡσὸν ἐπῆγαν καμπόσον παρακεῖθε πάλιν ἐβόλισαν καὶ εὕρηκαν δεκαπέντε ὀργειάς.

29 Καὶ

29 Καὶ φοβέμφοι μήπως
σὲν ἐχνώσεζαν πὲν χὼν,
μὴ πέσεν εἰς τόπες δύσκολες,
ἐρρίξαν τέσσερες ἄγκυρες
ἀπὸ πὲν πρύμνι, ϗ ἐπαρακαλέσθη
πότε νὰ ξημερώσῃ.

30 Καὶ οἱ ναῦται ἐζήτεσαν
νὰ φύγεσιν ἀπὸ τὸ καράβι,
ϗ ἐπαπέβασαν πὲν βάρκαν εἰς
πὲν θάλασσαν, ἀφορμὴ πὸς
μέλλεν ἀπὸ πὲν πλώρι, νὰ
ρίξεν τὲ σίδερα.

31 Καὶ ὁ Παῦλ⊕ ἄπεν
εἰς τ' ἑκατόπαρχον ϗ ἐς τ' ἀ-
τρατιώτας, ἂν δὲν δὸν μείνεν ἐ-
τοῦτοι μέσα εἰς τὸ καράβι, ἰσεῖς
δὲν ἠμπορεῖτε νὰ γλυτώσετε.

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἔκα-
ψαν τὰ σχοινία τ' βάρκας, ϗ
πὲν ἄφησαν νὰ πέσῃ ἔξω.

33 Καὶ ἕως ὀπὲ νὰ ξημερώσῃ, ὁ Παῦλ⊕ ἐδὲ ἐπαρα-
κάνα ὅλες νὰ φᾶσι ψωμί, λέ-
γοντάτες, δυκαιώσατε ἡμέ-
ρες ἔχοντ ἀγωνία μὲ πὲν σημερ-
νὸν, ϗ εἶστε νηστικοὶ ὀπὲ δὲν
ἐγεμαπίσετε πίποτες.

34 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακα-
λῶ νὰ φᾶτε· διατὶ ἐτοῦτο ἔ-
ναι διὰ πὲν σωτηρίαν σας· διατὶ
κανένος τρίχα ἀπὸ τὲν θέλει
βλαφθῆ ἀπὸ τὸ κεφάλι τ.

35 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα,
ἐπῆρε ψωμί ϗ εὐχαρίστησε τ'
Θεὸν ὁμπροσθὲ εἰς ὅλες, ϗ ἐ-
κόψε ϗ ἄρχισε νὰ τρώγῃ.

36 Καὶ ἰὰσὰν ἐνθαρρύνθη-
σαν ὅλοι, ἐπῆραν ϗ αὐτοὶ νὰ
τρώσι.

37 Καὶ ἤμεσταν εἰς τὸ κα-
ράβι ὅλες οἱ ψυχαὶ διακό-
σιες ἑβδομήντα ἓξ.

38 Καὶ ὡσὰν ἐχόρτασθη
φαγί, ἐχυμάρ τὸ σίδερ εἰς
πὲν θάλασσαν ϗ ἔτζι ἐξε-
λάφρωναν τὸ καράβι.

39 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσε, δὲν ἐγνώριζαν πὲν γὼν, μα-
νὰ δὲ ἴδλεπαν κάπιον κάρφον
ὀπὲ εἶχε παρακάλι, εἰς τ' ἀ-
ποῖον ἐσυμβολεύθησαν ἂν ἠμ-
πορέσαν νὰ ρίξεν τὸ καράβι.

40 Καὶ ἔτσ πὰς νὰ ἀφανά-
σαν τ' ἄγκυρες, τὰ ἄφησαν
εἰς τὴν θάλασσαν, ϗ ἀντά-
μα ἔλυσαν ϗ τὰ δισήμαπ
τὰ τιμονίσν, ϗ ἐσύρωσαν τὸ
ἀρτέμονι εἰς τ' καρὲ ὀπὲ ἐ-
φύσα, ϗ ἐκρατῆσαν τὸ πεφα-
μάλι.

41 Καὶ ἔχοντας νὰ πέσουν
εἰς ἕνα τόπον ὀπὲ εἶχε δύο θά-
λασσες ἐρρίξαν ἔξω τὸ καρά-
βι· ϗ ἡ μὲν πλώρα ἔχοντας
νὰ καθίσῃ εἰς τὴν γὴν ἔστη-
κεντν ἀσάλευτος, ἀμὰ ἡ φύσ-
μα ἐσυντρίβετον ἀπὸ τ' βί-
ᾳ τῶν κυμάτων.

42 Καὶ οἱ στρατιῶται ἐσυμ-
βολεύθηκαν νὰ φονεύσεν ἐδὲ
δεμένους ὀπὲ εἶχαν διὰ νὰ
μὴν καλυμπήσῃ κανένας
ϗ φύγῃ.

43 Ἀμὰ ὁ ἑκατόπαρχ⊕
θέλοντας νὰ γλυτώσῃ τ' Παῦ-
λον, ἐδὲ ἐμπόδισεν ἀπὸ πὴν
βελλιότης· ϗ ἐπρόστεξε ἐκεῖ-
νοι ὀπὲ ἠμποροῦν νὰ κολυμ-
πῶν νὰ πέσουν πρῶτοι εἰς πὴν
θάλασσαν νὰ βγοῦν εἰς πὴν
γῆν.

44 Καὶ οἱ λοιποὶ, ἄλλοι ἀ-
πάνω εἰς τὲ σανίδια, ἄλλοι
ἀπάνω εἰς τίποτες τῶ καρα-
βίω νὰ βγοῦσαν ἔξω· ϗ τέτοι-
ας λογῆς ὅλοι ἐγλυτώσαν εἰς
πὴν γῆν.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑΙ' ὡσὰν ἐγλυτώσαν, τότε
ἐγνώρισαν ὅτι ἡ νῆσ⊕
κράζεται Μάλτα.

2 Καὶ οἱ βάρβαροι μᾶς ἐ-
καμαν μεγάλην φιλανθ⊕-

πίαν. διατὶ ἄκουσαν φωτίαν καὶ μᾶς ἐδέχθησαν ὅλες, διὰ τὴν βροχὴν ὁπὰ ἔβρεχεν, καὶ διὰ τὸ κρύον.

3 Καὶ μαζώνοντας ὁ Παῦλος πολλὰ φρύγανα καὶ βάλωντάς τα ἀπάνω εἰς τὴν φωτίαν, μία ἄχεντρα ἀπὸ τὴν ζέσιν ἐβγῆκεν (ἀπὸ τὰ ξύλα) καὶ ἐδάγκασε τὸ χέρι του.

4 Καὶ ἀσὰν ἴδαν οἱ Βάρβαροι τὸ φίδι ὁπὰ ἐκρέμετον εἰς τὸ χέρι του, ἔλεγαν ἴνας μὲ τ' ἄλλον, βέβαια φονιὰς εἶναι ἀνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ ἐγλύτωσε ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἡ δικαιοσύνη (τοῦ Θεοῦ) δὲν τ' ἀφίνει νὰ ζῇ.

5 Ὁ Παῦλος λοιπὸν ἐτίναξε τὸ θηρίον μέσα εἰς τὴν φωτιά, καὶ τίποτες κακὸν δὲν ἔπαθε.

6 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπερίμεναν νὰ πέσῃ καὶ νὰ πεθάνῃ ξαφνικὰ ὁπὰ ἐπρόβαλε, καὶ πολλὴν ὥραν ἐπερίμεναν, ὡσὰν εἶδαν ὁπὰ δὲν ἔπαθε τίποτες κακὸν, ἐγύρισαν καὶ ἔλεγαν πὼς εἶναι θεός.

7 Καὶ τριγύρω εἰς τ' τόπον ἐκεῖνον εἶχε χωρία ὁ πρῶτος τ' νησιοῦ, τὸ ὁποῖον ἐλέγετο Πόπλιος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐδέχθη, καὶ μὲ φιλικὴν διάθεσιν μᾶς ἐκόσμησε τρεῖς ἡμέρας.

8 Καὶ ἔτυχε καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Πουπλίου κρεββατωμένος ἀπὸ πυρετὸν καὶ κοιλίαν· εἰς τ' ὁποῖον ἐρχόμενος ὁ Παῦλος, ἐπροσευχήθη, καὶ ἔβαλε τὰ χέρια του ἀπάνω του, καὶ τὸν ἐγιάτρεψεν.

9 Καὶ ὡσὰν ἔγινεν ἐκεῖνο, ἤρχοντον καὶ οἱ ἄλλοι ὁπὰ ἦταν ἀδύνατοι εἰς τὸ νησὶ καὶ ἰατρεύονταν.

10 Οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐτίμησαν πολλαῖς τιμαῖς, καὶ ὅταν ἐμέλλαμεν νὰ ἐμπεύμεν εἰς τὸ καράβι, μᾶς ἐκάμαν ὅλαις μας τ' ἐξόδες.

11 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μῆνες ἐμπήκαμεν εἰς ἕνα καράβι Ἀλεξανδρινὸν ὁπὰ ἐξεχείμασεν ἐκεῖ εἰς τὸ νησὶ, καὶ εἶχε τὴν σημαίαν τῶν Διοσκόρων.

12 Καὶ ἐπαλεύκαμεν εἰς τ' Συρακούσας, καὶ ἐστάθημεν τρεῖς ἡμέρας.

13 Ἀπὸ τ' ὁποῖον τόπον γυρίζοντας ἐπαλαίησεμεν εἰς τὸ Ῥήγιον. καὶ ὕστερα ἀπὸ μίαν ἡμέραν ἔζησας νὰ συκωθῇ νότος, τὸν ὁποῖον ἐφυσέρωσεν ἤλθαμεν εἰς τὸν Ποτιόλες.

14 Εἰς τ' ὁποῖον τόπον εὑρήκαμεν ἀδελφοὺς, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐπαρακάλεσαν νὰ στεκθῶμεν εἰς ἐκείνους ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ ἔτζι ἀπ' ἐκεῖ ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ῥώμην.

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ οἱ ἀδελφοὶ ὡσὰν ἄκουσαν διὰ λόγκμας ἐβγῆκαν νὰ μᾶς ἀπαντήσουν ἕως τ' φόρον τῆς Ἀππίας καὶ εἰς τ' τρεῖς Ταβέρνας, τοὺς ὁποίους ὡσὰν τοὺς εἶδεν ὁ Παῦλος ἐχαρίσησε τ' Θεὸν, καὶ ἐπῆρε θάρρος.

16 Καὶ ὅταν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος ἐπαρέδωκεν ὅλες τοὺς δεμένους εἰς τ' μίαν στρατῶνα· ἀμὰ ὁ Παῦλος ἐσυγχωρέθη νὰ θεμελιώσῃ ξεχωρισταίτα, μαζὶ μὲ τ' στρατιώτην ὁπὰ τὸν ἐφύλαε.

17 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ὁ Παῦλος ἐκάλεσε τοὺς πρώτους τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὡσὰν ἐμαζώχθηκαν, τοὺς ἔλεγεν ὁ Παῦλος· ἐγὼ, ὦ ἄνδρες ἀδελ-

ἀδελφοὶ, δὲν ἔκαμα κατέναντίον εἰς τὸν λαὸν, ἢ εἰς τὰ ἔθη τῶν πατέρων, καὶ μὲ ἔπαραδόσαν δεμένον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὰ χέρια τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἱ ὁποῖοι ἤθελαν νὰ μὲ ἐξετάξουν ἤθελαν νὰ μὲ ἀφήσουν, διατὶ δὲν ἦτον καμία ἀφορμὴ θανάτου εἰς ἐμένα.

19 Καὶ ἤθελαν νὰ ἀντιστέκονται οἱ Ἰουδαῖοι, ἀναγκάσθηκα νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα. ὄχι ἤθελα νὰ κατηγορήσω τίποτες τοῦ ἔθνους μας.

20 Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν αἰτίαν ἐζήτησα νὰ σᾶς ἰδῶ καὶ νὰ σᾶς συντύχω. διατὶ ἐγὼ διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἰσραὴλ εἶμαι δεμένος ἀπὸ τοῦτο τὸ σίδερο.

21 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, ἡμεῖς οὔτε γράμματα ἐδεχθήκαμεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν διὰ λόγου σου· οὔτε ἦλθε κανένας ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς ὁποῦ νὰ λαλήσῃ, ἢ νὰ εἰπῇ τίποτες κακὸν διὰ λόγου σου.

22 Καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ λόγου σου τί γνώμην ἔχεις. διατὶ διὰ τοῦτο τὴν αἵρεσιν, ἠξεύρομεν ὅτι παντοῦ ἀντιλέγεται.

23 Καὶ ἐζήτησε νὰ τοῦ διορίσουν μίαν ἡμέραν, οἱ περισσότεροι ἦλθαν εἰς τὸ σπίτι του, τοὺς ὁποίους ἐδίδασκε μαρτυρῶν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταπείθων τὰς ψυχὰς τῶν ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοὺς προφήτας, ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ.

24 Καὶ ἄλλοι ἐπαπείθοντων εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔλεγον, ἄλλοι ἀπίστουν.

25 Καὶ διὰ νὰ μὴν συμφωνοῦν ἀναμεταξύ διαχωρίσαν, μὲ τὸ νὰ εἰπῇ ὁ Παῦλος ἕνα λόγον, ὅτι καλὰ εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Ἡσαΐα τοῦ προφήτου εἰς τοὺς πατέρας μας,

26 Λέγωντας, σύρε εἰς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπὲ, μὲ τὰ ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε νοήσει· καὶ μὲ τὰ μάτια θέλει βλέπει, καὶ δὲν θέλει ἰδεῖ.

27 Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ αὐτάκουα βαρέα ἤκουσαν, καὶ τὰ μάτια τους ἐσφάλισαν, μήπως καὶ ἴδουν μὲ τὰ μάτια τους, καὶ μὲ τὰ αὐτάκουα ἀκούσουν, καὶ μὲ τὴν καρδίαν τους νοήσουν, καὶ γυρίσουν, καὶ θὲ ἰατρεύσω.

28 Γνωρίζετε λοιπὸν, ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάλθηκεν ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὰ θέλουν τὴν ἀκούσῃ.

29 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ταῦτα ὁ Παῦλος, ἐδιέβηκαν οἱ Ἰουδαῖοι ἔχοντες φιλονεικίαν ἀνάμεσά τους.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἔμεινεν ὁλοῦ δύο χρόνους σωστοὺς εἰς ἕνα σπίτι ὁποῦ τὸ ἐπλήρωνε ἀπὸ τὸν μόνον του· καὶ ἐδέχετον ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ἐπήγαιναν εἰς αὐτόν·

31 Κηρύττοντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ διδάσκοντας τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ κάθε λογῶς παῤῥησίαν χωρὶς κανένα ἐμπόδιον.

Η ΕΠΙ-

Ἡ ἘΠΙΣΤΟΛΗ
Τῦ Ἁγίυ ΠΑΥΛΟΥ τῦ Ἀποστόλυ
Εἰς ΡΩΜΑΙΟΥΣ.

Κεφ. ά. ί.

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, χωρισμένος εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῦ Θεῦ.

2 Τὸ ὁποῖον τὸ ἐταξε προπίτερα ὁ Θεὸς, διὰ μέσε τῶν προφητῶν τε, εἰς τὰ ἁγίαις γραφάς.

3 Διὰ τὸ υἱόν τε Κυρίε μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ σπέρμα τῦ Δαβὶδ κατὰ σάρκα.

4 Καὶ ἐφανερώθη υἱὸς Θεῦ μὲ δύναμιν, κατὰ Πνεῦμα ἁγιωσύνης διὰ τ' ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν.

5 Διὰ μέσε τῦ ὁποίυ, ἐλάβαμεν χάριν κὴ ἀποστολὴν, διὰ τὸ ὑπακέσωμεν τὰ πίστεως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

6 Ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα, εἶστε κὴ ἐσεῖς κλητοὶ ἀπὸ τὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Εἰς ὅλες ὁπὲ εἶ) μέσα εἰς τὴν Ῥώμην σᾶς ἀγαπημένες τῦ Θεῦ, κλητοὺς ἁγίες, ἂς εἶ) χάρις εἰς ἐσᾶς, κὴ εἰρήνη ἀπὸ Θεῦ πατέρα μας, κὴ Κυρίε Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲ διὰ μέσε τ' Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ ὅλυς σας, ὅτι ἡ πίστις σας κηρύττεται εἰς ὅλον τὸ κόσμον.

9 Διατὶ μάρτυράς μέ εἶναι ὁ Θεὸς, τ' ὁποῖον λατρεύω μὲ ὅλην μου τὴν ψυχὴν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῦ Υἱῦ τε, ὅτι παντοτεινὰ σᾶς ἀναμιμνήσκω.

10 Παρακαλῶντας πάντοτε εἰς τὰ προσευχάς μου, ἂν ἴσως κὴ καμμίαν φορὰν τώρα καλοδοθῶ μὲ τὸ θέλημα τῦ Θεῦ, νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς.

11 Διατὶ ἔχω μεγάλην ἀγάπην νὰ σᾶς ἰδῶ, διὰ νὰ σᾶς μεταδώσω τίποτες χάρισμα πνευματικὸν, εἰς τὸ νὰ στηριχθῆτε ἐσεῖς.

12 Καὶ τῦτο εἶ) νὰ συμπαρηγορηθῶμεν εἰς ἐσᾶς, διὰ τὴν πίστιν τὴν ἐδικήν μας κὴ τ' ἐδικήν σας ἀπὸ ἑκατέρωθεν.

13 Καὶ θέλω νὰ τὸ ἐξεύρετε ἀδελφοὶ, ὅτι πολλὰς φορὰς ἐβάλθηκα νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς (ἀμὴν ἐμποδίσθηκα ἕως τώρα) διὰ νὰ ἀποκτήσω τίποτες καρπὸν κὴ εἰς ἐσᾶς, καθὼς κὴ εἰς τὰ λοιπὰ ἔθνη.

14 Ἐγὼ εἶμαι χρεώστης κὴ εἰς τὲς Ἕλληνας κὴ εἰς τὲς Βαρβάρυς· κὴ εἰς τὲς σοφὲς κὴ εἰς τὲς ἀσόφυς.

15 Ἔτζι εἶμαι προθυμος ὅσον τὸ κατ' ἐμαυτόν με νὰ εὐαγγελίσω κὴ εἰς ἐσᾶς ὁπὲ εἶστε μέσα εἰς τὴν Ῥώμην.

16 Διατὶ

9 παντοτινα

10 καλοδοθῶ

11 ἰδῶ. μυδαλίσω

4 ἁγιωσύνης.

16 Διατὶ ἐγὼ δὲν ἐντρέπομαι διὰ τὸ Εὐαγγέλιον τ̃ Χρισ̃ῦ· διατὶ ἦ) δύναμις τ̃ Θεοῦ εἰς σωτηρίαν, εἰς κάθε ἕνα ὁπὸ πιστεύει, πρῶτον εἰς τ̃ Ἰουδαῖον ἔπειτα εἰς τ̃ Ἕλληνα.

17 Διατὶ ἡ δικαιοσύνη τ̃ Θεοῦ φανερόνεται διὰ μέσε τ̃ Εὐαγγελίε, ὁπὸ πίστιν εἰς πίστιν, καθὼς ἦ) γεγραμμένον, ὁ δίκαιος θέλει ζήσῃ ὁπὸ τὴν πίστιν.

18 Διατὶ ἡ ὀργὴ τ̃ Θεοῦ φανερόνεται ἀπὸ τ̃ ἀρανὸν εἰς κάθε ἀσέβειαν κὴ ἀδικίαν τ̃ ἀνθρώπων, ὁπὸ κατακρατοῦσι τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ.

19 Διατὶ ἐκεῖνα ὁπὸ ἠμπορεῖ ὁ ἄνθρωπ̃ νὰ γνωρίσῃ σῴζει τα Θεοῦ ἦ) φανερὰ εἰς ἀυτὸν. διατὶ ὁ Θεὸς ἔδωκε τὰ ἐφανέρωσε.

20 Διατὶ τὰ ἀόρατα τ̃ Θεοῦ, ὁπὸ ἦ) ἀΐδια (ἤγουν ἡ παντοδυνάμε δύναμις κὴ θειότης) βλέπονται φανερὰ εἰς τὰ ποιήματά τε, ἀπὸ τὴν κτίσιν τ̃ κόσμε, ἐξεταζόμενα μὲ τ̃ νοῦν, ὥστε νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ ἀπολογηθοῦν.

21 Διατὶ ἐγνῶσαν νὰ γνωρίσουν τ̃ Θεὸν, δὲν τ̃ ἐδόξασαν, οὐδὲ τ̃ εὐχαρίστησαν ὡσὰν Θεὸν, ἀλλὰ ἐματαιώθησαν εἰς τοὺς συλλογισμούς τε, κὴ ἐσκοτίσθη ἡ ἀνόητος καρδία.

22 Καὶ λέγοντας πῶς εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν.

23 Καὶ ἄλλαξαν τὴν δόξαν τ̃ ἀφθάρτε Θεοῦ εἰς ὁμοίωμα εἰκόνων φθαρτ̃ ἀνθρώπων, κὴ πετεινῶν κὴ ζώων, κὴ ἑρπετῶν.

24 Διὰ τοῦτο ἐπαρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τ̃ ὀπιθυμίαις τ̃ καρδιῶν τε, νὰ κάμνουν ἀκαθαρσίαν μαχαιρίζοντας τὰ κορμία τε ἀνάμεσά τε.

25 Οἱ ὁποῖοι ἄλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τ̃ Θεοῦ μὲ τὸ ψέμα, κὴ ἐπίστευσαν κὴ ἐλάτρευσαν τὸ κτίσμα παρεὰ τὸν κτίσαντα, ὁ ὁποῖος ἦ) εὐλογημένος εἰς τ̃ αἰῶνας, Ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο τοὺς ἐπαρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς παθη ἐντροπασμοῦ, διατὶ αἱ γυναῖκες τε ἄλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν.

27 Τὸν ἴδιον τρόπον κὴ οἱ ἄνδρες ἔχοντας νὰ ἀφήσουν τὴν φυσικὴν χρῆσιν τ̃ θηλείας, ἐξεκάηκαν εἰς τὴν ὄρεξίν τε, ἄνδρες μὲ τ̃ ἄνδρες, κάμνοντες τ̃ ἀσχημοσύνην οἱ ἄρσενες εἰς τοὺς ἄρσενικούς· κὴ ἔτζι τὴν πλερωμὴν (ὁπὼ ἔπρεπε νὰ πληρωθοῦσι) τ̃ πλάνητες, τὴν ἀπολαμβάνουσι εἰς τ̃ λόγιες.

28 Καὶ καθὼς δὲν ἐδοκίμασαν νὰ γνωρίσουν τ̃ Θεὸν, ἔτζι τοὺς ἐπαρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, νὰ κάμνουν ἐκεῖνα ὁπὼ δὲν πρέπει.

29 Γεμάτες κάθε λογῆς ἀδικίαν, πορνείαν, πονηρίαν, πλεονεξίαν, κακίαν, γεμάτες φθόνον, φόνον, φιλονεικίαν, δόλον, κακὰ ἤθη.

30 Παραμιλημένοι, καταλάλες, μισητὲς τ̃ Θεοῦ, ὑβρισταὶς, ὑπερήφανες, κενοδόξες, ὀπσηκτὲς κακῶν, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς τε.

31 Ἀγνώτες, ἀσυμφάνες, ἀσπλάχνες, ἀφιλιάτες, ἀνελεήμονες.

32 Οἱ ὁποῖοι ἐγνῶσαν νὰ γνωρίζουν τὸ δικαίωμα τ̃ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖνοι ὁπὼ κάμνουν

σιν τὰ τοιαῦτα πράγματα ἔτι ἄξιοι θανάτου, οὐ μόνον αὐτοὶ τὰ κάμνουσιν, ἀλλὰ καὶ συμφωνοῦσιν μὲ ἐκείνους ὁποῦ τὰ κάμνουσι.

Κεφ. Β'. ο.

ΔΙΑ' τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ὁποιος καὶ ἂν εἶσαι, ὁποῦ κρίνεις τὸν ἄλλον, εἶσαι ἀπολόγητος· διατὶ εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ κρίνεις τὸν ἄλλον, τὸν λόγουσε κατακρίνεις· διατὶ ἐσὺ ὁποῦ κρίνεις, τὰ ἴδια κάμνεις.

2 Καὶ ἠξεύρομεν ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ εἶναι κατ' ἀλήθειαν εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουσι τὰ τοιαῦτα.

3 Καὶ λογιάζεις ἐσύτο, ὦ ἄνθρωπε, ἐσὺ ὁποῦ κρίνεις ἐκείνους ὁποῦ κάμνουν τὰ τοιαῦτα, καὶ κάμνεις τὰ ἴδια, ὅτι θέλεις φύγει ἐσὺ τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ;

4 Ἢ καταφρονεῖς τὸν πολλοῦτο κόπον του, καὶ τὴν ὑπομονήν, καὶ τὴν μακροθυμίαν, μὴ ἠξεύροντας ὅτι ἡ κάτσωσιν τοῦ Θεοῦ σὲ σύρνει εἰς μετάνοιαν;

5 Ἀλλὰ κατὰ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις εἰς τὸν λόγουσε ὀργὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ.

6 Ὁ ὁποῖος θέλει ἀποδώσῃ εἰς κάθε ἕνα κατὰ τὰ ἔργα του.

7 Ἐκείνους μὲν ὁποῦ ζητοῦσι δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν, μὲ τὴν ὑπομονὴν τοῦ καλοῦ ἔργου, θέλει δώσει ζωὴν αἰώνιον.

8 Ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον φιλονείκως καὶ ὁποῦ δὲν ὑπακούσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὑπακούσιν εἰς τὴν ἀδικίαν, θέλει εἶσαι θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Θλῖψις (λέγω) καὶ στενοχωρία εἰς κάθε ψυχὴν ἀνθρώπου ὁποῦ κάμνει τὸ κακόν, πρῶτον Ἰουδαίου εἶτα καὶ Ἕλληνος.

10 Ἀλλὰ δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη θέλει ἀκολουθήσῃ εἰς κάθε ἕνα ὁποῦ κάμνει τὸ καλόν, πρῶτον εἰς Ἰουδαῖον εἶτα καὶ εἰς Ἕλληνα.

11 Διατὶ σιμᾶ εἰς τὸν Θεὸν δὲν εἶναι προσωποληψία.

12 Διατὶ ὅσοι ἁμάρτησαν χωρὶς νόμου, θέλουσι χαθῆ χωρὶς νόμου· καὶ ὅσοι ἁμάρτησαν ἐχοντάς τὸν νόμον, θέλουσι κριθῆ διὰ μέσου τοῦ νόμου.

13 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀκούουν τὸν νόμον, δὲν εἶναι δίκαιοι σιμᾶ εἰς τὸν Θεόν, ἀλλ' ἐκεῖνοι ὁποῦ κάμνουσιν ἐκεῖνα ὁποῦ δίζει ὁ νόμος, θέλουσι δικαιωθῆ.

14 Διατὶ ὅταν τὰ ἔθνη ὁποῦ δὲν ἔχουσι τὸν νόμον, κάμνουσι φυσικᾶ τὰ ἴδια τοῦ νόμου, ἐσύτοι ἂν δὲν ἔχουσι νόμον, εἶσαι αὐτοὶ νόμος εἰς τὸν λόγουσε.

15 Οἱ ὁποῖοι δείχνουσι τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραμμένον εἰς τὰ καρδιάς τους, ἐσυνῆσε τὰ συμμαρτυρῆ καὶ ὁ συνειδήσεις, καὶ τὰ καλήγορά σου οἱ λογισμοί τους ἄλλας τὰ ἀπολογοῦνται θαλλιοσύτες.

16 Εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς τὰ ὁποῖαν ὁ Θεὸς θέλῃ κρίνει τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόμου.

17 Νὰ ἐσὺ διομάζεσαι Ἰουδαῖος, καὶ ἀναπαύεσαι εἰς τὸν νόμον, καὶ καυχᾶσαι εἰς τὸν Θεόν.

18 Καὶ

4 μὴν ἀξεύρουσα

17 Νὰ, ἐσὺ ὀνομ:

18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου·

19 καὶ πέποιθας σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει·

20 παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.

21 Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;

22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς;

23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς γέγραπται.

25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον πράσσῃς· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν.

26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται;

27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου;

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή·

29 ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι οὐ γράμματι· οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

1 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

2 Πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. πρῶτον μέν, ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Τί γάρ εἰ ἠπίστησάν τινες, μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει;

4 Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθὴς, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης· καθὼς γέγραπται, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν συνίστησι δικαιοσύνην Θεοῦ, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω.

6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι;

8 Καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα καὶ καθώς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν, ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ

ἔλθωμεν τὰ ἀγαθά; ὡς τινῶν ἀνθρώπων τὸ κατάκριμα ἔνδικον ἐστί.

9 Τί οὖν προεχόμεθα; οὐ πάντως· προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι.

10 Καθὼς γέγραπται ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς·

11 οὐκ ἔστι συνίων, οὐκ ἔστιν ἐκζητῶν τὸν Θεόν·

12 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

13 τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν·

14 ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει·

15 ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα·

16 σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·

17 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.

18 οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

19 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ·

20 διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.

21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν,

22 δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ γάρ ἐστι διαστολή·

23 πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,

24 δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

25 ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ·

26 πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη. διὰ ποίου νόμου; τῶν ἔργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως.

28 λογιζόμεθα γὰρ δικαιοῦσθαι πίστει ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου.

29 Ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; οὐχὶ καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν·

30 εἴπερ εἷς ὁ Θεὸς ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως.

31 Νόμον

23 ὑστεροῦνται.

24 δικαιούνται.

17 ἔγνωσαν.

14 ἀρᾶς. 16 ταλαιπωρία.

15 ἐκχέαι.

31 Λοιπὸν διὰ τῦτο πίστιν καταργῦμεν ἀργὸν ὁ νόμος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ βεβαιόμεν ὁ νόμον.

Κεφ. δ'. 1.

Τί' θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν, νὰ εὕρηκεν ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατέρας μας κ' σάρκα;

2 Διατὶ ἰδῦ ὁ Ἀβραὰμ ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔχει καύχημα, ἀλλὰ δὲν ἔχει καύχημα εἰς τ' Θεόν.

3 Διατὶ τί λέγει ἡ γραφή; κ' ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ εἰς τ' Θεόν, κ' τ' λογαριάθη εἰς δικαιοσύνην.

4 Ἐκεῖνο ὁπῦ ἐργάζεται, ἡ πληρωμὴ δὲν τῦ λογαριάζεται διὰ χάριν, ἀλλὰ διὰ χρέος.

5 Ἀμὰ ἐκεῖνο ὁπῦ δὲν ἐργάζεται, κ' πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁπῦ δικαιώνει τ' ἀσεβῆ, ἡ πίστις τ λογαριάζεται εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην.

6 Καθὼς κ' ὁ Δαβὶδ λέγει, πῶς κάθε τυχαίνει ὁ ἄνθρωπος, τῦ ὁποῖο ὁ Θεὸς λογαριάζει δικαιοσύνην χωρὶς ἔργα.

7 Δέγοντας, κάθε τυχαίνει ἐκεῖνοι ὁπῦ ἰσυγχωρέθηκαν οἱ ἀνομίαις τες, κ' ἐκεῖνοι ὁπῦ ἐσκεπάθηκαν αἱ ἁμαρτίαις τες.

8 Κάθε τυχαίνει ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, τ' ὁποῖο ὁ Θεὸς δὲν τῦ λογαριάζει ἁμαρτίαν.

9 Ὁ κάθε τυχασμὸς λοιπὸν ἐπάνω τοῦτο, διὰ τῦ περιτομὴν μόνον, ἡ κ' διὰ τῦ ἀκροβυσίαν; διατὶ λέγομεν, ὅτι ἡ πίστις τ Ἀβραὰμ, τῦ ἐλογαριάθη εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς λοιπὸν τ' ἐλογαριάθη; ὅταν εἰς τῦ περιτομὴν ἐλογαριάθη, ἡ ὅταν εἰς τῦ ἀκροβυσίαν; ὄχ εἰς τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ εἰς τῦ ἀκροβυσίαν.

11 Καὶ ἐπῆρε τὸ σημάδι τ περιτομῆς, βέλα τ δικαιοσύνης τ πίστεως, (ἡ ὁποία τῦ ἐλογαριάθη ὅταν ἀκόμα) εἰς τ' ἀκροβυσίαν, εἰς τὸ νὰ ἦ αὐτὸς πατὴρ ὅλων ἐκείνων ὁπῦ πιστεύουν (θέλοντας ἀκόμα) εἰς τ' ἀκροβυσίαν, δνὰ νὰ λογαριαθῆ κ' εἰς αὐτὸς ἡ δικαιοσύνη.

12 Καὶ νὰ ἦ κ' πάλιν πατὴρ τῦ περιτεμνομένων, ὄχ μόνον ἐκείνες ὁπῦ ὄχ μόνον ἔχουσι τῦ περιτομὴ, ἀλλὰ κ' περιπατοῦσιν εἰς τὰ πατήματα τ πίστεως τῦ πατέρας μας Ἀβραὰμ, τῦ ὁποῖο πίστιν εἶχεν ὄντας εἰς τῦ ἀκροβυσίαν.

13 Διατὶ ὄχ διὰ μέσε τ νόμε ἦτον τ ὑπόσχεσις, εἰς τ' Ἀβραὰμ ἢ εἰς τ σπέρματε, τὸ νὰ ἦ αὐτὸς κληρονόμος τῦ κόσμε, ἀλλὰ διὰ μέσε τ δικαιοσύνης τ πίστεως,

14 Διατὶ ἰδῦ εἶναι κληρονόμοι ἐκεῖνοι ὁπῦ εἶναι ἀπὸ τ νόμον, ἡ πίστις εἶναι ματαία, κ' τὸ τάξιμον ἔχασεν ἀργόν.

15 Διατὶ ὁ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται. διατὶ ἐκεῖ ὁπῦ δὲν εἶναι νόμος, ἐκεῖ παράβασις εἶναι.

16 Διὰ τῦτο (ἡ κληρονομία εἶναι ἀπὸ τῦ πίστιν· διὰ νὰ εἶναι κ' χάριν εἰς τὸ νὰ εἶναι βέβαιον τὸ τάξιμον εἰς ὅλον τὸ σπέρμα, ὄχ μονάχα εἰς ἐκεῖνο τὸ σπέρμα ὁπῦ εἶναι ἀπὸ τ νόμον, ἀλλὰ κ' εἰς ἐκεῖνο ὁπῦ εἶναι ἀπὸ τῦ πίστιν τῦ Ἀβραὰμ, ὁ ὁποῖος Ἀβραὰμ εἶναι πατέρας ὅλων μας.

17 (Καθὼς εἶναι γεγραμμ-

μῆον, ὅτι ἐγὼ σὲ ἔθεθα πατέρα πολλῶν ἐθνῶν) ὁμοίως ἐνώπιον εἰς τ Θεὸν, εἰς τ ὁποῖον ἐπίστευσεν, ὁ ὁποῖος ζωοποιεῖ τοὺς νεκρούς, κ καλεῖ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα.

18 Ὁ ὁποῖος Ἀβραὰμ παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ ῥηθῆναι· οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.

19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρωμένον, ἑκατονταέτης περίπου ὑπάρχων, κ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρρας.

20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοξάσας τὸν Θεὸν.

21 Καὶ πληροφορηθεὶς, ὅτι ὃ ἐπήγγελται δυνατός ἐστι (ὁ Θεὸς) καὶ ποιῆσαι.

22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ,

24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,

25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, κ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Κεφ. ε'. 5.

1 Εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Διὰ οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην, εἰς τὴν ἑστήκαμεν, κ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ κ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδότες, ὅτι ἡ θλῖψις κατεργάζεται ὑπομονήν·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα.

5 Ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν.

6 Χριστὸς γὰρ ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε.

7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν.

8 Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

11 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ κ

καὶ καυχώμενον εἰς τὸ Θεὸν, διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου τώρα ἐλάβομεν τὴν φιλίωσιν.

12 Διὰ τοῦτο καθὼς διὰ μέσου ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ μέσου τῆς ἁμαρτίας ἦλθεν ὁ θάνατος, καὶ ἔτζι ὁ θάνατος διέβη εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους· καθ' ὅσον ὅλοι ἥμαρτον.

13 Διατὶ ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ νόμου, ἦτον ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον, ἀμὴ ἁμαρτία δὲν μετρᾶται, μὴ ὄντας νόμος.

14 Ἀλλὰ ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ ἕως τὸν καιρὸν τοῦ Μωϋσέως, καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ δὲν ἥμαρτησαν κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ, ὁ ὁποῖος ἦτον τύπος τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλὰ δὲν εἶναι τὸ σφάλμα, ἔτζι εἶναι καὶ τὸ χάρισμα· διατὶ διὰ τὸ σφάλμα τοῦ ἑνὸς ἀπέθανον οἱ πολλοὶ, πολλῷ περισσότερον ἐπερίσσευσεν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρέα διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλούς.

16 Καὶ τὸ χάρισμα δὲν εἶναι εἶναι ὅπου ἦλθεν διὰ μέσου τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ὁποῦ ἁμάρτησε· διατὶ τὸ κρῖμα ἦτον ἕνα εἶναι εἰς κατάκριμα, ἀμὴ τὸ χάρισμα εἶναι εἰς δικαίωσιν ἀπὸ πολλῶν σφαλμάτων.

17 Διατὶ ἂν μὲ τὸ σφάλμα τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος, διὰ μέσου ἐκείνου τοῦ ἑνὸς; πολλῷ περισσότερον ἐκεῖνοι ὁποῦ παίρνουσι τὴν πλοῦτον τῆς δικαιοσύνης, θέλουσι βασιλεύσῃ εἰς τὴν ζωὴν διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καθὼς λοιπὸν διὰ μέσου ἑνὸς σφάλματος, ἦλθε τὸ κρῖμα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, ἔτζι καὶ διὰ μέσου ἑνὸς δικαιώματος ἦλθε τὸ χάρισμα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

19 Καὶ καθὼς διὰ μέσου τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου, οἱ πολλοὶ κατεστάθηκαν ἁμαρτωλοὶ, ἔτζι καὶ διὰ μέσου τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου θέλουσι κατασταθῇ οἱ πολλοὶ δίκαιοι.

20 Καὶ νόμος ἐμπῆκε, διὰ νὰ πλεονάσῃ ἡ ἁμαρτία· ἀμὴ ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ἐπερίσσευσεν ἡ χάρις παραπάνω.

21 Διὰ νὰ βασιλεύσῃ καὶ ἡ χάρις διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὡς καθὼς ἐβασίλευσεν καὶ ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν θάνατον.

Κεφ. ς'. 6.

Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν; νὰ ἐπιμένωμεν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ πλεονάσῃ ἡ χάρις;

2 Μὴ γένοιτο. ἡμεῖς ὁποῦ ἀπεθάνομεν καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς θέλομεν ζήσῃ πλέον μέσα εἰς αὐτήν;

3 Ἢ δὲν ἐξεύρετε, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον ἐβαπτίσθημεν;

4 Διὰ μέσου τοῦ βαπτίσματος λοιπὸν ἐθάφθημεν μαζὶ μετ' αὐτὸν εἰς τὸν θάνατον, διὰ νὰ περιπατήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς καινουργιαν ζωὴν, καθὼς

Θεὸς ὁ Χριςὸς ἀνέςη ἐκ νεκρῶν, θέλει σᾶς βασιλεύσει· διαὶ διὰ μέσου τ δέξης τῦ πατρός.

5 Διατὶ ἐὰν ἀπεκτανθήκαμεν μὲ τ Χριςὸν εἰς τὸ ὁμοίωμα τ ἀναςάσεως.

6 Γνωρίζοντες τῦτο, ὅτι ὁ παλαιός μας ἄνθρωπος συνεσταυρώθη μαζὶ μὲ τ Χριςὸν, διὰ νὰ χαλασθῇ τὸ σῶμα τ ἁμαρτίας, νὰ μὴ θελήσωμεν ἀμὲς πλέον τὼ ἁμαρτίαν.

7 Διαὶ ὁπὸ ἀπέθανεν, ἐλευθερώθη ἀπὸ τὼ ἁμαρτίαν.

8 Καὶ ἐὰν ἀπεθάνομεν μὲ τ Χριςὸν, πιςεύομεν ὅτι καὶ θέλομεν ζήσει μαζὶ μὲ αὐτὸν.

9 Ἐξεύρομεν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χριςὸς ἀνέςη ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκῃ πλέον, ὁ θάνατος αὐτὸν πλέον δὲν τ αὐθεντεύει.

10 Διαὶ καθ' ὁ ἀπέθανεν (ὁ Χριςὸς,) ἀπέθανε καὶ τὴν ἁμαρτίαν, μίαν φορὰν· ἀμὰ καθ' ὁ ζῇ, ζῇ εἰς τ Θεόν.

11 Τέτοιας λογῆς καὶ ἐσεῖς, λογαριάζετε τῦ λόγεσας νὰ εἶςε νεκροὶ ὅσον εἰς τὼ ἁμαρτίαν, καὶ νὰ ζῆτε εἰς τ Θεόν, διὰ μέσε τῦ Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Κυρίεμας.

12 Ἂς μὴ βασιλεύει λοιπὸν ἡ ἁμαρτία εἰς τὸ θνητόν σας κορμὶ, εἰς τὸ νὰ ὑπακόετε τὼ ἁμαρτίαν εἰς τ ὀπιθυμίας τῦ κορμίε.

13 Μὴ δὲ νὰ παραςήσετε τὰ μέλησας ἅρματα τ ἀδικίας εἰς τὼ ἁμαρτίαν· ἀλλὰ παραςήσατε τῦ λόγεσας εἰς τ Θεόν, ἀσὰν ὁπᾶ ἐγεννήκατε ἀπὸ νεκρὺς ζαντανοί, καὶ τὰ μέλησας ἅρματα δικαιοσύνης εἰς τ Θεόν.

14 Διατὶ ἡ ἁμαρτία δὲν θέλει σᾶς βασιλεύσει· διαθὲ δὲν εἶςε ἀπὸ κάτω εἰς τ νόμον, ἀλλ' ἀπὸ κάτω εἰς τ χάριν.

15 Τί λοιπὸν; νὰ ἁμαρτήσωμεν διατὶ δὲν ἐμεσεγκάπο κάτω εἰς τ νόμον; ἀλλὰ εἰς τ χάριν; μὴ γένοιτο.

16 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι εἰς ἐκεῖνον ὁπᾶ παραςέτε τ λόγεσας θέλες εἰς τὼ ὑπακοὴν, εἶςε θέλοι ἐκεῖνος ὁπᾶ ὑπακόετε;

17 Ἀλλὰ δόξασοι ὁ Θεὸς· ὅτι ἐσεῖς μὲν ἦςαν θέλοι τ ἁμαρτίας, ἀμὰ ὑπακόσατε ἀπὸ καρδίας τ τύπον τ διδαχῆς τ ὁποῖον ἐπαραδόθητε.

18 Καὶ ἐξοῦλας νὰ ἐλευθερωθήκατε ἀπὸ τὼ ἁμαρτίαν, ἐδεκλαθήκατε εἰς τὼ δικαιοσύνην.

19 Ἀνθρωπίνως λέγω διὰ τὼ ἀδυνατὸν τ σαρκός σας. καθὼς λοιπὸν ἐπαραχωρήσατε τὰ μέλησας θέλες τ ἀκαθαρσίας καὶ τ ἀνομίας εἰς τὸ νὰ κάμνητε ἀνομίαν, ἔτζι τῶρα παραχωρήσατε τὰ μέλησας θέλες τ δικαιοσύνης εἰς ἁγιασμόν,

20 Διαθὲ ὅταν ἦςαν θέλοι τ ἁμαρτίας, ἦςαν ἐλεύθεροι ἀπὸ τὼ δικαιοσύνην.

21 Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἴχετε τότε, εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τῶρα ντρέπεσθε; διαθὲ τὸ τέλος ἐκείνων ἦτον θάνατος.

22 Ἀμὰ τῶρα ἐξοῦλας νὰ ἐλευθερωθήκετε ἀπὸ τ ἁμαρτίαν, καὶ νὰ δεκλαθῆτε εἰς τ Θεόν, ἔχετε τ καρπόν σας εἰς ἁγιασμόν, καὶ τὸ τέλος (ἔχετε) ζωὴν αἰώνιον.

23 Διατὶ ὁ πληρωμὸς τ ἁμαρ-

ραρτίας ἐξ) θανάτου· ἀμὴ τὸ τῷ ἐγνωρίσα, παρὰ διὰ μέ-
χάρισμα τῦ Θεῦ εἶναι ζωὴ σου τ νόμε· διατὶ γ τ ὑπάν-
αἰώνιον εἰς Χριςὸν Ἰησᾶν τ μίδω δὲν τῷ ἤξιόρα, νὰ εἶναι
Κύριόμας. ἁμαρτία, ἂν δὲν ἔλεγλυ ὁ νό-
μος, νὰ μὴν ὑπάνμισε.

Κεφ. Ζ. 7.

1 Ἢ δὲν ἠξέρετε, ἀδελφοὶ, (δι- 8 Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἔσολας
αὶ ἐγὼ λέγω εἰς ἐκείνες νὰ πάρη ἀφορμὴν διὰ μέσε τ
ὁπᾶ γνωρίζυσιν νόμον) ὅτι ὁ ἐντολῆς, ἔκαμεν εἰς ἐμένα κά-
νόμος κυριδιει τ ἄνθρωπον δε λογῆς ὑπάνμίδν.
εἰς ὅσον χρόνον ζῆ. 9 Διατὶ χωρὶς τ νόμον ἡ
2 Διαὶ ἡ γυναῖκα ἡ παν- ἁμαρτία ἦτον νεκρὰ· γ ἐγὼ
δρεμένη, εἶναι δεμένη εἰς τ ἔνα καιρὸν χωρὶς τ νόμον ἔ-
νόμον τῦ ἀνδρὸς, ὅσον χρόνον ζεν, ὁμὰ ὁπὰν ἦλθεν ἡ ἐντο-
ζῆ· ἀμὰ ἂν ἀποθάνη ὁ λὴ, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν. γ ἐ-
ἄνδρας της, ἐλεύθερόδη ἡ γυ- γὼ ἀπέθανα.
ναῖκα ἀπὸ τ νόμον τῦ ἀνδρὸς. 10 Καὶ ἡ ἐντολὴ (ὁπᾶ ἐδό-
3 Ζῶντος λοιπὸν τ ἀνδρὸς θη εἰς ζωὴν, αὐτὴ μὲ εὗρε-
της, ἐὰ σμιχθῆ μὲ ἄλλον ἄν- θεν εἰς θάνατον.
δρα, γίνεται μοιχαλὶς· ἀμὰ 11 Διατὶ ἡ ἁμαρτία ἔχον-
ἂν ἀποθάνη ὁ ἄνδρας της, εἶναι τας νὰ πάρη ἀφορμὴν διὰ τ
ἐλεύθερη ἀπὸ τ νόμον, τῷ νὰ ἐντολῆς μὲ ἀπάτησε, γ σὶ-
μὴν εἶναι μοιχαλὶς ἂν γαν- μέσε αὐτῆς μὲ ἐθανάπω-
δρεθῆ ἄλλον ἄνδρα. σεν.

4 Εἰς τόσον ὁπᾶ γ ἐσεῖς ἀ- 12 Λοιπὸν ὁ μὲν νόμος ἅγ-
δελφοίμες, ἀπεθάνετε ἀπὸ τ νον εἶναι, γ ἡ ἐντολὴ ἁγία
νόμον διὰ μέσε τῦ σώματος τ γ δικαία γ ἀγαθή.
Χριςᾶ, διὰ νὰ γανδρευθῆτε ἐ- 13 Τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν εἰς ἐ-
σεῖς ἄλλον ἄνδρα, ἄγε ἐκείνον μένα ἔγινε θάνατος; μὰ γὰ-
ὁ ὁποῖος ἀνέζησεν ἐκ νεκρῶν. διὰ ρειτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, διὰ
νὰ κάμωμεν καρπὸς τῷ Θεῷ. νὰ φανῆ πῶς εἶναι ἁμαρτία,
5 Διατὶ ὅταν ἤμασθαν εἰς κάμνοσα θάνατον εἰς ἐμένα
τὰ σάρκα, ἐνεργᾶτον τὰ πα- διὰ μέσε τῦ ἀγαθῦ, διὰ νὰ
θήματα τῶν ἁμαρτιῶν, ὁπᾶ ἦ- γένη χ' πολλὰ ἁμαρτωλὸς ἡ
τον διὰ τῦ νόμε, εἰς τὰ μέ- ἁμαρτία, διὰ μέσε τ ἐντολῆς.
λιμας, καμνοῦσε καρπὸν θα- 14 Διατὶ ἠξέρομεν, ὅτι ὁ
ναληφόρον. νόμος εἶναι πνευματικὸς, ἀμὰ
6 Ἀμὰ τῶρα ἐλευθερωθή- ἐγὼ εἶμαι σαρκικὸς, πεπωμέ-
καμεν ἀπὸ τ νόμον, ἐχοῦντας γ νος ὑποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτί-
ἀποθάνομεν ἀπ' ἐκεῖνο ὁπᾶ τὸ αν.
ὁποῖον ἐκρατοῦμεσαν· διὰ νὰ 15 Διατὶ ἐκεῖνο ὁπᾶ κάμ-
δουλεύομεν, εἰς καινερότητα νω, δὲν τὸ γνωρίζω. διατὶ δὲν
πνεύματος, γ ὄχι εἰς τ παι- κάμνω ἐκεῖνο ὁπᾶ θέλω, ὁμὰ
λαιότητα τῦ γράμματος. κάμνω ἐκεῖνο ὁπᾶ μισῶ.

7 Λοιπὸν τί θέλομεν εἰπεῖ, 16 Καὶ ἐδὺ κάμνω ἐκεῖνο, τὸ
ὁ νόμος εἶναι ἁμαρτία; μὴ ὁποῖον δὲν θέλω, συμφωνῶ εἰς
γένοιτο· ὁμὰ τ ἁμαρτίαν δὲν τ νόμον, ὅτι εἶναι καλός.

17 Καὶ τῶρα πλέον δὲν τὸ κάμνω ἐγὼ ἐκεῖνο, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ὁπού κατοικᾶ εἰς ἐμένα. (τὸ κάμνει.)

18 Διατὶ ἠξεύρω ὅτι δὲν κατοικᾶ εἰς ἐμένα, ἤγουν εἰς τὴν σάρκαμου τί ποτις ἀγαθόν· διατὶ τὸ θέλειν ἔχω, ἀμὰ νὰ κάμω τὸ καλόν, δὲν ἠμπορῶ.

19 Διατὶ ἐγὼ δὲν κάμνω τὸ καλὸν ὁπού θέλω, ἀλλὰ τὸ κακὸν ὁπού δὲν θέλω, ἐκεῖτο κάμνω.

20 Καὶ ἂν ἐγὼ κάμνω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, πλέον δὲν τὸ κάμνω ἐγὼ ἐκεῖνο, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ὁπού κατοικᾶ εἰς ἐμένα.

21 Εὑρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον εἰς τοῦ λόγουμου, ὅταν θέλω νὰ κάμω τὸ καλὸν, ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἐμένα κακόν.

22 Διατὶ συνχαίρομαι εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν μέσον ἀνθρωπον.

23 Ἀλλὰ βλέπω ἄλλον νόμον εἰς τὰ μέλη μου, ὁπού ἀντιπολεμᾶται εἰς τὸν νόμον τοῦ νοός μου, καὶ ὁπού μὲ σκλαβώνει εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας, ὁ ὁποῖος εἶναι μέσα εἰς τὰ μέλη μου.

24 Ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἐγώ. ποῖος θέλει μὲ ἐλευθερώσει ἀπὸ τὸ σῶμα ἐτοῦτο τοῦ θανάτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίουμας. λοιπὸν αὐτὸς ἐγὼ μὲ τὸν νοῦν δουλεύω τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἀμὰ μὲ τὴν σάρκα τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας.

Κεφ. η'. 8.

ΤΩρα λοιπὸν δὲν εἶναι κατάκρισις εἰς ἐκείνους ὁπού εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν περιπατοῦν κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.

2 Διατὶ ὁ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς, ὁπού εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Διατὶ ἐκεῖνο ὁπού δὲν ἐδυνάτου νὰ κάμῃ ὁ νόμος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἀδύνατος εἰς τὴν σάρκα, ὁ Θεὸς πέμποντας τὸν υἱόν του, μὲ ὁμοίωμα σάρκας ἁμαρτωλῆς, καὶ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὴν σάρκα,

4 Διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς, ὁπού δὲν περιπατοῦμεν κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.

5 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁπού εἶναι κατὰ τὴν σάρκα, φρονοῦσι τὰ πράγματα τῆς σαρκὸς· καὶ ἐκεῖνοι ὁπού εἶναι κατὰ τὸ πνεῦμα, φρονοῦσι τὰ πράγματα τοῦ πνεύματος.

6 Διατὶ τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς εἶναι θάνατος, ἀμὰ τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διατὶ τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς εἶναι ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν. διατὶ δὲν ὑποτάσσεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ· διατὶ οὐδὲ δύναται.

8 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπού εἶναι εἰς τὴν Σάρκα, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀρέσουν τῷ Θεῷ.

9 Ἀμὰ ἐσεῖς δὲν εἶστε σαρκικοί, ἀλλὰ πνευματικοί, ἂν τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικᾶ εἰς ἐσᾶς· ἀμὰ ἂν τινὰς δὲν ἔχει πνεῦμα Χριστοῦ, οὗτος δὲν εἶναι τοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς εἶναι εἰς ἐσᾶς, τὸ μὲν κορμὶ εἶναι νεκρὸν, διὰ τὴν ἁμαρτίαν· ἀμὰ τὸ πνεῦμα εἶναι ζωὴ διὰ τὴν δικαιοσύνην.

11 Ἀμὰ καὶ ἂν τὸ πνεῦμα

μα ἐκεῖνο ὅπῶ ἀνάςησε τ' Ἰησῦ ἐκ νεκρῶν, κατοικᾶ εἰς ἡμᾶς· ἐκεῖνος ὅπῶ ἀνάςησε τ Χριςὸν ἐκ νεκρῶν, θέλει ζωοποιήσ κ τὰ θνητὰ σώματα ἡμῶν διὰ μέσου τοῦ πνεύματός του ὅπῶ κατοικᾶ εἰς ἡμᾶς.

12 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χρεωςῶμεν ἐμεῖς ἡμεῖς, ὄχι εἰς τὸν σάρκα, νὰ ζοῦμεν σαρκικῶς.

13 Διατὶ ἂν ζῆτε σαρκικῶς, μέλλετε νὰ ἀποθάνετε· ἀμὰ ἐὰν θανατώνετε ἢ πράξεις τοῦ κορμιοῦ μὲ τὸ πνεῦμα, θέλετε ζήσῃ.

14 Διατὶ ὅσοι (ἄνθρωποι) κυβερνῶνται μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνοι εἶν) υἱοὶ Θεοῦ.

15 Διατὶ δὲν ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα τ' υἱοθεσίας, μὲ τὸ ὁποῖον κράζομεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα εἰς τὸ πνεῦμαμας συμμαρτυρεῖ, ὅτι εἴμεσε τέκνα τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐὰν εἴμεσε τέκνα, εἴμεσι κ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν τοῦ Θεοῦ. κ συγκληρονόμοι τοῦ Χριςοῦ, ἐὰν παθαίνομεν μαζὶ (μὲ τ Χριςὸν) διὰ νὰ δοξασθοῦμεν μαζὶ μὲ αὐτόν.

18 Διατὶ λογαριάζω ὅτι τὰ παθήματα ἐτούτου τοῦ καιροῦ δὲν εἶν) ἄξια εἰς τ δόξαν ὅπῶ μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἡμᾶς.

19 Διατὶ ἡ κτίσις ἀπαντέχῃ, ἐλπίζοντα τ φανέρωσιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Διατὶ ἡ κτίσις ὑποτάχθη εἰς τ ματαιότητα. ὄχι θελημαλικὰ ἀλλὰ διὰ ἐκεῖνον ὅπῶ τ ὑπόταξεν (εἰς τ ματαιότητα ἐτούτην.)

21 Μὲ ἐλπίδα, ὅτι κ αὐτὴ ἡ κτίσις θέλει ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν σκλαβίαν τ φθορᾶς, εἰς τ ἐλευθερίαν τ δόξης τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.

22 Διατὶ ἠξεύρομεν ὅλη ὅλη ἡ κτίσις ἀναστενάζει μαζὶ κ συμπονεῖ ἕως τώρα.

23 Καὶ ὄχι μόνον ἡ κτίσις, ἀλλὰ κ αὐτοὶ ἐμεῖς, ἔχοντας τὰ ἐχομεν τ ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος, κ ἐμεῖς αὐτοὶ λέγω ἀναστενάζομεν μέσαμας, ἀπαντεχόντες ὑιοθεσίαν ἤγουν τ ἐλευθέρωσιν τοῦ κορμιοῦμας.

24 Διατὶ ἐμεῖς μὲ τ ἐλπίδα ἐσώθημεν· κ ἡ ἐλπὶς ἡ βλέπομένη, δὲν εἶν) ἐλπὶς· διατὶ ἐκεῖνο ὅπῶ βλέπει κανεὶς, διατὶ τὸ ἐλπίζει πλέον;

25 Ἀμὰ ἐὰν ἐκεῖνο ὅπῶ δὲν βλέπομεν ἐλπίζομεν, τὸ ἀπαντεχόμεν μὲ ὑπομονὴ.

26 Ὁμοίως κ τὸ πνεῦμα βοηθεῖ εἰς τ ἀδυνατείαμας· ὅτι δὲν ἠξεύρομεν τί νὰ προσευχηθοῦμεν, καθὼς πρέπει· ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα παρακαλεῖ διὰ λόγημας μὲ στεναγμοὺς ἀλαλήτους.

27 Καὶ ἐκεῖνος ὅπῶ ἐξετάζει τ καρδίας, ἠξεύρει τὶ εἶν) τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος· ὅτι παρακαλεῖ διὰ τοὺς ἁγίους κ) Θεόν.

21 Καὶ ἠξεύρομεν· ὅτι ὅλα τὰ πράγματα συνεργοῦσι εἰς τὸ ἀγαθὸν, εἰς ἐκείνους ὅπῶ ἀγαπῶσι τ Θεόν. οἱ ὁποῖοι εἶν) κλημένοι κ) τ προθέσεώς του.

29 Ὁποὺ ἐκείνους ὅπῶ προεγνώρισε, διὰ γένουν ὅμοιοι τ εἰκόνος τοῦ υἱοῦ του· διὰ νὰ εἶν) αὐτὸς πρωτότοκος ἀναμάσε εἰς πολλοὺς ἀδελφούς.

30 Καὶ ὁποίους ὅπῶ προώρισε, ἐκείνους κ) ἐκάλεσε· κ) ὁποίους ὅπῶ ἐκάλεσε, ἐκείνους

κ)

κὴ ἐδικαίωσεν, κὴ ὅσους ἐδικαίωσεν τούτους ἐκείνους κὴ ἐδόξασεν.

31 Τί θέλομεν εἰπεῖν λοιπὸν εἰς ταῦτα; ἐὰν ὁ Θεὸς ᾖ) ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

32 Ὃς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται μετ' αὐτοῦ;

33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν·

34 τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ ἐγερθείς, ὃς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλῖψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 Καθὼς γέγραπται ὅτι ἕνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

37 Ἀλλὰ ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.

38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωή, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαί, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα,

39 οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε κτίσις τις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. Θ'. 9.

1 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ,

2 ὅτι λύπη μοί ἐστιν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου.

3 Ηὐχόμην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα,

4 οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὧν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι,

5 ὧν οἱ πατέρες καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οὗτοι Ἰσραήλ·

7 οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα·

8 τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα.

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός.

10 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν·

ἕνα (ἤγουν) τ πατέρα μας τ Ἰσαακ· (τὸ ὅμοιον ἔλεγε)

11 Διατὶ ἀκόμη τότε ο τοῦ δὲν ἐγεννήθηκεν τὰ δύο παιδία, μὴ δὲ ἔκαμεν τίποτες καλὸν ἢ κακόν, διὰ νὰ μένῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Θεοῦ ὁποῦ εἶναι καὶ ἐκλογὴν ὄχε ἀπὸ τὰ ἔργα, ἀλλ' ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν καλεῖ.

12 Ἐλαλήθη εἰς αὐτὴν (τὴν Ῥεβέκκα) ὅτι ὁ μεγαλήτερος θέλει δουλεύσῃ τ μικρότερον,

13 Καθὼς εἶ) γεγραμμένον, τ Ἰακὼβ ἀγάπησα, καὶ τ Ἡσαῦ ἐμίσησα.

14 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; μήπως; καὶ εἶναι ἀδικία εἰς τ Θεόν;

15 Διατὶ λέγει εἰς τ Μωϋσῆν, Θέλω κάμει ἐλεος, ἐκεῖνον ὁποῦ θέλω, καὶ θέλω σπλαγχνισθῆ, ἐκεῖνον ὁποῦ σπλαγχίζομαι.

16 Ἄρα λοιπὸν δὲν τὸ θέλοντος εἶναι. οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ὁποῦ κάμνει τὸ ἔλεος.

17 Διατὶ λέγει ἡ γραφὴ διὰ τ Φαραώ, ὅτι ὅπου τὸ αὐτὸ σὲ ἐβύσκωσα, διὰ νὰ δείξω εἰς ἐσένα τ δυνάμιν μου, καὶ διὰ νὰ φημισθῆ τὸ ὄνομά μου εἰς ὅλην τ γῆν.

18 Ἐκεῖνον λοιπὸν τ ὁποῖον θέλει ὁ Θεὸς ἐλεεῖ, καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ θέλει σκληρύνει.

19 Λοιπὸν θέλεις μοῦ εἰπεῖ, καὶ διατὶ ἀκόμη μέμφεται (ὁ Θεός;) διατὶ τίς ἐκλυπᾶται τὸ θέλημά του;

20 Ἀλλά, ὦ ἄνθρωπε, ποῖος εἶσαι ἐσὺ ὁποῦ ἀποκρίνεσαι τ Θεόν; μήπω λέγει τὸ πλάσμα εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ τὸ ἔπλασεν, διατὶ μὲ ἔκαμες ἔτζι;

21 Ἢ δὲν ἔχει ἐξουσίαν ὁ τζυκλᾶς ἀπὸ τ αὐτὴν λάσπην νὰ κάμῃ ἄλλο μὲν ἀγγεῖον εἰς τιμὴν, καὶ ἄλλο εἰς ἀτιμίαν;

22 Ἀμὴ αὐτὸς καὶ ὁ Θεὸς θέλοντας νὰ δείξῃ τὴν ὀργήν του, καὶ νὰ κάμῃ τὰ γνωρίσῃ τ δυνάμιν του ὑπόμεσε (μὲ πολλὴν μακροθυμίαν) σκεύη τ ὀργῆς, κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν·

23 Καὶ διὰ νὰ κάμῃ γνώριμον τ πλοῦτον τ δόξης του, εἰς σκεύη ἐλέους, τὰ ὁποῖα προητοίμασεν εἰς δόξαν.

24 Τὲς ὁποίους καὶ μᾶς ἐκάλεσεν ὄχε μόνον ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη.

25 Καθὼς λέγει καὶ εἰς τ Ὠσηέ, ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν εἶναι λαόμου, θέλω τ ὀνομάσῃ λαόμου· καὶ ἐκεῖνη ὁποῦ δὲν εἶναι ἀγαπημένη, θέλω τὴν ὀνομάσῃ ἀγαπημένην.

26 Καὶ θέλει εἶσαι εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὁποῦ ἐλαλήθη εἰς αὐτούς, ἐσεῖς δὲν εἶστε λαόμου· ἐκεῖ θέλουν κληθοῦν οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

27 Καὶ ὁ Ἡσαΐας κράζει διὰ τ Ἰσραήλ, ἂν ἦθελε εἶσαι ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ὡσὰν ὁ ἄμμος τ θαλάσσης, τὸ λείψανον μόνον θέλει γλυτώσῃ·

28 Διατὶ θέλει σωτήμενος καὶ θέλει τελειώσῃ μὲ δικαιοσύνην, ὅτι θέλει κάμει ὁ Κύριος λογαριασμὸν σιώτομον ἀπάνω εἰς τ γῆν.

29 Καὶ καθὼς ἐπρορρέπει ὁ Ἡσαΐας, ἂν δὲν ἤκλειε μᾶς ἀφήσῃ ὁ Κύριος Σαβαὼθ σπέρμα, ἠθέλαμεν γένει, ὡσὰν τὰ Σόδομα, καὶ ὡσὰν τὰ Γόμορρα ἠθέλαμεν ὁμοιωθῆ.

30 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; ὅτι τὰ ἔθνη ὁποῦ δὲν ἐκυνη-

κωνηζῆσθαι δικαιοσύνῃ, ἴφ-
δασθε τὴν δικαιοσύνην· δικ-
αιοσύνην (λέγω) ὁπᾶ εἶναι
διὰ πίστιν.

31 Ἀλλὰ ὁ Ἰσραὴλ κωνη-
ζόμενος νόμον δικαιοσύνης,
εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασεν;

32 Διατί; ὅτι οὐκ (ἐζητᾶτο)
δικαιοσύνη διὰ πίστιν, ἀλλ'
ὡς ἐξ ἔργων τοῦ νόμου· διατὶ ἐπροσκόπτασαν εἰς τὸ
πέτρον τοῦ σκανδάλου·

33 Καθὼς εἶναι γεγραμ-
μένον· ἰδοὺ τιθῶ εἰς τὴν
Σιὼν πέτρον σκοντάμματος καὶ
πέτραν σκανδάλου· καὶ πᾶς
ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ μὴ
καταισχυνθῇ.

Κεφ. ι'. 10.

1 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς
καρδίας, καὶ ἡ προσευχὴ πρὸς τὸν
Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι
ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐκ
ἐπιγνώσει.

3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ
Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν
δικαιοσύνην ζητοῦντες στῆσαι,
τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.

4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην
παντὶ τῷ πιστεύοντι.

5 Μωϋσῆς γὰρ γράφει
τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ὅτι ὁ ποιήσας
αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως
λέγει· μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς
τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν·

7 ἢ τίς καταβήσεται εἰς
τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; ὁ λόγος
ἐγγύς σου ἐστὶ, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως, ὃ
κηρύσσομεν.

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν
τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ
πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.

10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, καὶ
στόματι ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή·
πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.

12 Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ
αὐτὸς κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσωνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; καὶ πῶς
πιστεύσωσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; καὶ πῶς ἀκούσωσιν χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Καὶ πῶς κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; καθὼς γέγραπται· ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην,
τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκου-
σαν

σαι τὸ ἀναβλέψειν, διατὶ ὁ Ἡσαΐας λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμάμας;

17 Ἡ πίστις λοιπὸν εἶναι ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ εἶναι διὰ μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω μὴ νὰ δὲν ἤκουσαν; βέβαια εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐβγῆκεν ἡ βοήτες, καὶ εἰς τὰ ἄκρας τῆ οἰκουμένης τὰ λόγιάτες.

19 Ἀλλὰ λέγω μὴ νὰ δὲν ἐγνώρισεν ὁ Ἰσραὴλ; πρῶτος ὁ Μωϋσῆς λέγει· ἐγὼ θέλω σᾶς παρακινήσει εἰς φθόνον, διὰ μέσου ἐτὸς ἔθνες ὁποῦ δὲν εἶναι ἔθνος μας, μὲ ἔθνος λέγω ἀσυίητον θέλω σᾶς παρακινήσει εἰς ὀργήν.

20 Καὶ ὁ Ἡσαΐας ἀποτολμᾷ καὶ λέγει, εὑρέθην εἰς ἐκείνες ὁποῦ δὲν μὲ ζητοῦσαν, ἐφανερώθηκα εἰς ἐκείνες ὁποῦ δὲν ἐρωτοῦσαν διὰ λόγου μου.

21 Καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ λέγει, ὅλην τὴν ἡμέραν ἔβγαλα ξαπλωμένα τὰ χέρια μου εἰς λαὸν ὁποῦ δὲν πείθεται καὶ ἀντιλέγει.

Κεφ. ια'. 11.

ΛΕ'γω λοιπὸν, μήπως ὁ Θεὸς ἀπέδιαβε τὸν λαὸν τοῦ; μὴ γένοιτο· διατὶ καὶ ἐγὼ εἶμαι Ἰσραηλίτης, ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν.

2 Δὲν ἀπέδιωσεν ὁ Θεὸς τὸν λαόν τοῦ ὁποῦν προεγνώρισε. ἢ δὲν ἠξεύρετε τί λέγει ἡ γραφὴ, εἰς (τὴν ἱστορίαν τοῦ) Ἠλία; πῶς ἀπὸ σωυτυχάνει εἰς τὸν Θεὸν ἐναντία τοῦ Ἰσραὴλ λέγοντας,

3 Κύριε, σοὺ προφήτασσε ἐσκότωσάν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου ἔχαλασάν· καὶ ἐγὼ ἀπέμεινα μοναχὸς, καὶ γυρεύουν νὰ πάρουν τὴν ζωήν μου.

4 Ἀλλὰ τί τοῦ λέγει ἡ ἀπόκρισις τοῦ Θεοῦ; ἄφησα διὰ λόγου μου ἑπτὰ χιλιάδες ἄνδρες, ὁποῦ δὲν ἐγονάτισάν εἰς τὴν Βάαλ.

5 Ἔτζι λοιπὸν καὶ εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν ἔμεινε λείψανον κατ' ἐκλογὴν χάριτος.

6 Καὶ ἀφοῦ εἶναι ἀπὸ τὴν χάριν, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τὰ ἔργα· διαφορὰ ἄλλως, ἡ χάρις δὲν εἶναι πλέον χάρις. ἀμὴ ἂν εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα, δὲν εἶναι πλέον χάρις, ἀλλιὰς τὸ ἔργον, δὲν εἶναι πλέον ἔργον.

7 Τί λοιπὸν; ἐκεῖνο ὁποῦ ζητᾶ ὁ Ἰσραὴλ, δὲν τὸ ἐπέτυχεν· ἀμὴ οἱ ἐκλεγμένοι τὸ ἐπέτυχαν. καὶ οἱ ἄλλοι ἐμαύρωσεν λείτουσιν ἀπ' αὐτό.

8 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον. ἐδωκέν τοῦς ὁ Θεὸς πνεῦμα ξεμωρεμᾶ, μάτια νὰ μὴν βλέπουν, καὶ αὐτία νὰ μὴν ἀκούν) ἕως τὴν σήμερον ἡμέραν.

9 Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει, ἂς γένη ἡ τράπεζάτες εἰς παγίδα καὶ εἰς κυνηγὸν καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀντιμοισιώσεν.

10 Ἂς σκοτισθοῦν τὰ μάτιάτες νὰ μὴν βλέπουν, καὶ τὴν ῥάχην τοῦς νὰ κυμπρρίαινίσθη πάντοτε.

11 Λέγω λοιπὸν, μήπως ἔπταισάν, διὰ νὰ πέσουν; μὴ γένοιτο. ἀμὴ τὸ πέσιμον αὐτῶνων, ἔγινε σωτηρία εἰς τὰ ἔθνη, νὰ παρακινηθοῦσιν ἐκεῖνοι εἰς ζηλίαν.

12 Καὶ ἐὰν τὸ πέσιμον αὐτῶνων, εἶναι πλοῦτος τοῦ κόσμου, καὶ τὸ ἐλαττόμάτες εἶναι πλοῦτος τῶν ἐθνῶν, πόσω

σω μᾶλλον τὸ πλήθος μήτης;
13 Διαλὶ ἐγὼ λέγω εἰς ὑ-
μᾶς τὰ ἔθνη. εἰς ὅσον εἶμαι
ἐγὼ ἀπόστολος ἐθνῶν, τιμῶ τ̄
ὑπηρεσίαν μου.
14 Εἴπως κ̀ παραζηλώσω
εἰς ζηλίαν τοὺ σάρκα μου, κ̀
σώσω μερικὰς ἀπ' αὐτῶν.
15 Διαλὶ εἰ ἀπ̀ ἡ ἀποβολὴ τ̄ε
ἔθ̄η φιλίωσις τοῦ κόσμου, ποία
θέλει εἶσαι ἡ πρόσληψις εἰ μὴ
ζωὴ ἐκ νεκρῶν;
16 Καὶ εἰ ἀπαρχὴ εἶναι
ἁγία, κ̀ τὸ ζύμωμα εἶναι ἅ-
γιον· κ̀ εἰ ἡ ῥίζα εἶναι ἁ-
γία, κ̀ τὰ κλαδία εἶναι ἅγια.
17 Μὰ εἴπως κ̀ κάποια
ἀπὸ τὰ κλαδία ἐσωτρίφθη-
κεν, κ̀ ἐσὺ ὄλας ἀγριελαία
ἐνεκεντρίσθης εἰς τ̄ πόντους,
κ̀ ἔχεις συγκοινωνὸς τ̄ ῥίζας
κ̀ τ̄ ὑγρότητος τ̄ ἐλαίας,
18 Μὴ καυχᾶσαι ἐναντία
τοὺ κλάδων. κ̀ εἰ δὲν κατακαυ-
χᾶσαι, ἐσὺ δὲν βαστᾶς τὴν
ῥίζαν, ἀλλὰ ἡ ῥίζα βαστᾶ ἐ-
σένα.
19 Θέλεις εἰπεῖ λοιπὸν,
ἐξεκόπηκεν τὰ κλαδία θέλ
νὰ ἐγκεντρισθῶ ἐγώ.
20 Καλὰ (λέγεις) διὰ τ̄
ἀπιστίαν ἐξεκόπηκεν, μὰ
ἐσὺ στέκεσαι μὲ πίστιν, μὴν κε-
νοδοξῇς λοιπὸν, ἀλλὰ φοβᾶ.
21 Διατὶ ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐ-
λυπήθη τὰ φυσικὰ κλαδία,
μήπως κ̀ δὲν λυπηθῇ κ̀σὲ ἐ-
σένα.
22 Ἰδὲς λοιπὸν κάμοσωίλω
κ̀ ἀποτομίαν τ̄ Θεοῦ. εἰς ἐ-
κείνους ὁπ̄ ἔπεσαν, ἀποτομί-
αν, κ̀ εἰς ἐσένα, κάμοσωίλω,
ἐὰν σταθῇς εἰς τὴν κάμοσωίλω·
ἀλλὰ μὴ χὴ ἐσὺ θέλῃς ἀποκοπῆ.
23 Καὶ ἐκεῖνοι ἂν δὲν ἀ-
μείνουν εἰς τὴν ἀπιστίαν θέ-
λουν ἐγκεντρισθῆ. διατὶ ὁ
Θεὸς ἔχει δύναμιν πάλιν νὰ
σὲ ἐγκεντρίσῃ.
24 Διατὶ ἐὰν ἐσὺ ἐξεκό-
πης ἀπὸ τὴν φυσικήν σου ἀγρελ-
λαίαν κ̀ ἐγκεντρίσθης ἔξω ἀ-
πὸ τ̄ φύσιν σου εἰς κάλλιν ἐλαί-
αν, πόσω μᾶλλον οὗτοι οἱ φυ-
σικοὶ, θέλουν ἐγκεντρισθῆ εἰς
τὴν ἰδίαν των ἐλαίαν;
25 Διατὶ ἐγὼ δὲν θέλω,
ἀδελφοὶ, νὰ μὴν ἠμπορίζετε
ἐσεῖς τὸ μυστήριον τοῦτο (διὰ
νὰ μὴν εἶσε φρόνιμοι εἰς τοὺ
λόγους) ὅτι τυφλότης με-
ρικὸς ἔχουν εἰς τ̄ Ἰσραὴλ,
ἕως ὁπ̄ νὰ ἔμπῃ τὸ πλήρω-
μα τ̄ ἐθνῶν.
26 Καὶ ἔτζι θέλει σωθῆ
ὅλος ὁ Ἰσραὴλ, καθὼς εἶναι
γεγραμμένον· θέλει ἔλθει ἀπὸ
τὴν Σιὰν ἐκεῖνος ὁπ̄ ἐλυ-
τρώνει, κ̀ θέλ ἀποδιώξει τ̄
ἀσεβείαιας ἀπὸ τ̄ Ἰακώβ.
27 Καὶ ἐτοῦτη εἶναι ἡ δια-
θήκη ἀπὸ λόγου μου εἰς αὐτοὺ
ὅταν θέλω ἀφαιρέσω τ̄ ἁμαρτίαις
τους.
28 Ἐκεῖνοι λοιπὸν κ̀ τὸ
εὐαγγέλιον, εἶναι ἐχθροὶ διὰ
λόγους· μὰ κ̀ τὴν ἐκλο-
γὴν, εἶναι ἀγαπητοὶ διὰ τοὺ
πατέρας.
29 Διατὶ τὰ χαρίσματα
κ̀ τὸ κρέττιμον τ̄ Θεοῦ, εἶναι
ἀμεταύητα.
30 Καὶ καθὼς κ̀ ἐσεῖς ἤτε
καιρὸν ἠπειθήσατε εἰς τ̄
Θεόν, κ̀ τώρα διὰ τὴν ἀπει-
θειάν τούτων ἐλεηθήκατε, ἔτ-
ζι κ̀ οὗτοι τώρα, ἠπείθησαν
ἀπ̄ σᾶς,
31 Διὰ νὰ ἐλεηθοῦσι κ̀ αὐ-
τοὶ μὲ τὸ ἔλεος, ὁπ̄ ἐσεῖς
ἐλεηθήκατε (ἀπὸ τ̄ Θεόν.)
32 Διατὶ ὁ Θεὸς ὅλους σὲ
ἔκλεισε

ἀκλησὲ εἰς τὸν ἀπείθῆ, διὰ
νὰ σὲν ἐλεήσῃ ὅλους.

31 Ὦ βάθος πλούτε κὴ
σοφίας κὴ γνώσεως Θεοῦ· κὴ
πολλὰ ἀνεξέτασις εἶν᾽ αἱ κρίσεις, κὴ ἀκατάθλιπτοι οἱ τρόποι
αὐτοῦ.

34 Διατὶ τὸν ἔγνωρισε
νὲν τὸν Θεὸ; ἢ τὸν ἔγινε
σύμβελός του;

35 Ἢ τὶς τὸν ἔδωκε πρῶτος
κὴ νὰ τὸν ἀνταποδοθῇ;

36 Ἐπειδὴ ἀπ᾽ αὐτὸν κὴ
διὰ μέσου, κὴ εἰς αὐτὸν εἶν᾽
τὰ πάντα, αὐτῷ ἡ δόξα εἰς σὲν
αἰῶνας, Ἀμήν.

Κεφ. ιβ'. 1.

ΠΑρακαλῶ λοιπὸν, ἀδελφοί, διὰ σὲν οἰκτιρμὸν τοῦ
Θεοῦ, νὰ παραστήσετε τὰ σώματάσας θυσίαν ζωσαμένην,
ἁγίαν, εὐάρεστον, εἰς τὸν Θεὸν, τὴν
λογικήν σας λατρείαν.

2 Καὶ μὴν σχηματίζεσθε ὁμοίως μὲ τὸν αἰῶνα τοῦτον, ἀλλὰ μεταμορφώθητε, εἰς τὴν
ξεθυμανέργωσιν τοῦ νοός σας,
διὰ νὰ δοκιμάζετε τί ἐστὶν τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν κὴ
εὐάρεστον κὴ τέλειον.

3 Διατὶ ἐγὼ λέγω διὰ τὴν
χάριν τοῦ ὁποῦ μοῦ ἐδόθη, κάθε ἕνας ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσᾶς, νὰ
μὴν φρονῇ τίποτες περισσότερον ἴζω ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ πρέπῃ
νὰ φρονῇ, ἀλλὰ νὰ φρονῇ σωφρόνως καθ᾽ ἕνας καθὼς ὁ Θεὸς τοῦ ἐμέτρησε μέτρον πίστεως.

4 Διατὶ καθὼς εἰς ἕνα κορμὶ ἔχομεν πολλὰ μέλη, κὴ ὅλα τὰ μέλη δὲν ἔχουν τὴν
αὐτὴν φορξίν.

5 Ἔτζι οἱ πολλοὶ εἴμεστε
ἕνα κορμὶ εἰς τὸν Χριστὸν· κὴ
καθ᾽ ἕνας εἴμεστε μέλη, ἕνας τοῦ
ἄλλου.

6 Καὶ ἔχοντας νὰ ἔχωμεν
διαφόρα χαρίσματα κὴ τὴν
χάριν ὁποῦ μᾶς ἐδόθη, κὴν τε
ἔχομεν προφητείαν, νὰ προφητεύωμεν, κὴ τὴν ἀναλογίαν τοῦ
πίστεως·

7 Κὴν τε ἔχομεν διακονίαν,
νὰ διακονοῦμεν· κὴν τε τὶς εἶν᾽
διδάσκαλος, νὰ ὑπηρετῇ εἰς
τὴν διδασκαλίαν·

8 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ παρηγορεῖ, νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὴν παρηγορίαν· κὴ ἐκεῖνος ὁποῦ μεταδίδει, νὰ τὸ κάμνῃ μὲ ἁπλότητα· κὴ ὁ προϊστὸς νὰ κυβερνᾶ μὲ σπουδὴν· κὴ ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνῃ ἔλεος νὰ τὸ κάμνῃ μὲ ἱλαρότητα.

9 Ἡ ἀγάπη νὰ μὴν εἶναι
πλαστὴ. νὰ συγχύνεστε τὸ πονηρὸν. νὰ σμίγετε εἰς τὸ ἀγαθόν.

10 Νὰ ἀγαπᾶτε ἀπὸ καρδίας ἕνας τὸν ἄλλον, ἀσὰν ἀδελφοί. εἰς τὴν τιμὴν νὰ προπέρνατε ἕνας τὸν ἄλλον.

11 Εἰς τὸν σπουδὴν νὰ μὴν
εἶστε ὀκνηροί· θερμοὶ εἰς τὸ
πνεῦμα. νὰ δουλεύετε τῷ Κυρίῳ.

12 Μὲ ἐλπίδα νὰ χαίρεστε. εἰς τὴν θλῖψιν νὰ ὑπομένετε. εἰς τὴν προσευχὴν νὰ
προσκαρτερῆτε.

13 Εἰς τὲ χρείας τῶν ἁγίων νὰ συμμοιρᾶσθε. στὴν φιλοξενίαν νὰ γυρεύετε.

14 Εὐλογᾶτε ἐκεῖνες ὁποῦ σᾶς καταρῶνται· νὰ σὲν εὐλογῆτε λέγω, κὴ νὰ μὴν σὲν κατηράσθε.

15 Νὰ χαίρεσθε μὲ ἐκεῖνες
ὁποῦ χαίρουνται. κὴ νὰ κλαίετε
μὲ ἐκεῖνες ὁποῦ κλαίουσι.

16 Νὰ ἔχετε μίαν γνώμην
ἀναμεσάσας. νὰ μὴν ὑψηλο-

φρονῆτε, ἀλλὰ νὰ ἀπολυθῆτε εἰς τὰ ταπεινά. μὴ γίνεσθε φρόνιμοι σεμνὰ εἰς τὸν λόγους.

17 Νὰ μὴν ἀνταποδίδητε εἰς κανένα, κακὸν ἀντὶ κακοῦ· νὰ προσέχετε δίκαια ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

18 Ἂν εἶναι δυνατὸν, ὅσον εἶναι εἰς τὸν δυνάμενας, νὰ εἰρηνεύετε μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

19 Νὰ μὴν ξεκδικεῖσθε τὸν λόγους, ἀγαπητοί, ἀλλὰ νὰ δίδετε τόπον τ' ὀργῆς. διατὶ εἶναι γεγραμμένον, ἐδικόμου εἶναι ἡ ἐκδίκησις· ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσῃ, λέγει Κύριος.

20 Ἐὰν πεινᾷ λοιπὸν ὁ ἐχθρός σου, τάϊζέτον· καὶ ἐὰν διψᾷ, πότιζέτον· διατὶ κάμνοντας ἐτοῦτο θέλεις σωρεύσει εἰς τὸ κεφάλι του κάρβουνα ἀναμμένα.

21 Μὴ νικᾶσαι ἀπὸ τὸ κακὸν, ἀλλὰ μὲ τὸν καλὸν νίκα τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. ιε'.

ΚΑ'Σε ψυχὴ ἂς ὑποτάσσεται εἰς τ' ἐξουσίας, ὁποὺ ὑπερέχουν. διατὶ δὲν εἶναι ἐξουσία (ἀπ' ἀλλοῦ) παρὰ ἀπὸ τ' Θεοῦ· καὶ αἱ ἐξουσίαις ὁποὺ εἶναι, εἶναι ἀπὸ τ' Θεοῦ εἰς τάξιν βαλμένες.

2 Εἰς τοῦτο ὁποὺ ἐκεῖνος ὁποὺ ἀντιπέτεται τ' ἐξουσίας, ἐναντιεύεται εἰς τὸν τάξιν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐκεῖνοι ὁποὺ ἐνάντιεύονται, θέλουσι πάρει κρίμα εἰς τοὺς λόγους.

3 Διατὶ οἱ ἄρχοντες δὲν εἶναι φόβος εἰς ἐκεῖνες ὁποὺ κάμνουν τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ εἶναι φόβος ἐκεινᾶν ὁποὺ κάμνουν τὰ κακά. καὶ θέλεις νὰ μὴν φοβᾶσαι τὸν ἐξουσίαν, κάμε τὸ καλόν· καὶ θέλεις ἔχει ἔπαινον ἀπ' αὐτόν.

5 Διατὶ (ὁ ἄρχων) εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ εἰς σοῦ εἰς τὸ καλόν. ἀμὰ ἂν κάμνῃς τὸ κακόν, φοβᾶ· διατὶ δὲν σπάθην τὸ σπαθὶ δίκαια. διατὶ εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ ἐκδικητὴς μὲ ὀργὴν εἰς ἐκεῖνον ὁποὺ κάμνει τὸ κακόν.

5 Διὰ τοῦτο ἀνάγκη εἶναι νὰ ὑποτάσσεσθε, ὄχι μόνον διὰ τὸν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν συνείδησιν.

6 Διατὶ διὰ τοῦτο πληρώνετε καὶ χαράτζια, διατὶ ἐκεῖνοι εἶναι ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔργον ὑπομένουσι.

7 Δότε λοιπὸν εἰς ὅλους, ἐκεῖνα ὁποὺ χρεωστεῖτε· εἰς ἐκεῖνον ὁποὺ χρεωστεῖτε τὸν χαρᾶτζι, δώσετε τὸν χαρᾶτζι· καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποὺ χρεωστεῖτε τὸν φόρον, δώσετε τὸν φόρον· καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁποὺ χρεωστεῖτε τιμὴν, δώσετε τὴν τιμήν.

8 Καὶ μὴν χρεωστῆτε τινὸς τίποτες, παρὰ τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον· διατὶ ἐκεῖνος ὁποὺ ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον, ἐτελείωσε τὸν νόμον.

9 Διατὶ τὸ, μὴν μοιχεύσεις, μὴν φονεύσεις, μὴν κλέψεις, μὴν ψευδομαρτυρήσεις, μὴν ἐπιθυμήσεις, καὶ ἐὰν εἶναι καμμία ἄλλη ἐντολὴ, εἰς τοῦτον τὸν λόγον συνακεφαλαιώνεται, εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾷς τὸν πλησίον σου, ὡσὰν τὸν ἑαυτόν σου.

10 Ἡ ἀγάπη τοῦ πλη-

Franckesche Stiftungen zu Halle

κακὸν σὴν κάμνει· πλήρωμα
λοιπὸν τῶν νόμι εἶναι ἡ ἀγάπη.

11 Ἐξαίρετος, ἀξιόζοντας
τ καιρὸν, ὅτι ὡρα μέγα ἐστὶν
ἤδη ἐξυπνῆσωμεν· διατὶ
τῶρα εἶναι κοντιτερόμας ἡ σω-
τηρία, παρὰ ὅταν ὀπίσευσα-
μεν.

12 Ἡ νύκτα ἐπέρασε, ἡ
ἡμέρα ἐπλησίασεν· ἂς ῥίξωμεν
ὀπὸ λόγιμας λοιπὸν τὰ ἔργα
τῦ σκότες, καὶ ἂς ἐνδυθῶμεν
τὰ ἅρματα τῦ φωτός.

13 Ἂς περιπατήσωμεν εὐ-
τάκτα ὡσὰν ὀπὰ ἡμέρανε· ὄχι
ἡμέραν, ὄχι εἰς πολυφαγίας καὶ
μέθυσες, ὄχι εἰς ἔμπυξες, καὶ
ἀκολασίας, ὄχι εἰς φιλονικεί-
αν καὶ φθόνον.

14 Ἀλλ' ἐνδυθῆτε τ Κύ-
ριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςὸν, καὶ
μὴ φροντίζετε διὰ τὴν σάρ-
κα, νὰ κάμετε τ ἐπιθυμίας
της.

Κεφ. ιδ'. 1α.

ΚΑΙ' ἐκεῖνο ὀπὰ εἶναι ἀ-
δύνατος εἰς τὴν πίςιν, δέ-
χεσθε ἐσὲς εἰς τὰ λόγισες, ὄχι
εἰς φιλονικείας ζυλημάτων.

2 Ἕνας πιςεύει ὅτι εἶναι
ἐξουσία, νὰ φάγη ὅπο ὅλα.
ἀμὰ ὁ ἀδύνατος, ὀπὰ δὲν τ εἶς
τ πίςιν, τρώγει λάχανα.

3 Ἐκεῖνο ὀπὰ τρώγει, ἂς
μὴ καταφρονῆ ἐκεῖνον ὀπὰ
δὲν τρώγει· καὶ ἐκεῖνο ὀπὰ
δὲν τρώγει, ἂς μὴ κατακρί-
νει ἐκεῖνον ὀπὰ τρώγει· διατὶ
ὁ Θεὸς τ ἐδέχθηκεν εἰς τ λό-
γιτε.

4 Ποῖο εἶσαι ἐσὺ ὀπὰ κρί-
νεις ἀλλότριο δελλίλι; εἰς τ
ἐδικόνε αὐθέντε στέκ ἢ πέσ-
τει, ὅμως θέλει σταθῆ· διατὶ
δυνατὸς εἶναι ὁ Θεὸς νὰ
τ στήσῃ.

5 Καὶ ἕνας μὲν κρίνει νὰ εἶ-
ναι τιμιώτερη ἡ μία ἡμέρα,
παρὰ τὴν ἄλλη ἡμέραν· καὶ
ἄλλο τιμᾷ μίας λογῆς πᾶσαν ἡμέραν· πᾶσα ἕνας ἂς
μεθυθένει δισὰ νὰ εἶναι πλερο-
φορημένο εἰς τ νοῦτε (ἂς
κάμνη κάμνη.)

6 Ἐκεῖνο ὀπὰ φροντίζει
τὴν ἡμέραν, φρονίζει διὰ τ
Κύριον· καὶ ἐκεῖνο ὀπὰ δὲν
φρονίζῃ τ ἡμέραν, δὲν φρο-
ντίζει διὰ τ Κύριον· καὶ ἐκεῖ-
νο ὀπὰ τρώγῃ, τρώγῃ διὰ
τ Κύριον, διατὶ εὐχαριςεῖ τ
Θεὸν· καὶ ἐκεῖνο ὀπὰ δὲν
τρώγει, διὰ τ Κύριον δὲν
τρώγει καὶ αὐτὸς, καὶ εὐχα-
ριςεῖ τ Θεὸν.

7 Διατὶ κανένας ἀπὸ
ἡμᾶς ζῆ εἰς τὸν λόγιτε, καὶ
δὲ κανένας ἀποθνήσκει εἰς τ λό-
γιτε.

8 Διατὶ ἐὰν τε ζῶμεν, εἰς
τ Κύριον ζῶμεν· καὶ ἐὰν τε
ἀποθνήσκωμεν, εἰς τ Κύριον
ἀποθνήσκομεν. καὶ λοιπὸν ζῶ-
μεν, καὶ ἀποθνήσκομεν, τ Κυ-
ρίε εἴμεσε.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριςὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέζησε, διὰ νὰ κυριεύσῃ καὶ νεκρῶν
καὶ ζωντανῶν.

10 Καὶ ἐσὺ τί κρίνεις τ ἀδελφόν σε; ἢ καὶ σὺ τί καταφρονεῖς τ ἀδελφόν σε; διατὶ
ὅλοι μέλλομεν νὰ παρασταθῶμεν εἰς τὸ κριτήριον τῦ Χριςῦ.

11 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον,
ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι
κάθε γόνατον θέλει γονατίσει,
εἰς ἐμένα, καὶ κάθε γλῶσσα θέ-
λει ἐξομολογηθῆ εἰς τ Θεόν.

12 Κάθε ἕνας λοιπὸν ὀπὰ
ἡμᾶς θέλει δώσει λογαρεασ-

μὸν εἰς τ Θεὸν διὰ λόγου.

13 Πλέον λοιπὸν μὴν κρίνωμεν ἵνας τ ἄνθρωπον· ἀμὰ περισσότερον, τοῦτο νὰ κρίνετε, τὸ νὰ μὴν δίδεται φρόσκομμα εἰς τ ἀδελφόν, ἢ σκάνδαλον.

14 Ἠξεύρω κ πίστεύω εἰς τ Κύριον Ἰησοῦν, ὅτι κανένα φαΐγμα δὲν εἶναι ἀκάθαρτον εἰς τὸν λόγον. ἀμὴ εἰς ἐκεῖνον ὁπού τὸ λογιάζῃ νὰ εἶναι πίστις ἀκάθαρτον, εἰς ἐκεῖνον εἶναι ἀκάθαρτον τοῦτο.

15 Ἀμὴ ἂν κάμνε νὰ λυπᾶται ὁ ἀδελφός σε διὰ τὸ φαΐσου, σὲν περιπατεῖς πλέον κτ ἀγάπην· μὴν χαλνᾶς μὲ τὸ φαΐσου ἐκεῖνον, διὰ τ ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Ἂς μὴν βλασφημεῖ λοιπὸν τὸ καλόν σας.

17 Διατὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι φαΐ κ ποτόν, ἀμὰ δικαιοσύνη κ εἰρήνη, κ χαρὰ εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.

18 Διατὶ ἐκεῖνον ὁπού δουλεύει μὲ αὐτὰ τ Χριστόν, εἶναι ἀρεστὸς πολλὰ εἰς τ Θεὸν, κ εἶναι δόκιμον εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

19 Ἐμεῖς λοιπὸν ἂς κυνηγᾶμεν τὰ φαΐγματα τ εἰρήνης, κ τὰ φαΐγματα τ οἰκοδομῆς· ὁ καθ' ἕνας τὴν οἰκοδομὴν τ ἀμᾶς (κ τοῦ λόγου.)

20 Μὴν διὰ τὸ φαΐ χάλασε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· ὅλα μὲν εἶναι καθαρά, ἀμὰ κακὸν εἶναι εἰς τ ἄνθρωπον ὁπού νὰ τρώγῃ μὲ σκάνδαλον.

21 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴν φάγῃς κρέας, μὴ ἢ νὰ πίνῃς κρασί, μὴ ἢ νὰ κάμνῃς πίστις, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἀδελφός σου κοντεύπει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀδυνατεῖ.

22 Σὺ πίστιν ἔχεις; ἔχε την εἰς τὸν λόγον σου ὁμπρὸς τ εἰς τ Θεόν. καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁπού δὲν καλακρίνει τ λόγον εἰς ἐκεῖνο ὁπού δοκιμάζει (νὰ κάμῃ.)

23 Καὶ ἐκεῖνος ὁπού ἀμφιβάλει, ἂν φάγῃ εἶναι καταπικραμμένος, ὅτι δὲν τρώγῃ μὲ πίστιν· κ κάθε φρᾶγμα ὁπού δὲν εἶναι ἀπὸ πίστιν, εἶναι ἁμαρτία.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ χρεωστοῦμεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ νὰ σηκώνωμεν τὰ ἀδυνάμματα τῶν ἀδυνάτων, κ νὰ μὴν ἀρίσκωμεν τὰ λόγιαμας.

2 Κάθε ἕνας λοιπὸν ἀπ' ἡμᾶς ἂς ἀρίσκει τὸν γειτόνα εἰς τὸ καλόν, διὰ οἰκοδομήν.

3 Διατὶ κ ὁ Χριστὸς δὲν ἄρεσε τὸν λόγον, ἀμὰ καθὼς εἶναι γεγραμμένον, οἱ ὀνειδισμοὶ ἐκείνων ὁπού σε ὀνειδίζουν ἔπεσαν ἀπάνω εἰς ἐμένα.

4 Διατὶ ὅσα ἐγράφηκαν παρατίποτα, ἐγράφηκαν διὰ διδαχήν μας διδασκαλίαν· διὰ νὰ ἔχωμεν ἐλπίδα, διὰ μέσα τ ὑπομονῆς κ τ παρηγοριᾶς τῶν γραφῶν.

5 Καὶ ὁ Θεὸς τ ὑπομονῆς κ τ παρακλήσεως, νὰ σας δώσῃ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτὸ ἀνάμεσά σας, κτ Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Διὰ νὰ δοξάζητε ὁμονοήτως κ μὲ ἕνα στόμα, τ Θεὸν κ πατέρα τ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὰ τοῦτο δέχεσθε ἕνας τ ἄνθρωπον, καθὼς κ ὁ Χριστὸς μᾶς ἐδέχθηκεν εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ λέγω ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ ἦτανε διάκονος τ περιτομῆς, διὰ τὴν ἀληθειὰν τοῦ

τῦ Θεῦ, διὰ νὰ βεβαιώσω τὰ ταξίματα τῶν πατέρων.

9 Καὶ τὰ ἔθνη νὰ δοξάσουν τὸν Θεόν, διὰ τὸ ἔλεός του, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, διὰ τῦτο θέλω σὲ ὁμολογήσῃ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλω ψάλλει τὸ ὄνομάσου.

10 Καὶ πάλιν λέγει, χάρητε ἔθνη μὲ τὸν λαόν του.

11 Καὶ πάλιν δοξάσατε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν ὅλοι οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας λέγει, θέλει εἶσαι ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁποῦ ἀνακωθῇ, θέλει νὰ ἀνακτόδιν τὰ ἔθνη· καὶ τὰ ἔθνη θέλασιν ἐλπίσει εἰς αὐτόν.

13 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἐλπίδος ἄμπλι νὰ σᾶς πληρώσῃ, κάθε χαρὰ καὶ εἰρήνην διὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς τὸ νὰ περισσεύσῃτε ἐσεῖς εἰς τὴν ἐλπίδα, μὲ τὴν δύναμιν τῦ ἁγίου Πνεύματος.

14 Καὶ πάλιν, ἀδελφοί μου, καὶ ἐγὼ αὐτὸς διὰ λόγου σας, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐσεῖς εἶστε γεμάτοι καλωσύνην· γεμάτοι κάθε λογῆς γνῶσιν, καὶ δύνεσθε νὰ νουθετᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.

15 Καὶ ἐγράψασ ὀλίγον τολμηρότερον, ἀδελφοί μου, ὡς φιλαδυμίζοντάς σας, διὰ τὴν χάριν ὁποῦ μὲ ἔδωκεν ἀπὸ τὸν Θεόν,

16 Εἰς τὸ νὰ εἶμαι ὑπηρέτης τοῦ Ἰησῦ Χριστῦ εἰς τὰ ἔθνη, νὰ ἱερουργῶ τὸ εὐαγγέλιον τῦ Θεῦ, διὰ νὰ γένῃ ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἁγιασμένη μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

17 Ἔχω λοιπὸν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησῦ, εἰς τὰ πράγματα τῦ Θεῦ.

18 Διατὶ δὲν θέλω τολμήσει νὰ εἰπῶ τίποτες ὁποῦ δὲν ἐκατόρθωσε ὁ Χριστὸς, διὰ μέσου μου, εἰς τὸ νὰ ὑπακόσω τὰ ἔθνη μὲ λόγον καὶ ἔργον.

19 Μὲ δύναμιν σημείων καὶ τεράτων, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματος τοῦ Θεῦ· εἰς τόσον ὁποῦ νὰ ἐγέμισα ἐγὼ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τριγύρω εἰς τὸ Ἰλλυρικὸν, τὸ εὐαγγέλιον τῦ Χριστῦ.

20 Καὶ ἔτζι ἐγὼ σπουδάζοντας μὲ μεγάλην προθυμίαν νὰ εὐαγγελίζω, ὄχι ἐκεῖ ὁποῦ ὀνομάσθη ὁ Χριστὸς, διὰ νὰ μὴν οἰκοδομῶ ἀπάνω εἰς ἀλλοινῦ θεμέλιον.

21 Ἀλλὰ καθὼς ἐγράφη, εἰς ἐκείνους ὁποῦ δὲν ἠκούσθη περὶ τῦ Θεῦ, θέλασιν ἰδεῖ· καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν ἄκουσαν, θέλασιν γενικήσει.

22 Διὰ τῦτο ἐμποδιζόμην καὶ περισσότερας φορᾶς, νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς.

23 Ἀλλὰ τώρα μὴ ἔχοντας πλέον εἰς τὰ κλίματα τῦτα τόπον, καὶ ἔχοντας ἀγάπην, νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς ἀπὸ πολλὰς χρόνες.

24 Ὅταν πηγαίνω εἰς τὴν Ἱσπανίαν, θέλω ἔλθει εἰς ἐσᾶς· διατὶ ἐλπίζω περνόντας ἀπ' αὐτὰ νὰ σᾶς ἰδῶ. καὶ ὕστερα νὰ ξεπροβοδισθῶ ἀπὸ ἐσᾶς. ἀνίσως καὶ χορτάσω ἀπὸ λόγου σας εἰς κάποιον τρόπον.

25 Ἀλλὰ τώρα πηγαίνω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ὑπηρετῶντας τοὺς ἁγίους.

26 Διατὶ ἠθέλησαν ἡ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα νὰ κάμουσιν κάποιαν βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἁγίους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

27 Διαλὶ τοῦ ἄρισιν ἐτῦτο, μὲ τὸ νὰ εἶναι χριάζιστιων. διαλὶ ἐπειδὴ τὰ ἔθνη ἐκοινώνησαν εἰς τὰ πνύματικάτως, χρεασῦσι νὰ τοῦ ὑπηρλήσουσι κ̀ αὐτὰ εἰς τὰ σαρκικά.

28 Ἐπῦτο λοιπὸν τελάνοντας, κ̀ βελόνοντας εἰς αὐτοῦ, ἀ καρπὸν ἐπῦτον, θέλω πάγει διὰ μέσσας εἰς τὼ Ἱσπανίαν.

29 Καὶ ἠξεύρω ὅτι ἐρχόμενος εἰς ἐσᾶς, θέλω ἐλθῆ μὲ πλήρωμα εὐλογίας τῦ εὐαγγελίν τῦ Χριστοῦ.

30 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοὶ, διὰ τ̀ Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, κ̀ διὰ τὼ ἀγάπιν τ̀ πνύματος, νὰ συναγωνισθῆτε κ̀ ἐσεῖς μαζύ μὲ ἐμένα εἰς τ̀ προσευχαῖς διὰ λόγου μου εἰς τ̀ Θεόν.

31 Διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἀπιθεῖς εἰς τὼ Ἰουδαίαν, κ̀ διὰ νὰ γένη ἡ ὑπηρεσίαμου εἰς τὼ Ἱερουσαλὴμ εὐφόρους εἰς τοὺς ἁγίους.

32 Διὰ νὰ ἔλθω μὲ χαρὰν εἰς ἐσᾶς μὲ τὸ θέλημα τ̀ Θεοῦ. κ̀ νὰ ἀναπαυθῶ μετ' ἐσᾶς.

33 Καὶ ὁ Θεὸς τ̀ εἰρήνης ἂς εἶναι μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΚΑΙ' σᾶς συνιστῶ τὼ Φοίβην τὼ ἀδελφήμας, ἡ ὁποία εἶναι διακόνισσα τ̀ ἐκκλησίας ὁποῦ εἶναι εἰς τ̀ Κεγχρειάς.

2 Διὰ νὰ τὼ δέχθῆτε ἐν Κυρίῳ καθὼς φρέπει τοῦ ἁγίους· κ̀ νὰ τὼ παρασταθῆτε εἰς ὅτι πρᾶγμα χρειασθῆ ἀπὸ λόγουσας· διαλὶ κ̀ αὐτὴ ἐπαρστάθη πολλες, κ̀ αὐτὸν ἐμένα.

3 Χαιρετήσατε τὼ Πρίσκιλλαν κ̀ τ̀ Ἀκύλαν τοῦ συμβοηθεμε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

4 Οἱ ὁποῖοι διὰ τὼ ζωήν μου ἔδωκαν τ̀ λαιμόντας· τοῦ ὁποίους ὄχ ἐγὼ μονάχος τοῦ δυχαριστῶ, ἀμὰ κ̀ ὅλαις οἱ ἐκκλησίαις τῶν ἐθνῶν.

5 Καὶ χαιρετήσατε κ̀ τὼ ἐκκλησίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ σπήτιες· χαιρετήσατε τ̀ Ἐπαινέτον τ̀ ἀγαπημένον μου, ὁ ὁποῖος εἶ ἡ ἀπαρχὴ τ̀ Ἀχαΐας εἰς τ̀ Χριστόν.

6 Χαιρετήσατε τ̀ Μαριὰμ, ἡ ὁποία πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἐμᾶς.

7 Χαιρετήσατε τ̀ Ἀνδρόνικον κ̀ τὼ Ἰουνίαν τοῦ συγγενεῖσμου, κ̀ συναιχμαλώτεσμου· οἱ ὁποῖοι εἶ ἐξαίρετοι ἀπόμεσα εἰς τοὺς ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι εἶναι κ̀ προτήτερόμου εἰς τ̀ Χριστόν.

8 Χαιρετήσατε τ̀ Ἀμπλίαν τ̀ ἀγαπητόμου ἐν Κυρίῳ.

9 Χαιρετήσατε τ̀ Οὐρβανὸν τ̀ συνεργόμας εἰς Χριστὸν, κ̀ Στάχυν τ̀ ἀγαπημένόμου.

10 Χαιρετήσατε τ̀ Ἀπελλῆν τ̀ δόκιμον εἰς τ̀ Χριστόν· χαιρετήσατε ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τ̀ Ἀριστόβουλον.

11 Χαιρετήσατε τ̀ Ἡρωδίωνα τ̀ συγγενῆμου. χαιρετήσατε ἐκείνους ὁποῦ τοῦ ἐβάκας τὼ Ναρκίσσου, ὁποῦ εἶναι εἰς τ̀ Κύριον.

12 Χαιρετήσατε τὼ Τρύφαναν, κ̀ τ̀ Τρυφῶσαν ὁποῦ κοπιάζει διὰ τ̀ Κύριον. χαιρετήσατε τὼ Περσίδα, τὼ ἀγαπητὼ, ἡ ὁποία πολλὰ ἐκοπίασεν διὰ τ̀ Κύριον.

13 Χαιρετήσατε τ̀ Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ καὶ τὴν

τῶ μητρὶ αὐτοῦ κ) ἐμοῦ.

14 Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμῆν, Πατροβᾶν, Ἑρμᾶν, κ) τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφοὺς ὁπῶ εἶναι μαζὶ μ' αὐτοὺς.

15 Ἀσπάσασθε Φιλόλογον, κ) τὴν Ἰουλίαν. Νηρέα κ) τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, κ) Ὀλυμπᾶν κ) ὅλους τοὺς ἁγίους ὁπῶ εἶναι μαζὶ μ' αὐτοὺς.

16 Ἀσπάσασθε ἕνας Φ ἄλλον μὲ φίλημα ἅγιον. Πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νὰ προσέχετε ἐκείνους ὁπῶ κάμνουν τὶς διχοστασίας κ) τὰ σκάνδαλα, ἔξω ἀπὸ τὴν διδαχὴν ὁπῶ ἐμάθετε· κ) φύγετε ἀπ' αὐτούς.

18 Διατὶ οἱ τοιοῦτοι δὲν δουλεύουν Φ Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ τὴν κοιλίαν τους. κ) μὲ καλὰ λόγια, κ) ὄλογιάν τους ξαπατοῦν Φ καρδίαις τῶν ἀκάκων.

19 Διατὶ ἡ ὑπακοὴ ἡ ἰδική σας ἔφθασεν εἰς ὅλους. χαίρομαι λοιπὸν εἰς ἐσᾶς· κ) θέλω κ) ἐσᾶς νὰ εἶσαι σοφοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν, κ) ἁπλοῖ εἰς τὸ κακόν.

20 Καὶ ὁ Θεὸς Φ εἰρήνης θέλει συντρίψει Φ Σατανᾶν κάτω εἰς τὰ ποδάρια σας τὸ γλήγορα. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς ἦ) μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

21 Σᾶς χαιρετᾶσιν ὁ Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, κ) Λούκιος κ) Ἰάσων κ) Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.

22 Σᾶς χαιρετῶ ἐγὼ Τέρτιος ὁ γραφὴς τοῦ ἐπιστολιοῦ.

23 Χαιρετᾶσας ὁ Γάϊος ὁ ξενοδόχος μου κ) Φ ἐκκλησίας ὅλης· χαιρετᾶσας Ἔραστος ὁ οἰκονόμος Φ πόλεως, κ) Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

25 Καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁπῶ δύναται νὰ σᾶς βεβαιώσῃ κ) τὸ εὐαγγέλιόν μου, κ) τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κ) τὴν φανέρωσιν τοῦ μυστηρίου ὁπῶ ἐσιωπήθη ἀπὸ χρόνους αἰωνίους.

26 Καὶ τώρα ἐφανερώθη διὰ μέσου τῶν προφητικῶν γραφῶν, κ) πρόσταξεν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ εἰς τὴν ὑπακοὴν Φ πίστεως, κ) ὁπῶ ἐγνωρίσθη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

27 Εἰς Φ μόνον σοφὸν Θεὸν ἂς εἶναι δόξα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης Φ διακόνου Φ εἰς Κεγχρεὰς ἐκκλησίας.

ΠΡΟΣ Η.

Ἡ Ἐπιστολὴ
Τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου
Εἰς Κορινθίους πρώτη.

Κεφ. ά. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καλεσμένος Ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός.

2 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Κόρινθον εἰς ἐσᾶς ἡγιασμένους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κεκλημένους ἁγίους, μὲ ὅλους ἐκείνους ὁποῦ ὀνομάζουν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς κάθε τόπον ἰδικόν τους καὶ ἰδικόν μας.

3 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατέρα μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Ἐγὼ πάντοτε εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου διὰ λόγου σας, διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ σᾶς ἐδόθη εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

5 Ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα ἐπλουτίσατε πλούσιοι εἰς αὐτόν, εἰς κάθε λόγον καὶ εἰς κάθε γνῶσιν.

6 Καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη εἰς ἐσᾶς.

7 Τόσον ὁποῦ νὰ μὴν εἶστε ἐσεῖς ὑστερημένοι ἀπὸ κανένα χάρισμα, ἀναμένοντες τὴν φανέρωσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὁποῦ καὶ θέλει σᾶς βεβαιώσῃ ἕως τὸ τέλος νὰ εἶσται χωρὶς κατηγορίαν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστὸς εἶναι ὁ Θεός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκλήθητε εἰς τὴν ἕνωσιν τοῦ Υἱοῦ του Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

10 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὰ νὰ λέγητε ὅλοι τὸ αὐτό, καὶ νὰ μὴν εἶναι εἰς ἐσᾶς διχαστασίαις, ἀλλὰ νὰ εἶστε τελείως ἡνωμένοι εἰς τὴν αὐτὴν νοῦν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην.

11 Διατὶ διὰ λόγου σας, ἀδελφοί μου, ἐφανερώθη εἰς ἐμένα ἀπὸ τοὺς (θεραπόντες) τῆς Χλόης, ὅτι εἶναι φιλονικίαις ἀνάμεσά σας.

12 Καὶ λέγω τοῦτο, ὅτι κάθε ἕνας ἀπὸ σᾶς λέγει, ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου, καὶ ἐγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλῶ, καὶ ἐγὼ τοῦ Κηφᾶ, καὶ ἐγὼ εἶμαι τοῦ Χριστοῦ.

13 Μήπως ἐμοιράσθη ὁ Χριστός; μήπως ὁ Παῦλος ἐσταυρώθη διὰ λόγου σας; ἢ μήπως εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὅτι κανένα ἀπ' ἐσᾶς δὲν ἐβάπτισα, παρὰ τὸν Κρίσπον καὶ τὸν Γάϊον.

15 Διὰ νὰ μὴν εἰπῇ τινὰς, ὅτι εἰς τὸ ὄνομά μου ἐβάπτισα.

16 Καὶ ἐβάπτισα καὶ τὸν οἶκον

τι

τι τῦ Σπφυτ· δὲν ἠξιόρεσε λοιπὸν ἐκ ἐβάπτισα καὶ ἄλλα ὀλίγα.

17 Διατὶ ὁ Χριςὸς δὲν μὲ ἔςειλε νὰ βαπτίζω, ἀμὰ νὰ κηρύττω τὸ Εὐαγγέλιον, ὄχι μὲ σοφίαν λόγε διὰ νὰ μὴν ἀκυρίαση ὁ ςαυρὸς τῦ Χριςῦ.

18 Διατὶ ὁ λόγ⊙ τοῖ πὰν τῦ ςαυρῦ, σιμᾶ εἰς ἐκεῖνες ἀπολλυομένες, ἔ⃗ῆ μωρία. ἀμὰ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνε σωζομένες, ἔ⃗ῆ δυνάμις τῦ Θεῦ.

19 Διατὶ ἔ⃗ῆ γεγραμμένον, Θέλω χαλάσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, κ᾽ θέλω ἀφανίσῃ τὴν φρόνησιν τῶν φρονίμων.

20 Πᾶ ἔ⃗ῆ κανένας σοφὸς; πᾶ ἔ⃗ῆ γραμματεὺς; πᾶ εἶναι συζητὴς τ᾽ αἰῶνος τύτε; δὲν ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τῦ κόσμε ἐτύτε;

21 Διατὶ ἐπειδὴ μὲ τὴν σοφίαν τῦ Θεῦ ὁ κόσμ⊙ δὲν ἐγνώρισε διὰ μέσε τ᾽ σοφίας τ᾽ Θεῦ, ἠθέλησεν ὁ Θεὸς, νὰ σώσῃ μὲ τὴν μωρίαν τῦ κηρύγμαῖ⊙, ἐκείνες ὁπᾶ πιςεύωσιν.

22 Ἐπειδὴ κ᾽ οἱ Ἰεδαῖοι σημεῖον ζηρύττσι, κ᾽ Ἕλλωες σοφίαν ζητῶσι.

23 Ἀμὴ ἐμεῖς κηρύτομεν Χριςὸν ἐςαυρωμένον, ὁ ὁποῖος εἰς ἐκεῖνε Ἰεδαίες εἶναι σκάνδαλον, κ᾽ εἰς ἐκεῖνε Ἕλλωες μωρία.

24 Αλλὰ εἰς ἐκεῖνε κλητὲς Ἰεδαίες τε κ᾽ Ἕλλωες, ὁ Χριςὸς ὁπᾶ κηρύτομεν, ἔ⃗ῆ Θεῦ δύναμις κ᾽ Θεῦ σοφία.

25 Διατὶ τὸ μωρὸν τῦ Θεῦ εἶναι σοφώτερον ἀπ᾽ ἐκεῖνε ἀνθρώπες· κ᾽ τὸ ἀδύνατον τῦ Θεῦ εἶναι δυνατώτερον ἀπ᾽ ἐκεῖνε ἀνθρώπες.

26 Διατὶ ἐσεῖς, ἀδελφοὶ, βλέπετε τ᾽ κλῆσίν σας, ὅτι δὲν εἶςε πολλοὶ σοφοὶ κ᾽ σάρκα, δὲν ἦςε πολλοὶ δυνατοὶ, δὲν εἶςε εὐγενεῖς πολλοὶ.

27 Αλλὰ ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς τὰ μωρὰ τῦ κόσμε, διὰ νὰ καταισχύσῃ ἐκεῖνε σοφὲς, κ᾽ τὰ ἀδύνατα τῦ κόσμε ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ καταισχύσῃ τὰ δυνατά·

28 Καὶ τὰ ἀγεννῆ τ᾽ κόσμε κ᾽ τὰ καταφρονεμένα ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς, κ᾽ ἐκεῖνα ὁπᾶ δὲν εἶναι, διὰ νὰ χαλάσῃ ἐκεῖνα ὁπᾶ εἶναι.

29 Διὰ νὰ μὴν καυχηθῇ καμία σὰρξ ὁμπροσθεῦ εἰς τ᾽ Θεόν.

30 Καὶ ἀπ᾽ αὐτὸν τ᾽ Θεόν εἶςε ἐσεῖς ἐν Χριςῷ Ἰησῦ· ὁ ὁποῖος Ἰησῦς ἔγινεν εἰς ἡμᾶς σοφία ἀπὸ τ᾽ Θεόν, κ᾽ δικαιοσύνη κ᾽ ἁγιασμὸς κ᾽ ἀπολύτρωσις.

31 Διὰ νὰ καυχᾶται εἰς τ᾽ Κύριον ἐκεῖν⊙ ὁπᾶ καυχᾶται, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

Κεφ. Β'. 1.

ΚΑΙ᾽ ἐγὼ ὅτ᾽ ἦλθα εἰς ἐσᾶς, ἀδελφοὶ, δὲν ἦλθα μὲ ὑπεροχὴν λόγε ἢ σοφίας, κηρύτωντάσας τὴν μαρτυρίαν τῦ Θεῦ.

2 Διατὶ δὲν ἀποφάσισα ποτὲ νὰ ἠξεύρω τίποτες ἀμὰ εἰς ἐσᾶς, παρὰ τ᾽ Ἰησῦν Χριςὸν, κ᾽ πᾶτον ἐςαυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ μὲ ἀδυνεσία κ᾽ μὲ φόβον κ᾽ μὲ πολλὴν τρόμαν, ἐςάθηκα εἰς ἐσᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγ⊙ μ᾽ κ᾽ τὸ κήρυγμά μ᾽ δὲν ἦτον εἰς καταπειθητικὰ λόγια τ᾽ σοφίας ἀνθρώπινης σοφίας, ἀμὰ μὲ ἀπόδειξιν

ξιν πνϑματ☉ κ᾽ δωάμεως.

5 Διὰ νὰ μὴ ᾖ ἡ πίστις σας, εἰς τὴν σοφίαν τ῀ ἀνϑρώπων, ἀλλ᾽ εἰς τὴν δωάμιν τ῀ Θεο῀.

6 Καὶ σοφίαν λαλοῦμεν εἰς τοὺς τελείους, ἀμὴ ὄχι σοφίαν τ῀ αἰῶν☉ ἐτούτ, οὐδὲ τ῀ ἀρχόντων τ῀ φθειρομένων τ῀ αἰῶν☉ ἐτούτ.

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν μυστηριώδη σοφίαν Θεο῀, ἐκείνην τὴν σοφίαν τὴν ἀποκεκρυμμένην, τὴν ὁποῖαν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τ῀ αἰώνων εἰς δόξαν μας.

8 Τὴν ὁποῖαν σοφίαν οὐδὲ κανένας ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τ῀ αἰῶν☉ τούτου τὴν ἐγνώρισε. διατὶ ἂν ἤθελαν τὴν γνωρίσει, δὲν ἤθελαν σταυρώσει τ῀ Κύριον τ῀ δόξης.

9 Ἀλλὰ (καθὼς εἶναι γεγραμμένον) ἐκεῖνα ὁποῦ μάτι δὲν εἶδε, κ᾽ αὐτὶ σῆκε ἄκουσε, κ᾽ εἰς τὴν καρδίαν τ῀ ἀνθρώπ δὲν ἐμπῆκε, ἐκεῖνα ἑτοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ ἐκείνους ὁποῦ τ῀ ἀγαποῦσι.

10 Ἀμὴ εἰς ἐμᾶς τὰ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τ῀ πνϑματός του· διατὶ τὸ πνϑμα ἐξιτάζει, κ᾽ τὰ βάϑη τ῀ Θεο῀.

11 Διατὶ ποῖ☉ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γνωρίζει τὰ πράγματα τ῀ ἀνθρώπ, παρὲξ τὸ πνεῦμα τ῀ ἀνθρώπ, ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὸν τ῀ ἀνθρώπ; ἔτζι κ᾽ τὰ πράγματα τ῀ Θεο῀ κανεὶς δὲν τὰ ἠξεύρει, παρὲξ τὸ πνεῦμα τ῀ Θεο῀.

12 Καὶ ἐμεῖς δὲν ἐλάβαμεν τὸ πνεῦμα τ῀ κόσμου, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τ῀ Θεο῀, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἐκεῖνα ὁποῦ μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεός.

13 Τὰ ὁποῖα κ᾽ λαλοῦμεν, ὄχι μὲ λόγια ὁποῦ διδάσκει ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, ἀλλὰ μὲ λόγια ὁποῦ διδάσκει τὸ Πνεῦμα τὰ πνευματικὰ εἰς τὰ πνευματικά.

14 Ἀμὴ ὁ ψυχικὸς ἄνθρωπ☉ δὲν δέχεται τὰ πράγματα τ῀ πνϑματ☉ τ῀ Θεο῀, διατὶ εἶναι μωρία εἰς αὐτὸν, κ᾽ δὲν δύνεται νὰ τὰ γνωρίσῃ, ὅτι διακρίνονται πνευματικῶς.

15 Ἀμὴ ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπ☉ κρίνει μὲν ὅλα, κ᾽ αὐτὸς δὲν ἀνακρίνεται ἀπὸ κανένα.

16 Διατὶ τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν τ῀ Κυρίου, ὁποῦ νὰ τὸν διδάξῃ; ἀμὴ ἐμεῖς ἔχομεν τὸν νοῦν Χριστο῀.

Κεφ. γ'.

ΚΑΙ᾽ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, δὲν ἐδυνήθηκα νὰ σᾶς λαλήσω ὡσὰν πνευματικὸς, ἀλλ᾽ ὡσὰν σαρκικὸς, ὡσὰν νήπιος εἰς τὸν Χριστόν.

2 Γάλα σᾶς ἐπότισα, κ᾽ ὄχι φαγητόν· διατὶ ἀκόμι δὲν ἐδυνήθητε νὰ τὸ φᾶτε, οὐδὲ μὴ ἠ τώρα δυνῆσθε.

3 Διατὶ ἀκόμι σαρκικοὶ εἶσε· διατὶ ἀφοῦ εἶναι εἰς ἐσᾶς φθόνος κ᾽ φιλονικεία κ᾽ διχοστασίαι, δὲν εἶσε σαρκικοὶ κ᾽ περιπατεῖτε ὡσὰν ἄνθρωποι;

4 διατὶ ὅταν λέγῃ ὁ ἕνας, ἐγὼ εἶμαι τ῀ Παύλ, κ᾽ ἄλλος, ἐγὼ εἶμαι τ῀ Ἀπολλῶ, δὲν εἶσε σαρκικοί;

5 Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλ☉, κ᾽ τίς εἶναι ὁ Ἀπολλως, παρὲξ ὑπηρέται, διὰ μέσου τ῀ ὁποίων ἐπιστεύσατε; κ᾽ πάντα

πᾶσα ἴνας, καθὼς ⸗ ἐχάρισεν ὁ Κύριος.

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισε, ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὰ ἀὔξησε.

7 Εἰς τόσον ὅπου κἀὲ ἐκεῖνος ὅπου φυτεύει. κἀὲ ἐκεῖνος ὅπου ποτίζει εἶναι τίποτες, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὅπου τὰ αὐξάνει.

8 Καὶ ἐκεῖνος ὅπου φυτεύει κὴ ἐκεῖνος ὅπου ποτίζει ἕνα εἶναι· κὴ πᾶσα ἴνας θέλῃ πάρη τὸν πληρομόν του κατὰ τὸ κόπο του.

9 Διατὶ εἴμεστε συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ· ἐσεῖς εἶστε χωράφι τοῦ Θεοῦ, κὴ οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ.

11 Κατὰ τὸν χάριν ὅπου μοῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς· ἐγὼ ὡσὰν σοφὸς ἀρχιτεκτόνος, ἔβαλα θεμέλιον, κὴ ἄλλος οἰκοδομᾷ ἀπάνω εἰς ἐκεῖνο, ἀμὴ πᾶσα ἴνας ἂς βλέπει πῶς οἰκοδομᾷ.

11 Διατὶ κανένας δὲν δύνεται νὰ βάλῃ ἄλλον θεμέλιον, ἐξὼ ἀπ' ἐκεῖνον ὅπου κεῖται, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

12 Καὶ ἐὰν κανένας ἀπάνω εἰς τοῦτον τὸ θεμέλιον οἰκοδομᾷ χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην,

13 Τὸ ἔργον καθ' ἑνὸς θέλῃ φανερωθῇ· διατὶ ἡ ἡμέρα θέλει τὸ φανερώσῃ· ὅτι μὲ φωτιὰν φανερώνεται· κὴ τὸ ἔργον καθ' ἑνὸς τί λογὴς εἶναι, ἡ φωτία θέλει τὸ φανερώσει.

14 Ὅστις ⸗ τὸ ἔργον ὅπου οἰκοδόμησε, μένει, θέλει πάρη πληρομήν.

15 Καὶ ὅστινος τὸ ἔργον κατακαῇ, θέλει ζημιωθῇ, κὴ αὐτὸς θέλει σωθῇ· ἀμὴ τίποτες λογὴς, ὡσὰν διὰ μέσου ⸗ πυρός.

16 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι εἶστε ἐσεῖς ναὸς Θεοῦ, κὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ εἰς ἐσᾶς;

17 Ὅποιος ⸗ μολυίσει ⸗ ναὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς θέλει ⸗ χαλάσει· διατὶ ὁ ναὸς ⸗ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὁ ὁποῖος εἶστε ἐσεῖς.

18 Κανένας ἂς μὴν ἀπατᾷ τὸν λόγκο του, ἂν κανένας φαίνεται νὰ εἶναι σοφὸς ἀνάμεσά σας εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἂς γένῃ μωρὸς, διὰ νὰ γένῃ σοφός.

19 Διατὶ ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου, εἶναι μωρία σιμὰ εἰς τὸν Θεόν, διατὶ εἶναι γεγραμμένον, ὁ Θεὸς πιάνει τοὺς σοφοὺς εἰς τὴν πανουργίαν τους.

20 Καὶ πάλιν, Κύριος γνώσκει τοὺς λογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἶναι μάταια.

21 Εἰς τόσον ὅπου κανένας ἂς μὴν καυχᾶται εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διατὶ ὅλα ἐδικάσας εἶναι.

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλὼς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε παρόντα, εἴτε μέλλοντα, ὅλα ἐδικάσας εἶναι.

23 Καὶ ἐσεῖς εἶστε τοῦ Χριστοῦ, κὴ ὁ Χριστὸς εἶναι ⸗ Θεοῦ.

Κεφ. Δ'. 1.

ΤΕτοιας λογὴς ἂς μᾶς λογαριάζη πᾶσα ἴνας ἄνθρωπος, πῶς εἴμεστε ὑπηρέται Χριστοῦ, κὴ οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ διὰ τοῦτο λοιπὸν ὅπου ζητᾶται ἀπὸ τοὺς οἰκονόμους, διὰ νὰ εὑρεθῇ κανεὶς πιστός.

3 Ὅσον μὴ εἰς τοῦ λόγκου μου

τίπλιες δὲν εἶναι νὰ κριθῶ ἀπὸ ἀνθρωπίνης κρίσιας, ὀμὲ κὲ ἐδὲ τῶ λόγκμε σὲν κρίνω.

4 Διαλὶ μέσα εἰς τὸ σωνοείδεμε σὲν γνωρίζω νὰ εἶμαι τίπλιες πίωισης, ὀμὲ δὲν δικαιώνομαι εἰς ἐτοῦτο. ἀμὲ ὁ Κύριος εἶναι ἐκεῖνος ὁπῶ μὲ κρίνει.

5 Λοιπὸν μὴν κρίνετε τοὺς καιρῶ τίπλιες, ἕως ὁπῶ νὰ ἔλθη ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος θέλει φωτίσει τὰ κρυφὰ τῆ σκότιες, κὲ θέλῆ φανερώσει τὲ βελλῆς τῶν καρδιῶν· κὲ τότε κάθε ἕνας θέλει πάρει τὲ ἔπαινον ἀπὸ τὲ Θεόν.

6 Ἐπῆτα, ἀδελφοίμε, τὰ ἐμετοχημάτισα εἰς τὸ λόγκμε, κὲ εἰς τὲ Ἀπολλὼ διὰ λόγκσας· διὰ νὰ μάθετε εἰς ἐμᾶς τὸ νὰ μὴν φρονῆτε περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖτο ὁπῶ εἶναι γεγραμμένον. διὰ νὰ μὴν κενοδοξᾶτε ἕνας διὰ τὲ ἄνθρωπον, ἐναντία τῶ ἄλλε.

7 Διατὶ τίς διακρίνει ἐσένα ἀπὸ τὲ ἄνθρωπον; κὲ τί ἔχεις τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἔλαβες; κὲ ἐὰν τὸ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι σὰν νὰ μὴν τὸ ἔλαβες;

8 Τῶρα χορτάτοι ἔστε· τῶρα πλουτήσαλε, δίχως ἐμᾶς ἐβασιλεύσαλε, κὲ ἄμπλε νὰ ἠθέλετε βασιλεύσει, σιὰ νὰ συμβασιλεύσωμεν κὲ ἐμεῖς μὲ σᾶς.

9 Διαλὶ μὲ φαίνεται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐκρέμασεν εἰς ἔνδειξιν, ἐμᾶς τοὺς ὑστερινὲς ἀποστόλες, σὰν ἀποφασισμένους εἰς θάνατον. διατὶ ἐγινήκαμεν θέατρον εἰς τὲ κόσμον, κὲ εἰς τοὺς ἀγγέλες κὲ εἰς τοὺς ἀνθρώπες.

10 Ἐμεῖς ἤμεσε μωροὶ διὰ τὲ Χριστόν, κὲ ἐσεῖς εἶστε φρόνιμοι εἰς τὲ Χριστόν· ἐμεῖς ἀδυνεῖς, κὲ ἐσεῖς δυνατοί, ἐσεῖς τιμημένοι, κὲ ἐμεῖς ἄτιμοι.

11 Ἕως ἐτέτλιο τλιὼ ὥραν, κὲ πεινῶμεν, κὲ διψῶμεν, κὲ ἤμεσε γυμνοὶ, κὲ δερνόμεθα, κὲ γυρίζομεν τόπο κὲ ἐκεῖ, μὴ ἔχοντες πῦ νὰ σταθοῦμε·

12 Καὶ κοπιάζομεν ἐργαζόμενοι μὲ ἰδιάμας χέρια· ὑβριζόμενοι, εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ὑπομένομεν.

13 Βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡσὰν φερέματα τῶ κόσμε ἐγινήκαμεν, ὡσὰν ὑπόξυσματα ὁλονῶν ἕως τῶρα.

14 Ἐγὼ δὲν γράφω ἐτοῦτα κατατροπάζοντάς σας, ὀμὲ σᾶς νουθετῶ ὡσὰν τέκνα μου ἀγαπημένα.

15 Διαλὶ ἐὰν κὲ ἔχετε μυρίες παιδαγωγὲς ἐν Χριστῶ, ὀμὲ δὲν ἔχετε πολλὲς πατέρες· διατὶ ἐγὼ σᾶς ἐγέννησα ἐν Χριστῶ, διὰ μέσε τὲ εὐαγγελίε.

16 Παρακαλῶσας λοιπόν, γένεστε μιμηταί μου.

17 Διὰ τοῦτο σᾶς ἔπεμψα τὲ Τιμόθεον, ὁ ὁποῖος εἶναι τέκνον μου ἀγαπημένον κὲ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὁ ὁποῖος θέλῆ σᾶς ἐνθυμίσει τὲ τρόπος μου ὁπῶ ἀκολουθῶ κὲ τὲ Χριστόν, καθὼς διδάσκω εἰς κάθε τόπον, εἰς ὅλαις τὲ ἐκκλησίαις.

18 Κάποιοι ἐκενοδόξησαν ὡσὰν νὰ μὴν μέλλω νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς.

19 Ἀλλὰ θέλω ἔλθει γλήγορα εἰς ἐσᾶς ἐὰν θελήσῃ ὁ Κύριος, κὲ θέλω γνωρίσει ὄχι τὲ λόγον ἐτούτων τῶν κενοδόξων, ὀμὲ τὴν δύναμιν.

20 Διατὶ ἡ βασιλεία τῶ Θεῶ

Θεῦ δὲν ἔῃ εἰς τὰ λόγια, ἀλλ' εἰς τὴν δύναμιν.

21 Τί θέλεις, νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς μὲ ῥάβδον; ἢ μὲ ἀγάπην, καὶ μὲ πνεῦμα πραότητος;

Κεφ. ε'. 1.

ΚΑθολικῶς ἀκούεται νὰ εἶναι ἀνάμεσά σας πορνεία, καὶ τέτοια πορνεία, ὁποῦ οὐδὲ εἰς τὰ ἔθνη ὀνομάζεται, εἰς τέτοιον ὁποῦ νὰ ἔχῃ κάποιος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρός του.

2 Καὶ ἐσεῖς κενοδοξᾶτε, καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ λυπηθῆτε, διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν μέσωσάς σας ἐκεῖνος ὁποῦ ἔκαμε τὸ ἔργον τοῦτο.

3 Ἐγὼ μὲν ἀπόν ὁποῦ λείπω μὲ τὸ κορμί, καὶ εἶμαι αὐτὸν μὲ τὸ πνεῦμα, ἀποφάσισα ἀπάνω νὰ εἶμαι αὐτόν, ἐκεῖνον ὁποῦ ἔκαμε τοῦτο τέτοιας λογᾶς,

4 Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαζευθέντων ἐσᾶς καὶ τοῦ ἐδικοῦ μου πνεύματος, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Νὰ παραδώσωσι τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν Σατανᾶ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, διὰ νὰ σωθῇ τὸ πνεῦμα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Δὲν εἶναι καλὴ ἡ καύχησίς σας· δὲν ἠξεύρετε ὅτι ὀλίγον προζύμι ζυμώνει ὅλον τὸ ζύμωτον.

7 Ξεκαθαρίσετε λοιπὸν τὸ παλαιὸν προζύμι, διὰ νὰ γενῆτε καινούργιον ζύμωτον, καθὼς εἶστε ἄζυμοι· διατὶ ὁ Χριστὸς ὁποῦ ἔῃ τὸ πάσχα μας, ἐθυσιάσθη διὰ λόγου μας.

8 Ἂς ἑορτάζωμεν λοιπὸν ὄχι μὲ ζύμην παλαιάν, οὐδὲ μὲ ζύμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ μὲ ἄζυμα καθαρότητος καὶ ἀληθείας.

9 Ἔγραψά σας εἰς τὴν ὁπιστολήν, νὰ μὴν συμπλέκεσθε μὲ τοὺς πόρνους.

10 Καὶ δὲν σᾶς λέγω νὰ μὴν συμπλακῆτε ὅλως διόλου μὲ τοὺς πόρνους τοῦ κόσμου τούτου, ἢ μὲ τοὺς πλεονέκτας, ἢ μὲ τοὺς ἅρπαγας, ἢ μὲ τοὺς εἰδωλολάτρας· ἐπειδὴ λοιπὸν χρεωστεῖτε νὰ βγῆτε ἀπὸ τὸν κόσμον.

11 Ἀλλὰ τώρα σᾶς ἔγραψα νὰ μὴν συμπλέκεσθε μὲ τοὺς τοιούτους· τετοίους ἂν καμένας ὁποῦ ὀνομάζεται ἀδελφός, ἢ πόρνον, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδορον, ἢ μέθυσον, ἢ ἅρπαγας, μὲ τοιοῦτον μὴ βάνετε μαζίτου.

12 Διατὶ τί χρειάζω ἐγὼ νὰ κρίνω ἐκείνους ὁποῦ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν; δὲν κρίνεσθε ἐσεῖς ἐκεῖνοι ἔσω;

13 Ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἔξω ὁ Θεὸς θέλει κρίνει. βγάλετε λοιπὸν τὸ κακὸν ἀπὸ μέσα σας.

Κεφ. ς'. 1.

ΑΠοκοτὰ κανένας ἀπ' ἐσᾶς, ὁποῦ ἔχει διαφορὰν μὲ τὸν ἄλλον, νὰ πάγῃ εἰς τὰ κριτήρια τῶν ἀδίκων, καὶ ὄχι τῶν ἁγίων; τῶν Ἁγίων.

2 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι οἱ ἅγιοι θέλουσι κρίνει τὸν κόσμον; καὶ ἐὰν ὁ κόσμος κρίνεται ἀπὸ ἐσᾶς, ἀνάξιοι εἶστε νὰ κρίνετε τὰ πολλὰ μικρὰ πράγματα;

3 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι θέλομεν κρίνει ἀγγέλους, πόσῳ μᾶλλον τὰ πράγματα ἐτούτης τῆς ζωῆς;

4 Ἐδὼ ἔχετε λοιπὸν κρίματα ἐτούτης

τ̃ ζαῆς, ἐκείνες ὁπῶ ἴχελε κα-
ταφορτιμβῆες εἰς τὼ ἐκπλη-
σίαν, ἐκείνες καλασλώδε κρι-
τάδες.

5 Διὰ ἐντροπλώσας τὲ λέ-
γω. τόσον δὲν εἶναι εἰς ἰσᾶς ἀ-
σὲ καίνας σοφὸς, ὁπῶ νὰ δυ-
νηθῆ νὰ διακρίνει ἀνάμεσα
εἰς τὸν ἀδελφόν τε;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲ ἀδελ-
φὸν κρίνεται, καὶ τῦτο εἰς ἀπί-
στε κριτάδες.

7 Βέβαια λοιπὸν ἐλάπωμα
εἶναι εἰς ἰσᾶς ἐτῦτο, ὅτι ἔχε-
τε κρίσις ἀνάμεσά σας. διατὶ
δὲν ἀνακρίνεστε πέλιστότε-
ρον νὰ ἀδικεῖσθε; διατὶ δὲν
ἀνακρίνεστε μᾶλλον νὰ ὑπο-
μβένετε τὼ ζημίαν;

8 Ἀλλὰ ἐσεῖς ἀδικεῖτε, καὶ
στερβεύετε τὸν ἄνθρ, καὶ τῦτο τὸ
κάμνεῖτε εἰς τὸν ἀδελφές.

9 Ἢ δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἄ-
δικοι βασιλείαν Θεῦ δὲν θέλε
κληρονομήσει; μὴν πλανᾶσθε· ὔτε μοιχεῖ, ὔτε μθγα-
μοὶ, ὔτε ἀρσενοκοῖται.

10 Οὔτε κλέπαι, ὔτε πλεο-
νέκλαι, ὔτε μέθυσοι, ὔτε ὐ-
ζερισταὶ, ὔτε ἅρπαγες θέλος
κληρονομήσει τὼ βασιλεί-
αν τὲ Θεῦ.

11 Καὶ τῦτα ἤσαστε μερι-
κοὶ, ἀλλὰ ἐκαθαριθῆκετε,
ἀλλὰ ἁγιασθῆκεθε, ἀλλὰ ἐδι-
καιωθῆκεθε ἐν τῷ ὀνόμαθι τῦ
Κυρίε Ἰησᾶ, καὶ ἐν τῷ πνεύ-
μαθι τῦ Θεῦμας.

12 Ἔχω ἐγὼ ἐξεσίαν εἰς ὅ-
λα, ἀλλὰ ὅλα δὲν συμφέρυσιν·
εἰς ὅλα ἔχω ἐξεσίαν, ἀλλὰ
δὲν θέλω ἐξασθῆ ὑπὸ κα-
νένα πρᾶγμα.

13 Τὰ φαγητὰ εἶναι διὰ
τὼ κοιλίαν, καὶ ἡ κοιλία διὰ
τὰ φαγητά. ἀλλὰ ὁ Θεὸς καὶ ἀν-
τὼ καὶ ἀυτὰ θέλει, τὰ χαλά-
σει· ἀλλὰ τὸ κορμὶ δὲν εἶναι
διὰ τὼ πορνείαν, ἀλλὰ διὰ
τ̃ Κύριον, καὶ ὁ Κύρι⊕ διὰ
τὸ κορμί.

14 Καὶ ὁ Θεὸς καὶ τ̃ Κύρι-
ον ἐθάγησε, καὶ ἐμᾶς θέλει ἀ-
ναζήσει διὰ μέσε τ̃ δυνά-
μεώς τε.

15 Δὲν ἐξεύρεῖτε ὅτι τὰ κορ-
μιάσας εἶναι μέλη τὲ Χρισ⊕;
πέρνῶ λοιπὸν τὰ μέλη
τὲ Χρισ⊕, νὰ τὰ κάμω πόρ-
νης μέλη; μὴ γένοιτο.

16 Ἢ δὲν ἐξεύρεῖτε ὅτι ὁ
κολλ⊕ ὁπῶ κολλᾶται μὲ τὴν
πόρνῶ, εἶναι ἕνα κορμὶ (μᾶ-
ὐτὸν.) διατὶ λέγει, θέλυσιν
εἶσε οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Καὶ ὁ κολλ⊕ ὁπῶ κολ-
λᾶται μὲ τ̃ Κύριον, εἶναι ἕνα
πνεῦμα.

18 Φεύγεῖτε τὼ πορνείαν.
κάθε ἄλλο ἁμάρτημα ὁπῶ
νὰ κάμη ἄνθρ⊕, ἔξω
ἀπὸ τὸ κορμί τε· ἀλλὰ ὁ κόρ-
νε⊕ ὁπῶ πορνεύει, ἁμαρτάνει
εἰς τὸ ἰδικόν τε κορμί.

19 Ἢ δὲν ἐξεύρεῖτε ὅτι τὸ
κορμί σας εἶναι ναὸς τῦ ἁγί-
ε Πνεύμαλ⊕, ὁπῶ εἶναι εἰς ἐ-
σᾶς, τὸ ὁποῖον Πνεῦμα ἔχεῖτε
ἀπὸ τ̃ Θεόν; καὶ δὲν εἶσε τὲ
λόγασας;

20 Διατὶ ἐξαγορασθῆκετε
μὲ τιμήν. δοξάσατε λοιπὸν
τ̃ Θεὸν, καὶ τὸ σῶμασας καὶ
μὲ τὸ πνεῦμασας, τὰ ὁποῖα
εἶναι τῦ Θεῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ διὰ σπέρνα ὁπῶ μᾶ ἐ-
γράψετε, καλὸν εἶναι εἰς τ̃
ἄνθρωπον νὰ μὴν κγίξῃ εἰς
γυναῖκα.

2 Ἀλλὰ διὰ τ̃ πορνείας,
πᾶσα ἕνας ἂς ἔχει τ̃ γυναῖ-
κατε·

κατα· κ᾽ πᾶσα μία ἂς ἔχῃ τ᾽ ἀνδρόγυνος.

3 Ὁ ἀνὴρ ὀχς ἂς δίδει εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἀγάπην ὀπῶ τ᾽ χριστῶ· ὁμοίως κ᾽ ἡ γυναῖκα εἰς τ᾽ ἀνδρόγυνος.

4 Ἡ γυναῖκα δὲν ἐξουσιάζει τὸ κορμίτης, ἀλλὰ ὁ ἄνδρος· ὁμοίως κ᾽ ὁ ἀνὴρ ὀχς δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἰδιόνυς κορμί, ἀλλὰ ἡ γυναῖκα.

5 Μὴν ἀποστερῆτε ἕνας τ᾽ ἄλλον, ἐχω ἂν δὲν εἶ μὲ συμφωνίαν, κ᾽ πάτ᾽ εἰς ὀλίγον καιρόν, διὰ νὰ σπουδάζετε εἰς τ᾽ νηστείαν, κ᾽ εἰς τὴν προσευχήν, κ᾽ πάλιν νὰ συμμαζωχόμεθ· διὰ νὰ μὴν σᾶς πειράζῃ ὁ Σατανᾶς, διατὶ σᾶς δύνεται νὰ ἐγκρατεύεσθε.

6 Καὶ ἐπῆτο τὸ λέγω, σὺγχώρησας ἀδελφὴ κ᾽ ὄχε προστάτευμας.

7 Διατὶ ἐγὼ ἤθελα ὅλος ἀνθρώπως νὰ εἶναι ὡσὰν τὴν λόγημα· ἀλλὰ πᾶσα ἕνας ἔχει ξεχωρισὸν τὸ ἰδικόνυς χάρισμα ἀπὸ τ᾽ Θεόν, κάποιος ἔτζι, κάποιος ἀνῆος.

8 Καὶ λέγω εἰς ἐσὺ ἀνύπανδρος κ᾽ εἰς τ᾽ χήρας, καλὸν εἶναι εἰς ἀυτὸς ἐὰν μείνουσι ὡσὰν κ᾽ ἐγώ.

9 Ἀμὴ ἀμπος κ᾽ σὲν ἐγκρατεύωνται, ἀνυπανδρευθοῦσι· διατὶ κρίτερον εἶναι νὰ παντρευθοῦσιν, παρὰ νὰ πυρέλλαι.

10 Καὶ ἐσὺ ξεπανδρεμένυς παραγγέλλω, ὄχε ἐγὼ, ἀλλὰ ὁ Κύριος, ἡ γυναῖκα ἂς μὴν χωρισθῆ ἀπὸ τ᾽ ἀνδρός.

11 Καὶ ἐὰν χωρισθῆ, ἂς μείνῃ ἀπάντρευτη, ἢ ἂς κάμῃ πάλιν αἰάπη μὲ τ᾽ ἀνδρός· κ᾽ ὁ ἀνὴρ ὀχς νὰ μὴν χόσῃ τ᾽ γυναῖκα.

12 Καὶ εἰς ἐσὺ ὑπόλοιπους ἐγὼ λέγω, κ᾽ ὄχι ὁ Κύριος· ἐὰν κανένας ἀδελφὸς ἔχῃ γυναῖκα ἄπιστον, κ᾽ αὐτὴ ἀναπαύλαν νὰ κρέβεται μαζὶ μὲ ἀυτὸν, ἂς μὴν τὴν ἀφήσῃ.

13 Καὶ γυναῖκα ὁπῦ νὰ ἔχῃ ἄνδρα ἄπιστον, κ᾽ αὐτὸς ἀναπαύλαν νὰ σωνοικῆ μὲ ἀυτὴν, ἂς μὴν τ᾽ ἀφήσῃ.

14 Διατὶ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἁγιάζεται διὰ μέσα τ᾽ γυναικός, κ᾽ ἡ γυναῖκα ἡ ἄπιστος ἁγιάζεται διὰ μέσα τ᾽ ἀνδρός· ἀμὴς τὰ τέκνα σᾶς ἦταν ἀκάθαρτα, ἀμὴ τῶρα εἶναι ἅγια.

15 Καὶ ἐὰν ὁ ἄπιστος χωρίζεται χωρισθῆ· ὁ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ δὲν ἐμπλοῦται εἰς τὰ τέτοιας λογῆς· εἰς εἰρήνην μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Θεός.

16 Διατὶ ξέρεις, γυναῖκα, ἂν σώσῃς τ᾽ ἀνδρός, ἢ τί ξέρεις ὦ ἄνδρα, ἂν σώσῃς τ᾽ γυναῖκα;

17 Ἀλλὰ καθὼς ἐμοίρασεν ὁ Θεὸς τὰ χαρίσματα εἰς πᾶσα ἕνα, πᾶσα ἕνας κάθας τ᾽ ἐκάλεσεν ὁ Κύριος ἔτζι ἂς περιπατῆ· κ᾽ ἔτζι διατάσσω εἰς ὅλαις τ᾽ ἐκκλησίαις.

18 Περιτετμημένος ἐκκλήθη κανένας (εἰς τὴν πίστιν) ἂς μὴν γένεται ἀκροβύστιος· εἰς τὴν ἀκροβυσίαν ἐκλήθη κανένας; ἂς μὴν περιτμηθῆ.

19 Ἡ περιτομὴ δὲν εἶναι τίποτες, κ᾽ ἡ ἀκροβυσία δὲν εἶναι τίποτες, ἀμὴ ἡ φυλαξις τ᾽ ἐντολῶν τ᾽ Θεοῦ.

20 Πᾶσα ἕνας εἰς τ᾽ κλῆσιν ὁπῦ ἐκλήθη, εἰς ἐκείνην ἂς μένει.

21 Ἐκλήθης δοῦλος; ἂς μὴν σε μέλει· ἀλλὰ ἐὰν δύνασαι

νασαν τὰ γάμῃς ἐλεύθερος, μετανόησέτε καλλιότερη τοῦ ἐλευθερίου.

22 Διατὶ ἐκεῖνος ὁπού ἦτανε δοῦλος, ἐκαλέσθη εἰς τὸ Κύριον, εἶναι ἐλεύθερος τοῦ Κυρίου· ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος ὁπού ἐκλέσθη εἰς τὸ Χριστὸν ἦτανε ἐλεύθερος, εἶναι δοῦλος τοῦ Χριστοῦ.

23 Ἀγορασθήκατε μὲ τιμὴν, μὴ γένεσθε δοῦλοι τῶν ἀνθρώπων.

24 Πίστη ἔνε, ἀδελφοί, εἰς ἐκεῖνο ὁπού ἐκλέσθη, εἰς ἐκεῖνο ἂς μένει, καθὼς εἰς τὸ Θεόν.

25 Καὶ διὰ τὴ παρθένας ὁρισμὸν τοῦ Κυρίου σὲν ἔχω, ἀλλὰ συμβουλεύω ὡς ἠλεημένος ἀπὸ Κύριον νὰ εἶμαι πιστός.

26 Λογιάζω λοιπὸν νὰ εἶναι τοῦτο καλὸν διὰ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ εἶναι ἔτζι.

27 Εἶσαι δεμένος μὲ γυναῖκα; μὴ ζητεῖς νὰ λυθῇς. Εἶσαι λυμένος ἀπὸ γυναῖκα; μὴ ζητεῖς γυναῖκα.

28 Καὶ ἂν παντρευθῇς, δὲν ἔσφαλες· καὶ ἂν παντρευθῇ ἡ παρθένα, δὲν ἔσφαλε, ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἔχει θλῖψιν εἰς τὴν σάρκα· καὶ ἐγὼ σὲς λυποῦμαι.

29 Καὶ τοῦτο σᾶς λέγω, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς ἀπὸ τώρα καὶ ὁμπρὸς ἔτζι ἔναι στενός· διὰ τοῦτο φαίνεται ἐκεῖνοι ὁπού ἔχουν γυναῖκας, νὰ εἶναι ἀσὰν νὰ μὴν ἔχουν.

30 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπού κλαίουν, ἀσὰν νὰ μὴν κλαίουν, καὶ οἱ χαίροντες ἀσὰν νὰ μὴν χαίρωνται· καὶ ἐκεῖνοι ὁπού ἀγοράζουν, ἀσὰν νὰ μὴν ἀποκτήσουν.

31 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπού χρῆσιν τοῦ κόσμου ἔχουν, ὡς μὴ καταχρήσθουν· διατὶ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου περνᾷ.

32 Καὶ θέλω σᾶς νὰ εἶσθε χωρὶς φροντίδες. ἐκεῖνος ὁπού δὲν παντρεύθηκε, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, πῶς νὰ ἀρέσῃ τοῦ Κυρίου.

33 Ἀμὰ ἐκεῖνος ὁπού παντρεύθηκε φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ τ' γυναικός.

34 Ἐμερίσθηκε ἡ γυναῖκα καὶ ἡ παρθένα· ἐκείνη ὁπού δὲν παντρεύθη, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ εἶναι ἁγία καὶ κ' τὸ σῶμα καὶ κ' τὸ πνεῦμα· ἀμὰ ἐκείνη ὁπού παντρεύθη φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ τοῦ ἀνδρός.

35 Καὶ τοῦτο τὸ λέγω διὰ τὸ συμφέρουσας, ὄχι νὰ σᾶς βάλλω θηλειά, ἀλλὰ τὰ γένεσθε τακτικὰ σπὶς εἰς τὸν Κύριον καὶ κάθεται πρᾶγμα νὰ μὴν σᾶς σύρῃ ἀπ' αὐτόν.

36 Ἀμὰ σύσσος καὶ κάθενας νομίζει νὰ εἶναι ἐντροπὴ διὰ τὴν παρθένα του, νὰ εἶναι περασμένη ἀπὸ τὰ καιρούς, καὶ κάμνει χρέα νὰ παντρεύθῃ, ὅτι θέλει ὃς κάμει, δὲν σφάλλει· ἂς παντρεύθοῦσι.

37 Καὶ ὁποῦ στέκεται βέβαιος εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην, ἀμὰ ἔχει ἐξουσίαν νὰ κάμῃ ἐκείνο ὁπού θέλει, καὶ ἀποφάσισεν ἐντὸς μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, νὰ φυλάττῃ τὴν παρθένα του, καλὰ κάμνει.

38 Εἰς τόσον καὶ ἐκεῖνος ὁπού τὴν παντρεύει, καλὰ κάμνει, καὶ ἐκεῖνος ὁπού δὲν τὴν

τὸν παιδρόλεα κρίνετρα κάμνῃ.

39 Ἡ γυναῖκα ἔσας δένῃται ὅσο ἡ ἀνδρας της, εἰ δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνδρας της, εἶ ἐλεύθερη, ὅποιον θέλει νὰ παντρευθῇ μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Ἀλλὰ ἐὰν μείνῃ ἔτζι, ἔναι μακαριωτέρα κ' ἐμὲ τὴν ἀληθείαν γνώμην· κ' λογιάζω κ' ἐγὼ νὰ ἔχω Πνεῦμα Θεοῦ.

Κεφ. Η'. 8.

ΚΑΙ διὰ τὰ εἰδωλόθυτα, ἐξεύρομεν ὅτι ὅλοι ἔχομεν γνῶσιν· ἡ γνῶσις φυσιώνει, ἀμὰ ἡ ἀγάπη φρονεύει.

2 Καὶ ἐὰν κανένας λογιάζῃ πὼς γνωρίζει τίποτες, ἀκόμι δὲν ἐγνώρισε καθὼς πρέπει νὰ γνωρίσῃ.

3 Ἀμὰ ὅποιος ἀγαπᾷ κανένας τὸν Θεόν, ἐδέχθη ἐγνωρίσθη ἀπ' αὐτόν.

4 Καὶ διὰ τῶ τρόπῳ λοιπὸν τὰ εἰδωλόθυτα, ἐξεύρομεν ὅτι τὰ εἴδωλον δὲν εἶ τίποτες εἰς τὸ κόσμον, κ' ὅτι δὲν εἶναι ἄλλος Θεὸς παρὲξ ἕνας.

5 Διατὶ ἐὰν κ' εἶ λεγόμενοι Θεοὶ, εἴτε εἰς τὸν οὐρανὸν, εἴτε ἀπὰ κ' εἰς τὴν γῆν, καθὼς εἶ Θεοὶ πολλοὶ, κ' Κύριοι πολλοί·

6 Ὅμως εἰς ἡμᾶς εἶ ἕνας Θεὸς ὁ πατὴρ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶ τὰ πάντα κ' ἡμεῖς ἤμαστεν εἰς αὐτὸν· κ' ἕνας Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ μέσου τῦ ὁποίου εἶναι τὰ πάντα, κ' ἡμεῖς ἤμαστεν διὰ μέσου του.

7 Ἀλλὰ ἡ γνῶσις δὲν εἶ εἰς ὅλους· κ' κάποιοι μὲ τὴν συνείδησιν τῦ εἰδώλου ἕως τώρα τρέχοντα τὸ τίποτες φαγητὸν ὡς εἰδωλόθυτον, κ' ἡ συνείδησίτους ἐξοῦσας νὰ ἔναι ἀδύνατη, μολύνεται.

8 Τὸ φαγὶ δὲν μᾶς θέλει ἐγγίσῃ εἰς τὸν Θεόν· διατὶ ὔτε ἐὰν φάγωμεν ὑστερούμεθα, ὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα.

9 Καὶ ἔχετε τὸ ἰδικόν μέτρος κ' αὐτὴ ἡ ἐξουσίασας, μήπως ἔναι ἐμπόδιον εἰς ἐκεῖνους ἀδυνάτους.

10 Διατὶ ἐὰν κανένας ἰδῇ σένα ὁπὰ ἔχει γνῶσιν, πὼς κρίνεται εἰς τὸ τραπέζαν εἰς τὸ ναὸν τῦ εἰδώλου, δὲν θέλει οἰκοδομηθῇ ἡ συνείδησίτου ὁπὰ εἶ ἀδύνατος εἰς τὸ νὰ τρώγῃ τὰ εἰδωλόθυτα;

11 (Καὶ ἔτζι) διὰ τὴ γνῶσιν θέλει χαθῇ ὁ ἀδελφὸς ὁπὰ εἶ ἀδύνατος, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

12 Καὶ ἔτζι ἁμαρτάνοντες εἰς τὸν ἀδελφὸς, κ' τύπτοντες τὴν συνείδησίτους ὁπὰ εἶναι ἀδύνατη, ἁμαρτάνετε εἰς τὸν Χριστόν.

13 Διὰ τῦτο ἐὰν τὸ φαγὶ σκανδαλίζει τὸ ἀδελφόμου, δὲν θέλω φάγει κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ νὰ μὴν σκανδαλίσω τὸ ἀδελφόμου.

Κεφ. Θ'. 9.

ΔΕΝ ἔμαι ἀπόστολος; δὲν ἔμαι ἐλεύθερος; δὲν εἶδα ἐγὼ τὸν Κύριόμας Ἰησοῦν Χριστόν; δὲν εἶστε ἐσεῖς τὸ ἔργόμου ἐν Κυρίῳ.

2 Ἐὰν εἰς ἄλλους δὲν ἔμαι ἀπόστολος, ἀλλὰ εἰς ἐσᾶς εἶμαι· διατὶ ἡ βούλα τ' ἀποστολῆς μου ἐσεῖς εἶστε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἀπολογία μου ἀπὸκρίσις εἰς ἐκείνους ὁπὰ μὲ ἐξετάζουσιν, ἐτσῦτο εἶ·

4 Μήπα δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ φᾶμε κ' νὰ πίωμεν;

5 Μήπα δὲν ἔχομεν κ' ἐξουσίαν νὰ φέρωμεν μὲ

τῦ λόγμας ἀδελφῦ γυναῖκα, ὡσαὐτ κ οἱ λοιπὶ ἀπόστολοι, κ οἱ ἀδελφοὶ τῦ Κυρίυ κ Κηφᾶς ;

6 Ἢ μοναχὸς ἐγὼ κ Βαρνάβας δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν τὸ νὰ μὴ ἐργαζώμεθα ;

7 Τὶς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ ; τὶς φυτεύει ἀμπέλι κ ἀπὸ τ καρπὸν τ δὲν τρώγει ; ἢ τὶς ποιμαίνει ποίμνιον, κ ἀπὸ τὸ γάλα τ ποίμνης δὲν τρώγει ;

8 Μὴ (κ) τὴν συνήθειαν) ταῦτ λέγω ἐγώ ; ἢ δὲν τὰ λέγει κ ὁ νόμ⊖ ἐτῦτα ;

9 Διατὶ εἰς τ νόμον τῦ Μωϋσέως ἔϊ) γεγραμμένον, νὰ μὴν φιμώσῃς τὸ βόϊ ὅτε ἀλωνίζει · μήτε διὰ τὰ βόδια τ μέλει τ Θεῷ ;

10 Καὶ ἐπρ βέβαια διὰ λόγμας τὰ λέγει · διατὶ διὰ λόγμας ἐγράφη ἐτῦτο, ὅτι ὁ κλῆρ⊖ ὅπ κληρίζει χρεωστῦ νὰ κληρίζῃ μὲ ἐλπίδα · κ ὁ κλῆν⊖ ὅπ ἀλωνίζει, χρεωστεῖ νὰ ἀλωνίζει μὲ ἐλπίδα, ὅτι θέλει μεθέξει ἀπ' ἐκεῖνο ὅπ ἀλωνίζει

11 Ἐὰν ἡμεῖς ἐσπείραμεν εἰς ἐσᾶς τὰ πνευματικὰ, μεγάλο ἔϊ) ἐὰν ἡμεῖς θερίσωμεν τὰ σωματικάσας ;

12 Ἐὰν οἱ ἄλλοι μετέχυν ταύτην τὴν ἐξουσίαν εἰς ἐσᾶς, δὲν μετέχομεν ἡμεῖς μᾶλλον ; ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν μεταχειριζόμεθα τὴν ἐξουσίαν ἐτύτην, ἀλλὰ ὅλα τὰ ὑπομένομεν, διὰ νὰ μὴν κόπτωμεν τίποτες ἐμπόδιον εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῦ Χριστῦ

13 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὁπ ἐργαζόνται τὰ ἱερὰ ; τρόγ⊖ ἀπὸ τὰ ἱερὰ ; ἐκεῖνοι ὁπ ἀφοσιώθησαν εἰς τὸν θυσιαστήριον, ἔχυν μερτικὸν ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον ;

14 Ἔτζι κ ὁ Κύρι⊖ ἐδιάταξεν ἐκεῖνος ὁπ κηρύττουσι τὸ Εὐαγγέλιον, νὰ ζοῦσι ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον.

15 Καὶ ἐγὼ δὲν μεταχειρίσθηκα καμία ἀπ' ἐτῦτα. κ δὲν τὰ ἔγραψα ἐτῦτα διὰ τὰ γένῃ ἔτζι εἰς ἐμένα, διατὶ καλλιότερόν μ ἔϊ) νὰ ἀποθάνω. παρὰ νὰ κάμῃ τινὲς μάταιον τὸ καύχημά μου.

16 Διατὶ ἐὰν εὐαγγελίζωμαι, δὲν ἔχω καύχημα διὰ τῦτο, διατὶ αὐτὸ ἔϊ) εἰς ἐμένα ἀναγκαῖον · κ ἀλλήμονον εἰς ἐμένα ἐὰν δὲν εὐαγγελίζωμαι.

17 Διατὶ ἐὰν τὸ κάμω μὲ θέλημάν μ ἔχω μισθὸν · ἀμὰ ἂν κάμω ἀπίκαν, (ὅμως διαλείαμα ἔϊ) ὁπ μὲ ἐμπιστεύθη)

18 Ποῖ⊖ ἔϊ) λοιπὸν ὁ μισθόν μ ; νὰ κάμω τὸ Εὐαγγέλιον τῦ Χριστῦ νὰ τὸ ἔχω χωρὶς ἔξοδη, εὐαγγελίζωμαι τό, εἰς τὸ νὰ μὴν μεταχειρισθῶ κακὰ τὴν ἐξουσίαν ὁπ ἔχω εἰς τὸ Εὐαγγέλιον.

19 Διατὶ ἐγὼ ἐλεύθερος νὰ εἶμαι ἀπὸ ὅλα, εἰς ὅλα ἐσύλασα τῦ λόγμαν, διὰ νὰ κερδήσω περισσότερα.

20 Καὶ ἔγινα εἰς τοὺ Ἰουδαίους σὰν Ἰουδαῖ⊖, διὰ νὰ κερδήσω Ἰουδαίους · εἰς ἐκείνους ὁπ ἔϊ) ἀπὸ κάτω εἰς τ νόμον (ἐγὼ κα) ὡσὰν νὰ εἶμαι ἀπὸ κάτω εἰς τ νόμον, διὰ νὰ κερδήσω ἐκείνους ὁπ ἔϊ) ἀποκάτω εἰς τ νόμον.

21 Ἔγινα εἰς τοὺ ἀνόμους ὡσὰν ἄνομ⊖, μὰ ὄντας ἄνομ⊖

μῶ εἰς τ Θεὸν, ἀλλὰ ἵνα ὁμῶ εἰς τ Χριςὸν, διὰ νὰ κερδήσω ἀὐτούς.

22 (Ἐγίνηκα) εἰς τοὺς ἀδυνάτους ἀσὰν ἀδυνατὸς, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς ἀδυνάτους· εἰς ὅλους ἔγινα ὅλα, διὰ νὰ σώσω βέβαια μερικοὺς.

23 Καὶ τοῦτο τὸ κάμνω διὰ τὸ ἀγγέλιον, διὰ νὰ γένω κ ἐγὼ συμμέτοχος τ αὐτοῦ τὸ ἀγγελίου.

24 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὁπού δρέχουσιν εἰς τὸ στάδιον, ὅλοι μὲν δρέχουσι, σμὴν ἕνας πέρνει τὸ βραβεῖον ἀπὸ ἐκείνους; δρέχετε διὰ νὰ φθάσητε.

25 Καὶ κάθε ἕνας ὁπού ἀγωνίζεται, ἐγκρατεύεται εἰς ὅλα· ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐγκρατεύονται κ ἀγωνίζονται διὰ νὰ πάρωσι φθαρτὸν στέφανον, ἀμὴ ἡμεῖς ἄφθαρτον.

26 Ἐγὼ λοιπὸν τρέχω ἔτζι ὡσὰν ἄδηλα, ἔτζι ἀγωνίζομαι, ὄχι ὡσὰν νὰ δέρνω τ ἀέρα·

27 Ἀλλὰ θλίβω τὸ σῶμα μου κ τὸ κάμνω δοῦλον, μήπως κηρύξω ἄλλους, ἐγὼ εὑρεθῶ ἀποβλής.

Κεφ. ι'. 10.

Θέλω ἀδελφοὶ νὰ ἠξεύρετε ἐσεῖς, ὅτι ὅλοι οἱ πατέρες μας ἦσαν ὑπὸ κάτω ὑπὸ τὸ σύγνεφον, κ ὅλοι ἐπέρασαν διὰ μέσα τ θαλάσσης.

2 Καὶ ὅλοι εἰς τ Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ σύγνεφον κ εἰς τὴν θάλασσαν.

3 Καὶ ὅλοι ἔφαγαν τὸ αὐτὸ πνευματικὸν φαγί·

4 Καὶ ὅλοι ἔπιαν τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ποτόν· διατὶ ἔπιναν ὑπὸ τ πνευματικοῦ πέτρου ὁπού ἀκολούθα, κ ἡ πέτρα ἦτον ὁ Χριςός.

5 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν εὐαρεστήθη εἰς ὅσους ἀπ' αὐτοὺς, διατὶ ἔπεσαν εἰς τ ἔρημον.

6 Καὶ ταῦτα ἐγίνηκαν τύποι ἐδικοί μας, διὰ νὰ μὴ ἐπιθυμοῦμεν ἐμεῖς τὰ κακὰ, καθὼς κ ἐκεῖνοι τὰ ἐπεθύμησαν.

7 Μὴ γὰ γένητε εἰδωλολάτραι καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺ· καθὼς εἶ γεγραμμένον, ἐκάθησεν ὁ λαὸς νὰ φάγη κ νὰ πίη, κ ἐσηκώθησαν νὰ παίξωσι.

8 Μὴ ἂς πορνεύσωμεν, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐπόρνευσαν, κ ἔπεσαν εἰς μίαν ἡμέραν εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μὴ ἂς δοκιμάζωμεν τ Χριςὸν, καθὼς κ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς τ ἐδοκίμασαν, κ ἐχαλάσθησαν ὑπὸ τὰ φίδια.

10 Μὴ ἂς γογγύζετε, καθὼς κ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐγόγγυσαν κ ἐχαλάσθησαν ὑπὸ τ φθορέα.

11 Καὶ ταῦτα ὅλα ἐσυμβαίνασιν τύποι εἰς ἐκείνους· κ ἐγράφησαν διὰ νουθέτησίν ἐδικήμας, εἰς οὓς οἱ τέλοι τ αἰώνων ἐφθάσασιν.

12 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὁπού λογιάζει πὼς νὰ στέκη, ἂς βλέπῃ νὰ μὴν πέση.

13 Πειρασμὸς δὲν σᾶς ἔπιασε ἀπερόπτως· κ ὁ Θεὸς εἶ πιστὸς, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει σᾶς ἀφήσῃ νὰ πειρασθῆτε ὑπερ τώνε (ἀπ' ἐκεῖνο) ὁπού δύνεσθε· ἀλλὰ μαζὶ μὲ τ πειρασμὸν θέλει κάμει κ τὸ εὔγαλμα, διὰ νὰ δυνεσθῆτε ἐσεῖς νὰ ὑπομείνετε.

14 Διατοῦτο, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ὑπὸ τ εἰδωλολατρείαν.

15 Ὡσὰν φρονίμους σᾶς λέ-

γω

γω, ἰσεῖς τὸ κρίνετε ἐκεῖνο ὁπῶ λέγω.

16 Τὸ ποτήριον τ' ἂυλογίας τὸ ὁποῖον ἂυλογῶμεν, δὲν εἶναι κοινωνία τῶ αἵματος τῦ Χριςῦ; τὸ ψωμὶ ὁποῦ κόπτωμεν, δὲν εἶναι κοινωνία τῦ σώματος τῦ Χριςῦ;

17 Ὅτι ἕνα ψωμὶ, ἕνα σῶμα ἡμεῖς οἱ πολλοὶ, διατὶ ὅλοι μετέχομεν ἀπὸ τὸ ἕνα ψωμί.

18 Βλέπετε τ' Ισραὴλ, ὁπῶ εἶναι χῆ σάρκα· δὲν εἶναι κοινωνοὶ τῶ θυσιαςηρίυ, ἐκεῖνοι ὁπῶ τρώγωσι τὰ θυσίας;

19 Τί λοιπὸν λέγω; ὅτι τὶ εἰδωλον νὰ ἦ τίποτις, ἢ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον εἶναι τίποτις; ὄχι.

20 Ἀλλὰ λέγω ὅτι ἐκεῖνα ὁπῶ θυσιάζυν τὰ ἔθνη, τὰ θυσιάζυν εἰς ἐκεῖ δαίμονας, κὴ ὄχι εἰς τ' Θεὸν. κὴ δὲν θέλω ἰσεῖς νὰ γίνεσθε κοινωνοὶ μὲ δαιμόνων.

21 Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ πίνετε τὸ ποτήριον τῦ Κυρίυ, κὴ τὸ ποτήριον μὲ δαιμόνων· δὲν δυνᾶσθε νὰ μετέχετε ἀπὸ τὸ τραπέζι τῦ Κυρίυ, κὴ ἀπὸ τὸ τραπέζι μὲ δαιμονίων.

22 Ἀνίσως κὴ ἀναχλέμβωμεν τ' Κύριον; μήπως ἡμεῖς ἰμεῖς δυνατώτεροί τε;

23 Ἔχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα ὠφέλιμα· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ ὅλα δὲν οἰκοδομοῦσι.

24 Κανένας ἂς μὴ ζητῆ τὸ ἰδικόντε (συμφέρον) ἀλλὰ πάσα ἕνας ἂς ζητῆ (τὸ συμφέρον) τῦ ἄλλυ.

25 Κάθε πρᾶγμα ὁπῶ πωλεύεται εἰς τὸ μακελλίον, τρώτε, κὴ μὴν ἐξετάζετε τίποτις διὰ τὴν συνείδησιν.

26 Διατὶ ἡ γῆ εἶναι τῦ Κυρίυ, κὴ ὅσα εἶναι εἰς αὐτὴν.

27 Καὶ ἂν κανένας ἀπὸ ἐκεῖ ἀπίςυς σᾶς προσκαλέσῃ, κὴ θέλετε νὰ ὑπᾶτε, ἐκεῖνο ὁπῶ σᾶς βάλλυν ὁμπρός τε τρῶτε, μὴν ἐξετάζοντας τίποτις διὰ τὴν συνείδησιν.

28 Ἀμὴ ἂν κανένας σᾶς εἰπῆ, τῦτο εἶναι εἰδωλόθυτον, μὴν τὸ φᾶτε διὰ ἐκεῖνον ὁπῶ τὸ εἶπε, κὴ διὰ τὴν συνείδησιν. διατὶ τ' Κυρίυ εἶναι ἡ γῆ κὴ ὅλα ἐκεῖνα ὁπῶ εἶναι εἰς αὐτήν.

29 Καὶ συνείδησιν λέγω ὄχι τὴν ἰδικήνυ, ἀλλὰ τὴν συνείδησιν τῦ ἄλλυ· κὴ διατὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ κέρνεται ἡ ἐλευθερία μυ ἀπὸ ἄλλυ συνείδησιν;

30 Καὶ ἐὰν ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημῶμαι εἰς ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ εὐχαριςῶ;

31 Κὲν τι λοιπὸν τρώτε, κὲν πίνετε, κὲν κάμνετε (τίποτις ἄλλο,) ὅλα εἰς δόξαν Θεῦ τὰ κάμνετε.

32 Γίνεσθε ἀσκανδάλιςα. κὴ εἰς τ' Ἰουδαίυς κὴ εἰς τ' Ἕλληνας, κὴ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῦ Θεῦ.

33 Καθὼς κὴ ἐγὼ ἀρίσκω ὅλες εἰς ὅλα· μὴ ζητῶντας τὸ ἰδικόμυ συμφέρον, ἀλλὰ (τὸ συμφέρον) τῶ πολλῶν διὰ νὰ σωθῶσι.

Κεφ. ιά. 1.

Μιμεῖσθε ἐμένα καθὼς ἐγὼ μιμοῦμαι τ' Χριςόν.

2 Καὶ ἐπαινῶ σας ἀδελφοὶ, ὅτι πάντα μὲ ἐθυμᾶσθε· κὴ καθὼς

καθὼς σᾶς ἐπαρέδωκα ἡ παραδόσις, ἡ κρατεῖτε.

3 Καὶ θέλω νὰ ἠξεύρητε, ὅτι κάθε ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ εἶ) ὁ Χριστὸς, καὶ κεφαλὴ τ γυναικὸς εἶ) ὁ ἀνδρας, καὶ κεφαλὴ Χριστοῦ εἶναι ὁ Θεός.

4 Κάθε ἄνδρας ὁπὸ προσεύχεται ἢ προφητεύει καὶ ἔχει τὸ κεφάλι τε σκεπασμένον, ἀτροπάζει τὸ κεφάλι τε.

5 Καὶ κάθε γυναῖκα ὁπὸ προσεύχεται ἢ προφητεύει, μὲ κεφάλι ἀξεσκέπαστον κατατροπάζει τὸ κεφάλι της. διατὶ τοῦτο εἶναι μιᾶς λογῆς ἀσὰν νὰ εἶναι ξυρισμένη.

6 Διατὶ ἂν δὲν σκεπάζεται ἡ γυναῖκα, ἂς κερδίσῃ. καὶ ἂν εἶναι ἄσχημον εἰς τ γυναῖκα τὸ νὰ κερδίσαι, ἢ νὰ ξυρίζεται, ἂς σκεπάζεται.

7 Διατὶ ὁ ἄνδρας δὲν χρεωστεῖ νὰ σκεπάζῃ τὸ κεφάλι τε ἐπειδὴ νὰ εἶναι εἰκὼν καὶ δόξα Θεῦ. ἀμὰ ἡ γυναῖκα εἶ) δόξα τῶ ἀνδρὸς.

8 Διατὶ ὁ ἀνδρας δὲν εἶναι ὁπὸ τὴν γυναῖκα, ἀμὰ ἡ γυναῖκα ὁπὸ τ ἀνδρος.

9 Διότι ὁ ἄνδρας δὲν ἐκτίσθη διὰ τὴν γυναῖκα, ἀμὰ ἡ γυναῖκα διὰ τ ἀνδρος.

10 Διὰ τοῦτο ἡ γυναῖκα χρεωστεῖ (διὰ τοὺς ἀγγέλους) νὰ ἔχει ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι της σημάδι ὅτι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶ ἀνδρὸς.

11 Ὅμως ὅμὲ ὁ ἄνδρας χωρὶς γυναῖκα, ὅμὲ ἡ γυναῖκα χωρὶς ἄνδρα, εἶναι εἰς τ Κύριον.

12 Διατὶ καθὼς ἡ γυναῖκα εἶναι ὁπὸ τ ἄνδρος, ἔτζι καὶ ὁ ἄνδρας εἶ) διὰ μέσου τ γυναικὸς, ἀμὰ ὅλα εἶναι ὁπὸ τ Θεόν.

13 Ἀνάμεσάς τὸ κρίνετε· πρέπει ἡ γυναῖκα νὰ προσεύχεται τ Θεὸν ἀσκέπαστη;

14 Ἡ ἴδὲ αὐτὴ ἡ φύσις σᾶς διδάσκει; ὅτι ὁ ἄνδρας ἐὰν ἔχει μαλλιὰ, εἶ) ἀτιμία τε.

15 Ἀμὰ ἡ γυναῖκα ἐὰν ἔχει μαλλιὰ, εἶ) τιμὴ της; ὅτι τὰ μαλλιὰ τ ἐδόθηκαν, ἀντὶς σκέπασμα.

16 Ἀμὰ ἂν τίνος νὰ φαίνεται κατίνας νὰ εἶ) φιλόνικος, ἐμεῖς τέτοιας λογᾶς συνήθειαν δὲν ἔχομεν, ὐδὲ ἡ ἐκκλησία τῶ Θεῦ.

17 Καὶ παραγγέλλοντας τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαινῶ, ὅτι ὄχε εἰς τὸ κρυότερον, ἀμὰ εἰς τὸ χειρότερον μαζώνεδε.

18 Διαλὶ πρῶτον ὅταν μαζώνεδε ἰσᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούω πῶς εἶ) εἰς ἐσᾶς χωρίσματα· καὶ εἰς κάποιον μέρος τὸ πιστεύω.

19 Διατὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ εἶ) καὶ αἱρέσεις εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ φανερωθοῦν ἐκεῖνοι ὁπὸ εἶ) ἀναμεσάσας δόκιμοι·

20 Ὅταν λοιπὸν μαζώνεδε εἰς ἕνα τόπον, δὲν εἶ) λιὰ νὰ φᾶτε τὸ Κυριακὸν δεῖπνον.

21 Διαλὶ πᾶτε ἕνας προπέρνει τὸ ἐδικόντε δεῖπνον καὶ τὸ τρώγῃ, καὶ ὁμοῦ πεινᾶ, καὶ ὁμοῦ μεθᾶ.

22 Μιὰν δὲν ἔχεδε σπίτια διὰ νὰ φᾶτε καὶ νὰ πίνετε; ἢ καταφρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τῶ Θεῦ καὶ κατατροπάζεδε ἐκείνους ὁπὸ δὲν ἔχουσι; τί νὰ σᾶς εἰπῶ; νὰ σᾶς ἐπαινέσω εἰς τοῦτο; δὲν σᾶς ἐπαινῶ.

23 Διαλὶ ἐκεῖνο ὁπῦ σᾶς ἐπαρέδωκα, τὸ ἐπαρέλαβα ἀπὸ τ Κύριον, ὅτι ὁ Κύριος Ἰ-

Ἰησοῦς τὸν κύριον ἀπαρκοδόκυλαι, ἐπεῖδε φαμὶ.

24 Καὶ δυχρισήσας τὸ ἔκνυφε ἡ εἶπε, λαβεῖλε φάγετε, τοῦτο εἶναι τὸ σῶμαμα ὁπῶ κέπθλαι διὰ λόγκασε· τοῦτο κάμετλε εἰς τὸν ἐνθυμισίνμε.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον ἐπῆρε ἡ τὸ ποτήριον, ὕστερα ἀφόντις ἐδεῖπνησε λέγωλας, ἐτοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινόρια διαθήκη εἰς τὸ αἶμαμα· ἐτοῦτο κάμιλε ὅσαις φορᾶις τὸ πίνελε, εἰς ἐδικιώμε ἀναθύμησιν.

26 Διαλὶ ὅσαις φορᾶις τρῶτε τὸ φαμὶ ἐτοῦτο, ἡ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε, ἀ θανάταν τῦ Κυρίε ἀνάθυμίζελε, ἴως ἃ νὰ ἔλθε.

27 Εἰς τόσον ὁπῶ κάθε ἕνας ὁπῶ τρώγει τὸ φαμὶ ἐτοῦτο, ἡ πίνει τὸ ποτήριον τῦ Κυρίε ἀναξίως, εἶναι πλαίσης εἰς τὸ σῶμα ἡ αἶμα τῦ Κυρίε.

28 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ἃς δοκιμάζη τὸ λόγκατε, ἡ ἔτζι ἃς τρώγει ἀπὸ τὸ φαμὶ ἐτοῦτο, ἡ ἃς πίνει ἀπὸ τὸ ποτήριον ἐτοῦτο.

29 Διαλὶ ὁπεῖνος ὁπῶ τρώγει ἡ πίνει ἀναξίως, τρώγει ἡ πίνει κρῖμα εἰς τὸ λόγελε, μετὸ νὰ μὴν διακρίνη τὸ σῶμα τῦ Κυρίε.

30 Διὰ τοῦτο ἀνάμεσα εἰς ἐσᾶς εἶναι πολλοὶ ἀδυνεῖς ἡ ἄῤῥωστοι, ἡ ἀποθνήκει ἀρκετοί.

31 Διαπὶ ἐὰν ἐδιακρίναμεν τὸ λόγκαμας, σλὶν ἠθέλαμεν κριθῆ.

32 Ἀμὴ ὅταν κριθόμεσεν, παιδεύόμαθα ἀπὸ ἃ Κύριον, διὰ νὰ μὴν καταικριθῶμεν μὲ ἃ κόσμον.

33 Λοιπὸν ἀδελφοίμε, ὅταν μαζώνεσθε εἰς τὸ φαγεῖν ἀπαντοχίλε ἕνας ἃ ἄλλον.

34 Ἀμὴ ἂν πεινᾶ κάθενας ἃς τρώγει εἰς τὸ σπῆτι, διὰ νὰ μὴν μαζώνεσθε εἰς κατάκριμα. ἡ τὰ ὑπόλοιπα ὡσὰν ἔλθω, θέλω τὰ διατάξη.

Κεφ. ιά'. 1.

ΚΑΙ διὰ τὰ πνθματικὰ χαρίσματα, ἀδελφοί, θέλω νὰ γνωρίζιλε ὁπεῖτο ὁπῶ φρέπει.

2 Ἠξεύρελε ὅτι ἐσεῖς ἦσαν ἔθνη, ἡ ἐφέρνεσθε εἰς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, καθὼς σᾶς ἤσυρεν.

3 Διὰ τοῦτο σᾶς κάμνω νὰ γνωρίσιλε, ὅτι κὶ ἡ καθένας ὁπῶ λέγει μὲ τὸ πνεῦμα τῦ Θεῦ, λέγει ἀνάθεμα Ἰησ᾽ν, ἡ κὶ ἡ κάθενας ἠμπορεῖ νὰ εἰπῆ Κύριον Ἰησοῦν, παρὰ μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

4 Καὶ εἶναι διαίρεσεις τῶν χαρισμάτων, ἀμὴ τὸ πνεῦμα εἶναι τὸ αὐτό.

5 Εἶναι ἡ διάφορες ὑπηρεσίαις, ἀμὴ ὁ Κύριος εἶναι ὁ αὐτός.

6 Εἶναι ἡ διαίρεσαις τῶν ἐνεργεμάτων, ἀμὴ ὁ Θεὸς ὁπῶ ἐνεργεῖ τὰ ὅλα εἰς ὅλες, εἶναι ὁ αὐτός.

7 Καὶ εἰς πᾶσα ἕνα δίδεται ἡ φανέρωσις τῦ πνεύματος εἰς τὸ συμφέρον.

8 Διαλὶ εἰς κάποιον δίδεται λόγος σοφίας διὰ μέσε τῦ πνεύματος· ἡ εἰς ἄλλον λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

9 Καὶ εἰς ἄλλον δίδεται πίστις μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἡ εἰς ἄλλον δίδεται χάρισμα ἰαμάτων, μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἡ εἰς

εἰς ἕνδον ἐνεργήματα δυνάμεων· καὶ εἰς ἕνδον δὲ προφητεία· καὶ εἰς ἕνδον διάκρισις πνευμάτων.

10 Καὶ εἰς ἕνδον γένη γλωσσῶν· καὶ εἰς ἕνδον διάκρισις ἑρμηνείας γλωσσῶν.

11 Καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, χωρίζοντας ἐξαιρέτως πᾶσα ἕνα καθὼς βούλεται.

12 Διατὶ καθὼς τὸ κορμὶ εἶναι ἕνα, καὶ ἔχει μέλη πολλὰ καὶ ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἀπὸ κορμί, ἂν καὶ πολλὰ καὶ νὰ εἶναι πολλά, ὅμως εἶναι ἕνα κορμί· ἔτζι καὶ ὁ Χριστός.

13 Διατὶ ἐμεῖς ὅλοι διὰ μέσου Πνεύματος εἰς ἕνα κορμὶ ἐβαπτίσθημεν, κἄντε Ἰουδαῖοι, κἄντε Ἕλληνες, κἄντε σκλάβοι, κἄντε ἐλεύθεροι, καὶ ὅλοι εἰς ἕνα πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

14 Διατὶ τὸ κορμὶ δὲν εἶναι ἕνα μέλος, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ τὸ ποδάρι διατὶ δὲν εἶμαι χέρι, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ κορμί, μεῖον διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ κορμί;

16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ αὐτὶ γνλ. διατὶ δὲν εἶμαι μάτι, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ κορμί, μεῖον διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ κορμί;

17 Ἐὰν ὅλον τὸ κορμὶ εἶναι μάτι, πῦ (θέλει εἶσαι) ἡ ἀκοή, ἐὰν εἶναι ὅλον ἀκοή, πῦ (θέλει εἶσαι) ἡ ὄσφρησις;

18 Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔβαλε κάθε ἕνα μέλος εἰς τὸ κορμὶ καθὼς ἤθέλησε.

19 Καὶ ἂν ἦταν ὅλα ἕνα μέλος, πῦ (θέλειν εἶσαι) τὸ κορμί;

20 Ἀλλὰ τώρα εἶναι πολλὰ μέλη, ἀπὸ ἕνα κορμί.

21 Καὶ δὲν δύνεται τὸ μάτι νὰ εἰπῇ εἰς τὸ χέρι, δὲν σε χρειάζομαι· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ ποδάρια, δὲν σᾶς χρειάζομαι.

22 Ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ κορμιοῦ ὁποῦ φαίνονται νὰ εἶναι ἀδυνατώτερα, εἶναι πολλὰ περισσότερον ἀναγκαῖα.

23 Καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ λογιάζομεν τὰ εἶναι ἀτιμώτερα εἰς μέλη τοῦ κορμιοῦ, τὰ τιμοῦμεν περισσότερον· καὶ τὰ ἀσχήμαντα ἔχουσι περισσότερον σεβασμόν.

24 Ἀμὴ τὰ μέλη μας τὰ τίμια δὲν ἔχουσι χρείαν σεβασμοῦ, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἐσυνκέρασεν τὸ κορμὶ δίδοντας περισσότερον τιμὴν, εἰς τὸ μέλος τὸ λειψὸ μέρος.

25 Διὰ νὰ μὴν γένῃ διχόνοια εἰς τὸ κορμί, ἀλλὰ τὰ μέλη νὰ φροντίζουσι τὸ αὐτὸ ἕνα διὰ τὸ ἄλλον.

26 Καὶ ἐὰν πάσχῃ ἕνα μέλος, συμπάσχουσιν ὅλα τὰ μέλη, καὶ ἂν δοξάζεται ἕνα μέλος, συγχαίρονται ὅλα τὰ μέλη.

27 Καὶ ἐσεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη κατὰ μέρος.

28 Καὶ κάποιους ἔβαλεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, εἶτα δυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.

29 Μεῖον ὅλοι εἶναι ἀπόστολοι; μεῖον ὅλοι εἶναι προφῆται; μεῖον ὅλοι εἶναι διδάσκαλοι;

30 Μεῖον ὅλοι ἔχουσι δυνάμεις; μεῖον ὅλοι ἔχουσι χαρίσματα ἰαμάτων; μεῖον ὅλοι

ὅλοι γλώσσεις σωτυχήσω; μιλῶ ὅλοι ἐξηγῆσι.

31 Ἐπθυμεῖτε τὰ χαρίσματα τὰ μεγαλήτερα· καὶ ἀκόμι θέλω σᾶς δείξω τρόπον πολλὰ ὑψηλό.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΑΝ ἡ γλώσσες τῶν ἀνθρώπων λέγω καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀγάπιν δὲν ἔχω, ἔγινα χαλκὸς ὀπᾶ βρίζει· ἢ κύμβαλον ὀπᾶ ἀλλαλάζει.

2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ γνωρίσω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλιν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω ὅλην τὴν πίστιν ὥστε νὰ μετατοπίζω τὰ βουνὰ, καὶ ἀγάπιν νὰ μὴν ἔχω, δὲν εἶμαι τίποτις,

3 Καὶ ἐὰν τραφίσω ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου εἰς τὸν πτωχὸς, καὶ ἐὰν παραδόσω τὸ κορμί μου διὰ νὰ καυθῶ, καὶ ἀγάπιν νὰ μὴν ἔχω, τίποτις δὲν ὠφελοῦμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, ἡ ἀγάπη σπλαχνίζεται, ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ, ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι προπετὴς, δὲν κινδοξᾶ.

5 Δὲν κάμνει ἄσχημα πράγματα, δὲν ζητεύει τὰ ἰδικά της ὠφέλιμα, δὲν πικραίνεται, δὲν βάνει εἰς ἢ νοῦς τὸ κακὸν.

6 Δὲν χαίρεται εἰς τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ συγχαίρεται εἰς ἢ ἀλήθειαν.

7 Ὅλα τὰ βαστᾶ, ὅλα τὰ πιστεύει, ὅλα τὰ ἐλπίζει, ὅλα τὰ ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη ἀδέποτε δὲν ξεπούτει, ἀλλὰ καὶ αἱ προφητείαις θέλουσι καταργηθῆ, καὶ αἱ γλώσσαις θέλουσι παύσει, καὶ ἡ γνῶσις θέλει ἀφανισθῆ.

9 Διατὶ ὀκ μέρος γνωσκομεν, καὶ ὀκ μέρος προφητεύομεν.

10 Ἀμὴ ὅταν ἔλθη τὸ τέλειον, τότε θέλει παύσει τὸ μερικόν.

11 Ὅτεν ἤμουν νήπιος, ἐσὰν νήπιος ἐλάλουν, ἐσὰν νήπιος ἐφρόνουν, ἐσὰν νήπιος ἐλογιζόμουν. ἀμὴ ὅτεν ἔγινα ἄνθρωπος, ἐχάλασα τὰ πράγματα τοῦ νηπίου.

12 Διατὶ τώρα βλέπομεν διὰ μέσου τοῦ καθρεύτη εἰσὰν ὄνειρον· ἀμὴ τότε θέλομεν ἰδεῖ πρόσωπον μὲ πρόσωπον. τώρα γνωρίζω ὀκ μέρος, ἀμὴ τότε θέλω γνωρίσει καθὼς ἐγνωρίσθηκα.

13 Καὶ τώρα μένουσι τὰ τρία ταῦτα, πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, καὶ τὸ μεγαλήτερον τούτων ἐστὶν ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΖΗΤᾶτε καὶ ἀκολουθᾶτε ἢ ἀγάπιν, ὀπθυμεῖτε δὲ καὶ νὰ δοκιμήσετε τὰ πνεύματικὰ χαρίσματα· καὶ πρεμότερον διὰ νὰ προφητεύσῆς.

2 Διατὶ ἐκεῖνος ὀπᾶ λαλεῖ γλώσσαις ἀγνώριστες, δὲν σωτυχένει μὲ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ μὲ τὸν Θεόν. διατὶ ὀκ κανεὶς τὸν ἀκούει, ἀλλ' ἐκεῖνος μὲ τὸ πνεῦμα λέγει μυστήρια.

3 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὀπᾶ προφητεύει, καλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπες διὰ οἰκοδομὴ καὶ παράκλησιν καὶ παρηγορίαν.

4 Ἐκεῖνος ὀπᾶ λέγει γλῶσσαν, οἰκοδομεῖ τὸν λόγιατο· ἀμὴ ἐκεῖνος ὀπᾶ προφητεύει, οἰκοδομεῖ ἢ ἐκκλησίαν.

5 Καὶ θέλα ὄλοισας νὰ λέγητε γλώσσαις, ἀλλὰ πρεμότερον

ὕστερον διὰ νὰ ωφεληθῇτε· διατὶ μεγάλη τιμὴ εἶναι εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ ωφεληθῇ, παρὰ ἐκεῖνο ὁποῦ λέγει γλώσσας· ἔξω ἀπὸ ἂν μεταγλωττίσῃ, διὰ νὰ λάβῃ ἡ ἐκκλησία οἰκοδομήν.

6 Καὶ τώρα, ἀδελφοὶ, ἀπὸ ἔλθω εἰς ἐσᾶς λέγων γλώσσας, τί θέλω σᾶς ὠφελήσει, ἀπὸ δὲν σᾶς λαλήσω, ἢ μὲ ἀποκάλυψιν, ἢ μὲ γνῶσιν· ἢ μὲ ωφητείαν, ἢ μὲ διδαχήν;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα ὁποῦ δίδουσι φωνὴν, κἂν τε παγγάλι, κἂν τε κιθάρα, ἀπὸ δὲν χωρίζουν αἱ φωναὶς, πῶς θέλει γνωρισθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ παίζῃ μὲ παγγάλι, ἢ μὲ τὴν κιθάρα;

8 Καὶ ἀπὸ ἡ τρομπέτα δώσει φωνὴν ὁποῦ δὲν σημαίνει πόλεμον, τίς θέλει ἑτοιμασθῇ εἰς πόλεμον;

9 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς ἀπὸ δὲν δώσητε λόγον δυνατοσήμαντον, διὰ μέσα τῆ γλώσσης, πῶς θέλει γνωρισθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ λαλεῖται, θέλετε λαλεῖ εἰς τὸν ἀέρα;

10 Τόσα πολλὰ γένη τῆς φωνῶν εἶναι εἰς τὸν κόσμον κατὰ τύχαν· καὶ δὲν κανένα γένος εἶναι ἄφωνον.

11 Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνωρίσω τὴν δύναμιν τῆ φωνῆς, θέλω εἶσαι Βάρβαρος εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ λαλεῖ, καὶ ὁ λαλῶν θέλει εἶσαι εἰς ἐμένα Βάρβαρος.

12 Ἔτζι καὶ ἐσεῖς· ἐπειδὴ εἶστε ἐρεσταὶ τῆς πνευματικῶν χαρισμάτων, ζητᾶτε διὰ νὰ πλατύνῃτε εἰς αὐτὰ, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆ ἐκκλησίας.

13 Διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ γλῶσσαν ἀγνάριστον, ἂς παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τὴν δώσῃ χάριν διὰ νὰ ἑρμηνεύσῃ ἐκεῖνα ὁποῦ λέγει.

14 Διατὶ ἐὰν ωφεύγωμαι μὲ γλώσσαν ἀγνάριστον, τὸ πνεύμαμα ωφεύγεται, ἀμὴ ὁ νοῦς μου εἶναι ἄκαρπος.

15 Τί λοιπὸν; ἂς ωφεύγωμαι μὲ τὸ πνεῦμα, ἂς ωφεύγωμαι καὶ μὲ τὸν νοῦν· καὶ ἂς ψάλλω μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ ἂς ψάλλω καὶ μὲ τὸν νοῦν.

16 Ἐπειδὴ ἐὰν εὐλογήσῃς μὲ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναπληρεῖ τὸν τόπον τῶ ἰδιώτη, πῶς θέλει εἰπεῖ τὸ ἀμὴν εἰς τὴν εὐχαριστίαν σου; ἐπειδὴ δὲν ἐξεύρει τί λέγεις.

17 Διατὶ ἐσὺ κάλα εὐχαριστεῖς, ἀμὰ ὁ ἄλλος δὲν οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, ὅτι λαλῶ γλώσσαις ωεισσότερα ἀπὸ ὅλεσας.

19 Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν κάμνω θέλω νὰ λαλήσω πέντε λόγους διὰ μέσα τῆ νοός μου, διὰ νὰ διδάξω καὶ ἄλλους, παρὰ νὰ εἰπῶ μυρίες λόγους μὲ γλώσσαν ἄγνωστον.

20 Ἀδελφοὶ, μὴ γίνεσθε παιδία εἰς τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ γίνεσθε νήπιοι εἰς τὴν κακίαν, καὶ εἰς τὴν φρόνησιν γίνεσθε τέλειοι.

21 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον, ὅτι μὲ ἄλλας γλώσσαις καὶ μὲ ἄλλα χείλη θέλω λαλήσει εἰς τὸν λαὸν τοῦτον. καὶ μηδὲ ἔτζι θέλουν μὲ ἀκούσει, λέγει Κύριος.

22 Λοιπὸν αἱ γλώσσαις εἶναι σημεῖον, ὄχι εἰς ἐκείνους ὁποῦ πιστεύουσιν, ἀμὰ εἰς ἐσὺ ἀπίστους. ἀμὰ ἡ ωφητεία, δὲν εἶναι διὰ ἐσὺ ἀπίστους, ἀμὰ

διὰ ἐκείνης ὁπῶ πρθήκειν.

23 Ἐὰν λοιπὸν μαζαχθῇ ὅλη ἡ ἐκκλησία εἰς μίαν μέρθ, καὶ ὅλοι λαλῶσι γλώσσαις ἀγναστοις, καὶ εἰσέλθωσι ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι, δὲν θέλουσιν εἰπῆ ὅτι εἶστε λαλοί;

24 Ἀλλὰ ἐὰν ὅλοι προφητεύσωσι, καὶ εἰσέλθῃ μέσα κανένας ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ἀπὸ ὅλους, ἐξετάζεται ἀπὸ ὅλους.

25 Καὶ ἔτζι τὰ κρυφὰ τῆς καρδίας τοῦ φανερώνονται· καὶ ἔτζι πέφτοντας χαμαὶ προσκυνήσει τὸν Θεὸν, λέγοντας ὅτι ὁ Θεὸς βέβαια εἶναι εἰς ἐσᾶς.

26 Τί ἔχει λοιπὸν, ἀδελφοί; ὅταν μαζώνεσθε, πᾶσα ἕνας ἀπὸ σᾶς ἔχει ψαλμὸν, ἔχει διδαχὴν, ἔχει γλῶσσαν, ἔχει ἀποκάλυψιν, ἔχει ἑρμηνείαν. ὅλα ἂς γίνωνται εἰς οἰκοδομὴν.

27 Καὶ ἂν ἀκούσῃ καμένας μὲ γλῶσσαν ἄγναστον, ἂς λέγωσι δύο, ἢ τὸ πολυπότερον τρεῖς, ἀπὸ ἕνας ἕνας· καὶ ἕνας νὰ τὰ ἑρμηνεύσῃ.

28 Καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ κανένας νὰ τὰ μεταγλωττίσῃ, ἂς σιωπήσει εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλὰ ὁπῶ λαλῇ μὲ γλῶσσαν ἄγναστον, καὶ ἂς λαλῇ μὲ τὸν ἑαυτόν του καὶ μὲ τὸν Θεόν.

29 Καὶ προφῆται δύο ἢ τρεῖς νὰ λαλήσουσι, καὶ οἱ ἄλλοι νὰ διακρίνωσι.

30 Καὶ ἐὰν ἀποκαλυφθῇ τίποτες εἰς ἄλλον ὁπῶ κάθεται, ὁ πρῶτος ἂς σιωπήσει.

31 Διατὶ ἔστε ἠμπορεῖτε ἕνας ἕνας νὰ προφητεύσῃ, διὰ νὰ μαθήσουν ὅλοι, καὶ ὅλοι νὰ παρηγορεθοῦσι.

32 Καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται εἰς τοὺς προφήτας.

33 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς ἀκαταστασίας, ἀλλὰ εἰρήνης, καθὼς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκαις σας εἰς τὰς ἐκκλησίαις ἂς σιωπήσουν, διατὶ δὲν τοὺς ἐδόθη ἐξουσία νὰ λαλήσουν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑποτάσσωνται, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Καὶ ἂν θέλουν νὰ μάθουν τίποτες, ἂς ἐρωτοῦσιν τοὺς ἄνδρις τους εἰς τὸ σπίτι· διατὶ ἄδροσον πρᾶγμα εἶναι νὰ συντυχαίνουν αἱ γυναῖκαις εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἢ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐβγῆκεν ἀπὸ σᾶς; ἢ εἰς ἐσᾶς μονάχους ἐφτάσησεν;

37 Ἐὰν φαίνεται κανένας νὰ εἶναι προφήτης, ἢ πνευματικὸς, ἂς γνωρίσῃ τὰ ὁποῦ σᾶς γράφω, ὅτι εἶναι παραγγελίαις τοῦ Κυρίου.

38 Καὶ ἂν κανένας δὲν γνωρίζει, ἂς μὴν γνωρίζει.

39 Εἰς τέσσαρα ὁπῶ, ἀδελφοί, ζητᾶτε μὲ ζῆλον τὸ νὰ προφητεύσῃ, καὶ μὴν ἐμποδίζετε τὸ νὰ λαλοῦν γλῶσσαις.

40 Ὅλα ἂς γίνωνται πρεπόντως καὶ μὲ τάξιν.

Κεφ. ιε'. 1.

ΚΑΙ᾽ σᾶς δηλοποιῶ τὸ εὐαγγέλιον, ἀδελφοί, ὁποὺ σᾶς εὐαγγέλισα, τὸ ὁποῖον καὶ παραλάβετε, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ στέκεστε.

2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσθε ἐὰν τὸ κρατῆτε, μὲ τὸν λόγον ὁπῶ σᾶς εὐαγγέλισα, ἐξὰν ἐπιστεύσατε εἰς ἀκαιρον.

3 Δι-

3 Διατὶ φροντὶν σᾶς ἐπαρέδωκα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κ᾽ ἐπαρέλαβον. ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τ᾽ ἁμαρτίαις μας κ᾽ τ᾽ γραφάς.

4 Καὶ ὅτι ἐθάφθη, κ᾽ ὅτι ἀνεστάθη τὴν τρίτην ἡμέραν, κ᾽ τ᾽ γραφάς.

5 Καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τ᾽ Κηφᾶ, ἔπειτα εἰς ἐξὸ δωδέκα,

6 Ἔπειτα ἐφάνη ἀπάνω εἰς πενταπόσιους ἀδελφοὺς μίαν φορὰν. ἀπ᾽ ἐξὸ ὁποῖοι οἱ πλέρεστοῦτες ἐζοῦσανε ἕως τώρα, κ᾽ μερικοὶ ἐποιμήθηκαν.

7 Ἔπειτα ἐφάνη εἰς τ᾽ Ἰακώβον, ἔπειτα εἰς ὅλες ἐξὸ ἀποστόλες.

8 Καὶ ὕστερον ἀπ᾽ ὅλες ὡσὰν εἰς ἀπρεπεξέμιτον ἐφάνη εἰς ἐμένα.

9 Διατὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ πολλᾶ μικρὸς ἀπ᾽ ἐξὸ ἀποστόλες, ὁ ὁποῖος δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ κεθῶμαι ἀπόστολος, διαλὶ ἐκατάτριξα τὴν ἐκκλησίαν τ᾽ Θεοῦ.

10 Ἀλλὰ διαμίσα τ᾽ χάριτος τ᾽ Θεοῦ εἶμαι ἐκεῖνο ὁποὺ εἶμαι, κ᾽ ἡ χάριτος ὁποῦ εἶναι εἰς ἐμένα δὲν ἐγίνηκεν εἶμαι· ἀλλὰ περισσότερον ἀπ᾽ ἀυτοὺς ὅλες ἐκοπίασα, κ᾽ ὄχε ἐγὼ, ἀλλὰ ἡ χάρις τ᾽ Θεοῦ ὁποῦ εἶναι μαζί μετεμένα.

11 Κεφ᾽ ἐγὼ λοιπὸν, κὰν ἐκεῖνοι, ἔτζι κηρύτομεν, κ᾽ ἔτζι δὴς ἐπιστεύσατε.

12 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς κηρύττεται ὅτι ἀνέστη ἀπ᾽ τοὺς νεκρούς, πῶς λέγουσι τινὲς ἀνάμεσά σας, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν δὲν εἶναι;

13 Καὶ ἐὰν δὲν εἶναι ἀνάστασις νεκρῶν, οὐδ᾽ ὁ Χριστὸς ἀνεστάθη.

14 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνεστάθη, εὔκαιρον λοιπὸν εἶναι τὸ κηρυμμένος, κ᾽ εὔκαιρα εἶναι κ᾽ ἡ πίστις σας.

15 Καὶ ἐμεῖς εὑρισκόμεστε ψευδομάρτυρις τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ Θεοῦ, ὅτι ἀνάστησε τ᾽ Χριστὸν, τ᾽ ὁποῖον δὲν ἀνάστησεν, ἀφοῦ κ᾽ οἱ νεκροὶ δὲν ἀναστήνονται.

16 Διαλὶ ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀναστήνονται, οὐδ᾽ ὁ Χριστὸς ἀνεστάθη.

17 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνεστάθη, ἡ πίστις σας εἶναι εἰκαιρη, ἀκόμα εὑρίσκεσθε εἰς τ᾽ ἁμαρτίαις σας.

18 Καὶ ἐκεῖνοι λοιπὸν ὁποὺ ἐκοιμήθηκαν εἰς τ᾽ Χριστὸν, ἐχάθηκαν.

19 Ἐὰν μόνον ἐλπίζωμεν εἰς τ᾽ Χριστὸν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, εἴμεστεν ἀθλιώτεροι ἀπὸ ὅλες ἐξὸ ἀνθρώπους.

20 Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἀπ᾽ τοὺς νεκρούς, κ᾽ ἔγεινε ἀπαρχὴ ἐκείνων ὁποὺ κοιμοῦνται.

21 Διαλὶ ἐπειδὴ διαμίσα ἐνὸς ἀνθρώπου (εἶναι) ὁ θάνατος, ἔτζι κ᾽ διαμίσα ἐνὸς ἀνθρώπου (εἶναι) ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.

22 Διατὶ καθὼς εἰς τ᾽ Ἀδὰμ ὅλοι ἀποθνήσκουσι, ἔτζι κ᾽ εἰς τ᾽ Χριστὸν ὅλοι θέλουσι ζωοποιηθῆ.

23 Ἀμὴ πάντα ἕνας εἰς τὴν ἰδίαν του τάξιν, ὁ Χριστὸς (εἶ) ἀπαρχὴ, ἔπειτα (θέλει) ἀνασταθῆ ἐκεῖνοι ὁπὰ εἶναι τ᾽ Χριστᾶ εἰς τὴν παρουσίαν του.

24 Εἶτα (θέλει εἶσαι) τὸ τέλος, ὅταν παραδώσει τ᾽ βασιλείαν εἰς τ᾽ Θεὸν κ᾽ πατέρα, ὅταν χαλάσει κάθε λογῆς ἀρ-

χὴν κ᾽ κάθε ὑξουσίαν κ᾽ δύναμιν.

25 Διατὶ κάμνει χρεία νὰ βασιλεύῃ ἀυτὸς ἕως ὁποῦ νὰ βάλῃ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάρια του.

26 Ὕστερινὸς ἐχθρὸς ὁποῦ θὰ χαλασθῇ, εἶν᾽ ὁ θάνατος.

27 Διατὶ ὅλα τὰ ὑπέταξεν ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάρια του. κ᾽ ὅταν λέγει ὅτι ὅλα εἶναι ὑποτεταγμένα, φανερὸν εἶναι ὅτι ἐξὼ ἀπ᾽ ἐκεῖνον ὁποῦ τοῦ ὑπέταξε τὰ πάντα.

28 Καὶ ὅταν τοῦ ὑποταχθοῦσι τὰ πάντα, τότε κ᾽ αὐτὸς ὁ υἱὸς θέλει ὑποταχθῇ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ τοῦ ὑπέταξε τὰ πάντα. διὰ νὰ εἶναι ὁ Θεὸς τὰ ὅλα εἰς ὅλους.

29 Ἀλλέως τί θέλουσι κάμει ἐκεῖνοι ὁποῦ βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκροὺς, ἐὰν καθόλου οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται, διατὶ κ᾽ βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκροὺς;

30 Καὶ διατὶ κ᾽ ἐμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

31 Πᾶσα ἡμέρα ἀποθνήσκω, μὰ τὴν δικαίωσίν σας καύχησιν, ὁποῦ ἔχω εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

32 Ἐὰν ἐγὼ κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα μὲ θηρία εἰς τὴν Ἔφεσον, τί εἶναι τὸ διάφορόν μου, ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται; (ἂν δὲν ἀνασταίνονται) ἂς φᾶμε κ᾽ ἂς πιοῦμε· διατὶ αὔριον ἀποθνήσκομεν.

33 Μὴν πλανᾶσθε, αἱ κακαὶ συναστροφαὶ χαλοῦσι τὰ καλὰ ἤθη.

34 Ξεζουγήσατε (νὰ ζῆτε) δικαίως, κ᾽ μὴν ἁμαρτάνετε· διατὶ κάποιοι δὲν γνωρίζουν τὸν Θεὸν· διὰ ἐντροπήν σας τὸ λέγω.

35 Ἀλλὰ κανένας θέλει εἰπεῖ, πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροὶ, κ᾽ μὲ ποῖον κορμὶ ἔρχονται;

36 Ἄνωσε (ἀνθρωπε,) ἀπὸ ὁποῦ σπέρνεις ἰσὺ, δὲν σπέρνεις τὸ σῶμα ὁποῦ μέλλει νὰ γένῃ, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκι, ἂν τύχῃ, σιτάρι, ἢ κανένας ἀπὸ τὰ λοιπὰ σπέρματα.

38 Καὶ ὁ Θεὸς τοῦ δίδει σῶμα καθὼς θέλει, κ᾽ πᾶσα ἕνα ἀπὸ τὰ σπέρματα, τὸ ἰδιόν του σῶμα (δίδει.)

39 Ὅλα κάθε σὰρξ εἶναι μία· ἀλλὰ ἄλλη σὰρξ, ἄλλα ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν ἀνθρώπων, κ᾽ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν κτηνῶν, κ᾽ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν ψαριῶν, κ᾽ ἄλλη εἶν᾽ ἡ σὰρξ τῶν πετεινῶν.

40 Εἶναι κ᾽ σώματα ἐπουράνια, εἶναι κ᾽ σώματα ἐπίγεια, ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων, κ᾽ ἄλλη ἡ δόξα τῶν ἐπιγείων.

41 Καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τοῦ ἡλίου, κ᾽ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τοῦ φεγγαριοῦ, κ᾽ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἀστέρων, διατὶ ὁ ἕνας ἀστὴρ διαφέρει ἀπὸ τὸ ἄλλο ἀστέρι εἰς τὴν δόξαν.

42 Ἔτζι θέλει εἶσαι κ᾽ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· (τὸ σῶμα) σπείρεται εἰς φθορὰν, ἀνασταίνεται εἰς ἀφθαρσίαν.

43 Σπείρεται εἰς ἀτιμίαν, κ᾽ ἀνασταίνεται εἰς τὴν δόξαν, σπείρεται ἀδυναμίαν, κ᾽ ἀνασταίνεται δυναμωμένον.

44 Σπείρεται σῶμα ψυχικὸν, κ᾽ ἀνασταίνει σῶμα πνευματικόν. Εἶναι σῶμα ψυχικόν,

κὸν, ϗ εἶναι σῶμα πνευματικόν.

45 Τέτοιας λογῆς ἔϛὶ ϗ γεγραμμένον· ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζωσαν, ὁ ὕστερος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.

46 Ἀλλὰ δὲν πρῶτον ἦτον τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικὸν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος (ἦτον) ἀπὸ τὴν γῆν χωματινὸς, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος (εἶναι) ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

48 Ὁποῖος λογῆς ἦτον ὁ χωματινὸς, τέτοιας λογῆς ἔϛὶ ϗ οἱ χωματένιοι. ϗ ὁποῖος λογῆς ἔϛὶ ὁ ἐπουράνιος, τέτοιας λογῆς (θέλουν εἶσαι) ϗ οἱ ἐπουράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χωματένιου, ἔτζι θέλομεν φορέσει ϗ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

50 Καὶ τοῦτο λέγω, ἀδελφοὶ, ὅτι σὰρξ ϗ αἷμα δὲν δυνοῦνται νὰ κληρονομήσουν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. οὐδ ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν.

51 Νὰ ὑπομνήσω σᾶς λέγω μυστήριον· ὅλοι δὲν θέλομεν ἀποθάνει, ἀλλὰ ὅλοι θέλομεν ἀλλαχθεῖ εἰς μίαν στιγμὴν, εἰς τὸ ῥοπὴ ὀφθαλμοῦ, εἰς τὴν ὑστερινὴν σάλπιγγα.

52 Διατὶ θέλει σαλπίσει ἡ σάλπιγξ, ϗ οἱ νεκροὶ θέλουν ἀνασταθῆ ἄφθαρτοι, ϗ ἡμεῖς θέλομεν ἀλλαχθεῖ.

53 Διατὶ ἀναγκαῖον ἔϛὶ τὸ φθαρτὸν τοῦτο (κορμὶ) νὰ ἐνδυθῆ ἀφθαρσίαν, ϗ τὸ θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῆ ἀθανασίαν.

54 Καὶ ὅταν τὸ φθαρτὸν τοῦτο (κορμὶ ἐνδυθῆ ἀφθαρσίαν, ϗ τὸ θνητὸν τοῦτο κορμὶ) ἐνδυθῆ ἀθανασίαν, τότε θέλει γένει ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, ἐκαφώθη ὁ θάνατος ἀπὸ τὴν νίκην.

55 Ὦ θάνατε, πῦ εἶναι ἡ νίκη σου; ᾅδη, πῦ εἶναι τὸ κέντρον σου;

56 Τὸ κέντρον τοῦ θανάτου ἔϛὶν ἡ ἁμαρτία· ϗ ἡ δύναμις τ ἁμαρτίας ἔϛὶν ὁ νόμος.

57 Καὶ δόξα εἶναι χάρις τῷ Θεῷ, ὁποῦ μᾶς δίδει τὴν νίκην διαμέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριϛοῦ.

58 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, γένεσθε σταθεροὶ ἀμετακίνητοι, πάντοτε περισσεύοντες εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου πάντοτε· ἐξεύροντες ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος εἰς τὸν Κύριον.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΚΑΙ διὰ τὴν ζητεία (τὴν ἐλεημοσύνην ὁποῦ εἶναι) διὰ τοὺς ἁγίους, καθὼς ἔδωκα εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας, ἔτζι κάμετε ϗ ἐσεῖς.

2 Κάθε πρωτοκὼν, πάρε ἕνας ἀπὸ σᾶς ἂς βάλλει ξεχωρισὰ εἰς τὸ σπίτι του ὁποῦ κατζάστας ὅσον ἠμπορεῖ, καθὼς ἐφοδιάζει Θεός· διὰ νὰ μὴν γένεται τότε μάζωξις τῆς ἐλεημοσύνης ὅταν ἔλθω.

3 Καὶ ὅταν ἔλθω, ὁποιους θέλετε γράψει μὲ ἐπιστολὰς νὰ εἶναι δόκιμοι, ἐκείνους θέλω πέμψει νὰ πάρουν, ϗ νὰ πᾶσι τὴν χάρισίνσας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ ἐὰν εἶναι ἄξιον νὰ πάγω ϗ ἐγώ, θέλουσι πάγει μαζίμα.

5 Καὶ ὅταν περάσω τ Μακεδονίαν, θέλω ἐλθεῖ εἰς ἐσᾶς, διατὶ θέλω νὰ περάσω διαμέσου τ Μακεδονίας.

6 Καὶ ἂν τύχη θέλω στα-θῆ ὀλίγον εἰς ἐσᾶς, ἢ κ̀ νὰ ξεχειμάσω· διὰ νὰ μὲ παραμαλέσι ὅπου κ̀ ὑπάγω.

7 Διατὶ δὲν θέλω νὰ σᾶς ἰδῶ τώρα περαστικὸς, ἀμὴ ἐλπίζω νὰ δυνεμείνω καμπόσον καιρὸν εἰς ἐσᾶς, ἂν τὸ συγχωρήσῃ ὁ Κύριος.

8 Καὶ θέλω ὑποφαίνη εἰς τ Ἔφεσον ἕως τ Πεντηκοστῆς.

9 Διατὶ μᾶ ἀνοίχθηκε πόρτα μεγάλη κ̀ ἐνεργητικὴ, κ̀ εἶ κ̀ πολλοὶ ἐνάντιοι.

10 Καὶ ἐὰν ἔλθη ὁ Τιμόθεος, βλέπετε νὰ εἶναι χωρὶς φόβον ἀναμεσάς σας· διατὶ ἐργάζεται τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ὡσὰν κ̀ ἐγώ.

11 Κανένας λοιπὸν ἂς μὴν τ καταφρονήσῃ, ἀμὰ σωστοφιάστετέ με εἰρηνικῶς, διὰ νὰ ἔλθη εἰς ἐμένα. διατὶ τ καρτεροῦμαζί με τοὺς ἀδελφούς.

12 Καὶ σχετικὰ τ ἀδελφόν τ Ἀπολλὼ, πολλὰ τ παρακάλεσα διὰ νὰ ἔλθη εἰς ἐσᾶς μαζί με τοὺς ἀδελφούς, κ̀ καθόλου δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθη τώρα. ἀμὰ θέλει ἔλθει ὅταν εὕρη καλὸν καιρόν.

13 Ἀγρυπνᾶτε, στέκεστε εἰς τὴν πίστι, ἀνδρειάνεσθε. κ̀ δυνασμώνεσθε.

14 Ὅλασας (τὰ πράγματα) ἂς γίνονται μὲ ἀγάπη.

15 Καὶ παρακαλῶ σᾶς ἀδελφοὶ· ἐξεύρετε τὸ σπίτι τ Στεφανᾶ, ὅτι εἶναι τὸ πρωτόγενημα τ Ἀχαΐας, κ̀ ἀφιερώσανε τοὺς ἑαυτούς διὰ νὰ ὑπηρετοῦν τοὺς ἁγίους.

16 Διὰ νὰ ὑποτάσεσθε κ̀ ἐσεῖς εἰς τοὺς τοιούτους, κ̀ εἰς πᾶσα ἕνα ὁπὲ συμπράττει κ̀ κοπιάζει.

17 Καὶ χαίρομαι εἰς τ ἐρχομὸν τοῦ Στεφανᾶ κ̀ φορτουνάτου κ̀ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ἐλλεῖπον σας λείψιμον, ἐκεῖνοι τὸ ἀνεπλήρωσαν.

18 Διατὶ κ̀ τὸ ἐδικόμε πνεῦμα, κ̀ τὸ ἐδικόνσας ἀνάπαυσεν. γνωρίζετε λοιπὸν, τοὺς τοιούτους.

19 Σᾶς χαιρετοῦν αἱ ἐκκλησίαι τ Ἀσίας. σᾶς χαιρετοῦν πολλὰ ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας κ̀ Πρίσκιλλα, μαζὶ μὲ τὴν ἐκκλησίαν ὁπὲ εἶναι εἰς τὸ σπίτι τους.

20 Οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι σᾶς χαιρετοῦν. κ̀ χαιρετᾶτε ἕνας τ ἄλλον μὲ φίλημα ἅγιον.

21 Ἐγὼ Παῦλος ὁ χαιρετισμὸς (ἐγράφη) μὲ τὸ ἐδικόμε χέρι τοῦ Παύλου.

22 Ὅποιος δὲν ἀγαπᾶ τ Κύριόνμας Ἰησοῦν Χριστὸν, ἂς εἶ ἀνάθεμα μαραναθά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίουμας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶ μαζί σας.

24 Ἡ ἀγάπημας μὲ ὅλους σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων, διὰ Στεφανᾶ κ̀ Φορτουνάτου κ̀ Ἀχαϊκοῦ κ̀ Τιμοθέου.

Η ΕΠΙ-

Ἡ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

Τοῦ Ἁγίου ΠΑΥ'ΛΟΥ τοῦ Ἀποστόλου

Εἰς ΚΟΡΙΝΘΙ'ΟΥΣ δευτέρα.

Κεφ. α'.

[Π]ΑΥ'ΛΟΣ
ἀπόστολος τοῦ
Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, μὲ
τὸ θέλημα
Θεοῦ, καὶ Τι-
μόθεος ὁ
ἀδελφὸς, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
Θεοῦ ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Κόριν-
θον, μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους ὁποῦ εἶ-
ναι εἰς ὅλην τὴν Ἀχαΐαν.
2 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατέραμας
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Ἂς εἶναι εὐλογημένος ὁ
Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίουμας
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ ἐλέ-
ους, καὶ Θεὸς κάθε παρηγορίας.
4 Ὁποῦ μᾶς παρηγορᾶ εἰς
ὅλαισμας ταῖς θλίψαις, εἰς τὸ
νὰ δυνώμεστεν ἐμεῖς νὰ παρη-
γοροῦμεν ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς
κάθε θλίψιν, διαμέσου τῆς πα-
ρηγορίας μὲ τὴν ὁποίαν παρη-
γορούμεστεν ἐμεῖς ἀπὸ τὸν Θεόν.
5 Ὅτι καθὼς περισσεύουσιν
εἰς ἐμᾶς τὰ παθήματα τοῦ Χρι-
στοῦ, ἔτζι καὶ ἡ παρηγορίαμας
περισσεύει διαμέσου τοῦ Χρι-
στοῦ.
6 Καὶ ἐὰν θλιβόμεστε, διὰ
τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν σωτη-
ρίανσας (θλιβόμεστε) κἂν καὶ
παρηγορούμεστε, παρηγορούμεστε,
διὰ τὴν ἐδικήνσας παρηγο-
ρίαν, ἡ ὁποία ἐνεργεῖται μὲ
τὴν ὑπομονὴν τῶν αὐτῶν πα-
θημάτων, τὰ ὁποῖα πάσχομεν
καὶ ἐμεῖς, καὶ ἡ ἐλπίδαμας διὰ
λόγουσας εἶναι βεβαία.
7 Ἠξεύροντες ἐμεῖς ὅτι κα-
θὼς εἶστε κοινωνοὶ τῶν παθη-
μάτων, ἔτζι θέλετε εἶστε κοι-
νωνοὶ καὶ τῆς παρηγορίας.
8 Διατὶ θέλομεν νὰ ἠξεύ-
ρετε ἐσεῖς ἀδελφοὶ, διὰ τὴν
θλίψινμας ὁποῦ μᾶς ἐσυνέβη
εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅτι ἐβαρεθή-
καμεν πολλὰ περισσὰ, ἔξω ἀ-
πὸ τὴν δύναμίνμας, εἰς τό-
σον ὁποῦ ἀπελπισθήκαμεν καὶ ἀ-
πὸ τὴν ζωήνμας.
9 Ἀλλὰ καὶ εἴχαμεν εἰς τὸν
λόγονμας καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ
θανάτου, διὰ νὰ μὴν θαῤῥοῦ-
μεν εἰς τὸν λόγονμας, ἀλλ' εἰς
τὸν Θεὸν, ὁποῦ ἀνασταίνει τοὺς νε-
κρούς.
10 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλευ-
θέρωσεν ἀπὸ τόσον μεγάλον θά-
νατον, καὶ μᾶς ἐλευθερώνει, εἰς
τὸν ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἀ-
κόμι θέλει μᾶς ἐλευθερώσει.
11 Ἔσοντας νὰ συνυπηρε-
τᾶτε καὶ ἐσεῖς μὲ τὴν δέησίν-
σας διὰ λόγουμας· διὰ νὰ εὐ-
χαριστηθῇ διὰ λόγουμας ἀπὸ
πολλὰ πρόσωπα τὸ χάρισμα
ὁποῦ μᾶς ἐδόθη διαμέσου πολ-
λῶν ἀνθρώπων.
12 Διατὶ ἡ καύχησίσμας
ἐτούτη εἶναι, ἡ μαρτυρία τῆς
συνειδήσεώσμας, ὅτι μὲ ἀ-
πλότητα

πλότητα κ̀ μὲ καθαρότητα κ̀ εἰς ἀυτὸν εἶναι ἀπλῶ, εἰς δόξαν Θεῦ, ὄχι μὲ σοφίαν σαρκικὴν, ἀλλὰ μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, διεπολιτεύθημεν εἰς ὑμᾶς.

13 Διατὶ δὲν σᾶς γράφομεν ἄλλα παρὰ ἐκεῖνα ὁποῦ ἀναγινώσκετε, κ̀ τὰ γνωρίζετε. κ̀ ἐλπίζω ὅτι κ̀ ἕως τὸ τέλος θέλετε τὰ γνωρίζει.

14 Καθὼς κ̀ μᾶς γνωρίσετε ἀπὸ τὸ μέρος, ὅτι εἴμεστε καύχημά σας, καθὼς κ̀ ἐσεῖς ἔστε καύχημάς μας, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ μὲ τοῦτο τὸ θάρρος ἠθέλαμεν νὰ ἔλθω πρωτίτερα εἰς ἐσᾶς, διὰ νὰ ἔχῃτε κ̀ δεύτερον χάριν.

16 Καὶ διαμέσου νὰ περάσω εἰς τὴν Μακεδονίαν, κ̀ πάλιν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς κ̀ ἀπὸ σᾶς νὰ προβοδηθῶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Ἔπειτον λοιπὸν βουλεύθημαι, μήπως ἄρα κ̀ ἐμεταχειρίσθηκα ἐλαφρότητα; ἢ ἐκεῖνα, ὁποῦ βουλεύομαι, σαρκικῶς τὰ βουλεύομαι; διὰ νὰ εἶναι μὲ ἐμένα εἰς ἐμᾶς, τὸ ναὶ ναὶ, κ̀ τὸ ὄχι ὄχι;

18 (Καθὼς) ὁ Θεὸς εἶναι πιστὸς, (ἔτζι) ὁ λόγος μας ὁποῦ ἐλαλήθη εἰς ἐσᾶς δὲν ἔγινε ναὶ κ̀ ὄχι.

19 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁποῦ ἐκηρύχθη εἰς ἐσᾶς διαμέσου ἐμοῦ κ̀ τοῦ Σιλουανοῦ κ̀ τοῦ Τιμοθέου, δὲν ἔγινε ναὶ κ̀ ὄχι· ἀλλὰ ναὶ ἔγινεν εἰς αὐτὸν.

20 Διατὶ ὅλα τὰ ταξίματα τοῦ Θεοῦ, εἰς αὐτὸν εἶναι ναί,

21 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μᾶς βεβαιώνει μαζὶ μετ᾽ σᾶς εἰς τὸ Χριστὸν, κ̀ ἐκεῖνος ὁποῦ μᾶς ἔχρισεν εἶναι ὁ Θεὸς.

22 Ὁποῦ μᾶς ἐσφράγισε, κ̀ μᾶς ἔδωσε τὸ ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος εἰς τὰς καρδίας μας.

23 Καὶ ἐγὼ μάρτυρα βάνω τὴν ψυχήν μου, μὲ τὸ νὰ σας λυπᾶμαι δὲν ἦλθα ἀκόμη εἰς τὴν Κόρινθον.

24 Ὄχι ὅτι κυριεύομεν τὴν πίστιν σας, ἀλλὰ ὅτι εἴμεστε συνεργοὶ τῆς χαρᾶς σας, διατὶ στέκετε διαμέσου τῆς πίστεως.

Κεφ. β'.

1 Ἀποφάσισα εἰς τὸν λόγον μου τοῦτο, τὸ νὰ μὴν ἔλθω πάλιν μὲ λύπην εἰς ἐσᾶς.

2 Διατὶ ἂν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, ποῖος ἄλλος εἶναι ὁποῦ θέλει μὲ διαφράνει, παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ λυπᾶται ἀπὸ λόγου μου;

3 Καὶ ἔγραψα σᾶς τοῦτο αὐτό, διὰ νὰ μὴν ἔχω λύπην, ὅταν ἔλθω, ἀπ᾽ ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔπρεπε χαρὰ νὰ χαίρωμαι, πεποιθὼς διὰ ὅλους σας, ὅτι ἡ δική μου χαρὰ εἶναι ὅλων σας.

4 Διατὶ ἀπὸ πολλὴν θλῖψιν κ̀ στενοχωρίαν τῆς καρδίας ὁποῦ εἶχα σᾶς ἔγραψα, μὲ πολλὰ δάκρυα, ὄχι διὰ νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην ὁποῦ ἔχω τὴν πολλὴ περισσοτέρως εἰς ἐσᾶς.

5 Ἂν κανένας μὲ ἐλύπησε, δὲν ἐλύπησεν ἐμένα, ἀλλὰ ἐλύπησε κατὰ πόσον (διὰ νὰ μὴν τὸ βαρύνω) ὅλους σας.

6 Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν τοι-

τον ἡ παίδευσις αὕτη ὑπῆ ἴσχυσιν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τοῦ πολλοῦ.

7 Εἰς τόσον ὑπῆ τὸ ἐναντίον χαρίσεσθε μᾶλλον, καὶ τὸ κάμετε χάσιν, ἢ καὶ τὸ παρηγορήσητε, μήπως ἡ ἀπὸ τὸ περισσοτέρου λύπην ἐπιτροπὴ καταποθῇ.

8 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ βεβαιώσητε εἰς αὐτὴν ἀγάπην.

9 Καὶ διὰ τοῦτο ἔγραψα διὰ νὰ σᾶς δοκιμάσω, ἂν εἶστε εἰς ὅλα ὑπήκοοι.

10 Καὶ εἰκεῖνο ὑπῆ ἐσεῖς συγχωρεῖτε τίποτες, ἡ ἐγὼ (ἂν συγχωρῶ) διότι ἐγὼ ἐδὼ ἐχάρησα τίποτες, εἰκεῖνο ὑπῆ τὸ ἐχάρησα, διὰ λόγου σας τὸ ἐχάρησα, εἰς πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ μὴν ζημιωθῶμεν ἀπὸ τὸν Σατανᾶ.

11 Διατὶ γνωρίζομεν τὴν παγίδαν του.

12 Καὶ ὅταν ἐπῆγα εἰς τὴν Τρωάδα διὰ (νὰ κηρύξω) τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἔσυρε νὰ μοῦ ἀνοιχθῇ πόρτα ἐν Κυρίῳ, δὲν ἀναπαυσεν ἡ ψυχή μου, μὲ τὸ νὰ μὴν εὕρω τὸν Τίτον τὸν ἀδελφόν μου.

13 Ἀλλὰ ἀποχαιρετήσαντες αὐτοὺς ἐπῆγα εἰς τὴν Μακεδονίαν.

14 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ ὁπῦ μᾶς κάμνει νὰ νικοῦμεν καὶ νὰ θριαμβεύωμεν πάντοτε διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ, καὶ φανερόνει τὴν μυρωδίαν τῆς γνώσεώς του, διὰ μέσου μας εἰς κάθε τόπον.

15 Ὅτι ἐμεῖς ἤμεσεν ὀσμὴ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Θεὸν εἰς ἐκείνους ὁπῦ σώζονται, καὶ εἰς ἐκείνους ὁπῦ χάνονται.

16 Εἰς κάποιους ἤμεσεν μυρωδία θανάτου εἰς θάνατον· καὶ εἰς κάποιους μυρωδία ζωῆς εἰς ζωήν. καὶ εἰς τοῦτα τίς εἶναι ἱκανός;

17 Διατὶ δὲν ἤμεσεν ὡσὰν οἱ πολλοὶ, νὰ καπηλεύωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἐκ καθαρείτητος ὡσὰν ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁμιλοῦμεν εἰς τὸν Θεὸν, εἰς τὸν Χριστὸν λέγωμεν.

Κεφ. γ'. 3.

Ἀρχίζομεν πάλιν νὰ συνιστῶμεν τοὺς λόγους μας; ἢ χρειαζόμεσθεν (ὡσὰν χρειάζονται μερικοὶ) συστατικὰς ἐπιστολὰς εἰς ἐσᾶς, ἢ συστατικὰς ἀπ' ἐσᾶς;

2 Ἐσεῖς εἶστε ἡ ἐπιστολή μας γεγραμμένη εἰς τὰς καρδίας μας, γνωριζομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ἀπὸ ὅλους σᾶς ἀνθρώπους.

3 Ἐξὸν νὰ εἶστε φανερὸν, ὅτι εἶστεν ἐπιστολὴ Χριστοῦ ὑπηρετηθεῖσα ἀπὸ λόγου μας, γεγραμμένη ὄχι μὲ μελάνι, ἀλλὰ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὄχι εἰς πλάκας πετρίνας, ἀλλὰ εἰς πλάκας σάρκινες τῆς καρδίας.

4 Καὶ ἔχομεν τέτοιας λογῆς θαῤῥῶν εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

5 Ὄχι ὅτι ἤμεσεν δυνατὸ ἀπὸ λόγου μας, νὰ νοήσωμεν τίποτες, ὡσὰν ἀπὸ λόγου μας, ἀλλὰ ἡ δυνάμεσας εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

6 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἔκαμεν δυνατοὺς νὰ εἴμεσθε διάκονοι τῆς καινούργιας διαθήκης, ὄχι τοῦ γράμματος, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος. διατὶ τὸ γράμμα σκοτίζει, μὰ τὸ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Καὶ

7 Καὶ διὰ τοῦτο ἡ διακονία τοῦ θανάτου, ἐντετυπωμένη λιθοις ἐν γράμμασι τὸν λίθον εἰς πλάκας, ἐγένετο ἐν δόξῃ, εἰς τὸ μὴ δύνασθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀτενίσαι εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην,

8 Πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἔσται ἐν δόξῃ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος;

9 Διότι εἰ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἐγένετο ἐν δόξῃ, πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

10 Διότι καὶ οὐ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον τοῦτο ἐν τούτῳ τῷ μέρει, εἵνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης.

11 Διότι εἰ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ.

12 Ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα,

13 Καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου.

14 Ἀλλὰ ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται.

15 Ἀλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται Μωϋσῆς, κεῖται κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν.

16 Ἡνίκα δὲ ἐὰν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.

17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία.

18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος.

Κεφ. δ'.

1 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν·

2 Ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάνοντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Εἰ δὲ καὶ ἔστιν ἐσκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν ἐσκαλυμμένον·

4 Ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν τὸν λόγον, ἀλλὰ (κηρύσσομεν) τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν (ὄντα) Κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους διὰ τὸν Ἰησοῦν.

Ὁ Θε-

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁπῦ εἶπε νὰ λάμψῃ φῶς· ἀπὸ τὸ σκότος, ἐκεῖνος (εἶπε) ὁ ὁποῖος ἔλαμψεν εἰς τὰ καρδίας μας, εἰς τὴν φώτισιν τῆ γνώσεως τῆ δόξης τῦ Θεῦ, εἰς τὸ πρόσωπον τῦ Ἰησῦ χριστῦ.

7 Καὶ ἔχομεν τὸ θησαυρὸν ἐτοῦτον εἰς ἀγγεῖα πήλινα, διὰ νὰ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἡ ὑπερβολὴ τῆ δυνάμεως ἐτούτης, καὶ ἔχε ἀπὸ λόγημας.

8 Ἐσυλλας νὰ θλιβόμεσθεν εἰς πάντα (φανερῶς) ἀμὰ δὲν στενοχωρύμεσθε· ἠμεσθεν εἰς ἀπορείαν, ἀμὰ δὲν ἀπελπιζόμεσθεν.

9 Διωκόμεσθεν ἀμὰ δὲν ἀπολειπόμεσθεν, ῥιχόμεσθεν κάτω, ἀμὰ δὲν χαλνόμεσθε.

10 Πάντοτε φέρνομεν εἰς τὸ καρδίμας τὴν νέκρωσιν τῦ Κυρίε Ἰησῦ, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τῦ Ἰησῦ εἰς τὸ καρδίμας.

11 Διατὶ πάντοτε ἐμεῖς ἀπὸ ζῶμεν παραδιδόμεσθεν εἰς θάνατον διὰ τὸν Ἰησῦν, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τῦ Ἰησῦ, εἰς τὸ θνητόν μας κορμί.

12 Εἰς τόσον ὁπῦ ὁ θάνατος ἀσχολεῖται εἰς ἐμᾶς· ἀμὰ ἡ ζωὴ ἀσχολεῖται εἰς ἐσᾶς.

13 Καὶ ἐχομεν νὰ ἔχομεν τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆ πίστεως, καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ἐπίστευσα διὰ τοῦτο ἐλάλησα· καὶ ἐμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ λαλοῦμεν.

14 Ἐσυλλας νὰ ἐξεύρωμεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁπῦ ἀνάστησε τὸν Κύριον Ἰησῦν, θέλει ἀναστήσει καὶ ἐμᾶς διαμέσου τῦ Ἰησῦ, καὶ θέλει μᾶς παραστήσει μαζί μετᾶσέ.

15 Διατὶ ἰσια πλα πλὴ χαρίσματα τῦ πολλῶν εἰς τὴν δόξαν τῆ Θεῦ.

16 Διὰ τοῦτο δὲν δειλιάμομεν, ἀμὰ ἐὰν καὶ ὁ ἔξω ἄνθρωπός μας διαφθείρεται, ἀμὰ ὁ μέσα ξεμακαιτερχώνεται καθημέρεν.

17 Διατὶ τὸ φορτωτὸν καὶ ἐλαφρὰ θλίψις, μᾶς εἰτοιμάζει, αἰώνιον βάρος πολλὰ περισσοῦς δόξης.

18 Ἐσυλλας νὰ μὴν σταχαζόμεσθεν ἐμεῖς εἰς ἐκεῖνα ὁπῦ βλέπονται, ἀμὰ εἰς ἐκεῖνα ὁπῦ δὲν βλέπονται· διατὶ ἐκεῖνα ὁπῦ βλέπονται, εἶναι φορτωτά, ἀμὰ ἐκεῖνα ὁπῦ δὲν βλέπονται εἶναι αἰώνια.

Κεφ. ε'. 5.

Διατὶ ἠξεύρομεν ὅτι ἐὰν τὸ θνητόν μας σπίτι ἐτοῦτο τῆ κεγύσας χαλασθῇ, ἔχομεν οἰκοδομὴ ἀπὸ τὸν Θεὸν σπίτι ἀχερωπίητον, αἰώνιον εἰς τοὺς οὐρανούς.

2 Διατὶ εἰς τοῦτο (τὴν κεγύσαν) στενάζομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐνδυθῶμεν τὸ οὐρανόθεν μας κατοικητήριον.

3 Ἐὰν δηλαδὴ ἐνδυμένοι καὶ ὄχε γυμνοί.

4 Διότι ἐμεῖς ὁπῦ εἴμεσθεν εἰς τοῦτο τὴν κεγύσαν, ἀναστενάζομεν βαρυφορτωμένοι, εἰς τόσον ὁπῦ νὰ μὴν θέλομεν νὰ ἐκδυθοῦμεν, ἀμὰ νὰ ἐνδυθοῦμεν, διὰ νὰ καταπιωθῇ ἡ θνητότης ἀπὸ τὴ ζωῆ.

5 Καὶ ἐκεῖνος ὁπῦ μᾶς ἐκαμεν εἰς αὐτὸ ἐτοῦτο, εἶναι ὁ Θεὸς· ὁπῦ μᾶς ἔδωκε τ' ἀρραβῶνα τῦ πνεύματος.

6 Ἐχθροὶ λοιπὸν πάντοτε διὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἠδύνασθε ἔτι ὅσον χρόνον κατοικεῖμεν μέσα εἰς τὸ κορμί, ξενιτεύομεθα ἀπὸ τὸν Κύριον.

7 Διατὶ θεωροῦμεν μὲ πίστιν καὶ ὄχι μὲ ὄψιν.

8 Διὰ τοῦτο καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας χρόνον καὶ ὀλιγοψυχοῦμεν θεωροῦντες νὰ μισιόμεθα ἀπὸ τὸ κορμὶ, καὶ νὰ ἐκλεγώμεθα μὲ τὸν Κύριον.

9 Διὰ τοῦτο σπουδάζομεν, κἂν ἐκλεγόμεθα (εἰς τὸ κορμὶ) κἂν μισούμεθα (ἀπ' αὐτὸ,) νὰ εἴμεθα εὐάρεστοι εἰς τὸν Κύριον.

10 Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ φανερωθῶμεν ἡμεῖς ὅλοι ὁμοῦ εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ πάρῃ πᾶσα ἴνας, ἐκεῖνα ὁποῦ ἔπραξεν μὲ τὸ κορμὶ, κἂν τε καλὸν, κἂν τε κακόν.

11 Ἐξεύροντες λοιπὸν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καταπείθομεν ἄνθρωπους (εἰς τὴν πίστιν) καὶ ἐφανερώθηκαμεν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐλπίζω νὰ ἐφανερώθηκαμεν καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις σας.

12 Διατὶ πάλιν δὲν συνιστομεν τοὺς λόγους εἰς ἐσᾶς, ἀλλὰ σᾶς δίδομεν ἀφορμὴν καυχήματος διὰ λόγους, διὰ νὰ ἔχητε (καύχημα) εἰς ἐκείνους ὁποῦ καυχῶνται εἰς πρόσωπον, καὶ ὄχι εἰς καρδίαν.

13 Διατὶ κἂν τε ξεπαρμένοι εἴμεστε, διὰ τὸν Θεὸν εἴμεστε· κἂν τε εἴμεστε φρόνιμοι, διὰ τοὺς ὠφελειάσας εἴμεστε.

14 Διατὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μᾶς συσφίγγει.

15 Ὁποῦ ἐκείναμεν ὅτου, ὅτι διὰ ἴνας ἀπέθανε διὰ ὅλες, λοιπὸν ὅλοι ἀπέθανεν, καὶ διὰ ὅλες ἀπέθανεν ἴνας, διὰ νὰ μὴν ζοῦσι πλέον εἰς τὸν ἑαυτοὺς ἐκεῖνοι ὁποῦ ζοῦσιν, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ἀπέθανε καὶ ἀνεστήθη διὰ λόγους.

16 Εἰς τόσον ὁποῦ ἐμεῖς ἀπὸ τώρα καὶ ὁμπρὸς ἂς κρίνα δὲν γνωρίζομεν κατὰ σάρκα· ἂν καὶ κἂν ἐγνωρίσαμεν τὸν Χριστὸν κατὰ σάρκα, ἀλλὰ τώρα πλέον δὲν τὸν γνωρίζομεν.

17 Εἰς τόσον ὁποῦ ἐὰν εἶναι κανένας εἰς τὸν Χριστὸν, εἶναι καινύρια κτίσις. τὰ παλαιὰ ὑπέρασθε, νὰ ὁποῦ ἔγιναν ὅλα καινύρια.

18 Καὶ τὰ πάντα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁποῦ μᾶς ἐφιλίωσε μὲ τὸν λόγον, διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁποῦ μᾶς ἔδωσε τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ φιλιάσεως.

19 Ὅτι ὁ Θεὸς ἦτον ὁποῦ ἐφιλίωσεν τὸν κόσμον μὲ τὸν λόγον εἰς τὸν Χριστὸν, μὴ λογαριάζοντας τὰ σφάλματά τους· καὶ ἔβαλεν εἰς ἐμᾶς τὸν λόγον τῆς φιλιάσεως.

20 Διὰ τὸν Χριστὸν λοιπὸν ἐμεῖς ὡσὰν πρέσβεις ἐκείνου ~~φέρομεν παράκλησιν~~· ὡσὰν ὁποῦ παρακαλεῖ ὁ Θεὸς διαμέσου μας· καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν διὰ ὄνομα Χριστοῦ, φιλιωθῆτε μὲ τὸν Θεόν.

21 Διατὶ ὁ Θεὸς ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν ἐγνώρισεν ἁμαρτίαν, τὸν ἔκαμεν ἁμαρτίαν, διὰ λόγους, διὰ νὰ γενῶμεν ἐμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτὸν.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑΙ ἐχοῦσας νὰ συνεργοῦμεν μετ' αὐτὸν, παρακαλοῦμεν νὰ μὴν δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δίκαιος.

2 (Δι-

2 (Διατὶ λέγει, εἰς ἔμε μᾶς, ἀλλὰ σενοχωρᾶσθε εἰς τὰ σπλάγχνα σας.)

12 Τὼ ὁμοίαν ἀνταμοιβὴν (λέγω ὡσὰν παιδίαμε σᾶς) λέγω πλατυνθῆτε κ᾽ ἐσεῖς.

14 Καὶ μὴν συμβῆτε εἰς ἕνα ζυγὸν μὲ ἀπίστους· διατὶ ποία μετοχὴ ἔχει ἡ δικαιοσύνη κ᾽ ἡ ἀνομία; κ᾽ ποῖον ἔσμιξιν ἔχει τὸ φῶς μὲ τὸ σκοτάδι;

15 Καὶ ποία συμφωνία ἔχει ὁ Χριστὸς μὲ τὸν Βελίαρ; ἢ τί μερτικὸν ἔχει ὁ πιστὸς μὲ τὸν ἄπιστον;

16 Καὶ ποῖαν συμφωνίαν ἔχει ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ εἴδωλα; διατὶ ἐσεῖς εἶστε ναὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωντανοῦ· καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς, ὅτι θέλω κατοικήσῃ μέσα εἰς αὐτοὺς, κ᾽ θέλω περιπατήσῃ μέσα εἰς αὐτοὺς· κ᾽ θέλω εἶσαι Θεός τες, κ᾽ αὐτὲ θέλουσιν εἶσαι λαός μου.

17 Διὰ τοῦτο ἐξάπου ἀπὸ μέσουτως, κ᾽ χωρίσθε, λέγει Κύριος· κ᾽ ἀκάθαρτον μὴν ἀγγίζετε, κ᾽ ἐγὼ θέλω σᾶς δεχθῶ.

18 Καὶ θέλω εἶσαι πατέρας σας, κ᾽ ἐσεῖς θέλετε μοῦ εἶσαι υἱοὶ κ᾽ θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Κεφ. Ζ'. 1.

Ἔχοντες λοιπὸν, ἀγαπητοὶ, αὐτὰ τὰ ὑποσχέσιματα, ἂς καθαρίσωμεν τὸν ἑαυτόν μας ἀπὸ κάθε λογῆς μολυσμὸν τῆς σάρκας κ᾽ τοῦ πνεύματος, τελειόνοντες ἁγιωσύνη μὲ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

2 Δεχθῆτε μᾶς· κανένα δὲν ἀδικήσαμεν, κανένα δὲν ἐπλειονεκτήσαμεν.

3 Δὲν τὸ λέγω διὰ κατάκρισίν σας· διατὶ φθάνει,

τι εἰς ἡ καρδίαις μας εἶσαι, εἰς τὸ νὰ συναποθάνωμεν καὶ νὰ συζήσωμεν.

4 Πολλὴν παῤῥησίαν ἔχω εἰς ἐσᾶς· πολλὴν καύχησιν ἔχω διὰ λόγους· ἐγεμίσθην παρηγορίαν· εἰς ὅλας ἡ θλίψεις μας ἡ χαρά με περισσεύει παρακάτω.

5 Διατὶ ὅταν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, καμίαν ἀνάπαυσιν δὲν ἔσχε τὸ κορμί μας, ἀλλὰ εἰς κάθε θλῖψιν ἐθλιβόμεσαν· ἔξω μάχαις, ἀπὸ μέσα φόβοι.

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁπὸ παρηγορᾷ τοὺς ταπεινοὺς, ἐκεῖνος μᾶς ἐπαρηγόρησεν μὲ ἡ ἔρχομόν τοῦ Τίτου.

7 Καὶ ὄχι μόνον διὰ ἡ ἔρχομόν του, ἀλλὰ καὶ διὰ ἡ παρηγορίαν ὁπὲ ἐπαρηγορήθη εἰς ἐσᾶς, λέγοντάς μας ἡ πολλοὶ σας πόθον, τὰ κλάματά σας, τὴν ζηλίαν ὁπὲ ἔχετε δι' ἐμὲ λόγου μου, εἰς τόσον ὁπὲ ἐχάρηκα περισσότερον.

8 Ὅτι ἂν κ' ἐγὼ νὰ σᾶς ἐλύπησα εἰς τὴν ἐπιστολήν, δὲν μετανοῶ, ἂν κ' ἐμετανόουν (ἐφοβήθην) διατὶ βλέπω ὅτι ἐκείνη ἡ ἐπιστολὴ, ἂν κ' ἐγὼ κ' διὰ τὴν ὥραν σᾶς ἐλύπησεν.

9 Τώρα χαίρομαι, ὄχι ὅτι ἐλυπηθήκετε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπηθήκετε εἰς μετάνοιαν· διατὶ ἐλυπηθήκετε κ' Θεὸν, διὰ νὰ μὴν ζημιωθῆτε ὁπὸ λόγου μας εἰς κανένα φρόνημα.

10 Διατὶ ἡ κ' Θεὸν λύπη κάμνει μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ὁπὲ πλέον δὲν μετανοιόνει, ἀμὴ ἡ λύπη τοῦ κόσμου κάμνει θάνατον.

11 Διατὶ νὰ αὐτὸ τοῦτο, τὸ νὰ λυπηθῆτε ἐσεῖς κ' Θεὸν, πόσην σπουδὴν ἔκαμεν εἰς ἐσᾶς, κ' ἀπολογίαν, κ' ὀργὴν ἐαυτοῦ τοῦ κακοῦ, κ' φόβον κ' ἐπιπόθησιν, κ' ζῆλον, κ' ἐκδίκησιν; ὅλως δὲ ὅλα ἀπεδείξατε τοῦ λόγους πῶς εἶστε καθαροὶ εἰς (τοῦτο) τὸ πρᾶγμα.

12 Λοιπὸν ἂν κ' ἔγραψα κ' σᾶς ἔγραψα, δὲν σᾶς ἔγραψα διὰ ἐκεῖνον ὁπὲ ἀδίκησεν, οὐδὲ διὰ ἐκεῖνον ὁπὲ ἀδικήθη· ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ ἡ σπουδή μας εἰς ἐσᾶς, ἡ ὁποία (ἔχομεν) διὰ λόγους ὁμπρός σὲ εἰς ἡ Θεόν.

13 Διὰ τοῦτο ἐπαρηγορήθημεν εἰς τὴν παρηγορίαν μας. κ' περισσότερον ἐχάρηκαμεν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Τίτου, ὁπὲ ἀναπαύθη τὸ πνεῦμα του ὁπὸ ὅλες σας.

14 Ὅτι ἂν ἐκαυχήθηκε τίποτες εἰς αὐτὸν διὰ λόγους σᾶς ἐν ἐντροπιάσθηκα, ἀλλὰ καθὼς σᾶς ἐλαλήσαμεν ὅλα ἀληθεια, ἔτζι κ' ἡ καύχησίς μας ὁπὲ ἦτον εἰς ἡ Τίτον, ἔγινεν ἀλήθεια.

15 Καὶ ἡ ὕπαλλαγήτε του περισσότερη εἰς ἐσᾶς, ἀναθυμοῦντας, πῶς ἡ ὑπεδέχθηκετε μὲ φόβον κ' τρόμον.

16 Χαίρομαι λοιπὸν, ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα ἔχω θάῤῥος εἰς ἐσᾶς.

Κεφ. η. 8.

ΚΑΙ' φιλοτιμοῦμαι σᾶς ἀδελφοὶ, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ὁπὲ ἐδόθη εἰς ἡ ἐκκλησίαις ἡ Μακεδονίας.

2 Ὅτι μὲ πολλὴν δοκιμὴν ἡ θλίψεως ἡ περισσότης χαρᾶς κ' ἡ βαθεῖαις πτωχεία, ἐπερίσσευσεν εἰς ἡ πλοῦτον ἡ ἁπλότητός της. 3 Ὅ-

3 Ὅτι ἐκεῖνοι καὶ ἃ δύνα-
μαι τοῦτο καὶ ἐγὼ τὸ μαρτυρῶ)
καὶ παρακαλῶ ἀπὸ τοῦ δύνα-
μαι τοῦτο ἐλθεῖν ἀντωφελήσει
εἰς ὑμᾶς τὸ ἔργον.

4 Παρακεκλημένος μὲ
πολλὴν παρρησίαν, νὰ ἀπ-
χθῶμεν ἐμεῖς τοῦ χάσειν καὶ
τοῦ ἐμεῖναι ἀπ' ἐκείνους ὁπὸ
ἐλπίζω ἀπ' ἐκείνους εἰς σᾶς
ἀγάπας.

5 Καὶ δὲν ἐκαμάν (μονα-
χὰ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλὰ
ἐκεῖνοι ἔδωκαν πρῶτον τὰ λό-
γιάς εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς ἐ-
μᾶς μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

6 Εἰς τόσον ὁπὸ ἐπαρακα-
λέσαμεν ἐμεῖς τὸν Τίτον, καθὼς
ἄρχισε πρωτήτερα, ἔτζι καὶ νὰ
τελειώσῃ εἰς ἐσᾶς καὶ τοῦτο
ἐτοῦτο χάρι.

7 Ἀλλὰ καθὼς εἰς κάθε
πρᾶγμα περισσεύετε εἰς τὴν
πίστιν, καὶ εἰς λόγον καὶ εἰς τὴν
γνῶσιν, καὶ εἰς κάθε σπουδὴν,
καὶ εἰς τὴν ἀγάπην ὁπὸ εἶναι
δοσμένη εἰς σᾶς ἐσᾶς εἰς τοῦτο
νὰ περισσεύσετε καὶ εἰς τοῦ-
τὸν τὸν χάριν.

8 Ἐγὼ δὲν λέγω ἐτοῦτο πρα-
γματεύοντας, ἀλλὰ μὲ τὴν σπου-
δὴν τῶν ἄλλων, δοκιμάζοντας
καὶ μὲ τὸ γνήσιον τῆς ἀγά-
πησας.

9 Διατὶ γνωρίζετε τὴν χάρι
τοῦ Κυρίημας Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ὅτι ὅλας πλούσιος διὰ
λόγησας ἐπάχθησεν, διὰ νὰ
πτωχύσῃ ἐσᾶς μὲ τὴν πτω-
χειάν ἐκείνου.

10 Καὶ συμβουλεύω εἰς
ἐτοῦτο· διατὶ τοῦτο ἔτζι) ὠφέλι-
μον εἰς ἐσᾶς· οἱ ὁποῖοι ἀπὸ
πέρυσι ἐπροφχάσατε ὄχι μό-
νον τὸ νὰ κάμετε, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ
θελήσετε.

11 Καὶ τώρα ἐπλειώσετε
καὶ τὸ νὰ κάμετε (τὸ θέλημα)
διὰ νὰ εἶναι καὶ ἡ πλειότης τῆ
ἔργω καθὼς ἔμειναν ὁπὸ ἔχετε
καθὼς ἔχουν ἡ θέλημα τῆ
πλήσιος.

12 Διατὶ ἐὰν εἶναι ἡ θέλη-
μα, πάντα ἴνας ἔτζι) δεκτὸν δι-
καίως (δίδοντας) κατ' ἐκεῖνο ὁ-
πὸ ἔχει ὅσον δύνεται, καὶ ὄχι
καθὼς δὲν ἔχει.

13 Διατὶ (ἐτοῦτο λέγω) ὄχι
διὰ νὰ ἔτζι) θλῖψις εἰς ἄλλους, καὶ
εἰς ἰσᾶς θλῖψις, ἀλλὰ νὰ ἔτζι
ἰσότης, εἰς τοῦτον τὸ καιρὸν τὸ
περίσσευμα τὸ ἰδικόνας, εἰς
ἀναπλήρωσι τὸ ὑστερεῖς ἐκεί-
νων.

14 Καὶ τὸ περίσσευμα ἐκεί-
νων εἰς ἀναπλήρωσι τὸ λείψε-
μον τὸ ἰδικόνας, διὰ νὰ γένῃ
ἰσότης.

15 Καθὼς ἔτζι) γεγραμμένον
ἐκεῖνος ὁπὸ (ἐμάζεψε) τὸ
πολὺ (μέτα) δὲν ἐπερίσσευσε τί τυ-
τις περισσότερον (ἀπὸ τὸ μέ-
τρον) καὶ ἐκεῖνος ὁπὸ ἐμά-
ζεψε τὸ ὀλίγον. δὲν ἐστέρησε
ὀλιγώτερον (ἀπὸ τὸ μέτρον ὁ-
πὸ ἐχρειάζοντον.)

16 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ ὁπὸ
δίδῃ τὴν αὐτὴν σπουδὴν διὰ
λόγησας εἰς τὴν καρδίαν τοῦ
Τίτου.

17 Ὅτι τὴν μὲν παράκλη-
σιν ἐδέχθη, καὶ ὅπως σπου-
δαιότερος μὲ τὸ ἴδιόν του θέλημα
ἐβγῆκε καὶ ἦλθε εἰς ἐσᾶς.

18 Καὶ ἐπέμψαμεν μαζὶ ὁμῶ
μὲ αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, τοῦ ὁ-
ποίου ὁ ἔπαινος ἔτζι) εἰς τὸ ἐ-
ναγγέλιον διαμέσου ὅλων τῶν
ἐκκλησιῶν.

19 Καὶ ὄχι μόνον (ἐτοῦτο)
ἀλλὰ καὶ ἐχειροτονήθη ἀπὸ τὰς
ἐκκλησίαις, νὰ μισέψῃ μαζὶ ὁμῶ
μὲ

μᾶλ' ἡμᾶς, μὲ τὴν χάρη τὴν τίμιον ὅπου διακενεύει ὁ λόγημας εἰς τὸ δέξθη αὐτὴ τὴ Κυρίε, ἢ (νὰ ὑπομηδῶμεν) εἰς τὴ φοβερισμένα.

20 Φθάνοντες τοῦτο μάπως ἢ κανένας μᾶς κατηγορήσῃ εἰς τοῦτο τὸ φειδόμενον (τ' ἀληθεμένα) ὅπου ὑπομένει ἀπὸ λόγημας

21 Φερτίζοντες ἐκεῖνα ὅπου ἔῃ κλαι, ὄχι μόνον ὁμοιάζει εἰς τ' Κύριε, ἀλλὰ ἢ ὁμοιάζει εἰς τοῦ ἀθρώπου.

22 Καὶ μηδὲ μὲ αὐτὸν ἢ πέμψαμεν τ' ἀδελφόμες, τ' ὁποῖον τ' ἐδοκιμάσαμεν πολλαῖς φοραῖς εἰς πολλὰ φοβήματα, ἢ τ' δυνάκαμεν φοβοῦμαι, ἢ τῶρα ἔῃ πολλὰ σπουδαιότερον διὰ τὸ πολὺ θάρρος ὁποῦ ἴχε εἰς ἐσᾶς.

23 Καὶ διὰ τ' Τίτον, εἶναι συντρόφεμα, ἢ εἰ λοιπόμες ἀδελφοὶ ἔῃ) δόξολοι τῆ ἐκκλησιῶν, ἢ δόξα Χριστῦ.

24 Τὴν ὑπόδειξιν λοιπὸν τ' ἀγάπησας, ἢ τ' καυχήσεμας, διὰ λόγησιν, εἰς αὐτοὺς νὰ τὴν δείξετε ἐμπρεσθεν εἰς τ' ἐκκλησίας.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ διὰ τ' διακονίαν ὁποῦ γίνεται διὰ τοὺς ἁγίους περισσόμη ἔῃ) τὸ νὰ σᾶς γράφω.

2 Διατὶ ἠξεύρω τ' προθυμίαν σας, τ' ὁποῖαν καυχῶμαι διὰ λόγησιν εἰς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα ἔῃ) ἑτοιμασμένη ἀπὸ πέρυσι· ἢ ὁ ἐδικός σας ζῆλος ἐξεσήκωσε πολλούς.

3 Καὶ ἔπεμψα (ἐτούτους) τοὺς ἀδελφούς, διὰ νὰ μὴν δὲν κατεφθῆ εἰς τοῦτο τὸ μέρος τὸ καυχήμα μας, ὅτι ἔῃ) διὰ λόγησας, διὰ νὰ εἶστε ἑτοιμασμένοι, καθὼς ἐλέγατε.

4 Μήπως ἔλθουσι μετ' ἐμᾶς Μακεδόνες ἢ σας εὕρουν ἀέτοιμους, ἐντρεπόμεθα ἐμεῖς (διὰ νὰ μὴν εἴπωμεν ἐσεῖς) εἰς τοῦτο τὸ φρόνημα τ' καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐλογιάσα νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀδελφοὺς νὰ ἔλθουν πρωτήτερα εἰς ἐσᾶς, ἢ νὰ προετοιμάσουν τελείως τὴν ἐλογιασμένην ὅπου ἐπρεπετεύθη, νὰ ἔῃ) ἑτοιμη. ἔτζι ὡσὰν ἐλογία, ἢ ὄχι ὡσὰν πλεονεξία.

6 Καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ κλίνων ὀλίγα ὀλίγα ἢ θέλει θερίσῃ ἢ ὁ κλίνων πλούσια, πλούσια θερίσῃ ἢ πλούσια.

7 Ἕκαστος ἔννα καθὼς προαιρεῖται εἰς τ' καρδίαν του (ἂς δίδῃ) ὄχι μὲ λύπην, ἢ στενοκῶς· διατὶ ὁ Θεὸς ἀγαπᾶ ἱλαρὸν δότην.

8 Καὶ ὁ Θεὸς ἔῃ) δυνατὸς νὰ σᾶς χαρίσῃ νὰ πλουτήσητε εἰς ὅλα, διὰ νὰ ἔχετε πάντοτε εἰς κάθε πρᾶγμα, κάθε λοιπὸν αὐτάρκειαν, νὰ περισσεύητε εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν.

9 Καθὼς ἔῃ) γεγραμμένον, ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πτωχούς· ἢ δικαιοσύνη του μένει εἰς τ' αἰῶνα.

10 Καὶ ὁποῦνες ἐσᾶ προξενάει σπόρμα εἰς τὸ σπόριμον, ἢ ψωμὶ εἰς φαγητόν, ἄμποτε νὰ πληθύνῃ ἢ νὰ πληθύνῃ τοὺς καρποὺς τ' δικαιοσύνης σας·

11 Εἰς κάθε πρᾶγμα νὰ πλουτῆτε, εἰς κάθε λόγος ἁπλότητα, ἢ ὁποῦ κάμνει διὰ μεσάνης δυχαριστίαν εἰς τ' Θεόν.

12 Ὅτι

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς ὑπη-
ρεσίας ἐτούτης, ὂ μόνον ἀνα-
πληρώνει τὴν χρείαν τῶν ἁγίων,
ἀλλὰ καὶ περισσεύει μὲ τὴν εὐχα-
ριστίαν ὁποῦ κάμνουν οἱ πολλοὶ
εἰς τὸν Θεὸν, διαμέσου τῆς δοκιμῆς
τῆς ὑπηρεσίας ἐτούτης.
13 Δοξάζοντες τὸν Θεὸν εἰς
τὴν ὑποταγὴν τῆς ὁμολογίας σας
(ὁποῦ ἔχετε) εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν ἁπλότητα τῆς
κοινωνίας (ὁποῦ ἔχετε) εἰς αὐ-
τοὺς καὶ εἰς ὅλους.
14 Καὶ εἰς τὴν προσευχήν τους
ὁποῦ κάμνουν διὰ λόγου σας ἀγα-
πῶντάς σας πολλὰ, διὰ τὴν ὑ-
περβολικὴν χάριν τοῦ Θεοῦ (ὁ-
ποῦ εἶναι) εἰς ἐσᾶς.
15 Καὶ δόξαν νὰ ἔχῃ ὁ Θεὸς
εἰς τὴν δωρεάν του τὴν ἀδιήγητον.

Κεφ. ί. 10

Καὶ αὐτὸς ἐγὼ ὁ Παῦλος
σᾶς παρακαλῶ διὰ τὴν
πραότητα καὶ ἡμερότητα τοῦ
Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγὼ ὄντας
παρὼν, εἶμαι ταπεινὸς εἰς ἐ-
σᾶς, καὶ ὄντας ἀπὼν ἔχω θάρ-
ῥος εἰς ἐσᾶς.
2 Καὶ παρακαλῶ σας ἔτζι
κάμετε, νὰ μὴν χρειασθῇ ὅταν
θέλω εἶμαι παρὼν, τὸ θάῤῥος
ὁποῦ ἐγὼ λογιάζω νὰ ἔχω εἰς
κάποιους, ὁποῦ μᾶς λογαριά-
ζουν πῶς περιπατοῦμεν κατὰ σάρ-
κα.
3 Διατὶ (ἂν καλὰ) καὶ περι-
πατοῦμεν εἰς σάρκα, δὲν στρα-
τευόμεσθεν κατὰ τὴν σάρκα.
4 Διατὶ τὰ ἅρματα τῆς στρα-
τείας μας, δὲν εἶναι σαρκικὰ, ἀλ-
λὰ εἶναι δυνατὰ μὲ τὸν Θεὸν, εἰς
χαλασμὸν τῶν κάστρων.
5 Χαλῶντες τοὺς λογισμοὺς καὶ
κάθε λογῆς ὕψωμα ὁποῦ ὑψώ-
νεται ἐναντίον τῆς γνώσεως τοῦ
Θεοῦ, καὶ σύροντες αἰχμάλωτον
κάθε νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν
τοῦ Χριστοῦ.
6 Καὶ εἴμεσθεν ἕτοιμοι νὰ
ἐκδικήσωμεν κάθε λογῆς παρα-
κοὴν, ὅταν τελειωθῇ ἡ ὑπα-
κοή σας.
7 Τὰ (φαινόμενα) κατὰ πρό-
σωπον βλέπετε; ἐὰν κανένας
ἔχῃ θάῤῥος εἰς τοῦ λόγου του, νὰ
εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἂς λογαριάζῃ
τοῦτο πάλιν ἀπὸ λόγου του, ὅτι
καθὼς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἔτ-
ζι καὶ ἐμεῖς εἴμεσθε τοῦ Χριστοῦ.
8 Διατὶ ἐὰν καὶ καυχηθῶ πό-
ποτες περισσότερον διὰ τὴν ἐξου-
σίαν μας, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωκεν
ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ὄ-
χι εἰς χαλασμόν σας, δὲν θέ-
λω ἐντραπῇ.
9 Διὰ νὰ μὴν φανῶ πῶς
σᾶς φοβίζω μὲ τὲς ἐπιστολαῖς.
10 Ὅτι λέγει κάποιος διὰ
λόγου μου αἱ ἐπιστολαῖς μου νὰ εἶναι
βαρεῖαις καὶ δυναταῖς, ἀμὴ ἡ
παρουσία τοῦ σώματός μου νὰ εἶναι
ἀδυνατισμένη, καὶ ὁ λόγος εἶναι κα-
ταφρονημένος καὶ ἀδιαποτίμη-
ος.
11 Ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος
(ὁποῦ λέγει ἐτοῦτα διὰ λόγου μου)
ἂς λογαριάζῃ ἐτοῦτο, πῶς ὁ τι
λογῆς εἴμεσθε μὲ τὸν λόγον εἰς τὲς
ἐπιστολαῖς ἀπόντες, τέτοιας λο-
γῆς εἴμεσθε, καὶ παρόντες μὲ τὸ
ἔργον.
12 Διατὶ δὲν ἀποκοτοῦμεν ἐ-
μεῖς νὰ συγκριθοῦμεν ἢ νὰ
συγκρίνωμεν τοῦ λόγου μας μὲ
κάποιους, ὁποῦ συστένουσι τοῦ λό-
γου τους, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἔχοντες νὰ
μετροῦσι τοῦ λόγου τους ἀπατοί τους,
καὶ νὰ συγκρίνουσι τοῦ λόγου τους
μὲ τὸν ἑαυτόν τους, δὲν γρικοῦσι.
13 Ἀμὴ ἐμεῖς δὲν θέλομεν
καυχηθῆ ἄμετρα, ἀλλὰ κατὰ τὸ
μέτρον τοῦ κανόνος, τοῦ ὁποίου
μέ-

μίζει μᾶς ὁ μείρασιν ὁ Θεὸς, νὰ ἐλθεῖτε ἢ ἄλλον εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον δὲν τὸ εὐηγρέσατε, καλὰ ἠθέλατε ἢ ὑπομένει.

14 Διατὶ δὲ ξαπλώνουν τὰ λόγιαμας φρονιότερα (ὅπου ἢ ἀρέσθειαν) λέγοντες πῶς ἐ φθάσαμεν ἕως εἰς ἐσᾶς, μὰ φθάνοντες, διατὶ κ᾽ ἕως εἰς ἐπᾶς ἐφθάσαμεν, μὰ τ᾽ εὐαγγέλιον τῦ Χριςῦ.

15 Δὲν καυχώμαςε εἰς τὰ ἄμετρα, εἰς τῦ κόπους τῦ ἄλλων, μᾶλλα ἔχοντες ἀϊμὴν εὐέρμηνίας τ᾽ πίςεώσας νὰ μεγαλώνουν κ᾽ ἐμᾶς εἰς ἐσᾶς φρονιότερα κ᾽ τ᾽ κανόναμας.

16 Νὰ εὐαγγελίσωμε κ᾽ εἰς τ᾽ χώρες ὁπᾶ ἔν᾽ ἀφεπάνω ἀπὸ σᾶς, κ᾽ ὄχι νὰ καυχηθῶ εἰς ἄλλα κανόνα. διὰ ἐκεῖνα ὁπᾶ ἔτοιμάσθησαν (εἶπ᾽ ἄλλον)

17 Ἐκεῖνος ὁπᾶ καυχᾶται, ἂς καυχᾶται εἰς Κύριο.

18 Διατὶ ὄχι ἐκεῖνος ὁπᾶ συςήνει τὸ λόγιατε ἔν᾽ δίκιο, ἀλλὰ ἐκεῖνον ὁπᾶ συςήνει ὁ Κύριος.

Κορ. ιά. 11.

ΜΠοτες νὰ ὑπομένετε ὁ λόγος τ᾽ ἀφροσυνίαμας, ἀλλὰ κ᾽ μὲ ὑπομένετε.

2 Διατὶ σᾶς ἀγαπῶ φρονιότερα, ἀγάπιν κ᾽ Θεοῦ· διατὶ σᾶς ἁρμόσα μὲ ἕνα ἄνδρα, νὰ σᾶς φανερώσω εἰς τ᾽ Χριςὸν, ὡσὰν παρθένον καθαρὴν.

3 Καὶ φοβοῦμαι μήπως, καθὼς ὁ ὄφις ἐξεπάτησε τ᾽ Εὔαν μὲ τ᾽ πανουργίαν τ᾽ ἔτσι φθαρθοῦν τὰ νοήματά σας ἀπὸ τὴν ἁπλότητα, ὁπᾶ πρέπει νὰ ἔχετε εἰς τ᾽ Χριςόν.

4 Διατὶ ἂν ἐκεῖνος ὁπᾶ ἔρχεται εἰς ἐσᾶς κηρύπει ἄλλον Ἰησοῦν, τ᾽ ὁποῖον ἐμεῖς δὲν τ᾽ ἐκηρύξαμεν, ἢ λαμβάνετε ἄλλο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἐλάβατε, ἢ ἄλλον εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἐδεχθήκατε, καλὰ ἠθέλατε τ᾽ ὑπομένει.

5 Διατὶ λογιάζω νὰ μὴν εἶμαι ἐλλειπὴς τίποτες ἀπὸ τοὺς ὑποστόλους τοῦ πολλὰ μεγάλους.

6 Καὶ ἂν εἶμαι ἰδιώτης εἰς τ᾽ λόγον, δὲν (εἶμαι ἰδιώτης) εἰς τὴν γνῶσιν· ἀλλὰ ἐφανερώθημεν ὅλως ὅλα εἰς κάθε πρᾶγμα εἰς ἐσᾶς.

7 Ἢ ἔκαμα ἁμαρτίαν, ταπεινώνοντας τ᾽ λόγιαμου διὰ νὰ ὑψωθῆτε ἐσεῖς; ὅτι χάρισμα σᾶς εὐαγγέλισα τὸ εὐαγγέλιον τῦ Θεοῦ;

8 Ἄλλους ἐκκλησίας ἐκέρδισα πέρνοντας πληρωμὴν διὰ διακονίαν ἐσᾶς·

9 Καὶ ὅντας παρὰ ἐσᾶς κ᾽ ἐστερήθηκα τῦ ἀναγκαίου, ὅμως δὲν ἐπαραβάρεσα κανένα· διατὶ τ᾽ χρείαμας τ᾽ ἀναπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ὁπᾶ ἤλθαν ἀπὸ τ᾽ Μακεδονίαν, κ᾽ εἰς κάθε πρᾶγμα ἐφυλάχθηκα νὰ μὴν σᾶς βαρέσω, κ᾽ θέλα φυλαχθῶ.

10 Ἡ ἀλήθεια τῦ Χριςῦ ἔν᾽ εἰς ἐμένα, ὅτι ἡ καύχησις ἀτὰ τὴν δὲν θέλει φραχθῆ εἰς ἐμένα, εἰς τὰ μέρη τ᾽ Ἀχαΐας.

11 Διατὶ; (τὰ χα) ὅτι δὲν σᾶς ἀγαπῶ; ὁ Θεὸς τὸ ξέρει.

12 Ἀμὰ ἐκεῖνο ὁπᾶ κάμνω, κ᾽ ἀκόμα θέλω τὸ κάμει, διὰ νὰ κόψω τ᾽ ἀφορμὴν ἐκεῖνα ὁπᾶ θέλουν ἀφορμήν, διὰ νὰ θρεθοῦν, εἰς ἐκεῖνο ὁπᾶ καυχῶνται, καθὼς εἴμαςε κ᾽ ἐμεῖς.

13 Διατὶ οἱ τέτοιοι λογῆς ψεύτικοι τολεῖ ἔν᾽ ἐργάται δόλιοι κ᾽ μετασχηματίζονται εἰς ἀποστόλους τῦ Χριςῦ.

14 Καὶ δὲ ἔν᾽ θαυμαςὸν· διατὶ κ᾽ αὐτὸς ὁ Σατανᾶς μετα-

ἀκαρώνιν

6 Ν᾽ ὅλου

8 παφνωνίας ὀψώνιον, τ᾽ στηρέσιον.

μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ μικρόν τι καυχήσωμαι.

17 Ὃ λαλῶ οὐ κατὰ Κύριον λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τοῦ καυχήματος·

18 ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι.

19 ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες.

20 ἀνέχεσθε γάρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει.

21 κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν· ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ.

22 Ἑβραῖοί εἰσι; κἀγώ. Ἰσραηλῖταί εἰσι; κἀγώ. Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; κἀγώ.

23 διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις.

24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσεράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον.

25 Τρὶς ἐραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐνανάγησα, νύχθημερὸν ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα·

26 ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις·

27 κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι·

28 χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ ἐπίστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;

30 Εἰ καύχημα δεῖ καυχᾶσθαι, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι.

31 Ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμασκηνῶν, θέλων με πιάσαι·

33 καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

πᾶ ἦτον διαμέσα τῦ τείχες, κ᾽ ἔφυγα ἔξω ἀπὸ τὰ χερέατε.

Κεφ. ιϛ'. 12.

ΝΑ᾽ καυχᾶμαι λοιπὸν δὲν μὲ ὠφελᾶ· διατὶ θέλω ἔλθη εἰς ὀπτασίας κ᾽ ἀποκαλύψεις Κυρίε.

2 Ἠξέρω ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ, ὁπᾶ ἁρπάχθη ἕως τρίτε ἐρανᾶ ὁ τοιᾶτος· ωρτόπαρ ἀποδικατέσσαρις χρόνως (κ᾽ ἄντε εἰς τὸ κορμὶ ἦτον δὲν ἠξέρω, κ᾽ ἄντε ἔξω ἀπὸ τὸ κορμὶ, δὲν ἠξέρω· ὁ Θεὸς τὸ ἠξέρει.)

3 Καὶ ἠξέρω τὸ τοιᾶτον ἄνθρωπον (κ᾽ ἄντε εἰς τὸ κορμὶ (ἔχοντε) κ᾽ ἄντε ἔξω ἀπὸ τὸ κορμὶ, δὲν ἠξέρω, ὁ Θεὸς τὸ ἠξέρει.)

4 Ὅτι ἁρπάχθη εἰς τ᾽ παράδεισον, κ᾽ ἄκεσεν λόγια ὁπᾶ δὲν ἠμπορᾶν νὰ λαληθοῦν, τὰ ὁποῖα δὲν ἔξω δυνατὸν νὰ τὰ εἰπῆ ἄνθρωπος.

5 Διὰ τ᾽ τοιᾶτον ἄνθρωπον θέλω καυχηθῆ, ἀμὰ διὰ λόγκμε δὲν θέλω καυχηθῆ, παρὰ εἰς τ᾽ ἀδυνάτισμε.

6 Διατὶ ἐὰν θελήσω νὰ καυχηθῶ, δὲν θέλω εἶσαι ἄφρων· διατὶ θέλω εἰπεῖ ἀλήθεια, ἀμὰ φυλάττομαι (ἀπὸ τύτκς τῦ λόγκς) μήπως κ᾽ κάνεις λογιάσῃ διὰ λόγκμε (πῶς εἶμαι) τίποτε ἔξω ἀπ᾽ ἐκεῖνο ὁπᾶ μὲ βλέπει, ἢ ἀκέει ἀπὸ λόγκμε.

7 Καὶ διὰ νὰ μὴν παρὰ ὑψώνωμαι, διὰ τ᾽ ὑπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων, μᾶ ἐδόθη ἀγκαντρίδι εἰς τὴν σάρκα, ἄγγελος τῦ Σατᾶν, διὰ νὰ μὲ κτυπᾶ, νὰ μὴν παρὰ ὑψώνωμαι.

8 Διὰ ἐτῦτο τρεῖς φορὲς ἐπαρακάλεσα τ᾽ Κύριον, σιὰ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ᾽ ἐμένα.

9 Καὶ μᾶ εἶπε, σύνεστε ἡ χάρις μκ· διατὶ ἡ δυνάμις μκ τελειᾶται ἐν ἀδυνασίᾳ· πολλᾶ μᾶλλον χαρᾶς λοιπὸν θέλω καυχηθῆ εἰς τ᾽ ἀδυνασίας μκ, σιὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς ἐμένα ἡ δυνάμις τῦ Χριστῦ.

10 Διὰ τῦτο θυμαύομαι εἰς τ᾽ ἀδυνασίας, εἰς τ᾽ λοιδωρίας, εἰς τ᾽ ἀνάγκας, εἰς τὸν διωγμὸς, εἰς τ᾽ στενοχωρίας, (ὁπᾶ ἔξω) διὰ τ᾽ Χριστόν· διατὶ ὅταν ἀδυνατῶ, τότε εἶμαι δυνατός.

11 Ἔγω καυχώμενος ἔγινα ἄφρων, ἐσεῖς μὲ ἀναγκάσατε· διατὶ ἐγὼ ἔπρεπε νὰ συστηθῶμαι ἀπὸ λόγκμας· διατὶ εἰς τίποτε δὲν ἔγινα ἐλλείπω ἀπὸ τοὺς ὑπερλιὰν μεγάλως ἀποστόλες, ἂν κἀγὼ, κ᾽ δὲν εἶμαι τίποτε.

12 Τὰ μὲν σημάδια τῦ ἀποστόλε ἔγιναν εἰς ἐσᾶς μὲ κάθε ὑπομονὴν, μὲ σημεῖα κ᾽ τέρατα κ᾽ μὲ δυνάμεις.

13 Διατὶ τί ἦτον ἐκεῖνο ὁπᾶ ἐλλειφθήκατε ἀπὸ τ᾽ λοιπαῖς ἐκκλησίαις, παρὰ ὅτι ἐγὼ δὲν σᾶς ἐπαραβάρεσα, χαρίσατέμε τὸν ἀδικίαν ἐτύτην.

14 Νὰ τὸ πρῶτον τρίτη φορὰ ἔξω ἕτοιμος νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς, κ᾽ δὲν θέλω σᾶς παραβαρίσει· διατὶ δὲν ζητῶ τὰ ἐδικά σας, ἀλλὰ ἐσᾶς· διατὶ δὲν χρεωστοῦσι τὰ παιδία νὰ θησαυρίζεν διὰ τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ οἱ γονεῖς διὰ τὰ παιδία.

15 Καὶ ἐγὼ πολλᾶ μὲ χαρᾶς θέλω ἐξοδιάσῃ, κ᾽ θέλω ἐξοδιαθῆ διὰ τ᾽ ψυχάς σας.

θῶ κἀγὼ ἡ ἀγαπήσασης περισσοτέρως, ἀγαπῶμαι ὀλιγώτερον.

10 Καὶ ἃς ἔξ, ἐγὼ δὲν σᾶς ἐπαρεξάρτισε, ἀλλὰ ὄντας παντὸς, σᾶς ὅλασα μὲ δόλον.

17 Μήπως κ' ἐκείνας ἀπ' ἐκείνες ὁπῦ ἔστειλα εἰς ἐσᾶς, ἐκαμίσε ἐκείνε σᾶς ἐπλεονέκλησε;

18 Ἐπαρακάλεσα τ' Τίτον, κ' ἔστειλα μαζίτε τ' ἀδελφόν, μὴ νὰ σᾶς ἐπλεονέκλησε τίποτες ὁ Τίτος; δὲν ἐπερπατήσαμεν τὸ αὐτὸ πνεῦμα, δὲν ἐπερπατήσαμεν τὰ αὐτὰ ἴχνη;

19 Πάλιν λογιάζετε, ὅτι σᾶς ἀπολογίμεθε, ὁμπροσθεν εἰς τ' Θεὸν ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· κ' τὰ ὅλα ἀγαπητὰ εἶναι διὰ τὴν οἰκοδομήν σας.

20 Διατὶ φοβοῦμαι μήπως ὅταν ἔλθω, δὲν σᾶς εὕρω τοιοῦτες ὡσὰν θέλω, κ' ἐγὼ εὑρεθῶ εἰς ἐσᾶς τοιοῦτος ὡσὰν δὲν θέλετε, κ' μήπως κ' ἔριδες εἰς ἐσᾶς φιλονικίαις, ζηλείαις, θυμοὶ, μαχόμαται, καταλαλιαῖ, μορμορίσματα, κανυδξιαις, ἀκαταστασίαις.

21 Μήπως πάλιν ὡσὰν ἔλθω εἰς ἐσᾶς μὲ ταπεινόσει ὁ Θεός μου, κ' κλαύσω πολλὲς ἀπ' ἐκείνες ὁπῦ ἥμαρτον προτίτερα, κ' δὲν μετανόσαν διὰ τ' ἀκαθαρσίαν κ' πορνείαν κ' ἀσελγείαν ὁπῦ ἔκαμαν.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΤΡίτην φορὰ ἔρχομαι ἐτούτην ὁπῦ ἔρχομαι εἰς ἐσᾶς. Ὁπὸ στόμα δύο μαρτύρων κ' τριῶν, θέλει σταθῆ κάθε λόγος.

2 Ἐπροεῖπα κ' προλέγω τὸ δεύτερον ὡσὰν νὰ εἶμαι παρών, κ' ἀπὸν τώρα γράφω, εἰς ἐκείνες ὁπῦ ἔπταιξαν προτίτερα, κ' εἰς ἔλλες ὅλες, ὅτι ἐὰν ἔλθω πάλιν, δὲν θέλω λυπηθῆ.

3 Ἐπειδὴ ζητᾶτε δοκιμὴν τῦ Χριστῦ, ὁπῦ λαλεῖ εἰς ἐμένα, ὁ ὁποῖος εἰς σᾶς δὲν ἀδυνεῖ, ἀλλὰ εἶναι δυνατὸς εἰς ἐσᾶς.

4 Διατὶ ἂν καὶ ἐσταυρώθη μὲ ἀδυνεσία, ἀλλὰ ζῆ ἀπὸ τὴν δύναμιν τῦ Θεῦ, διατὶ κ' ἐμεῖς ἀδυνάμεθα εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ θέλομεν ζήσει μετ' αὐτὸν ἀπὸ τ' δύναμιν τῦ Θεῦ εἰς ἐσᾶς. ἐμοῦ

5 Δοκιμάζετε τὸ λόγκασας θέλει νὰ γνωρίζεσθε, ἐὰν ἔστε εἰς τὴν πίστιν· τὸ λόγκασας δοκιμάζετε. ἢ δὲν γνωρίζετε τὸ λόγκασας, ὅτι ὁ Ἰησῦς Χριστὸς ἔν) εἰς ἐσᾶς, ἐὰν δὲν ἔστε ἀδόκιμοι.

6 Καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε γνωρίσει, ὅτι κ' ἐμεῖς δὲν εἴμεσταν ἀδόκιμοι.

7 Καὶ παρακαλῶ τ' Θεὸν, νὰ μὴν κάμετε τίποτες κακὸν, ὄχι διὰ νὰ φανῶμεν ἐμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ θέλει νὰ κάμετε ἐσεῖς τὸ καλὸν, κ' ἐμεῖς νὰ εἴμεσταν ὡσὰν ἀδόκιμοι.

8 Διατὶ δὲν δυνόμεθα νὰ κάμωμεν τίποτες ἐναντία τ' ἀληθείας, ἀλλὰ θέλει τὴν ἀλήθειαν.

9 Καὶ ὅταν ἐμεῖς ἀδυνάμεθα, κ' ἐσεῖς ἔστε δυνατοὶ, χαιρόμεθα. τοῦτο κ' εὐχόμεσταν, (ἤγουν) τὴν τελείωσίν σας.

10 Διὰ τοῦτο γράφω ἐτοῦτα ἀπὼν, ἵνα ὅταν θέλω εἶναι παρὼν, νὰ μὴν σᾶς μεταχει-

ρισθῶ

ρεσθῶ ἀυχηρῶ, καὶ τῷ ὄξυ-
νόῳ ὑπὲρ μὲ ἐδωκεν ὁ Κύριος
εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ὄχι εἰς κα-
ταστροφήν.

11 Λοιπὸν ἀδελφοὶ χαίρε-
τε, τελειόεσθε, παρακαλᾶσθε,
τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύε-
τε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς
εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
φιλήματι ἁγίῳ. οἱ ἅ-
γιοι πάντες ἀσπάζονται ὑμᾶς.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
τος μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς
Μακεδονίας. διακόνοις τοῦ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

Ἡ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τοῦ Ἁγίου ΠΑΥΛΟΥ τοῦ Ἀποστόλου

Εἰς ΓΑΛΑΤΑΣ.

Κεφ. ά. τ.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεὸς πατὴρ ὁ ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,

2 καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοὶ, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας.

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν.

5 ὯΙ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον,

7 ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς, ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

9 Καθὼς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω, ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην.

11 Γνω-

11 Καὶ σᾶς θλοποιῶ, ἀδελφοὶ, τὸ Εὐαγγέλιον ὁπὸ εὐαγγελίδη ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι δὲν εἶναι ἀνθρώπινον.

12 Ἀλλὰ ἐδὲ ἐγὼ τὸ ἐπαρέλαβα, ἐδὲ τὸ ἐδιδάχθηκα ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὸ ἐδιδάχθηκα διὰ μέσε Ἀποκαλύψεως τῦ Ἰησῦ Χριςῦ.

13 Διατὶ ἀκέσατε τὴν πολιτείαμε ὁπὸ εἶχα ἐνα καιρὸν εἰς τ' Ἰεδαϊσμόν, ὅτι περισσὰ ἐκατάτρεχα τ' ἐκκλησίαν τῦ Θεῦ, κ' τὴν ἐκέρσωνα.

14 Καὶ ἐπροκόπα εἰς τ' Ἰεδαϊσμὸν, παρ' ἄλλες πολλὲς συνομιλικές μ ἀπὸ τὸ γένος μ, ὅπως πολλὰ περισσότερα ζηλωτὴς εἰς τ' παράδοσες τῶν πατέρων μ.

15 Ἀλλ' ὅταν ἠθέλησεν ὁ Θεὸς, ὁπὸ μὲ ἐχώρισεν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τ' μητρός μ, κ' μὲ ἐκάλεσε διὰ μέσε τ' χαρίτος τε.

16 Νὰ φανερώσῃ τ' Υἱόν τε εἰς ἐμένα, διὰ νὰ τ' Εὐαγγελίσω εἰς τὰ Ἔθνη, παρευθὺς δὲν ἐσυμβεληθῆκα με σάρκα κ' μὲ αἷμα.

17 Οὐδὲ ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς ἐκεῖνες ὁπὸ ἦσαν ἀπόστολοι πρὸ ἐμένα, ἀλλὰ ἐπῆγα εἰς τὴν Ἀραβίαν, κ' πάλιν ἐγύρεσα εἰς τὴν Δαμασκόν.

18 Ἔπειτα ὕστερα ἀπὸ τρεῖς χρόνες ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ ἰδῶ τ' Πέτρον, κ' ἀπόμεινα εἰς ἐκεῖνον δεκαπέντε ἡμέρες.

19 Καὶ κανένα ἄλλον ἀπὸ ἐκεῖνες ὁπὸ ἦσαν ἀπόστολοι δὲν εἶδα, παρὰ τ' Ἰάκωβον τ' ἀδελφὸν τῦ Κυρίε.

20 Καὶ ἐκεῖνα ὁπὸ σᾶς γράφω, νὰ ὁπὸ τὰ γράφω ὀμνύω ἐνώπιον τῦ Θεῦ, ὅτι δὲν ψεύδομαι.

21 Ἔπειτα ἦλθα εἰς τὰ μέρη τ' Συρίας κ' τ' Κιλικίας.

22 Καὶ δὲν ἤμουν εἰς τὸ πρόσωπον γνωρισμένος εἰς τ' ἐκκλησίας τ' Ἰεδαίας, ὁπὸ ἦταν εἰς τ' Χριςόν.

23 Μόνον ἄκεσαν ὅτι ἐκεῖνος ὁπὸ μᾶς ἐκατάτρεχεν ἐνα καιρὸν, τώρα Εὐαγγελίζεται τὴν πίςιν, τὴν ὁποίαν ἔνα καιρὸν ἐκέρσωνε.

24 Καὶ ἐδόξαζον εἰς ἐμένα τ' Θεόν.

Κεφ. β'. 2.

Ἔπειτα πάλιν ὡσὰν ἐπέρασαν δεκατέσσαρες χρόνες, ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, μαζὶ μὲ τ' Βαρνάβα, πάρνοντας ὁμὲ κ' τ' Τίτον.

2 Καὶ ἀνέβηκα καθὼς μὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς, κ' ἐδὲ ὁπὸ μολόγησα τὸ Εὐαγγέλιον ὁπὸ κηρύπω εἰς τὰ Ἔθνη, κ' ξεχωρισῶς εἰς ἐκείνες ὁπὸ ἐλογαριάζοντα πολλὰ τίμιοι, μήπως κ' τρέχω, ἢ ἔτρεξα, εἰς καιρόν.

3 Ἀλλὰ κ' ὁ Τίτος ὁπὸ ἦτον μαζίμε, δὲ κόπε κ' ἦτον Ἕλλην, δὲν ἀναγκάσθη νὰ περιτμηθῇ.

4 Καὶ διὰ ἐδὲ ψευδαδέλφες, οἱ ὁποῖοι ἐμπήκασι κρυφὰ μὲ δόλον, νὰ κατασκοπεύσουν τὴν ἐλευθερίαμας ὁπὸ ἔχομεν εἰς τ' Χριςὸν Ἰησῦν, διὰ νὰ μᾶς καταδελάσουν.

5 Τὲς ὁποίες ὑδὲ ὥραν δὲν ἐδώσαμεν ὑπόταχθήκαμεν, ὑδὲ ἐδὲ ὑποταχθήκαμεν, διὰ νὰ μένῃ πάντοτε ἡ ἀλήθεια τ' Εὐαγγελίε εἰς ἐσᾶς.

6 Καὶ ἀπ' ἐκείνες ὁπὸ λογιάζον-

θελήσουσι νὰ εἶναι πιστοὶ, ὅπ λογιάζω ἡ ἀν εἶναι, δὲν μὲ μέλει· ὁ Θεὸς δὲν δέχεται πρόσωπον ἀνθρώπου. διατὶ ἐκεῖνοι ὁπού λογιάζουσι νὰ εἶ μεγάλοι, δὲν μὲ ἐφάνησαν πιστοί.

7 Ἀλλὰ τὸ ἐναντίον· ἀφοὺ ἰδοῦσιν ἐκεῖνοι ὅτι ἐγὼ ἐπιστεύθηκα τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς ὁ Πέτρος ἐπιστεύθη τὸ εὐαγγέλιον τῆς περιτομῆς·

8 Διατὶ ἐκεῖνος ὁπού ἐνέργησεν εἰς τὸν Πέτρον εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνέργησεν καὶ εἰς ἐμένα, εἰς τὰ ἔθνη.

9 Καὶ γνόντες νὰ γνωρίσουν τὴν χάριν ὁπού μοῦ ἐδόθη, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ ὁποῖοι λογιάζονται νὰ εἶναι στῦλοι, ἐδώκαν εἰς ἐμένα καὶ τὸν Βαρνάβα, τὰ δεξιὰ (σημεῖα) τῆς κοινωνίας διὰ νὰ πᾶμεν νὰ κηρύξωμεν ἐμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐκεῖνοι εἰς τὴν περιτομήν.

10 Μονάχα τοῦ πτωχοὺς νὰ ἐνθυμούμεσθε, τὸ ὁποῖον καὶ ἐσπούδασα νὰ τὸ κάμω.

11 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Πέτρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, τοῦ ἀντισταθήκα εἰς τὸ πρόσωπον, ὅτι ἦτον καταγνωσμένος.

12 Διατὶ πρὶν νὰ ἔλθουν τινὲς ἀπὸ τὸν Ἰάκωβον, ἔτρωγε μαζὶ μὲ τὰ ἔθνη, καὶ ὅταν ἔλθουν, ἐσύριζε τὸ ὀπίσω καὶ ἐχώριζε τὰ λέγματα, φοβούμενος ἐκείνους ὁπού ἦταν ἀπὸ τὴν περιτομήν.

13 Καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν ὑπεκρίθησαν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· εἰς τόσον ὁπού καὶ ὁ Βαρνάβας ἐσύρθη μὲ τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν.

14 Ἀλλὰ ὅταν εἶδα ἐγὼ ὅτι δὲν ἐπερπατοῦσαν ὀρθὰ εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπα τοῦ Πέτρου εἰς ὅλους, ἂν ἐσὺ ὅλας Ἰουδαῖος ζῇς ἐθνικῶς, καὶ Ἰουδαϊκὰ, τί ἀναγκάζεις τὰ ἔθνη νὰ ἰουδαΐζουν;

15 Ἐμεῖς εἴμεσθε φυσικοὶ Ἰουδαῖοι, καὶ ὄχι ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη.

16 Ἀμὴ ἠξεύρομεν ὅτι δὲν δικαιοῦται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀμὰ διαμέσου τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐμεῖς ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου. διατὶ δὲν θέλει δικαιωθῆ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου καμία σάρκα.

17 Ἀλλὰ ἀνίσως ζητοῦμεν νὰ δικαιωθῶμεν εἰς τὸν Χριστὸν, εὑρεθήκαμεν καὶ ἐμεῖς αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα ὁ Χριστὸς εἶ ὑπηρέτης τῆς ἁμαρτίας; μὴ γένοιτο.

18 Διατὶ ἐὰν ἐκεῖνα ὁπού ἐχάλασα, ἐκεῖνα πάλιν οἰκοδομῶ, κάμνω τὸν λόγουμον παρεκβάτην.

19 Διατὶ ἐγὼ διαμέσου τοῦ νόμου, ἀπέθανα εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ζήσω εἰς τὸν Θεόν.

20 Ἐσταυρώθηκα μὲ τὸν Χριστὸν, καὶ πλέον ἐγὼ δὲν ζῶ, ἀμὰ ὁ Χριστὸς ζῇ εἰς ἐμένα. καὶ ἐκεῖνο ὁπού ζῶ τώρα εἰς τὴν σάρκα, ζῶ μὲ τὴν πίστιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ὁπού μὲ ἠγάπησε καὶ ἐπαραδόθηκε τὸν ἑαυτόν του διὰ λόγουμόν.

21 Δὲν καταφρονῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. διατὶ ἐὰν ἦναι ἡ δικαιοσύνη διαμέσου τοῦ νόμου, ὁ Χριστὸς λοιπὸν ἐδωρεὰν ἀπέθανεν.

Κεφ.

Κεφ. γ'. 3.

Ω Ἀνόητοι Γαλάται, τίς σᾶς ἐβάσκανε νὰ μὴν πείθησθε εἰς τὴν ἀλήθειαν, ὁποῦ ὁμπρὸς εἰς τὰ μάτια σας ἐζωγραφίσθη ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ἐσταυρωμένος εἰς ἐσᾶς;

2 Ἐκεῖνο μοναχὰ θέλω νὰ μάθω ἀπὸ λόγου σας, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἐλάβετε τὸ πνεῦμα, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοὴν τῆς πίστεως;

3 Τέτοιας λογῆς εἶστε ἀνόητοι; ἀφοῦ πὰς νὰ ἀρχίσητε μὲ πνεῦμα, τώρα νὰ τελειώνετε μὲ τὴν σάρκα;

4 Τόσα πολλὰ ἐπάθετε μεταξύ σας, καὶ ἄμποτε νὰ ἦτον ματαίως.

5 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὁποῦ σᾶς δίδει τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργεῖ δυνάμεις εἰς ἐσᾶς, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου τὸ κάμνει, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοὴν τῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε εἰς τὸν Θεὸν καὶ τοῦ ἐλογαριάσθη εἰς δικαιοσύνην.

7 Γνωρίζετε λοιπὸν, ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, αὐτοὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ.

8 Καὶ ἡ γραφὴ ἐφοβήθη τὰ μελλούμενα, ὅτι ὁ Θεὸς θέλει δικαιώσῃ τὰ ἔθνη ἀπὸ τὴν πίστιν, προεφύλιξε πρωτύτερα τὸν Ἀβραάμ, ὅτι εἰς ἐσένα θέλουσιν εὐλογηθῆ ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Εἰς τέτοιον ὁποῦ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, εὐλογοῦνται μὲ τὸν πιστὸν Ἀβραάμ.

10 Διατὶ ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, εἶναι ὑποκάτω εἰς τὴν κατάραν. διατὶ εἶναι γεγραμμένον, κατηραμένος εἶναι πᾶς ἕνας ὁποῦ δὲν κάμνει τελείας ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.

11 Καὶ ὅτι εἰς τὸν νόμον κανένας δὲν δικαιώνεται σιμὰ εἰς τὸν Θεὸν, φανερὸν εἶναι, ὅτι ὁ δίκαιος θέλει ζήσει ἀπὸ τὴν πίστιν.

12 Ἀλλὰ ὁ νόμος δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν. ἀλλὰ λέγει, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει αὐτὰ θέλει ζήσει διὰ αὐτά.

13 Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐξαγόρασεν ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ νόμου, ἀφοῦ πὰς νὰ ἔγινε διὰ χάρεμάς κατάρα. διατὶ εἶναι γεγραμμένον· κάθε ἕνας ὁποῦ εἶναι κρεμασμένος εἰς τὸ ξύλον εἶναι ὑπὸ κατάραν.

14 Διὰ νὰ ἔβγῃ εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ λάβωμεν ἐμεῖς τὸ ὑπόσχεμα τοῦ πνεύματος μὲ τὴν πίστιν.

15 Ἀδελφοί, ἀνθρωπίνως λέγω, ἔμπρος διαθήκην ἀνθρώπου βεβαιωμένην κανένας δὲν τὴν χαλνᾷ, οὐδὲ βάζει παραπάνω.

16 Εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἐλαλήθησαν τὰ ὑποσχέματα, καὶ εἰς τὸ σπέρματα αὐτοῦ. δὲν λέγει καὶ εἰς τὰ σπέρματα· ὡσὰν νὰ ἐλάλησε διὰ πολλούς, ἀλλὰ λέγοντας ὡσὰν διὰ ἕνα, λέγει· καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου, τὸ ὁποῖον (σπέρμα) εἶναι ὁ Χριστός.

17 Καὶ τοῦτο λέγω διαθήκην ὁποῦ εἶναι βεβαιωμένην, προτύτερα ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸν Χριστὸν, ὁ νόμος ὁποῦ ἔγινεν ὕστερα ἀπὸ τετρακόσια καὶ τριάντα χρόνους, δὲν τὴν καμνῇ ἀβέβαιον, εἰς τὸ νὰ χαλάσῃ τὸ ὑπόσχεμον.

18 Διατὶ ἐὰν ἡ κληρονομία εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, δὲν εἶναι

πλέον ἀπὸ τὸ τάξιμον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς διαμέσου τ̃ ταξίματ@ ἐχαίρισε (τὸν κληρονομίαν) εἰς τ̃ Ἀβραάμ.

19 Διατί λοιπὸν (ἐδόθη) ὁ νόμ@; ἐβλήθη παραπάνω διὰ τ̃ παράβασις, ἕως ὁπ̃ νὰ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουσι τὸ τάξιμον, ἔστειλε νὰ δοθῇ ὁ νόμ@ διαμέσου ἀγγέλων μὲ τὸ χέρι τ̃ μεσίτ.

20 Καὶ ὁ μεσίτης δὲν εἶναι τ̃ ἑνὸς, ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶναι ἕνας.

21 Ὁ νόμ@ λοιπὸν ἐναντί@ τ̃ ἐπαγγελιῶν τ̃ Θεοῦ ἐδόθη; μὴ γένοιτο. διατὶ ἂν ὁ νόμ@ ἔδιδε δοθῇ ὁπ̃ νὰ ζωοποιήσῃ, βέβαια ἡ δικαιοσύνη ἤθελεν εἶσαι ἀπὸ τ̃ νόμον.

22 Ἀλλὰ ἡ γραφὴ ἐσφάλισεν ὅλα ὑποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐκείνους ὁπ̃ πιστεύσουσι τὸ τάξιμον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τ̃ Χριστ̃.

23 Καὶ πρὶν τ̃ νὰ ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφυλαγόμεσθεν ὑποκάτω εἰς τ̃ νόμον, σφιγμένοι ἕως εἰς τὴν πίστιν, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ ἐξαποδοθῇ.

24 Εἰς τόσον ὁπ̃ ὁ νόμ@ ἔχῃ παιδαγωγήσει εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ δικαιωθ̃μὲν ἀπὸ τὴν πίστιν.

25 Ἀλλ᾽ ἀφοῦ ἦλθεν ἡ πίστις, πλέον δὲν εἴμεσταν ὑποκάτω εἰς τ̃ παιδαγωγόν.

26 Διατὶ ὅλοι εἶσθε υἱοὶ Θεοῦ, διαμέσου τ̃ πίστως εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

27 Διατὶ ὅσοι ἐβαπτίσθητε εἰς τ̃ Χριστὸν, ἐνεδύθητε τ̃ Χριστόν.

28 Καὶ δὲν εἶναι Ἰουδαῖ@, οὐδὲ Ἕλλην@, δὲν εἶναι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερ@, δὲν εἶναι ἄρσεν, οὐδὲ θῆλυ· διατὶ ὅλοι ἐσεῖς ἕνας εἶσθε εἰς τ̃ Χριστὸν Ἰησοῦν.

29 Καὶ ἐφ᾽ ὅσον ἐσεῖς εἶσθε τ̃ Χριστ̃, τ̃ Ἀβραὰμ λοιπὸν εἶσθε σπέρμα, καὶ κληρονόμοι κατὰ τὸ τάξιμον.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ᾽ λέγω, εἰς ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμ@ εἶναι νήπιος, δὲν διαφέρει ἀπὸ δοῦλον, θο̃ κύριος καὶ νὰ εἶναι ἀφέντης ὁλονῶν.

2 Ἀλλὰ εἶναι ὑποκάτω εἰς ἐπιτρόπους καὶ οἰκονόμους, ἕως εἰς τ̃ καιρὸν ὁπ̃ εἶναι διορισμέν@ ἀπὸ τ̃ πατρός.

3 Ἔτζι καὶ ἐμεῖς ὅταν ἤμεσταν νήπιοι, ἤμεσταν δουλωμένοι ὑποκάτω εἰς τὰ στοιχεῖα τ̃ κόσμου.

4 Ἀλλ᾽ ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τ̃ καιρ̃, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τ̃ υἱόν του, ὁποῦ@ ἐγεννήθη ἀπὸ γυναῖκα, ὑποτεταγμέν@ ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον.

5 Διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ ἐκείνους ὁπ̃ εἶναι ὑποκάτω εἰς τ̃ νόμον, διὰ νὰ ὑποδεχθ̃μὲν ἐμεῖς τὴν υἱοθεσίαν.

6 Καὶ ὅτι εἶστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τ̃ υἱοῦ του εἰς τὰς καρδίας σας· τὸ ὁποῖον κράζει, Ἀββᾶ ὁ πατήρ.

7 Εἰς τόσον ὁπ̃ δὲν εἶσαι πλέον δοῦλ@, ἀλλὰ υἱός, καὶ ἐὰν εἶσαι υἱός, εἶσαι καὶ κληρονόμ@ Θεοῦ διαμέσου τ̃ Χριστ̃.

8 Ἀλλὰ τότε ἔχοντας νὰ μὴν γνωρίζητε τ̃ Θεὸν, ἐδουλεύ-

3 Υἱοθεσία

πλέκω

λθύσῃς ἐκείνως ὑπῶ ἦν εἶναι φυσικῶ Θεοῦ.

9 Ἀμὴ τῶν ἔχουλας νὰ γνωρίζεσθε ἡ Θεὸν, ἢ μᾶλλον ὑπῶ ἐγνωρίσθητε ὑπὸ ἡ Θεοῦ, πῶς γυρίζεσθε πάλιν εἰς τὰ ἀδύνατα ἢ πτωχὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θέλεσθε νὰ ἀρχίσητε πάλιν νὰ τὰ δουλεύετε;

10 Τῶς ἡμέρες φυλάττετε ἢ μῆνας, ἢ τῶν μιλίας, ἢ τῶν καιρῶς, ἢ τῶν χρόνες,

11 Φοβοῦμαι διὰ λόγους μήπως ἢ ἐκοπίασα ὄκαιρος εἰς ἐσᾶς.

12 Γένεσθε ὡσὰν ἐγὼ, ὅτι ἢ ἐγὼ ἔγινα ὡσὰν ἐσεῖς, ἀδέλφοι, παρακαλῶσα, δὲν μὲ ἀδικήσετε τίποτες,

13 Καὶ ἐξεύρεσθε ὅτι μὲ ἀδθένειαν τ σάρκας σᾶς εὐαγγέλισα ἀφοτίτερα,

14 Καὶ ἡ πειρασμόν μὲ ὑπῶ εἶχα εἰς τὴν σάρκαμ ὑδὲν ἐξουθενήσετε, ἢ ἢ ἠσυχάσητε· ἀμὰ ὡσὰν ἄγγελον Θεοῦ μὲ ἐδεχθήκεσθε, ὡσὰν ἡ Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τί λοιπὸν ἦτον ὁ μακαρεσμόσας τότε; διατὶ σᾶς μαρτυρῶ ὅτε ἂν ἦτον δυνατὸν, τὰ μάτιάς σᾶς ἐβγάνεσθε καὶ μᾶ τὰ ἐδίδετε.

16 Εἰς ποσὸν ὑπῶ λέγοντάς σας τὴν ἀλήθειάν ἔγινα ἐχθρός σας;

17 Σᾶς ζηλόνουν ὀχὶ μὲ καλὴν διάθετιν, ἀμὰ θέλουσιν νὰ μᾶς βγάλουσιν ἔξω, διὰ νὰ σᾶς ζηλεύσητε.

18 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ ζηλεύεσθε εἰς τὸ καλὸν πάντοτε, καὶ ὄχι μόνον ὅταν εἶμαι παρὸν εἰς ἐσᾶς.

19 Παιδία μου, σᾶς ὁποὺς πάλιν σᾶς γεννῶ, ἕως ὑπῶ νὰ μορφωθῇ ὁ Χριστὸς εἰς ἐσᾶς.

20 Καὶ ἤθελα νὰ εἶμαι παρὸν εἰς ἐσᾶς τῶρα, καὶ νὰ ἀλλάξω τὴν φωνήμου· ὅτι ἀπορῶ εἰς ἐσᾶς.

21 Εἰπέτιμε ἐσεῖς ὑπῶ θέλετε νὰ εἶσθε ὑποκάτω εἰς τ νόμον, δὲν ἀκούεσθε τ νόμον;

22 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον ὅτι ὁ Ἀβραὰμ εἶχε δύο υἱός, ἕνα ὑπὸ τὴν παλαιάν, καὶ ἕνα ὑπὸ τὴν ἐλευθέραν.

23 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὑπῶ ἐγεννήθη ὑπὸ τὴν σκλάβαν ἐγεννήθη κατὰ σάρκα, ἀμὰ ὁ ἄλλος (ὑπῶ ἦτον) ὑπὸ τὴν ἐλευθέραν ἐγεννήθη διαμέσου τ ταξιμιοῦ.

24 Τὰ ὁποῖα ἀλληγορεύονται· διατὶ αὐτὰς εἶναι οἱ δύο διαθήκαις, ἡ μία εἶναι ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ καὶ γεννᾷ εἰς δουλείαν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἄγαρ.

25 Διατὶ τὸ Ἄγαρ εἶναι ὄρος Σινᾶ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ εἶναι ὅμοιον μὲ τὴν Ἰερουσαλήμ, ὑπῶ εἶναι τῶρα καὶ δουλεύῃ μὲ τὰ παιδία της.

26 Ἀμὴ ἡ ἄνωθεν Ἰερουσαλὴμ εἶναι ἐλευθέρα, ἡ ὁποία εἶναι μητέρα ὁλωνῶν.

27 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον, χάρου ἰσὺ στεῖρα ὑπῶ δὲν γεννᾶς, ἄφησον φωνὴ καὶ βόησον ἰσὺ ὑπῶ δὲν πονεῖς, ὅτι περισσότερα (θέλουν εἶσθε) τὰ παιδία τ ἐρήμου (γυναικὸς) παρὰ ἐκείνης ὑπῶ ἔχῃ τ ἄνδρα.

28 Καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, ὡσὰν ὁ Ἰσαὰκ, εἴμεσθε τέκνα τ ταξιμιοῦ.

29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ἐκεῖνος ὑπῶ ἐγεννήθη κατὰ σάρκα ἐδίωκε τ κατὰ πνεῦμα υἱόν, ἔτσι (γίνεται) καὶ τῶρα.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γρα-
φή; βάλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν
υἱὸν αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης
μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.

31 Διόπερ, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ. ε'. 5.

ΣΤΑΘῆτε οὖν βέβαιοι εἰς τὴν ἐλευθερίαν ὅπερ ἡμᾶς Χριστὸς ἠλευθέρωσεν, καὶ μὴ πάλιν ἐμπλέκεσθε εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

2 Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, ὁ Χριστὸς οὐδὲν ὠφελήσει ὑμᾶς.

3 Καὶ πάλιν μαρτύρομαι παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

4 Ἐκπίπτετε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.

7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;

8 Ἡ πεῖσις οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς.

9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρῖμα, ὅστις ἐὰν ᾖ.

11 Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πεπλήρωται, ἐν τῷ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

16 Πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα γὰρ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἃ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιῆτε.

18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

19 Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἅτινά ἐστι πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, φιλονεικίαι, ζηλοτυπίαι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις,

21 φθό-

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, ξιφαιτύματα, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπα, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια.

23 Κατὰ τούτων οὐκ ἔστι νόμος.

24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν τῷ πνεύματι, τῷ πνεύματι καὶ στοιχῶμεν.

26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

Κεφ. ϛ'. 6.

1 Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰ γάρ τις δοκεῖ τι εἶναι μηδὲν ὢν, φρεναπατᾷ ἑαυτόν.

4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς μόνον τὸ καύχημα ἕξει εἰς ἑαυτὸν μόνον καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.

5 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.

6 Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

7 Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει.

8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Τὸ δὲ καλοποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι.

10 Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.

12 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ μὴ διώκωνται.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι νομοθετοῦσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται.

14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κἀγὼ κόσμῳ.

15 Οὔτε γὰρ περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Τοῦ λοιποῦ μηδείς μοι κόπους παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

† Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης.

Εἰς ΕΦΕΣΙΟΥΣ ἐπιστολὴ Παύλου.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις οὖσι καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ.

4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,

6 εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ (τὰ ἑξῆς.)

7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ.

8 Τὴν ὁποίαν ἔκαμε νὰ περισσεύσῃ εἰς ἡμᾶς, μὲ πᾶσαν σοφίαν καὶ φρόνησιν.

9 Ἐγνώρισε καὶ μᾶς κάμει νὰ γνωρίσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, τὴν εὐδοκίαν, τὴν ὁποίαν ἐφρόνησεν εἰς τὸν λόγον.

10 Νὰ συμμαζώξῃ εἰς οἰκονομίαν τὰ τελειώσεως τῶν καιρῶν ὅλα. καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς. καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ κάτω εἰς μίαν κεφαλὴν εἰς τὸν Χριστόν.

11 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐκληρώθημεν, ἐχοντας νὰ ἐνεργοῦμεν καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ.

12 Εἰς τὸ νὰ εἴμεθα εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, ἡμεῖς οἱ ἐλπίσαμεν ἐνωρίτερα εἰς τὸν Χριστόν.

13 Εἰς τὸν ὁποῖον εἴσθε καὶ ὑμεῖς, ἐχοντας νὰ ἀκούσητε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας σας, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχοντες

ἔχωλας νὰ πιστεύσῃλε, ἐδιδαχθήκλε μὲ τὸ Πνεῦμα τῦ ταξιμιῦ τῦ ἁγίυ,

14 Τὸ ὁποῖον εἶναι ἀῤῥαβῶνας τ κληρονιμίασμας εἰς ἐλευθέρωσιν τ ἀποκλήσιας, εἰς ἔπαινον τ δόξης τ.

15 Διὰ τῦτο κ ἐγὼ ἔχωλας νὰ ακύσω τὴν πίστιναν ὁπῦ ἔχλε ἐις τ Κύριόμας Ἰησῦν Χριςὸν, κ τὴν ἀγάπην ὁπῦ ἔχλε εἰς ὅλες τὲς ἁγίες,

16 Δὲν παύω νὰ θυχαριςῶ διὰ λόγυσας, μνημονεύωλάσας εἰς τ προσθυχήμας.

17 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς τῦ Κυρίυμας Ἰησῦ Χριςῦ, ὁ πατὴρ τ δόξης, πνεῦμα σοφίας κ ἀποκαλύψεως νὰ τ γνωρίσῃλε.

18 Νὰ φωτίσῃ τὰ μάτια τ διανοίασας, εἰς τὸ νὰ γνωρίσῃλε ποία εἶναι ἡ ἐλπίδα τῦ κλήσιματός τ, κ ποῖ εἶναι ὁ πλῦτ τ δόξης τ κληρονιμίαςτ εἰς τὲς ἁγίες.

19 Καὶ τί εἶναι τὸ ὑπερβολικὸν μεγαλεῖον τ δυνάμειάς τ εἰς ἐμᾶς ὁπῦ πιςεύομεν, κ τὴν ἐνέργειάν τῦ κράτυς τ δυνάμειάς τ,

20 Τὴν ὁποίαν ἐνέργησιν εἰς τ Χριςὸν, ἀναςήσᾶς αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, κ ἐκάθισέν τον εἰς τ δεξιάν τ εἰς τὲς ἐρανὲς,

21 Παρεκπάνω ὅλυ κάθε λογῆς ἀρχῆς κ ἐξυσίας κ δύναμιν κ κυριότηλα, κ ἀπὸ κάθε ὄνομα ὁπῦ ὀνομάζεται, ὄχ μόνον εἰς τ αἰῶνα ἐκῖνον, ἀλλὰ κ εἰς τ μέλλονλα.

22 Καὶ ὅλα τὰ ὑπέταξεν ἀποκάτω εἰς τὰ ποδάρειάτ τ κ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς ὅλα κεφάλαιο εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

23 Ἡ ὁποῖα ἐςὶ τὸ σῶμα-

τ, τὸ γέμισμα ἐκείνε ὁπῦ γεμίζει τὰ ὅλα εἰς ὅλες.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ὅλας ἐσεῖς νεκροὶ εἰς τὰ σφάλματα κ εἰς τ ἁμαρτίαις,

2 Εἰς τ ὁποίας ἴναι καιρὸν ἐπορπατήσλε κ τ αἰῶνα τῦ κόσμυ τύτυ, κ τ ἄρχοντα τ ἐξυσίνς τῦ ἀέρος, τ πνεῦμα ὁπῦ ἐνεργεῖ τώρα εἰς ἐκεῖ υἱὲς τ ἀπιθείας.

3 Ἀνάμεσα εἰς ἐκεῖ ὁποίες κ ἐμεῖς ὅλοι ἐσωπωστρεφθήκαμεν ἴναι κ μεῖς, εἰς τ ὀπιθυμίαις τ σάρκυμας, κάμνοντες τὰ θελήματα τ σάρκας κ τῦ διανοιῶν, κ φυσικᾶ ἤμασταν τέκνα ὀργῆς ὡσὰν κ οἱ λοιποί.

4 Ἀμὰ ὁ Θεὸς ὁπῦ εἶναι πλέσι εἰς τὸ ἔλεος, διὰ τὴν πολλήν τ ἀγάπην ὁπῦ μᾶς ἠγάπησε.

5 Καὶ ἐμᾶς ὁπῦ ἤμασταν νεκροὶ εἰς τὰ σφάλματα, μᾶς ἐζωπλόησε μαζὶ μὲ τ Χριςόν· μὲ χάριν εἶσε σωσμένοι·

6 Καὶ μαζίτυ μᾶς ἐσήκωσε, κ μᾶς ἐκάθισεν ἐν τ ἐπεραγίοις εἰς τ Χριςὸν Ἰησῦν.

7 Διὰ νὰ δείξῃ εἰς ἐκεῖ μέλλοντας αἰῶνας τ πολλὰ πολὺ πλῦτον τ χάριτός τ, μὲ καλοσυήλα εἰς ἐμᾶς εἰς τ Χριςὸν Ἰησῦν.

8 Διατὶ μὲ τὴν χάριν ἐσωθήκλε διαμέσου τ πίστεως· κ τῦτο δὲν ἐξ ἀπόσες, τὸ χάρισμα ἐξ τῦ Θεῦ.

9 Δὲν ἐξ ἀπὸ ἔργα, διὰ νὰ μὴν καυχηθῇ κανένας.

10 Διατὶ αὐτνᾶ εἴμεσε ποίημα, ἔχωλας νὰ ἐκτισθήκαμεν εἰς τ Ἰησῦν Χριςὸν εἰς ἔργα καλά, τὰ ὁποῖα τὰ ἑτοι-

Franckesche Stiftungen zu Halle

τίμασεν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ περιπαλίσωμεν μέσα εἰς ἀγάπ.

11 Διὰ τοῦτο εὐδυμεῖτε ὅπου ἐσεῖς ὄπου εἶσται ἕνα καιρὸν ἔθνη σαρκικῶ, οἱ ἐλέγοσται ἀκροβυστοι ὑπὸ τ περιτομῆς ὅπου γίνεται μὲ χέρι εἰς τὸ σάρκα.

12 Λέγω ὅτι ἐσεῖς ἤσται εἰς τ καιρὸν ἐκεῖνον χωρισμένοι ὑπὸ τ Χριστὸν, ἀποξενωμένοι ὑπὸ τὸν πολιτείαν τῦ Ἰσραὴλ, ξένοι ὑπὸ τ διαθήκως τῦ ταξίματος, μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, οἱ ἄθεοι εἰς τ κόσμον.

13 Ἀμὰ τώρα ἐν Χριστῷ Ἰησῦ, ἐσεῖς ὅπου ἤσται ἕνα καιρὸν μακρὰν, ἐδεχθήκατε κοντὰ διαμέσα τῦ αἵματος τ Χριστῦ.

14 Διατὶ αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνημας ὅπου ἔκαμε τὰ δύο ἕνα, οἱ μὲ τὸν σάρκα ἔλυσε τὸ μεσότοιχον τῦ φραγμῦ, ἤγουν τὴν ἔχθραν.

15 Μὲ τὸ νὰ παύσῃ τ νόμον τῦ ἐντολῶν ὅπου ἦτον εἰς τὰ δόγματα, διὰ νὰ κλίσῃ εἰς τῦ λόγου τὸν δύο εἰς ἕνα καινούριον ἄνθρωπον κάμνοντας εἰρήνην.

16 Καὶ νὰ φιλιώσῃ τὸν δύο εἰς ἕνα σῶμα εἰς τ Θεὸν, διαμέσα τῦ σταυρῦ, ἔχοντας νὰ χαλάσῃ τὴν ἔχθραν εἰς αὐτόν.

17 Καὶ ἐλθὼν, εὐαγγέλισεν εἰρήνην εἰς ἐσᾶς ὅπου ἤσται μακρὰ, οἱ εἰς ἐκείνους ὅπου ἦταν κοντά.

18 Ὅτι διαμέσου αὐτοῦ ἔχομεν τὴν εἴσοδον οἱ οἱ δύο μὲ ἕνα πνεῦμα εἰς τ πατέρα.

19 Ἄρα λοιπὸν πλία δὲν ἔσται ξένοι οἱ παρέρχοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῦ ἁγίων οἱ οἰκιακοὶ τῦ Θεῦ,

20 Ἐχτισμένοι νὰ οἰκοδομηθῆτε ἀπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῦ ἀποστόλων οἱ τῦ προφητῦ, ὄντας αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λίθος ἀκρογωνιαῖος.

21 Εἰς τ ὁποῖον (λίθον) ὅλη ἡ οἰκοδομὴ ἑνωμένη νὰ συναρμοσθῇ, αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον εἰς τ Κύριον.

22 Εἰς τ ὁποῖον οἱ ἐσεῖς κτίζεσθε μαζὶ εἰς κατοικητήριον τῦ Θεῦ εἰς τὸ πνεῦμα.

Κεφ. γ. 3.

ΔΙΑ τοῦτο ἐγὼ ὁ Παῦλος ὁ δέσμιος τῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ ἐσᾶς τὰ ἔθνη.

2 Εἰδὲ ἀκούσατε τὴν οἰκονομίαν τ χάριτος τῦ Θεοῦ ὁπου μοῦ ἐδόθη εἰς ἐσᾶς.

3 Ὅτι μὲ ἀποκάλυψιν μοῦ ἔκαμε νὰ γνωρίσω τὸ μυστήριον, καθὼς σᾶς τὸ ἔγραψα ἀποστόπερα μὲ ὀλίγα λόγια.

4 Εἰς τὸ ὁποῖον δυνάμεθα ἀναγινώσκοντες νὰ καταλάβετε τὴν γνῶσιν ὁπου ἔχω ἐγὼ εἰς τὸ μυστήριον τ Χριστοῦ.

5 Τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλας γενεὰς δὲν ἐγνωρίσθη εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, καθὼς τώρα ἐξεσκεπάσθη εἰς τοὺς ἁγίους τ ἀποστόλους οἱ προφήτας, διαμέσου τῦ πνεύματος.

6 Νὰ εἶν τὰ ἔθνη συγκληρονόμα οἱ σύσσωμα, οἱ συμμέτοχα τῦ ταξίματος εἰς τ Χριστὸν, διαμέσου τῦ εὐαγγελίου.

7 Τῦ ὁποίου εὐαγγελίου ἔγινα διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τ χάριτος τῦ Θεοῦ ὁπου μοῦ ἐδόθη κατὰ τὴν ἐνέργειαν τ δυνάμεώς

ὡς

εἰς ἐμᾶς τ μακρότερον ἀπὸ ὅλες σὰς ἁγίες, νὰ διαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη τ ἀκατάπαυτον πλοῦτον τῦ Χριςῦ.

9 Καὶ νὰ φωτίσω ὅλες, ποία εἶ) ἡ οἰκονομία τῦ μυςηρίυ τῦ ἀποκεκρυμμένυ ἀπὸ τῶν αἰώνων εἰς τ Θεὸν, ὁπῦ ἔκτισε τὰ πάντα διαμέσε τ Ἰησῦ Χριςῦ.

10 Διὰ νὰ γνωρισθῆ τῶρα εἰς τ ἀρχὰς, κ) εἰς τ ἐξουσίας, ὁπῦ εἶ) εἰς τὸν οὐρανὸν διαμέσε τ ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλ@ σοφία τῦ Θεῦ.

11 Κατὰ τὴν βουλὴν τὴν αἰώνιον, τὴν ὁποίαν ἐκαμε εἰς τ Χριςὸν Ἰησῦν τ Κύριόν μας.

12 Εἰς τ ὁποῖον ἔχομεν τ παῤῥησίαν κ) τὴν εἴσοδον μὲ θάῤῥ@, διαμέσε τ πίςεώς τε.

13 Διὰ τῦτο παρακαλῶ νὰ μὴν ἀποκάμνε διὰ τ θλίψεμαι, ὑπὲ ἐμῶν διὰ λόγυσας, ὁπῦ εἶ) ἡ δόξα σας.

14 Διὰ τῦτο κλίνω τὰ γόνατά μυ εἰς τ πατέρα τῦ Κυρίυ μας Ἰησῦ Χριςῦ.

15 Ἀπὸ τ ὁποῖον πίρτει ὄνομα, ὅλη ἡ γενεὰ ὁπῦ εἶ) εἰς τὸν οὐρανὸν, κ) ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

16 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ κ) τ πλοῦτον τ δόξης τε, νὰ δυναμωθῆτε διὰ μέσε τῦ πνεύματός τε εἰς τ μέσα ἄνθρωπον.

17 Καὶ νὰ κατοικήσῃ ὁ Χριςὸς διαμέσε τ πίςεως εἰς τ καρδίας σας.

18 Ῥιζωμένοι κ) θεμελιωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην, διὰ νὰ ἠμπορέσῆτε νὰ καταλάβετε μὲ ὅλες τὸν ἁγίες, τί εἶναι τὸ πλάτ@ κ) μάκρος κ) βάθος κ) ὕψ@,

19 Καὶ νὰ γνωρίσῆτε τὴν ἀγάπην τῦ Χριςῦ ὁπῦ ὑπερβαίνει τὴν γνῶσιν, διὰ νὰ γεμισθῆτε εἰς ὅλον τὸ πλήρωμα τῦ Θεῦ.

20 Καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁπῦ δύναται περισσότερον ἀπὸ ὅλα νὰ κάμῃ πολλὰ περισσότερον ἀπ' ἐκεῖνα ὁπὸ ἐμεῖς ζητᾶμεν, ἢ βαστᾶμεν μὲ τ νόημας, κ) τ δύναμιν ὁπῦ ἐνεργεῖ εἰς ἐμᾶς.

21 Ἂς εἶναι δόξα εἰς αὐτὸν μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τ Ἰησῦν Χριςὸν εἰς πάσας τ γενεὰς τῦ αἰών@ τῦ αἰώνυ, ἀμήν.

Κεφ. δ'.

Ἐγὼ λοιπὸν ὁ δεμένος, διὰ τ Κύριον σᾶς παρακαλῶ νὰ περπατῆτε καλῶς ὁρίτ εἰς τ κλῆσιν ὁπῦ ἐκλήθητε,

2 Μὲ κάθε λογῆς ταπεινοφροσύνην κ) πραότητα, μὲ μακροθυμίαν, ὑπομένοντες ἐνας τ ἄλλον μὲ ἀγάπην.

3 Σπουδάζοντες νὰ φυλάττετε τὴν ἑνότητα τῦ πνεύματ@ μὲ τ συνδεσμον τ εἰρήνης.

4 Ἕνα σῶμα εἶναι κ) ἕνα πνεῦμα, καθὼς κ) ἐκλήθητε εἰς μίαν ἐλπίδα τῦ κλήσεώς σας.

5 Ἕνας εἶναι Κύρι@, μία πίςις, ἕνα βάπτισμα.

6 Ἕνας Θεὸς κ) πατὴρ ὅλων, ὁπῦ εἶναι ἀπάνω εἰς ὅλα, κ) διαμέσε ὅλων κ) εἰς ὅλες σας.

7 Καὶ εἰς ~~πάσα~~ ἕνα ἀπ' ἐμᾶς ἐδόθη ἡ χάρις κ) τὸ μέτρον τῦ χαρίσματ@ τ Χριςῦ.

8 Διὰ τῦτο λέγει ἔχοντας νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ὕψ@, ἔφερε σκλα-

Cap-

σωμβίλω τῶ σκλαβίδι κ᾽ ἐδωκι χαρίσματα εἰς ὃν ἀνθρώπες.

9 Καὶ τὸ ἀτίδιν, τί ἄμον εἶναι, παρὰ ὅτι κ᾽ ἐκαπίδη πολλὸν, εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ἐκεῖνος ὁπῦ ἐκατέδη, αὐτὸς εἶναι, κ᾽ ὁπῦ ἀτίδη ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, σῆτι νὰ γεμίση τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε μερικὲς, νὰ εἶναι ἀπόστολοι· κ᾽ ἄλλες, νὰ εἶναι προφῆται· κ᾽ ἄλλες, νὰ εἶναι εὐαγγελισταὶ· κ᾽ ἄλλες, νὰ εἶναι ποιμένες, κ᾽ διδάσκαλοι.

12 Εἰς τὸν συμμορισμὸν τῶ ἁγίων, εἰς τὸ ἔργον τῆ διακονίας, εἰς τὸν οἰκοδομὸν τῦ σώματος τῦ Χριστῦ.

13 Ἕως ὁπῦ νὰ κατεβλήσωμεν ὅλοι, εἰς τὸν ἑνότητα τῆ πίστεως κ᾽ τῆ γνώσεως τῆ υἱῦ τῦ Θεῦ, εἰς ἀνδρα τέλειον, εἰς μέτρον τῆ ἡλικίας τῦ γεμισμάτος τῦ Χριστῦ.

14 Διὰ νὰ μὴν ἤμεστε πλέον νήπιοι, φυρλεντζόυμοι, κ᾽ κινόμενοι περιγὲρ μὲ κάθε ἄνεμον τῆ διδασκαλίας, μὲ τέχνας τῆς ἀνθρώπων, μὲ πανουργικὲς τρόπες τῆ πλάνης.

15 Ἀλλὰ ἀληθεύοντας εἰς τὴ ἀγάπην, ἂς αὐξήσωμεν κ᾽ τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός.

16 Ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα συναρμολογούμενον κ᾽ συμφωνούμενον, διὰ μέσης ὅλης τῆ συναφείας ὁπῦ ἐδόθη κ᾽ τὴν ἐνέργειαν τὴν μετρημένην εἰς κάθε μέλος, κάμνει τὴν αὔξησιν τῦ σώματος, εἰς τὴν ἐδικήν τε οἰκοδομὴν, μὲ ἀγάπην.

17 Ἐτοῦτο λοιπὸν λέγω κ᾽ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, νὰ μὴν περιπατῆτε πλέον, καθὼς περιπατοῦσι τὰ λοιπὰ ἔθνη εἰς τὴ ματαιότητα τῦ νόος τες·

18 Σκοτισμένοι εἰς τὴν διάνοιαν, ὀποξενωμένοι ἀπὸ τὴν ζωὴν τῦ Θεῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν ὁπῦ εἶναι εἰς αὐτὸν, διὰ τὴν σκληροκαρδίαν τες.

19 Οἱ ὁποῖοι ἔχοντας νὰ ἐγγίσουν ἀναίσθητοι, ἐπαραδώκαν τὸν κόσμον εἰς τὴν ἀσελγίαν, εἰς ἐργασίαν κάθε λογῆς ἀκαθαρσίας, ἀχορτάστως.

20 Ἀμὴ ἐσεῖς δὲν ἐμάθετε ἔτζι τὸν Χριστόν.

21 Ἂν κ᾽ ἠκούσατε αὐτὸν, κ᾽ ἐδιδαχθήκατε, καθὼς εἶναι ἀλήθεια εἰς τὸν Ἰησοῦν.

22 Νὰ βγάλετε ὅσον εἰς τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, ὁπῦ φθείρυται εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆ ἀπάτης.

23 Καὶ νὰ ξεμακαιρεύεσθε εἰς τὸ πνεῦμα τῦ νόος σας.

24 Καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν καινούργιον ἄνθρωπον ὁπῦ ἐκτίσθη κ᾽ Θεὸν μὲ δικαιοσύνην κ᾽ ὁσιότητα τῆ ἀληθείας.

25 Διὰ τοῦτο ἀφήνοντες τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, πᾶσα ἕνας μὲ τὸν γειτονάτε, ὅτι εἴμεστε μέλη ἕνας τῦ ἄλλου.

26 Ὀργίζεσθε κ᾽ μὴν ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος νὰ μὴν βασιλεύσῃ εἰς τὸν ὀργισμόν σας.

27 Μὴ δίδετε τόπον εἰς τὸν διάβολον.

28 Ἐκεῖνος ὁπῦ κλέπτει, ἂς μὴν κλέπτει πλέον, ἀμὲ ἂς κοπιάζει, κερδαίνοντας τὸ καλὸν μὲ τὰ χέρια τες,

18 ἀποξενωμένοι

19 οἱ ὁποῖοι ἐχοντας νὰ μὴν τύχουν αἴσθησιν χρόνου, ἐπαραδώθησαν εἰς

καθένας

16 συναρμολογίας

συναρμογῆς

ἀτκ, διὰ νὰ ἔχῃ νὰ μεταδόσῃ εἰς ἐκεῖνα ὁπῦ χρειάζεται.

29 Καὶ λόγος σαπρὸς ἂς μὴν βγαίνῃ ἀπὸ τὸ στόμα σας, ἀλλὰ ἂν εἶναι καμίνας λόγος καλὸς, εἰς τὴν χρείαν τῆς οἰκοδομῆς, διὰ νὰ δώσῃ χάριν εἰς ἐκείνους ὁπῦ ἀκούουν.

30 Καὶ μὴν λυπᾶτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσφραγίσθητε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερώσεως.

31 Κάθε λογῆς πικρία, καὶ βλασφημία ἂς συκωθῇ ἀπὸ λόγου σας μαζὶ μὲ κάθε κακίαν.

32 Καὶ γίνεσθε καλοὶ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, σπλαγχνικοὶ, συγχωρῶντες ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς σᾶς ἐσυγχώρησεν εἰς τὸν Χριστόν.

Κεφ. ε'. 5.

ΓΙνεσθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡσὰν τέκνα ἀγαπημένα.

2 Καὶ περιπατεῖτε μὲ ἀγάπην, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἠγάπησε καὶ παρέδωκε τὸν λόγον διὰ λόγους προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

3 Καὶ πορνεία, καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ πλεονεξία, μὴ ἦ νὰ ὀνομάζεται εἰς ἐσᾶς, καθὼς πρέπει εἰς ἐσὰς ἁγίους.

4 Καὶ ἡ αἰσχρολογία, καὶ ἡ μωρολογία, ἢ γελοποιΐα, τὰ ὁποῖα προσῆκοντα δὲν φαίνονται, ἀλλὰ περισσότερον εὐχαριστία.

5 Διατὶ τοῦτο ἠξεύρετε, ὅτι κάθε πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδωλολάτρης, δὲν ἔχει κληρονομιὰν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Κανένας δὲ μὴν σᾶς ἀπατᾷ μὲ λόγους δίκαιους. διατὶ διὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴν γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Διατὶ ἕνα καιρὸν ἤσταν σκότος, ἀμὰ τώρα εἶστε φῶς εἰς τὸν Κύριον. περιπατεῖτε ὡσὰν τέκνα φωτός.

9 Διατὶ ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος εἶναι εἰς κάθε ἀγαθωσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν.

10 Δοκιμάζοντες τί εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

11 Καὶ μὴν συγκοινωνᾶτε μὲ τὰ ἔργα τὰ ἄκαρπα τοῦ σκότους, ἀλλὰ περισσότερον καὶ ἐλέγχετέ τα.

12 Διατὶ ἐκεῖνα ὁπῦ γίνονται κρυφὰ ἀπ' αὐτοὺς, ἔρχεται εἶναι καὶ νὰ τὰ λέγωμεν.

13 Ἀμὰ τὰ ὅλα ἐξετάζονται νὰ ἐλεγχθοῦν ἀπὸ τὸ φῶς, φανερώνεται· διατὶ κάθε πρᾶγμα ὁπῦ φανερώνεται εἶναι φῶς.

14 Διὰ τοῦτο λέγει, σήκω ἀπάνω ἐσὺ ὁπῦ κοιμᾶσαι, καὶ σήκωσου ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ θέλει σὲ φωτίσῃ ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε λοιπὸν πῶς νὰ περιπατεῖτε ἀκριβῶς, ὄχι ὡσὰν ἄστοροι, ἀλλὰ ὡσὰν σοφοί·

16 Ἐξαγοράζοντες τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραις εἶναι πονηραῖς·

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ γνωρίζοντες τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθᾶτε μὲ τὸ κρασὶ, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἀσωτεία, ἀλλὰ πληρεθῆτε μὲ πνεῦμα.

19 Λαλοῦντες ἀναμεσάσας μὲ

μὲ ψδμοὺς ϗ ὕμνες ϗ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες ϗ ψάλλοντες μὲ τ καρδίασας εἰς τ Κύριον.

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε διὰ ὅλα, εἰς τὸ ὄνομα τ Κυρίεμας Ἰησῦ Χριστῦ, τ Θεὸν ϗ πατέρα.

21 Νὰ ὑποτάσσεσθε ἕνας εἰς τ ἄλλον, μὲ φόβον Θεῦ.

22 Αἱ γυναῖκαις νὰ ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδίκσας ἀνδρας ὡς πρέπει ὡς κ᾽ πρὸς τὸν Κύριον,

23 Ὅτι ὁ ἄνδρας εἶναι κεφαλὴ τ γυναίκας, ὡσὰν ϗ ὁ Χριστὸς εἶναι κεφαλὴ τ ἐκκλησίας, ϗ αὐτὸς εἶναι σωτὴρ τῦ σώματός τε.

24 Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται εἰς τ Χριστὸν, ἔτζι ϗ αἱ γυναῖκαις νὰ ὑποτάσσεται εἰς τοὺς ἰδίκσας ἀνδρας εἰς κάθε πρᾶγμα.

25 Οἱ ἄνδρις ἀγαπᾶτε τ γυναῖκας τ ἰδικάσας, καθὼς ϗ ὁ Χριστὸς ἀγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, ϗ ἐπαρέδωκε τὸν λόγον τε δι᾽ αὐτὴν.

26 Διὰ νὰ τὴν ἁγιάσῃ καθαρίζοντάς τε μὲ τὸ λόσιμον τῦ νερῦ, σημαίσῃ τῦ λόγε.

27 Διὰ νὰ τὴν παραστήσῃ εἰς τὸν λόγον τε ἔνδοξον τ ἐκκλησίαν, ὁποῦ νὰ μὴν ἔχῃ λέκε ἢ ζάρωμα, ἢ ἄλλο τίποτες ὁποῦ τὰ τίποτις λοιπὸς, ἀλλὰ διὰ νὰ εἶναι ἅγια ϗ ἄμωμον.

28 Ἔτζι χρεωστοῦσι οἱ ἄνδρις νὰ ἀγαποῦσι τ γυναῖκις τε, ὡσὰν τὰ ἰδικάτες κορμία· ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾶ τὴν γυναῖκα τε, τ ἐμισοῦσε τε ἀγαπᾶ.

29 Διατὶ κ᾽ κανένας ποτὲ ἐμίσησε τὴν σάρκα τε, ἀλλὰ τὴν θρέφει ϗ τὴν σκέπει ϗ τὴν βαστᾶ καθὼς ϗ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν.

30 Ὅτι ἐμεῖς εἴμεσε μέλη τῦ σώματός τε, ἀπὸ τὴν σάρκα τε, ϗ ἀπὸ τὰ κόκκαλά τε.

31 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τ πατέρα τε ϗ τὴν μητέρα τε, ϗ θέλει προσκολληθῆ μὲ τὴν γυναῖκά τε, ϗ θέλουσι γένει οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο εἶναι μεγάλον· ϗ ἐγὼ τὸ λέγω εἰς τ Χριστὸν ϗ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Τὸ λοιπὸν ϗ ἐσεῖς πᾶσα ἕνας τὴν γυναῖκά τε, ἔτζι ἂς τὴν ἀγαπᾶ, ὡσὰν τὸν λόγον τε· ϗ ἡ γυναῖκα νὰ φοβᾶται τ ἄνδρα.

Κεφ. ϛ'. 6.

Τὰ παιδία, νὰ ὑπακούετε τοὺς γονεῖς σας διὰ τ Κύριον, διατὶ τοῦτο εἶναι δίκαιον.

2 Τίμα τ πατέρα σε ϗ τ μητέρα σε· ἡ ὁποῖα εἶναι ἐντολὴ πρώτη μὲ τάξιμον.

3 Διὰ νὰ ἔχῃς καλόν, ϗ νὰ χρόνος πολυχρόνιος ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

4 Καὶ ἐσεῖς οἱ πατέρες μὴν παροργίζετε τὰ παιδία σας, ἀλλὰ ἀνατρέφετε εἰς παιδείαν ϗ νουθεσίαν Κυρίε.

5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοὺς σαρκικοὺς σας ἀφεντάδες, μὲ φόβον ϗ τρόμον, μὲ ἁπλότητα τ καρδίας σας ὡσὰν τ Χριστόν.

6 Μὴν δουλεύετε μόνον ὅταν σᾶς βλέπουν, ὡσὰν ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλὰ ὡσὰν δοῦλοι τῦ Χριστῦ, κάμνοντες τὸ θέλημα τῦ Θεῦ ἀπὸ καρδίας.

7 Μὲ

7 Μὴ ἀγάπῃ σκληθύοντες, ἀσθὴ νὰ σκληθύετι τῶ Κυρίε κ᾽ ἡ ὄχλ εἰς ἀνθρώπους.

8 Ἠξεύρογτες ὅτι ἐκεῖτο ὁπῦ κάμνει πᾶσα ἕνας, ἐκεῖνο θέλει πάρει ἀπὸ τ᾽ Κύριον, κ᾽ εἴτι δέλ⊙, κ᾽ εἴτι ἐλεύθερος.

9 Καὶ ἐσεῖς οἱ ἀφεντάδες νὰ κάμνετε τὰ ὅμοια εἰς αὐτοὺς, ὀλιγοσθίετε τοὺ φοβερισμὸς, ἠξεύροντες ὅτι κ᾽ ὁ ἰδικός σας ἀφέντης εἶ) εἰς τοὺ ὐρανὸς, κ᾽ προσωποληψία δὲν εἶ) σιμὰ εἰς αὐτόν.

10 Τὸ λοιπὸν ἀδελφοίμε, δυναμώνεδε εἰς τ᾽ Κύριον, κ᾽ εἰς τὸ κράτ⊙ τ᾽ δυνάμεώς τε.

11 Ἐνδύεδε ὅλω τ᾽ ἁρματωσίαν τῶ Θεῦ, διὰ νὰ δύνεδι νὰ στέκεσε ἐνάντια εἰς τ᾽ πάγχας τῶ διαβόλε.

12 Ὅτι δὲν εἶ) ἡ πάλεμας εἰς αἷμα κ᾽ σάρκα, ἀμὰ εἰς τ᾽ ἀρχάς, εἰς τ᾽ ἐξουσίαις, εἰς τοὺ κοσμοκράτορες τῶ σκότε τῦ αἰών⊙ τότε, εἰς τὰ πνεύματα τ᾽ πονηρίας, ὁπῦ εἶναι ἀπκάτω εἰς τ᾽ ἀρχόν.

13 Διὰ τῦτο ἐπάρετι ὅλω τὼ ἁρματωσίαν τῶ Θεῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτι νὰ ἀνθηλισθῆτι εἰς τ᾽ ἡμέραν τ᾽ πονηράν, κ᾽ ὅταν τελειώσεδε ὅλα νὰ σταθῆτε.

14 Στεθῆτι λοιπὸν ἰζωλας νὰ ζωσθῆτε εἰς τὼ μέσινσας τὼ ἀληθέα, κ᾽ ἐνδυθῆτι τὸ σιδερομακμαρον τ᾽ δικαιοσύνε.

15 Καὶ ποδηθῆτε εἰς τὰ ποδέρματα τὼ ἑτοιμασίαν τῶ ἀναγγελίε τ᾽ εἰρήνης.

16 Ἀπάνω εἰς ὅλα πέροντες τὸ σκεπάρι τ᾽ πίστεως, μὲ τὸ ὁποῖον θέλεδι δύνεσθῆ νὰ σβέσεδε ὅλας τ᾽ σαΐτας τ᾽ πυρομμένες τῦ πονηρέ.

17 Δεχθῆτε τὼ περικεφαλαίαν τ᾽ σωτηρίε, κ᾽ τὼ μάχαιραν τῦ πνεύματ⊙. ἠ ὁποῖα εἶναι ὁ λόγ⊙ τῦ Θεῦ.

18 Προσευχόμενοι μὲ κάθε προσευχὼ κ᾽ δέησιν, κάθε καιρὸν μὲ πνεῦμα, κ᾽ εἰς αὐτὸ τῦτο ἀγρυπνεῖτες, μὲ κάθε ὑπομονὼ κ᾽ δέησιν διὰ ὅλες τοὺ ἁγίες.

19 Καὶ διὰ λόγεμα, διὰ νὰ μῦ δωθῇ λόγ⊙ νὰ ἀνοίξω τὸ στόμαμε μὲ παῤῥησίαν, νὰ κάμω νὰ γνωρίσω τὸ μυστήριον τῶ ἀναγγελίε.

20 (Διὰ τὸ ὁποῖον εἶμαι ἀπκρισιάρις μὲ τὼ ἅλυσον) διὰ νὰ παῤῥησιασθῶ εἰς αὐτὸν νὰ λαλήσω καθὼς πρέπει.

21 Καὶ διὰ νὰ ἠξεύρεσε κ᾽ ἐσεῖς τὰ ἰδικάμε τι κάμνω, Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς κ᾽ ἰμπιστεμμένος διάκον⊙ ἐν Κυρίῳ, θέλει σᾶς τὰ φανερόσει ὅλα.

22 Τὸν ὁποῖον σᾶς τ᾽ ἔπεμψα ἀπὸ τ᾽ αὐτὸ, διὰ νὰ μάθετι τὰ ἰδικάμας, κ᾽ νὰ παρηγορήσῃ τ᾽ καρδίαις σας.

23 Ἂς εἶναι εἰρήνη εἰς τοὺ ἀδελφοὺς, κ᾽ ἀγάπη μὲ πίστιν, ἀπὸ τ᾽ Θεὸν τ᾽ πατέρα κ᾽ Κύριον Ἰησῦν Χριστόν.

24 Ἡ χάρις ἂς εἶ) μὲ ὅλες ὁπῦ ἀγαπῶσιν καθαρῶς τ᾽ Κύριόμας Ἰησῦν Χριστόν. ἀμήν.

‡ Ἡ εἰς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμην διαμέσου τῦ Τυχικέ.

Εἰς Φιλιππησίους ἐπιστολὴ Παύλου.

Κεφ. α. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους ὁποὺ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ὁποὺ εἶναι εἰς τὴν Φιλιππους, μαζὶ μὲ τοὺς ὑπισκόπους καὶ διακόνους.

2 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἰσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν πατέρα μας καὶ Κύριον Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου, εἰς ὅλον τὸν ἐνθύμησιν ὁποὺ ἔχω εἰς τοὺς λόγους σας.

4 (Πάντοτε εἰς ὅλαις μου τὰς δήσεις διὰ ὅλους μὲ χαρὰν κάμνοντας δέησιν.)

5 Διὰ τὴν κοινωνίαν σας ὁποὺ ἔχετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, ἕως τώρα.

6 Πεισθόμενος αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁποὺ ἐκεῖνος ὁποὺ ἄρχισεν εἰς ἰσᾶς τὸ ἔργον τὸ καλόν, θέλει τὸ τελειώσει ἕως τὴν ἡμέραν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καθὼς εἶναι δίκαιον εἰς ἐμένα νὰ φρονῶ ἔτζι διὰ ὅλους σας. διατὶ σᾶς ἔχω μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν μου καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου, ἔχοντας νὰ εἶστε ἰσεῖς ὅλοι συγκοινωνοὶ τῆς χάριτος μαζί μου.

8 Διατὶ μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεὸς πῶς πολλὰ σᾶς ποθῶ ὅλους, μὲ σπλάγχνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, νὰ περισσεύῃ ἡ ἀγάπησας ἀκόμη περισσότερον, καὶ περισσότερον εἰς γνῶσιν καὶ κάθε αἴσθησιν.

10 Εἰς τὸ νὰ δοκιμάζητε ἐκεῖνα ὁποὺ διαφέρουσι, νὰ εἶστε καθαροὶ καὶ χωρὶς σκάνδαλον εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ.

11 Γεμάτοι ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς δικαιοσύνης, ὁποὺ εἶναι διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ θέλω νὰ ἐξεύρετε καὶ ἰσεῖς ἀδελφοί, ὅτι ἐκεῖνα ὁποὺ μὲ ἐσυνέβηκαν, ἐλάβασιν εἰς περισσότερον προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου.

13 Εἰς τόπον ὁποὺ τὰ δεσμά μου ὁποὺ ἔπαθα διὰ τὸν Χριστὸν, νὰ ἔγιναν φανερὰ εἰς ὅλον τὸ πραιτώριον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὅλους.

14 Καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς ὁποὺ εἶναι εἰς τὸν Κύριον πεποιθότες διὰ τὰ δεσμά μου, περισσότερον δυνατοῦσι τὰ λέγουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ χωρὶς φόβον.

15 Καὶ κάποιοι διὰ φθόνον καὶ φιλονικείαν, καὶ κάποιοι μὲ καλὴν καρδίαν κηρύττουσι τὸν Χριστόν.

16 Κάποιοι ἀπὸ συμπαθειὰν κηρύττουσι τὸν Χριστὸν, ὄχι καθαρῶς, λογιάζοντες νὰ μὲ κάμουν νὰ λυπηθῶ περισσότερον εἰς τὰ δεσμά μου.

17 Καὶ ἄλλοι (τὸν κηρύττουσιν) ἀπ' ἀγάπην, ἐξεύροντας ὅτι βρίσκομαι εἰς τὴν ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου.

18 Ὅμως

18 Ὅμως τί; μὲ κάθε λόγο τρόπον, κάθε καμωνάμβροι, κάθε δηλάδη, ὁ Χριστὸς κηρύττεται· καὶ εἰς τοῦτο χαίρομαι, ἀλλὰ καὶ θέλω χαρῆ.

19 Διατὶ ἐξεύρω, ὅτι τοῦτο θέλει μοῦ βγῆ εἰς σωτηρίαν, διαμέσου τῆς δεήσεώς σας, καὶ τῆς παντοτεινῆς δόσιας τοῦ πνεύματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

20 Κατὰ τὸ ἀφορισμὸ καὶ τὴν ἐλπίδα ὁποῦ ἔχω, ὅτι εἰς κανένα πρᾶγμα δὲν θέλω αἰσχυνθῆ, ἀλλὰ μὲ κάθε παῤῥησίαν, ἀσὰν μὲ πάντα, ἔτσι καὶ τώρα θέλει μεγαλυνθῆ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ σῶμά μου, κᾆτε διαμέσου ζωῆς, κάθε διαμέσου θανάτου.

21 Διατὶ εἰς ἐμένα καὶ τὸ νὰ ζῶ, εἶναι Χριστὸς, καὶ τὸ νὰ ἀποθάνω εἶναι κέρδος.

22 Ἀμὰ ἐὰν τὸ νὰ ζῶ εἰς τὸ κορμὶ τοῦτο εἶναι εἰς ἐμένα ὠφέλιμον, καὶ τί νὰ διαλέξω, δὲν γνωρίζω.

23 Διατὶ συναχωροῦμαι καὶ ἀπὸ τὰ δύο, ἀποθυμῶ τὸ νὰ μισέψω, καὶ νὰ εἶμαι μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸν, διατὶ τοῦτο εἶν' πολλὰ καλύτερον.

24 Ἀμὰ τὸ νὰ μένω ἀκόμι εἰς τὸ κορμὶ, εἶν' ἀναγκαιότερον διὰ σᾶς.

25 Καὶ μὲ πίστιν τὸ ξέρω, ὅτι θέλω μείνει καὶ θέλω συμπαραμείνει μὲ ὅλους σας, διὰ τὴν προκοπὴν καὶ διὰ τὴν χαρὰν τῆς πίστεως.

26 Διὰ νὰ περισσεύσῃ τὸ καύχημάσας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς ἐμένα, διαμέσου τῆς ἀποκρίσεως πάλιν εἰς σᾶς.

27 Μόνον πολιτεύεσθε καθὼς πρέπει εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀκούσω διὰ λόγου σας (κᾆν ἔλθω καὶ σᾶς ἰδῶ, κᾆτε λείπω) ὅτι στέκεσθε εἰς ἕνα πνεῦμα, μὲ μίαν ψυχὴν, συναγωνιζόμενοι διὰ τὴν πίστιν τοῦ Εὐαγγελίου.

28 Καὶ μηδὲν φοβᾶσθε εἰς κανένα πρᾶγμα ἀπὸ τοὺς ἐναντίους, ὁποῦ εἰς αὐτοὺς εἶναι ἀπόδειξις ἀπωλείας, ἀμὰ εἰς ἐσᾶς (εἶναι ἀπόδειξις) σωτηρίας· καὶ τοῦτο εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

29 Ὅτι εἰς ἐσᾶς ἐχαρίσθη διὰ τὸν Χριστὸν, ὄχι μόνον τὸ νὰ πιστεύσητε εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πάσχετε διʼ αὐτὸν,

30 Ἔχοντας νὰ ἔχετε τὸν αὐτὸν ἀγῶνα, ὁποῦ εἴδετε εἰς ἐμένα, καὶ τώρα ἀκούετε πὼς εἶναι εἰς ἐμένα.

Κεφ. β'. 2.

ΕΑΝ εἶναι λοιπὸν καμία παρηγορία εἰς τὸν Χριστὸν, ἐὰν εἶναι καμία βοήθεια τῆς ἀγάπης, ἐὰν εἶναι καμία κοινωνία τοῦ πνεύματος, ἐὰν εἶναι κανένα σπλάγχνον καὶ οἶκτος,

2 Τελειώσετε τὴν χαρά μου, διὰ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτό, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὄντες ὁμόψυχοι, ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες.

3 Κανένα πρᾶγμα μὴν κάμνετε μὲ φιλονικείαν, ἢ μὲ κενοδοξίαν. ἀλλὰ μὲ ταπεινοφροσύνην, ἕνας ἀπὸ σᾶς νὰ λογαριάζῃ τὸν ἄλλον, πὼς ὑπερέχει ἀπὸ λόγου του.

4 Μὴν κοιτάζῃ ἕνας τὰ ἰδικά του, ἀμὰ καθένας καὶ τὰ ἰδικά του ἂς ἔχῃ γνοιὰν καὶ διὰ τὰ πράγματα τῶν ἄλλων.

5 Διατὶ πρέπει νὰ αὐτὰ διάθεσις νὰ εἶναι εἰς ἐσᾶς, ἃ καὶ ἦτον καὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ὁποῦ (Ἰησοῦς ὄντας

τας εἰς τ μορφὴν τῦ Θεῦ, δὲν
ἐλογίασε νὰ εἶναι ἁρπαγμὸς,
τὸ νὰ εἶναι ἴσε μὲ τ Θεόν.

7 Ἀλλ' (ὅμως) ἐκένωσε
τὸν λόγιτε, πέρνοντας μορφὴν
δούλε, κ γενόμενος ὅμοιος
μὲ τὸς (λοιπὸς) ἀνθρώπες.

8 Εὑρεθεὶς ὡς εἰς τὸ σχῆμα
αὐτὸν ἄνθρωπος, ἐταπείνωσε τὸν λόγιτε γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτε, κ θανάτε σταυρικῦ.

9 Διὰ τᾶτο κ ὁ Θεὸς τ ὑπερύψωσε κ τῦ ἐχάρισε τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον εἶναι παραπάνω δαὐτὸ κάθε ὄνομα.

10 Διὰ νὰ κλίνῃ κάθε γόνατον, ἀπ' ἐκεῖνα ὁπᾶ εἶναι εἰς τ ἐρανὸν, κ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, κ ὑποκάτω εἰς τὴν γῆν,

11 Κ ἐπὶ νὰ ὁμολογήσῃ κάθε γλῶσσα, ὅτι Κύριος εἶναι ὁ Ἰησῦς Χριςὸς, εἰς δόξαν Θεῦ πατρός.

12 Τὸ λοιπὸν, ἀγαπητόμε, καθὼς πάντοτε ὑπακύσατε, ὄχ μόνον ὅταν ἤμεν παρών, ἀλλὰ πολλᾶ περισσότερον τώρα ὅτι λείπω. μὲ φόβον κ μὲ τρόμον ἐργάζεσθε τὴν σωτηρίαν σας.

13 Διατὶ ὁ Θεὸς ἔσαι ὅπᾶ ἐνεργεῖ εἰς ἐσᾶς, κ τὸ θέλειν κ τὸ ἐνεργεῖν, κ τὸ θέλημά τε.

14 Κάμνετε ὅλα τὰ πρᾶγματα χωρὶς γρίσμὸς κ διαλογισμός·

15 Διὰ νὰ γένεσθε ἀκατηγόρητοι κ ἁπλοῖ, τέκνα τῦ Θεῦ καθαρὰ εἰς τὸν μέσον τ σκολιᾶς κ τ διεστραμμένης γενεᾶς, ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα λάμπετε ὡσὰν φωςῆρες εἰς τ κόσμον.

16 Βαστῶντες κ ἐνέχοντες τ λόγον τ ζωῆς διὰ καύχημά μου εἰς τὴν ἡμέραν τῦ Χριςῦ, ὅτι δὲν ἔδραμα δίκαμα, ὐδὲ δίκαμα ἐκοπίασα.

17 Ἀλλὰ ἂν κ θυσία κ λειτυργία τ πίστεώς σας, χαίρομαι κ συγχαίρομαι μὲ ὅλους σας.

18 Καὶ τὸ ἴδιον κ ἐσεῖς χάρετε κ συγχαρεῖτε μαζύ μου.

19 Καὶ ἐλπίζω εἰς τ Κύριον Ἰησῦν, νὰ σᾶς πέμψω ὀλίγορον τ Τιμόθεον, διὰ νὰ χαρῶ κ ἐγὼ μαθαίνοντας τὰ ἐδικά σας.

20 Διατὶ δὲν ἔχω κανένα ὁμόψυχον, ὅπᾶ νὰ φροντίσῃ τὰ ἐδικά σας καθολικῶς κ καθαρῶς.

21 Διατὶ ὅλοι γυρεύουν τὰ ἐδικά τες, κ ὄχ τὰ πράγματα τῦ Ἰησῦ Χριςῦ.

22 Καὶ τὴν δοκιμήν του γνωρίζετε, ὅτι ὡσὰν τέκνον μὲ τ πατέρα, ἐδούλευσε μαζύ μου εἰς τὸ διαγγέλιον.

23 Ἐκεῖνον λοιπὸν ἐλπίζω νὰ πέμψω, εὐθὺς ὅπᾶ νὰ ἰδῶ τ κατάσταν τῶν πραγμάτων μου.

24 Καὶ πίστευο εἰς τ Κύριον ὅτι κ ἐγὼ θέλω ἔλθει ὀλίγορα εἰς ἐσᾶς.

25 Ἀμὴ ἐλόγιασα ἀναγκαῖον νὰ πέμψω εἰς ἐσᾶς τ ἐπαρόδιτον τ ἀδελφόν μου κ συνεργόν, κ συστρατιώτην μου, κ ἀποστόλους σας, κ ὑπηρέτην τ χρείας μου.

26 Ἐπειδὴ αὐτὸς σας ἀγάπαν ὅλους, κ ἀδημόνα, διότι ἀκούσετε ὅτι ἀσθένησε.

27 Καὶ βέβαια ἀσθένησε κ ἔλαβε

ἦλθε σημὰ εἰς ἡ θάνατον· ἀμὲ ὁ Θεὸς ἡ ἐλέησε· κὴ ὄχι μὸν τον μοναχὸν, ἀλλὰ κὴ ἐμένα, διὰ νὰ μὴν ἔχω λύπην ἀπάνω εἰς ἡ λύπην.

28 Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἡ ἔπεμψα τὸ γλήγορώτερον, διὰ νὰ χαρῆτε πάλιν ὡσὰν ἡ ἴδητε, κὴ ἐγὼ νὰ ἔχω ὀλιγώτερην λύπην.

29 Δεχθῆτεν λοιπὸν διὰ τὸν Κύριον μὲ πᾶσαν χαρᾶς, κὴ ἐσὺ τοιούτους ἐχετε τιμημένους.

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ, ἔγινε ἡ θάνατον ἐπλησίασεν, κὴ δὲν ὑλογαρίασε τὴ ζωήν του, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ὑστέρησιν τῆς ὑπηρεσίας σᾶς πρὸς ἐμένα χρεία νὰ κάμετε ἐσεῖς εἰς ἐμένα.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε εἰς τὸν Κύριον· τὸ νὰ γράφω εἰς ἐσᾶς τὰ αὐτὰ, δὲν εἶναι εἰς ἐμένα δὺσκολον, κὴ εἰς ἐσᾶς εἶναι στερέωσις.

2 Βλέπετε σᾶς σκύλους, βλέπετε σᾶς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴ κατατομήν.

3 Διατὶ ἐμεῖς εἴμεστε ἡ περιτομὴ ἡποῦ λατρεύομεν τὸν Θεὸν μὲ τὸ πνεῦμα κὴ καυχώμεθα εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, κὴ δὲν πεποιθόμεν εἰς τὴ σάρκα.

4 Ἂν κλέγῃ κὴ ἐγὼ ἔχω ἀφορμὴν νὰ πεποιθῶ κὴ εἰς τὴ σάρκα· ἂν κανένας ἄλλος λογιάζῃ νὰ ἔχῃ πεποίθησιν εἰς τὸν σώματα, ἐγὼ ἔχω περισσότερον.

5 Ὀκτὼ ἡμερῶν περιτμημένος εἰς τὸ ὀγδοον ἡμέρα· ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν, Ἑβραῖος ἀπὸ Ἑβραίους, φαρισαῖος κὴ νόμου.

6 Ὡσὰν κὴ ζῆλον διωκτὴς τῆς ἐκκλησίας· κὴ κὴ τὴ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμου, ἄμεμπτος γενόμενος.

7 Ἀλλὰ σκέδια ὅσα ἦσαν εἰς ἐμένα κέρδη, τὰ ἐλογίασα ζημίαν διὰ τὸν Χριστόν.

8 Καὶ βέβαια κὴ τώρα ὅλα τὰ λογιάζω νὰ εἶναι ζημία διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸν ὁποῖον τὰ ἐζημιώθηκα ὅλα, κὴ τὰ λογιάζω νὰ εἶναι σκύβαλα, διὰ νὰ κερδήσω τὸν Χριστόν.

9 Καὶ νὰ εὑρεθῶ εἰς αὐτὸν νὰ μὴν ἔχω τὴν ἰδικήμου δικαιοσύνην, ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ νὰ ἔχω τὴν δικαιοσύνην ὁποῦ εἶναι διὰ μέσα τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην (λέγω) ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὴν πίστιν.

10 Τὸ νὰ γνωρίσω αὐτὸν, κὴ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεώς του, κὴ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων συμμορφούμενος εἰς τὸν θάνατόν του.

11 Ἂν πῶς νὰ καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Ὄχι, ὅτι ἐγὼ τώρα ἐτελείωσα τὸ βραβεῖον, ἢ τώρα ἐτελειώθηκα, ἀλλὰ βάζω δύναμιν μήπως καὶ τὸ πιάσω, διὰ τὸ ὁποῖον κὴ ἐβαστάχθηκα ἀπὸ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

13 Ἐγὼ, ἀδελφοί, δὲν λογαριάζω τὸν ἑαυτόμου νὰ τὸν ἔχω (τὸ βραβεῖον)

14 Ἀλλὰ ἕνα πρᾶγμα (ξεχνῶ) τὰ ὀπίσω ἀλησμονῶ, κὴ ἁπλώνομαι εἰς τὰ ἔμπροσθεν, βάζω εἰς τὸ σημάδι εἰς τὸ βραβεῖον τῆς κλήσεως τῆς Θεοῦ ἀπὸ μέσα κλήσεως εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Ὅσοι λοιπὸν τέλειοι ἂς φρονῶμεν τοῦτο· καὶ ἂν τι φρονῆτε τίποτις ἄλλως λοιπόν, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σᾶς τὸ ἀποκαλύψει.

16 Ὅμως εἰς ὅ,τι ἐφθάσαμεν μὲ τὸν αὐτὸν κανόνα νὰ περιπατοῦμεν, τὸ αὐτὸ νὰ φρονῶμεν.

17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σημειώεσθε ἐκείνους ὁποῦ περιπατοῦσι, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

18 Διατὶ πολλοὶ περιπατοῦσι, διὰ τοῦ ὁποίους πολλάκις σᾶς ἔλεγα, καὶ τώρα κλαίοντες λέγω, πὼς εἶναι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

19 Τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, καὶ ὁ Θεός τους εἶναι ἡ κοιλία τους, καὶ ἡ δόξα τους εἶναι εἰς ἐντροπήν τους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὰ γήϊνα εἰς τὰ φρόνημα.

20 Ἀμὰ ἡ πολιτεία ἡμῶν εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς, ἀπ' ὁποῦ καὶ τὸν Σωτῆρα, τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν

21 Ὁποῖος θέλει μετασχηματίσῃ τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεώς μας, νὰ γένῃ αὐτὸ ὅμοιον μὲ τὸ σῶμα τῆς δόξης του κατὰ τὴν ἐνέργειαν ὁποῦ δύναται αὐτὸς, καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς τοῦτον.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟ λοιπὸν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στέκεσθε ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοί.

2 Παρακαλῶ τὴν Εὐοδίαν καὶ τὴν Συντύχην νὰ φρονῶσι τὸ αὐτὸ εἰς τὸν Κύριον.

3 Καὶ σὲ παρακαλῶ καὶ ἐσένα, συντρόφισσα γνήσια, βοήθησον εἰς ὁποίας ἀγωνίσθησαν μαζί μου εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, μετὰ Κλήμεντα καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργούς μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς.

4 Χαίρετε εἰς τὸν Κύριον πάντοτε· πάλιν λέγω χαίρετε.

5 Ἡ ἐπιείκειά σας γνωσθῇ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους· ὁ Κύριος εἶναι ἐγγύς.

6 Κανένα πρᾶγμα μὴν φροντίζετε· ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα, μὲ τὴν προσευχὴν καὶ μὲ τὴν δέησιν μαζὶ μὲ εὐχαριστίαν, τὰ γνωρίζοντα τὰ ζητήματά σας εἰς τὸν Θεόν.

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ὑπερέχει κάθε νοῦν, θέλει φυλάξει τὰς καρδίας σας, καὶ τὰ νοήματά σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα πράγματα εἶναι ἀληθινὰ, ὅσα εἶναι τίμια, ὅσα εἶναι δίκαια, ὅσα εἶναι καθαρά, ὅσα εἶναι ἀγαπημένα, ὅσα εἶναι εὐφημισμένα. ἐὰν εἶναι καμμία ἀρετὴ, ἐὰν εἶναι κάμμια ἔπαινος, τοῦτα λογίζεσθε.

9 Τὰ ὁποῖα καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἀκούσατε καὶ εἴδατε εἰς ἐμένα, ἐτοῦτα κάμνετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει εἶσαι μετ' σᾶς.

10 Ἐχάρηκα μεγάλως εἰς τὸν Κύριον, ὁποῦ πλέον ἐξανεθάλασε τὸ νὰ φροντίζετε διὰ λόγου μου· διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐφροντίζετε, ἀμὰ δὲν εἴχετε καιρόν κάμει.

11 Ὄχι διατὶ εἶμαι ὑστερημένος τὸ λέγω· διατὶ ἐγὼ ἔμαθα, εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ εἶμαι δὲ χρειαζόμενος.

12 Ἠξεύρω καὶ νὰ ταπεινόνωμαι, ἠξεύρω καὶ νὰ περισσεύω· εἰς πάντα καιρὸν καὶ τόπον, καὶ εἰς ὅλα

ὅλα ἐλλάζθωμεν καὶ νὰ χορτά-
νωμεν, καὶ νὰ πλουτῶμεν, καὶ νὰ ἀφελοσθῶμεν
καὶ νὰ ὑστερῶμεν.

13 Εἰς ὅλα εἶμαι δυνατὸς διὰ τοῦ Χριστοῦ ὁποῦ μὲ δυ-
ναμώνει.

14 Ὅμως καλὰ ἐποίησετε ὁ-
ποῦ ἐσυγκοινωνήσετε εἰς τὴν θλῖ-
ψίν μου.

15 Καὶ ἠξεύρετε καὶ ἐσεῖς Φι-
λιππήσιοι, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ
εὐαγγελίου, ὁποῦ ἐβγῆκα ἀπὸ
τὴν Μακεδονίαν, οὐδὲ καμία ἐκ-
κλησία ἐκοινώνησεν τὰ διὰ δό-
σιν καὶ πάρσιν, ὡσὰν ἐσεῖς μο-
ναχοί.

16 Ὅτι καὶ εἰς τὴν Θεσσα-
λονίκην μὰ καὶ δυὸ μὲ ἐπέμ-
ψατε ὁποῦ ἐχρειάζεσθην.

17 Ὄχι ὅτι ζητῶ τὸ δόσι-
μον, ἀλλὰ ζητῶ τὸν καρπὸν νὰ
πληθυνθῇ εἰς τὸν λογαριασμόν
σας.

18 Καὶ ἐλαβάτε ὅλα καὶ πε-
ρισσεύω· εἶμαι γεμάτος, ἐχυν-
τας νὰ λάβω ἀπὸ τὸν Ἐπαφρό-
διτον ἐκεῖνα ὁποῦ ἐστείλατε, μυ-
ρωδίαν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν,
εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

19 Καὶ ὁ Θεός μου θέλῃ σᾶς
πληρώσῃ κάθε λεῖψιν χρείας
ὁποῦ ἔχετε, κατὰ τὸ πλοῦτος μὲ
δόξαν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

20 Ἡ δόξα δὲ εἰς τὸν
Θεὸν καὶ πατέρα μας, εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

21 Χαιρετήσατε κάθε ἅγιον
εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. οἱ ἀδελφοὶ ὁποῦ
εἶναι μαζύμας σᾶς χαιρετοῦν.

22 Ὅλοι οἱ ἅγιοι σᾶς χαι-
ρετοῦν, καὶ περισσότερον ἐκεῖνοι ὁ-
ποῦ εἶναι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Καί-
σαρος.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίμας
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὰς εἶναι μὲ ὅλους
σας, ἀμήν.

‡ Ἡ εἰς Φιλιππησίους ἐγρά-
φη ἀπὸ Ῥώμην, διαμίαν τοῦ Ἐ-
παφροδίτου.

Εἰς ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ἐπιστολὴ Παύλου.

Κεφ. ά. ί.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰ-
ησοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ θέλη-
μα τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος
ὁ ἀδελφὸς,

2 Εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ πιστοὺς
ἀδελφοὺς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ὁποῦ
εἶναι εἰς τὴν Κολοσσαεῖς, ἂς εἶναι
χάρις εἰς ὑσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ τὸν
Θεὸν πατέρα μας, καὶ Κύριον Ἰ-
ησοῦ Χριστόν.

3 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ
πατέρα τοῦ Κυρίμας Ἰησοῦ
Χριστοῦ, πάντοτε χύμας πὰν διὰ
λόγησιν.

4 Ἐχοντας νὰ ἀκούσωμεν τὴν
πίστιν (ὁποῦ ἔχετε) εἰς τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀγάπην
(ὁποῦ ἔχετε) εἰς ὅλους τοὺς ἁ-
γίους.

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα ὁποῦ φυ-
λάττεται διὰ λόγησιν εἰς τοὺς
οὐρανούς, τὴν ὁποίαν ἀκούσατε
προπίτερα εἰς τὸν λόγον τῆ ἀλη-
θείας τοῦ εὐαγγελίου.

6 Ὁποῦ ἔλθεν εἰς ὑσᾶς, κα-
θὼς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ
κάμνει καρπὸν, καθὼς καὶ εἰς ὑ-
σᾶς, ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὁποῦ ἀ-
κού-

πᾶ ἀπέστη, κ) ἐγναρίσῃ τ χάριν τῦ Θεῦ μὲ ἀληθειαν.

7 Καθὼς κ) ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τὸ ἀγαπητῦ συνδέλμας, ὁ ὁποῖος ἐ) πιςὸς διάκονος τῦ Χριςῦ διὰ λόγους.

8 Ὁ ὁποῖος κ) μᾶς ἐφανέρωσε τὴν ἀγάπησας ὑμᾶ ἔχετε) διαμόνε τῦ πνέυματος.

9 Διὰ τῦτο κ) ἡμεῖς, ἀπ' ἐκείνη τὴν ἡμέραν ὁπᾶ τὸ ἀκέσαμεν, δὲν παύομεν νὰ προσεύχόμεθε διὰ λόγυσας, κ) νὰ ζητᾶμεν διὰ νὰ γεμισθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τῦ θελήματός της, μὲ κάθε σοφίαν, κ) μὲ συνέσιν πνευματικὴν.

10 Νὰ περιπατήσετε καθὼς πρέπει εἰς τ Κύριον. εἰς κάθε ἀρέσκειαν, εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν, καρποφορᾶντες καρπὸν κ) αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῦ Θεῦ.

11 Δυναμωνόμενοι μὲ κάθε δύναμιν κ) τὸ κράτος τ δόξης τε, εἰς κάθε ὑπομονὴν, κ) μακροθυμίαν μὲ χαρᾶς.

12 Εὐχαριςᾶντες τ πατέρα ὁπᾶ μᾶς ἐκαμε ἱκανὺς εἰς τὴν μερίδα τῦ κλήρε τῦ ἁγίων εἰς τὸ φᾶς.

13 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῦ σκότες, κ) μᾶς ἐμετάθισεν εἰς τὴν βασιλείαν τῦ υἱῦ τ ἀγάπης τε.

14 Εἰς τ ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἐλευθέρωσιν, διαμόνε τῦ αἵματός τε, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

15 Ὁ ὁποῖος εἶναι εἰκὼν τῦ Θεῦ τῦ ἀοράτε, πρωτότοκος πάσης τ κτίσεως.

16 Ὅτι διαμόνε αὐτυῦ ἐκτίσθησαν τὰ πάντα, ὁποῦ εἶναι ἀπᾶ εἰς τὸν ὐρανὸν, κ) ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν γῆν, τὰ ὁρατὰ κ) τὰ ἀόρατα· κάθε θρόνοι, κάθε Κυριότητες, κάθε ἀρχαὶ, κάθε ἐξουσίαι· τὰ πάντα διαμόνε αὐτυῦ κ) εἰς αὐτὸν ἐκτίσθησαν.

17 Καὶ αὐτὸς εἶναι πρωτύτερα πάσης ὄλης, κ) τὰ πάντα διαμόνε αὐτυῦ ςέκονται.

18 Καὶ αὐτὸς ἐ) ἡ κεφαλὴ τῦ σώματος τ ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἐ) ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, διὰ νὰ γένη αὐτὸς εἰς ὅλα πρῶτος.

19 Ὅτι ἤρεσεν ἐκεῖνο (εἰς τ πατέρα) νὰ κατοικήσῃ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ πλήρωμα.

20 Καὶ διαμόνε αὐτυῦ νὰ φιλιώσῃ τὰ πάντα εἰς τὸν λόγον τε, κάμνοντας εἰρήνην, διαμόνε τῦ αἵματος τε τε σταυρῦ τε, διαμόνε αὐτυῦ, κάθε ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, κάθε ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν ὐρανόν.

21 Καὶ ἐσεῖς ὁποῦ εἴσαν ἕνα καιρὸν ἀποξενωμένοι κ) ἐχθροὶ μὲ τὸν διάνοιάν (βύρισκόμενοι) εἰς τὰ ἔργα τὰ πονηρά.

22 Τώρα σᾶς ἐφιλίωσεν εἰς τὸ σῶμα τ σάρκα τε διαμόνε τῦ θανάτε τε νὰ σᾶς παρασήσῃ ἁγίους κ) ἀμώμους, κ) ἀκεφαλήτους ὁμπρός τε.

23 Ἐὰν ὁπομένετε εἰς τὴν πίςιν θεμελιωμένοι κ) βέβαιοι, κ) δὲν μετακινεῖσθε ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τῦ δυαγγελίε τ ὁποῦ ἀκούσετε ὁποῦ ἐκηρύχθη εἰς ὅλην τὴν κτίσιν ὁποῦ εἶναι ἀποκάτω εἰς τ ὐρανὸν, τῦ ὁποίε ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγινα διάκονος.

24 Καὶ

24 Καὶ τῶρα χαίρομαι εἰς τὰ παθήματά μου διὰ λόγου σας, καὶ ἀναπληρόνω τὰ λείψιματα τῆς θλίψεως τ̃ Χριστ̃ εἰς τὴν σάρκα μου διὰ τὸ σῶμα τ̃, τὸ ὁποῖον σῶμα ἔ(ν)ι ἡ ἐκκλησία.

25 Τ̃ς ὁποίας ἐκκλησίας ἐγὼ ἔγινα διάκονος κατ̃ τὴν οἰκονομίαν τ̃ Θε(ο)ῦ ὁπὰ μὲ ἐδόθη εἰς ἐσ(ά)ς, νὰ γεμίσω τὸν λόγον τ̃ Θε(ο)ῦ.

26 Τὸ μυστήριον ὁπὰ ἦτον κεκρυμμένον ἀπὸ τ̃ς αἰ(ώ)νας καὶ ἀπὸ τὰς γενεὰς, καὶ τῶρα ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἁγίους μ̃.

27 Τοὺς ὁποίους ἠθέλησεν ὁ Θε(ό)ς νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσουν ποῖον εἶναι ὁ πλοῦτος τ̃ δόξης τ̃ μυστηρίου τούτου εἰς τὰ ἔθνη, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς εἰς ἐσ(ά)ς, ἡ ἐλπὶς τ̃ δόξης.

28 Τὸν ὁποῖον ἐμεῖς κηρύττομεν, νουθετοῦντες κάθε ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες κάθε ἄνθρωπον μὲ κάθε σοφίαν, διὰ νὰ παραστήσωμεν κάθε ἄνθρωπον τέλειον εἰς τ̃ Χριστὸν Ἰησοῦν.

29 Εἰς τὸ ὁποῖον καὶ κοπιάζω ἀγωνιζόμενος κατ̃ τὴν ἐνέργειάν τ̃, ὁπὰ ἐνεργεῖ εἰς ἐμένα μὲ δύναμιν.

Κεφ. Β'. 1.

Διατὶ θέλω νὰ ἐξεύρετε ἐσ(ά)ς, πόσον μεγάλον ἀγῶνα ἔχω διὰ λόγου σας, καὶ διὰ ἐκείνους ὁπὰ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ ὅσοι δὲν εἶδαν τὸ πρόσωπόν μου σωματικῶς.

2 Διὰ νὰ παρηγορηθοῦσιν αἱ καρδίαι των, ἐνούμενοι μὲ ἀγάπην, καὶ εἰς κάθε πλοῦτον τ̃ πληροφορίας τ̃ συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τ̃ μυστηρίου τ̃ Θε(ο)ῦ καὶ πατρὸς, καὶ τ̃ Χριστ̃.

3 Εἰς τ̃ ὁποῖον εἶναι κρυμμένοι ὅλοι οἱ θησαυροὶ τ̃ σοφίας καὶ τ̃ γνώσεως.

4 Καὶ τοῦτο λέγω διὰ νὰ μηνὸ σᾶς ἀπατᾷ τινὰς μὲ συλλογισμούς, καὶ καταπειθοὺς λόγους.

5 Διατὶ ἂν καὶ εἶμαι μὲ τὸ κορμὶ λείπω, ἀλλὰ μὲ τὸ πνεῦμα εἶμαι μ̃' ἐσ(ά)ς, χαίροντας καὶ βλέποντας τὴν τάξιν σας, καὶ τὸ βέβαιον τ̃ πίστεώς σας εἰς τ̃ Χριστόν.

6 Καθὼς λοιπὸν ἐπαραλάβετε τ̃ Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, (ἔτσι) εἰς αὐτὸν περιπατεῖτε.

7 Ῥιζούμενοι καὶ χτιζόμενοι ἀπάνω εἰς αὐτὸν, καὶ βεβαιούμενοι εἰς τὴν πίστιν καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες εἰς αὐτὴν μὲ εὐχαριστίαν.

8 Ἔχετε τ̃ νοῦν σας μήπως καὶ εἶναι κανένας ὁπὰ νὰ σᾶς κυρεύσῃ διαμέσου τ̃ φιλοσοφίας καὶ δίκαιης ἀπάτης κατ̃ τὴν παράδοσιν τ̃ ἀνθρώπου, κατὰ τὰ στοιχεῖα τ̃ κόσμου, καὶ ὄχι κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι εἰς αὐτὸν κατοικεῖ ὅλον τὸ πλήρωμα τ̃ θεότητ(ο)ς σωματικῶς.

10 Καὶ ἔστε γεμάτοι εἰς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος ἔ(ν)ι κεφαλὴ κάθε ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.

11 Εἰς τ̃ ὁποῖον, καὶ περιετμήθητε μὲ περιτομὴν ἀχείροποίητον, μὲ τὸ νὰ ξεγυμνωθῇτε τὸ σῶμα τ̃ ἁμαρτημάτων τ̃ σάρκας, εἰς τὴν περιτομὴν τ̃ Χριστ̃.

12 Ἐσυνταφιάσθητε μ̃' αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἀνασηκωθήκατε μαζί μ̃' αὐτὸν, διαμέσου τ̃ πίστεως τ̃ ἐνεργείας τ̃ Θε(ο)ῦ, ὁπὰ τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

13 Καὶ

12 Καὶ ὅλας ἐσεῖς νεκρὸὶ εἰς τ̃ ἁμαρτίας κ̀ εἰς τ̀ ἀκροβυσίαν τ̃ σάρκασας, σᾶς συνεζωοποίησε μαζὶ μὲ αὐτὸν, χαρίζοντάσσας ὅλα τὰ σφάλματα.

14 Διότ̀ ὅλας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον (ὁποῦ ἦτον) εἰς τὰ δόγματα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἦτον ἐναντίον, κ̀ αὐτὸ τὸ ἰσύκωσεν ἀπὸ τὸ μέσον, καρφώνοντάστο εἰς τ̃ σταυρόν.

15 Ξεγυμνόνοντας τ̃ ἀρχὰς κ̀ τ̃ ἐξουσίας, τ̃ ἐπόμπευσε φανερᾶ, θριαμβεύοντάστας εἰς τ̃ σταυρόν.

16 Κρίνης λοιπὸν σ'ε μὴν σᾶς κρίνει εἰς τὸ φαγητὸν, ἢ εἰς τὸ ποτὸν, ἢ εἰς μέρος ἑορτῆς, ἢ ἀρχῆς τῶ μηνὸς, ἢ τῶν σαββάτων.

17 Τὰ ὁποῖα εἶναι σκιὰ τῶν μελλόντων. ἀμὰ τὸ σῶμα εἶν τῶ Χριστῶ.

18 Κρίνας ἂς μὴν σας ἀπατήσει μὲ τὸ θέλημάτ, θέλοντας ταπεινοφροσύνην, κ̀ θρησκείας ἀγγέλων, πράματα ὁποῦ ἐκεῖνος ἐμπῆκε εἰς ὅσα ἐν ἑόρακε, μάταια φυσιωθόμενος ἀπὸ τὸν νοῦν τ̃ σάρκας.

19 Καὶ μὴ κρατῶντας τὴν κεφαλὴν τ̃ Χριστὸν, ἀπὸ τ̃ ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα διαμένον τῶν ἁφῶν κ̀ συνδέσμων, πέρνοντας τὴν τροφὴν κ̀ συμβιβάζει τὴν αὔξησιν τ̃ Θεοῦ.

20 Ἐὰν λοιπὸν ἀπεθάνετε μαζὶ μὲ τ̃ Χριστὸν, ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τ̃ κόσμου, διατὶ ὡσὰν ζοῦντας εἰς τ̃ κόσμον, δόγματα δέχεσθε;

21 Νὰ μὴν πάσης, μὴ ἢ νὰ γεύσῃς, μὴ ἢ νὰ ψηλαφήσῃς,

22 (Τὰ ὁποῖα χρειάζονται, φθείρονται κ̀ τ̃ παραγγελίας κ̀ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων.

23 Τὰ ὁποῖα φαίνονται νὰ ἔχουσι λόγον σοφίας, διὰ ἐθελοθρησκείαν κ̀ ταπεινοφροσύνην κ̀ ἀφειδοσίαν τῶν κορμάτων, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχουσι τὴν χρῆσιν τ̃ σάρκας εἰς καμίαν τιμὴν.

Κεφ. γ'. 1.

Ἀνίσως λοιπὸν ἐσηγερθήκατε μαζὶ μὲ τ̃ Χριστὸν, ζητᾶτε τὰ ἀπάνω, ἐκεῖ ὁποῦ ὁ Χριστὸς κάθεται εἰς τὴν δεξιὰν τ̃ Θεοῦ.

2 Φροντίζετε τὰ ἀπάνω, κ̀ ὄχι ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

3 Διατὶ ἀπεθάνετε, κ̀ ἡ ζωήσας εἶναι κρυμμένη μαζὶ μὲ τ̃ Χριστὸν εἰς τ̃ Θεόν.

4 Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς ὁποῦ εἶν ἡ ζωήσας φανερωθῇ, τότε κ̀ ἐσεῖς θέλετε φανερωθῆ μαζὶ μὲ αὐτὸν εἰς δόξαν.

5 Νεκρώσετε λοιπὸν τὰ μέλησας ὁποῦ εἶναι ἀπάνω εἰς τ̀ γῆν, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, κακὴν ὀπιθυμίαν, κ̀ τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὁποῖα εἶν εἰδωλολατρεία.

6 Διὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τ̃ Θεοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς τ̃ ἀπιθείας.

7 Εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεριπατήσετε κ̀ ἐσεῖς ἕνα καιρὸν, ὅταν ἐζούσετε εἰς αὐτά.

8 Ἀμὰ τώρα ἀποθέσετε τὰ πάντα κ̀ ἐσεῖς ὅλα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, τὰ ἄσχημα λόγια ἀπὸ τὸ στόμασας.

9 Μὴν ψεύδεσθε ἄνας εἰς τ̃ ἄλλον,

ἄνθρωπον, ἴστε γὰρ ἐνδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μὲ τὰ πράξεις αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν, κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν.

11 Ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος καὶ Σκύθης, δοῦλος καὶ ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

12 Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν.

13 Ὑπομένοντες ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς.

14 Καὶ ἐπάνω εἰς ὅλα τοῦτα, ἐνδύσασθε τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος.

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἂς βασιλεύῃ εἰς τὰς καρδίας σας, εἰς τὴν ὁποίαν εἰρήνην καὶ ἐκλήθητε εἰς ἕνα σῶμα· καὶ ἂς εἶστε εὐχάριστοι.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἂς κατοικῇ εἰς ἰσοβασιλείαν πλουσίως, εἰς κάθε σοφίαν, διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικάς, μὲ χάριν, ψάλλοντες μέσα εἰς τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον.

17 Καὶ κάθε πρᾶγμα ὅτι καὶ ἂν κάμνητε μὲ λόγον ἢ μὲ ἔργον, ὅλα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ (τὰ κάμνητε) εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ διὰ μέσου αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, καθὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον.

19 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴν εἶστε πικροὶ εἰς αὐτάς.

20 Τὰ παιδία ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας εἰς ὅλα. διατὶ τοῦτο εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

21 Οἱ πατέρες μὴν παροργίζετε τὰ παιδία σας, διὰ νὰ μὴν ἀποθαρρύνωνται καὶ χάνουν τὸ φρόνημά των.

22 Οἱ δοῦλοι πάντα ὑπακούετε εἰς ὅλα εἰς τοὺς σαρκικούς σας αὐθέντας, ὄχι [illegible] δουλεύοντες ἀπὸ ὑποταγὴν μόνον εἰς τὰ μάτια σας βλέποντες, σὰν μὲ ἁπλότητα καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν.

23 Καὶ κάθε πρᾶγμα ὅτι καὶ νὰ κάμνετε, κάμνετε το ἐκ ψυχῆς, ἀφοῦ νὰ τὸ κάμνετε εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὄχι εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

24 Ἠξεύροντες ὅτι θέλετε πάρει ἀπὸ τὸν Κύριον τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας, διατὶ δουλεύετε εἰς τὸν Κύριον Χριστόν.

25 Ἀμὴ ὁποῖος ὅπου ἀδικῇ, θέλει πάρει τὴν ἀδικίαν ὅπου ἀδίκησε· καὶ δὲν εἶναι προσωπολημψία.

Κεφ. δ'. 4.

Οἱ αὐθέντες, κάμνετε ἐκεῖνο ὅπου εἶναι τὸ δίκαιον, καὶ τὴν ἰσότητα εἰς τοὺς δούλους· ἠξεύροντες ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε αὐθέντην εἰς τοὺς οὐρανούς.

2 Νὰ καρτερεῖτε εἰς τὴν προσευχήν, καὶ ἀγρυπνᾶτε εἰς αὐτὴν μὲ εὐχαριστίαν.

3 Προ-

3 Προσεύχεσθε μαζὶ καὶ διὰ λόγους, διὰ νὰ μᾶς ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς θύραν τοῦ λόγου, νὰ λαλήσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εἶμαι δεμένος.

4 Διὰ νὰ τὸ φανερώσω, καθὼς κάμνει χρεία νὰ τὸ λαλήσω.

5 Εἰς ἐκεῖνο ἔξω περιπατεῖτε φρόνιμα, ἐξαγοράζοντες τὸν καιρόν.

6 Ὁ λόγος σας ἂς εἶναι πάντοτε χαριτωμένος, ἀρτυμένος μὲ ἅλας, νὰ ἐξεύρητε πῶς πρέπει νὰ ἀποκρίνεσθε εἰς καθένα ἕνα.

7 Τὰ ἐδικόμου ὅλα θέλει σᾶς τὰ φανερώσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος καὶ συνδοῦλος ἐν Κυρίῳ.

8 Τὸν ὁποῖον ἔπεμψα εἰς ἐσᾶς δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ μάθῃ τὰ ἐδικά σας, καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας.

9 Μαζὶ μὲ τὸν Ὀνήσιμον τὸν πιστὸν καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφόν, ὁποῦ εἶναι ἀπὸ σᾶς. ἐκεῖνοι θέλεσι σᾶς φανερώσῃ τὰ ἐδῶ.

10 Χαιρετᾷ σας Ἀρίσταρχος, ὁποῦ εἶναι φυλακισμένος μαζὶ μέ μένα, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπαραγγείλατε ἐὰν ἔλθῃ εἰς ἐσᾶς δεχθῆτε τον.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁποῦ λέγεται Ἰοῦστος, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τοὺς περιτομῆς, οὗτοι μοναχοὶ εἶναι βοηθοί μου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν παρηγορία μου.

12 Χαιρετᾷ σας ὁ Ἐπαφρᾶς ὁποῦ εἶναι ἀπὸ σᾶς ὁ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, ὁποῦ ἀγωνίζεται πάντοτε διὰ λόγους εἰς τὰς προσευχάς, διὰ νὰ σταθῆτε τέλειοι καὶ γεμάτοι εἰς κάθε θέλημα τοῦ Θεοῦ.

13 Διατὶ μαρτυρῶ διὰ λόγου τοῦ ὅτι ἔχει ἀγάπην θερμὴν διὰ λόγους, καὶ διὰ ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Λαοδικείαν, καὶ διὰ ἐκείνους ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Ἱεράπολιν.

14 Χαιρετᾷ σας ὁ Λουκᾶς, ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς.

15 Χαιρετήσατε τοὺς ἀδελφοὺς ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ σπίτι του.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ εἰς ἐσᾶς ἡ ἐπιστολὴ, κάμετε διὰ νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λαοδικέων, καὶ ἐσεῖς νὰ ἀναγνώσετε καὶ ἐκείνην ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν Λαοδικείαν.

17 Καὶ εἴπατε εἰς τὸν Ἄρχιππον, βλέπε τὴν ὑπηρεσίαν ὁποῦ ἐπαρέλαβες ἐν Κυρίῳ, διὰ νὰ τὴν τελειώσῃς.

18 Ὁ χαιρετισμὸς (ἐγὼ Παῦλος μὲ τὸ ἐδικόν μου χέρι) τὸ θυμᾶσθε τὰ δεσμά μου. ἡ χάρις ἂς ἦ μὲ σᾶς. Ἀμήν.

‡ Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμην εἰς Κολοσσαεῖς διὰ μέσου Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

Εἰς

Εἰς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ Παύλου ά.

Κεφ. ά. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· ἄς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ παιδεύσεως καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε διὰ ὅλους σᾶς, ἀναφέροντας τοὺς εὐδοκιμοῦντες εἰς τὴν προσευχήν μας·

3 Πάντοτε ἀναθυμίζοντες τὸ ἔργον τῆς πίστεως καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης, καὶ τὴν ὑπομονὴν τῆς ἐλπίδος ὁποῦ ἔχετε εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα μας.

4 Ἠξεύρομες, ἀδελφοὶ ἀγαπημένοι, ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν ἐκλογήν σας.

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιόν μας, δὲν ἦλθεν εἰς ἐσᾶς μὲ λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ μὲ δύναμιν, καὶ μὲ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὲ πληροφορίαν πολλήν, καθὼς ἠξεύρετε τί λογῆς ἤμεσταν εἰς ἐσᾶς διὰ λόγου σας.

6 Καὶ ἐσεῖς ἐμιμήθηκε καὶ ἐμᾶς καὶ τὸν Κύριον, ἔχοντας τὴν θλῖψιν τὸν λόγον μὲ πολλὴν χαρὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

7 Εἰς τέτοιον ὁποῦ ἐγίνηκετε ἐσεῖς παράδειγμα εἰς ὅλους τοὺς πιστεύοντας εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

8 Διατὶ ἀπὸ λόγου σας ἐβγῆκεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὄχι μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε τόπον, ἡ πίστις ἡ ἐδικήσας ὁποῦ ἔχετε εἰς τὸν Θεὸν βγῆκεν, εἰς τέτοιον, ὁποῦ δὲν ἔχομεν χρείαν ἐμεῖς νὰ λέγομεν τίποτες.

9 Διατὶ αὐτοὶ λέγουσι διὰ λόγου μας, τί λογῆς εἰσοδον ἔχομεν εἰς ἐσᾶς, καὶ πῶς ἐγυρίσατε εἰς τὸν Θεὸν ἀπὸ τὰ εἴδωλα, νὰ δουλεύετε Θεὸν ζωντανὸν καὶ ἀληθινόν.

10 Καὶ νὰ ἀναμένετε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς οὐρανούς, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλευθερόνει ἀπὸ τὴν ὀργὴν ὁποῦ ἔρχεται.

Κεφ. β'. 2.

Διατὶ αὐτοὶ ἐσεῖς ἠξεύρετε, ἀδελφοὶ, τὴν εἴσοδον τὴν ἐδικήμας εἰς ἐσᾶς, ὅτι δὲν ἦτον βάναρι.

2 Ἀλλὰ ἐπαθήμεν καὶ ὑβριάσθημεν (καθὼς ἠξεύρετε) εἰς τὸν Φιλίππους, (ὅμως) ἐπαρρησιασθήκεμεν εἰς τὸν Θεόν μας, νὰ λαλήσωμεν εἰς ἐσᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ μὲ πολὺν ἀγῶνα.

3 Διατὶ ἡ παράκλησίς μας δὲν ἦτον ἀπὸ πλάνην, οὐδὲ ἀπὸ ἀκαθαρσίαν, οὐδὲ μὲ δόλον.

4 Ἀλλὰ καθὼς ἐδοκιμασθήκαμεν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ πιστευθοῦμεν τὸ εὐαγγέλιον, ἔτζι λαλοῦμεν, ὄχι ὡσὰν νὰ ἀρέσωμεν τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὸν Θεὸν ὁποῦ δοκιμάζει τὰς καρδίας μας.

5 Διατὶ ἀδελφοὶ ἐχρειάσθη καμμία λόγος κολακευτικὸς, καθὼς τὸ ἠξεύρητε, ὅτε ποτὲ ἐφορφασεύθηκαμεν τίποτες διὰ πλεονεξίαν, μάρτυρες ἔστε ὁ Θεός.

6 Οὐδὲ ἐζητήσαμεν δόξαν ἀπὸ σᾶς ἀνθρώπους δόξαν, οὐδὲ ἀπὸ λόγους, οὐδὲ ἀπὸ ὅλους· ἠμπορέσαμεν νὰ χρειασθοῦμεν μεγαλεῖον ἀσὰν ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ.

7 Ἀλλὰ ἐγενήκαμεν ἤμεσι εἰς τοῦ μέσου σας, ἀσὰν ἡ τροφὸς θαμαλεύει τὰ παιδία της.

8 Ἔτζι καὶ ἐμεῖς θαθυμεῖτισσας, ἀγαπήσαμεν, νὰ σᾶς μεταδόσωμεν, ὄχι μόνον τὸ ἀναγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀμὰ καὶ τὲ ψυχαῖς μας· διατὶ ἤσταν ἀγαπημένοι μας.

9 Διατὶ ἀθυμᾶτε, ἀδελφοὶ, τὸ κόπημας καὶ τὸ μόχθομας· διατὶ νύκτα καὶ ἡμέρεν ἐργαζόμεσεν, διὰ νὰ μὴν παραβαρέσωμεν κανένα ἀπὸ σᾶς, κηρύττοντες εἰς ἐσᾶς τὸ ἀναγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

10 Ἐσεῖς εἶστε μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, πῶς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ χωρὶς μέμψιν εἴμεσεν εἰς ἐσᾶς ὁπού θαπιστεύσατε.

11 Καθὼς ἠξεύρετε, ὅτι πῶς ἕναν ἀπ' ἐσᾶς, ἀσὰν πατέρας τὰ παιδία του σᾶς ἐπαρακαλέσαμεν, καὶ σᾶς ἐπαρηγορήσαμεν.

12 Καὶ σᾶς ἐρτίσαμεν εἰς τὸ νὰ περιπατήσετε καθὼς ἀρέσκει τοῦ Θεοῦ, ὁπού σᾶς κάνει εἰς τοῦ ἰδικοῦτε βασιλεῖαν καὶ δόξαν.

13 Διὰ τοῦτο καὶ ἐμεῖς δοξάζομεν τὸν Θεὸν πάντοτε, ὅτι ἐχρήσας νὰ παραλάβετε τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ ὁπού ἀκούσατε ἀπὸ λόγομας τὸν ἀληθινὸν, ὄχι (ἀσὰν) λόγον ἀνθρώπου, ἀμὰ καθὼς καὶ εἶναι ἀληθινά, ἀσὰν λόγον Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐνεργεῖ εἰς ἐσᾶς ὁπού πιστεύετε.

14 Διατὶ ἐσεῖς, ἀδελφοὶ, ἐμιμηθήκατε τὲ ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὁπού εἶναι εἰς τοῦ Ἰουδαίου εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ὅτι ἐπάθετε καὶ ἐσεῖς τὰ αὐτὰ ἀπὸ σᾶς ἰδίους ὁμοφύλους, τὰ ὁποῖα ἐπάθασιν καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους·

15 Οἱ ὁποῖοι ἐφόνευσαν καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προφήτες, καὶ ἐμᾶς ἐδιάξαν καὶ τοῦ Θεοῦ δὲν ἀρέσκουσιν. καὶ εἶναι ὀλαῖοι ὑπεναντίοι ὅλων ἀνθρώπων.

16 Ἐμποδίζοντες μας νὰ μιλοῦμεν λαλήσωμεν εἰς τὰ ἔθνη νὰ σωθοῦσιν, διὰ νὰ τελειώσιν πάντοτε τὲ ἁμαρτίαις τους· καὶ ἐφθασεν εἰς αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ἀμὴ ἐμεῖς, ἀδελφοὶ, ἐχωρίσθημεν νὰ ὑπαγαίνωμεν ἀπὸ σᾶς εἰς καιρὸν ὥρας, μὲ τὸ πρόσωπον, ὄχι μὲ τὴν καρδίαν, ἀφεντάτερον ἐπιθυμήσαμεν νὰ ἰδοῦμεν τὸ πρόσωπόν σας μὲ πολλὴν ἐπιθυμίαν.

18 Διὰ τοῦτο ἠθελήσαμεν νὰ ἐλθοῦμεν εἰς ἐσᾶς ἐγὼ ὁ Παῦλος, καὶ μιὰ καὶ δύο, ἀμὰ ὁ Σατανᾶς μᾶς ἐμπόδισεν.

19 Διατὶ τίνα εἶναι ἡ ἐλπίδαμας; ἢ χαρούμας; ἢ ὁ στέφανος τοῦ καυχήσεως; ἢ δὲν εἶστε τοῦτο ἐσεῖς, ὁμπροστὰ εἰς τοῦ Κυρίοτημας Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὸν παρουσίαν του;

20 Διατὶ ἐσεῖς εἶστε ἡ δόξα καὶ ἡ ἰδικήμας καὶ ἡ χαρά.

Κεφ.

Κεφ. γ. 3.

ΔΙΑ' τοῦτο μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ὑπομένωμεν, ἐστείλαμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν μοναχοὶ εἰς τ' Ἀθήνας.

Καὶ ἐπέμψαμεν τ' Τιμόθεον τ' ἀδελφόν μας, καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεργόν μας εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ νὰ σᾶς στηρίξῃ καὶ νὰ σᾶς παρηγορήσῃ διὰ τὴν πίστιν σας.

3 Νὰ μὴν ταράττηται κανένας διὰ τούτους τ' θλίψεις. διότι καὶ αὐτοὶ ἐσεῖς ἠξεύρετε, ὅτι ἐμεῖς εἴμεσταν ἀφιερωμένοι εἰς τ' θλίψεις.

4 Διατὶ καὶ ὅταν ἤμασταν αὐτοῦ εἰς ἐσᾶς, τὸ προλέγαμεν, ὅτι μέλλομεν νὰ θλιβώμεθα καθὼς καὶ ἔγινε, καὶ τὸ ἠξεύρετε.

5 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ μὴ ἠμπορῶντας πλέον νὰ βαστῶ τὸν λόγον, ἐπέμψα νὰ γνωρίσω τὴν πίστιν σας, μήπως καὶ σᾶς ἐπείρασεν ἐκεῖνος ὁ ποὺ πειράζει, καὶ ὁ κόπος μας γένῃ ἔκραγος.

6 Καὶ τωρὰ ἐλθὼν ἔστειλε νὰ ἔλθῃ ἀπ' ἐσᾶς εἰς ἐμᾶς ὁ Τιμόθεος, καὶ νὰ μᾶς φέρῃ καλὰ μαντάτα διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπωσας, καὶ ὅτι ἔχετε ἀνάμνησιν ἀγαθὴν διὰ λόγου μας, ἐχρείας πάντοτε μεγάλον πόθον νὰ μᾶς ἰδῆτε, ἀσὰν καὶ ἐμεῖς ἀγαπῶμεν νὰ ἰδοῦμεν ἐσᾶς.

7 Διὰ τοῦτο ἐπαρηγορήθημεν, ἀδελφοί, εἰς ἐσᾶς, ἀνάμεσα εἰς ὅλας μας τ' θλίψας καὶ τ' ἀνάγκας, διὰ τὴν πίστιν σας.

8 Ὅτι τωρὰ ζοῦμεν ἐὰν ἐσεῖς στέκετε εἰς τὸν Κύριον.

9 Διατὶ, ποίαν δυνάμεθα εὐχαριστίαν νὰ ἀνταποδώσωμεν τῷ Θεῷ διὰ λόγου σας, διὰ ὅλην τὴν χαρὰν ὁποὺ χαιρόμεθεν διὰ λόγου σας ὁμπρὸς εἰς τ' Θεόν μας.

10 Νύκτα καὶ ἡμέραν παρακαλοῦμεν πολλὰ τ' Θεόν, νὰ ἰδοῦμεν τὸ πρόσωπόν σας, καὶ νὰ τελειώσωμεν τὰ ἐλλείποντα τ' πίστεώς σας.

11 Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς καὶ πατήρ μας, καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς, νὰ μᾶς κατευθύνῃ εἰς ἐσᾶς.

12 Καὶ ὁ Κύριος νὰ σᾶς πληθύνῃ καὶ νὰ σᾶς περισσεύσῃ τὴν ἀγάπην ὁποῦ ἔχετε φὰς μεσίτας καὶ εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἐμεῖς ἐμᾶς εἰς ἐσᾶς.

13 Εἰς τὸ νὰ στηρίξῃ αὐτὸς τ' καρδίας σας ἀμέμπτους εἰς τὴν ἁγιωσύνην, ὁμπρὸς εἰς τ' Θεὸν καὶ πατέρα μας, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους του.

Κεφ. δ'.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ζητοῦμεν ἀπὸ σᾶς, καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς ἐπαραλάβετε ἀπ' ἐμᾶς, τὸ πῶς χρέπει νὰ περιπατῆτε, καὶ νὰ ἀρέσετε τ' Θεῷ, νὰ περισσεύσῃτε περισσότερον εἰς τοῦτο.

2 Διατὶ ἠξεύρετε ποίας παραγγελίας σᾶς ἐδώκαμεν διαμέσου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Διατὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός σας, νὰ φυλάγεσθε ἀπὸ τὴν πορνείαν.

4 Νὰ ἠξεύρῃ ἕνας ἀπὸ σᾶς, νὰ φυλάττῃ τὸ σκεῦος του, μὲ ἁγιασμὸν καὶ τιμήν.

5 Ὅλη εἰς τὰ πάθη τ̃ ἐπιθυμίας, αὐτὴν κ̀ τὰ ἔθνη ὁπὲ δὲν γνωρίζουσι Θεόν.

6 Διὰ νὰ μὴν ὑπερβαίνη κ̀ πλεονεκτῆ κανένας εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦτο τ̃ ἀδελφοῦ· διατὶ ὁ Κύριος εἶναι ἐκδικητὴς διὰ ὅλα ταῦτα, καθὼς σᾶς προεῖπαμεν κ̀ σᾶς τὸ μαρτυρήσαμεν.

7 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐκάλεσεν εἰς ἀκαθαρσίαν, ἀλλὰ εἰς ἁγιασμόν.

8 Τὸ λοιπὸν ἐκεῖνος ὁποὺ καταφρονεῖ ταῦτα, δὲν καταφρονεῖ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τ̃ Θεὸν, ὁποὺ ἔδωκε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Καὶ διὰ τὴν φιλαδελφίαν δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφωμεν. διατὶ αὐτοὶ σᾶς ἐσεῖς εἶστε διδαχτοὶ, εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τ̃ ἄλλον.

10 Διατὶ κ̀ τὸ κάμνετε τοῦτο εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς, ὁπὲ εἶναι εἰς ὅλην τὴν Μακεδονίαν. κ̀ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοὶ, νὰ ἀγαπᾶτε περισσότερον.

11 Καὶ σπουδάζετε νὰ ἡσυχάζετε, κ̀ νὰ κάμνετε τὰ ἴδιάτας, κ̀ νὰ κοπιάζετε μὲ τὰ ἐδικάτας χέρια, καθὼς σᾶς παραγγείλαμεν.

12 Διὰ νὰ περιπατῆτε μὲ τοὺς ἔξω τακτικὰ, κ̀ καθὼς πρέπει, κ̀ νὰ μὴν χρειάζεσθε τίποτες.

13 Καὶ θέλω νὰ γνωρίζετε ἀδελφοὶ, διὰ ἐκείνους ὁποὺ κοιμοῦνται, διὰ νὰ μὴν λυπᾶστε, καθὼς κ̀ οἱ λοιποὶ ὁπὲ δὲν ἔχουν ἐλπίδα.

14 Διατὶ ἐδῶ πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε κ̀ ἀνέστη, ἔτζι κ̀ ὁ Θεὸς ἐκείνους ὁποὺ ἐκοιμήθηκαν, διαμέσου τ̃ Ἰησοῦ, θέλει τοὺς φέρει μαζὶ μὲ αὐτὸν.

15 Διατὶ ἐτοῦτο σᾶς λέγομεν μὲ τ̃ λόγον τ̃ Κυρίου, ὅτι ἐμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ ὁποὺ μένομεν ὁπὲ θέλομεν ἀπομείνει εἰς τὴν παρουσίαν τ̃ Κυρίου, δὲν θέλομεν φθάσει ἐκείνους ὁπὲ ἐκοιμήθηκαν.

16 Διατὶ αὐτὸς ὁ Κύριος μὲ φωνὴν φοβερὰν, μὲ φωνὴν ἀρχαγγέλου, κ̀ μὲ τὴν τρομπέταν τ̃ Θεοῦ θέλει κατέβη ἀπὸ τ̃ οὐρανὸν· κ̀ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ θέλουν ἀναστηθῆ πρωτύτερα.

17 Ἔπειτα ἐμεῖς οἱ ζῶντες ὁπὲ θέλομεν ἀπομείνη, θέλουν μαζὶ μὲ αὐτοὺς θέλομεν ἁρπαχθῆ εἰς τὰ σύνεφα εἰς προϋπάντησιν τ̃ Κυρίου εἰς τ̃ ἀέρα· κ̀ ἔτζι πάντοτε θέλομεν εἶστε μὲ τ̃ Κύριον.

18 Τὸ λοιπὸν παρηγορεῖτε ἕνας τ̃ ἄλλον μὲ τὰ λόγια ἐτοῦτα.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ' διὰ τοὺς χρόνους κ̀ τοὺς καιρούς, ἀδελφοὶ, δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφωμεν.

2 Διατὶ ἐσεῖς ἠξεύρετε ἀκριβᾶ, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ἔτζι θέλη ἔλθη ὡσὰν ὁ κλέπτης ἔρχεται τὴν νύκτα.

3 Διατὶ ὅταν λέγωσιν, εἰρήνη κ̀ ἀσφάλεια, τότε παρευθὺς ἔρχεται ἀπαίνως ὁ χαλασμὸς, ὡσὰν ὁ πόνος εἰς τὴν ἐγκυμοσύνην, κ̀ δὲν θέλει ἠμπορέσουν νὰ φύγουν.

4 Ἀμὴ ἐσεῖς ἀδελφοὶ, δὲν εἶστε εἰς τὸ σκότος νὰ σᾶς φθάσῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα ὡσὰν κλέπτης.

5 Ὅλοι ἐσεῖς εἶστε υἱοὶ φωτὸς

τὸς ϗ ὑμᾶ ἡμέρας· δὲν εἴμεσε
τ νύκλας ἀ ἢ τὸ σκότος.

6 Ἂς μὴ κοιμέμεθα λοιπὸν, ὡσθὴ ϗ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ
ἂς ξαγρυπνᾶμεν ϗ ἂς εἴμεσε
μετρημένοι εἰς τὰ φρονήματα ϗ
ποτά.

7 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁπὸ κοιμῶνται, τὴν νύκλα κοιμῶνται· ϗ ἐκεῖνοι ὁπὸ μεθοῦσι, τὴν νύκλα μεθοῦσι.

8 Ἀμὴ ἐμεῖς ὁπὸ εἴμεσε (ὑμᾶ) τ ἡμέρας, ἂς τρέχωμεν ϗ ἂς πίνωμεν μέτρια, ἔχοντας τὰ ἐνδύματ τ σηθώρακα τ πίστες ϗ ἀγάπες, ϗ τὴν σηθόρακα, ϗ ἐλπίδα τ σωτηρίας.

9 Ὅτι ὁ Θεὸς δὲν μας ἔθεσεν εἰς ὀργήν, ἀλλ εἰς ἀπόκτησιν τ σωτηρίας, διὰ μέσου τ Κυρίεμας Ἰησᾶ Χριςᾶ.

10 Ὁπὸ ἀπέθανεν διὰ λόγημας, διὰ νὰ ζήσωμεν μαζὶ μ' αὐτὸν, κ' εἴτε ἀγρυπνῶμεν, κ' εἴτε κοιμώμεσε,

11 Διὰ τοῦτο παρακινᾶτε ἕνας τ ἕνον, ϗ οἰκοδομεῖτε ἕνας τ ἕνον, καθὼς ϗ κάμετε.

12 Καὶ παρακαλοῦμεν σᾶς, ἀδελφοὶ, νὰ γνωρίζετε ἐκεῖνες ὁπὸ κοπιάζουν ἀνάμεσά σας, ϗ εἶναι προϊστάμενοι σ' Κυρίῳ· ϗ σᾶς νουθετοῦσι.

13 Καὶ νὰ τοὺς ἔχετε πολλὰ τιμημένες μὲ ἀγάπην διὰ τὸ ἔργον τες· εἰρηνεύετε ἀνάμεσά σας.

14 Καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοὶ, νουθετᾶτε τοὺς ἀτάκτες, παρηγορεῖτε τοὺς ὀλιγόψυχες, βοηθᾶτε τοὺς ἀδυνάτες, μακροθυμεῖτε ἀπὸ ὅλες.

15 Βλέπετε νὰ μὴν ἀποδίδῃ τινὰς εἰς κανένα, κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἀλλὰ πάντοτε ἀκολουθᾶτε τὸ ἀγαθὸν ϗ ἀπάνω σάσας ϗ εἰς ὅλες.

16 Πάντοτε χαίρεθε.

17 Ἀδιάπτε προσεύχεθε.

18 Εἰς κάθε πρᾶγμα δυχαριστεῖτε· διατὶ τοῦτο ἐϑέλημα τοῦ Θεοῦ εἰς τ Χριςὸν εἰς ἐσᾶς.

19 Τὸ πνεῦμα μὴν τὸ σβεννύετε.

20 Τὰς προφητείας μὴν τ καταφρονεῖτε.

21 Ὅλα δοκιμάζετε, ϗ κρατεῖτε τὸ καλόν.

22 Ἀπὸ κάθε λογῆς εἶδος πονηρείας φυλάγεθε.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς τ εἰρήνης, νὰ σᾶς ἁγιάσῃ σωστὲς· ϗ τὸ πνεῦμας σος ὁλοσῶν, ϗ ἡ ψυχὴ, ϗ τὸ σῶμα, ἄμπυλες νὰ φυλαχθῶν χωρὶς μέμψιν εἰς τὴν παρουσίαν τ Κυρίεμας Ἰησᾶ Χριςᾶ.

24 Ἐκεῖνος ὁπὸ σᾶς καλεῖ εἶναι πιστὸς, ὁ ὁποῖος ϗ θέλει τὸ κάμει.

25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεθε διὰ λόγημας.

26 Χαιρετήσετε ὅλες τοὺς ἀδελφοὺς μὲ φίλημα ἅγιον.

27 Σᾶς ὁρκίζω εἰς τ Κύριον· νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπιστολὴ εἰς ὅλες τοὺς ἁγίες ἀδελφούς.

28 Ἡ χάρις τ Κυρίεμας Ἰησᾶ Χριςᾶ ἂς εἶναι μ' σᾶς. Ἀμὴν.

‡ Ἡ εἰς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ τ Ἀθηνῶν.

Εἰς Θεσσαλονικεῖς ὑπιστολὴ Παύλυ β'.

Κεφ. α'. ι'.

ΠΑῦλ☉ κ᾽ Σιλουανὸς κ᾽ Τιμόθε☉ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῦ Θεσσαλονικέων, εἰς † Θεὸν † πατέρα μας † Κύριον Ἰησῦν Χριςόν.

2 Ἂς ἔσται χάρις εἰς ἰσᾶς κ᾽ εἰρήνη ἀπὸ † Θεὸν † πατέρα μας κ᾽ † Κύριον Ἰησῦν Χριςόν.

3 Ἀδελφοί, χρεωςῶμεν νὰ εὐχαριςῶμεν † Θεὸν πάντοτε διὰ λόγυ σας, καθὼς εἶναι ἄξιον, ὅτι ἡ πίςις σας αὐξάνει ἀφευσύτερα, κ᾽ ἀφειλοδίει ἡ ἀγάπη πάσυ-ἑνὸς ὁλογῶν σας, ἑνὸς εἰς † ἄλλον.

4 Εἰς τόσον ὅπε ἡμεῖς ἄυτεμας νὰ καυχώμεθα εἰς ἰσᾶς εἰς † ἐκκλησίας τῦ Θεῦ, διὰ τὴν ὑπομονὴν σας κ᾽ πίςιν εἰς ὅλες σᾶς διωγμὲς σας, κ᾽ τὰς θλίψεις ὅπε ὑπομένετε.

5 (Τὸ ὁποῖον εἶν) δεῖγμα τ᾽ δικαίας κρίσεως τῦ Θεῦ, εἰς τὸ νὰ καταξιωθῆτε ἰσεῖς τ᾽ βασιλείας τῦ Θ῀, διὰ † ὁποῖαν κ᾽ πάσχετε.

6 Ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον σημὰ εἰς † Θεὸν, νὰ ἀνταποδώσῃ θλίψιν εἰς ἐκεῖνες ὁπὲ σᾶς θλίβυσι;

7 Καὶ ἰσεῖς ὁπὲ θλίβεσθε (νὰ σᾶς δώσῃ) ἄνεσιν μαζί μετεμᾶς, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῦ Κυρίυ μας Ἰησῦ, ἀπὸ † οὐρανὸν μὲ τὸν ἀγγέλυς τ᾽ δυναμώσεν.

8 Μὲ φωτιὰν ὁπὲ νὰ καίῃ νὰ κάμῃ ἐκδίκησιν εἰς ἐκεῖνες ὁπὲ δὲν γνωρίζυν Θεὸν, κ᾽ εἰς ἐκεῖνες ὁπὲ δὲν ὑπακόυσι τὸ εὐαγγέλιον † Κυρίυ μας Ἰησῦ Χριςῦ.

9 Οἱ ὁποῖοι θέλυσι τιμωρηθῆ χαλασμὸν παντοτεινὸν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῦ Κυρίυ, κ᾽ ἀπὸ τὴν δόξαν † δυναμάς τυ.

10 Ὅταν ἔλθῃ νὰ δοξασθῆ εἰς ἐσᾶ ἁγίυς τυ, κ᾽ νὰ θαυμασθῆ εἰς ὅλυς ἐκείνες ὁπὲ πιςεύσυσιν (ὅτι ὁπιςεύθη ἡ μαρτυρία μας εἰς ἰσᾶς) εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

11 Διὰ τὸ ὁποῖον κ᾽ προσεύχόμεθα πάντοτε διὰ λόγυ σας, διὰ νὰ σᾶς κάμῃ ἀξίυς τῦ κλήσεώς ὁ Θεός μας, κ᾽ νὰ τελειώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, κ᾽ ἔργον πίςεως μὲ δύναμιν.

12 Διὰ νὰ δοξασθῆ τὸ ὄνομα † Κυρίυ μας Ἰησῦ Χριςῦ εἰς ἰσᾶς, κ᾽ ἰσεῖς νὰ δοξασθῆτε εἰς αὐτὸν, κ᾽ τὴν χάριν τῦ Θεῦ μας κ᾽ Κυρίυ Ἰησῦ Χριςῦ.

Κεφ. β'. ι'.

ΚΑΙ᾽ σᾶς παρακαλῦμεν, ἀδελφοὶ, διὰ τὴν παρυσίαν τῦ Κυρίυ μας Ἰησῦ Χριςῦ κ᾽ τὴν συναξίωσιν μας εἰς αὐτὸν.

2 Νὰ μὴν σαλευθῆτε γρήγορα ἰσεῖς ἀπὸ τὴν γνώμην σας, μὴ ἓ νὰ συγχύζεσθε, μὴ ἓ μὲ πνεῦμα, μὴ ἓ μὲ λόγον, μὴ ἓ διαμέσυ ὁπιςολῆς τινός, σὰν γεγραμμένην διαμέσυ μας, ὡσὰν ὅτι νὰ ἐσήμωσεν ἡ ἡμέρα τῦ Χριςῦ.

3 (Κανένας ἂς μὴν σᾶς ἐξαπατήσῃ εἰς κανένα τρόπον) ὅτι

ὅτι (δὲν θέλει ἔλθῃ ἐκεῖνο ἐὰν μὲν πρῶτα ἡ Χριστὸς) ἐὰν δὲν ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀποστασία, καὶ νὰ φανερωθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας.

4 Ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς κάθε λεγόμενον Θεὸν, ἢ σέβασμα· εἰς τόσον ὥστε νὰ καθίσῃ αὐτὸς ἐσὰν Θεὸς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, δεικνύοντας τὸν λόγον ὅτι εἶναι Θεός.

5 Δὲν ἐνθυμᾶσθε ὅτι ἀκόμι ἀφ' ὅτου εἰς ἐσᾶς, σᾶς ἔλεγα αὐτά;

6 Καὶ τώρα ἐκεῖνο ὁποῦ τὸν ἐμποδίζει τὸ ἐξουσιάζει, εἰς τὸ νὰ φανερωθῇ αὐτὸς εἰς τὸν καιρόν του.

7 Διότι ἀφ' ἑαυτοῦ ἐνεργεῖται τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας, μονάχα ἐκεῖνος ὁποῦ ἐμποδίζει τώρα, θέλει ἐμποδίσει ἕως ὁποῦ νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ μέσον.

8 Καὶ τότε θέλει φανερωθῇ ὁ ἄνομος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει τὸν χαλάσει μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ στόματός του, καὶ θέλει τὸν ἀφανίσει μὲ τὴν ὀπτασίαν τῆς παρουσίας του.

9 Τοῦ ὁποίου ἡ ἄνομη παρουσία εἶναι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ, μὲ κάθε δύναμιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα ψεύτικα.

10 Καὶ μὲ κάθε λογῆς ἀπάτην τῆς ἀδικίας, εἰς ἐκείνους ἀπολλυμένους· διατὶ τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας δὲν τὴν ἐδέχθηκαν εἰς τὸ νὰ σωθοῦσιν.

11 Καὶ διὰ τοῦτο θέλει τοὺς πέμψῃ ὁ Θεὸς, ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ νὰ πιστεύσουν εἰς τὸ ψεῦδος.

12 Διὰ νὰ κατακριθῶσιν ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἀρέσθηκαν εἰς τὴν ἀδικίαν.

13 Ἀλλ' ἐμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ σένα, ἀδελφοὶ ἀγαπημένοι ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅτι σᾶς ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς σωτηρίαν μὲ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ πνεύματος, καὶ μὲ τὴν πίστιν τῆς ἀληθείας.

14 Εἰς τὸ ὁποῖον σᾶς ἐκάλεσεν διαμέσου τοῦ εὐαγγελίσματος εἰς ἀπόκτησιν δόξης τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Στέκεσθε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, καὶ κρατεῖτε τὰ παραδόσεις ὁποῦ ἐδιδαχθήκετε, κἄτε μὲ λόγον, κἄτε μὲ ὁπιστολήν μας.

16 Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατέρας μας, ὁποῦ μᾶς ἀγάπησε, καὶ ὁποῦ μᾶς ἔδωσε παρηγορίαν παντοτεινὴν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν εἰς χάριν,

17 Νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίαις σας, καὶ νὰ σᾶς στηρίξῃ εἰς κάθε λόγον καὶ ἔργον καλόν.

Κεφ. γ'. 3.

Τὸ λοιπὸν παρακαλοῦμε, ἀδελφοὶ, διὰ λόγου μας, διὰ νὰ τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καὶ νὰ δοξάζεται, καθὼς τρέχει καὶ δοξάζεται καὶ εἰς ἐσᾶς.

2 Καὶ διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τοὺς διεστραμμένους καὶ πονηροὺς ἀνθρώπους, διατὶ ὄχι πίστις δὲν εἶναι ὁλονῶν.

3 Καὶ πιστὸς εἶναι ὁ Κύριος ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς στηρίξῃ καὶ θέλει σᾶς φυλάξει ἀπὸ τὸν πονηρόν.

4 Καὶ πεποίθομεν εἰς τὸν Κύριον διὰ λόγου σας, ὅτι ἐκεῖνα

να ὑπῆ σῶς παρακγέλλομεν, κὴ τὰ κάμνετε, κὴ θέλει τὰ κάμνει.

5 Καὶ ὁ Κύριος νὰ σιάσῃ τ καρδίαις σας εἰς τὴν ἀγάπην τῦ Θεῦ, κὴ εἰς τὴν ὑπομονὴν τῦ Χριςῦ.

6 Καὶ σᾶς παρακγέλλομεν, ἀδελφοὶ, εἰς τὸ ὄνομα τῦ Κυρίκμας Ἰησῦ Χριςῦ νὰ χωρίζιεσθε ἀπὸ κάθε ἀδελφὸν ὁπῦ περιπατῆ ἄτακτα, κὴ ὄχι κατὴν παράδοσιν ὁπῦ ἐπαρέλαβεν ἀπὸ λόγκμας.

7 Διατὶ ἐσεῖς ἠξεύρετε πῶς κάμνει χρεία νὰ μᾶς μιμᾶσθε, ὅτι δὲν ἀτακτήσαμεν εἰς ἐσᾶς.

8 Οὐδὲ ἐφάγαμεν ἀπὸ κανένα ψωμὶ δωρεανὰ, ἀλλὰ μὲ κόπον κὴ μὲ μόχθον, νύκτα κὴ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, διὰ νὰ μὴν παρεξενέσωμεν κανένα ἀπ' ἐσᾶς.

9 Ὄχι ὅτι δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς δώσωμεν τὴν λόγκμας παράδειγμα, νὰ μᾶς μιμᾶσθε.

10 Διατὶ ὅταν ἤμασταν εἰς ἐσᾶς, τοῦτο σᾶς παρακγέλναμεν, ὅτι ἐὰν κανένας δὲν θέλει νὰ ἐργάζεται, μὴ ἂς νὰ τρώγῃ.

11 Διατὶ ἀκούομεν μερικὲς ὁπῦ περιπατῦσιν εἰς ἐσᾶς ἀτακτα, κὴ τίποτες δὲν ἐργάζονται μόνον περιεργάζονται.

12 Καὶ ἐσὺ τοιάτες παρακγέλλομεν, κὴ παρακαλῦμεν, διὰ μέσε τῦ Κυρίκμας Ἰησῦ Χριςῦ, διὰ νὰ τρώγωσι τὸ ψωμίτες ἐργαζόμενοι μὲ ἡσυχίαν.

13 Καὶ ἐσεῖς, ἀδελφοὶ, κάμετε καλὸν μὴν ἀποκάμετε.

14 Καὶ ἂν κανένας δὲν ὑπακύει τ λόγκμας, ὁπῦ λέγομεν διαμέσε τ ἐπιςολῆς, σημαδεύετέτην κὴ μὴν τ συμπαθιὰ διὰ νὰ ἐντραπῆ.

15 Καὶ μὴν τ λογιάζετε ὡσὰν ἐχθρὸν, ἀλλὰ νουθετᾶτε τὴν ὡσὰν ἀδελφόν.

16 Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος τ εἰρήνης, ἄμποτε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν εἰρήνην πάντοτε μὲ κάθε τρόπον· ὁ Κύριος ἂς εἶ μὲ ὅλκισας.

17 Ἐγὼ ὁ Παῦλος ὁ χαιρετισμὸς ἐγράφη μὲ τὸ ἐδικόν μκ χέρι τῦ Παύλε, τὸ ὁποῖον εἶ σημάδι εἰς κάθε ἐπιςολήν· ἔτζι γράφω.

18 Ἡ χάρις τ Κυρίκμας Ἰησῦ Χριςῦ μὲ ὅλκισας. ἀμήν.

‡ Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δ΄ Ἐπιςολὴ ἐγράφη ἀπὸ τ Ἀθήνας.

Παύλ

ς να ἐξισασιν. ἢ
να ἰσιάσῃ

13 καλὸν νὰ ἐνθυμεῖσθε καλόν

14 καλὸν νὰ ἐνθυμεῖσθε.

Παύλυ ὁπιστολὴ εἰς Τιμόθεον ά.

Κεφ. ά. 1.

ΛΥΛΟΣ ἀπόστολος τ Ἰησῦ Χρις-ῦ κ᾽ αὐτ-ξιν τῦ Θεῦ τῦ σωτῆρ-μας, κ᾽ Κυρίυ Ἰησῦ Χριστ-ῦ, τ ἐλπίδ-μας.

2 Εἰς τ Τιμόθεον τὸ γνήσιον τέκνον εἰς τὴν πίστι, ἀς εἴναι χαρις, ἔλε-, εἰρήνη ἀπὸ τ Θεὸν τ πατέρα μας, κ᾽ Χριστ-ῦ Ἰησῦ τῦ Κυρίυ μας.

3 Καθὼς ἐγὼ παρεκάλεσα εἰς τὴν Μακεδονίαν, σὲ ἐταραχήθεσα (νὰ πορευμένης εἰς τ Ἔφεσον) ἔτζι παρακάλα, νὰ παραγγείλῃς κάποιες νὰ μὴν διδάσκουσιν διάφορις διδαχάς·

4 Μὰ ὄχ νὰ ἔχουν τ νῆπτες εἰς μύθυς κ᾽ γενεάλογίας ὁπ-ῦ σὰν ἔχυν τέλ-, οἱ ὁποίαις δίδουσι περισότερον φιλονικείας, παρὰ οἰκοδομὴν Θεῦ ὁπ-ῦ ἔ εἰς τὴν πίστι.

5 Καὶ τὸ τέλ- τ παραγγελίας ἔ ἀγάπη ἀπὸ καθαρὰν καρδίαν, κ᾽ ἀπὸ συνηδείσιν ἀγαθὴν, κ᾽ ἀπὸ πίστιν ὁπ-ῦ σὰν εἶναι πλασμένη.

6 Ἀπὸ τὰ ὁποῖα μερικοὶ ἤσταλας τὰ ξιπίσαν, ἐγύρισαν εἰς ματαιολογίαν,

7 Θέλοντες νὰ ἔ νομοδιδάσκαλοι, κ᾽ μὴ γρικάτες μὴ ὄχ ἐκεῖνα ὁπ-ῦ λέγουσι, μὴ ὄχ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βεβαιόνουσι.

8 Καὶ ἠξεύρομεν ὅτι ὁ νόμ- εἶναι καλὸς, ἂν κανένας τ μεταχειρίζεται νομίμως·

9 Ἠξεύροντας τοῦτο ὅτι εἰς τ δίκαιον νόμ- δὲν ἐβάλθη, ἀμὴ διὰ ἐδ᾽ ἀνόμους κ᾽ ἀνυποτάκτους, κ᾽ ἀσεβεῖς κ᾽ ἁμαρτωλὸς, κ᾽ ἀνοσίους κ᾽ μεμιαμμένους, κ᾽ ὁπ-ῦ πατέρα τ πατέρα, ἢ τὸν μητέρα. κ᾽ διὰ ἐδ᾽ φονευτάς,

10 Πόρνες, ἀρσενοκοίτας, κλέπτας ἀνθρώπου, ψεύστες, ὁποῖνες ὁπ-ῦ ὁμόνουν ψεύματα, κ᾽ εἰ τὶ τοῦτος ἄλλον ἔ ἐναντίον εἰς τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν.

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τ δόξ-ς τῦ μακαρίυ Θεῦ, τὸ ὁποῖον τὸ ἐπιστεύθηκα ἐγώ.

12 Καὶ εὐχαριστῶ τ Κύριόν-μας Ἰησῦν Χριστὸν ὁπ-ῦ μὲ ἐδυνάμωσεν, ὅτι μὲ ἐλογάριασε πιστὸν, βάζωντάς με εἰς διακονείαν.

13 Ἐμπρὸς ὁπ-ῦ ἦμουν βλάσφημ- κ᾽ διώκτης, κ᾽ ὑβριστὴς· ἀμὰ ἠσυμπαθήθηκα, ὅτι μὴ γνωρίζοντας τὸ ἔκαμα ὄχι ἀπὸ πίστιν ἀπιστίαν.

14 Καὶ ἡ χάρις τ Κυρίυ μας μὲ πίστιν κ᾽ ἀγάπην ὁπ-ῦ ἔ εἰς Χριστὸν Ἰησῦν ὑπερεπερίσσευσε.

15 Ὁ λόγ- εἶναι πιστὸς κ᾽ ἄξι- κάθε λογῆς ἀποδοχῆς, ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησῦς ἦλθεν εἰς τ κόσμον νὰ σώσῃ ἐδ᾽ ἁμαρτωλὸς, ἀπὸ ἐδ᾽ ὁποίους ἐμένα ἐγὼ ὁ πρῶτ-.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠσυμπαθήθηκα, διὰ νὰ δείξῃ εἰς ἐμένα

μβία φερῶται ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἵνας ἦ καὶ μισίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός.

6 Ὁποῦ ἔδωκε τὸν λόγον τὸ ἐξαγόρασμα διὰ ὅλες, ὁποῦ ἦ ἡ μαρτυρία εἰς καιρὸς διωρισμένος.

7 Τῆς ὁποίας μαρτυρίας ἐβαλθάκα ἰγὼ κήρυξ καὶ ἀποστολος, (ἀληθῆ λέγω εἰς τὸν Χριστὸν καὶ δὲν ψεύδομαι) διδάσκαλος λέγω τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν πιστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

8 Θέλω λοιπὸν νὰ φρονεύουν οἱ ἄνδρες εἰς κάθε τόπον, σηκώνοντες χέρια καθαρὰ χωρὶς ὀργὴν καὶ ἀμφιβολίαν.

9 Τὸν ὁμοιον τρόπον καὶ αἱ γυναῖκες νὰ στολίζουσι τὸ λόγιατος μὲ στολὴν ὁποῦ φρίττ' μὲ ἐντροπὴν καὶ σωφροσύνην, ὄχι μὲ πλοκάμους, ἢ χρυσάφια, ἢ μαργαριτάρια, ἢ μὲ ἄκρα πολυτίμητα.

10 Ἀλλὰ διαμίσου ἔργων καλῶν, (ὁ ὁποῦ στολισμὸς φρέπει εἰς τὲ γυναῖκες ὁποῦ τὸ ζητοῦσι, νὰ ἦ) ποσεβεῖς.)

11 Ἡ γυναῖκα μὲ σιωπὴν ἂς μαθαίνει, μὲ κάθε ὑποταγήν.

12 Καὶ δὲν συγχωρῶ τὴν γυναῖκα νὰ διδάσκη, καὶ ἢ νὰ αὐθεντεύῃ τὲ ἄνδρα, ἀλλὰ νὰ εἶναι σιωπηλή.

13 Διατὶ ὁ Ἀδὰμ πλάσθη φρῶτα, ὕστερα ἡ Εὔα.

14 Καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲν ἀπατήθη, ἀμὰ ἡ γυναῖκα ἔχοντας νὰ ἀπαλυθῇ ἔχασε φρονιμὰ τὲ παρακάσεις.

15 Ὅμως θέλει σωθῇ διαμίσου τὲ τεκνογονίας, ἐὰν μείνουσι εἰς τὴν πιστιν καὶ ἀγάπην καὶ ἁγιασμὸν μὲ σωφροσύνην.

Κεφ.

Κεφ. β'. 2.

Παρακαλῶ λοιπὸν φρονίτισα ὅλα, νὰ κάμνῃς δέησις, φρονθυχαῖς, παρακλήσεις, εὐχαριστίας, διὰ ὅλες τοὺς ἀνθρώπους·

2 Διὰ τοὺς βασιλεῖς, καὶ διὰ ὅλους ὁποῦ εἶναι εἰς τὲ ἀξίας· διὰ νὰ περάσωμεν ζωὴν ἀπαίσχυντον καὶ ἥσυχον, μὲ κάθε εὐσέβειαν καὶ σεμνότητα.

3 Διατὶ τοῦτο εἶναι καλὸν καὶ εὐάρεστον ὁμπρὸς τοὺς εἰς τὸ σωτήριον μας Θεόν.

4 Ὁ ὁποῦ θέλει ὅλες τοὺς ἀνθρώπους νὰ σωθοῦσι καὶ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας.

5 Διατὶ ἵνας εἶναι ὁ Θεὸς,

ὁ ὁποῖος ἔδωκε

ἰθ ὡς παρακαλῶ τὴν σὺ ἀφίνω

ὁ σκώνοντες. ὑψώνοντες.

ἰθ ἀναλήψεων. ἢ θυσίας πολλὰ τοιαύτην.

φορέματα.

ιβ ἢ νὰ ἡσυχάζῃ

ἡσυχίαν ἀκριβογνωρίσιν

Κεφ. γ'. 1.

1 Ἀληθινὸς ἐστὶν ὁ λόγος. ἂν κανένας ὁρίγεται ἐπισκοπῆς, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ.

2 Ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος νὰ εἶναι ἀκατηγόρητος, μιᾶς γυναῖκας ἄνδρες, ἄγρυπνος, σώφρων, ταξικὸς, φιλόξενος, διδακτικὸς νὰ διδάσκῃ.

3 Νὰ μὴν εἶναι μεθυστὴς, νὰ μὴν κτυπᾷ, νὰ μὴν ἀγαπᾷ κακὸν κέρδος, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἐπιεικὴς, ἄμαχος, νὰ μὴν ἐστὶ φιλάργυρος,

4 Νὰ κυβερνᾷ καλὰ τὸ ἴδιόν του σπίτι, νὰ ἔχῃ εἰς ὑποταγὴν τὰ παιδιά του μὲ κάθε λογῆς σεμνότητα.

5 Ἀμὴ ἂν κανένας δὲν ἠξεύρει νὰ κυβερνήσῃ τὸ ἴδιόν του σπίτι, πῶς θέλει ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ;

6 Καὶ νὰ μὴν ἐστὶ νεοκαθήκητος μήπως κενοδοξήσας πέσῃ εἰς τὸ κρῖμα τοῦ διαβόλου.

7 Καὶ κάμνει χρεία νὰ ἔχῃ καλὴν μαρτυρίαν ἀπὸ ἐκεῖνους ἔξω, διὰ νὰ μὴν πέσῃ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Τὸν ὅμοιον τρόπον κάμνει χρεία νὰ ἐστὶ καὶ οἱ διάκονοι τιμαῖς ἀξίοι, νὰ μὴν ἐστὶ δίλογοι, εἰς ὀλίγον λόγκς, νὰ μὴν ἔχουν τὸ νᾶστε εἰς πολὺ κρασί, νὰ μὴν ἀγαπῶσι κακὸν κέρδος.

9 Νὰ ἔχουσι τὸ μυστήριον τῆς πίστεως μὲ καθαρὸν συνείδησιν.

10 Καὶ ἐκεῖνοι ἂς δοκιμάζωνται πρῶτον· ἔπειτα ἂς διακονοῦσι, ἐὰν εἶναι ἀκατηγόρητοι.

11 Τὸν ὅμοιον τρόπον πρέπει καὶ αἱ γυναῖκες νὰ εἶναι τιμημέναις, καὶ ὄχι νὰ διαβάλλουσι, νὰ εἶναι μετριημέναις εἰς τὸ φαγὶ καὶ εἰς τὸ ποτὸν, ἐμπιστεμέναις εἰς ὅλα.

12 Οἱ διάκονοι ἂς εἶναι μιᾶς γυναῖκας ἄνδρες, νὰ κυβερνῶσι καλὰ τὰ παιδία τους καὶ τὰ σπίτια τους.

13 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ διακονήσουν καλᾷ, ἀποκτοῦσι καλὸν βαθμὸν εἰς τὸν λόγον τους, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν εἰς τὴν πίστιν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Ἐπῆρα σὰ γράφω ἐλπίζοντας νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς τὸ γλυγορώτερον.

15 Καὶ ἂν ἀργήσω, διὰ νὰ ἰδῇς πῶς κάμνει χρεία νὰ συναναστρέφεσαι εἰς τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ἀληθινὰ χωρὶς κανένα ἀντιλογίαν, μέγα εἶναι τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας· ὁ Θεὸς ἐφανερώθη εἰς τὴν σάρκα, ἐδικαιώθη εἰς πνεῦμα, ἐφάνη εἰς τοὺς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνελήφθη εἰς δόξαν.

Κεφ. δ'. 1.

1 Καὶ τὸ πνεῦμα λέγει φανερῶς, ὅτι εἰς τοὺς ὑστέρους χρόνους θέλουσιν ἀποστατήσῃ τινὲς ἀπὸ τὴν πίστιν, νὰ προσέχουσιν εἰς πνεύματα πλάνης, καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα τῶν δαιμονίων.

2 (Διδασκαλίαν ἀνθρώπων) ὑποκρίσει μὲ ὑπόκρισιν, ὁποῦ ἔχουσι τὴν συνείδησίν των πικαυτηριασμένην.

3 Ὁποῦ

3 Ὅπως ἐμποδίζωσι νὰ πανδρευθοῦν, καὶ ὁρίζωσι νὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὰ φαγητὰ, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμε τὰ μὲ δοξαμὸν μὲ εὐχαριστίαν οἱ πιστοὶ, ἐπειδὴ ὁποῦ γνωρίζουσι τὸν ἀγαθόν.

4 Ὅτι κάθε κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλὸν, ἐὰν φαίνεται νὰ ἀπορρίπτωμεν κανένα, ὅταν λαμβάνεται μὲ εὐχαριστίαν.

5 Διατὶ ἀγιάζεται διαμέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς προσευχῆς.

6 Ἔπειτα συμβουλεύοντας τὸν ἀδελφόν, θέλεις εἶσαι καλὸς διάκονος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τρεφόμενος μέσα εἰς τοὺς λόγους τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ὁποῦ ἀκολούθησες.

7 Ἀμὴ τοὺς μύθους τοὺς μεμασμένους καὶ γερατίκους ἀφίνεις· καὶ ἄσκησε τὸν λόγον εἰς τὴν εὐσέβειαν.

8 Διατὶ ἡ σωματικὴ ἄσκησις εἰς ὀλίγον εἶναι ὠφέλιμη· ἐμὰ ἡ εὐσέβεια εἰς ὅλα εἶναι ὠφέλιμη, ἔχοντας νὰ ἔχῃ τὰ παρόντα τῆς ζωῆς ἐτούτης, καὶ τῆς μελλούσης.

9 Ἀληθινὸς εἶναι ὁ τοῦτος ὁ λόγος, καὶ κάθε λογῆς ἀποδοχῆς εἶναι ἄξιος.

10 Διατὶ διὰ τοῦτο καὶ κοπιάζομεν καὶ ὀνειδιζόμεσθεν, ὅτι ἐλπίσαμεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁποῦ ἔναι σωτὴρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα τῶν πιστῶν.

11 Παράγγελε τοῦτα καὶ δίδασκε.

12 Κανένας ἂς μὴν καταφρονᾷ τὴν νεότητάσου, ἀλλὰ γίνε παράδειγμα τῶν πιστῶν, εἰς λόγον, εἰς τὸν συναναστροφήν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν καθαρότητα.

13 Ἕως νὰ ἔλθω ἔχε τὸν νοῦν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν παράκλησιν, εἰς τὴν διδασκαλίαν.

14 Μὴν ἀμελεῖς τὸ χάρισμα ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσένα, ὁποῦ σοῦ ἐδόθη διαμέσου προφητείας μὲ τὴν ἐπίθεσιν τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ἔπειτα μελέτα, εἰς τοῦτα ἂς εἶσαι, διὰ νὰ εἶναι ἡ προκοπή σου φανερὴ εἰς ὅλους.

16 Ἔχε τὸν νοῦν σου διὰ τὸν λόγον καὶ διὰ τὴν διδασκαλίαν, καὶ κατάτρεχε εἰς αὐτὰ διατὶ κάμνοντάς τοῦτο, καὶ τὸν λόγον θέλεις σώσει, καὶ ἐκείνους ὁποῦ σὲ ἀκούν.

Κεφ. ε'. ς'.

ΜΗΝ ὀνειδίσῃς τὸν γέροντα πότερον, ἀλλὰ νουθέτα τον ὡσὰν πατέρα, καὶ τοὺς νεωτέρους ὡσὰν ἀδελφούς.

2 Τὰς γερόντισσας ὡσὰν μητέρας, τὰς νεωτέρας ὡσὰν ἀδελφὰς, μὲ κάθε λογῆς καθαρότητα.

3 Τίμα τὰς χήρας, ἐκείνας ὁποῦ εἶναι ἀληθῶς χήρας.

4 Ἀμὴ ἂν κάμία χήρα ἔχῃ τέκνα ἢ ἐγγόνια, ἂς μαθητευσι πρῶτα (αὐτὰ) νὰ ἀσκῶσιν εὐσέβειαν εἰς τὸ ἴδιόν τες σπίτι, καὶ νὰ δίδωσιν ἀνταμοιβὴν εἰς τοὺς γονεῖς· διατὶ τοῦτο εἶναι καλὸν, καὶ εὐάρεστον ὁμπρὸς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ἡ ἀληθῶς χήρα καὶ μεμονωμένη, ἐλπίζει εἰς τὸν Θεὸν, καὶ προσμένει εἰς τὰς δεήσεις καὶ εἰς τὰς προσευχὰς, νυχθημέρου.

6 Ἀμὴ ἡ χήρα ὁποῦ μεθυποπατᾷ, ζωσμένη ἀπέθανε.

7 Καὶ

7 Καὶ παρέχωλαι ἑαυτὰ, διὰ νὰ ἠ ἀκαταπόρητος.

8 Καὶ ἐὰν κανένας δὲν φροντίζει τοὺς ἰδίους, κ' μάλιστα τοὺς οἰκιακούς τους, ἀρνήθη τ' πίστιν, κ' εἶναι χειρότερος παρὰ ἄπιστος.

9 Ἂς μὴν λογαριάθη εἰς τ' ἀξιν τῦ χήρου ἐκεῖνη ἡ χήρα, ὁποῦ ἠ ὀλιγώτερον δπο ἑξήντα χρονῶν, κ' νὰ ἠ γένη ἑνὸς ἀνδρὸς γυναῖκα,

10 Εἰς ἔργα καλὰ μαρτυρημένη, ἐὰν ἔθρεψε παιδία, ἐὰν ἐδέχθη ξένους, ἐὰν ἔνιψε ποδάρια ἁγίων, ἐὰν ἐβοήθησε θλιμμένους, ἐὰν ἀκολούθησεν εἰς κάθε ἔργον καλόν.

11 Ἀμὰ τ' χήρας τ' νεωτέρας παραιτῶ τας. διατὶ ὅταν καταφυσήσουν ἀπὸ τὴν καλὴν ἀγάπην τῦ Χριστῦ, θέλει νὰ ἀνδρευθοῦσιν.

12 Ὁποῦ ἔχουσι κατάκρισιν, ὅτι ἐκατάφρόνησαν τὴν πρώτην πίστιν.

13 Καὶ ἀκόμη μανθάνουσιν νὰ εἶναι ἀκαμάτισες νὰ περιέρχωνται τὰ σπίτια. κ' ὄχι μόνον ἀκαμάτισες, ἀλλὰ κ' πολυλόγαις κ' περίεργοις, λέγοντες ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν πρέπουν.

14 Θέλω λοιπὸν τ' πλέον νεώτερας νὰ ἀνδρεύθοῦν, νὰ κάμουν παιδία, νὰ νοικοκυρεύθοῦν, νὰ μὴν δίδουσι εἰς τ' ἀντικείμενον καμίαν ἀφορμὴν λοιδωρίας.

15 Διατὶ ἀρκάμποσαι μερικοὶ ἐγύρισαν ὀπίσω τὸν Σατανᾶ.

16 Ἐὰν κανένας πιστὸς, ἢ πιστὴ, ἔχη χήρας, ἂς τ' βοηθοῦν εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἀρκετὰ, κ' ἂς μὴν βαρυῶνται ἡ ἐκκλησία, διὰ νὰ βοηθᾷ ἀρκετὰ κείνας τ' ὄντως χήρας.

17 Οἱ πρεσβύτεροι ὁποῦ εἶναι καλοὶ προεστοὶ, ἂς ἔχουσι διπλῆν τιμὴν, μάλιστα ἐκεῖνοι ὁποῦ κοπιάζουν εἰς τ' λόγον κ' εἰς τὴν διδασκαλίαν.

18 Διατὶ λέγει ἡ γραφὴ, τὸ βόδι ὁποῦ ἁλωνίζει ἴνα μὴν τὸ χουμώσης. κ' ἄξιος ἠ ὁ ἐργάτης τ' πληρομίστης.

19 Καὶ μὴν παραδέχεσαι καλημερίαν ἐναντία τῦ πρεσβυτέρου, ἐκτὸς ἂν δὲν εἶναι δύο ἢ τρεῖς μάρτυρες.

20 Ἐκείνες ὁποῦ ἁμαρτάνουσι, ὁμόφρονα εἰς ὅλες ἐλέγχετες, διὰ νὰ ἔχη φόβον κ' οἱ ἄλλοι.

21 Ὁρκίζωσε ὁμόφρονα εἰς τ' Θεὸν, κ' τ' Κύριον Ἰησῦν Χριστὸν, κ' τὰ ἐκλεκτὰ ἀγγέλλαν, νὰ τὰ φυλάξης ἐκεῖνα χωρὶς κανένα πάθος, νὰ μὴν κάμως κανένα σφάλμα γέροντας εἰς κανένα μέρος.

22 Τὰ χέρια εἰς κανένα μὴν βάλῃς γλήγορα, μηδὲ μέτοχα εἰς ξένας ἁμαρτίας. φύλαξε τὸν λόγον καθαρὸν.

23 Πλέον μὴν πίνης νερὸν, ἀλλὰ μεταχειρίζε ὀλίγον κρασὶ διὰ τὸ χουμάσι, κ' τ' πυκνοῖς ἀδιάκοις.

24 Αἱ ἁμαρτίαις μερικῶν ἀνθρώπων εἶναι φανεραὶς, κ' παραβαίνουν εἰς τὴν κρίσιν φανερὰ πρᾶγμα, ἀμὴ εἰς κάποιους αἱ ἁμαρτίαις ἀκολουθοῦσιν ὕστερα.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον κ' τὰ καλὰ ἔργα, εἶναι φανερὰ κ' ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι ἄλλως λαγᾶς, δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρυφθῆν.

Κεφ. ε'. 6.

Ὅσοι δοῦλοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τ' ζυγὸν τ' δουλείας, ἂς

λογιζέσθω πῶς ἔναι ἄξιοι οἱ ἀνθρωποκτόνοι, καὶ λοιμοὶ πάντων· διὰ νὰ μὴ βλασφημᾶται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία.

2 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν πιστοὺς ἀνθρώπους, μὴν τοὺς καταφρονοῦσιν, διατὶ εἶναι ἀδελφοί, ἀλλὰ περισσότερον τοὺς δουλεύουσιν, ὅτι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀγαπημένοι, οἱ ὁποῖοι δοκιμάζουσι τὴν ἀνταπόδοσιν. Ταῦτα δίδασκε καὶ παράκλει.

3 Ἐὰν κανένας διδάσκει ἄλλα, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὰ λόγια τὰ ὑγιᾶ, ὁποῦ εἶναι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τὴν θεοσεβῆ,

4 Ἐκεῖνος κινδυνεύει μηδὲν γνωρίζων, ἀλλὰ ἀσθεναίνει εἰς τὰ ζητήματα καὶ λογομαχίας, ὁποῦ τὰ ὁποῖα γίνεται φθόνος, φιλονικεία, βλασφημίαις, ὑποψίες κακαῖς.

5 Τριβόμενοι καθ' ἡμέραν ἀνθρώπων ὁποῦ ἔχουν τὸν νοῦν διεφθαρμένον, καὶ ὁποῦ εἶναι ξένοι τῆς ἀληθείας, ὁποῦ λογιάζουσι νὰ εἶναι ἡ θεοσέβεια κερδοσύνη, ἀναχώρει ἀπὸ τοιούτους.

6 Καὶ βέβαια μεγάλη κερδοσύνη εἶναι ἡ θεοσέβεια, μὲ καρδίαν δυναρκησημένην.

7 Διατὶ κανένα πρᾶγμα δὲν ἐφέραμεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ φανερὸν εἶναι ὅτι ἐδὲ δυνόμεθα τι βγάλωμεν τίποτες.

8 Καὶ ὅταν ἔχωμεν φαγητὰ καὶ σκεπάσματα, ἂς εἴμεθα εἰς ταῦτα ἀρκετοὶ εἰς ἑαυτούς.

9 Ἀμὰ ἐκεῖνοι ὁποῦ θέλουν νὰ πλουτοῦν, πέφτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ εἰς πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἱ ὁποῖαι βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς χαλασμὸν καὶ ἀπώλειαν.

10 Διατὶ ῥίζα ὅλων τῶν κακῶν εἶναι ἡ φιλαργυρία, τὴν ὁποίαν κάποιοι ἐζητῶντας νὰ τὴν ὀρεχθοῦν ἐπλανήθησαν ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ ἐβύθισαν τοὺς λογισμοὺς εἰς πολλοὺς πόνους.

11 Ἀμὰ ἐσύ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, φεύγε ἀπὸ ταῦτα· καὶ συνόδαζε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζε τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, πιάσε τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκλήθης καὶ ὁμολόγησε τὴν καλὴν ὁμολογίαν ὁμπροστὰ εἰς πολλοὺς μάρτυρας.

13 Παρακελεύσκω ὁμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν ὁποῦ ζωοποιεῖ τὰ πάντα, καὶ εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, ὁποῦ ἐμαρτύρησεν ὁμπροστὰ εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὴν καλὴν ὁμολογίαν,

14 Νὰ φυλάξῃς ἀκατηγόρητον τὴν ἐντολὴν ἄχραντον, ἀκαταγνώριστον, ἕως τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Τὴν ὁποίαν εἰς τοὺς διορισμοὺς καιροὺς θέλει τὴν δείξῃ ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριευόντων.

16 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει μόνος ἀθανασίαν, καὶ κατοικεῖ φῶς ἀπλησίαστον, τὸν ὁποῖον κανένας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δὲν τὸν εἶδεν, οὐδὲ ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἰδῇ· εἰς τὸν ὁποῖον ἂς εἶναι τιμὴ καὶ κράτος παντοτεινόν, ἀμήν.

17 Παράγγειλε τοὺς πλου-

σίους

σίνες εἰς τῶν τ' αἰῶνα τὰ μὴν ὑμπλοφορησι, μηδὲ νὰ ἐλπίζεσι εἰς τὸν ἀδιαβατότητα τὴ πλάτη, ὁμὲ εἰς τ' Θεὸν τ' ζῶντα, ὁπῦ μᾶς δίδῃ πλουσίως ὅλα εἰς ἀπόλαυσιν.

18 Νὰ κάμνεσι ἀγαθὰ ἴργα, νὰ πλουτῶσιν εἰς ἴργα καλὰ, νὰ εἶναι μεταδοτικοὶ, κοινωνητικοί.

19 Νὰ ἀποταμιεύσωσι εἰς τ' λόγκλιος θεμέλιον καλὸν, εἰς τὸ μέλλον, ἵνα νὰ πιάσωσι τὸν ἀληθινὸν ζωὴν.

20 Ὦ Τιμόθεε, τὸν παραθήκην ἐτὰ τὸν φύλαξε, ἀποδιάβολος τ' συζητήσεις ματαιολογίαις, κ' τ' φιλονεικείαις τ' ψευδονύμου γνώσεως·

21 Τὸν ὁποῖαν (γνῶσιν) τινὲς λέγοντες νὰ τὸν ἔχεν, ἀπέτυχαν ἀπὸ τὸν πίστιν. ἡ χάρις μ' σᾶς. ἀμὴν.

‡ Ἡ εἰς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ τ' Λαοδικείου. ἡ ὁποία εἶ ἡ μεγάπολις Φρυγίας τ' Πακατιανῆς.

Παύλου ἐπιστολὴ εἰς Τιμόθεον β'.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησῦ Χριστῦ, μὲ τὸ θέλημα τῦ Θεῦ, κ' τὸ πέξιμον τ' ζωῆς ὁπῦ εἶναι εἰς τ' Χριστὸν Ἰησοῦν,

2 Εἰς τ' Τιμόθεον τὸ ἀγαπητὸν τέκνον, ἀς εἶναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ τ' Θεὸν τ' πατέρα, κ' τ' Χριστὸν Ἰησοῦν τ' Κύριόν μας.

3 Εὐχαριστῶ τ' Θεὸν, τ' ὁποῖον λατρεύω ἀπὸ καθ' ὡρισμένην συνείδησιν, ὅτι σὲ ἐνθυμοῦμαι πάντοτε εἰς τ' προσευχάς μ' νύκτα κ' ἡμέραν,

4 Ἐπειδὴ μεγάλον πόθον νὰ σὲ ἰδῶ, ἐνθυμούμενος τὰ δάκρυά σ', ἵνα νὰ γεμισθῶ χαρᾶς.

5 Ἀναθυμούμενος τὸν πίστιν τὸν ἄπλαστον, ἡ ὁποία κατοίκησε πρῶτον εἰς τ' μάμμην σ' Λωΐδα, κ' εἰς τὴν μητέρα σ' Εὐνείκην, κ' εἶμαι πεθὼς, ὅτι νὰ εἶ κ' εἰς ἐσένα.

6 Διὰ τὸν ὁποίαν αἰτίαν σᾶ ἀναθυμίζω, νὰ ἀνάπτῃς τὸ χάρισμα τῦ Θεῦ, ὁπῦ εἶναι εἰς ἐσένα διὰ τ' ἀποθέσεως τῶν χερῶν μ'.

7 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔδωκε πνεῦμα δειλίας, ὁμὰ (πνεῦμα) δυνάμεως, κ' ἀγάπης, κ' σωφρονισμῦ.

8 Μὴν ἐντραπῇς λοιπὸν τ' μαρτυρίον τῦ Κυρίου μ', μηδὲ ἐμένα τ' δέσμιόν μ', ὁμὰ συγκακοπάθησε μὲ ἐμένα εἰς τὸ δυναμίλιον κ' τὸν δύναμιν τῦ Θεῦ.

9 Ὁπῦ μᾶς ἔσωσε, κ' μᾶς ἐκάλεσε μὲ κάλεσμα ἅγιον, ὄχι κ' τὰ ἴργα μας, ὁμὰ κ' τὸν ἰδίαν τ' βουλὴν κ' τὸν χάριν ὁπῦ μᾶς ἐδόθη εἰς τ' Χριστὸν Ἰησοῦν πρὸ πολλῶν χρόνων αἰωνίως.

10 Καὶ τώρα ἐφανερώθη διὰ μέσου τ' ἐπιφανείας τ' σωτῆρος μας Ἰησῦ Χριστῦ ὁπῦ ἐκατάργησε τ' θάνατον, κ' ἐφώτισε τὸν ζωὴν κ' τὸν ἀφ-

θαρσέω διὰ μέσου τοῦ θεάτρου λίθων.

11 Εἰς τὸ ὀπίσω ἐξέλθωμεν ἐγὼ κύριε καὶ ὁ ἀπόστολος, καὶ διώκομεν ἡμᾶς ὡς ἐθνικούς.

12 Διὰ τοῦτο οὐκέτι ἀφορμὴν ποιοῦμαι καὶ τοῦτο· ἀλλὰ δύο ἐπιθυμῶ, διατὶ ἐξῆλθον εἰς τοῦτο ἵνα ἴδω, καὶ πιστεύω ὅτι δύναται νὰ φυλάξῃ τὸν παρακαταθήκην μου εἰς ἐκεῖνον τὴν ἡμέραν.

13 Κράτει τὸ ὑπόδειγμα τῶν ὑγιαινόντων λόγων, τοῦ οποίου ἤκουσες ἀπ' ἐμοῦ, μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην ὅτι εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον, διαμένοντα τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ ἁγίου ὅτι κατοικεῖ εἰς ἡμᾶς.

15 Ἠξεύρεις τοῦτο, ὅτι ὅλοι ὅσοι εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν μὲ ἀπεστράφησαν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης.

16 Ὁ Κύριος τὰ δώσῃ ἔλεος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησιφόρου, ὅτι πολλὰς φοράς με ἀναψύχησε, καὶ τὴν ἁλυσίδα μου δὲν ἐντράπη.

17 Ἀλλὰ ὅταν εἶχε εἰς Ῥώμην μὲ ἐζήτησε καὶ μὲ εὗρε.

18 Ὁ Κύριος νὰ τοῦ δώσῃ νὰ εὕρῃ ἔλεος ἀπὸ τὸν Κύριον, εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν· καὶ ὅσα μὲ ὑπηρέτησε εἰς τὴν Ἔφεσον, ἐσὺ τὰ ἠξεύρεις καλήτερα.

Κεφ. Β'. 2.

Ἔστω λοιπὸν τέκνον μου, δυνάμου μὲ τὴν χάριν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Καὶ ὁποῖα ἄκουσες ἀπ' ἐμοῦ διὰ μέσου πολλῶν μαρτύρων, παράδοσέ τα αὐτὰ εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, ὁποῦ νὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ διδάξουν καὶ ἄλλους.

3 Ἔσυ λοιπὸν κακοπάθησον, ὡσὰν καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδεὶς ἔνας ὁποῦ στρατεύεται ἐμπλέκεται εἰς τὰ πράγματα τῆς ζωῆς ἐτούτης, διὰ νὰ ἀρέσῃ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἐξελέξατο διὰ στρατιώτην.

5 Καὶ ἐὰν καὶνένας ἀγωνίζεται, δὲν στεφανώνεται ἐὰν δὲν ἀγωνισθῇ νομίμως.

6 Ὁ γεωργὸς ὁποῦ κοπιάζει πρέπει νὰ μεταλαμβάνῃ πρῶτον ἀπὸ τοὺς καρπούς.

7 Γρόϊσε ἐκεῖνα ὁποῦ λέγω· ἄμποτε ὁ Κύριος νὰ σοῦ δώσῃ γνῶσιν εἰς ὅλα.

8 Ἐνθυμοῦ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὁποῦ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ ὁποῖος (ἐγεννήθη) ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαυΐδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.

9 Εἰς τὸ ὁποῖον κακοπαθῶ ἕως δεσμοῦ, ὡσὰν κακοποιὸς· ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν δένεται.

10 Διὰ τοῦτο ἐγὼ τὰ ὑπομένω ὅλα διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, διὰ νὰ τύχωσι καὶ αὐτοὶ σωτηρίαν, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν μὲ δόξαν αἰώνιον.

11 Ὁ λόγος ἔτζι τος εἶναι ἀληθινός· διατὶ ἐὰν ἀποθάνομεν μαζί μὲ τὸν Χριστὸν, θέλομεν ζήσῃ καὶ μαζί μετ' αὐτοῦ·

12 Ἐὰν ὑπομένομεν, καὶ θέλομεν συμβασιλεύσῃ· ἐὰν ἀρνούμεθα ἐκεῖνον, καὶ ἐκεῖνος θέλει μᾶς ἀρνηθῇ·

13 Ἐὰν ἐμεῖς ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει, νὰ ἀρνηθῇ τὸν λόγον του δὲν ἠμπορεῖ.

14 Ἐτοῦτα ἀναθύμιζε μαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ μὴν λογο-

Franckesche Stiftungen zu Halle

λογομαχῶν, τὸ ὁποῖον δὲν ἔ) ἀφέλιμον εἰς κάμμιαν, ἀλλὰ χαλασμὸν ἐμπίπτει ὁποῦ ἀκούει.

15 Σπούδαζε νὰ φανερώσῃς τὸν λόγον σου δόκιμον εἰς τὸν Θεόν, ἐργάτην ἀνεξύπαυτον, καὶ κόπτοντα ὀρθὰ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Ἀμὴ βεβηλίας ματαιολογίας φεύγε· διατὶ θέλουν προκόψει εἰς μεγαλίτερον ἀσέβειαν.

17 Καὶ ὁ λόγος τῶν τοιούτων τρωγάνει τὰς ὁμορφιὰς θέλει κατασύρει ὥσταν φάγωσα, ὁποὺ ἐστὸν ὁποῖος ἔ) ὁ Ὑμέναιος καὶ Φιλητός.

18 Οἱ ὁποῖοι ἐπέσαν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν τὴν ἤδη γεγενημένην, καὶ ἀνατρέπουν τὴν πίστιν μερικῶν.

19 Ὅμως ὁ στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ στέκεται, ἔχοντας τοῦτο βεβαιωτάτου· ἐγνώρισεν ὁ Κύριος ἐκείνους ὁποὺ ἔ) δικοί του, καὶ ἂς ἔ) μακρὰν ἀπὸ τὸ ἀδίκημα, καθὲ ἕνας ὁποὺ ὁμολογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ εἰς μεγάλον σπίτι δὲν ἔ) μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ ἔ) καὶ ξύλινα καὶ πήλινα· καὶ μερικὰ ἔ) εἰς τιμὴν, καὶ μερικὰ ἔ) εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἂν λοιπὸν καθένας καθαρίσῃ τὸν ἑαυτόν του ἀπὸ τοῦτα, θέλει εἶσαι σκεῦος εἰς τιμὴν, ἁγιασμένον καὶ ὠφέλιμον εἰς τὸν δεσπότην, εἰς κάθε ἔργον καλὸν ἑτοιμασμένον.

22 Φεῦγε τὰς ἐπιθυμίας τῆς νεοτερικῆς, καὶ ἀκολούθα τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην μὲ ἐκείνους ὁποὺ ἐπικαλοῦνται τὸν Κύριον μὲ καθαρὸν καρδίαν.

23 Καὶ τὰ μωρὰ καὶ ἀπαίδευτα ζητήματα ἀφίνετε, ἠξεύρετε ὅτι γεννοῦν μάχας.

24 Καὶ ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου δὲν πρέπει νὰ μάχεται, ἀλλὰ νὰ ἔ) φρόνιμος εἰς ὅλους, διδακτικὸς, ὑπομονητικὸς εἰς τὸ κακόν.

25 Μὲ φρόνησιν νὰ παιδεύῃ ἐκείνους ὁποὺ ἐναντιώνονται, μήπως καμμίαν φορὰν ὁ Θεὸς τοὺς δώσῃ μετάνοιαν, νὰ ἔλθουν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας.

26 Καὶ ξυπνήσουν ἀπὸ τὴν παγίδα τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι ζωγρισμένοι θεληματικῶς εἰς (τὸ νὰ κάμνουν) τὸ θέλημά του.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ γνώριζε τοῦτο, ὅτι εἰς τὰς ὑστεραίους ἡμέρας θέλουν ἔλθει καιροὶ κακοί.

2 Διατὶ οἱ ἄνθρωποι θέλουν ἀγαπήσει τὰς λύπας· καὶ θέλουν εἶσαι φιλάργυροι, καυχῆται, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, καταφρονῶντες τὰ θεῖα.

3 Ἀνάλγητοι, ἀσπόνδιστοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

4 Προδόται, θρασεῖς, ὑπερήφανοι, φιλήδονοι μᾶλλον παρὰ φιλόθεοι.

5 Ἔχοντες μόρφωσιν θεοσεβείας, ἀμὴ ἀρνούμενοι τὴν δύναμιν αὐτῆς· καὶ τούτους ἀποστρέφου.

6 Διατὶ ἀπὸ τούτους ἔρχονται ἐκεῖνοι ὁποὺ μπαίνουν εἰς τὰ σπίτια, καὶ ἀποκοιμοῦν τὰ γυναικάρια, ὁποὺ ἔ) φορτωμένα ἁμαρτίαις, ὁποὺ σύρονται ἀπὸ ἐπιθυμίας πολλαὶ λογιῶν·

7 Ὁποὺ μανθάνουν πάντοτε, καὶ μηδὲ ποτὲ δύνωνται νὰ ἔλθουν εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας.

8 Καὶ καθὼς Ἰαμνῆς καὶ Ἰαμβρῆς

ἐξεστήκασιν

ζῆς ἐδουλώθητε ἢ Μωσεῖ, ὅτις ἢ ἐν ὕδατι ἐδουλώσατε τὸν ἀνθρωπον, ἀδελφοὶ διεφθαρμένοι εἰς τὸ θεῖν, ἀδύκημα εἰς τὸ πιεῖν.

9 Ἀλλὰ δὲν θέλω σᾶς κρύψει ἀδελφοὶ, ὅτι ἡ ἀγνωσία σας θέλει γένει φανερὴ εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡ (ἀγνωσία) ἐκείνων ἦτον φανερή.

10 Ἀμὴ ἐσὺ ἐπαιδεύθησες κάθε ἢ διδασκαλίαν μου, ἢ ἀναστροφήν μου, ἢ προθυμίαν μου, ἢ ἀγάπην μου, ἢ ὑπομονήν μου.

11 Τὰς διαγωμὰς, τὰ παθήματα, τὰ ὁποῖα μὲ ἐγίνοσαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὴν Λύστραν· τί λογῆς διαγωμὰς ὑπόμεινα, καὶ ἀπὸ ὅλους μὲ ἐλυτρόθησεν ὁ Κύριος.

12 Καὶ ὅλοι ὅσοι θέλουν νὰ ζοῦσι θεοσεβῶς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, θέλουν διωχθῆ.

13 Ἀμὴ ἄνθρωποι πονηροὶ καὶ πλάνοι θέλουν προκόψει εἰς τὸ χεῖρον, πλανῶντας καὶ ἄλλους καὶ πλανώμενοι.

14 Ἀλλὰ ἐσὺ μένε εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔμαθες καὶ ἐβεβαιώθης, ἐξεύροντας ἀπὸ τίνος τὰ ἔμαθες.

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφος ἠξεύρεις τὰ ἱερὰ γράμματα, ὁποῦ δύνανται νὰ σὲ σοφίσουν εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

16 Ὅλη ἡ γραφὴ εἶναι θεόπνευστη, καὶ ὠφέλιμη εἰς διδασκαλίαν, εἰς ἔλεγχον, εἰς διόρθωσιν, εἰς παίδευσιν ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν δικαιοσύνην.

17 Διὰ νὰ εἶναι σωστὸς ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τελείως ἐπιμασμένος εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν.

Κεφ. δ'. 4.

Διαμαρτύρομαι λοιπὸν ἐγὼ ὁμπρεστὰ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Κύριόμας Ἰησοῦν Χριστὸν ὁποῦ μέλλει νὰ κρίνει ζωντανοὺς καὶ νεκροὺς εἰς τὸν ἐπιφανείαν του καὶ εἰς τὴν βασιλείαν του.

2 Κήρυξε τὸν λόγον· ἐπιμένε εἰς τὸν καιρὸν κόλον κυρὸν, καὶ ὅταν εἶναι κόλον κυρὸν, καὶ ὅταν δὲν εἶναι· ἔλεγχε, ὀπίπεμνε, παρακάλει μὲ κάθε μακροθυμίαν καὶ διδαχήν.

3 Διατὶ θέλει ἔλθει καιρὸς ὅτι νὰ μὴν ὑποφέρουσι τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν· ἀλλὰ κατὰ ἐπιθυμίας ἰδικάς τους θέλουν συμαζώξει εἰς τὸν ἑαυτούς τους διδασκάλους ὁποῦ νὰ γαργαλίζουσι τὰ ἀκοῦσματα·

4 Καὶ ἀπὸ τὴν μὲν ἀλήθειαν θέλουσιν ἀποστρέψει τὴν ἀκοήν τους, καὶ εἰς τοὺς μύθους θέλουσι γυρίσει.

5 Ἀλλὰ ἐσὺ ἀγρύπνα εἰς ὅλα, κακοπάθησε, κάμε ἔργον εὐαγγελιστοῦ, πληροφόρησε τὴν διακονίαν σου.

6 Διατὶ ἐγὼ ἀρχίζω νὰ γίνομαι ῥαντισμὸς τῆς θυσίας, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐθάσισε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσθηκα, τὸν δρόμον ἐτελείωσα, τὴν πίστιν ἐφύλαξα.

8 Τὸ λοιπὸν μένει νὰ φυλάττεται ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης, τὸν ὁποῖον θέλει μᾶς τὸν ἀποδώσῃ ὁ Κύριος εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ δίκαιος κριτὴς, καὶ ὄχι μόνον εἰς ἐμένα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους ὁποῦ ἀγαπῶσι τὴν ἐπιφάνειάν του.

9 Σπούδασε νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμένα τὸ γληγορώτερον.

10 Διατὶ ὁ Δημᾶς μὲ ἄφησε ἀγαπήσας τοῦτον τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην· ὁ μὲν

ὁ κρίτικος ἐπῆγαν εἰς τὴν Γαλατίδα, ὁ Τίτος εἰς τ' Δελματίδα.

11 Λαμβὲ μάνος ἕνα μετ' μβία. κ' ἔσαρι κ' τ' Μάρκελ, κ' φίρεται μὲ τῦ λόγυσα. διατὶ μοῦ εἶναι πολλα χρέσιμος εἰς τ' Διακονείαν.

12 Καὶ τ' Τυχικὸν τ' ἀπέστ'λα εἰς τ' Ἔφεσον.

13 Τὸν φελόνιν τ' ὁποῦ ἄφησα εἰς τ' Τρωάδα σιμὰ εἰς τ' Κάρπον, ἐρχόμενος φέρετεν, κ' τὰ βιβλία, μάλιστα τὰ δερμάτινα.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ κακὰ μοῦ ἐκαμεν, ἀμοιβὴν ὁ Κύριος νὰ τῦ ἀποδώσῃ κ' τὰ ἔργατα.

15 Τὸν ὁποῖον κ' ἐσὺ φυλάχτου. διατὶ πολλα ἐναντίωθηκα τὰ λόγιά μυ.

16 Εἰς τ' ἀπολογίαν μυ τὴν πρώτην κανεὶς δὲν μὲ ἐπαρεστάθη, ἀλλὰ ὅλοι μὲ ἄφηναν· ἄμοιρον νὰ μοῦ τὸν λογαριασθῇ.

17 Ἀμὴ ὁ Κύριος μὲ ἐπαρεστάθη, κ' μὲ ἐδυνάμωσε, διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὸ κήρυγμα δι' ἐμένα μου, κ' νὰ ἀκούσουν ὅλα τὰ ἔθνη, κ' ἐλυτρώθηκα ἀπὸ τὸ στόμα τῦ λέοντος.

18 Καὶ ὁ Κύριος θέλει μὲ ἐλυτερώσῃ ἀπὸ κάθε ἔργον κακὸν. κ' θέλει μὲ σώσῃ εἰς τὴν βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον. εἰς τ' ὁποῖον ἂς εἶναι ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνας τῦ αἰώνων. ἀμήν.

19 Χαιρέτησον τ' Πρίσκιλλαν κ' τ' Ἀκύλαν, κ' τὸ σπίτι τῦ Ὀνησιφόρυ.

20 Ὁ Ἔραστος ἔπόμεινεν εἰς τ' Κόρινθον. κ' τ' Τρόφιμον τ' ἄφησα εἰς τ' Μίλητον ἀδυνάμενον.

21 Σπούδαξε νὰ ἔλθῃς πρωτίτερα ἀπὸ τ' χειμῶνα. χαιρετᾶσι σ' Εὔβουλος, κ' Πούδης, κ' Λῖνος, κ' ἡ Κλαυδία, κ' οἱ ἀδελφοί ὅλοι.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, ἂς εἶναι μὲ τὸ πνεῦμα σου. ἡ χάρις μετ' σοῦ. ἀμήν.

† Ἡ εἰς Τιμόθεον δευτέρα, τ' Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρώτην ἐπίσκοπον χροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην, ὅτε ἐκ δευτέρυ παρέστη ὁ Παῦλος εἰς τ' Καίσαρος Νέρωνα.

Εἰς ΤΙΤΟΝ ὑπόθεσις Παύλυ.

Κεφ. α' 1.

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Θεοῦ, κ' ἀπόστολος τῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κ' τ' πίστι τῶν ἐκλεκτῶν τῦ Θεοῦ, κ' τὴν ἐπίγνωσιν τ' ἀληθείας, ὁποῦ εἶναι κ' τ' δόσις ζωῆς.

2 Εἰς τ' ἐλπίδα τ' αἰωνίυ ζωῆς, τ' ὁποῖαν ἔταξεν ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, πρωτίτερα ἀπὸ καιρῶς αἰωνίως. κ' τ' ἐφανέρωσεν εἰς καιρὸς διαρισμένους.

3 Ἤγουν τ' λόγυτα εἰς τὸν κήρυ-

κήρυγμα· τὸ ὁποῖον τὸ ἐμπι-
στεύθηκα ἐγώ, μὲ φόρτωσιν ἀ-
σωλήρου μας Θεοῦ.

4 Εἰς ἀ Τίτον τὸ γνήσιον
τέκνον κατὰ τὴν κοινὴν πίστιν,
ἀς εἶναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη
ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέρα, καὶ τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν σω-
τῆρά μας.

5 Διὰ τοῦτο τὴν ἄφησα σὲ
Κρήτην, διὰ
νὰ διορθώσῃς ἐκεῖνα ὁποῦ λεί-
πουν, καὶ νὰ καταστήσῃς εἰς κά-
θε πόλιν πρεσβυτέρους, καθὼς
ἐγὼ σὲ διέταξα.

6 Ἐὰν εἶναι κανένας ἀκατη-
γόρητος, μιᾶς γυναῖκας ἄν-
δρας, καὶ ἔχῃ τέκνα πιστὰ, ὁ-
χὶ κατηγορημένα ἀσωτείας, ἢ
ἀνυπότακτα.

7 Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι
ὁ ἐπίσκοπος νὰ εἶναι ἀκατη-
γόρητος, ὡσὰν οἰκονόμος τοῦ
Θεοῦ· νὰ μὴν ἀρέσκῃ τὸν λό-
γόν του, νὰ μὴν εἶναι ὀξύθυμος,
νὰ μὴν εἶναι ὑβρεώτης, νὰ μὴν
κτυπᾷ, νὰ μὴν ἀγαπᾷ κακὸν
κέρδος.

8 Ἀλλὰ νὰ ἀγαπᾷ τοὺς ξέ-
νους, νὰ ἀγαπᾷ τὸ καλόν, νὰ εἶ-
ναι σώφρων, δίκαιος, ὅσιος,
ἐγκρατής,

9 Νὰ κρατῇ τὸν πιστὸν λό-
γον τῆς διδαχῆς, διὰ νὰ δύνη-
ται καὶ νὰ νουθετῇ τοὺς ἀθέλη-
τους μὲ τὴν διδασκαλίαν τὴν ὑγιᾆ, καὶ
νὰ ἐλέγχῃ ἐκείνους ὁποῦ ἐναν-
τεύονται.

10 Διατὶ εἶναι πολλοὶ ἀνυ-
πότακτοι, ματαιολόγοι καὶ ἀ-
πατῶσι τοὺς λογισμούς, μάλι-
στα ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν
περιτομήν.

11 Τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ
τοὺς ἀποστομώνωμεν, οἱ ὁποῖοι
ὁλάκαιρα ἀνατρέπουν
χρίζουσιν
δῶν κάτω, ἔχοντας νὰ διδά-
σκουν ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν πρέπει,
διὰ ἄρχιμον κέρδος.

12 Κάποιος ἀπ' αὐτοὺς ἴ-
διός των προφήτης εἶπεν· οἱ
κρητικοὶ πάντα εἶναι ψεῦσται,
κακὰ θηρία, κοιλίαις ἀργαί-
τερις.

13 Ἡ μαρτυρία αὐτὴ εἶ-
ναι ἀληθινή. διὰ τοῦτο ἔλεγχέ
τους σκληρῶς, διὰ νὰ ὑγιαί-
νουν εἰς τὴν πίστιν.

14 Νὰ μὴ δίχνουν τὰ νέ-
ντες εἰς μύθους Ἰουδαϊκοὺς, καὶ
παραγγελίαις ἀνθρώπων, ὁποῦ
ἀποστρέφονται τὴν ἀλήθειαν.

15 Ὅλα εἶναι καθαρὰ εἰς
τοὺς καθαροὺς· ἀμὴ εἰς τοὺς μι-
αμμένους καὶ ἀπίστους, δὲν εἶ-
ναι κάμνα (πρᾶγμα) καθα-
ρὸν, διατὶ εἶναι μεμιασμένοι
καὶ ὁ νοῦς των καὶ ἡ συνείδησίς
των.

16 Ὁμολογοῦν νὰ γνωρίζουν
τὸν Θεὸν, ἀμὴ μὲ τὰ ἔργα τὰ
ἀρνοῦνται, ἐπειδὴ εἶναι βδε-
λυκτοὶ, καὶ ἀπειθεῖς καὶ εἰς κά-
θε ἔργον ἀγαθὸν ἀνεπιτήδειοι.

Κεφ. β'. 2.

Ἀ ΜΗ' ἐσὺ λάλει ἐκεῖνα ὁ-
ποῦ πρέπουσιν εἰς τὴν ὑγιᾆ
διδασκαλίαν.

2 Οἱ γέροντες νὰ εἶναι ἀμέ-
θυστοι, νὰ εἶναι τιμημένοι, σώ-
φρονες, ὑγιεῖς εἰς τὴν πίστιν,
εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ὑπο-
μονήν.

3 Ὁμοίως καὶ αἱ γερόντι-
σσαις νὰ ἦ μὲ ἐνδύματα, ὁποῦ
νὰ πρέπῃ εἰς τὴν ἁγιοσύνην,
νὰ μὴν εἶναι καταδιαβολτικαὶς,
νὰ μὴν δουλώνεται εἰς πολλὰ
κρασὶ νὰ εἶναι διδάσκαλοι τῆς
καλοσύνης.

4 Διὰ νὰ σωφρονίζουν τὰ νέ-
α, νὰ ἀγαποῦσι τοὺς ἀνδρικούς
καὶ τὰ παιδία τους. 5 Νὰ

13 ἐλέγχουσαν.

7 νὰ μὴν ἦναι αὐθάδης
ἢ θρασύς.
νὰ μὴν ἦναι φιλάργυρος. 16 σπιχαυδοί

ἢ αὐτ. ἢ ἡμῶν.

11 συναναθρεμμένα.

5 Νὰ εἶναι σωφρονισμένοις, καθαροῖς, νὰ φυλάγωσι τὸ σπίτι, νὰ εἶναι ἀγαθαῖς, νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους τῶν ἀνδρῶν, διὰ νὰ μὴν βλασφημῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸν αὐτὸν τρόπον παρακάλει καὶ τοὺς νεωτέρους νὰ σωφρονοῦσιν.

7 Εἰς ὅλα δίδε τοῦ λόγους τύπον καλῶν ἔργων, (ὅπως) εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀδιάφθορον καὶ σεμνὸς.

8 Καὶ ὑγιῆ λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον· διὰ νὰ ἐντραπῇ ὁ ἐναντίος νὰ μὴν ἔχῃ νὰ λέγῃ τίποτες κακὸν διὰ λόγους.

9 Οἱ δοῦλοι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους αὐθεντάδες, εἰς ὅλα νὰ εἶναι εὐάρεστοι, νὰ μὴν ἀντιλέγωσι.

10 Νὰ μὴν κλέπτῃ, ἀλλὰ νὰ δείχνῃ πᾶσα πίστιν καλὴν, διὰ νὰ στολίζωσιν εἰς ὅλα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος μας Θεοῦ.

11 Διατὶ ἐφανερώθη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

12 Ὁποῦ μᾶς διδάσκει, διὰ νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, καὶ νὰ ζήσωμεν σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς, εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα.

13 Ἀπαντιχάνοντες τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτόν του διὰ λόγου μας, διὰ νὰ μᾶς ἐξαγοράσῃ ἀπὸ πᾶσαν λοιπὸν ἀνομίαν, καὶ νὰ καθαρίσῃ εἰς τοῦ λόγου λαὸν ἐδικόν του ὁποῦ νὰ σπουδάζῃ τὰ καλὰ ἔργα.

15 Ἐτοῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε μὲ πᾶσαν λοιπὸν ἐξουσίαν. καὶ κανένας ἂς μὴν σὲ καταφρονῇ.

Κεφ. γ'. 1.

Ἀναθύμιζέτες νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, νὰ ὑπακούσι, νὰ εἶναι ἕτοιμοι εἰς πᾶν ἔργον καλόν.

2 Κανένα νὰ μὴν βλασφημοῦσι, νὰ εἶναι ἄμαχοι, ἐπιεικεῖς, δείχνοντες πᾶσαν πραότητα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

3 Διατὶ καὶ ἡμεῖς ἤμεστεν ἀνόητοι, ἀπιθεῖς, πλανεμένοι, καὶ ἐδουλεύαμεν τὰς ὀπισυμίας καὶ ἡδονὰς πολλὰς λογιῶν, ἀπερνῶντες εἰς κακίαν καὶ φθόνον, μισημένοι, καὶ μισοῦντες ἕνας τὸν ἄλλον.

4 Ἀμὰ ὅταν ἐφανερώθη ἡ καλωσυνὴ καὶ φιλανθρωπία τοῦ σωτῆρος μας Θεοῦ,

5 Ὄχι δὰ ἔργα δίκαια ὁποῦ ἐκάμαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεός του μᾶς ἔσωσε, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

6 Τὸ ὁποῖον ἔχυσεν εἰς ἡμᾶς πλουσίως, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος μας.

7 Διὰ νὰ γενοῦμεν κληρονόμοι, κατὰ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, μὲ τὸ νὰ ἐδικαιώθημεν μὲ τὴν χάριτου.

8 Ὁ λόγος ἐτοῦτος εἶναι πιστὸς καὶ ἐτοῦτα θέλω νὰ τὰ βεβαιώνῃς διὰ νὰ φροντίζωσι νὰ ὑπερέχωσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα ἐκεῖνοι ὁποῦ πιστεύσθη εἰς τὸν Θεόν. ἐτοῦτα εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Ἀμὰ τὰ περιττὰ ζητήματα

τα καὶ τ̃ γλυκυλογίαις καὶ τ̃ φιλονικείαις, καὶ τ̃ μάχαις τ̃ τομικαῖς, ὑποτρέφουσας· ὅπερ ἐστὶ ἀναφιλεῖς καὶ μάταιος.

10 Τὸν ἄνθρωπον τ̃ αἱρετικὸν, ὕστερα ἀπὸ μόνη καὶ δευτέραν νουθεσίαν, παραιτοῦ.

11 Ἠξεύρεις ὅτι ὁ τοιοῦτος εἶναι διεστραμμένος καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω εἰς ἐσένα τ̃ Ἀρτεμᾶν ἢ τ̃ Τυχικὸν, σπούδασον νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμένα εἰς τὴν Νικόπολιν, διατὶ ἐκεῖ ὑποφαίνομαι νὰ ξεχειμάσω.

13 Τὸν Ζηνᾶν τ̃ νομικὸν, καὶ τ̃ Ἀπολλῶ, τοὺς σπουδαίως προπέμψατε φροντίζοντας νὰ μὴν ἔχουν λειψιν τινος.

14 Καὶ ἂς μανθάνουσι καὶ οἱ ἐδικοί μας νὰ ὑπερέχουσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα, διὰ τ̃ ἀναγκαίας χρείας, διὰ νὰ μὴν εἶναι ἄκαρποι.

15 Ὅλοι ὁποῦ εἶναι μαζί με χαιρετοῦσι· χαιρέτισε ἐκείνους ὁποῦ μᾶς ἀγαποῦσι μὲ πίστιν· ἡ χάρις νὰ εἶναι μὲ ὅλους σας. ἀμὴν.

† Εἰς Τίτον, τ̃ ὃν Κρήτης ἐπισκοπίας φρόντισον ὀλίγον χειροτονήσας, ἐγράφη ἀπὸ Νικόπολιν τ̃ Μακεδονίας.

Εἰς ΦΙΛΗΜΟΝΑ ὑπόθεσις Παύλου

ΠΑΥΛΟΣ ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς εἰς τ̃ Φιλήμονα τ̃ ἀγαπητὸν καὶ συνεργόν μας.

2 Καὶ εἰς τὴν Ἀπφίαν τ̃ ἀγαπητὴν, καὶ Ἄρχιππον τ̃ συστρατιώτην μας, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ σπίτι σου.

3 Νὰ εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ τ̃ Θεὸν τ̃ πατέρα μας, καὶ τ̃ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Εὐχαριστῶ τ̃ Θεόν μου, καὶ πάντοτε σὲ ἐνθυμοῦμαι εἰς τὰς προσευχάς μου.

5 Ἀκούοντας τὴν ἀγάπην σου καὶ τὴν πίστιν ὁποῦ ἔχεις εἰς τ̃ Κύριον Ἰησοῦν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους.

6 Διὰ νὰ γένῃ ἡ κοινωνία τ̃ πίστεώς σου ἐνεργητικὴ, εἰς ἐπίγνωσιν κάθε καλοῦ ἀγαθοῦ, ὁποῦ εἶναι εἰς ἐσᾶς εἰς τ̃ Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Πολλὴν χάρην ἔχομεν καὶ παρηγορίαν εἰς τὴν ἀγάπην σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων εἶναι ἀναπαυμένα ἀπὸ λόγου σου, ἀδελφέ.

8 Διὰ τοῦτο πολλὴν παῤῥησίαν ἔχω ἐν Χριστῷ νὰ σὲ προστάζω ὁποῦ πρέπει.

9 Ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην, μᾶλλον παρακαλῶ τοιοῦτος ὢν ὡσὰν Παῦλος γέρων, καὶ τώρα ἀκόμη καὶ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε διὰ τὸ ἐμόν μου τέκνον, τὸ ὁποῖον τὸ ἐγέν-

σκληθρος.

10 ἀποστρέφου.

15 μαθόλου μου.

11 ἠξεύρουν θαι. ἐνθάδε.

6 ἀποδοχήν

7 ἀναπαυμένα διὰ μέσου σου.

8 θαρρησόδον.

9 ἐνθάδε γέρων θαι.

† ἀνθυμούμενος σου τὴν ἔνδον ἀνθυμοῦμαι

ἐβλάπτετο μᾶλλον ἀς τὰ δεσμά μου, ἡ Ὀνήσιμον.

11 Ὁ ὁποῖος ἔνα καιρὸν ἦτον εἰς σένα ἄχρηστος, ἀμὴ τώρα καὶ ἐς ἐσένα καὶ εἰς ἐμένα εἶναι χρήσιμος.

12 Τὸν ὁποῖον πάλιν σᾶ ἐμετάπεμψα, καὶ ἐσὺ δέξου τον ὡσὰν ἐσικόμου σπλάγχνα.

13 Τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἤθελα νὰ ἠκράτω μὲ τοῦ λόγου μου, διὰ νὰ μὲ ὑπηρετᾷ εἰς τόπον ἐσένα σὰ ἐστάλθη εἰς τὰ δεσμὰ τοῦ ἁγγελίου.

14 Ἀμὴ ἔξω ἀπὸ τοῦ ἐδικοῦ σου γνώμου δὲν ἠθέλησα νὰ κάμω τίποτες, διὰ νὰ μὴν εἶναι τὸ καλόσου ὡσὰν ἀναγκαῖον, ἀμὰ θελημικόν.

15 Διατὶ ἴσως διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη εἰς ὥραν (ἀπὸ σένα) διὰ νὰ τὸν ἀπολάβῃς πάλιν καὶ νὰ τὸν ἔχῃς παντοτεινόν.

16 Ὄχι πλιὸν ὡσὰν δοῦλον, ἀμὰ ὑπεράνω τοῦ δούλου, ἀσὰν ἀδελφὸν ἀγαπητόν, εἰς ἐμένα μάλιστα, καὶ πόσω μᾶλλον εἰς ἐσένα, καὶ εἰς τοῦ σώματος καὶ εἰς τὸν Κύριον;

17 Ἐὰν λοιπὸν ἔχῃς ἐμένα σιούτερσον, ἀπαρέτησον μὲ τοῦ λόγου ὡσὰν ἐμένα.

18 Καὶ ἂν σὲ ἀδίκησε τίποτες, ἢ σᾶ χρεωστᾷ, ἐβάστο εἰς ἐμένα τὸ μέτρα.

19 Ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγραψα μὲ τὸ ἐδικόμου χέρι. ἐγὼ θέλω τὸ πληρώσει. διὰ νὰ μὴν σᾶ εἰπῶ ὅτι μᾶς χρεωστεῖς καὶ τοῦ λόγου σου.

20 Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγὼ ἄμποτε νὰ ἤθελα ἀπολαύσει τοῦτο ἀπὸ λόγου σου ἐν Κυρίῳ, ἀνάπαυσε τὰ σπλάγχνα μου ἐν Κυρίῳ.

21 Θαρρῶντας εἰς τοῦ ὑπακολούσε σᾶ ἔγραψα, ἐξεύρωντας ὅτι καὶ περισσότερον ἀπ' ἐκεῖνο ὁπᾶ λέγω θέλῃς κάμει.

22 Καὶ μαζὶ ἑτοίμαζέ μου καὶ κάπιτι, διατὶ θαρρῶ, ὅτι διαμέσου τῶν προσευχῶν σας, θέλω χαριθῆ εἰς ἐσᾶς.

23 Σᾶς χαιρετᾷ ὁ Ἐπαφρᾶς ὁ σύνδουλος μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

24 Μᾶρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς οἱ συνεργοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι μὲ τὸ πνεῦμα σας. ἀμήν.

‡ Ἡ εἰς Φιλήμονα ἐγράφθη ἀπὸ τὴν Ῥώμην διαμέσου Ὀνησίμου διακόνου.

Ἡ ΕΠΙ-

Ἡ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
Τῦ Ἁγίυ ΠΑΥΛΟΥ τῦ Ἀποστόλυ
Εἰς ΕΒΡΑΙΟΥΣ.

Κεφ. α. ϛ.

ΣΤΟΝΤΑΣ ὁ Θεὸς ναλάλησεν εἰς τοὺς πατέρας, τὸν παλαιὸν καιρὸν εἰς πολλὰ μέρη, καὶ μὲ πολλὰς τρόπυς, διαμέσυ τῦ προφήτυ, εἰς τὰς ὕστερας τάταις ἡμέραις μᾶς ἐλάλησεν διαμέσυ τῦ Υἱῦ.

2 Τὸν ὁποῖον ἔκαμε κληρονόμον ὁλαπῶν τῦ πραγμάτων, διαμέσυ τῦ ὁποίυ ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας.

3 Ὁ ὁποῖος ὄντας ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῦ ὑπερσιόσιτος, καὶ βαστάζας τὰ πάντα μὲ τὸ λόγον τῦ δυνάμεώς του, ἐκαμε διαμέσυ τῦ λόγυ του, καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλοσιάνης εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τόπυς.

4 Καὶ ἔγινε τόσον μεγαλήτερος ἀπὸ τοὺς ἀγγέλυς, ὅσον καὶ ἐκληρονόμησεν ὄνομα μεγαλήτερον παρ' αὐτούς.

5 Διατὶ εἰς ποῖον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλυς εἶπε καμίαν φορὰν, Υἱός μυ εἶσαι ἐσύ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα; καὶ πάλιν, ἐγὼ θέλω τὸν εἶσαι πατέρας, καὶ αὐτὸς θέλει μὲ εἶσαι Υἱός.

6 Καὶ πάλιν, ὅταν ἐμπάσῃ τὸ πρωτότοκον εἰς τὸν οἰκυμένην, λέγει, ἂς τὸν προσκυνήσυν ὅλοι οἱ ἄγγελοι τῦ Θεῦ.

7 Καὶ πρὸς τοὺς ἀγγέλυς λέγει, ὁπὸς κάμνει τοὺς ἀγγέλυς τα πνεύματα, καὶ τοὺς λειτυργύντας φλόγα φωτιάς.

8 Ἀμὰ διὰ τὸν Υἱὸν λέγει ὁ Θρόνος συ, ὁ Θεὸς, εἰς αἰῶνα· ῥάβδος τῆς ἰσύτητός του εἶναι ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησες δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησες ἀνομίαν. διὰ τῦτο σὲ ἔχρισεν ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ πάντα τοὺς συντρόφυς σου.

10 Καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, Κύριε, ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ οἱ οὐρανοὶ εἶναι ἔργα τῶν χειρῶν σου.

11 Αὐτοὶ θέλουσι χαλασθῆ, ἀμὰ σὺ μένεις βέβαιος· καὶ ὅλοι ὡσὰν ἱμάτιον θέλουσι παλαιώσει.

12 Καὶ ὡσὰν περιβόλαιον θέλεις τοὺς τυλίξει, καὶ θέλουσι μεταβληθῆ· ἀμὰ σὺ εἶσαι ὁ αὐτὸς, καὶ οἱ χρόνοις σου δὲν θέλουν λείψει.

13 Καὶ εἰς ποῖον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλυς εἶπε καμίαν φορὰν, κάθε ἐκ δεξιῶν μυ, ἕως ὅπου νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον εἰς τὰ ποδάρια σου;

14 Δὲν εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι λειτυργικὰ πνεύματα, ὁπὸς στέλ-

3 ὠνίαν.
καμνανίας
ii φόρεμα. παλαιώσει.
12 ἀπαναφόρεμα φυλίξεις.
† ὅσον ἐξοχώτερον παρ' αὐτὸν ὄνομα.

Franckesche Stiftungen zu Halle

στέλλειλαι εἰς ὑπηρεσίαν, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομῆσαι σωτηρίαν;

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΑ τοῦτο δφείλει νὰ ἔχωμεν μᾶλλον τὴν νοημασι περισσότερον εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἀκούσαμεν, μήπως καὶ παρασυρισθῶμεν.

2 Διατὶ ἐὰν ὁ λόγος ὁποῦ ἐλαλήθη διὰ τῶν ἀγγέλων ἦτον βέβαιος, καὶ κάθε παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβε δικαίαν πληρωμὴν,

3 Πῶς θέλομεν γλυτώσῃ ἐμεῖς, ἐὰν ἀμελήσωμεν τόσης μεγάλης σωτηρίας, ἡ ὁποία ἄρχισε νὰ λαλῆται διὰ τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ τὴν ἄκουσαν, ἐβεβαιώθη εἰς ἡμᾶς.

4 Ἔχοντας νὰ συνεμαρτύρα ὁ Θεὸς μὲ σημεῖα καὶ μὲ τέρατα, καὶ μὲ πολλῶν λογιῶν δυνάμεις, καὶ μὲ τὰ μερίσματα (ἁγίου χαρισμάτων) τοῦ ἁγίου Πνεύματος, κατὰ τὴν θέλησίν του.

5 Διατὶ δὲν ὑπέταξεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τὴν μέλλουσαν οἰκουμένην, διὰ τὴν ὁποίαν ἐμεῖς λαλοῦμεν.

6 Καὶ κάποιος ἐμαρτύρησεις κάποιον τόπον λέγοντας, τί εἶν' ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸν ἐνθυμᾶσαι, ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ τὸν ἐπισκεφθῇς;

7 Τὸν ἔκαμες ὀλίγον μικρότερον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, καὶ τὸν ἐστεφάνωσες μὲ δόξαν καὶ μὲ τιμὴν· καὶ τὸν ἐπάτησες ἀπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

8 Ὅλα τὰ ὑπέταξες ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάρια του. διατὶ ὅταν τοῦ ὑπέταξεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, δὲν ἀφῆκεν πᾶν-

νένα πρᾶγμα ὁποῦ δὲν τοῦ ὑποτάσσεται, καὶ τώρα ἀκόμη δὲν βλέπομεν νὰ τοῦ εἶν' εἰς αὐτὸν τὰ ὅλα ὑποτεταγμένα.

9 Ἀλλὰ βλέπομεν τὸν ἐστεφανωμένον μὲ δόξαν καὶ τιμὴν διὰ τὸ πάθος τοῦ θανάτου, τὸν Ἰησοῦν ὁποῦ ἐσμικρώθη ὀλίγον τινὰ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους· διὰ νὰ γεύσῃ θάνατον, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, διὰ ὅλους.

10 Διατὶ ἔπρεπεν εἰς αὐτὸν διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, καὶ δι' αὐτοῦ εἶναι τὰ πάντα, νὰ τελειώσῃ διὰ μέσου τοῦ πάθους, ἐκεῖνον ὁποῦ ἔμελλε νὰ φέρῃ πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ὅλας ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας τους. ωλιαν

11 Διατὶ καὶ ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἀπὸ ἕνα εἶναι ὅλοι, διὰ τοῦτο αἰτίαν, δὲν ἐντρέπεται νὰ τοὺς ὀνομάζῃ ἀδελφούς,

12 Λέγοντας, θέλω ἀναφέρῃ τὸ ὄνομάσου εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας θέλω σὲ ὑμνήσῃ.

13 Καὶ πάλιν, ἐγὼ θέλω πεποιθήσει εἰς αὐτόν. καὶ πάλιν, νὰ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ὁποῦ μοῦ ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδία ἐμετέχασιν σάρκας καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐμετέχει τοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ χαλάσῃ διὰ τοῦ θανάτου, ἐκεῖνον ὁποῦ ἔχει τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον.

15 Καὶ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ ἐκείνους, ὅσους ὅσοι ἦσαν ὑποκάτω εἰς τὴν δουλείαν, εἰς ὅλην τὴν ζωὴν διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου.

16 Διατὶ δὲν πέρνει εἰς τὸν λόγου τοὺς ἀγγέλους, ἀλλὰ

πέργει εἰς τὸν λόγον, τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

17 Διὸ τοῦτο ὤφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς εἰς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.

18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Κεφ. γ'. 1.

ΔΙΟΘΕΝ, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν,

2 πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

3 πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωϋσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν τοῦ οἴκου ἔχει ὁ κατασκευάσας αὐτόν.

4 πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας θεός.

5 καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων,

6 Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν.

7 Διὸ καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,

8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 οὗ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη.

10 διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ καὶ εἶπον· ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου,

11 ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

12 Βλέπετε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος·

13 ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας·

14 μέτοχοι γὰρ τοῦ Χριστοῦ γεγόναμεν, ἐὰν τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν·

15 ἐν τῷ λέγεσθαι· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

16 τίνες γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν; ἀλλ' οὐχὶ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως;

17 τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσσαράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;

Franckesche Stiftungen zu Halle

17 Καὶ ποίοις ὠργίσθη τεσσεράκοντα χρόνους; οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ;

18 Καὶ τίσιν ὤμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσίν του, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν διὰ τὴν ἀπιστίαν.

ΚΕΦ. Δ'. 4.

1 ΦΟβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκέσῃ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι.

2 Καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ κἀκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων.

4 Εἴρηκε γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτως· καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ·

5 καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν,

7 πάλιν ὁρίζει τινὰ ἡμέραν, σήμερον, λέγων ἐν Δαυὶδ μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προείρηται· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.

9 Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ.

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσε τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἰδίων, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις πέσῃ τοῦ ἀπειθείας ὑπόδειγμα.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας.

13 Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα

χειρία ὀπῶ νὰ μὴν δώσετε καὶ παρακάλεσε μὲ κραυγὴ δυνατὴ καὶ σάκρυα εἰς ἐκεῖνον ὀπῶ ἠδύνετον νὰ τ᾽ γλυτώσῃ ἀπὸ τ᾽ θάνατον, καὶ ἔστρατε νὰ ἀκουθῇ ἀπὸ τὴν εὐλάβειαν.

8 Ἂν καὶ ἦτον υἱὸς, ὅμως ἀπ᾽ ἐκεῖνα ὀπῶ ἔπαθεν, ἔμαθε τὴν ὑπακοὴν.

9 Καὶ ἀφοῦ ἐτελειώθη, ἔγινεν εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ σωτηρίας αἰωνίου.

10 Ἐξουσίας νὰ ὀνομασθῇ ἀπὸ τ᾽ Θεὸν ἀρχιερεὺς κ᾽ τ᾽ τάξιν Μελχισεδέκ.

11 Διὰ τ᾽ ὁποῖον ἔχομεν νὰ εἰποῦμεν πολλὰ λόγια, τὰ ὁποῖα εἶναι δυσκολονόητα, ἐπειδὴ ἐγίνηκε ὀκνοὶ εἰς τ᾽ ἀκοάς.

12 Διατὶ ἐκεῖ ὀπῶ ἔφτασε νὰ εἶστε διδάσκαλοι διὰ τ᾽ καιρὸν, χρειάζεσθε πάλιν νὰ σᾶς διδάσκῃ τινὰς, ποῖα εἶν᾽ τὰ στοιχεῖα τ᾽ ἀρχῆς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, κ᾽ εἶστε τέτοιοι ὅτι χρειάζεσθε γάλα, κ᾽ ὄχι στερεὰ τροφώ.

13 Διατὶ πᾶς ὅστις ἔτι ὀπῶ τρώγει ἀπὸ τὸ γάλα εἶν᾽ ἄπειρος ἀπὸ τ᾽ λόγον τ᾽ δικαιοσύνης· διατὶ εἶν᾽ νήπιος.

14 Καὶ ἡ στερεὰ τροφὴ εἶναι τῶν τελείων ὀπῶ ἔχετι τὰ αἰσθητήρια ἀσκημένα διὰ τὴν ἕξιν, εἰς τὸ νὰ διακρίνουν τὸ κακὸν κ᾽ τὸ καλόν.

Κεφ. ς᾽. 6.

ΔΙΑ᾽ τοῦτο ἀφήνοντες τ᾽ λόγον τ᾽ ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ, ἂς φερώμεθεν εἰς τὴν τελειότητα, μὴν βάλλομεν πάλιν θεμέλιον μετανοίας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, κ᾽ τ᾽ πίστεως εἰς τ᾽ Θεόν.

2 Καὶ τ᾽ διδαχῆς τῶν βαπτισμῶν, κ᾽ τ᾽ ὀπιθίσεως τῶν χε-

χίεως, καὶ τ ἀναστάσεως τ νεκρῶν, καὶ τ κρίσεως τ αἰωνίκ.

3 Καὶ τοῦτο θελήσωμεν τὸ κάμει ἂν μὴς τὸ συγχωρίσει ὁ Θεός.

4 Διατὶ ἀδυνάτον εἶναι ἐκείνους ὁποὺ ἐφωτίσθηκαν μίαν φορὰν. καὶ ἐγεύσθηκαν τ ἐπουρανίκ δωρεᾶς, καὶ ἔγιναν μέτοχοι τοῦ ἁγίκ Πνεύματος.

5 Καὶ ἐγεύσθηκαν τ καλὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τ δυνάμεις τοῦ μέλλοντος αἰῶνος,

6 Ἐὰν παρεκπέσουσι, νὰ ξαναπαιτεργάσωνται τοὺς λόγους πάλιν εἰς μετάνοιαν, ξανασταυρόνοντες εἰς τοῦ λόγους τ υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ πομπεύοντές τον.

7 Διατὶ ἡ γῆ ὁποὺ πίνει τὴν βροχὴ ὁποὺ ἔρχεται πολλάκις εἰς αὐτὴν, καὶ γεννᾷ χορτάρια ὀφέλιμα διὰ ἐκείνους ὁποὺ σοῦ ὁποίους καὶ γεωργεῖται, πέρνει εὐλογίαν ἀπὸ τ Θεόν.

8 Ἀμὴ ἐκείνη ἡ γῆ ὁποὺ φιτρώνει ἀγκάθια καὶ τριβόλια, εἶναι ἀδόκιμη, καὶ κοντὰ εἰς τὴν κατάραν, καὶ τὸ τέλος της εἶναι καῦσις.

9 Ἀλλὰ διὰ λόγους, ἀγαπητοί, ἐλπίζομεν καὶ πεισθόμεθα τὰ κρείττονα, καὶ ὁποὺ ἐγγίζουσιν εἰς τὴν σωτηρίαν, ὀμολογᾷ καὶ λέγει λαλοῦμεν.

10 Διατὶ δὲν εἶναι ὁ Θεὸς ἄδικος νὰ λησμονήσῃ τὸ ἔργον σας καὶ τ κόπον τ ἀγάπης, τὴν ὁποίαν ἐδείξετε εἰς τὸ ὄνομάτε, ἐσεῖς νὰ ὑπηρετήσετε καὶ νὰ ὑπηρετᾶτε τοὺς ἁγίους.

11 Καὶ ἐπιθυμοῦμεν πᾶσαν ἕνας ἀπ' ἐσᾶς νὰ δείχνῃ τὴν αὐτὴν σπουδὴν ἕως τὸ τέλος εἰς τὴν πληροφορίαν τ ἐλπίδ.

12 Διὰ νὰ μὴν γένητε ὀκνηροὶ, ἀλλὰ μιμηταὶ ἐκείνων ὁποὺ κληρονομοῦσι τὰ ταξίματα διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας.

13 Διατὶ ὁ Θεὸς τάζοντας εἰς τ Ἀβραὰμ (ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ὀμόσῃ εἰς κανένα μεγαλήτερον) ὤμοσεν εἰς τὸν λόγον τ,

14 Λέγοντας, ναὶ ἀληθινᾶ, ἐγὼ εὐλογῶν θέλω σε εὐλογήσῃ, καὶ πληθύνων θέλω σὲ πληθύνει.

15 Καὶ ἔτζι ἐκεῖνος ἐπιτυχὼν νὰ μακροθυμήσῃ ἔτυχε τ ταξίματος.

16 Διατὶ οἱ ἄνθρωποι ὀμνύουσιν εἰς τ μεγαλήτερον, καὶ ὁ ὅρκος τοὺς εἰς αὐτῶν τέλος κάμει λογῆς ἀντιλογίας εἰς βεβαίωσιν.

17 Εἰς τὸ ὁποῖον θέλημα ὁ Θεὸς θέλοντας νὰ δείξῃ περισσότερον εἰς τοὺς κληρονόμους τ ἐπαγγελίας τὸ ἀμετακίνητον τ βουλῆς τ, ἐμεσίτευσε μὲ ὅρκον.

18 Ἵνα διαμέσου δύο πραγμάτων ἀμεταβήτων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ψεύσθῃ ὁ Θεὸς, νὰ ἔχωμεν βεβαίαν παρηγορίαν ἐμεῖς ὁποὺ ἐκαταφύγαμεν εἰς αὐτὸν, νὰ κρατήσωμεν τὴν ἐλπίδα ὁποὺ μᾶς κειτᾶι.

19 Τὴν ὁποίαν ἐλπίδα ἔχομεν ὡσὰν ἄγκυραν ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν τ ψυχῆς, καὶ ὁποὺ ἐμπαίνει ἀπὸ τὴν μέσα μερίαν τοῦ βηλοθύρου.

20 Ἐκεῖ ὁποὺ ὁ Ἰησοῦς ἐμπῆκε φορέοντας δι' ἐμᾶς λόγου μας, ἐγίνας νὰ ἔχῃ ἀρχιερεὺς εἰς τ αἰῶνα κατὰ τ τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

Ii 3 Κεφ.

Κεφ. ζ'. 7.

Διατὶ ἐῶτο ὁ Μελχισεδὲκ, ἦτον βασιλεὺς τ' Σαλλὴμ, ἱερεὺς τῦ Θεῦ τῦ ὑψίστυ, ὁπᾶ ἐσυναπάντησε τ' Ἀβρααμ, ὅταν ἐγύρισεν ἀπὸ τὴν κοπὴν τῶν βασιλέων, κ' τ' ἐλόγησε.

2 Εἰς τ' ὁποῖον Μελχισεδὲκ ὁ Ἀβρααμ ἔδωκε δεκατίαν ἀπὸ ὅλα. κ' πρῶτον ἑρμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης, κ' ἐπίσης κ' βασιλεὺς Σαλὴμ· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῆ βασιλεὺς τ' εἰρήνης.

3 Χωρὶς πατέρα, χωρὶς μητέρα, χωρὶς γενεαλογίαν. μηδὲ ἀρχὴν ἡμερῶν, μηδὲ τέλος ζωῆς ἔχοντας, ἀλλὰ γεγονὼς παρόμοιος μὲ τ' Υἱὸν τ' Θεῦ, μένει ἱερεὺς παντοτεινά.

4 Καὶ στοχάζεσθε πόσος μεγάλος ἦτον ἐῶτο, εἰς τ' ὁποῖον κ' ὁ Ἀβρααμ ὁ πατριάρχης ἔδωκε δεκατίαν ἀπὸ τὰ κυρίευμα.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τῶν υἱῶς τῦ Λευΐ, ὁπᾶ πέρνουν τ' ἱερωσύνη, ἔχουσι παραγγελίαν νὰ λάβουν δεκατίαν τ' λαὸν κατὰ τ' νόμον, ἤγουν τῶν ἀδελφῶν τους ἂν καὶ κ' νὰ ἐβγῆκαν ἀπὸ τ' μέσον τῦ Ἀβρααμ.

6 Ἀλλ' ἐκεῖνος ὁπᾶ δὲν ἐγενεαλογεῖτον ἀπ' αὐτοὺς ἐδεκάτισε τ' Ἀβρααμ, κ' ἐλόγησεν ἐκεῖνον ὁπᾶ εἶχε τὰ ταξίματα.

7 Καὶ ἔξω ἀπὸ κάθε λογῆς ἀντιλογίαν, τὸ μικρότερον ἐλογιάζεται ἀπὸ τὸ μεγαλύτερον.

8 Καὶ ὧδε οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες πέρνουν δεκατίαν, ἀλλ' ἐκεῖ (λαμβάνει) ἐκεῖνος ὁπᾶ μαρτυρᾶται ὅτι ζῆ.

9 Καὶ διὰ νὰ εἰπῶμεν κ' ἕνα, κ' ὁ Λευὶ ὁπᾶ πέρνει τ' δεκατίαις, ἔδωκε δεκατίαν εἰς τὸ φορέσκοτον τῦ Ἀβρααμ.

10 Διατὶ ἀκόμι εἰς τ' μέσον τῦ πατρὸς ἦτον ὅταν τ' συναπάντησεν ὁ Μελχισεδὲκ.

11 Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελειότης ἦτον διὰ τ' ἱερωσύνης τ' Λευϊτικῆς (διατὶ ὁ λαὸς ἐνομοθετήθη εἰς αὐτὴν) τί χρεία ἔκαμε πλέον νὰ σηκωθῇ ἄλλος ἱερεὺς, κ' τὴν τάξιν τ' Μελχισεδὲκ, κ' ὄχι νὰ λέγηται κ' τὴν τάξιν τῦ Ἀαρών;

12 Διατὶ ἐπρέπε νὰ μεταθέσῃ ἡ ἱερωσύνη, ἀναγκαίως γίνεται κ' μετάθεσις τ' νόμυ.

13 Διατὶ ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον ἐλαλήθησαν ἐῶτα, ἦτον ἀπὸ ἄλλην φυλήν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κ' ἦ κανένας ἐσήμωσεν εἰς τὸ θυσιαστήριον.

14 Διατὶ φανερὸν εἶναι ὅτι ἀπὸ τὸ γένος τῦ Ἰούδα, ἀνατέλλει ὁ Κύριός μας, εἰς τὸ ὁποῖον γένος ὁ Μωϋσῆς δὲν εἶπε ποτὲ περὶ ἱερωσύνης.

15 Καὶ τοῦτο ἀκόμι περισσότερον φανερόν, ἐπειδὴ συνίσταται ἄλλος ἱερεὺς, κ' τὴν ὁμοιότητα τ' Μελχισεδὲκ.

16 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔγινε κατὰ τ' νόμον τ' ἐντολῆς τ' σαρκικῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαλύτου.

17 Διατὶ ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ λέγοντας, ἐσὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τ' αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τῦ Μελχισεδέκ.

18 Διατὶ ἡ προτέρα ἐντολὴ παύεται διὰ τὴν ἀδυναμίαν τ' κ' τὴν ἀφελειάν.

19 Διατ.

2 ἑρμήνευσε

11 σηκωθῇ

3

φανερόμενος· ρο μνθ. 12 ὅλαν μιλᾶ.

13 καὶ λαμβάνει ἀπὸ ἄλλην φυλὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐσήμωσεν

14

5 ἀπὸ τὴν ὁποίαν φυλὴν

οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ ἔχουν 15 σηκώνεται.

16 ἀδιαφθορίου.

x ἐδῶ.

19 Διατὶ ὁ νόμος δὲν ἐτελείωσε τίποτε, ἀλλὰ ἡ ἐλπὶς τῆς κρείττονος διαθήκης, διὰ τῆς ὁποίας πλησιάζομεν εἰς τὸν Θεόν.

20 Καὶ εἰς ὅσον δὲν εἶναι χωρὶς ὁρκωμοσίας.

21 Διατὶ ἐκεῖνοι ἔγιναν ἱερεῖς χωρὶς ὁρκωμοσίας· ἀλλὰ οὗτος εἶναι μὲ ὁρκωμοσίαν, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὁ Κύριος, καὶ δὲν θέλει μετανοήσει, σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔγινεν ἐγγυητὴς τόσον κρείττονος διαθήκης.

23 Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἔγιναν πολλοὶ ἱερεῖς, ὅτι διὰ τοῦ θανάτου ἐμποδίζονταν νὰ μένουν.

24 Ἀλλ' ἐκεῖνος, ὅτι μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει τὴν ἱερωσύνην ἀπαράβατον.

25 Διὰ τοῦτο καὶ δύναται νὰ σώζῃ εἰς τὸ παντελὲς ἐκείνους ὁποῦ πλησιάζουσι διαμέσου αὐτοῦ εἰς τὸν Θεόν, ἐπειδὴ ζῇ πάντοτε εἰς τὸ νὰ παρακαλῇ διὰ λόγους.

26 Διατὶ τοιοῦτος ἀρχιερεὺς μᾶς ἔπρεπε, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλούς, καὶ ὑψηλότερος ἀπὸ τοὺς οὐρανούς γενόμενος·

27 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει ἀνάγκην καθὼς εἶχαν ἐκεῖνοι οἱ ἀρχιερεῖς, νὰ ἀναφέρῃ καθημέραν θυσίας, πρῶτα διὰ τὰ ἰδικά του ἁμαρτήματα, ἔπειτα καὶ διὰ τὰ (ἁμαρτήματα) τοῦ λαοῦ· διατὶ τοῦτο τὸ ἔκαμε μίαν φοράν, ὅταν ἀναφέρθη τὸν λόγον.

28 Διατὶ ὁ νόμος κατασταίνει ἀρχιερεῖς ἀνθρώπους ὁποῦ ἔχουν ἀδυνατείαν, ἀλλὰ ὁ λόγος τῆς ὁρκωμοσίας ὁποῦ ἔγεινεν ὕστερα ἀπὸ τὸν νόμον, κατασταίνει ἀρχιερέα τὸν τελειωμένον εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ν'. 1.

ΚΑΙ διὰ νὰ ἀπέμεινωμεν εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ εἴπαμεν, ἐμεῖς ἔχομεν ἀρχιερέα τοιοῦτον, ὁποῦ ἐκάθισεν εἰς τὸ δεξιὸν τοῦ θρόνου τῆς μεγαλοσύνης εἰς τοὺς οὐρανούς.

2 Λειτουργὸς τῶν ἁγίων καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς τὴν ὁποίαν ἐκατασκεύασεν ὁ Κύριος καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος.

3 Διατὶ κάθε ἀρχιερεὺς, κατασταίνεται εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίας· διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἔχῃ τίποτε καὶ οὗτος ὁποῦ νὰ προσφέρῃ.

4 Διατὶ ἐὰν ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, οὐδὲ ἦθελεν εἶσαι ἱερεὺς, ἐπειδὴ νὰ εἶναι οἱ ἱερεῖς ὁποῦ προσφέρουσι τὰ δῶρα κατὰ τὸν νόμον.

5 Οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦσι τὸ ὑπόδειγμα καὶ τὴν σκιὰν τῶν ἐπουρανίων πραγμάτων, καθὼς ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, ὅταν ἔμελλε νὰ κάμῃ τὴν σκηνήν, διατὶ λέγει, βλέπε νὰ κάμῃς ὅλα κατὰ τὸ παράδειγμα ὁποῦ σοῦ ἐδείχθη εἰς τὸ ὄρος.

6 Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἔτυχε διαθήκης λειτουργίαν, εἰς ὅσον εἶναι καὶ μεσίτης διαθήκης κρείττονος, ἡ ὁποία ἐνομοθετήθη μὲ κρείττονα ὑποσχέσεις.

7 Διατὶ ἐὰν ἡ πρώτη ἐκείνη ἦτον ἀνεπίληπτος, δὲν ἐζητεῖτο τόπος τῆς δευτέρας.

8 Διατὶ μεμπτόμενος ἐκεῖνος ὁ Θε-

Θεὸς λέγει, νὰ, ἀρχίσω ἀπ' ἡμέρας, λέγει Κύριος, καὶ θέλω τελειώσει εἰς τὸν οἶκον τῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα διαθήκην καινούργιαν.

9 Ὄχι κατὰ τὴν διαθήκην ὁποῦ ἔκαμα μὲ τοὺς πατέρας τους τὴν ἡμέραν ὁποῦ τοὺς ἐκράτησα ἀπὸ τὸ χέρι, νὰ τοὺς βγάλω ἀπὸ τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων, διατὶ αὐτοὶ δὲν ἐστάθηκαν εἰς τὴν διαθήκημου, καὶ ἐγὼ τοὺς ἀμέλησα, λέγει Κύριος,

10 Ὅτι ἐτοῦτη εἶν' ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω κάμει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ὕστερα ἀπὸ ἐκείνας τὰς ἡμέρας, λέγει Κύριος, νὰ δώσω τοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιάν τους, καὶ ἀπάνω εἰς τὰς καρδίας τους νὰ τοὺς γράψω, καὶ ἐγὼ θέλω εἶμαι εἰς αὐτοὺς Θεός, καὶ αὐτοὶ θέλουσι μοῦ εἶσαι λαός.

11 Καὶ δὲν θέλουσι διδάξει ἕνας τὸν γείτονά του, καὶ ἕνας τὸν ἀδελφόν του, λέγοντας, γνώρισε τὸν Κύριον, διατὶ ὅλοι θέλουσι μὲ γνωρίσει, ἀπὸ μικρὸς ἕως μεγάλος αὐτῶν. ✠ δεκτ ῳ ιᾱ.

12 Μὲ τὸ νὰ λέγω καινούργια, ἐπαλαίωσε τὴν πρώτην· καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ παλαιώνει καὶ γηράσκει, εἶν' σιμὰ εἰς τὸ χαλασμόν.

Κεφ. θ'. 9.

Ἡ Πρώτη λοιπὸν (διαθήκη) εἶχε τότε καὶ αὐτὰ δικαιώματα λατρείας, καὶ τὸ ἅγιον τὸ κοσμικόν.

2 Διατὶ ἡ πρώτη σκηνὴ ἐκαλασκευάσθη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἡ ὁποία λέγεται ἅγια.

3 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ δεύτερον βημάδι ἦτον ἡ σκηνὴ ὁποῦ λέγεται ἅγια ἁγίων.

4 Ἡ ὁποία εἶχε χρυσοῦν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, σκεπασμένην ἀπὸ κάθε μέρος μὲ χρυσάφι· εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ στάμνα ἡ χρυσῆ ὁποῦ εἶχε τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ὁποῦ ἐβλάστησε, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.

5 Καὶ παρεκάτω ἀπ' αὐτὴν τὴν κιβωτὸν ἦτον τὰ χερουβὶμ τῆς δόξης, καὶ ἐσκιάζασι τὸ ἱλαστήριον, διὰ τὰ ὁποῖα πρέπει δὲν εἶν' καιρὸς νὰ λέγωμεν κατὰ μέρος.

6 Καὶ ἐφτιάσθη νὰ εἶν' ἐτοῦτα ἔτζι κατεσκευασμένα, εἰς τὴν πρώτην σκηνὴν πάντοτε ἐμπαίνασιν οἱ ἱερεῖς, κάμνοντας τὰς λατρείας.

7 Ἀμὰ εἰς τὴν δευτέραν μίαν φορὰν τὸν χρόνον ἐμπαίνει μόνος ὁ ἀρχιερεύς, ὄχι χωρὶς αἷμα, τὸ ὁποῖον τὸ ἐπροσφέρνει διὰ λόγου του, καὶ διὰ τὰ ἀμαρτήματα τοῦ λαοῦ, ὁποῦ ἠγνόησαν κατὰ ἄγνοιαν.

8 Ἐτοῦτο δείχνοντας τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅτι ἀκόμη δὲν ἐφανερώθη ὁ δρόμος εἰς τὰ ἅγια, ἀκόμη στεκομένης τῆς πρώτης σκηνῆς.

9 Ἡ ὁποία ἦτον τύπος εἰς τὸν καιρὸν τὸν παρόντα, κατὰ τὸν ὁποῖον δῶρα καὶ θυσίαι προσφέρονται, ὁποῦ δὲν δυνάμεθα νὰ τελειώσωμεν κατὰ τὴν συνείδησιν ἐκείνου ὁποῦ λατρεύει.

10 Ἐπειδὴ ἐτοῦτα εἶν' μόνον εἰς φαγητὰ καὶ πιοτά, καὶ διάφορα βαπτίσματα, καὶ δικαιώματα τῆς σαρκός, ποῦ μένουν ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς διορθώσεως.

11 Ἀμὰ

ὁ διδάσκαλος. Θεσσαλονίκης

11 πρὸς ἕνας· ἢ καθένας. λέγοντας

8 ὁδηγός.

12 διαθήκην παλαιὰν σημ. χωρισμὸς φιλοσοφικὸς ἀδιαφόρων, ἢ ἁπλῶς ἀκαρδιακῶν, ἢ ἁπλῶς ἀνορμάτων ἀδιαφόρων, ἢ ἁπλῶς ἀνορμάτων ἀδιαφόρων, εὐθυμηθῆτε λόγον

13 ἀπαλαίωσις

11 Ἀμὴ ὁ Χριστὸς ἐφάνη νὰ ἔλθῃ ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διαμέσου τῆ μεγαλοτέρας καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, ὁποῦ δὲν εἶ χειροποίητος, ἄγουν δὲν εἶναι ἀπὸ τοῦτης τῆ κατασκευῆς.

12 Οὐδὲ διαμέσου τοῦ αἵματος τῶν τράγων καὶ τῶν μόσχων, ἀμὰ διαμέσου τοῦ ἰδικοῦ του αἵματος, ἐμπῆκε μίαν φορὰν εἰς τὰ ἅγια, ἐφάνη νὰ εὕρῃ αἰωνίαν λύτρωσιν.

13 Διατὶ ἐὰν τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων καὶ ἡ τεφρὰ τῆς δαμάλεως ῥαντίζομένη, ἁγιάζει τοὺς μολυσμένους εἰς τὴν καθαρότητα τῆς σαρκὸς,

14 πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. (Ὁ ὁποῦος διαμέσου τοῦ πνεύματος τοῦ αἰωνίου, ἐφερέσφερε τὸν λόγον ἀκατηγόρητον εἰς τὸν Θεὸν) θέλῃ καθαρίσει τὴν συνείδησίνας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, εἰς τὸ νὰ λατρεύωμε Θεὸν ζῶντα.

15 Καὶ διὰ τοῦτο εἶ μεσίτης διαθήκης καινῆς, διὰ νὰ πάρουσιν οἱ κεκλημένοι τὸ τάξιμον τῆς αἰωνίου κληρονομίας, ἐπειδὴ νὰ ἔχῃ ὁ θάνατος διὰ τὴν ἐξαγόρασιν τῶν παραβάσεων ὁποῦ ἐγίνοντο εἰς τὴν πρώτην διαθήκην.

16 Διατὶ ὅπου εἶ διαθήκη, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἔρχεται καὶ θάνατος, ἐκείνου ὁποῦ τὴν ἐδιάθετεν.

17 Διατὶ ἡ διαθήκη εἰς τοὺς νεκροὺς εἶναι βεβαία· ἐπειδὴ ἔως ὁποῦ ζῇ ἐκεῖνος ὁποῦ τὴν ἔκαμεν, δὲν ἔχει δύναμιν.

18 Διὰ τοῦτο οὐδὲ ἡ πρώτη εἶ ἐγκαινισμένη χωρὶς αἵματος.

19 Διατὶ ἔφτασε νὰ εἰπῇ ὁ Μωϋσῆς ὅλης τῆς ἐντολῆς (κατὰ τὸν νόμον) εἰς ὅλον τὸν λαὸν, παίρνοντας τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μὲ νερὸν καὶ μὲ μαλλὶ κόκκινον καὶ ὕσσωπον, ἐράντισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ ὅλον τὸν λαὸν.

20 Λέγοντας τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ὁποῦ σᾶς ἐπαρήγγειλεν ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν καὶ ὅλα τὰ ἀγγεῖα τῆς λειτουργίας, τὰ ἐράντισεν ὁμοίως μὲ τὸ αἷμα.

22 Καὶ κατὰ πολλοῦς, μὲ τὸ αἷμα καθαρίζονται ὅλα, κατὰ νόμον· καὶ χωρὶς αἱματοχυσίας δὲν γίνεται ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν.

23 Ἀνάγκη λοιπὸν τοῦ τύπους τῶν πραγμάτων ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, μὲ τοῦτα νὰ καθαρίζωνται· ἀμὰ αὐτὰ τὰ ὑπερώτια, καθαρίζονται μὲ κρείττονας θυσίας παρὰ τούτας.

24 Διατὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐμπῆκεν εἰς χειροποίητα ἅγια, ὁποῦ ἦσαν ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀμὴ ἐμπῆκεν εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, νὰ φανῇ τώρα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ διὰ λόγου μας.

25 Ὄχι διὰ νὰ προσφέρῃ πολλὲς φορὰς τὸν λόγον του, καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς ἐμπαίνει εἰς τὰ ἅγια κάθε χρόνον μὲ ξένον αἷμα·

26 διατὶ ἀλλέως, ἔπρεπε χρεία νὰ πάθῃ αὐτὸς πολλὲς φορὲς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἀμὰ τώρα μίαν φορὰν εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων, ἐφανερώθη εἰς καθαρμὸν τῆς ἁμαρτίας, διαμέσου τοῦ ἰδικοῦ του θυσίας.

27 Καὶ

27 Καὶ καθὼς ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις·

28 οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἐκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι'. 10.

ΔΙατὶ ὁ νόμος ἔχων σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ οὐχ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν τὰς αὐτὰς θυσίας ἃς προσφέρουσι διαμένει τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι·

2 ἐπεὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἂν προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν συνείδησιν ἔχειν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρισμένους;

3 ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτὸν·

4 ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἁμαρτίας περιαιρεῖν.

5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει, Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι·

6 ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.

7 Τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί μοι περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι ὁ θεός, τὸ θέλημά σου.

8 Ἀνώτερον λέγων ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας, αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται·

9 τότε εἶπεν, ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ θεός, τὸ θέλημά σου. ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.

10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας·

12 οὗτος δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ·

13 τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

14 μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκε εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι,

16 Αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος· δώσω νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ διανοίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς·

17 καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

18 Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

ὁμοίως ποιᾷ ζῴου σπλάγχνα φαγεῖν τὰ ἁμαρτίαν

1. ἐνιαυτοῦ ἐνιαυτοῦ ἐνιαυτὸν ἀφαίρεσιν

2 ἔπαυσαν ἔχει

4 ἀφαίρεσιν ἐν αἵματι

6 δὲ ἀνόσου ἁμαρτίαν ὀφ

10 ἐφάπαξ ὅπου

συγχώρησις τούτων δὲν εἶναι πλέον προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἔχοντας λοιπὸν ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων, εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ.

20 Ὃν ἐνεκαίνισε λέγω τὴν ὁποίαν μᾶς ἐκαινούργωσε καινούργιαν καὶ ζωντανὴν, διαμέσου τοῦ βαμμοῦρε, ἤγουν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ.

21 Καὶ ἔχοντας ἀρχιερέα μέγαν ἱερέα, ἀπάνω εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

22 Ἂς συμπλησώσωμεν μὲ ἀληθινὴν καρδίαν, μὲ πληροφορίαν πίστεως, ῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς.

23 Καὶ λουσμένοι τὸ κορμὶ μὲ νερὸν καθαρὸν, ἂς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον. διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μᾶς ἔταξεν εἶναι πιστός.

24 Καὶ φροντίζοντες ἐξεχαζώμεθα ἕνας τὸν ἄλλον, εἰς παρακίνημὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῶν καλῶν ἔργων.

25 Μὴν ἀφίνοντες τὴν σύναξίμας, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς μερικούς, ἀλλὰ νὰ παρακινοῦμεν ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ τόσον περισσότερον, ὅσον βλέπετε ὅτι πλησιάνει ἡ ἡμέρα.

26 Διατὶ ἂν ἁμαρτάνωμεν ἡμεῖς μὲ τὸ θέλημάμας, ὕστερον ἀφοῦ εἴπειχωμεν τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας, δὲν ἀπομένει πλέον θυσία περὶ ἁμαρτίας.

27 Ἀμὰ ἀπομένει φοβερὰ ἀπαντοχὴ κρίσεως, καὶ κάψιμο τοῦ πυρὸς, ὁποῦ μέλλει τὰ φάγῃ τοὺς ὑπεναντίους.

28 Κανένας ὁποῦ νὰ καταφρονήσει τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, μὲ δύο ἢ τρεῖς μάρτυρες χωρὶς λύπιν ἀποθνήσκει.

29 Πόσῳ (λογιάζετε) θέλῃ ἀξιωθῇ χειρότερης τιμωρίας ἐκεῖνος ὁποῦ κατεπάτησε τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐλογίασε κοινὸν τὸ αἷμα τῆς διαθήκης. εἰς τὸ ὁποῖον ἁγιάσθη, καὶ ὁποῦ ὕβρισε τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος;

30 Διατὶ ἐξεύρομεν ἐκεῖνον ὁποῦ εἶπε, ἡ ἐκδίκησις εἶναι ἐδικήμα, ἐγὼ θέλω ἀνταποδόσει, λέγει Κύριος. καὶ πάλιν, Κύριος θέλει κρίνει τὸν λαόν του.

31 Φοβερὸν εἶναι τὸ ἐμπεσεῖν εἰς τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωντανοῦ.

32 Καὶ φυλαθυμᾶσθε τὰς περασμένας ἡμέρας, εἰς τὰς ὁποίας ἔχοντας νὰ ἐφωτίσθητε ὑπομείνατε πολλὰ ἀγῶνα τῶν παθημάτων.

33 Τὸ ἕνα ἐποκοπιάζοντάν μὲ ὀνειδισμοὺς καὶ μὲ θλίψεις: καὶ τὸ ἄλλο ἐγίνάτε κοινωνοὶ ἐκείνων ὁποῦ ἤτζι ἐδιάχρονταν.

34 Διατὶ ἐσυμπαθήσετε καὶ εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ ἐδεχθήκατε μὲ χαρὰν νὰ ἁρπαχθῇ τὰ ὑπάρχοντάσας, γνωρίζοντες πῶς ἔχετε εἰς τοὺς λόγους κληρονομίαν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἡ ὁποία καὶ μένει.

35 Μὴν ἀποῤῥίξετε λοιπὸν τὴν παῤῥησίαν σας, ἡ ὁποία ἔχει μεγάλην πληρωμήν.

36 Διατὶ ἐσεῖς χρειάζεσθε ὑπομονὴν διὰ νὰ πάρετε τὸ τάξιμον, κάμνοντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

37 Διατὶ ἀκόμι ὀλίγον ὀλίγον χρόνον, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μέλ-

μέλλει νὰ ἔλθῃ, δέλει ἔλθῃ καὶ δὲν δέλει ἀργήσει.

38 Καὶ ὁ δίκαιος δέλῃ ζήσει ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ ἐὰν κανένας σύρει τὸ λόγιόν του πίσω, δὲν εὐαρεστεῖται εἰς αὐτὸν ἡ ψυχή μου.

39 Ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν εἴμεθα νὰ συρθοῦμεν πίσω, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ νὰ πιστεύσωμεν εἰς σωτηρίαν ψυχῆς.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ᾽ ἡ πίστις εἶναι ὑπόστασις τῶν πραγμάτων ὁποῦ ἐλπίζονται, καὶ φανέρωσις ἐκείνων ὁποῦ δὲν βλέπονται.

2 Διατὶ εἰς αὐτὴν τὴν πίστιν ἐμαρτυρήθηκαν οἱ παλαιοί.

3 Μὲ τὴν πίστιν γνωρίζομεν τοὺς αἰῶνας νὰ ἐκατασκευάσθηκαν μὲ τὸ λόγιον τοῦ Θεοῦ, εἰς τρόπον ὁποῦ ἀπὸ τὰ ὁποῖα βλέπονται, δὲν ἔγιναν ἀπὸ φαινόμενα.

4 Μὲ πίστιν ὁ Ἄβελ προσέφερεν εἰς τὸν Θεὸν κρεμαστὴν θυσίαν, παρὰ τὸν Κάϊν, διαμέσου τῆς ὁποίας πίστεως ἐμαρτυρήθη νὰ εἶναι δίκαιος, ἐπειδὴ νὰ τὰ μαρτυρήσῃ ὁ Θεὸς εἰς τὰ δῶρα ὁποῦ ἔφερε· καὶ διαμέσου αὐτῆς καὶ ἀποθαμμένος ἀκόμι λαλεῖται.

5 Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἐνὼχ μετατοπίσθη διὰ νὰ μὴν ἰδῇ θάνατον, καὶ δὲν εὑρίσκεται, διότι ὁ Θεὸς τὸν μετεθέσεν· διατὶ πρωτήτερα ἀπὸ τὴν μετάθεσίν του ἐμαρτυρήθη νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν Θεόν.

6 Καὶ χωρὶς πίστεως εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρέσῃ τινὰς εἰς τὸν Θεόν. διατὶ κάμνει χρεία ἐκεῖνος ὁποῦ προσέρχεται εἰς τὸν Θεὸν νὰ πιστεύσῃ, ὅτι εἶναι Θεὸς, καὶ ὅτι εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἐκζητοῦσι γίνεται μισθαποδότης.

7 Μὲ τὴν πίστιν ἐμολογήθη ὁ Νῶε ἀπὸ τὰ Θεῖα ἐκεῖνα ὁποῦ ἀκόμι δὲν ἐφαίνοντας, καὶ ἔχοντας νὰ φοβηθῇ, ἐκατεσκεύασε τὴν κιβωτὸν, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ σπιτιοῦ του, διαμέσου τῆς ὁποίας κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ ἔγινε κληρονόμος τῆς δικαιοσύνης ὁποῦ εἶναι κατὰ τὴν πίστιν.

8 Ὁ Ἀβραὰμ κληθεὶς μὲ πίστιν ὑπήκουσεν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ λάβῃ διὰ κληρονομίαν καὶ ὑπῆγε, μὴ ἠξεύροντας πῦ πάγει.

9 Μὲ τὴν πίστιν ἐκατοίκησεν εἰς τὴν γῆν ὁποῦ τοῦ ἐτάχθη ὁ Θεὸς, ὡσὰν εἰς ξένην, ἔχοντας νὰ κατοικήσῃ μὲ τὰ σκηνώματα μὲ τὸν Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, οἱ ὁποῖοι ἦταν συγκληρονόμοι τῆς ταξίμας αὐτοῦ.

10 Διατὶ ἐκεῖνος ἐπερίμενε τὴν πόλιν ὁποῦ ἔχει τὰ θεμέλια, τῆς ὁποίας πόλεως τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός.

11 Μὲ τὴν πίστιν καὶ αὐτὴ ἡ Σάρρα ἔλαβε δύναμιν εἰς σύλληψιν σπέρματος, καὶ ἔξω ἀπὸ καιρὸν τῆς ἡλικίας τὸν ἐγέννησεν, ἐπειδὴ ἐλογίασε πιστὸν ἐκεῖνον ὁποῦ τὴν ἐτάξε.

12 Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἕναν, καὶ τοῦτον ἀφανισμένον γεννήθηκαν (ἔγιναν) κατὰ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πολλοὶ, καὶ ὡσὰν ἄμμος ἡ ἀμέτρητος ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

13 Ἐπάνω ὅλοι μὲ πίστιν ἀπέθανον, καὶ δὲν ἐπῆραν τὰ ταξίματα, ἀλλὰ ἀπὸ μακρὰ τὰ

3 νὰ μὴν ἴδῃ. 9 ἐκατοίκησεν. ἢ ξενιτεύθηκεν ἐκατοίκησεν. ἤγουν σκηναῖς. Καλύβαις.

τὰ ἴδασι, κ᾽ ὅπις ὅσοι, κ᾽ τὰ ἐχωρίτησαν, κ᾽ ὁμολόγησαν ὅτι ἦτον ξένοι κ᾽ παρεπίδημοι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

14 Διατὶ ἐκεῖνοι ὁπᾶ λέγεσι τὰ τοιαῦτα, δείχνει ὅτι πατρίδα ζητοῦσι.

15 Καὶ ἂν ἐθυμοῦνταν ἐκείνην τὴν πατρίδα ὁπού τὴν ἀπῆραν, εἶχαν καιρὸν νὰ γυρίσουν εἰς αὐτήν.

16 Ἀλλὰ ὁρέγονται κρείττονα πατρίδα, τουτέστι τὴν ἐπουράνιον. διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν ἐντρέπεται νὰ κρέζεται Θεὸς αὐτῶν, διατὶ ἑτοίμασε πόλιν.

17 Ὁ Ἀβραὰμ δοκιμαζόμενος ὁπὸ τὸν Θεὸν, μὲ πίστιν προσέφερε τὸν Ἰσαάκ, τὸν μονογενῆ, (λέγω) προσέφερεν, ἐκεῖνον ὁπᾶ εἶχε τὰ ταξίματα.

18 Εἰς τὸν ὁποῖον εἰλαλήθη ὅτι εἰς τὸν Ἰσαὰκ θέλει ὀνομασθῆ τὸ σπέρμα σου.

19 Ἐσυλλογίσθη νὰ λογαριάσῃ ὁ Ἀβραὰμ, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς νὰ ἀναζήσῃ (τὸν Ἰσαὰκ) ὁπὸ τοὺς νεκρούς, κ᾽ ἔτζι εἰς κάποιον τρόπον τὸν ἐπῆρε πάλιν.

20 Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἰσαὰκ εὐλόγησε τὸν Ἰακὼβ, κ᾽ τὸν Ἠσαῦ διὰ τὰ μέλλοντα.

21 Μὲ πίστιν ἀποθνήσκοντας ὁ Ἰακὼβ εὐλόγησε πάντα ἕνα ὁπού τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ, κ᾽ ἐπροσκυνήσαν ἀκουμπίζοντας εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου του.

22 Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἰωσὴφ ἀποθνήσκων, ἐμνημόνευσε τὴν ἔξοδον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, κ᾽ ἐπρόσταξε διὰ τὰ κόκκαλά του.

23 Μὲ πίστιν ὁ Μωϋσῆς ἀφοῦ ἐγεννήθη ἐκρύφθη τρεῖς μῆνες ὁπὸ τοὺς πατέρας του, διατὶ εἶδασι τὸ παιδίον πολλὰ ὄμορφον, κ᾽ δὲν ἐφοβήθηκαν τὸ ὁρισμὸν τοῦ βασιλέως.

24 Μὲ πίστιν ὁ Μωϋσῆς ἀφοῦ ἐμεγάλωσε, ἀρνήθη νὰ λέγεται υἱὸς τῆς θυγατέρας τοῦ Φαραώ.

25 Προκρίνοντας κρεῖττον νὰ κακοπαθήσῃ μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν τῆς ἁμαρτίας.

26 Ἐσυλλογίσθη νὰ λογαριάσῃ μεγαλύτερον πλοῦτον τὸ ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ, ὁπού τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου. διατὶ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πληρωμήν.

27 Μὲ πίστιν ἄφησε τὴν Αἴγυπτον, κ᾽ δὲν ἐφοβήθη τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως, διατὶ ὑπομονητικὸς ἐκαρτέρησε σὰν ὁπού ἔβλεπε τὸν ἀόρατον.

28 Μὲ πίστιν ἔκαμε τὸ πάσχα κ᾽ τὴν πρόχυσιν τοῦ αἵματος, διὰ νὰ μὴν τοὺς ἀγγέλῃ ὁ ἀγγελος ὁπᾶ ἐσκώτωσε τὰ πρωτότοκα τῆς Αἰγύπτου.

29 Μὲ πίστιν ἐπέρασαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, σὰν διαμέσου ξηρᾶς, τὴν ὁποίαν οἱ Αἰγύπτιοι ἐσυλλογίσθησαν νὰ τὴν δοκιμάσουν, ἐκατεποντίσθηκαν.

30 Μὲ πίστιν τὰ τείχη τῆς Ἰερειχὼ ἔπεσαν, ἐσυλλογίσθησαν νὰ τὰ περιχυρίζουν οἱ Ἰσραηλῖται ἐπτὰ ἡμέρες.

31 Μὲ πίστιν ἡ Ῥαὰβ ἡ πόρνη δὲν ἐχαλάσθη μαζὶ μὲ ἐκείνους ὁπᾶ ἀπείθησαν, ἐσυντυχαίνοντας νὰ δέχθη μὲ εἰρήνην τοὺς κατασκόπους.

32 Καὶ τί λέγω ἔτι; διατὶ ὁ χρόνος δὲν θέλῃ μὲ φθάσει, νὰ διηγοῦμαι περὶ τοῦ

Ιαδιὸν, καὶ Βαρὲκ, καὶ Σαμψὰν, καὶ Ἰεφθάε, καὶ τὸν Δαβὶδ καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ τοὺς προφήτας,

33 Οἱ ὑπὲρ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,

34 ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρης, ἐδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγένοντο ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, ἔκλιναν παρεμβολὰς ἀλλοτρίων.

35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν·

36 ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς.

37 Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι·

38 ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν,

40 τοῦ Θεοῦ περί τινος κρείττονος προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Κεφ. ιβ'. 1.

ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες νέφος μαρτύρων ἀπόκειμαι, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα,

2 ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, καὶ ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικε.

3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀντιβαλλόμενοι·

5 καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·

6 ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

7 εἰς παιδείαν ὑπομένετε· ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός· τίς γὰρ υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

8 εἰ δὲ ἐστε χωρὶς παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι καὶ οὐχ υἱοί ἐστε.

9 Εἶτα

1 συνεφορον. 2 σύνεφον

31. ἁρπαγήσονται ἄνθρωποι προκεκομμένην καὶ δεδηλωμένην χαράν

34 ἐφυγαδεύθησαν

36 ἐδοκιμάσαν ἕτεροι παγίδων καὶ φυλακῆς.

37 ἐπειράσθησαν ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον περιῆλθον ἐν μηλωταῖς ἐν αἰγείοις δέρμασιν ὑστερούμενοι θλιβόμενοι κακουχούμενοι

38 πλανώμενοι

39 ἐπήγγελται

40 ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι

5 ἀμνημονήσατε τῆς ὑποστάσεως ὡς υἱοῖς ὑμῖν διαλέγεται· υἱέ μου παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ·

6 ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

7 εἰς παιδείαν ὑπομένετε· ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός· τίς γὰρ υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

8 εἰ δὲ ἐστε χωρὶς παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι καὶ οὐχ υἱοί ἐστε.

9 Ἀπόκει τοῦ πατέρας τοῦ σαρκικοῦς ἐίχομεν παιδευτὰς καὶ τοῦ ἐνεπόμεθα; οὐ θέλομεν ὑποταγῆναι πολλῷ μᾶλλον τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν;

10 Διατὶ ἐκεῖνοι μὲ πατέρας εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐπαίδευον, κατὰ τὸ ἐφάνη τοῖς, ὁ δὲ Θεὸς (παιδεύει) διὰ τὸ συμφέρον, διὰ νὰ μεταλάβωμεν τῆς ἁγιότητός του.

11 Καὶ κάθε παίδευσις ὅσον διὰ τὸ παρὸν δὲν φαίνεται νὰ εἶ χαρᾶς (ἀφορμὴ) ἀλλὰ λύπης, ἀμὰ ὕστερον ἀποδίδει καρπὸν εἰρηνικὸν τῆς δικαιοσύνης, εἰς ἐκείνους ὁποὺ ὑπεραγυμνάσθηκαν ἀπ' αὐτῶ.

12 Διὰ τοῦτο τὰ ἀχαμνὰ χέρια καὶ τὰ παραλυμένα γόνατα, στήσετέ τα.

13 Καὶ κάμετε τῶν ποδιῶν ἴσιες δρόμους· διὰ νὰ μὴν ἐξεγυρισθῇ ἔξω (ἀπὸ τὸν δρόμον) ἐκεῖνο ὁποὺ εἶ κουτσὸν· ἀμὰ μᾶλλον νὰ ἰατρευθῇ.

14 Ζητᾶτε εἰρήνην μετὰ πάντας καὶ τὸν ἁγιασμόν, χωρὶς τὸν ὁποῖον κανένας δὲν θέλ' ἰδεῖ τὸν Κύριον.

15 Στοχαζόμενοι μήπως κανένας εἶναι ἐλλειπὴς ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, μήπως καμμία ῥίζα πικρὰ ἀναβλαστήσα ἐμποδίσει, καὶ διὰ μέσης μιανθῶσι πολλοί.

16 Μήπως καὶ εἶναι κανένας πόρνος, ἢ βέβηλος ὡσὰν ὁ Ἡσαῦ, ὁποὺ διὰ μίαν φαγητὸν, ἐπούλησε τὰ πρωτοτοκιάτα.

17 Διατὶ ἠξεύρετε ὅτι καὶ ὕστερον θέλοντας νὰ κληρονομήσῃ τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη. διατὶ δὲν εὗρεν τόπον μετανοίας, ὅτι καίτοι καὶ νὰ τὴν ἐζήτησε μὲ δάκρυα.

18 Διατὶ δὲν ἐπιμωστίσθητε εἰς ὄρος ὁποὺ ψηλαφᾶται μὲ χέρι, καὶ ὁποὺ καίεται μὲ φωτιὰν καὶ εἰς ἀπάτεχνη καὶ εἰς σκότος, καὶ εἰς συρφετόν.

19 Καὶ εἰς ἦχον τῆς σάλπιγγος, καὶ εἰς τὴν φωνὴν τῶν λόγων, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνοι ὁποὺ τὴν ἄκουσαν, ἐζήτησαν νὰ μὴν λαληθῇ πλέον εἰς αὐτοὺς λόγος.

20 Διατὶ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ὑποφέρουν τὸ ὁρισμένον ἐντολὴν, ἐὰν καὶ θηρίον ἐγγίσῃ εἰς τὸ ὄρος, θέλει λιθοβολισθῆ, ἢ βέλῃ τοξευθῆ μὲ τὸν σαγήτα.

21 Καὶ ἦτον τόσον φοβερὸν τὸ φανερούμενον, ὁποὺ ὁ Μωϋσῆς εἶπε, πολλὰ φοβερισμένος εἶμαι καὶ τρομαρισμένος.

22 Ἀλλὰ ἐσεῖς ἐλάμψατε εἰς τὸ ὄρος τῆς Σιὼν, καὶ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, εἰς τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς τὴν μυριάδες τῶν ἀγγέλων.

23 Εἰς πανήγυριν καὶ ἐκκλησίαν τῶν πρωτοτόκων, ὁποὺ εἶ ἀπογεγραμμένοι εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ εἰς τὸν Θεὸν τῶν πάντων, καὶ εἰς τὰ πνεύματα τῶν δικαίων ὁποὺ ἐτελειώθηκαν.

24 Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν μεσίτην τῆς διαθήκης, καὶ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ῥαντισμοῦ, ὁποὺ λαλεῖ καλήτερα παρὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ.

25 Ἔχετε τὸν νοῦν μὴν παρακούσητε ἐκεῖνον ὁποὺ σᾶς λαλεῖ· διατὶ ἐκεῖνοι ἐκεῖ ἐξέφυγαν, οἱ ὁποῖοι ἐπαρακούσθησαν ἐκεῖνον ὁποὺ τοῦ ἐχρημα-

χιεν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, πολλὰ περισσότερον δὲν θέλομεν γλυτώσῃ ἡμεῖς, ἂν ἀποστρεφώμεθα ἐκεῖνον ὁποῦ μᾶς λαλεῖ ἀπὸ τὸν οὐρανόν;

26 Τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ ἐσείλθε τότε τὴν γῆν· ἀλλὰ τώρα ἐπρομήτευσε, λέγοντας, ἀκόμη μίαν φοράν ἐγὼ σείω, ὄχι μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

27 Καὶ τὸ ἀκόμη μίαν φοράν, φανερώνει τὴν μετάθεσιν, ἐπειδὴ τῶν πραγμάτων ὁποῦ σαλεύονται, ὡσὰν κάμωμένα διὰ νὰ γένουν εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν σαλεύονται.

28 Διὰ τοῦτο ἐπειδὴ ἀπολαμβάνομεν βασιλείαν ἀσάλευτον, ἂς κρατοῦμεν τὴν χάριν, μὲ τὴν ὁποίαν λατρεύωμεν εὐαρίστως τὸν Θεόν, μὲ αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν.

29 Διατὶ ὁ Θεός μας εἶναι φωτιὰ ὁποῦ καταδαπανᾷ.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἡ Φιλαδέλφεια ἂς μένῃ.

2 Μὴν ἀλησμονᾶτε τὴν φιλοξενίαν· διατὶ μὲ τοῦτο κάποιοι μὲ ἐξεύρασιν ἐδέχθησαν ἀγγέλους εἰς τὸ σπίτι των.

3 Ἐνθυμᾶσθε τοὺς δεμένους, ὡσὰν ὁποῦ εἶστε καὶ ἐσεῖς δεμένοι, καὶ ἐνθυμᾶσθε ἐκείνους ὁποῦ κακοπαθοῦν, ὡσὰν νὰ εἴστε καὶ ἐσεῖς (κακοπαθοῦντες μαζί τους) μὲ τὸ κορμί.

4 Ὁ γάμος εἰς ὅλους ἂς εἶναι τίμιος, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· ἀμὴ τοὺς πόρνους καὶ τοὺς μοιχοὺς θέλει κρίνει ὁ Θεός.

5 Ὁ τρόπος ἂς εἶναι ἀφιλάργυρος· νὰ εἶστε εὐχαριστημένοι εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχετε· διατὶ αὐτὸς εἶπε, δὲν θέλω σὲ ἀφήσει, οὐδὲ θέλω σὲ ἐγκαταλείψει.

6 Εἰς τοῦτο ἐτολμήσαμεν

ἡμεῖς μὲ θάῤῥος, ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου, καὶ δὲν θέλω φοβηθῆ ὅ,τι καλὸν θέλει μοῦ κάμει ἄνθρωπος.

7 Ἐνθυμεῖσθε τοὺς ἡγουμένους σας, οἱ ὁποῖοι σᾶς ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· τῆς ὁποίας ἀποβλέποντες τὸ τέλος τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς, καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς εἶναι καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

9 Μὴν σύρεσθε ἔξω καὶ ἀπὸ μὲ διδαχὰς πολλὰς καὶ παραξένους· διατὶ καλὸν εἶναι νὰ βεβαιώνεται ἡ καρδία μὲ τὴν χάριν, καὶ ὄχι μὲ φαγητά, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὠφελήθησαν ἐκεῖνοι, ὁποῦ ἐπατήσαν εἰς αὐτά.

10 Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον οἱ ὁποῦ ὑπηρετοῦν τὴν σκηνὴν, δὲν ἔχουν ἐξουσίαν νὰ φᾶσι.

11 Διατὶ ἐκεῖνα τῶν ζώων ὁποῦ αἵρεται τὸ αἷμα διὰ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ μέσης τοῦ ἀρχιερέως, τὰ σώματα ἐκείνων τῶν ζώων κατακαίονται ἔξω ἀπὸ τὴν παρεμβολήν.

12 Διὰ τοῦτο ὁ Ἰησοῦς διὰ νὰ ἁγιάσῃ τὸν λαὸν, μὲ τὸ αἷμα τοῦ ἰδίου του, ἔπαθεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόρταν.

13 Ἂς ἐξερχώμεθα λοιπὸν ἔξω εἰς αὐτὸν, ἔξω ἀπὸ τὴν παρεμβολήν, φέροντες τὸ ὄνειδισμόν του.

14 Διατὶ ἐμεῖς ἐδῶ δὲν ἔχομεν πόλιν μένουσαν, ἀλλὰ ζητοῦμεν τὴν μέλλουσαν.

15 Διὰ μέσης αὐτοῦ λοιπὸν ἂς προσφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως τοῦ Θεοῦ πάντοτε, ἤγουν καρπὸν χειλέων ὁποῦ ὁμολογοῦν τὸ ὄνομά του.

16 Καὶ μὴν ἀλησμονᾶτε τὴν

φοβηθῆ ὅ,τι καλὸν

ὁποῦ μᾶς θέλει διδάσκει

27 Καὶ τὸ ἀκόμη μίαν φοράν.

2 ἄγγελοι

ii φανὸ ποιανοῦ δίδαγμα φέρουσιν διδαθῆς ἀμαρτίας μὴ ὠφελῆ.

3 ὁμοῦ. ἀνδάμα

12 καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποθύνησκην

(κακοπαθοῦντας, ἢ συμπαθοῦντας, ἀνδάμαδι)

13 Τολμοῦν τὰς ἐξερχόμεθαν ὡς αὐτοῦ

ἀποθύνησκην

διὸ φθείρουσι πόρνους, ἔθους:

ἀφήσω.

ἄγγελοι

τῶν διϰαιοσύνην ϰὴ τὴν μετάδοσιν, διατὶ μὲ τέτοιες λογῆς θυσίαις ἀρέσϰεται ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ϰὴ ὑπείϰετε, διατὶ αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσι διὰ τὰς ψυχάς σας, ὡσὰν ὁποὺ μέλλουν νὰ δώσουν λογαριασμόν, διὰ τὰ ϰάμνουν τοῦτο μὲ χαρὰν, ϰὴ ὄχι ἀναστενάζοντες· διατὶ ἀνωφελὲς ἤθελεν εἶσαι τοῦτο εἰς ἐσᾶς.

18 Παραϰαλεῖτε διὰ λόγους· διατὶ θαῤῥοῦμεν ὅτι ἔχομεν ϰαλὴν συνείδησιν, θέλοντες εἰς ὅλα νὰ συναναστρεφώμεθα ϰαλῶς.

19 Καὶ περισσότερον παρϰαλῶ νὰ ϰάμνετε ἐτοῦτο, διὰ νὰ δοθῶ ϖροσθῶ εἰς ἐσᾶς τὸ γλήγορώτερον.

20 Κὴ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ὁποὺ ἀνέστησεν ἐϰ νεϰρῶν τὸν μέγαν ϖοιμένα τῶν ϖροβάτων, μὲ τὸ αἷμα τῆς διαθήϰης τῆς αἰωνίου, τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν,

21 Νὰ σᾶς ϰάμνῃ τελείους εἰς ϰάθε ἔργον ἀγαθὸν, εἰς τὸ νὰ ϰάμνετε τὸ θέλημάτου ϰάμνῃ τες ὁ Θεὸς εἰς ἐσᾶς ἐϰεῖνο ὁποὺ εἶναι εὐάρεστον ἐμπροσθέτου, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὦ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

22 Καὶ παραϰαλῶσες, ἀδελφοὶ ἀνεμβύετε τὸν λόγον τῆς ϖαραϰλήσεως· διατὶ μὲ ὀλίγα λόγια σᾶς ἔγραψα.

23 Γνωρίζετε ὅτι ὁ Ἀδελφὸς Τιμόθεος ἐλευθερώθη, μὲ τὸν ὁποῖον, ἐὰν ἔλθῃ γλήγορα, θέλω σᾶς ἰδῶ.

24 Χαιρετήσετε ὅλους τοὺς ἡγουμένους, ϰὴ ὅλους τοὺς ἁγίους· χαιρετοῦσε σᾶς ἐϰεῖνοι ὁποὺ εἶναι ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν.

25 Ἡ χάρις ἂς εἶναι μὲ ὅλους σας. ἀμήν.

‡ Ἡ εἰς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν διὰ μέσου Τιμοθέου.

Καθολιϰὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Ἰαϰώβου.

Κεφ. α'. 1.

Ἰάϰωβος δοῦλος τοῦ Θεοῦ ϰὴ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς δώδεϰα συλλογὴν ὁποὺ εἶναι εἰς τὴν διασπορὰν, χαίρειν.

2 Κάθε χαρὰν λογιάσετε, ἀδελφοί μου, ὅταν πέσετε εἰς πειρασμοὺς λογιῶν ποιϰίλους.

3 Γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοϰιμασία τῆς πίστεώς σας ϰατεργάζεται ὑπομονήν.

4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ ἂς ἔχῃ ἔργον τέλειον, διὰ νὰ εἶσε τέλειοι ϰὴ ὁλόϰληροι, τὰ μηδὲν ἐλλείποντες εἰς ϰανένα ϖρᾶγμα.

5 Καὶ ἐὰν ϰανένας ἀπὸ σᾶς ἔναι λειψὸς ἀπὸ σοφίαν, ἂς ζητᾶ ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁποὺ δίδει εἰς ὅλους πλουσίως ϰὴ δὲν ὀνειδίζει, ϰὴ θέλει τοῦ δωθῇ.

6 Ἀλλὰ ἂς ζητᾶ μὲ πίστιν, χωρὶς ἀμφιβολίαν· διατὶ ἐϰεῖνος ὁποὺ ἀμφιβάλλει, ὁμοιάζει τὸ ϰῦμα τῆς θαλάσσης ὁποὺ ταράζεται μὲ τὸν ἄνεμον ϰὴ ῥιπίζεται.

7 Καὶ ἂς μὴν λογιάσῃ ὁ

ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὅτι θέλῃ πάρει τινὰς ἀπὸ τ Κύριον.

8 Ὁ δίγναμος ἄνθρωπος ἔῃ) ἀκατάστατος εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

9 Καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἂς καυχᾶται εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ.

10 Καὶ ὁ πλούσιος εἰς τὴν ταπείνωσίν του· διατὶ θέλῃ περάσει ὡσὰν τὸ ἄνθος τ χορταριοῦ.

11 Διατὶ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος μὲ τ καύσωνα καὶ ἐξέρανε τὸ χορτάρι, καὶ τὸ ἄνθος του ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐμορφιὰ τοῦ προσώπου του ἐχάθη. ἔτζι καὶ ὁ πλούσιος εἰς τὰ πράγματα του θέλει μαρανθῆ.

12 Κὰ μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁποῦ ὑποφέρῃ πειρασμόν· ὅτι ἐχοῦλας νὰ γένῃ δόκιμος, θέλει πάρει τ στέφανον τ ζωῆς, τ ὁποῖον ἔταξεν ὁ Κύριος εἰς ἐκείνους ὁποῦ τ ἀγαποῦσι

13 Κανένας ὁποῦ πειράζεται ἂς μὴ λέγει, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι, διατὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἀπείραστος ἀπὸ κακῶν. καὶ αὐτὸς κανένα δὲν πειράζει.

14 Ἀμὴ πρᾶμα ἔναις πειράζεται συρίμενος καὶ ἀπατεμένος ἀπὸ τὰ ἰδιάτου ἐπιθυμία.

15 Ἔπειτα ἐχοῦλας νὰ ἐγκυμονήσῃ ἡ ἐπιθυμία γεννᾷ ὁμαρτία, καὶ ἡ ὁμαρτία ἐχοῦλας νὰ τελειωθῆ, γεννᾷ θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφόμου ἀγαπητοί.

17 Κάθε δόσις ἀγαθὴ, καὶ κάθε δῶρον τέλειον, ἀπὸ πάνω ἔῃ), κι κατεβαίνει ἀπὸ τ πατέρα τῶν φώτων, παρὰ εἰς τ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀλλαξιὰν ἢ μεταβολῆς σκιασμάδα.

18 Αὐτὸς μὲ τὸ θέλημάτου μᾶς ἐγέννησε μὲ τ λόγον τ ἀληθείας, εἰς τὸ νὰ εἴμεστε ἐμεῖς τίποτες προτοφανέσιμον ἀπὸ ὅλας τὰ πλάσματα.

19 Λοιπὸν, ἀδελφόμου ἀγαπητοί, ἂς ἔῃ) κάθε ἄνθρωπος γλήγορος εἰς τὸ νὰ ἀκούσῃ, κὶ ἀργὸς εἰς τὸ νὰ λαλήσῃ, ἀργὸς εἰς ὀργήν.

20 Διατὶ ἡ ὀργὴ τ ἀνδρὸς δὲν κάμνει τὴν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ.

21 Διὰ τοῦτο ἀποριχνοῦτε κάθε λοῦσῆς λέρανκὴ περίσσωμα τ κακίας, δέχθῆτε μὲ πραΐτητα τ λόγον ὁποῦ φυτεύθηκε εἰς ἐσᾶς, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ σώσῃ τ ψυχάς σας.

22 Καὶ γίνεσθε ποιηταὶ τοῦ λόγου, κὶ ὄχι μόνον ἀκροαταὶ, ἀπατῶντες τοὺς λόγους σας.

23 Ὅτι ἐὰν κανένας ἀκούσῃ τ λόγον, κὶ δὲν τ κάμνῃ ἐπειτα ὁμοιάζει ἄνθρωπον ὁποῦ βλέπει τὸ γνησίου του πρόσωπον εἰς τ καθρέφτην.

24 Διατὶ ἰδὲ τὸν λόγητου κὶ ἐπέρασε, κὶ παρευθὺς ἐλησμόνησε τί λοῦσῆς ἦτον.

25 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὁποῦ σκύψει κὶ ἰδῇ καλὰ εἰς τ νόμον τ τέλειον τ ἐλευθερίας, κὶ ἐπιμείνει, ἐκεῖνος ἐχοῦλας νὰ μὴν γένῃ ἀκροατὴς ἐπιλησμονιάρης, ἀλλὰ ποιητὴς τ ἔργου, θέλει εἶναι κὶ μακάριος εἰς τὸν ποίησίντου.

26 Ἐὰν κανένας φαίνεται ἀνάμεσάτας νὰ εἶναι θρησκεία κὶ δὲν χαλινάγωγῆ τ γλῶσσα του, ἀλλὰ ἀπατᾶ τὸν καρδιάντου, ἡ θρησκεία του εἶναι ὄναπρη.

27 Ἡ

27 Ἡ θρησκεία ἡ καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρί, ἐστὶν αὕτη, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Κεφ. β'. 1.

Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης.

2 Διότι ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, καὶ εἰσέλθῃ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι,

3 καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ εἴπητε αὐτῷ, σὺ κάθου ὧδε καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε, σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου,

4 οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε διάκριται διαλογισμῶν πονηρῶν;

5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας, ἣν ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;

6 Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. οὐχὶ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμᾶς, καὶ αὐτοὶ ἕλκουσιν εἰς κριτήρια;

7 οὐ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;

8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφήν, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε·

9 εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται.

10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίσῃ δὲ ἐν ἑνί, γέγονεν πάντων ἔνοχος.

11 Ὁ γὰρ εἰπὼν μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καί, μὴ φονεύσῃς. ἐὰν δὲ μὴ μοιχεύσῃς, φονεύσῃς δέ, γέγονας παραβάτης τοῦ νόμου.

12 Οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι.

13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν;

15 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι καὶ λειπόμενοι τῆς ἐφημέρου τροφῆς,

16 εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν, ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;

17 Οὕτως καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστιν καθ' ἑαυτήν.

18 Ἀλλὰ ἐρεῖ τις, σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου τὴν ἐκ τῶν ἔργων σου, κἀγώ

γὼ νὰ σᾶ δείξω ἀπὸ τὰ ἔργα μὲ τὴν πίστιν μου.

19 Πιστεύεις ἐσὺ ὅτι εἶναι ἕνας Θεός; καλὰ κάμνεις· καὶ τὰ δαιμόνια τὸ πιστεύουσι, καὶ φρίττουσι.

20 Καὶ θέλεις νὰ γνωρίσῃς ὦ ἄνθρωπε μάταιε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔργα εἶναι νεκρά;

21 Ἀβραὰμ ὁ πατήρμας δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἐπροσφέρε νὰ ἀνεβάσῃ τὸν υἱόν του τὸν Ἰσαὰκ εἰς τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις ἐσυνήργει μὲ τὰ ἔργα του, καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ποὺ λέγει, καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογιάσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ ἐπονομάσθη φίλος Θεοῦ.

24 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιώνεται ἀπὸ τὰ ἔργα, καὶ ὄχι μονάχα ἀπὸ τὴν πίστιν;

25 Ὁμοίως καὶ ἡ Ῥαὰβ ἡ πόρνη δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα μὲ τὸ νὰ δεχθῇ μὲ εὐχαρίστησιν τοὺς ἀποστόλους, καὶ νὰ τοὺς βγάλῃ ἀπὸ ἄλλον δρόμον ἔξω;

26 Διατὶ καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς πνεῦμα εἶναι νεκρόν, ἔτζι καὶ ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔργα εἶναι νεκρά.

Κεφ. γ'. 3.

ΑΔελφοί μου, μὴ γίνεσθε πολλοὶ διδάσκαλοι, ἐξεύροντες ὅτι θέλομεν πάρει μεγαλίτερον κρῖμα.

2 Διατὶ ὅλοι πταίομεν πολλά. ἐὰν κανένας δὲν πταίῃ εἰς τὸν λόγον, ἐκεῖνος εἶναι τέλειος ἄνθρ. δυνατὸς νὰ χαλιναγωγήσῃ καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Νὰ βάλωμεν δὲ τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα τῶν ἀλόγων, εἰς τὸ νὰ μᾶς πείθωνται, καὶ γυρίζομεν ὅλους τὸ κορμί.

4 Νὰ καὶ τὰ καράβια ὅπου εἶναι τόσα μεγάλα καὶ κινοῦνται ἀπὸ δυνατοὺς ἀνέμους, γυρίζονται ἀπὸ πολὺ μικρὸν τιμόνι, ὁπού ὅπου θέλῃ ἡ γνώμη τοῦ κυβερνήτου.

5 Ἔτζι καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλος, καὶ καυχᾶται μεγάλα· νὰ ὀλίγη φωτιὰ πόσον μεγάλην ὕλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι φωτία, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· ἔτζι λέγω ἡ γλῶσσα εἶναι εἰς τὰ μέλη μας, ὁποὺ μολύνει ὅλον τὸ κορμί, φλογίζει τὸν τροχὸν τῆς γενέσεώς μας, καὶ φλογίζεται ἀπὸ τὴν γέενναν.

7 Διατὶ κάθε φύσις θηρίων καὶ πτηνῶν καὶ ἑρπετῶν καὶ θαλασσίων δαμάζεται καὶ ἐδαμάσθη ἀπὸ τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου.

8 Ἀμὴ κανένας δὲν δύνεται νὰ δαμάσῃ τὴν γλῶσσαν τὴν ἀνθρωπίνην. ἀκατάστατον κακὸν εἶναι, γεμάτη φαρμάκι θανατηφόρον.

9 Μετ' αὐτῆς εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν, καὶ πατέρα, καὶ μετ' αὐτῆς καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους ὁποὺ ἔχουν κατ' ὁμοίωσιν Θεοῦ.

10 Ἀπὸ τὸ αὐτὸν στόμα βγαίνει εὐλογία καὶ κατάρα. δὲν πρέπει, ἀδελφοί μου, ἔτσι νὰ γίνωνται ἔτζι.

11 Μήπω ἡ βρύσις ἀπὸ τὴν αὐτὴν φλέβα ἀναβλύζει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν;

12 Μήπω δυνήσαι, ἀδελφοί μου, ἡ συκιὰ νὰ κάμῃ ἐλαῖες ἢ τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλου νὰ κάμῃ

μη σύκα, ἔτζι ἡ ἁ μία βρύ-
ση ἠμπορεῖ νὰ κάμη νερὸν γλυ-
κὺ καὶ γλυκύ.

13 Τίς εἶναι ἀνάμεσόσας
σοφὸς καὶ ὑπομόνη; ἂς δείξη
ἀπὸ τὴν καλὴν συναστροφὴν τὰ ἔργα του μὲ πραότητα
σοφίας.

14 Ἀμὰ ἂν ἔχετε πικρὸν
ζῆλον καὶ φιλονικείαν εἰς τὴν
καρδίαν σας, μὴν καυχᾶσθε
καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀλη-
θείας.

15 Αὐτὴ ἡ σοφία δὲν εἶναι
ἐκείνη ὁποῦ κατεβαίνει ἀπὸ πά-
νω, ἀλλὰ εἶναι ἐπίγειος, ψυ-
χικὴ, διαβολικὴ.

16 Διατὶ ὁποῦ εἶναι
φθόνος καὶ φιλονικεία, ἐκεῖ
εἶναι ἀκαταστασία καὶ κάθε λογῆς
κακὸν πρᾶγμα.

17 Ἀμὴ ἡ σοφία ὁποῦ εἶναι
ἀπὸ πάνω, πρῶτον μὲν εἶναι
καθαρὴ, ἔπειτα εἶναι εἰρηνι-
κὴ, φρόνιμος, εὐπρόσθης, γεμάτη
ἐλέους καὶ καρπὸς ἀγαθοῦ, ἀ-
διάκριτος, καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαι-
οσύνης σπείρεται μὲ εἰρήνην
εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουν εἰ-
ρήνην.

Κεφ. δ'.

ΑΠΟ τοῦ εἶναι οἱ πόλεμοι
καὶ ἡ μάχαις ἀνάμεσόσας; δὲν εἶναι ἀπεδῶ, ἀπὸ τὰ
ἡδονεύσεις σας ὁποῦ πολεμοῦσιν εἰς
τὰ μέλη σας.

2 Ἐπιθυμᾶτε, καὶ δὲν ἔχε-
τε. φονεύεσθε καὶ ζηλοφθονᾶτε
καὶ δὲν δύνεσθε νὰ ὀκτύχετε.
μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε. καὶ δὲν
ἔχετε, ὅτι δὲν ζητᾶτε.

3 Ἐσεῖς ζητᾶτε καὶ δὲν πέρ-
νετε, διατὶ κακῶς ζητᾶτε, διὰ
νὰ ἐξοδεύσετε εἰς τὰ ἡδονεύσ-
σας.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες,
δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἡ φιλία τοῦ
κόσμου εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ;
ὅποιος λοιπὸν βουληθῇ νὰ εἶ-
ναι φίλος τοῦ κόσμου, καθιστᾷ
τὸν ἑαυτόν του ἐχθρὸν τοῦ Θεοῦ.

5 Ἢ λογαριάζετε ὅτι δίκαιος
λέγει ἡ γραφὴ, ὅτι τὸ πνεῦ-
μα ὁποῦ ἐκατοίκησεν εἰς ἡμᾶς
ἐπιθυμεῖ εἰς φθόνον.

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δίδει με-
γαλύτερον χάρην. διὰ τοῦτο λέ-
γει, ὁ Θεὸς ἀντιτάσσεται εἰς τοὺς
ὑπερηφάνους, καὶ δίδει χάριν εἰς
τοὺς ταπεινούς.

7 Ταπεινώθητε λοιπὸν εἰς
τὸν Θεὸν, ἀντισταθῆτε τοῦ διά-
βολου, καὶ θέλει φύγει ἀπὸ σᾶς.

8 Σμώσετε ἐσεῖς εἰς τὸν
Θεὸν, καὶ ἐκεῖνος θέλει σμώ-
σει εἰς ἐσᾶς. καθαρίσατε τὰ
χέρια σας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ πα-
στρίψατε τὰ καρδίας σας. δίψυ-
χοι.

9 Ταλαιπωρεῖσθε καὶ λυπη-
θῆτε καὶ κλαύσετε· τὰ γέλιά
σας ἂς μεταστραφοῦσιν εἰς λύ-
πην, καὶ ἡ χαρά σας εἰς σκυ-
θρωπότητα.

10 Ταπεινώθητε ὁμπροστὰ
εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλει σᾶς ὑ-
ψώσει.

11 Μὴν κατηγορεῖτε ἕνας
τὸν ἄλλον, ἀδελφοὶ. ἐκεῖνος ὁ-
ποῦ κατηγορεῖ τὸν ἀδελφόν του,
καὶ κρίνει τὸν ἀδελφόν του, κατα-
λαλεῖ τὸν νόμον. καὶ κρίνει τὸν
νόμον. καὶ ἐὰν κρίνῃς νόμον, δὲν
εἶσαι ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κρι-
τής.

12 Ἕνας εἶναι ὁ νομοθέτης
ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπο-
λέσαι· ποῖος εἶσαι ἐσὺ ὁποῦ
κρίνεις τὸν ἄλλον;

13 Ἐλᾶτε ἐσεῖς τώρα ὁποῦ
λέγετε, σήμερον καὶ αὔριον θέ-
λο-

λουθῶ πάγει εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, κ᾽ θέλομεν κάμει ἐκεῖ ἕνα χρόνον, κ᾽ θέλομεν ἐμπορευματεύθῆ, κ᾽ θέλομεν κερδήσῃ.

14 Οἱ ὁποῖοι δὲν ἠξεύρετε τὸ ἐσόμενα ὁποῦ θέλει γένῃ εἰς τ᾽ αὔριον. διατὶ ποῖα εἶναι ἡ ζωή σας; διατὶ ἡ ζωή σας ἔν καπνὸς ὁποῦ φαίνεται ὀλίγην ὥραν, κ᾽ ὕστερα χάνεται.

15 Ἀντὶ ἐνὰ λέγετε ἐσεῖς, ἐὰν ὁ Κύριος θέλῃ κ᾽ ζήσωμεν, θέλομεν κάμει ἐκεῖνο, ἢ ἐκεῖνο.

16 Καὶ τώρα καυχᾶσθε εἰς τ᾽ ἀλαζονείας σας. κ᾽ ἡ καύχησις τέτοιας λογῆς εἶναι κακή.

17 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἠξεύρει νὰ κάμῃ καλὸν κ᾽ δὲν τὸ κάμει, ἁμαρτία εἶναι εἰς αὐτόν.

Κεφ. ε᾽. 5.

Ἔλᾶτε τώρα οἱ πλούσιοι, κλαύσατε, θρηνοῦντες τ᾽ ἀνυπόστασα σας τ᾽ ἀναπαυθοῦσας σας.

2 Ὁ πλοῦτος σας ἐσαπίσθη, κ᾽ τὰ ῥοῦχα σας ἐσκωλικοφαγώθηκαν.

3 Τὸ χρυσάφι σας κ᾽ τὸ ἀσήμι σας ἐσκουριάσε, κ᾽ ἡ σκουριά του θέλει εἶσαι εἰς μαρτυρίαν ἐναντίκα σας, κ᾽ θέλει φάγει τ᾽ σάρκες σας ὡσὰν φωτιά, ἐθησαυρίσατε θησαυρὸν διὰ τ᾽ ὑστερινὴς ἡμέρας.

4 Μὰ ἡ πληρωμὴ τῶν ἐργατῶν ὁποῦ ἐθερίσθη τὰ χωράφια σας, τὼν ὁποίων σεῖς ἀπεστερήσατε, κράζει· κ᾽ οἱ βοὲς ἐκείνων ὁποῦ ἐθερίσθη, ἐμπῆκαν εἰς τὰ αὐτία τ᾽ Κυρίου Σαβαὼθ.

5 Εἰς τ᾽ ἡδονὰς ἐζήσατε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, κ᾽ ἐξεφωτήσατε· ἐθρέψατε τ᾽ καρδίας σας, ὡσὰν εἰς τὴν ἡμέραν τ᾽ σφαγῆς.

6 Ἐκαταδικάσατε, ἐφονεύσατε τ᾽ δίκαιον· κ᾽ δὲν σᾶς ἐναντιοῦται.

7 Μακροθυμήσατε λοιπὸν, ἀδελφοί, ἕως τὴν παρουσίαν τ᾽ Κυρίου. νὰ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τ᾽ τίμιον καρπὸν τ᾽ γῆς, μακροθυμῶντας εἰς αὐτὸν, ἕως δὲν λάβῃ βροχὴν πρωϊμον κ᾽ ὀψίμον.

8 Μακροθυμήσατε κ᾽ ἐσεῖς, στερέξατε τ᾽ καρδίας σας ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἐγγίζει.

9 Μὴν στενάζετε ἐναντίον ἀλλήλων τ᾽ ἄνθρωπε, ἀδελφοί, διὰ νὰ μὴν κατακριθῆτε. νὰ ὁ κριτὴς στέκεται ὁμπροστὰ εἰς τ᾽ πόρτας.

10 Ἀδελφοί μου, πάρετε παράδειγμα τ᾽ κακοπαθείας, κ᾽ τ᾽ μακροθυμίας, τῶν προφητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐλάλησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

11 Νά ὁποῦ μακαρίζομεν ἐκείνους ὁποῦ ἔχουν ὑπομονὴν· τὴν ὑπομονὴν τ᾽ Ἰὼβ τὴν ἠκούσετε, κ᾽ τὸ τέλος Κυρίου ἠξεύρετε, ὅτι εἶναι πολυεύσπλαγχνος ὁ Κύριος κ᾽ οἰκτίρμων.

12 Καὶ προπαντὸς ἀπὸ ὅλα, ἀδελφοί μου. μὴν ὀμόνετε μήτε τ᾽ οὐρανὸν, μήτε τ᾽ γῆν, μηδὲ κάνενα ἄλλον ὅρκον. κ᾽ ἂς εἶναι εἰς ἐσᾶς τὸ ναί, ναί, κ᾽ τὸ ὄχι, ὄχι· διὰ νὰ μὴν πέσετε σ᾽ κρίσιν.

13 Κακοπαθάει κανένας ἀνάμεσά σας; ἂς προσεύχεται· χαίρεται κάνένας ἂς ψάλλει.

14 Ἀσθενεῖ κανένας ἀνάμεσά σας; ἂς προσκαλέσει τοὺς πρεσβυ-

16 ἀλαζονεί.

9 θύραις.

2 σκωληκοφαγώθη.

3 ἐσκωριάσε.

4 νὰ.

πρεσβυτέρους τ̃ ἐκκλησίας, κ̀ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τ̃ Κυρίου·

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τ̃ πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, κ̀ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κ̀ ἐὰν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.

16 Ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, κ̀ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

17 Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, κ̀ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, κ̀ οὐκ ἔβρεξεν ἐνιαυτοὺς τρεῖς κ̀ μῆνας ἕξ.

18 Καὶ πάλιν προσηύξατο, κ̀ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, κ̀ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

19 Ἀδελφοὶ, ἐάν τις πλανηθῇ ἐν ὑμῖν ἀπὸ τ̃ ἀληθείας, κ̀ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, 20 γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου, κ̀ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἡ καθολικὴ πρώτη ἐπιστολὴ τ̃ Πέτρου.

Κεφ. ά. 1.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἐκλογὴν παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, κ̀ Βιθυνίας.

2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν, κ̀ ῥαντισμὸν τ̃ αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, χάρις ὑμῖν κ̀ εἰρήνη πληθυνθείη.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, κ̀ πατὴρ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν διὰ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν.

4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον κ̀ ἀμίαντον κ̀ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς 5 τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ.

6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι εἰ δέον ἐστὶ λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς,

7 ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τ̃ πίστεως πολυτιμότερον χρυσίου τ̃ ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον κ̀ δόξαν κ̀ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ,

8 ὃν οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε

ἀνεκλαλήτῳ

ὁποῖον (πῶς ἂν κλαῶ κ' νὰ μιλῶ ἢ βλέπω) ὅμως πιστεύω εἰς σὲ ἀδελφάδι, χαρὰν ἀνεκλάλητον κ' δεδοξασμένη.

9 Πέρνοντες τὸ τέλος τ' πίστεώς σας, σωτηρίαν ψυχῶν.

10 Διὰ τὴν ὁποίαν σωτηρίαν ἐζήτησαν κ' ἐξέτασαν οἱ προφῆται, οπὸ ἐπροφήτεψαν διὰ τὴν χάριν ὁπὸ ἦτον εἰς ἐσᾶς,

11 Ἐξετάζοντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ (ὁπὸ ἦτον εἰς αὐτοὺς, κ' ἐμαρτύρετο προτίτερα) ἐφανέρωνε ὅτι ἔμελλε νὰ βγοῦν τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, κ' αἱ δόξαις ὁπὸ ἔμελλαν νὰ ἀκολουθοῦν ὕστερα ἀπ' αὐτὰ τὰ παθήματα.

12 Εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεκαλύφθη, ὅτι ὄχι εἰς τοὺς λόγους τους, ἀλλὰ εἰς ἐμᾶς ἐδιακόνευαν αὐτά, τὰ ὁποῖα σᾶς ἐλαλήθηκαν, διαμέσου ἐκείνων ὁπὸ σᾶς εὐαγγέλισαν μὲ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἐστάλθη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, εἰς τὰ ὁποῖα προσχήματα ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἄγγελοι νὰ σκύψουν.

13 Διὰ τοῦτο ἀναζώσατε τὰ μέσα τῆς διανοίας σας, κ' ξυπνῆτε ὅλως δι' ὅλα ἐλπίσατε, εἰς τὴν χάριν, ὁπὸ σᾶς ἔρχεται εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὡσὰν τέκνα ὑπήκοα, μὴ συσχηματίζεσθε εἰς τὰ προτίτερα ἐπιθυμίας ὁπὸ εἴχατε εἰς τὴν καιρὸν τ' ἀγνοίας σας.

15 Ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἅγιος ἐκεῖνος ὁπὸ σᾶς ἐκάλεσε, γίνεσθε κ' ἐσεῖς ἅγιοι εἰς κάθε λογῆς συναναστροφήν.

16 Διότι ἔχει γεγραμμένον, γίνεσθε ἅγιοι ὅτι κ' ἐγὼ ἅγιος εἶμαι.

17 Καὶ ἐὰν ὁπαγαίνετε πατέρα ἐκεῖνον ὁπὸ κρίνει χαρὶς προσωπολημψίαν κατὰ τὸ ἔργον κάθε ἑνὸς, τὸν καιρὸν τ' ξενιτείας σας συναναστράφητε μὲ φόβον;

18 Ἠξεύρετε ὅτι ὄχι μὲ φθαρτὰ (πράγματα) μὲ ἀσήμι, ἢ χρυσάφι ἐλυτρώθητε ἀπὸ τὴν ματαίαν σας συναναστροφὴν τὴν πατροπαράδοτον,

19 Ἀλλὰ μὲ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὡσὰν ὁμνὸ ἀκατηγόρητο κ' ἀσπίλο.

20 Ὁ ὁποῖος ἦτον προγνωρισμένος προτίτερα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου κ' ἐφανερώθη εἰς ἐσᾶς ὕστερα διὰ λόγους

21 Ὁπὸ πιστεύετε διαμέσου εἰς τὸν Θεὸν ὁπὸ τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν, κ' τοῦ ἔδωκε δόξαν, εἰς τὸν ὁπὸ πίστεσας, κ' ἡ ἐλπίδα νὰ εἶναι εἰς τὸν Θεόν.

22 Καθαρίζοντες τὰ ψυχάς σας εἰς τὴν ὑπακοὴν τ' ἀληθείας, διαμέσου τοῦ πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἁπλῆν, ἀγαπήσετε ἕνας τὸν ἄλλον ὁλοψύχως μὲ καθαρὰν καρδίαν.

23 Ἐξαπλασε νὰ ἀναγεννηθῆτε, ὄχι ἀπὸ σπορὰν φθαρτὴν, ἀλλὰ ἄφθαρτον, διαμέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τὸν ζῶντος ὁπὸ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διότι κάθε σάρκα εἶναι ὡσὰν χορτάρι, κ' κάθε δόξα ἀνθρώπου ὡσὰν τὸ ἄνθος τοῦ χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος κ' τὸ ἄνθος τοῦ ἔπεσεν.

25 Ἀμὴ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου

θέν μᾶς εἰς τ αἰῶνα. ϗ πάν-
τῳ ἴῃ ὁ λόγῳ ὁπῶ ὅλας ζε-
λίαν εἰς ἰσᾶς.

Κεφ. β'. 2.

1 Ἀποδιάχυσιν λοιπὸν κάθε
κακίαν, ϗ κάθε δόλον ϗ
ὑπόκρισις, ϗ φθόνος, ϗ ὁ-
λους τ καλολογίας.

2 Ὡσὰν νεογέννητα βρέφη,
ἀγαπήσατε τὸ ἄδολον γάλα τ
λόγου, διὰ νὰ αὐξηθῆτε μέ'
αὐτό.

3 Ἐὰν ἐγνάνα ἐγεύθηκάλε
ὅτι ὁ Κύριος ἦ ἀγαθός.

4 Εἰς τ ὁποῖον σιμώνοντες,
εἰς λίθον ζωντανὸν καλαφρονημμένον ἀ-
πὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀμὰ σπμ
εἰς τ Θεὸν ἐκλεγμένην ϗ τι-
μίαν.

5 Καὶ αὐτοὶ ἐσεῖς ὡσὰν λί-
θοι ζωντανοὶ καλασκευάζεσθε
σπῆτι πνυμαϊκόν, ἱεράτευ-
μα ἅγιον, νὰ φερσφέρνε θυ-
σίαις πνυμαϊκαῖς ἀπροσδε-
κάτους τῷ Θεῷ διαμέσου τ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

6 Διὰ τοῦτο ϗ περιέχει εἰς
τὴν γραφήν, νὰ ὁπῶ βάλω
εἰς τὴν Σιὼν, πέτραν καφα-
λικὴν γωνίας ἐκλεγμένην, τι-
μημένην, ϗ ὁποιος πιστεύει
εἰς αὐτὴν δὲν θέλει ἐλεχπεῖ.

7 Εἰς ἰσᾶς λοιπὸν ὁπῶ πι-
στεύετε, ἐκείνη ἡ πέτρα ἦ τι-
μία, ἀμὰ εἰς ἐκείνες ὁπῶ δὲν
πειθαρχοῦν, εἶναι πέτρα τὴν ὁ-
ποίαν ἀπέρριξαν οἱ μάστορες,
ἐτούτη ἔγεινε καφαλὴ τ γωνίας,
ϗ λίθος σκοντάμαλος, καὶ
σκομπόλι πέτρα.

8 Εἰς ἐκείνες ὁπῶ σκοπλά-
πτουσινεις τ λόγον, μὲ τὸ νὰ
μὴν τ πειθαρχοῦν, εἰς τὸ ὁποῖον
ϗ ἐκαλήθησαν.

9 Ἀμὰ ἐσεῖς ἔστε γένος ἐ-
κλεγμένον, βασίλειον ἱεράτευ-
μα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς τ ὁ-
ποῖον ἐποίησεν ὁ Θεὸς, διὰ
νὰ κηρύξετε τ ἀρεταῖς ἐκείνε
ὁπῶ σᾶς ἐκάλεσεν ἀπὸ τὸ σκό-
τος εἰς τὸ θαυμαστόν τε φῶς.

10 Ἐσεῖς ὁπῶ ἕνα καιρὸν
δὲν ἤστεν λαὸς, ἀμὰ τῶρα εἶ-
στε λαὸς τ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι τό-
τε δὲν ἤστεν ἐλεημένοι, καὶ
τῶρα ἐλεηθήκετε.

11 Ἀγαπητοὶ παρακαλῶ σας
νὰ φυλάγεσθε ὡσὰν ξένοι ϗ
διαβάτας ἀπὸ τ σαρκικαῖς
ὀπιθυμίαις, αἱ ὁποῖαις πολε-
μοῦσιν ἐναντία τ ψυχῆς, νὰ ἔ-
χετε τὴν συμπεριφορὰν σας
καλὴν εἰς τὰ ἔθνη.

12 Εἰς τόσον ὁπῶ ἐκεῖ ὁ-
πῶ σᾶς καθομιλοῦσιν ὡς κα-
κοποιούς, ἔχοντας νὰ ὑποδείξουν
εἰς τὰ καλά σας ἔργα, νὰ δοξά-
σουσι διʼ αὐτὰ τ Θεὸν εἰς τ
ἡμέραν ὁπῶ θέλει σᾶς ἐπισκέ-
ψει.

13 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς
κάθε λογῆς ἀνθρωπίνου τάξιν
ϗ πολιτείαν διὰ τ Κύριον,
κάθε εἰς βασιλέα, ὡσὰν με-
γαλήτερον.

14 Κάθε εἰς ἀνδρειάδες,
ὡσὰν ὁπῶ πέμπεται διαμέσε
αὐτοῦ, εἰς ἐκδίκησιν τῶν κα-
κοποιῶν, ϗ ἔπαινον τῶν κα-
λῶν.

15 Ὅτι ἔτζι εἶναι τὸ θέλη-
μα τ Θεοῦ, νὰ σφιγῶτε τὸ
στόμα τῶν ἀφρόνων ϗ ἀγνω-
στων ἀνθρώπων κέμνοντες ἐ-
σεῖς καλά.

16 Ὡσὰν ἐλεύτεροι, ϗ νὰ
μὴν ἔχετε τὴν ἐλευτερίαν, ὡ-
σὰν σκέπασμα τ κακίας, ἀμὰ
ὡς δοῦλοι Θεοῦ.

17 Τιμήσατε ὅλους· τὴν
ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τ Θε-

ἐν φοβῷθε, ἡ βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ δοῦλοι πάσης νὰ ὑποτάσσωνται μὲ κᾶθε φόβον εἰς τοὺς αὐθεντάδες σας, ὄχι μόνον εἰς τοὺς ἀγαθοὺς κ' μέτριους, ἀλλὰ κ' εἰς τοὺς διεστραμμένους.

19 Διατὶ τοῦτο εἶναι χάρις, ἐὰν διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει κανένας λύπας, πάσχοντας ἀδίκως.

20 Διατὶ ποῖον δόξαν (δοῦλε ἔχεις) ἐὰν ἐστεῖς ἁμαρτάνοντες κ' δέρνεσθε τὸ ὑπομένετε; ἀλλὰ ἐὰν κάμοντες καλά, κ' πάσχοντες ὑπομένετε, τοῦτο εἶναι χάρις παρὰ εἰς τὸν Θεόν.

21 Διατὶ εἰς τοῦτο ἐκλεγεσθήκατε, ὅτι κ' ὁ Χριστὸς ἔπαθε διὰ λόγου μας, ἀφήνοντας παράδειγμα, διὰ νὰ ἀκολουθήσετε τὰ παθήματά του.

22 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔκαμε ἁμαρτίαν, οὐδ' ἠβρέθη δόλος εἰς τὸ στόμα του.

23 Ὁ ὁποῖος ὑβριζόμενος δὲν ἀντιύβριζε, πάσχοντας δὲν ἠπείλειεν, ἀλλὰ παρέδιδε (τὸν λόγον του) εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ κρίνει δικαίως.

24 Ὁ ὁποῖος αὐτὸς ἰσύναστε τὰ ἁμαρτήματα εἰς τὸ σῶμά του, ἀπάνω εἰς τὸ ξύλον, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰ ἁμαρτίας, κ' νὰ ζήσωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην, μὲ τὴν πληγὴν τοῦ ὁποίου ἰατρεύθηκατε.

25 Διατὶ ἤσταν ὡσὰν πρόβατα πλανώμενα, ἀλλὰ τώρα ἐγυρίσθητε εἰς τὰ ποιμένα κ' ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας.

Κεφ. γ'.

ΟΜοίως αἱ γυναῖκες νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους τους ἄνδρας, κ' ἔτζι ἐὰν εἶναι τινὲς ὁποῦ δὲν πείθονται εἰς τὸν λόγον, νὰ κερδεθοῦσιν ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τῶν γυναικῶν χωρὶς λόγον,

2 Βλέποντες τὴν καθαρὰν ἀναστροφήν σας μὲ φόβον.

3 Τῶν ὁποίων (γυναικῶν) ὁ στολισμὸς ἂς εἶναι, ὄχι ἀπὸ ἔξω ἔχει τὸ πλέξιμα τῶν περιχῶν κ' τὸ φορεσιὰ τῶν μαργαριτῶν, ἢ τὸ φόρεμα τοῦ ἐνδύματος,

4 Ἀλλ' ὁ κρυφὸς τοῦ καρδίας ἄνθρωπος, μὲ τὸ ἄφθαρτον τοῦ πραέος κ' ἡσυχίου πνεύματος, τὸ ὁποῖον εἶναι πολύτιμον ὁμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.

5 Διατὶ ἔτζι κ' τὰ παλαιὰ καιρὸν αἱ ἅγιαις γυναῖκαις ὁποῦ ἤλπιζαν εἰς τὸν Θεὸν ἐστόλιζαν τοὺς ἑαυτούς τους, ἐταποτάσσοντας εἰς τοὺς ἰδίους τους ἄνδρας.

6 Ὡσὰν ἡ Σάρρα ὑπάκουσε τοῦ Ἀβραάμ, κ' τὸν ἐκαλοῦσεν αὐθέντη, τοῦ ὁποίας ἐστεῖς ἐγεννήσατε παιδία, κάμνοντας καλόν, κ' μὴ φοβούμενοι κανένα φόβον.

7 Ὁμοίως οἱ ἄνδρες νὰ συναναπαύσετε μὲ τὰ γυναῖκαις μὲ γνῶσιν, δίδοντες τιμὴν εἰς τὸ γυναικεῖον γένος, ὡσὰν ἀδύνατον ἀγγεῖον ἀφοῦ τὰ ἐκάμετε ὑποτεταγμένα, κ' μαζί μὲ σᾶς κληρονόμοι τῆς χάριτος ζωῆς, διὰ νὰ μὴν ἐμποδίζεσθαι αἱ προσευχαί σας.

8 Καὶ τὸ τέλος, ὅλοι νὰ εἶστε ὁμόγνωμοι, συμπαθητικοί, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, ἥμεροι.

9 Νὰ μὴν ἀποδίδητε κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ ὕβριν ἀντὶ ὕβρεως· ἀλλὰ τοὐναντίον νὰ εὐλογᾶτε, ἐξεύροντες ὅτι εἰς τοῦτο

τὸ ἐκλεξάμενος, διὰ νὰ κληρονομήσῃ ἐκλογήν.

10 Διατὶ ὅποιος θέλῃ νὰ ἀγαπᾷ ζωήν, καὶ νὰ ἰδῇ ἡμέρας ἀγαθάς, ἂς παύσῃ τὴν γλῶσσάν του ἀπὸ κακόν, καὶ τὰ χείλη του νὰ μὴν λαλοῦσι δόλον.

11 Ἂς φύγῃ ἀπὸ τὸ κακόν, καὶ ἂς κάμῃ καλόν, ἂς ζητήσῃ εἰρήνην, καὶ ἂς τὴν ἀκολουθήσῃ.

12 Ὅτι τὰ μάτια τοῦ Κυρίου εἶναι εἰς τοὺς δικαίους, καὶ τὰ αὐτιά του (ἀνοικτὰ) εἰς τὴν δέησίν των· ἀμὴ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι ἐναντίον εἰς ἐκείνους ὁποῦ κάμνουν κακά.

13 Καὶ ποῖος θέλει σᾶς κακοποιήσῃ, ἂν ἐσεῖς μιμηθῆτε τὸ καλόν;

14 Ἀλλὰ ἂν καὶ πάσχετε διὰ τὴν δικαιοσύνην, καλότυχοι εἶστε,) καὶ τὸν φόβον ἐκείνων μὴν τὸν φοβηθῆτε, μηδὲ νὰ συγχυθῆτε, ἀλλὰ ἁγιάσατε τὸν Κύριον τὸν Θεὸν μέσα εἰς τὰς καρδίας σας.

15 Καὶ νὰ εἶστε πάντοτε ἕτοιμοι εἰς ἀπολογίαν, νὰ ἀποκριθῆτε μὲ πραότητα καὶ μὲ φόβον εἰς κάθε ἕνα ὁποῦ σᾶς ζητᾷ λογαριασμὸν διὰ τὴν ἐλπίδα ὁποῦ ἔχετε, ἐχοντες συνείδησιν καλήν.

16 Διὰ νὰ ἐντραπῶσιν ἐκεῖνοι ὁποῦ συκοφαντοῦσι τὴν καλήν σας ἀναστροφὴν, ὁποῦ ἔχετε εἰς τὸν Χριστόν, διότι ἐκεῖνο ὁποῦ σᾶς καταδιάζουσιν ἀσὰν κακοποιοῦς.

17 Διατὶ καλήτερον εἶναι, καμνοντας καλόν (ἂν θέλῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ) νὰ πάσχετε, παρὰ καμνοντας κακόν.

18 Ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς μίαν φορὰν ἔπαθε διὰ τὰ ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος διὰ τοὺς ἀδίκους· διὰ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸν Θεόν, ἔχοντας νὰ ἐθανατώθη εἰς τὸ κρέας, καὶ τὸ ἐζωοποιήθη μὲ τὸ πνεῦμα.

19 Μὲ τὸ ὁποῖον ἔχοντας νὰ ἐπῆγε κηρύξῃ εἰς τὰ πνεύματα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς τὴν φυλακήν.

20 Εἰς ἐκείνους λέγω ὁποῦ ἀπείθησαν ἄλλοτε καιρόν, ὅταν μίαν φορὰν ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἐκαρτέρει (νὰ μετανοήσουν) εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε, ὅταν ἐφτιάνετον ἡ κιβωτὸς· εἰς τὴν ὁποίαν ὀλίγοι, ἤγουν ὀκτὼ ψυχαί, ἐλυτρώθησαν διαμέσου τοῦ νεροῦ.

21 Τὸ ὁποῖον τὸ ἀντίτυπον, ἤγουν τὸ βάπτισμα, ὄχι ἡ κάθαρσις τῆς λέρας τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα τῆς καλῆς συνειδήσεως εἰς Θεόν, τώρα καὶ ἡμᾶς σώζει διαμέσου τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Ὁποῦ εἶναι εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ ἐλθόντας νὰ ἐπήγανεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ νὰ τοῦ ὑποτάχθησαν ἄγγελοι καὶ ἐξουσίαι καὶ δυνάμεις.

Κεφ. δ'. 4.

1 Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ ἔπαθεν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν σάρκα διὰ λόγου μας, καὶ ἐσεῖς τὸν αὐτὸν ἔννοιαν ἁρματωθῆτε, ὅτι ὁποῖον ὁποῦ ἔπαθεν εἰς τὴν σάρκα, ἔπαυσεν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

2 Εἰς τὸ νὰ μὴν ζῇ πλέον εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ ζήσῃ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον καιρὸν ὁποῦ ζῇ εἰς τὴν σάρκα.

3 Διατὶ φθάνει μας ὁ ἀπερασμένος καιρὸς τῆς ζωῆς, ὁ-

πῦ ἐκάμαμψι τὸ θέλημα τῦ θ̄ῡ, πεπατῆτε εἰς ἀσελγείας, ἐπιθυμίας, μέθας, πολυφαγίας, ποτὰ, καὶ ἀθεμίτους εἰδωλολατρείας.

4 Εἰς τὸ ὁποῖον παραξενίζονται βλασφημᾶντες, μὲ τὸ νὰ μὴν συντρέχητε εἰς τὴν αὐτὴν ἀσωτείαν.

5 Οἱ ὁποῖοι θέλετιν δώσει λογαριασμὸν εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι ἕτοιμοι νὰ κρίνη καὶ ζωντανὲς καὶ νεκρές.

6 Διατὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εὐαγγελισθῆ καὶ εἰς ἐκείνες ὁποῦ εἶναι νεκρὲς διὰ νὰ κριθοῦσιν εἰς τὸν σάρκα, κατὰ ἀνθρώπες, καὶ νὰ ζοῦσιν εἰς τὸ πνεῦμα κατὰ Θεόν.

7 Καὶ τὸ τέλος ὅλων ἐγγίζει. σωφρονεῦσθε λοιπὸν, καὶ ξυπνᾶτε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Καὶ προπάντων ὅλα νὰ ἔχετε ἕνας μὲ τὴν ἄλλον ἀγάπην δυνατὴν, ὅτι ἡ ἀγάπη θέλει σκεπάσει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Νὰ εἶστε φιλόξενοι ἀνάμεσάσας χωρὶς γογγυσμόν.

10 Καθὼς καθ' ἕνας ἔλαβε χάρισμα, νὰ τὸ διακονῆτε ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ὡσὰν καλοὶ οἰκονόμοι τῆ πολυλόγε χάριτος τῦ Θεῦ.

11 Ἐὰν κανένας λαλῆ (ὡς λόγια Θεῦ· ἐὰν κανένας διακονῆ (ὡς διακονῆ ὡσὰν ἀπὸ τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν ἡ χαρίζει ὁ Θεὸς, διὰ νὰ δοξάζεται εἰς ὅλα ὁ Θεὸς διαμέσε τῦ Ἰησῦ Χριστῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμὴν.

12 Ἀγαπητὲ μὴν παραξενίζεσθε εἰς τὴν δοκιμὴν ὁποῦ γίνεται μὲ φωτιὰν εἰς ἡμᾶς, ὡσὰν νὰ σᾶς ἐσυνέβαινε τίποτες παράξενον.

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνᾶτε εἰς τὰ παθήματα τῦ Χριστῦ χαίρεσθε· διὰ νὰ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι καὶ εἰς τὴν φανέρωσιν τῆ δόξης.

14 Ἐὰν ὀνειδίζεσθε διὰ τὸ ὄνομα τῦ Χριστῦ εἶστε μακάριοι, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆ δόξης καὶ τῦ Θεῦ ἀναπαύεται εἰς ἡμᾶς καὶ κατ' ἐκείνες βλασφημεῖται ἀμὴ κατ' ἡμᾶς δοξάζεται.

15 Διατὶ καθένας ἀπὸ σᾶς ἂς μὴν πάσχει ὡσὰν φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡσὰν ὁποῦ φροντίζει τὰ πράγματα τῶν ἄλλων.

16 Ἀμὴ ἐὰν πάσχη ὡσὰν Χριστιανὸς, ἂς μὴν αἰσχύνεται, ἀλλὰ ἂς δοξάζει τὸν Θεὸν εἰς τὸ μέρος τῦτο.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς ἔφθασε τὸ νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ τὸ σπίτι τῆ Θεῦ· καὶ ἐὰν ἀρχίζῃ πρῶτον ἀπὸ λόγκας, τί θέλει εἶσαι τὸ τέλος ἐκείνων ὁποῦ δὲν πειθοῦσι εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῦ Θεῦ;

18 Καὶ ἐὰν ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς πῦ θέλει φανῆ;

19 Εἰς τόσον ὅπε καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ πάσχουν κατὰ τὸ θέλημα τῦ Θεῦ ἂς παραδίδωσιν τὰς ψυχὰς τες, κάμνοντες καλὰ ἔργα.

Κεφ. ε'. 5.

Ἐγὼ ὁ συμπρεσβύτερος, καὶ μάρτυρας τῶν παθημάτων τῦ Χριστῦ, καὶ κοινωνὸς τῆ δόξης ὁποῦ μέλλει νὰ φανερωθῇ,

θῆ, παρακαλῶ τοὺς πρεσβυτέρους ὁποὺ εἶ εἰς ἐσᾶς,

2 Ποιμάνατε τὸ ποίμνιον τ Θεοῦ ὁποὺ εἶναι εἰς ἐσας, φροντίζοντες κ) φυλάττοντές το, μὴ ταναγκῶς, ἀλλὰ μὲ τὸ θέλημά σας, μὴ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ φιλοπόνως.

3 Μὴ ἢ ὡσὰν νὰ κατακυριεύητε τοὺς κλήρους, ἀλλὰ γινόμενοι τύποι τοῦ ποιμνίου.

4 Καὶ ὅταν φανῆ ὁ ἀρχιποιμήν, θέλετε πάρει τ ἀμαράντινον στέφανον τ δόξης.

5 Ὁμοίως οἱ νεώτεροι ὑποτάγητε εἰς τοὺς γεροντοτέρους κ) ὅλοι ὑποτάσσεσθε ἐσας εἰς τὸν ἄλλον, φοβᾶσθε τὸν Θεόν, διὰ νὰ μὴν ἀφορμίσῃ τοὺς ταπεινοφρονοῦντας, ὅτι ὁ Θεὸς ἐναντιοῦται τοὺς ὑπερηφάνους κ) δίδει χάριν εἰς τοὺς ταπεινούς.

6 Ταπεινώθητε λοιπὸν ὑποκάτω εἰς τὸ δυνατὸν χέρι τ Θεοῦ, διὰ νὰ σᾶς ὑψώσῃ εἰς τ καιρόν.

7 Ὅλην σας τὴν φροντίδα βίξετε τὴν ἀπάνω εἰς αὐτόν, ὅτι αὐτὸς φροντίζει διὰ λόγου σας.

8 Νηφαλιήσατε, ἀγρυπνήσατε ὅτι ὁ διάβολος, ὁ ἐναντίος σας, ὡσὰν λεοντάρι ὁποὺ βρυχᾶται, περιπατεῖ ζητῶντας ποῖον νὰ καταπιῇ.

9 Τὸν ὁποῖον ἐναντιωθῆτε στερεοὶ εἰς τὴν πίστιν, ἐξεύροντες πῶς τὰ ὅμοια παθήματα πληρόνονται εἰς τοὺς ἀδελφούσας ὁποὺ εἶναι εἰς τ κόσμον.

10 Καὶ ὁ Θεὸς ὅλης τ χάριτος ὁποὺ μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν αἰωνίαν δόξαν του εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, μὲ τὸ νὰ καταρτίσῃ ὀλίγον, αὐτὸς νὰ σᾶς διορθώσῃ, νὰ σᾶς στηλίξῃ, νὰ σᾶς δυναμώσῃ, νὰ σᾶς θεμελιώσῃ.

11 Εἰς αὐτὸν ἂς εἶ δόξα, κ) κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμὴν.

12 Διαμέσου τ Σιλουανοῦ τ πιστοῦ ἀδελφοῦ (καθὼς λογιάζω) σᾶς ἔγραψα μὲ ὀλίγα λόγια, παρακαλῶντας κ) μαρτυρῶντας ὅτι νὰ εἶ) ἀληθινὴ ἐτούτη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τ ὁποίαν ἐσεῖς στέκεσθε.

13 Χαιρετᾶσας ἡ διαλεγμένη μετάσας ἐκκλησία ὁποὺ εἶ) εἰς τὴν Βαβυλῶνα· κ) Μάρκος ὁ υἱός μου.

14 Χαιρετᾶσθε ἐσεῖς ἕνας τ ἄλλον, μὲ φίλημα τ ἀγάπης, ἂς εἶ) εἰρήνη εἰς ὅλους σας, ὅσοι εἶσθε εἰς τ Χριστὸν Ἰησοῦν. ἀμὴν.

† Ἀπὸ Βαβυλῶνα ἐγράφη ἀπὸ τ Πέτρου εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἰουδαίους τοὺς ἐν Χριστῷ πιστεύοντας.

Καθολικὴ ἐπιστολὴ τ Πέτρου.

Κεφ. ά. 1.

ΣΥμεὼν Πέτρος δοῦλος κ) ἀπόστολος τ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἐκείνους ὁποὺ ἔναχθον πίστιν ἰσότιμον μὲ ἐμᾶς εἰς δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ κ) σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Χάρις κ) εἰρήνη ἂς πληθυνθῆ εἰς ἐσᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν

στιν τῦ Θεῦ, καὶ Ἰησῦ τῦ κυρίυ ἡμῶν.

3 Καθὼς ἡ θεία αὐτῦ δύναμις μᾶς ἐχάρισεν ἐκεῖνα ὅλα, ὁπῦ εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν ζωὴν καὶ εὐσέβειαν, διὰ μέσυ τῆς ἐπιγνώσεως ἐκείνυ ὁπῦ μᾶς ἐκάλεσεν μὲ δόξαν καὶ ἀρετήν.

4 Διὰ μέσυ τῶν ὁποίων μᾶς ἐχαρίσθησαν τὰ πολλὰ μεγάλα καὶ τίμια τερίσσετα, διὰ νὰ γένητε διὰ μέσυ αὐτῶν κοινωνοὶ τῆ θείας εὐσίας, φεύγοντες ἀπὸ τὴν φθορὰν ὁπῦ εἶναι μὲ ἐπιθυμίαν εἰς τὸ κοσμικόν.

5 Καὶ εἰς αὐτὸ τῦτο φέροντες κάθε σπουδὴν, φανερόσετε εἰς τὴν πίστιν σας τὴν ἀρετήν· καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν τὴν γνῶσιν,

6 Καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τὴν ἐγκράτειαν, καὶ εἰς τὴν ἐγκράτειαν τὴν ὑπομονὴν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τὴν εὐσέβειαν.

7 Καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν τὴν φιλαδελφίαν, καὶ εἰς τὴν φιλαδελφίαν τὴν ἀγάπην.

8 Διατὶ αὐτὰ ὑπάρχοντα εἰς ἐσᾶς, καὶ αὐξάνοντα πλουσίως, δὲν σᾶς ἀφίνυν ὀργὴς, καὶ ἄκαρπες εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῦ κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ.

9 Διατὶ ἐκεῖνος ὁπῦ δὲν ἔχει αὐτὰ, εἶναι τυφλὸς καὶ σφαλίζει τὰ μάτια· καὶ λησμόνησε τὸν καθαρισμὸν τῶν προπαλαιῶν τῦ ἁμαρτιῶν.

10 Διὰ τῦτο ἀδελφοὶ, φανερώτερον τὸ σπουδάσατε νὰ κάμητε βέβαιον τὴν καλησμένσες καὶ τὸ ἐκλεκτόν σας· διατὶ κάμνοντες αὐτὰ δὲν θέλετε σφάλει ποτέ.

11 Διατὶ ἔτζι θέλει σᾶς δοθῆ πλουσίως ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τῦ κυρίυ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησῦ Χριστῦ.

12 Διὰ τῦτο δὲν θέλω ἀμελήσει νὰ σᾶς ἀναθυμίζω πάντα ταῦτα, ἂν καὶ τὰ ἠξέρητε καὶ εἶσε γερεμμένοι εἰς τὴν τωρινὴν τὴν ἀλήθειαν.

13 Καὶ λογιάζω δίκαιον εἶναι ὅσον θέμαι εἰς τοῦτην τὴν σκηνὴν, νὰ σᾶς ξυπνῶ, καὶ νὰ σᾶς ἀναθυμίσω,

14 Ἠξέρωντας ὅτι γρήγορα ἀφίνω τὸ σκήνωμα, καθὼς καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησῦς Χριστὸς μᾶ τὸ ἐφανέρωσε.

15 Καὶ θέλω σπουδάσῃ νὰ ἔχητε καὶ ἐσεῖς πάντοτε νὰ κάμητε, ὕστερα ἀπὸ τὴ διάλυσίν μυ, τὸν ἀναθυμισμόν τῶτων.

16 Διατὶ δὲν ἀκολουθήσαντες σοφισμένες μῦθες, σᾶς ἐκάμαμεν νὸ γνωρίσητε τὴν δύναμιν καὶ τὴν παρουσίαν τῦ κυρίυ μας Ἰησῦ Χριστῦ· ἀλλὰ ἤμεστε νὰ βλέπωμεν μὲ τὰ μάτια μας τὸν μεγαλειότητα ἐκείνυ.

17 Διατὶ αὐτὸς ἐπῆρε τιμὴν καὶ δόξαν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, ἐσμένε νὰ τῦ ἔλθη τέτοια λόγος φωνὴ, ἀπὸ τὸ μεγαλοπρεπῆ δόξαν, ἀῦτὸς εἶναι ὁ υἱός μυ ὁ ἀγαπητὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀναπαύθηκα.

18 Καὶ αὐτὴν τὴν φωνὴν ἀκούσαμεν ὅτῦ ἦλθεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὅντες μαζὶ μετ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸ προφητικὸν λόγον, τὸ ὁποῖον καλὰ κάμνετε ὅτι ἔχητε νὰ νήσετε εἰς αὐτὸν, ἀσὰν λύχνον ὁπῦ φέγγει εἰς σκοτεινὸν τόπον, ἕως ὅτῦ νὰ φέξῃ ἡ ἡμέρα καὶ ὁ φωσφόρος νὰ ἀνατείλῃ εἰς τὰς καρδίας σας·

20 Ἐξεύ-

20 Ἔστιν γὰρ ἀνηρίζετο τοῦτο ὅτι ἡν ἔχει ἐξουσίαν καὶ ἐκείνος καὶ ἐρμηνεύσῃ ἐρμηνείαν τῆς γραφῆς, κατὰ τὴν ἰδικήν του γνώμην.

21 Διατὶ οὐχ ἡ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλὰ οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι κινήμενοι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐλάλησαν.

Κεφ. β'. 1.

ΚΑΙ ἐγένοντο καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, καθὼς θέλουσι γένεσθαι καὶ ἐν ὑμῖν ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες θέλουσι εἰσφέρει κρύφιος αἱρέσεις τῆς ἀπωλείας, ἀρνούμενοι καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην, ἐπάγοντες ἐφ' ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ θέλουσι ἀκολουθήσει τὰς ἀπωλείας αὐτῶν δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας θέλει βλασφημηθῆ·

3 Καὶ διὰ πλεονεξίαν θέλουσι σᾶς ἐμπορευθῆ μὲ πλαστὸν λόγον, οἷς ὁποίων ἡ κρίσις ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ δὲν ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλειά των δὲν νυστάζει.

4 Διατὶ ἂν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθη τοὺς ἀγγέλους ὁποὺ ἁμάρτησαν, ἀλλὰ τοὺς ἔβαλεν εἰς τὸν τάρταρον καὶ παρέδωκεν εἰς κρίσιν νὰ φυλάττωνται,

5 Καὶ ἡ παλαιὸς κόσμος δὲν ἐλυπήθη φείσεται κατακλυσμὸν εἰς τὸν κόσμον οἷς ἀσεβεῖς, ἀλλὰ ἐφύλαξε τὸν Νῶε ὄγδοον, διδάσκαλον τῆς δικαιοσύνης.

6 Καὶ τὰς πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τὰς κατέκρινεν εἰς τέφραν καὶ ἐμπρησμὸν τέλειον, κάμνοντάς τες ὑπόδειγμα εἰς ἐκείνους ὁποὺ θέλουσι νὰ ἀσεβήσουν.

7 Καὶ ἐλύτρωσε τὸν δίκαιον Λὼτ ὁποὺ κατεπονεῖτο ὑπὸ τοῦ ἀσελγοῦς ἀναστροφὴν τῶν ἀνόμων.

8 Διατὶ ἐκεῖνος ὁ δίκαιος καθιζόμενος μέσα εἰς αὐτοὺς, ἡμέρα ἡμέραν ἐβασάνιζε τὴν δικαίαν ψυχὴν μὲ τὰ ἀνομήματα ἔργα, καὶ βλέποντάς τα καὶ ἀκούοντάς τα.

9 Ἤξερε ὁ κύριος νὰ ἐλευθερώνῃ τοὺς εὐσεβεῖς ἀπὸ τὸν πειρασμὸν, καὶ νὰ φυλάττῃ τοὺς ἀδίκους διὰ τὴν τιμωρίαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

10 Καὶ μάλιστα ἐκείνους ὁποὺ πάσῃ ὀπίσω τὴν σάρκας, εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς μιασμοῦ, καὶ ὁποὺ καταφρονοῦσι τὴν κυριότητα. Τολμηροί, αὐθάδεις μόνον τὴν λόγους, καὶ ὁποὺ δὲν φοβοῦνται νὰ βλασφημοῦσι τοὺς δόξας.

11 Ἐκεῖ ὁποὺ οἱ ἄγγελοι μὲ ὅλον ὁποὺ εἶναι μεγαλύτεροι εἰς τὴν ἰσχὺν καὶ εἰς τὴν δυνάμεων, δὲν φέρουσιν ἐναντίαν αὐτῶν τοὺς δόξαν βλάσφημον κρίσιν ἀπὸ τὸν κύριον.

12 Ἀμὲ οὗτοι ὡσὰν ἄλογα ζῶα ὁποὺ φυσικῶς (ὁρμῶσιν) καὶ γεννῶνται εἰς κυνήγι καὶ φθορὰν, βλασφημοῦντες ἐκεῖνα ὁποὺ δὲν ἐξεύρουσι, εἰς τὴν φθορὰν των θέλουσι χαλασθῆ·

13 Πάσχοντες πληρωμὴν τῆς ἀδικίας λογιάζοντες ἡδονὴν τὴν καθημερινὴν τρυφὴν, οἱ ὁποῖοι εἶναι λέκες καὶ ὠνειδισμοὶ, ἐφαντιάζοντες εἰς τὰς ἀπάτας των ὅταν τρώγωσιν μετ' ἐσᾶς.

14 Ἔχοντες μάτια γεμάτα μοιχείας ὁποὺ δὲν παύουν ποτὲ

Franckesche Stiftungen zu Halle

ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, δουλεύοντες τ̃ ψυχαῖς ὅπως ὦσιν εἰναι σπιλημμένοι, ἔχοντες καρδίαν γεγυμνασμένην εἰς τ̃ πλεονεξίαν, παιδία τ̃ κατάρας.

15 Ἔχοντας νὰ ἀφήσουσι τ̃ ἴσιόν σφῶν, ἐπλανήθησαν κ̀ ἀκολούθησαν τὴν σφῶν τὴν Βόσορ, ὁ ὁποῖος ἀγάπησε τὸν μισθὸν τ̃ ἀδικίας.

16 Ἀμὴ ἐλέγχθη διὰ τὴν ἰδικήν του παρανομίαν· ὑπὸ μικρὰν ἄφωνον, ὅπου ἐσώτυχε φωνὴν ἀνθρωπίνην κ̀ ἐμπόδισε τὴν ἀγνωσίαν τ̃ σοφήτου.

17 Ἐτοῦτοι εἶ βρύσις χωρὶς νερὸ, σύννεφα ὅπου διώχνωνται ὑπὸ δίμοσ᾽ φυλον, διὰ τὸν ὁποῖον σκοτάδι τὸ πιὸ φυλάττεται εἰς τ̃ αἰῶνα.

18 Διατὶ ἔχοντας νὰ λέγωσι λόγια φουσκωμένα μὲ ματαιότητα, δολώνωσι μὲ ἐπιθυμίας τ̃ σάρκας κ̀ εἰς τ̃ ἡδονὰς, ἐκείνους ὁποῦ ἠμποροῦσι ἔφυγαν ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἀναστρέφονται εἰς τὴν πλάνην.

19 Καὶ τοὺς ὑπόσχονται ἐλευθερίαν, ὅντας αὐτοὶ δοῦλοι τ̃ φθορᾶς. διατὶ ὑπὸ ὅ,τι κ̀ ἂν νικᾶται τινὰς, εἰς ἐκεῖνο κ̀ δουλώνεται.

20 Διατὶ ἂν ὕστερα ἀφύγοντες ἔφυγαν τὰ μιάσματα τ̃ κόσμου, μὲ τὴν ἐπίγνωσιν τ̃ Κυρίου κ̀ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάλιν πλέκωνται μὲ τοῦτα κ̀ νικῶνται, τοὺ ἔγινεν τὰ ὕστερά, χείρωτερα ὑπὸ τὰ πρῶτα.

21 Διατὶ κρύτερα ἦτον εἰς αὐτοὺ νὰ μὴν γνωρίσουν τὴν στράτα τ̃ δικαιοσύνης, παρὰ γνωρίζοντάς την νὰ γυρίσουν ὀπίσω ὑπὸ τὴν ἁγίαν ἐντολὴν ὁπὰ τοὺ ἐπαραδόθη.

22 Καὶ εἰς αὐτοὺ ἐσυμβῆ τὸ πρᾶγμα τ̃ ἀληθινῆς παροιμίας. ὁ σκύλος ἐγύρισεν εἰς τὸ ἴδιόν του ξέρασμα· κ̀ ἡ σκρόφα ἀφότις ἐλούθη, ἐγύρισεν εἰς τὸ κύλισμα τ̃ λάσπης.

Κεφ. γ'. ?

Ἀγαπητὲ, δύο ὑπόλοιπα ἔχω τώρα μὲ τὰ τοῦτα ὁποῦ σᾶς γράφω, εἰς τ̃ ὁποίαις ἐπιζολᾶς ἀναδυμίζω εἰλικρίσας ἐξυπνῶ τὴν καθαρὰν σας διάνοιαν.

2 Νὰ ἐνθυμῆσθε τὰ λόγια ὁποῦ ἐλαλήθηκαν προτίτερα ἀπὸ τοὺ ἁγίους προφήτας, καὶ τὴν παραγγελίαν τ̃ Κυρίου κ̀ σωτῆρος.

3 Γνωρίζοντες ἐτοῦτο πρῶτον, ὅτι θέλουν ἔλθη εἰς τ̃ ὕστερας ἡμέρας ἐμπαῖκται, ὁποῦ νὰ περιπατοῦσιν εἰς τ̃ ἴδιες ὀπιθυμίας.

4 Καὶ νὰ λέγωσι, πῦ εἶναι ἡ παρουσία τ̃ παρουσίας του; διατὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὁποῦ οἱ πατέρες, ὅλα τὰ πράγματα ἔτζι στέκουσι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τ̃ κόσμου.

5 Διατὶ θελήματικῶς θέλουν νὰ γνωρίσουν ἐτοῦτο, ὅτι οἱ οὐρανοὶ ἦσαν ἀπὸ πολλοὺς χρόνους, κ̀ ἡ γῆ ἀπὸ τὸ νερὸ, κ̀ διὰ τ̃ νεροῦ σωστάθη, μὲ τ̃ λόγον τ̃ Θεοῦ.

6 Διαμέσου τοὺ ὁποίου ὁ κόσμος τότε ἔχοντας νὰ κατακλυσθῆ μὲ τὸ νερὸ ἐχαλάσθη.

7 Ἀμὴ οἱ οὐρανοὶ κ̀ ἡ γῆ ὁποῦ

17 σύννεφα

19 ἀπὸ ὅ,τι.

21 θανδρόμον.

πὲ εἶναι πῶρα, φυλάττονται μὲ τ' αὐτὸν λόγον, κ' φυλάττονται διὰ τὴν φοβερὰν τ' ἡμέρας τ' κρίσιας, κ' ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἕνα ἐτοῦτο ἂς μὴ σᾶς λανθάνει ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα σιμὰ εἰς τ' Θεὸν εἶν' ὡσὰν χιλίες χρόνες, κ' χίλιοι χρόνοι εἶναι ὡσὰν μίαν ἡμέραν.

9 Ὁ Κύριος δὲν ἀργεῖ τὸ τάξιμόντε, καθὼς λογιάζουσι τινὲς, ἐτοῦτο νὰ εἶναι ἀργητα. ἀμὰ μακροθυμεῖ εἰς ἐμᾶς, μὴ θέλοντας νὰ χαλασθοῦσι τινὲς, ἀμὰ ὅλοι νὰ ἔλθουσιν εἰς μετάνοιαν.

10 Καὶ ὡσὰν ὁ κλέπης ὁπὰ ἔρχεται τὴν νύκτα, ἔτζι θέλει ἔλθει ἡ ἡμέρα Κυρίου, εἰς τ' ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ θέλουσι περάσ' μὲ βοὴν, κ' τὰ στοιχεῖα καυόμενα θέλουσι λυθεῖ, κ' ἡ γῆ κ' τὰ ἔργα ὁπὰ ἔν εἰς αὐτὴν θέλουσι κατακαῆ.

11 Καὶ ἐχοῦλας νὰ λύνεται ἐτοῦτα ὅλα, ποταποὺ κάμνει χρεία νὰ εἶστε ἐσεῖς εἰς τ' ἁγίας συναναστροφὰς κ' ὁσιότητα;

12 Περσδοκεῦντες κ' βιαζόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τ' ἡμέρας τῶ Θεοῦ, εἰς τ' ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ πυρούμενοι θέλουσι λυθεῖ, κ' τὰ στοιχεῖα καυόμενα θέλουσιν ἀναλύσθη.

13 Καὶ ἀναμένομεν καινέους οὐρανὸς, κ' καινέαν γῆν κ' τὸ τάξιμόντε, εἰς τὰ ὁποῖα κατοικεῖ ἡ δικαιοσύνη.

14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοὶ, ἐχοῦλας νὰ περσδοκᾶτε ἐτοῦτα, σπουδάσατε νὰ εὑρεθῆτε εἰς αὐτὸν καθαροὶ κ' χωρὶς κάμηχορεῖον μὲ εἰρήνην.

15 Καὶ λογιάζεται τὴν μακροθυμίαν τ' Κυρίεμας νὰ εἶναι σωτηρία, καθὼς κ' ὁ ἀγαπητὸς μας ἀδελφὸς Παῦλος σᾶς ἔγραψε κ' τὴν σοφίαν ὁπᾶ τοῦ ἐδόθη.

16 Καθὼς γράφει κ' εἰς ὅλαις τὰ ἐπιστολὰς, λέγοντας εἰς αὐταῖς διὰ ἐτοῦτα· εἰς τ' ὁποῖαις εἶναι κάποια δυσκολογεύμενα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀμαθεῖς κ' ἀβέβαιοι τὰ μεταχειρίζουσιν, ὡσὰν κ' τ' ἄλλας γραφὰς, εἰς τὴν ἰδικήν τους ἀπώλειαν.

17 Ἐσεῖς λοιπὸν, ἀγαπητοὶ, φυλάγεσθε μήπως κ' μὲ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων ἐτούτων συνόμοιοι ξεπέσετε ἀπὸ τ' στερεύμασας.

18 Ἀλλὰ νὰ αὐξάνεται εἰς τὴν χάριν κ' γνῶσιν τοῦ Κυρίεμας κ' σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τ' ὁποῖον ἂς εἶναι δόξα, κ' τώρα κ' εἰς τ' ἡμέραν τὴν αἰώνιον. Ἀμὴν.

Ἡ καθο-

Ἡ καθολικὴ πρώτη ἐπιστολὴ τ̃ Ἰωάννυ.

Κεφ. ά. 1.

Κεῖτο ὁπ̃ ἦ-
τον ἀπ̃ τ̃ῶ
ἀρχῶ, ἐκεῖ-
νο ὁπ̃ ἀκή-
σαμ̃ν, ἐκεῖ-
νο ὁπ̃ ἴδα-
μ̃ν μὲ τὰ
μά τ̃ήμας, ἐκεῖνο ὁπ̃ ἐκηπά-
ξαμ̃ν, κ̀ τὰ χ̀ερεά̃μας ἐψη-
λάφησ̃ν, διὰ τ̃ λόγον τ̃ ζω-
ῆς.

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη,
κ̀ τ̃ῶ ἴδαμ̃ν, κ̀ μαρτυρ̃ῦ-
μ̃ν, κ̀ σᾶς κηρύττ̃ομ̃ν τ̃ ζω-
ὴν τ̃ῶ αἰωνίου, ἡ ὁποῖα ἦτον
εἰς τ̀ πατέρα κ̀ ἐφανερώθη
εἰς ἡμᾶς.)

3 Ἐκεῖνο λέγω ὁπ̃ ἴδα-
μ̃ν κ̀ ἀκήσαμ̃ν, σᾶς ἀναφέ-
ρομ̃ν, διὰ νὰ ἔχητε κ̀ ἐσεῖς
κοινωνίαν μὲ ἡμᾶς· κ̀ ἡ κοι-
νωνία ἡ ἰδική̃μας, νὰ εἶ̃ναι
μὲ τ̀ πατέρα, κ̀ μὲ τ̀ υἱόν
τ̃ Ἰησ̃ῦ Χριστόν.

4 Καὶ ταῦτα σᾶς γράφο-
μ̃ν, διὰ νὰ εἶναι ἡ χαρά σας
γεμισμ̃ένη.

5 Καὶ ἔτ̃ουτο εἶ̃ναι τὸ τάξιμον
τὸ ὁπ̃οῦον ἀκήσαμ̃ν ἀπ' αὐ-
τὸν, κ̀ σᾶς τὸ ἀναφέρομ̃ν, ὅ-
τι ὁ Θεὸς εἶ̃ναι φῶς κ̀ εἰς αὐτὸν
καθόλ̃ου σκότ̃ος δὲν εἶναι.

6 Ἐὰν εἴπ̃ομ̃ν ὅτι ἔχο-
μ̃ν κοινωνίαν μὲ αὐτὸν, κ̀
περιπατ̃οῦμ̃ν εἰς τὸ σκότ̃ος,
ψεύδομεθα, κ̀ δὲν κάμνομ̃ν
τ̃ῶ ἀληθ̃ινοῦ.

7 Ἀλλ' ἐὰν περιπατ̃ῶμ̃ν εἰς
τὸ φῶς, καθὼς αὐτὸς εἶ̃ναι εἰς τὸ
φῶς, ἔχομ̃ν κοινωνίαν ἀναμε-
σάμας· κ̀ τὸ αἷμα Ἰησ̃ῦ
Χριστ̃ῦ τ̃ οὐἱ̃ῦ αὐτ̃ῦ, μᾶς καθα-
ρίζει ἀπὸ κάθε λογῆς ἁμαρ-
τίαν.

8 Ἐὰν εἴπ̃ομ̃ν ὅτι δὲν ἔ-
χομ̃ν ἁμαρτίαν, πλανοῦμ̃ν τ̀
λόγον μας, κ̀ ἡ ἀληθ̃ινὸς δὲν
εἶναι εἰς ἡμᾶς.

9 Ἐὰν ὁμολογ̃ῶμ̃ν τ̀ ἁ-
μαρτίας μας, ἐκεῖν̃ος εἶ̃ναι πι-
στὸς κ̀ δίκαι̃ος, διὰ νὰ μᾶς
συγχωρήσ̃ῃ τ̀ ἁμαρτίας μας
κ̀ νὰ μᾶς καθαρίσ̃ῃ ἀπὸ κάθε
λογῆς ἀδικίαν.

10 Ἐὰν εἴπ̃ομ̃ν ὅτι δὲν ἁ-
μαρτήσαμ̃ν, τ̀ καμνομ̃ν ψεύ-
στην, κ̀ ὁ λόγ̃ος τ̃ου δὲν εἶναι
εἰς ἡμᾶς.

Κεφ. β'. 2.

ΠΑΙδάμ̃ν, ἐτ̃ῶτα σᾶς γρά-
φω, διὰ νὰ μὴ̃ ἁμαρτά-
νετε, κ̀ ἐὰν ἁμαρτάνη κάνεις,
ἔχομ̃ν παράκλητον, σ̃ῆμ̃ερα εἰς
τ̀ πατέρα, τ̀ Ἰησ̃ῦν Χριστὸν δί-
καιον.

2 Καὶ αὐτὸς εἶναι καθαρι-
σμὸς διὰ τ̀ ἁμαρτίας μας,
κ̀ ὄχι μόνον διὰ τ̀ ἰδικάς̃
μας, ἀλλὰ κ̀ διὰ τ̀ ἁμαρτί-
ας ὅλ̃ου τ̃ῦ κόσμου.

3 Καὶ εἰς τ̃ῦτο γνωρίζομ̃ν
ὅτι τ̀ ἐγνωρίσαμ̃ν, ἐὰν φυ-
λάττωμ̃ν τ̀ παραγγελίας τ̃ου.

4 Ἐκεῖν̃ος ὁπ̀ λέγει, τ̀
ἐγνώρισα, κ̀ δὲν φυλάγει τ̀
παραγγελίας τ̃ου, εἶναι ψεύστης,
κ̀ εἰς τοῦτον ἡ ἀληθ̃ια δὲν εἶ̃-
ναι.

5 Ἀλλ' ὅποι̃ος φυλάττ̃ῃ τ̀
λόγον τ̃ου, ἀληθῶς εἰς τοῦτον ἐτ̃ε-
λειώθη ἡ ἀγάπη τ̃ῦ Θεοῦ· μὲ
τ̃ῦτο γνωρίζομ̃ν, ὅτι εἴμεσεν
εἰς αὐτὸν.

6 Ἐκεῖ̃-

3

ἀνάθεμα.

6 Ἐκεῖνος ὀφεῖ λέγει νὰ θεωρήσθαι εἰς αὐτὸν, χρεωστεῖ, καθὼς ἐπερπάτησεν ἐκεῖνος, ἔτζι νὰ περιπατῇ καὶ αὐτὸς.

7 Ἀδελφοὶ δὲν σᾶς γράφω καινουργιαν ἐντολὴν, ἀλλὰ ἐντολὴν παλαιὰν, τὴν ὁποίαν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ εἶναι, ὁ λόγος ὁποῦ ἀκούσετε ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινουργιαν σᾶς γράφω, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθινὸν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἐσᾶς· ὅτι ἡ σκοτία περνᾷ καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τώρα φέγγει.

9 Ἐκεῖνος ὁποῦ λέγει νὰ εἶναι εἰς τὸ φῶς, καὶ μισᾷ τὸν ἀδελφόν του, εἰς τὸ σκότος εἶναι ἕως τώρα.

10 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του, θωρεῖται εἰς τὸ φῶς, καὶ σκάνδαλον εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

11 Ἀμὰ ἐκεῖνος ὁποῦ μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, εἶναι εἰς τὸ σκότος, καὶ περιπατεῖ εἰς τὸ σκοτάδι, καὶ δὲν ἠξεύρει πῦ ὑπάγει, ὅτι τὸ σκότος ἐτύφλωσε τὰ μάτιά του.

12 Γράφω σας παιδία μου, ὅτι σᾶς συγχωρεῖται αἱ ἁμαρτίαις διὰ τὸ ὄνομά του.

13 Γράφω σας, ὦ πατέρες, ὅτι ἐγνωρίσετε ἐκεῖνον ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχήν· γράφω σας ὦ νεώτεροι, ὅτι ἐνικήσατε τὸν πονηρόν. γράφω σας παιδία, ὅτι ἐγνωρίσατε τὸν πατέρα.

14 Ἔγραψά σας, πατέρες, ὅτι ἐγνωρίσετε ἐκεῖνον ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχήν· ἔγραψά σας νεώτεροι, ὅτι εἶστε δυνατοὶ, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μένει εἰς ἐσᾶς, καὶ ἐνικήσετε τὸν πονηρόν.

15 Μὴν ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς τὸν κόσμον· διὰ κανένας ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς δὲν εἶναι εἰς αὐτόν.

16 Ὅτι κάθε ποῦ ἔναι εἰς τὸν κόσμον, ἤγουν ἡ ἐπιθυμία τῆς σάρκας, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ματιῶν, καὶ ἡ ὑπερηφάνια τοῦ ζωῆς, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν πατέρα, ἀμὰ εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον.

17 Καὶ ὁ κόσμος περνᾷ, καὶ ἡ ἐπιθυμία του· ἀμὰ ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ὑστερινὴ ὥρα εἶναι· καὶ καθὼς ἀκούσετε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ τώρα πολλοὶ ἀντίχριστοι ἔγιναν, καὶ ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι εἶναι ὑστερινὴ ὥρα.

19 Ἐβγῆκαν ἀπὸ μᾶς, ἀμὰ δὲν ἦταν ἀπὸ μᾶς· διατὶ ἂν ἦταν ἀπὸ μᾶς, ἤθελαν μένει μετὰ μᾶς, ἀμὰ ἐβγῆκαν διὰ νὰ φανερωθοῦσιν, ὅτι δὲν εἶναι ὅλοι ἀπὸ μᾶς.

20 Καὶ ἐσεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τὸν ἅγιον, καὶ ἠξεύρετε ὅλα.

21 Ἐγὼ δὲν σᾶς ἔγραψα, διὰ τοῦτο ὅτι δὲν ἠξεύρετε τὴν ἀλήθειαν, ἀμὰ ὅτι τὴν ἠξεύρετε, καὶ ὅτι κάθε ψεῦμα δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν.

22 Ποῖος εἶναι ὁ ψεύστης παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀρνεῖται, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Χριστός; οὗτος εἶναι ὁ ἀντίχριστος, ὁποῦ ἀρνεῖται τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

23 Κάθε ἕνας ὁποῦ ἀρνεῖται τὸν υἱόν, δὲν τὸν πατέρα ἔχει. ἐκεῖνος ὁποῦ ὁμολογεῖ τὸν υἱόν, ἔχει καὶ τὸν πατέρα.

24 Ἐσεῖς

24 Ἐσοῦς λοιπὸν ἐκεῖνο ὁποῦ ἀκούσιλε ἀπὸ τιλὼ ἀρχιλὼ, ἐς μήνες εἰς ἐσᾶς· ἰὰν μήνε εἰς ἐσᾶς ἐκεῖνο ὁποῦ ἀκούσιλε ἀπὸ τιλὼ ἀρχιλὼ, κὴ ἐσοῦς θέλιλε μείνες κὴ εἰς τ' ὕρον κὴ εἰς τ' πατέρα.

25 Καὶ ἐπῆτο εἶναι τὸ τάξιμον, ὁποῦ μᾶς ἔτοξεν αὐτὸς, ἔγεν ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

26 Ἐτᾶτα σᾶς ἔγραφλα, διὰ ἐκείνες ὁποῦ σᾶς πλανοῦσι.

27 Καὶ τὸ χρίσμα ὁποῦ ἐλάβιλε ἐσοῦς απ' αὐτὸν, μήνει εἰς ἐσᾶς, κὴ δὲν χρειάζεδε νὰ σᾶς διδάσκη τινὰς· ἀλλὰ καθὼς τὸ αὐτὸ χρίσμα σᾶς διδάσκη διὰ ὅλα, κὴ ἀληθινὸν εἶναι, κὴ δὲν εἶναι ψεῦμα. κὴ καθὼς σᾶς ἐδίδαξεν θέλιλε μένει εἰς αὐτὸν.

28 Καὶ τώρα, παιδία μου, μήνιλε εἰς αὐτὸν, ἵνα ὅταν φανερωθῆ, νὰ ἔχωμεν παῤῥησίαν κὴ νὰ μὴν ἐντραπῶμεν απ' αὐτὸν εἰς τιλὼ παρουσίαν του.

29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι αὐτὸς εἶναι δίκαιος, γνωρίζιλε ὅτι κάθε ἕνας ὁποῦ κάμνη τιλὼ δικαιοσύνην, ἐγεννήθη απ' αὐτὸν.

Κεφ. γ'. 3.

Ἴδιλε ποταπὴν ἀγάπην μᾶς ἔδωκεν ὁ πατὴρ, νὰ ὀνομασθῶμεν παιδία Θεοῦ· διὰ τῦτο ὁ κόσμος δὲν μᾶς γνωρίζει, διατὶ ἐκεῖνον δὲν τ' γνώρισεν.

2 Ἀγαπητὶ, τώρα παιδία τοῦ Θεοῦ εἴμεθε, ἀμὴ ἀκόμι δὲν ἐφανερώθη τί θέλομεν γένει· μὰ ἠξεύρομεν ὅτι ἐὰν φανερωθῆ, θέλομεν γένει ὅμοιοι μ' αὐτὸν· ὅτι θέλομεν τ' ἰδῆ καθὼς εἶναι.

3 Καὶ πᾶσε ἕνας ὁποῦ ἔχει ἐλπὶδα τοῦτο τὸ θαῤῥος εἰς αὐτὸν, καθαρίζει τ' λόγιλε, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι καθαρός.

4 Κάθε ἕνας ὁποῦ κάμνει τιλὼ ἁμαρτίαν, κάμνει κὴ τιλὼ ἀνομίαν, κὴ ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀνομία.

5 Καὶ ἠξεύρεμεν ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη διὰ νὰ συγχωρέση τ' ἁμαρτίαις μας· κὴ ἁμαρτία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

6 Πᾶσε ἕνας ὁποῦ μένει εἰς αὐτὸν, δὲν ἁμαρτάνει. πᾶσε ἕνας ὁποῦ ἁμαρτάνει δὲν τ' εἶδε, οὐδὲ τ' ἐγνώρισε.

7 Παιδία, κανένας ἂς μᾶς σᾶς πλανᾷ· ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει τιλὼ δικαιοσύνην, εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος.

8 Ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνη τ' ἁμαρτίαν, εἶναι ἀπὸ τ' διάβολον· ὅτι ἀπὸ τιλὼ ἀρχιλὼ ὁ διάβολος ἁμαρτάνη· διὰ τῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τ' Θεοῦ, διὰ νὰ χαλάση τὰ ἔργα τ' διαβόλου.

9 Κάθε ἕνας ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ τ' Θεὸν δὲν κάμνη ἁμαρτίαν, ὅτι τὸ σπέρμα του μένει εἰς αὐτὸν, κὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἁμαρτάνη, ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ τ' Θεόν.

10 Ἀπὸ τῦτο εἶναι φανερὰ τὰ παιδία τ' Θεοῦ κὴ τὰ παιδία τ' διαβόλου. κάθε ἕνας ὁποῦ δὲν κάμνει δικαιοσύνην, κὴ ὁποῦ δὲν ἀγαπᾷ τ' ἀδελφόν του, δὲν εἶναι ἀπὸ τ' Θεόν.

11 Ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ παραγγελία ὁποῦ ἀκούσιλε ἀπὸ τ' ἀρχιλὼ, νὰ ἀγαπῶμεν ἕνας τ' ἄλλον.

12 Ὄχι καθὼς ὁ Κάϊν ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τ' πονηρὸν, κὴ ἔσφαξε

σφαξε τ̃ ἀδελφόντε· κ̀ τί χάριν τ̃ ἔσφαξεν; ὅτι τὰ ἔργα ἦταν πονηρὰ, κ̀ τὰ ἔργα τῦ ἀδελφῦτε ἦταν δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, ἐὰν σᾶς μισῆ ὁ κόσμος.

14 Ἐμεῖς ἠξεύρομεν ὅτι μετατοπίσαμεν ἀπὸ τ̃ θάνατον εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὸν ἀδελφόν. ἐκεῖνος ὁπὰ δὲν ἀγαπᾶ τ̃ ἀδελφόν, μένει εἰς τ̃ θάνατον.

15 Πᾶς ἕνας ὁπᾶ μισῆ τ̃ ἀδελφόν του, εἶναι φονεὺς· κ̀ ἠξεύρετε ὅτι κανὲν ἀνθρωπος φονεὺς δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον ὁπὰ νὰ μένῃ εἰς τὸν λόγυτε.

16 Εἰς τῦτο ἐγνωρίσαμεν τὴν ἀγάπην τῦ Θεῦ, ὅτι ἐκεῖνος ἔδωκεν τὴν ψυχήν του δι' ἡμᾶς, κ̀ ἐμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ βάλωμεν τ̃ ψυχάς μας διὰ τοὺς ἀδελφούς μας.

17 Καὶ ὅποιος ἔχει τ̃ βίον τ̃ κόσμυ ἐτύτυ, κ̀ βλέπει τ̃ ἀδελφόν του ὁπὰ χρειάζεται, κ̀ κλείει τὰ σπλάγχνα του εἰς αὐτὸν, πῶς ἡ ἀγάπη τ̃ Θεῦ νὰ μένῃ εἰς αὐτόν;

18 Παιδάκια μου, ἂς μὴν ἀγαπῶμεν μὲ λόγια, μηδὲ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ τὸ ἔργον κ̀ μὲ τὴν ἀλήθειαν.

19 Καὶ εἰς τῦτο γνωρίζομεν ὅτι εἴμεσεν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, κ̀ ὁμπροστὰ τὸν θεὸν καταπείσει τ̃ καρδίαν μας.

20 Ὅτι ἐὰν ἡ καρδία μας μᾶς κατακρίνῃ, ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλήτερος ἀπὸ τὴν καρδίαν μας κ̀ γνωρίζει τὰ πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία μας δὲν μᾶς κατακρίνῃ, ἔχομεν παῤῥησίαν εἰς τ̃ Θεόν.

22 Καὶ ὅποιον πρᾶγμα ζητήσωμεν, τὸ πέρνομεν ἀπ' αὐτὸν, ὅτι φυλάττομεν τ̃ ἐντολὰς τ̃ κ̀ κάμνομεν ἐκεῖνα ὁπὰ τῦ ἀρέσκει.

23 Καὶ ἐτύτη εἶν' ἡ ἐντολή τυ, διὰ νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸ ὄνομα τῦ υἱότ Ἰησῦ Χριστῦ, κ̀ νὰ ἀγαπᾶμεν ἕνας τ̃ ἄλλον, καθὼς μᾶς ἔδωκεν παραγγελίαν.

24 Καὶ ἐκεῖνος ὁπᾶ φυλάττει τ̃ ἐντολὰς τ̃ μένει εἰς αὐτὸν, κ̀ αὐτὸς εἰς αὐτόν· κ̀ ἀπὸ τῦτο γνωρίζομεν ὅτι μένει εἰς ἡμᾶς, ἀπὸ τὸ πνεῦμα ὁπᾶ μᾶς ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. 4.

Ἀγαπητοί, μὴν πιστεύετε κάθε πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰὰν εἶναι ἀπὸ τ̃ Θεόν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐβγῆκαν εἰς τ̃ κόσμον.

2 Ἀπὸ ἐτῦτο γνωρίζετε τὸ πνεῦμα τῦ Θεῦ. κάθε πνεῦμα ὁπᾶ ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, εἶναι ἀπὸ τ̃ Θεόν.

3 Καὶ κάθε πνεῦμα τὸ ὁποῖον δὲν ὁμολογεῖ τ̃ Ἰησῦν Χριστὸν νὰ ἦλθεν εἰς σάρκα, δὲν εἶναι ἀπὸ τ̃ Θεόν, κ̀ τῦτο εἶν' (τὸ πνεῦμα) τῦ ἀντιχρίστυ ὁπᾶ ἀκούσετε, ὅτι ἔρχεται κ̀ τώρα ἀπομένει εἶναι εἰς τ̃ κόσμον.

4 Ἐσεῖς εἶστε ἀπὸ τ̃ Θεόν, ὦ παιδία, κ̀ τοὺς ἐνικήσετε, ὅτι μεγαλήτερος εἶν' ἐκεῖνος ὁπᾶ εἶναι εἰς ἐσᾶς, παρὰ ἐκεῖνος ὁπᾶ εἶναι εἰς τ̃ κόσμον.

5 Αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ τ̃ κόσμον. διὰ τῦτο λέγουσιν κατὰ τ̃ κόσμυ, κ̀ ὁ κόσμος τοὺς ἀκούει.

6 Ἐμεῖς ἐσμεν ἐκ τοῦ Θεοῦ· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν.

8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

10 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀγαπᾶν ἀλλήλους.

12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστιν.

13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει.

17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν, κἀγὼ εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

20 Ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ε. 5.

ΚΑὶ πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν.

3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

4 Ὅτι

4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

5 Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Οὗτος ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι. καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ πατήρ, ὁ λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσι.

9 Ἐὰν τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνωμεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ὅτι μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ὁ ἔχων τὸν Υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ τις.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ.

19 Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

20 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἥκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, καὶ ζωὴ αἰώνιος.

21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων. ἀμήν.

Καθολικὴ δευτέρα ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου.

1 Ὁ πρεσβύτερος εἰς τ κυρίαν ἐκλεκτὴν, καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ἐγὼ τὰ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ὄχι ἐγὼ μοναχός, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐγνάρισαν τὴν ἀλήθειαν.

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν ὁποῦ μένει εἰς ἡμᾶς καὶ θέλει εἶναι μαζὶ ἡμᾶς εἰς τ αἰῶνα.

3 Ἂς εἶναι μαζὶ ἐσᾶς χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ἀπὸ Θεὸν τ πατέρα καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τ υἱὸν τοῦ πατρός, μὲ ἀλήθειαν καὶ μὲ ἀγάπην.

4 Ἐχάρηκα χ πολλά, ὅτι εὗρηκα ἀπὸ τὰ παιδάκια σου ὁποῦ περιπατοῦσι μὲ ἀλήθειαν, καθὼς ἐπήραμεν παραγγελίαν ἀπὸ τ πατέρα.

5 Καὶ τώρα σὲ παρακαλῶ, κυρία, ὄχι πὼς σοῦ γράφω, καινούργιαν ἐντολήν, ἀλλὰ ἐκείνην ὁποῦ εἴχαμεν ἀπὸ τὴν ἀρχήν, νὰ ἀγαπῶμεν ἕνας τ ἄλλον.

6 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀγάπη, νὰ περιπατοῦμεν χ τὰς ἐντολάς του. αὐτὴ εἶναι ἡ ἐντολή, καθὼς ἀκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχήν, νὰ περιπατῆτε εἰς αὐτήν.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐβγῆκαν εἰς τ κόσμον ὁποῦ δὲν ὁμολογοῦσι τ Ἰησοῦν Χριστὸν, νὰ ἔλθῃ εἰς σάρκα, αὐτὸς εἶν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε τὸν λόγο σας, μὴ νὰ μοῦ χάσωμεν ἐκεῖνα ὁποῦ ἐκοπιάσαμεν, ἀλλὰ νὰ πάρωμεν ὁλόγιομον πληρωμήν.

9 Καθεὶς ἔνας ὁποῦ παραβαίνει, καὶ δὲν μένει εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔχει Θεόν· ἐκεῖνος ὁποῦ μένει εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς καὶ τ πατέρα καὶ τ υἱὸν ἔχει.

10 Ἐὰν ἔρχεται κανένας εἰς ἐσᾶς, καὶ δὲν φέρνει αὐτὴν τὴν διδαχήν, μὴν τ πάρητε εἰς τὸ σπίτι σας, καὶ μὴν τ χαιρετᾶτε.

11 Διατὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τ χαιρετᾷ, κοινωνεῖ εἰς τὰ ἔργα του τὰ πονηρά.

12 Ἔχω πολλὰ νὰ σᾶς γράψω, δὲν ἠθέλησα νὰ τὰ γράψω μὲ χαρτὶ καὶ μὲ μελάνι· ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ ἔλθω εἰς ἐσᾶς, καὶ νὰ λαλήσω στόμα μὲ στόμα, διὰ νὰ εἶναι ἡ χαρά μας πεπληρωμένη.

13 Τὰ παιδιὰ τ ἀδελφῆς σου τ ἐκλεκτῆς σὲ χαιρετοῦν. ἀμήν.

Καθο-

Καθολικὴ τρίτη ὁπισολὴ Ἰωάννου.

1 Ὁ πρεσβύτερος εἰς τὸν Γάϊον τὸν ἀγαπητὸν, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητὲ, περὶ πάντα εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦται ἡ ψυχή σου.

3 Διατὶ ἐχάρηκα πολλὰ ὅταν ἦλθαν οἱ ἀδελφοὶ, καὶ ἐμαρτύρησαν τὴν ἀλήθειάν σου, καθὼς ἐσὺ περιπατεῖς μὲ ἀλήθειαν.

4 Μεγαλήτερον χαρὰν ἀπὸ τούτην δὲν ἔχω, ὥστε νὰ ἀκούω τὰ παιδιά μου νὰ περιπατοῦν μὲ ἀλήθειαν.

5 Ἀγαπητὲ, ἐσὺ κάμνεις ἔργον πιστὸν ὁποὺ ἐργάζεσαι εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους.

6 Οἱ ὁποῖοι ἐμαρτύρησαν τὴν ἀγάπησίν σου ἐμπροστὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· τοὺς ὁποίους ἐὰν προπέμψῃς ἀξίως τοῦ Θεοῦ, καλὰ θέλεις κάμει.

7 Διατὶ διὰ τὸ ὄνομά του ἐβγῆκαν δὲν τὰ ἔθνη καὶ δὲν ἐπῆραν τίποτες ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς.

8 Ἐμεῖς λοιπὸν χρεωστοῦμεν νὰ τοὺς δεχώμεθα τοὺς τοιούτους, διὰ νὰ γινώμεθα συνεργοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

9 Ἔγραψα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ὁ Διοτρεφὴς ὁπὸ ζηλοῖ νὰ πρωτεύσῃ ἀνάμεσόν μας δὲν μᾶς δέχεται.

10 Διὰ τοῦτο ἐὰν ἔλθω, θέλω ἀναθυμίσει τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κάμνει, φλυαρῶντας εἰς ἐμᾶς κακοὺς λόγους. καὶ μὴ ἀρκούμενος εἰς ταῦτα, οὔτε αὐτὸς δέχεται τοὺς ἀδελφούς, οὐδὲ κωλύει ἐκείνους ὁποὺ θέλουν νὰ τοὺς δέχωνται, τοὺς ἐμποδίζει καὶ τοὺς βγάζει ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.

11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἐκεῖνος ὁποὺ κάμνει τὸ καλὸν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ὁ ἐκεῖνος ὁποὺ κάμνει κακὸ, δὲν εἶδε τὸν Θεόν.

12 Ὁ Δημήτριος ἔχει μαρτυρίαν ἀπὸ ὅλους καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἐμεῖς μαρτυροῦμεν, καὶ ἐξεύρεις ὅτι ἡ μαρτυρία μας εἶναι ἀληθινή.

13 Πολλὰ εἶχα νὰ γράψω, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ σοῦ τὰ γράψω μὲ μελάνι καὶ μὲ κονδύλι·

14 Ἀλλὰ ἐλπίζω γλήγορα νὰ σὲ ἰδῶ καὶ θέλομεν λαλήσει στόμα μὲ στόμα.

15 Εἰρήνη νὰ ἔχῃς. οἱ φίλοι σου χαιρετοῦν· χαιρέτα τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

Ἡ καθολικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Ἰούδα.

ΟΥΔΑΣ δοῦλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου, τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς.

2 Ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

3 Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει.

4 Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον δεσπότην θεὸν καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι.

5 Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι εἰδότας ὑμᾶς πάντα ἅπαξ, ὅτι ὁ κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν.

6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν.

7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τρόπον τούτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι.

8 Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.

9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν· ἐπιτιμήσαι σοι κύριος.

10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασιν βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο.

12 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες συνευωχούμενοι ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δὶς ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα,

13 κύματα

13 Ἄγρια κύματα τ θαλάσσης ὀπᾶ ἀφρίζουσι τ ἰδίων αἰσχυνῶν· ἀστέρες ὀπᾶ πλανῶνται, οἷς τὸν ὀφίων ὁ μελανόχρους τὸν σκότος φυλάττεται εἰς τ αἰῶνα.

14 Καὶ ὁ Ἐνὼχ ὀπᾶ ἦτον ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπροφήτευσε διὰ τούτους λέγων, νὰ ὀπᾶ ἦλθε Κύριος μὲ τ μυριάδες τ ἁγίους.

15 Νὰ κάμῃ κρίσιν ἐναντία εἰς ὅλες, κ νὰ ἐλέγξῃ ὅλες τὸν ἀσεβεῖς τες, διὰ ὅλα τὰ ἔργα τ ἀσεβείας τες, ὀπᾶ ἀσέβησαν, κ διὰ ὅλα τὰ σκληρὰ ὀπᾶ ἐλάλησαν ἐναντίον τε, ἁμαρτωλοὶ, ἀσεβεῖς.

16 Ἐτοῦτοι εἶναι γογγυστάδες, καθημερινὰ ἀδύσοποι ὀπᾶ ἀκολουθοῦσι κ τ ἐπιθυμίαις τες, κ τὸ στόματες λαλεῖ κ πολλὰ κενόδοξα, θαυμάζοντες τὰ πρόσωπα διὰ ὠφέλειαν.

17 Ἀμὴ ἐσεῖς, ἀγαπητοὶ, ἐνθυμεῖσθε τὰ λόγια ὀπᾶ ἐλαλήθησαν προπερσὶ ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους τῦ Κυρίεμας Ἰησῦ Χριστῦ·

18 Ὅτι σᾶς ἔλεγαν, ὅτι εἰς τὸν ἐσχάτες χρόνες θέλουσιν εἶσι ἐμπαῖκται, ἀκολουθοῦντες τ ἀσεβειῶτατες ἐπιθυμίαις.

19 Ἐτοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι ὀπᾶ χωρίζουσι τὸν λόγες, ψυχικοὶ, ὀπᾶ δὲν ἔχεν πνεῦμα.

20 Ἀμὴ ἐσεῖς, ὦ ἀγαπητοὶ, ἐχτίσατε νὰ οἰκοδομῆτε τ λόγεσας εἰς τὸν ἁγιωτάτων πίστιν, κ νὰ προσεύχεσθε μὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,

21 Φυλάξετε τ λόγεσας εἰς τὸν ἀγάπην τῦ Θεῦ, ἐχτίσατε νὰ ἀναμένετε τὸ ἔλεος τῦ Κυρίεμας Ἰησῦ Χριστῦ εἰς τὸν ζωὴν τὸν αἰώνιον.

22 Καὶ κάποιες νὰ τὸν λυπᾶσθε κάμνωντες διάκρισιν,

23 Καὶ κάποιες μὲ φόβον νὰ τὸν γλυτώνετε, ἁρπάζοντάς τες ἀπὸ τὸν φωτιὰ, μισῶντες κ τὸ ἔχον τε μολυσμένον ἀπὸ τὸν σάρκα.

24 Καὶ εἰς ἐκεῖνον ὀπᾶ δύναται νὰ σᾶς φυλάξῃ ἀπταίστους κ νὰ σᾶς στήσῃ ὁμπροστᾶ εἰς τὸν δόξαν τε ἀκατηγορήτους μὲ χαρὰν.

25 Εἰς τ μόνον σοφὸν Θεὸν κ σωτῆρα μας, ἂς εἶναι δόξα κ μεγαλοσύνη, κράτος κ ἐξουσία, κ τώρα κ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμὴν.

Κ' ΑΠΟ-

Ἡ ἈΠΟΚΑΛΥΨΙΣ
Τῦ ἁγίυ ἸΩΑΝΝΟΥ τῦ Θεολόγυ.

Κεφ. ά. 1.

Ἡ Ἀποκάλυψις τῦ Ἰησοῦ Χριςῦ, ἣ ὁπείδε τῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς, νὰ δείξη εἰς τοὺς δούλυς, εκεῖνα ὁπε κρέμνει χρεία νὰ γένυσι γλήγορα· κ αὐτὸς ἐσκοπίασε μὲ τὴ ἀγγελικήν τὰ ἐσήμανενεις τὴ δούλυ Ἰωάννυ.

2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρησε τὸ λόγον τῦ Θεῦ, κ τὴν μαρτυρίαν τῦ Ἰησῦ Χριςῦ, κ ὅσα εἶδε.

3 Καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁπε ἀναγνάσει, κ ἐκεῖνοι ὁπε ἀκέυσι τοὺς λόγυς τ προφητείας, κ φυλάττυσιν ἐκεῖνα ὁπε ἔ μέσα εἰς αὐτὴν γεγραμμένα. διατὶ ὁ καιρὸς εἶναι σμᾶς.

4 Ὁ Ἰωάννης εἰς τὲ ἑπτὰ ἐκκλησίαις ὁπε εἶναι εἰς τ Ἀσίαν, ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς, κ εἰρήνη ἀπ' ἐκεῖνον ὁπε ἔ, κ ὁπε ἦτον, κ ὁπε ἔρχεται, κ ἀπὸ τὰ ἑπτὰ πνεύματα ὁπε ἔ ὁμπροσθε εἰς τ Θρόνον τε.

5 Καὶ ἀπὸ τ Ἰησῦν Χριςὸν ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μάρτυρας ὁ πιςὸς, ὁ πρωτότοκος ἀπὸ τοὺς νεκρὺς, κ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τ γῆς. εἰς ἐκεῖνον ὁπε μᾶς ἀγάπησε, κ μᾶς ἔλυσεν ἀπὸ τ ἁμαρτίαις μας μὲ τὸ αἷμά τε.

6 Καὶ μᾶς ἔκαμε βασιλεῖς κ ἱερεῖς εἰς τ Θεὸν κ πατέρα τε. ἂς εἶναι δόξα εἰς αὐτὸν κ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμὴν.

7 Αὐτὸς ὁπε ἔρχεται μὲ σύνεφα κ θέλει τ ἰδῆ κάθε μάτι, κ ἐκεῖνοι ὁπε τ ἐξεκέντησαν. κ θέλυσι κλαύσῃ εἰς αὐτὸν, ὅλοις οἱ φυλαῖς τ γῆς. ναὶ, ἀμὴν.

8 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α κ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ κ τὸ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁπε εἶναι, κ ὁπε ἦτον, κ ὁπε ἔρχεται ὁ παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ὁ κ ἀδελφός σας, κ συγκοινωνὸς εἰς τὴν θλίψιν κ εἰς τὴν βασιλείαν, κ εἰς τὴν ὑπομονὴν τῦ Ἰησῦ Χριςῦ, ἤμην εἰς τ Νῆσον ὁπε λέγεται Πάτμος, διὰ τ λόγον τῦ Θεῦ, κ διὰ τ μαρτυρίαν τῦ Ἰησῦ Χριςῦ.

10 Καὶ ἤλθα εἰς ἔκστασιν μὲ πνεῦμα, τὴν κυριακὴν ἡμέραν, κ ἄκυσα φωνὴν μεγάλην ὀπίσω με ὡσὰν σάλπιγγα.

11 Ὁπε ἔλεγε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι τὸ Α, κ τὸ Ω, ὁ πρῶτος κ ὁ ὕστερος. κ ἐκεῖνο ὁπε βλέπεις, γράψατο εἰς βιβλίον, κ πέμψατο εἰς τ ἐκκλησίας ὁπε εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Ἔφεσον, κ εἰς τὴν Σμύρνην, κ εἰς τὴν Πέργαμον, κ εἰς τὰ Θυάτειρα, κ εἰς τ Σάρδεις, κ εἰς τὴν Φιλαδελ-

λαδέλφειαν, καὶ εἰς τὴν Δαοδικείαν.

17 Καὶ ἐγνώρισα τὰ ἰδίῳ τῷ φωνῇ, ὅπως μὴ ἐλθὼν εὕρῃ με, καὶ μεριζέσθας εἶδα ἐπὰ λυχνίας χρυσᾶς.

13 Καὶ εἰς τὸν μέσον τῶν ἐπὰ λυχνιῶν, ἶδα ὅμοιον μὲ υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδυμένον μακρὲ φόρεμα ἕως εἰς τὰ ποδάρικα, καὶ ζωσμένον εἰς τὰ βυζία ζώνην χρυσῆν.

14 Καὶ ἡ κεφαλή τε καὶ αἱ τρίχαιδε ἄσπρες ὡσὰν μαλὶ ἄσπρον, ὡσὰν χιόνι· καὶ τὰ μάτιά τε ὡσὰν φλόγα φωτιᾶς.

15 Καὶ τὰ ποδάρικά τε ἦταν ὅμοια χαλκολίβανο, ὡσὰν πυρωμένα μέσα εἰς τὸ καμίνι, καὶ ἡ φωνή τε ὡσὰν φωνὴ νερῶν πολλῶν.

16 Καὶ ἐκράτει εἰς τὴ δεξιὰν τε χέρι ἐπὰ ἀστέρας, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα δίδυμον κοπιερὸν· καὶ ἡ ὄψι τε ἦφεγγεν, ὡσὰν φέγγει ὁ ἥλιος εἰς τὴν δύναμίν τε.

17 Καὶ ὡσὰν τὸν εἶδα ἔπεσα εἰς τὰ ποδάρικά τε ὡσὰν νεκρὸς, καὶ ἔθεσε τὸ δεξιόν τε χέρι ἀπάνωμα λέγωνάς μου, μὴν φοβᾶσαι, ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος.

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἤμουν νεκρὸς, καὶ νά ὅπως εἶμαι ζωντανὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμὴν· καὶ κρατῶ τὰ κλειδία τοῦ ἅδε καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψε ἐκεῖνα ὅπως εἶδες, καὶ ἐκεῖνα ὅπως εἶνε, καὶ ἐκεῖνα ὅπως μέλλουν νὰ γένουν ὕστερα.

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἐπὰ ἀστέρων ὅπως εἶδες εἰς τὸ δεξιόν μου χέρι, καὶ τὰ ἐπὰ λυχνίας τὰ χρυσᾶς. οἱ ἐπὰ ἀστέρες, εἶν' ἄγγελοι τῶν ἐπὰ ἐκκλησιῶν· καὶ αἱ ἐπὰ λυχνίαις ὁποῦ εἶδες, εἶν' ἐπὰ ἐκκλησίαις.

Κεφ. Β'.

1 Εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἐφεσίων γράψε· ἐτοῦτα λέγει ἐκεῖνος, ὁποῦ κρατεῖ τοὺς ἐπὰ ἀστέρας εἰς τὸ δεξιόν τε χέρι, ὁποῦ περιπατεῖ εἰς τὸν μέσον τῶν ἐπὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν.

2 Ἠξεύρω τὰ ἔργατα καὶ τὸν κόπον καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι δὲν δύνεσαι νὰ βαστᾷς τοὺς κακούς· καὶ ἐδοκίμασες ἐκείνους ὁποῦ λέγουν πῶς εἶναι ἀπόστολοι καὶ δὲν εἶναι, καὶ τοὺς εὗρες ψεύστας.

3 Καὶ ἐβάσταξες καὶ ἔχεις ὑπομονήν· καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου ἐκοπίασες καὶ δὲν ἐκουράσθης.

4 Ἀλλὰ ἔχω ἐναντίον σου, ὅτι ἄφησες τὴν πρώτην σου ἀγάπην.

5 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν ἀπὸ ποῦ ἐξέπεσες καὶ μετανόησε, καὶ κάμε τὰ πρῶτα ἔργα· εἰδεμὴ, γρήγορα σὲ ἔρχομαι, καὶ θέλω κινήσει τὴν λυχνίαν σου ἀπὸ τὴν τόπον της, ἐὰν δὲν μετανοήσῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγὼ τὰ μισῶ.

7 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας· εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ νικᾷ θέλω τοῦ δώσῃ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ μέσον τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῆς Σμυρναίων γράψε, ἐτοῦτα λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὁ ὁποῖος ἔζησε νεκρὸς καὶ ἔζησε.

9 Ἠξεύρω τὰ ἔργατα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν (ἀλ-

(ἀλλὰ εἶσαι πλούσιος) καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκείνων ὅσα λέγουσι νὰ εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ εἶναι συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.

10 Μὴ φοβᾶσαι καθόλου ὅσα ἐκεῖνα ὅσα μέλλεις νὰ παθαίνῃς, νὰ ὁποῦ μέλλει νὰ βάλῃ ὁ διάβολος ὀπεράνω εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ νὰ πειρασθῆτε· καὶ θλῖψιν δέκα ἡμερῶν γίνει ἔμπροσθέν σας θανάτου, καὶ θέλω σοῦ δώσει τὸ στέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτὰ, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας. ἐκεῖνος ὅσα νικᾷ, δὲν θέλει ζημιωθῆ ὑπὸ τοῦ δευτέρου θανάτου.

12 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας ὅσα εἶναι εἰς τὴν Πέργαμον γράψε· αὐτὰ λέγει ἐκεῖνος ὁποῦ κρατεῖ τὸ σπαθὶ τὸ δίστομον τὸ κοπτερόν.

13 Ἠξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἀρνήθηκες τὴν πίστιν μου καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ταῖς ὁποίαις ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς ὁ Ἀντίπας ἐσκοτώθη σημεῖον εἰς ἐσᾶς, ἐκεῖ ὁποῦ κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς.

14 Ἀλλ' ἔχω ὀλίγα ἐναντίον σου, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ ἀνθρώπους ὁποῦ κρατοῦσι τὴν διδαχὴν τοῦ Βαλαάμ, ὁποῦ ἐδίδασκε τὸν Βαλὰκ νὰ βάλῃ σκάνδαλον ὀμπροστὰ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, νὰ φάγουν εἰδωλόθυτα καὶ νὰ πορνεύσουν.

15 Ἔτζι ἔχεις καὶ ἐσὺ ἀνθρώπους κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν νικολαϊτῶν, τὸ ὁποῖον ἐγὼ μισῶ.

16 Μετανόησον· εἰδὲ μὴ γλήγορα σὲ ἔρχομαι, καὶ θέλω πολεμήσει μετ' αὐτοὺς μὲ τὸ σπαθὶ τοῦ στόματός μου.

17 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτὰ, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας. ἐκείνου ὅσα νικᾷ, θέλω τοῦ δώσει νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ μάννα τὸ κεκρυμμένον, καὶ θέλω τοῦ δώσει ψῆφον ἀσπρόλιθον, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν ψῆφον ὄνομα καινούργιον γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον κανένας δὲν τὸ ἠξεύρει, μόνον ἐκεῖνος ὁποῦ τὸ πιάνει.

18 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας ὅσα εἶναι εἰς τὰ Θυάτειρα γράψε, αὐτὰ λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁποῦ ἔχει τὰ μάτια, ὡσὰν φλόγα πυρός, καὶ τὰ ποδάρια μοιάζουν χαλκολίβανον.

19 Ἠξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ὕστερά σου περισσότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

20 Ἀλλὰ ἔχω ὀλίγα ἐναντίον σου· διατὶ ἀφήνεις τὴν γυναῖκα τὴν Ἰεζάβελ, ὁποῦ λέγει τοῦ λόγου νὰ εἶναι προφήτισσα, νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ πλανᾷ τοὺς δούλους μου νὰ πορνεύσουν καὶ νὰ φάγουν εἰδωλόθυτα.

21 Καὶ ἐδωκα της καιρὸν νὰ μετανοήσῃ ἀπὸ τὴν πορνείαν της καὶ δὲν μετανόησε.

22 Δέσε, ἐγὼ σὰν τὴν βάλλω εἰς τὸ κλίνι, καὶ ἐκείνους ὁποῦ μοιχεύουν μετ' αὐτὴν, εἰς μεγάλην θλῖψιν, ἐὰν δὲν μετανοήσουν ἀπὸ τὰ ἔργατες.

23 Καὶ τὰ παιδιά της θέλω τὰ θανατώσει· καὶ θέλουν γνωρίσῃ ὅλαις αἱ ἐκκλησίαις, ὁποῦ ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὁποῦ ἐξετάζω, νοῦς καὶ καρδίας· καὶ θέλω σᾶς δώσει ἕνα καθ' τὰ ἔργατες.

24 Δὲν

10 μαννάνα 17
ἀσπρόλιθον: καινούριον.

22 αὐτοῦ. νὰ.

23 ς
η

παθαίνα.

24 Ἀμὴν εἰς ὑμᾶς λέγω ὑμῖν εἰς τὸν λοιπὸν ὅπου ἔστι εἰς τὰ θυσιαστήρια, ὅσοι δὲν ἔχωσι τὸν ἀληθινὸν ἐντολήν, καὶ ὅποιοι δὲν ἠγαπήσουν τὸ βάπτισμα τοῦ Σατανᾶ, καθὼς λέγωσιν· ὅτι δὲν θέλω βάλλει ἀπάνω εἰς ὑμᾶς ἄλλο βάρος.

25 Ὅμως ὅ,τι ἔχετε, κρατήσατε, ἕως ὅτου νὰ ἔλθω.

26. Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾷ καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάττει εἰς τὸ τέλος τὰ ἔργαμα, θέλω τοῦ δώσει ἐξουσίαν ἀπάνω εἰς τὰ ἔθνη.

27 Καὶ θέλει τὸν ποιμάνει μὲ ῥάβδον σιδήρινην· καὶ θέλουν συντριφθῆ ὡσὰν τὰ ἀγγεῖα τοῦ κεραμέως, καθὼς καὶ ἐγὼ ἔπῆρα ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

28 Καὶ θέλω τοῦ δώσει τὸν ἀστέρα τὸν αὐγερινόν.

29 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτὶ, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. γ' 3.

ΚΑΙ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῆς Σαρδέων γράψε, ἰδοὺ τὰ λέγει ἐκεῖνος ὁποῦ κρατεῖ τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· ἠξεύρω τὰ ἔργαρά σου ὅτι ἔχεις ὄνομα πὼς ζῇς, καὶ εἶσαι νεκρός.

2 Ἂς εἶσαι ἀξύπνητος, καὶ στήριξε τὰ λοιπὰ ὁποῦ μέλλουν νὰ χαθοῦσιν· διατὶ δὲν εὕρηκα τὰ ἔργαρά σου τέλεια, ὁμοιωσμένα εἰς τὸν Θεόν.

3 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πῶς ἐπῆρες καὶ ἄκουσες καὶ φύλαττε, καὶ μετανόησον. Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἀγρυπνᾷς, θέλω ἔλθει εἰς σὲ σὰν κλέφτης, καὶ δὲν θέλεις γνωρίσει ποίαν ὥραν θέλω ἔλθει εἰς σέ.

4 Ὀλίγα ὀνόματα ἔχεις εἰς τὸν σάρδιν, ὁποῦ δὲν ἐμόλυνάν τὰ ῥοῦχά τους, καὶ θέλουν περιπατήσει μαζί μου ἐντὸς μὲ ἄσπρα ῥοῦχα ὅτι εἶναι ἄξιοι.

5 Ἐκεῖνος ὁποῦ νικᾷ, θέλει ἐνδυθῆ ἔτσι λευκὰ, καὶ δὲν θέλω λειψει τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸ κατάστιχον τῆς ζωῆς, καὶ θέλω ἀναφέρει φανερὰ τὸ ὄνομάτου ὁμπροστὰ εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ὁμπροστὰ εἰς τοὺς ἀγγέλους του.

6 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας ὁποῦ ἔστι εἰς τὸν ἐλαδελφείων γράψε· ἔτσι λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινὸς, ὁποῦ ἔχει τὸ κλειδὶ τοῦ Δαβὶδ· ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνοίγει καὶ κανένας δὲν σφαλεῖ, καὶ σφαλεῖ καὶ κανένας δὲν ἀνοίγει.

8 Ἠξεύρω τὰ ἔργαρά σου, ἰδοὺ ἔβαλα ὁμπροστάρε σου μίαν θύραν ἀνοιχτὴν, καὶ κανένας δὲν δύναται νὰ τὴν κλείσῃ· διατὶ ἔχεις ὀλίγην δύναμιν, καὶ ἐφύλαξες τὸν λόγόν μου καὶ δὲν ἀρνήθης τὸ ὄνομάμου.

9 Νὰ ὁποῦ σοῦ δίδω ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τοῦ Σατανᾶ, ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ λέγουν τοῦ λόγους νὰ εἶναι Ἰουδαῖοι καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ ψεύδονται, νὰ ὁποῦ θέλω τοὺς κάμει νὰ ἔλθουν καὶ νὰ προσκυνήσουν ὁμπροστὰ εἰς τὰ ποδάρια σου, καὶ νὰ γνωρίσουν ὅτι ἐγὼ σὲ ἀγάπησα.

10 Ὅτι ἐφύλαξες τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ φυλάξῃ ἀπὸ τὴν ὥραν τοῦ πειρασμοῦ ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, νὰ πειράξῃ ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Νὰ ὑπᾶ ἔρχομαι γλήγορα· κράτει ἐκεῖνο ὁπού ἔχεις, διὰ νὰ μηὺ πάρη κανεὶς τὸ στέφανόν σου.

12 Ἐκεῖνος ὁπού νικᾷ θέλω τὸν κάμει στῦλον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ μου· καὶ νὰ μὴν βγῇ ἔξω πλέον· καὶ θέλω γράψει ἀπάνου εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, τοῦ καινουργίου Ἱερουσαλήμ, ὁπού καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τὸν Θεόν μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινούργιον.

13 Ἐκεῖνος ὁπού ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσει τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

14 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Λαοδικίων, γράψε· ἐτοῦτα λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυρας ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ.

15 Ἠξεύρω τὰ ἔργασε, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶσαι, οὔτε ζεστός. Ἄμποτε νὰ ἦσουν ἢ ψυχρὸς, ἢ ζεστός.

16 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶσαι χλιαρὸς, καὶ οὔ ψυχρὸς, οὐδὲ ζεστός, μέλλω νὰ σὲ ξεράσω ἀπὸ τὸ στόμαμου.

17 Διατὶ λέγεις, ὅτι εἶμαι πλούσιος, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν χρειάζομαι κάτι· καὶ δὲν ἐξεύρεις ὅτι εἶσαι ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινὸς, καὶ πτωχὸς, καὶ τυφλὸς, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σε νὰ ἀγοράσῃς ἀπὸ μένα χρυσάφι δοκιμασμένον ἀπὸ τὸ φωτιά, διὰ νὰ πλουτήσῃς· καὶ ῥοῦχα λευκὰ νὰ ἐνδυθῇς, καὶ νὰ μὴν φανῇ ἡ ἐντροπὴ τῆς γυμνότητός σου· καὶ χρίσαι κολλύριον τὰ μάτια σου διὰ νὰ βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ ἐδῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω. Ζήλεψε λοιπὸν καὶ μετανόησον.

20 Νά ὑπὸ στέκομαι εἰς τὴν θύραν καὶ κρούω, καὶ ἐὰν κανένας ἀκούσῃ τὴν φωνήν μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω μπῆ εἰς αὐτὸν, καὶ θέλω δειπνήσει μετ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμένα.

21 Ἐκεῖνος ὁπού νικᾷ θέλω τὸν δώσει νὰ καθίσῃ μετ' ἐμένα εἰς τὸν θρόνον μου, καθὼς ἐγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τὸν πατέρα μου εἰς τὸν θρόνον του.

22 Ἐκεῖνος ὁπού ἔχει αὐτία, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. δ'.

1 Ὕστερον ἀπὸ τοῦτα εἶδα, καὶ νά μία θύρα ἀνοιχτὴ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη τὴν ὁποίαν ἄκουσα, ὁπού ἐμίλει μαζί μου καὶ ἔλεγε· ἀνέβα ἐδῶ καὶ θέλω σοῦ δείξει ἐκεῖνα ὁπού μέλλει νὰ γένουν ὕστερα.

2 Καὶ παρευθὺς ἤλθα εἰς ἔκστασιν· καὶ νά καὶ ἦτον ἕνας θρόνος εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀπάνω εἰς τὸν θρόνον κάποιος καθήμενος.

3 Καὶ ἐκεῖνος ὁπού ἐκάθητον ἦτον ὅμοιος εἰς τὴν ὄψιν ἀσὰν πέτρα ἰάσπιδος καὶ σαρδίνου, καὶ τὸ οὐράνιον τόξον τριγύρου τοῦ θρόνου, μοῦ λογῆς εἰς τὴν θωρίαν ἀσὰν σμαράγδι.

4 Καὶ τριγύρου τοῦ θρόνου εἰκοσιτέσσαρες θρόνοι, καὶ ἀπάνω εἰς τοὺς θρόνους εἶδα τοὺς εἰκοσιτέσσαρες πρεσβυτέρους ὁπού ἐκάθηνταν, ἐνδυμένους μὲ ῥοῦχα ἄσπρα, καὶ ἐφορέσαν ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλια τους στεφάνια χρυσᾶ.

5 Καὶ

θέματα
τοῦ θρόνου.

ἐδῶ. θύρα
σάλπιγγας.
μαθήματα.

φορέματα

φορέματα

6 γυαλινη

6 ἀρνίον

10 πέφτουσιν

8 κιθάρας

5 Καὶ ἀπὸ τὸν θρόνον ἐβγαίνου
ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναὶ,
καὶ ἑπτὰ λαμπάδες ἀπὸ φωτιὰν
ὁποῦ ἐκαίοντο ὀμπροστὰ εἰς τὸν
θρόνον, οἱ ὁποῖαις εἶναι τὰ ἑ-
πτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ,
6 Καὶ ὀμπροστὰ εἰς τὸν θρό-
νον μία θάλασσα γυαλένη, ὅ-
μοια ὡσὰν κρυστάλλι. καὶ εἰς τὴν
μέσην τοῦ θρόνου καὶ τριγύρου τοῦ
θρόνου τέσσερα ζῶα, ὁποῦ ἦ-
τον γεμάτα μάτια ὀμπροστὰ
καὶ ὀπίσω.
7 Καὶ τὸ πρῶτον ζῶον ὁ-
μοίαζε τὸν λεόντα, καὶ τὸ δεύτε-
ρον ζῶον ὁμοίαζε μοσχάρι, καὶ
τὸ τρίτον ζῶον εἶχε τὸ πρό-
σωπόν του ὡσὰν ἄνθρωπος, καὶ
τὸ τέταρτον ζῶον ἦτον ὅμοιον
ὡσὰν ἀετὸς, ὁποῦ νὰ πετᾶ.
8 Καὶ τὰ τέσσερα ζῶα κά-
θε ἕνα εἰς τὸν λόγον του εἶχεν ἀ-
πὸ ἕξι πτέρυγας τριγύρου καὶ
ἀπὸ μέσα ἦταν γεμάτα μά-
τια, καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν
ἡμέρα καὶ νύκτα, νὰ λέγουσιν,
ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ
ὁποῦ ἦτον, καὶ ἔν, καὶ ἔρχεται.
9 Καὶ ὅταν δίδουσιν τὰ ζῶα
δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν
ἐκεῖνον ὁποῦ κάθεται ἀπάνω εἰς
τὸν θρόνον, ὁποῦ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων,
10 Πέφτουσιν οἱ εἴκοσι καὶ
τέσσαρες πρεσβύτεροι ὀμπρο-
στὰ εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ κάθεται εἰς
τὸν θρόνον, καὶ προσκυνοῦσιν ἐ-
κεῖνον ὁποῦ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, καὶ βάλλουσι τοὺς
στεφάνους τους ὀμπροστὰ εἰς τὸν
θρόνον λέγοντες.
11 Ἄξιος εἶσαι Κύριε νὰ
πάρῃς τὴν δόξαν καὶ τὴν τι-
μὴν, καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι ἐ-
σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ
τὸ θέλημά σου εἶναι, καὶ ἐκτί-
σθησαν.

Κεφ. ε΄. 5.

ΚΑΙ εἶδα εἰς τὴν δεξιὰν ἐ-
κείνου ὁποῦ ἐκάθετον εἰς τὸν
θρόνον ἕνα βιβλίον γεγραμ-
μένον ἀπὸ μέσα καὶ ἀπ' ὀπίσω,
βουλλωμένον μὲ βούλλαις ἑπτά.
2 Καὶ εἶδα ἕνα ἄγγελον δυ-
νατὸν ὁποῦ ἐδιδάλαλει μὲ μεγά-
λην φωνὴν, ποῖος εἶναι ἄ-
ξιος νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ
νὰ λύσῃ τὰς βούλλαις του.
3 Καὶ κανένας δὲν ἐδύνετον
εἰς τὸν οὐρανὸν, οὐδὲ ἀπάνω εἰς τὴν
γῆν, οὐδὲ ἀπὸ κάτω εἰς τὴν γῆν
νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ
τὸ βλέπῃ.
4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ,
ὅτι κανένας δὲν εὑρέθη ἄξιος
νὰ τὸ ἀνοίξῃ καὶ νὰ ἀναγνώσῃ
τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ τὸ βλέπῃ.
5 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς πρεσβυ-
τέρους μοῦ λέγει, μὴν κλαίῃς,
νὰ ὁποῦ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁποῦ
εἶναι ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα,
ἡ ῥίζα τοῦ Δαβὶδ, νὰ ἀνοίξῃ
τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς ἑ-
πτά του βούλλαις.
6 Καὶ εἶδα καὶ νὰ εἰς τὴν μέ-
σην τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων
ζώων, καὶ εἰς τὴν μέσην τῶν
πρεσβυτέρων, ἀρνίον ὁποῦ ἐστέ-
κετον ὡσὰν ἐσφαγμένον, καὶ εἶχε
κέρατα ἑπτὰ, καὶ ἑπτὰ μάτια,
τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύ-
ματα τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ἐσταλθῆκαν
εἰς ὅλην τὴν γῆν.
7 Καὶ ἦλθε καὶ ἐπῆρε τὸ βι-
βλίον ἀπὸ τὴν δεξιὰν ἐκείνου
ὁποῦ ἐκάθητον εἰς τὸν θρόνον.
8 Καὶ ὅταν ἐπῆρε τὸ βιβλί-
ον, τὰ τέσσερα ζῶα καὶ οἱ εἰ-
κοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔ-
πεσαν ὀμπροστὰ εἰς τὸ ἀρνίον,
καὶ εἶχαν πᾶσα ἕνας κιθάραις

καὶ

καὶ κόκκινα χρυσᾶ, ὁπῶ ἦταν γεμάτα θυμιάματα, αἱ ὁποῖες εἶν' αἱ προσευχὲς τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ἔψαλναν καινούργιο ψαλμῳδία λέγοντες, ἄξιος εἶσαι νὰ πάρῃς τὸ βιβλίον, καὶ νὰ ἀνοίξῃς τὰς σφράγισές του. ὁπὰ ἐσφάγης καὶ μᾶς ἀγόρασες τῷ Θεῷ μὲ τὸ αἷμά σου. ἀπὸ κάθε λογῆς φυλὴ καὶ γλῶσσα καὶ λαὸ καὶ ἔθνος.

10 Καὶ μᾶς ἔκαμε εἰς τὸν Θεόν μας βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ θὰ βασιλεύσωμε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ εἶδα καὶ ἄκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν ἐπῶ ἦταν γύρω τῦ θρόνου, καὶ τῶ ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ὁ ἀριθμός τους ἦτον μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων.

12 Ὁπὸ ἔλεγε μὲ μεγάλη φωνὴ, ἄξιον εἶν' τὸ ἀρνίον τὸ σφαγμένον, νὰ πάρῃ δύναμι, καὶ πλοῦτον, καὶ σοφίαν, καὶ κράτος, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ κάθε κτίσμα ὁπῶ εἶν' εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἰς τὴν γῆν, καὶ ὑπὸ κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὅσα εἶν' εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μέσα εἰς αὐτὰ ὅλα, ἄκουσα ὁπὸ ἔλεγαν, εὐλογία καὶ τιμὴ καὶ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγαν, ἀμήν· Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρις πρεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ προσκύνησαν τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑΙ εἶδα ὅταν ἄνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἀπὸ τὰς ἑπτὰ σφραγίδες, καὶ ἄκουσα ἕνα ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα ὁπῶ ἔλεγαν, σὰν φωνὴ βροντῆς, ἔρχου καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδα καὶ νά ἕνα ἄλογον ἄσπρον· καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς αὐτὸ ἐκράτει δοξάρι· καὶ τοῦ ἐδόθη στέφανος· καὶ βγῆκε νικητὴς· καὶ διὰ νὰ νικήσῃ.

3 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν δεύτερη βούλα, ἄκουσα τὸ δεύτερον ζῶον ὁπῶ ἔλεγεν, ἔλα καὶ βλέπε.

4 Καὶ βγῆκε ἕξω ἄλλο ἄλογον κόκκινον· καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς αὐτὸ τοῦ ἐδόθη νὰ πάρῃ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τὴν γῆν, διὰ νὰ σφαγοῦσιν ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ τοῦ ἐδόθη μία μεγάλη μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν τρίτην βούλα ἄκουσα τὸ τρίτον ζῶον, ὁπῶ ἔλεγεν ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ εἶδα, καὶ νά ἕνα ἄλογον μαῦρον, καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς αὐτό, ἐκράτει εἰς τὸ χέρι του μίαν ζυγαριάν.

6 Καὶ ἄκουσα φωνὴν εἰς τὸ μέσον τῶν τεσσάρων ζώων ὁπῶ ἔλεγεν, τὸ σιτάρι τὸ σιτάρι ἕνα βρᾶμι· καὶ τρία σιτάρια κριθάρι ἕνα βρᾶμι· καὶ τὸ λάδι καὶ τὸ κρασὶ μὴν τὸ βλάψῃς.

7 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν βούλα τὴν τετάρτην, ἄκουσα φωνὴν τῦ τετάρτου ζῶου ὁπῶ ἔλεγεν· ἔρχου καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδα καὶ νά ἕνα ἄλογον θορσόπιον· καὶ ἐκεῖνος ὁπῶ ἐκάθητον ἀπάνω του, ὅπου τὸν ὁμόρφυνε ὁ θάνατος, καὶ ὁ ἅδης ἀκολουθᾶ μαζί του. καὶ τοῦ ἐδόθη ἐξουσία νὰ δοκιμάσῃ τὸ τέταρτον μέρος τῆς γῆς, μὲ σπαθὶ καὶ μὲ πεῖνα καὶ μὲ θάνατον, καὶ μὲ θηρία τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν πέμπτην βούλα εἶδα ὁπὸ κάτω εἰς τὸ θυσιαστήριον τὰς ψυχὰς ἐκεῖνων

εἶδα φριμάρω

ἐκράξαν

κηνῶν ὅσα ἐσφάγησαν διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον.

10 Καὶ ἔκραζον μὲ μεγάλην φωνὴν λέγοντες, ἕως πότε ὁ Δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινὸς δὲν κρίνεις καὶ ἐκδικᾷς τὸ αἷμά μας, ἀπὸ ἐκείνους ὅσα κατοικοῦσι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν;

11 Καὶ τοὺς ἐδόθη εἰς ἕνα καθένα ἀπὸ αὐτοὺς ἀσπρον καὶ τοὺς εἴπαν νὰ ἀναπαυθοῦσι ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν, ἕως ὅσα νὰ τελειωθοῦν καὶ οἱ σύνδουλοί τους, καὶ οἱ ἀδελφοί τους, ὅσα μέλλουν νὰ σκοτωθοῦν ὅπως καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδα ὅταν ἄνοιξε τὴν βούλαν τὴν ἕκτην, καὶ νὰ σεισμὸς μέγας ἔγινε, καὶ ὁ ἥλιος ἔγινε μαῦρος ὡσὰν σακκὶ τρίχινον, καὶ τὸ φεγγάρι ὅλον ἔγινε ὡσὰν αἷμα,

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡσὰν νὰ συνάγῃ σεισμὸς μέγας ἀπὸ μεγάλον ἄνεμον ἔχοντες τὰς λύσεις της.

14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡσὰν τυλικάρι ὅταν τυλίσσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νησὶ ἐκινήθησαν ἀπὸ τὰ τοπία των.

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ δυνατοὶ, καὶ πᾶς δοῦλος, καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν τοὺς λόγους εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων.

16 Καὶ λέγουν εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰς πέτρας, πέσετε ἀπάνω μας καὶ σκεπάσετέ μας ἀπὸ τὸ πρόσωπον ἐκείνου ὅσα κάθηται εἰς τὸν θρόνον καὶ ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀρνίου.

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς του, καὶ τίς δύναται νὰ σταθῇ;

Κεφ. ζ'.

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ τοῦτα εἶδα τέσσαρες ἀγγέλους ὅτα ἐστέκοντο εἰς τὰς τέσσαρες γωνίας τῆς γῆς, καὶ ἐκρατοῦσαν τοὺς τέσσαρες ἀνέμους τῆς γῆς, διὰ νὰ μὴ φυσᾷ ὁ ἄνεμος ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, μηδὲ εἰς τὴν θάλασσαν, μηδὲ εἰς κανένα δένδρον.

2 Καὶ εἶδα ἄλλον ἄγγελον ὅτα ἀνέβαινε ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, καὶ ἐκρατοῦσε σφραγῖδα Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ ἐκραξε μὲ μεγάλην φωνὴν τοὺς τέσσαρες ἀγγέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη νὰ ἀδικήσουν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν.

3 Λέγοντας, μὴν ἀδικήσετε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἕως ἂν νὰ βαλώσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸ μέτωπόν των.

4 Καὶ ἄκουσα τὸν ἀριθμὸν ὁποὺ ἐβαλώθησαν, ὁποὺ ἦσαν ἑκατὸν τεσσαραντατέσσαρες χιλιάδες, βαλωμένοι ἀπὸ ὅλας τὰς φυλὰς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.

5 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, δώδεκα χιλιάδες βαλωμένοι, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ῥουβὶμ, δώδεκα χιλιάδες βαλωμένοι, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Γὰδ, δώδεκα χιλιάδες βαλωμένοι.

6 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες βαλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλεὶμ, δώδεκα χιλιάδες βαλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, δώδεκα χιλιάδες βαλωμένοι.

7 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεὼν, δώδεκα χιλιάδες βαλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λεβὶ, δώδεκα χιλιάδες βαλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσσαχὰρ, δώδεκα χιλιάδες βαλωμένοι.

8 Ἀπὸ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, δώδεκα χιλιάδες βεβλημένοι· ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰωσὴφ, δώδεκα χιλιάδες βεβλημένοι· ἀπὸ φυλῆς Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες βεβλημένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο πάντες ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκὰς καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

10 καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἱστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

12 λέγοντες ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία, καὶ ἡ εὐχαριστία, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ ἰσχὺς, τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ λέγει μοι· οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς, τίνες εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἴρηκα αὐτῷ· κύριέ μου σὺ οἶδας. καὶ εἶπέ μοι· οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.

15 Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καῦμα·

17 ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοὺς, καὶ ὁδηγήσει ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ὅταν ἀνοίξῃ τὴν βύβλον τὴν ἑβδόμην, ἔγεται σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἡμιώρου.

2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἵτινες ἑστήκασιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθησαν αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς πάντων τῶν ἁγίων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, τὸ ὂν ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων τῇ προσευχῇ τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε·

Σὺν τοῖς ἁγίοις πάντων τῶν αἰώνων.

9 ἅγια.

ἀρνίου. φοινίκια.

1 ὡς ἡμιωρίου. ἢ ὡς ἐναμισορίου.

11 προσκυνῶ. ἁγίοις

σαλπίγγας

14 φοινικίσθησαν.

6 σαλπίσωσιν.

ἐλάλησε τὴν Σμύρναν, καὶ ἰδοὺ
γῆ ἐκαλέσθη καὶ φωνὴ ἀετοῦ
μεμβρύη μὲ τὸ αἷμα, καὶ ἐβλήθησαν
εἰς τὴν γῆν. καὶ τὸ τρίτον μέρος
τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ
καὶ ἀπὸ τὰ ἔχοντα ψυχὰς ἀπέθανε.
καὶ πᾶν πλοῖον χαρτάρι κατε-
στράφη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσά-
λπισε· καὶ ὡσεὶ ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον μέρος τῆς θαλάσσης αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον μέρος τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὅσα εἶχον ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν πλοίων διεφθάρησαν.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡσεὶ λαμπάς· καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ τρίτον μέρος τῶν ποταμῶν, καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον μέρος τῶν ὑδάτων ὡσεὶ ἄψινθος· καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἀπὸ τὰ ὕδατα ὅτι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀστέρων, ἵνα τὸ σκοτισθῇ τὸ τρίτον μέρος αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνῃ τὸ τρίτον μέρος αὐτῆς· καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι, καὶ λέγοντος μὲ φωνὴν μεγάλην· οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων ὅτι μέλλουσι

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ εἶδα ἕνα ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν· καὶ τῷ ἐδόθη τὸ κλειδὶ τοῦ πηγαδιοῦ τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἄνοιξε τὸ πηγάδι τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἀπὸ τὸ πηγάδι ὡσὰν καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ὁ ἀὴρ ἀπὸ τὸν καπνὸν τοῦ πηγαδίου.

3 Καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν βγῆκαν ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν· καὶ τῶν ἐδόθη δύναμις, ὡσὰν ἔχουν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ τοῦς ἐλαλήθη νὰ μὴν βλάψουν τὸ χορτάρι τῆς γῆς, οὔτε καμίαν πρασινάδα, οὔτε καμίαν δένδρον, μόνον μερικοὺς ἀνθρώπους ὁποὺ δὲν ἔχουν τὴν βούλαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ μέτωπά των.

5 Καὶ τοῦς ἐπαραδόθηκαν, νὰ μὴν τοὺς σκοτώσουν ἀλλὰ νὰ τοὺς βασανίσουν πέντε μῆνες, καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ἦτον ὡσὰν βασανισμὸς τοῦ σκορπίου ὅταν κεντήσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλουν ζητήσει οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ δὲν θέλουν τὸν εὕρει· καὶ θέλουσι ἐπιθυμήσει νὰ ἀποθάνουν, καὶ ὁ θάνατος θέλει φύγει ἀπ' αὐτούς.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἦταν ὅμοια μὲ τὰ ἄλογα ὁποὺ εἶναι ἑτοιμασμένα εἰς πόλεμον· καὶ εἰς τὰ κεφάλια τους, ἦταν ὡσὰν στεφάνια ὅμοια χρυσᾶ, καὶ τὰ πρόσωπά τους ἦταν ὡσὰν πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχαν τρίχας, ὡσὰν τρίχας γυναικῶν· καὶ τὰ ὀδόντια τοὺ ἦταν, ὡσὰν τοὺ λεόντων.

9 Καὶ εἶχαν θυμάμια, ὡσὰν σιδηροπυκάμισον, καὶ ἡ φωνὴ τοὺ παρύγωλες ἦτον, ὡσὰν φωνὴ ἁλογαμάξων πολλῶν ὁποῦ τρέχουσιν εἰς τὸ πόλεμον.

10 Καὶ εἶχασιν οὐρὰς ὡσὸν σκορπίοι, καὶ εἶχαν κεντρίδια εἰς τὰ οὐρὰ τοὺς, καὶ ἡ ἐξουσία τοὺς ἦτον, νὰ βλάψουν τοὺς ἀνθρώπους πέντε μηῶνες.

11 Καὶ ἔχουν ἀπάνω τοὺς βασιλέα, τὸ ἄγγελον τοῦ ἀβύσσου, τὸ ὄνομά του Ἑβραϊκὰ, Ἀβαδδών, καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.

12 Ἕνα δμήμονον ἐπέρασεν, νὰ ὑπᾶ ἔρχονται ἀκόμη δύο δμήμονες μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐλάλησε τὴν τρομπέτα, καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἀπὸ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ ὁποῦ ἦτον ὁμπροστὰ εἰς τὸν Θεόν.

14 Ὁποῦ ἔλεγε εἰς τὸν ἕκτον ἄγγελον, (ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν τρομπέτα) λύσον τοὺς τέσσαρες ἀγγέλους ὁποῦ εἶναι δεμένοι εἰς τὸν ποταμὸν τὸν μεγάλον τὸν Εὐφράτην.

15 Καὶ ἐλύθηκαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι ὁποῦ ἦταν ἑτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, διὰ νὰ σκοτώσουσι τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ στρατεύματος τοῦ καβαλλαρικοῦ, ἦταν δύο μυριάδες μυριάδων, καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμόν τοὺς.

17 Καὶ ἔτζι εἶδα εἰς τὸν ὅρασιν τὰ ἄλογα καὶ ἐκείνους ὁποῦ ἐκαθέζοντο ἀπάνω τοὺς, καὶ ἐφορῶσθε σιδηροπυκάμισα πύρινα, καὶ ὑακινθινα, καὶ θειάφινα. Καὶ τὰ κεφάλια τοῦ ἀλόγων ἦταν ὡσὰν τὰ κεφάλια τοῦ λεόντων· καὶ ἀπὸ τὸ στόματες βγάζει φωτιὰ καὶ καπνὸς καὶ θειάφι.

18 Ἀπὸ τὰ τρία τὰ πάθη τὰ φωτιανὰ, ἀπὸ τὸν καπνὸν καὶ ἀπὸ τὸ θειάφι ὁποῦ βγάζουν ἀπὸ τὸ στόματες, ἐσκοτώθη τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

19 Διατὶ ἡ ἐξουσίαντες ἦταν εἰς τὸ στόμαν τοὺς, διατὶ αἱ οὐρὲς τοὺς ἦταν ὅμοιαις μὲ τοὺς φιδίων, καὶ εἶχαν κεφάλια, καὶ μὲ τοῦτα βλάπτουν.

20 Καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ ἄνθρωποι ὁποῦ δὲν ἐσκοτώθηκαν μὲ τὰ πληγαῖς ἐτοῦτες, δὲν μετανόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ χεριῶντες, νὰ μὴν προσκυνοῦν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χαλκᾶ, καὶ τὰ πέτρινα, καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνονται νὰ βλέπουσιν, οὔτε νὰ ἀκούσουσιν, οὔτε νὰ περιπατήσουσι.

21 Καὶ δὲν μετανόησαν ἀπὸ τοὺς φόνους τες, οὔτε ἀπὸ τὰ μαγγειάσματες, οὔτε ἀπὸ τὰ πορνείαις τες, οὔτε ἀπὸ τὰ κλεφτιαῖς τες.

Κεφ. ι'. 10.

Καὶ εἶδα ἄλλον ἄγγελον δυνατὸν ὁποῦ κατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἐντυμένον νεφέλιν· καὶ τὸ κράτος τοῦ ἦτον εἰς τὸ κεφάλι τοῦ, καὶ τὸ πρόσωπόν τοὺς ὡσὰν ὁ ἥλιος, καὶ τὰ ποδάρια τοῦ ὡσὰν στύλοι πυρός.

2 Καὶ

2 Καὶ ἠνέῳξεν εἰς τὸ χάος τὸ βιβλαρίδιον ἀνοικτὸν, καὶ ἔβαλε τὸ ποδάρι του τὸ δέξιον εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ ζερβὸν εἰς τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξεν μὲ μεγάλην φωνὴν ὡσὰν βρυχᾶται ὁ λέων, καὶ ὅταν ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βροντὲς τὰ φωνάζουσι.

4 Καὶ ὅταν ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βροντὲς τὰ φωνάζουσι, ἐγὼ ἤμουνα νὰ γράφω· καὶ ἄκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁποῦ μοῦ ἔλεγε, βούλωσε ἐκεῖνα ὁποῦ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βροντὲς, καὶ μὴν τὰ γράφῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος, τὸν ὁποῖον εἶδα, ὁποῦ ἐστέκετον ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἐσήκωσε τὸ χέρι του εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ ὤμοσεν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὁποῦ ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶ μέσα εἰς αὐτὸν, καὶ τὴν γῆν καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶ μέσα εἰς αὐτὴν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι μέσα εἰς αὐτὴν, ὅτι καιρὸς δὲν θέλει εἶσαι πλέον.

7 Ἀλλὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ νὰ σαλπίσῃ, θέλει τελειωθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς εὐαγγέλισεν τοὺς δούλους του τοὺς προφήτας.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ὁποῦ ἄκουσα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, πάλιν μοῦ ἐλάλει καὶ ἔλεγε, σύρε ἄπαρε τὸ βιβλαρίδιον ὁποῦ εἶ ἀνοικτὸν εἰς τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου ὁποῦ στέκεται ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ ἐπῆγα εἰς τὸν ἄγγελον λέγοντάς του, δῶσε μου τὸ βιβλαρίδιον, καὶ λέγει μου, ἄπαρε καὶ κατάφαγέ το, καὶ θέλει πικράνει τὴν κοιλίαν σου, ἀλλὰ εἰς τὸ στόμα σου θέλει εἶσαι γλυκὺ ὡσὰν μέλι.

10 Καὶ ἐπῆρα τὸ βιβλαρίδιον ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου, καὶ τὸ κατάφαγα· καὶ ἦτον εἰς τὸ στόμα μου γλυκὺ ὡσὰν μέλι, ἀμὴ ὅταν τὸ ἔφαγα, ἐπικράνθη ἡ κοιλίαμου.

11 Καὶ λέγει μου, πρέπῃ νὰ προφητεύσῃς ἐσὺ πάλιν εἰς πολλοὺς λαοὺς, καὶ εἰς πολλὰ ἔθνη, καὶ εἰς πολλὰς γλώσσας, καὶ εἰς πολλοὺς βασιλεῖς.

Κεφ. ιά. 11.

ΚΑΙ μοῦ ἐδόθη ἕνα καλάμι ὡσὰν ῥαβδὶ, καὶ ὁ ἄγγελος ἔστεκε λέγοντάς, σήκω, καὶ μέτρησε τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκείνους ὁποῦ προσκυνοῦσιν μέσα εἰς αὐτόν.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν ὁποῦ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸν ναὸν, μέρος τοῦ ναοῦ, βγάλε τὴν ἔξω, καὶ μὴν τὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουν πατήσει, σαρανταδύο μῆνες.

3 Καὶ θέλω δώσει τοὺς δύο μάρτυράς μου, (νὰ προφητεύσουν) καὶ θέλουν προφητεύσει χιλίας διακοσίας ἑξήντα ἡμέρας, ἐνδυμωμένοι σάκκους.

4 Ἐκεῖνοι εἶναι αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαι ὁποῦ στέκονται ὁμπροστὰ εἰς τὸν Κύριον τῆς γῆς.

5 Καὶ ἂν θέλῃ κανεὶς νὰ τοὺς βλάψῃ, θέλουν φυσᾷ ἀπὸ τὸ στόμα τους καὶ καταφάγῃ τοὺς ἐχθρούς τους· καὶ ἂν θέλῃ κανεὶς νὰ τοὺς ἀδικήσῃ, ἔτζι πρέπει χρεία νὰ σκοτωθῇ.

6 Ἐκεῖνοι

6 Ἐπ' αὐτοῖς ἔχουσιν ἐξουσίαν τὰ κλείσουσι τὸν οὐρανόν, ἵνα τὰ μὴ βρέχῃ βροχὴ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν, καὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν εἰς τὰ ὕδατα τὰ μετατρέψουσιν εἰς αἷμα, καὶ τὰ πατάξουσιν τὴν γῆν μὲ πᾶσαν πληγὴν, ὅσας φορὰς θέλουσιν.

7 Καὶ ὅταν τελειώσουσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον ὁπού ἀναβαίνει ἀπὸ τὴν ἄβυσσον θέλει κάμει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ θέλει τοὺς νικήσει, καὶ θέλει τοὺς φονεύσει.

8 Καὶ τὰ κορμία τους θέλουσι κειτασθῆ εἰς τὸ σοκάκι τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἡ ὁποία κοινῶς πνευματικῶς λέγεται Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ἐκεῖ ὁπού καὶ ὁ Κύριός μας ἐσταυρώθη.

9 Καὶ ἄνθρωποι ἀπὸ τοὺς λαοὺς καὶ ἀπὸ τὰς φυλὰς, καὶ ἀπὸ τὰς γλώσσας, καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη θέλουσι ἰδῆ τὰ κορμία αὐτῶν τρεῖς καὶ ἥμισυ ἡμέρας, καὶ τὰ κορμία τους δὲν θέλουσι ἀφήσει νὰ βαλθῶσιν εἰς τὰ μνήματα.

10 Καὶ ἐκεῖνοι ὁπού κατοικοῦσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν θέλουσι χαρῆ, ἀπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ θέλουσιν εὐφρανθῆ, καὶ θέλουσι πέμψει καὶ δῶρα ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ὅτι αὐτοὶ οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν ἐκείνους ὁποὺ κατοικοῦσαν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰς τρεῖς ἥμισυ ἡμέρας, πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐμπῆκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐστάθησαν ἐπάνω εἰς τὰ ποδάρια τους, καὶ μεγάλος φόβος ἔπεσεν εἰς ἐκείνους ὁποὺ τοὺς εἶδαν.

12 Καὶ ἄκουσαν φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὁπού ἔλεγεν, ἀνέβατε ἐδῶ, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν μὲ τὴν νεφέλην, καὶ ἐδάγκασαν οἱ ἐχθροί τους.

13 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἐγένετο μεγάλος σεισμὸς, καὶ ἔπεσε τὸ δέκατον τῆς πόλεως, καὶ ἐσκοτώθησαν εἰς τὸν σεισμὸν ἑπτὰ χιλιάδες ὀνόματα ἀνθρώπων, καὶ οἱ λοιποὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

14 Τὸ δεύτερον ὑπέρασεν, καὶ τὰ τὸ τρίτον ἔρχεται γρήγορα.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐλάλησε τὴν σάλπιγγά του, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαις εἰς τὸν οὐρανὸν, ὁπού ἔλεγαν, ἐγένηκαν οἱ βασιλεῖαις τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου μας, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι ὁπού κάθηνται ἐμπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν εἰς τοὺς θρόνους τους, ἔπεσον κατὰ πρόσωπον καὶ ἐπροσκυνήσαν τὸν Θεόν.

17 Λέγοντες, Σὲ δοξάζομεν, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁπού εἶσαι καὶ ἦσαν καὶ ἔρχεσαι, ὅτι ἐπῆρες τὴν δυνάμην σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσες.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθηκαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν νὰ κριθοῦσι, καὶ νὰ δώσῃς τὴν ἀνταπόδοσιν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφήτας, καὶ τοὺς ἁγίους καὶ ἐκείνους ὁπού φοβοῦνται τὸ ὄνομάσου, εἰς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ νὰ χαλάσῃς ἐκείνους ὁποὺ χαλοῦσι τὴν γῆν.

19 Καὶ

10 Καὶ ἀνοίχθη ὁ ναὸς τοῦ
Θεοῦ εἰς τ' οὐρανὸν, καὶ ἐφάνη
ἡ κιβωτὸς τ' διαθήκης τοῦ εἰς
τ' ναόν· Καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ, καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ
σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ σημεῖον μέγα ὤφθη
εἰς τ' οὐρανὸν, μία γυ-
νὴ περιβεβλημένη τ' ἥλιον, καὶ
ἡ σελήνη ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα.

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ κράζει ὠδίνουσα, καὶ βασανιζομένη τεκεῖν.

3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον εἰς τ' οὐρανὸν, καὶ ἰδοὺ δράκων πυρρὸς μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα ἑπτὰ.

4 Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἕστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ.

5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρσεν, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη, ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα.

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν μετὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,

8 Καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ.

9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην· ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ κατεβλήθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ὅτι λέγει ἐν τῷ οὐρανῷ, τώρα ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη κάτω ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νύκτα.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας των· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ζωὴν αὐτῶν ἕως τοῦ θανάτου.

12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς κατοικοῦντες· οὐαὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν· ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἥτις ἔτεκε τὸν ἄρσενα.

14 Καὶ ἐδόθησαν εἰς τὴν γυναῖκα δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· ἐκεῖ ὅπου τρέφεται καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ,

ερῦ, ἔξω ὑπὸ τὸ θυσιαστήριον τ̃ ὀφιως,

15 Καὶ ὁ ὄφις ὀπίσω τ̃ γυναίκας ἔβαλεν νερὸν ὑπὸ τὸ στόμα ὡσὰν ποτάμι, διὰ νὰ κάμῃ νὰ τὴν πάρῃ τὸ ποτάμι.

16 Ἀμὴ ἡ γῆ ἐβοήθησε τ̃ γυναῖκας, καὶ ἄνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα της, καὶ ἐκαλάπιε τ̃ ποτάμιον, τ̃ ὁποῖον ἔβαλεν ὁ δράκων ὑπὸ τὸ στόμα τ̃.

17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων εἰς τὴν γυναῖκα, καὶ ὑπῆγε νὰ κάμῃ πόλεμον μὲ τὰ λοιπὰ τ̃ σπέρματα, ὁπῦ φυλάττουν τ̃ ἐντολὰς τ̃ Θεοῦ, καὶ ὁπῦ ἔχουν τὴν μαρτυρίαν τ̃ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐγὼ ἐστάθηκα εἰς τ̃ ἄμμον τ̃ θαλάσσης.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ' εἶδα ὁπῦ ἀνέβαινεν ἀπὸ τ̃ θάλασσαν ἕνα θηρίον, καὶ εἶχεν ἑπτὰ κεφάλια, καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἀπάνω εἰς τὰ κέρατά τ δέκα στεφάνια, καὶ ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλιά τ ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὁπῦ εἶδα, ἦτον ὅμοιον παρδάλει, καὶ τὰ ποδάρια τ ὡσὰν τ̃ ἀρκούδας, καὶ τὸ στόμα τ ὡσὰν τὸ στόμα τ̃ λεοντάρι· καὶ τ̃ ἔδωκεν ὁ δράκων τὴν δύναμίν τ, καὶ τ̃ θρόνον τ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδα μίαν ἀπὸ τ̃ κεφάλιά τ ὁπῦ ἦτον κτυπημένη εἰς θανάτου· ἀμὴ ἡ πληγὴ τ̃ θανάτου ἐθεραπεύθη, καὶ ὅλη ἡ γῆ ἐθαύμασε πίσω ἀπὸ τὸ θηρίον.

4 Καὶ ἐπροσκύνησαν τ̃ δράκοντα ὁ ὁποῖος ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τὸ θηρίον· καὶ ἐπροσκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες, τίς εἶναι ὅμοιός τ̃ μὲ τὸ θηρίον; τίς ἠμπορεῖ νὰ πολεμήσῃ μετ' αὐτό;

5 Καὶ τ̃ ἐδόθη στόμα ὁποῦ ἐλάλει μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ τ̃ ἐδόθη ἐξουσία νὰ κάμῃ μήνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἄνοιξε τὸ στόμα τ̃ διὰ βλασφημίαν εἰς τ̃ Θεόν, νὰ βλασφημήσῃ τὸ ὄνομά τ̃· καὶ τὴν σκηνήν τ̃, καὶ τοὺς ἐκεῖνος ὁπῦ κατοικοῦσιν εἰς τ̃ οὐρανόν.

7 Καὶ τ̃ ἐδόθη νὰ κάμῃ πόλεμον μαζὶ μὲ τοὺς ἁγίους, καὶ νὰ τοὺς νικήσῃ· καὶ τ̃ ἐδόθη ἐξουσία εἰς κάθε γλῶσσαν καὶ εἰς γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ θέλουσι τ̃ προσκυνήσει ὅλοι ἐκεῖνοι ὁπῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, τοὺς ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τ̃ ζωῆς τ̃ ἀρνίου τ̃ ἐσφαγμένου ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τ̃ κόσμου.

9 Ἐὰν ἔχῃ κανεὶς ἀκοήν, ἂς ἀκούσῃ.

10 Ἐὰν κανένας φέρνῃ (τοὺς) ἀνθρώπους εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν θέλει ὑπάγει· καὶ ἂν κανένας σκοτώσῃ μὲ σπαθί, κάμνει χρεία καὶ αὐτὸς νὰ σκοτωθῇ μὲ σπαθί. Ἐδῶ εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τ̃ ἁγίων.

11 Καὶ εἶδα ἄλλο θηρίον ὁπῦ ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίου, καὶ ἐλάλει ὡσὰν δράκων.

12 Καὶ κάμνει ὅλην τὴν ἐξουσίαν τ̃ πρώτου θηρίου ὁμοῦ πρώτου, καὶ κάμνει τὴν γῆν καὶ ἐκείνους ὁπῦ κατοικοῦσιν εἰς αὐ-

μαρτυρίαν Ἰησοῦ.

ἰδ θηρμινάτα. 6

σκηνήν

7 ἀνθρώπους.

ἐδόθη

3 ἐθεραπεύθη.

ὠντιὰ, διὰ νὰ προσκυνήσουσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, τῦ ὁποίυ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τ θανάτυ.

13 Καὶ κάμνει σημεῖα μεγάλα, εἰς τόσον ὁπῦ κάμνη καὶ φωτιὰ νὰ κατέβη ἀπὸ τ οὐρανὸν εἰς τ γῆν, ὁμπροστὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

14 Καὶ πλανᾷ ἐκείνυς ὁπῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, διὰ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα τῦ ἐδόθη νὰ κάμνη ὁμπροστὰ εἰς τὸ θηρίον· λέγοντας εἰς ἐκείνυς ὁπῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, νὰ κάμουσιν εἰκόνα τῦ θηρίυ, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν πληγὴν τῦ σπαθιῦ καὶ ἔζησε.

15 Καὶ τῦ ἐδόθη νὰ δώσῃ πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα τῦ θηρίυ, εἰς τρόπον ὁπῦ νὰ διοφθήσῃ ἡ εἰκὼν τῦ θηρίυ, καὶ νὰ κάμῃ, ὅσοι δὲν ἠθέλασι προσκυνήσει τὴν εἰκόνα τῦ θηρίυ, νὰ σκοτωθοῦσι.

16 Καὶ κάμνει ὅλυς, τοὺς μικροὺς, καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους, καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους, καὶ τοὺς δούλους, διὰ νὰ τοὺς δώσουν χάραγμα εἰς τὸ χέρι τὸ δεξιὸν, ἢ εἰς τὸ μέτωπόν τυς.

17 Καὶ κανένας νὰ μὴν δύνηται νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ, παρὰ ἐκεῖνος ὁπῦ ἔχει τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τῦ θηρίυ, ἢ τ ἀριθμὸν τ ὀνόματός τυ.

18 Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία ὅποιος ἔχει νοῦν, ἂς λογαριάσῃ τ ἀριθμὸν τ θηρίυ, διατὶ ἀριθμὸς ἀνθρώπυ εἶναι. καὶ ὁ ἀριθμός τυ εἶναι χξς. (666.)

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἰδοὺ, καὶ τὸ ἀρνίον ὁπῦ ἐστέκετον ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος τὸ Σιὼν, καὶ μαζί μετ' αὐτὸ ἤτανε ἑκατὸν σαραντατέσσερις χιλιάδες, ὁπῦ εἶχαν τὸ ὄνομα τῦ πατρός τυ γεγραμμένον εἰς τὰ μέτωπά τυς.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τ οὐρανὸν, ὡσὰν φωνὴν πολλῶν νερῶν, καὶ ὡσὰν φωνὴν μεγάλης βροντῆς· Καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαρεδῶν, ὁπῦ ἐκιθάριζαν μὲ τ κιθάρας τυς.

3 Καὶ ἐψάλλασι ὡσὰν ὡδὴν καινούργιαν ὁμπροστὰ εἰς τ θρόνον καὶ ὁμπροστὰ εἰς τὰ τέσσερα ζῶα, καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους. Καὶ κανένας δὲν ἠμποροῦσε νὰ μάθῃ τὴν ὡδὴν, παρὰ οἱ ἑκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἀγορασμένοι ἀπὸ τὴν γῆν.

4 Οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μὲ γυναῖκας δὲν ἐμολύνθησαν, διατὶ εἶναι παρθένοι· οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁπῦ ἀκολουθοῦσι τὸ ἀρνίον, ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃ. οὗτοι ἀγορασθήκασι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πρωτογενήματα (πρωτικὰ) εἰς τ Θεὸν καὶ εἰς τὸ ἀρνίον.

5 Καὶ εἰς τὸ στόματυς δὲν εὑρέθη δόλος· διατὶ εἶναι ἀκαιλόγητοι ὁμπροστὰ εἰς τ θρόνον τῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἰδοὺ ἄλλον ἄγγελον ὁπῦ ἵπτατο εἰς τὸ μεσουράνημα, καὶ ἐκράτει εὐαγγέλιον αἰώνιον, νὰ εὐαγγελίσῃ ἐκείνυς ὁπῦ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ κάθε ἔθνος, καὶ φυλὴν, καὶ γλῶσσαν, καὶ λαόν.

7 Καὶ ἔλεγε μὲ φωνὴν μεγάλην,

γάλῳ, φοβήθητε τ Θεὸν, κ δόξατε αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τ κρίσεως αὐτ· Καὶ προσκυνήσατε τ ποιήσαντι τ οὐρανὸν κ τ γῆν, κ θάλασσαν, κ τ πηγὰς τ ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἀκολουθησεν, λέγων, ἔπεσε, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅτι δόσι τὸ κρασι τ θυμ τ πορνείας ἔπότισεν ἔλα τὰ ἔθνη.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων μὲ φωνῇ μεγάλῃ· εἴ τις κυνεῖται προσκυνεῖ τὸ θηρίον κ τὴν εἰκόνα αὐ, κ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τ μετώπου αὐ, ἢ ἐπὶ τ χειρὸς αὐ,

10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τ οἴνου τ θυμ τ Θεοῦ, τ κεκερασμένου ἀκράτου εἰς τὸ ποτήριον τ ὀργῆς αὐ· κ βασανισθήσεται μὲ πυρὶ κ θείῳ ἐνώπιον τ ἁγίων ἀγγέλων, κ ἐνώπιον τ ἀρνίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τ βασανισμῶν αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· κ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας κ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον κ τὴν εἰκόνα αὐ, κ ἐάν τις λαμβάνῃ τὸ χάραγμα τ ὀνόματος αὐ.

12 Ὧδε ἡ ὑπομονὴ τ ἁγίων ἐστίν· ὧδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τ Θεοῦ κ τὴν πίστιν τ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τ οὐρανοῦ λεγούσης μοι· γράψον, μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀπ' ἄρτι. ναὶ, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαήσωνται ἐκ τ κόπων αὐτ· τὰ γὰρ ἔργα αὐτ ἀκολουθεῖ μετ' αὐτ.

14 Καὶ εἶδα, κ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, κ ἐπὶ τ νεφέλης καθήμενον ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχοντα ἐπὶ τ κεφαλὴν αὐ στέφανον χρυσοῦν, κ ἐν τ χειρὶ αὐ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τ ναοῦ, κράζων μὲ φωνῇ μεγάλῃ πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ τ νεφέλης· πέμψον τὸ δρέπανόν σ κ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τ γῆς.

16 Καὶ ἐβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τ νεφέλης τὸ δρέπανον αὐτ ἐπὶ τ γῆν, κ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τ ναοῦ τ ἐν τ οὐρανῷ, ἔχων κ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἀπὸ τ θυσιαστηρίου ὁ ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τ πυρὸς, κ ἐφώνησε μὲ κραυγῇ μεγάλῃ πρὸς τὸν ἔχοντα τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ, λέγων· πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ, κ τρύγησον τοὺς βότρυας τ ἀμπέλου τ γῆς· ὅτι ἠκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτ.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτ εἰς τὴν γῆν, κ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τ γῆς, κ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τ θυμοῦ τ Θεοῦ τὸν μέγαν.

20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τ πόλεως,

14 σύννεφον.

σύννεφον.

13

μακάριοι dempron rotine tur in ecclesiastico usu.

τῆρι ἔξω ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἐλήλυθεν αἷμα ἀπὸ τῶν πατητηρίων ἕως τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ εἶδα ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἑπτὰ ἀγγέλους ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ ὑστερινὰς, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδα ὡσὰν θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωυσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες, μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Τίς οὐ μὴ σὲ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου, ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδα καὶ ἠνοίχθη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν τῷ οὐρανῷ.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.

7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων, ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν, ἄχρις οὗ τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΚΑΙ ἄκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις, ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο πληγὴ κακὴ καὶ πονηρὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τὴν εἰκόνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, καὶ ἐγένετο αἷμα.

5 Καὶ ἄκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος, δίκαιος εἶ, Κύριε, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὅτι ταῦτα ἔκρινας.

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πεῖν· ἄξιοί εἰσι.

7 Καὶ ἄκουσα ἕνα ἀπὸ τὸ δυσαστέρεον ὀπῦ ἔλεγε· νεὶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· ἀληθινὲς κὴ δίκαιες εἶναι αἱ κρίσεσσι.

8 Καὶ ὁ πίταρτ ἄγγελ ἔχυσε τὴν ἀμκλάτε εἰς τ ἥλιον, κὴ τῦ ἐδόθη νὰ καυματίσῃ τὸν ἀνθρόπες μὲ φωτίαν

9 Καὶ ἐκαυματίσησαν οἱ ἀνθρόποι καῦμα μέγα, κὴ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τῦ Θεῦ, ὁπῦ ἔχει ἐξουσίαν εἰς τ πληγαῖς ἐτύτες, κὴ δὲν ἐμετανόησαν νὰ τῦ δώσουν δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπ ἄγγελ ἔχυσε τὴν ἀμκλάτε εἰς τ θρόνον τῦ θηρίε, κὴ ἔγινεν ἡ βασιλείατε μαυρισμένη, κὴ ἐμάσων τ γλῶσαις τες ἀπὸ τ πόνον.

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τ Θεὸν τῦ οὐρανῦ ἀπὸ τ πόνοντες, κὴ ἀπὸ τ πληγαῖς τες, κὴ δὲν ἐμετανόησαν ἀπὸ τὰ ἔργαλες.

12 Καὶ ὁ ἕκ ἄγγελ ἔχυσε τ ἀμκλάτε εἰς τ ποτα μὸν τ μεγάλον τ Εὐφράτε, κὴ ἐξεράνθη τὸ νερόν τε, διὰ τὰ ἑτοιμασθῇ ἡ στράτα τῶν βασιλέων ὁπῦ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ τῦ ἡλίε.

13 Καὶ ἴδα ἀπὸ τὸ στόμα τῦ δρόκοντ, κὴ ἀπὸ τὸ στόμα τῦ θηρίε κὴ ἀπὸ τὸ στόμα τῦ ψευδοπροφήτε, τρία πνεύματα ἀκάθαρτα, ὁσὰν βατράχες.

14 Διατὶ εἶ πνεύματα δαιμονικὰ ὁπῦ κάμνουσι σημεῖα κ πηγαίνουσιν εἰς τὸν βασιλεῖς τ γῆς κὴ ὅλης τ οἰκουμένης, νὰ τὸν μαζάξουν εἰς τ πόλεμον τ μεγάλης ἡμέρας ἐκείνης τῦ Θεῦ τῦ παντοκράτορ.

15 Νὰ ὁπῦ ἔρχομαι ὡσὰν κλέπτης. μακάριος ἐκεῖνος ὁπῦ εἶναι ξυπνητὸς κὴ φυλάγῃ τὰ ἐξάλε, διὰ νὰ μὴν περιπατῇ γυμνὸς κὴ βλέπουν ἡ ἐντροπήτε.

16 Καὶ τὸν ἐμάζαξεν εἰς τ τόπον ὁπῦ λέγεται Ἑβραϊστὶ Ἁρμαγεδών.

17 Καὶ ὁ ἑβδόμ ἄγγελ ἔχυσε τὴν ἀμκλάτε εἰς τ ἀέρα· κὴ βγῆκε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τ ναὸν τῦ οὐρανῦ, ἀπὸ τ θρόνον, κὴ ἔλεγε, γέγονε.

18 Καὶ ἐγίνησαν φωναὶ κὴ βρονταὶ κὴ ἀστραπαί, κὴ σεισμὸς ἔγινε μεγάλ, ὁπῦ δὲν ἔγινεν ἀφ' ὁπῦ ἐγίνηκαν οἱ ἄνθρόποι εἰς τὴν γῆν, τόσος λογῆς σεισμὸς ἔτζι μεγάλ.

19 Καὶ ἔγινεν ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μερτικά, κὴ αἱ πόλεις τῆς ἐθνῶν ἔπεσαν· κὴ ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐθυμίσθη ὁμπροστὰ εἰς τ Θεὸν, νὰ τ δώσῃ τὸ ποτήριον τῦ κρασίν τῦ θυμῦ τ ὀργῆς.

20 Καὶ κάθε νησὶ ἔφυγε, κὴ ὄρη δὲν εὑρέθηκαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡσὰν βάρ ταλάντε, ἐκατέβαινεν ἀπὸ τ οὐρανὸν εἰς τὸν ἀνθρόπες· κὴ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρόποι τ Θεὸν, ἀπὸ τ πληγὴν τ χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἦτον ἡ πληγή τες χ πολλά.

Κεφ. ιϛ'. 17.

ΚΑΙ ἦλθεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, ὁπῦ εἶχαν τ ἑπτὰ ἀμκλάτες, κὴ ἐλάλησε μαζί μου, λέγοντάς μου, ἔλα, δείξω σὲ δείξει τὸ κρίμα τ πόρνης

15 μακάριος ὁ ξυπνος φορέμα αὐτ.

16 συναγαγὼν ἐξαν.

18 καθαιρεθήσεται· οἰκοδομεῖται ἐμαστῶσαν.

19 ἐναθυμήθη

13 ἴδα.

14 συναγώξεν.

της τ μεγάλης, ἐπὶ κάθηται ἀπάνω εἰς τὰ πολλὰ νερά.

2 Μαζὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἐπορνεύσασι οἱ βασιλεῖς τ γῆς, κ ἐμεθύσθησαν ἀπὸ τὸ κρασὶ τ πορνείας της, ἐκεῖνοι ὁπὰ κατοικοῦσι τὴν γῆν.

3 Καὶ ἐπῆρέ με ἐν πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον, κ εἶδα γυναῖκα ὁπὰ ἐκάθητον ἀπάνω εἰς ἕνα θηρίον κόκκινον τὸ ὁποῖον ἦτον γεμάτον ὀνόματα βλασφημίας, κ εἶχε ἑπτὰ κεφάλας κ δέκα κέρατα.

4 Καὶ ἡ γυναῖκα ὁπὰ ἦτον ἐνδυμένη τὴν πορφύραν κ τὸ κόκκινον, κ ὁπὰ ἦτον χρυσωμένη μὲ χρυσάφι κ μὲ πέτρας πολυτίμους κ μαργαρίτας, ἐκράτει εἰς τὸ χέρι της χρυσῆν ποτήρι, γεμᾶτον συχάσιας, κ ἀπρεπείας τ πορνείας της.

5 Καὶ ἀπάνω εἰς τὸ μέτωπόν της εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν κ τῶν συχασιῶν τ γῆς.

6 Καὶ εἶδα τὴν γυναῖκα κ ἐμέθυσαν ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἁγίων, κ ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τῦ Ἰησῦ, κ ἐθαύμασα ὡσὰν τὴν εἶδα, μεγάλον θαῦμα.

7 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος· διατί ἐθαυμάσασι; ἐγὼ θέλω σᾶ εἰπεῖ τὸ μυστήριον τ γυναικὸς κ τῦ θηρίου ὁπὰ τὸν βαστάζει, κ ἔχει τὰ ἑπτὰ κεφάλια κ τὰ δέκα κέρατα.

8 Τὸ θηρίον ὁπὰ εἶδες, ἦτον, κ δὲν εἶ, κ μέλλει νὰ ἀνέβῃ ἀπὸ τὴν ἄβυσσον, κ ταχθῇ εἰς τὴν ἀπώλειαν· κ θέλουν θαυμάσει ἐκεῖνοι ὁπὰ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ κατάστιχον τ ζωῆς, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἦτον κ δὲν εἶναι, κ μέλλει νὰ εἶ).

9 Ἐδῶ εἶ) ὁ νῦς ὁπὰ ἔχει σοφίαν· αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ εἶναι ἑπτὰ βυνά, ἐκεῖ ὁπὰ κάθεται ἡ γυναῖκα ἀπάνω εἰς αὐτά.

10 Καὶ εἶ) ἑπτὰ βασιλεῖς· οἱ πέντε ἔπεσαν, κ ἕνας εἶ)· ὁ ἄλλος ἀκόμα δὲν ἦλθε· κ ὅταν ἔλθῃ, κάμιος χρεία νὰ στᾶ αὐτὸς ὀλίγον.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὁπὰ ἦτον κ δὲν εἶ, κ αὐτὸς εἶ) ὄγδοος, κ εἶ) ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ, κ ὑπάγει εἰς τὴν ἀπώλειαν.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ὁπὰ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἶναι οἱ ὁποῖοι ἀκόμα βασιλείαν δὲν ἐπῆραν, ἀλλὰ πέρνουσι μαζὶ μὲ τὸ θηρίον ἐξουσίαν μίαν ὥραν.

13 Ἐκεῖνοι ἔχουσι μίαν γνώμην, κ τὴν δύναμιν κ τὴν ἐξουσίαν τῆς, τὴν μεταδίδουσι τῦ θηρίῳ.

14 Ἐκεῖνοι θέλουσι πολεμήσει μαζὶ μὲ τὸ ἀρνίον, κ τὸ ἀρνίον θέλει σᾶ νικήσει, ὅτι εἶ) ἀφέντης τῶν ἀφεντάδων, κ βασιλεὺς τῶν βασιλέων· κ ἐκεῖνοι ὁπὰ εἶ) μαζὶ μὲ αὐτὸν, εἶ) κεκλημένοι κ ἐκλεκτοὶ κ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μου, τὰ νερὰ ὁπὰ εἶδες, ἐκεῖ ὁπὰ κάθεται ἡ πόρνη, εἶ) λαοὶ κ ὄχλοι, κ ἔθνη, κ γλῶσσαις.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ὁπὰ εἶδες εἰς τὸ θηρίον, ἐκεῖνοι θέλουσι μισήσει τ πόρνην,

καὶ θέλωσι τὸν κόσμον ἔρημον καὶ γυμνὸν, καὶ θέλωσι φάγεσθαι τὰ κρέατα αὐτῆς, καὶ αὐτὴν θέλουσι τὸν πυρὶ κατακαῦσαι· μέσον εἰς τὴν σωτηρίαν.

17 Διατὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας των νὰ κάμωσι τὸν γνώμην του καὶ νὰ κάμωσι μίαν γνώμην, καὶ νὰ δώσωσι τὴν βασιλείαν των εἰς τὸ θηρίον, ἕως οὗ νὰ τελειωθῶσι τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυναῖκα τὴν ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὁποῦ ἔχει βασιλείαν ἀπάνω εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

Κεφ. ιη. 18.

ΚΑΙ' ὕστερα ἀπὸ τοῦτα εἶδα ἄγγελον ἄλλον καταβαίνοντα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν δόξαν του.

2 Καὶ ἐκραξε μὲ δύναμιν, μεγάλην φωνὴν λέγοντας, ὅπου ἔπεσεν ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγινε κατοικητήριον τῶν δαιμόνων, καὶ φυλακὴ κάθε πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ κάθε λογῆς ὄρνιθα ἀκάθαρτα καὶ μεμισημένα.

3 Ὅλα ἀπὸ τὸ κρασὶ τῆς θυμῆς τ' πορνείας της ἔπεσον ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τ' γῆς μαζὶ μ' αὐτὴν ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τ' γῆς ἐπλούτησαν ἀπὸ τὸν σύμμετρ' ἀσωτείας της.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁποῦ ἔλεγεν, Βγάτε ἀπ' αὐτὴν ὁ λαός μου, διὰ νὰ μὴν συγκοινωνήσετε εἰς τὰς ἁμαρτίας της· Καὶ διὰ νὰ μὴν ζημιωθῆτε ἀπὸ τὰς πληγάς της.

5 Ὅλ' ἐβάσαν αἱ ἁμαρτίαις της ἕως εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐθυμήθη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματά της.

6 Ἀποδῶστης, καθὼς καὶ αὐτὴ σᾶς ἀπέδωκε, καὶ διπλᾶ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργατης· μὲ τὸ ποτήρι ὁποῦ ἐβάσε, βάστε διπλᾶ.

7 Ὅσα ἐδόξασε τὸν ἑαυτόν της, καὶ ἀσωτεύθη, τόσον βασανισμὸν καὶ πένθος νὰ τῆς δώσετε· ὅτι μέσα εἰς τὴν καρδίαν της λέγει, κάθομαι βασίλισσα, καὶ χήρα δὲν εἶμαι, καὶ λύπη δὲν θέλω ἰδῆ.

8 Διὰ τοῦτο μίαν ἡμέραν θέλουσι ἔλθῃ αἱ μαῦραις της θάνατος, καὶ πένθος, καὶ πεῖνα, καὶ μὲ φωτιὰν θέλει κατακαῇ· ὅτι δυνατὸς εἶναι κύριος ὁ Θεὸς, ὁποῦ μέλλει νὰ τὴν κρίνῃ.

9 Καὶ θέλουσι τὸν κλαύσει, καὶ θέλουσι λυπηθεῖ εἰς αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι ἐπόρνευσαν μετ' αὐτὴν καὶ ἐσυνεπάθησαν, ὅταν θέλουσι ἰδεῖ τὸν καπνὸν τῆς καύσεώς της,

10 Στεκάμενοι ἀπὸ μακρόθεν διὰ τὸν φόβον τῶν βασανισμάτων της, λέγοντες, ἀλλίμονον, ἀλλίμονον ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ δυνατὴ ὅτι εἰς μίαν ὥραν ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ λυποῦνται εἰς αὐτὴν, διὰ τὸ φορτώματά της κανεὶς πλέον δὲν τὰ ἀγοράζει.

12 Τὸ φόρτωμα λίγο τῆ χρυσαφίου καὶ τῆ ἀσημιοῦ καὶ λίθων τιμίων, καὶ μαργαριτῶν, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ μεταξοῦ, καὶ κοκκίνου, καὶ κάθε ξύλον θυμιαματικὸν, καὶ κάθε ἀγγεῖον ἐλεφάντινον, καὶ κάθε ἀγγεῖον ἀπὸ ξύλον τιμιώτατον καὶ ἀπὸ χαλκάμαν, καὶ σίδηρον, καὶ μάρμαρον,

13 Καὶ

13 Καὶ κασία, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτα, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν, καὶ σώματα, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ τὸ ὀπωρινόν σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὑρήσεις.

15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτοῦ, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες.

16 Καὶ λέγοντες· οὐαὶ οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις,

17 καὶ ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ ὅλος ὁ τόπος ὁ εἰς τὰ πελάγη, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν

18 καὶ ἔκραζον βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· οὐαὶ οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν τῇ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.

20 Χαίρε ἐπ' αὐτῇ οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρῖμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς ἦρε λίθον ὡσεὶ μύλον μέγαν καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων· οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, καὶ οὐ μὴ αὐτὴν εὑρεθῇ ἔτι.

22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι,

23 καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνῃ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς· ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὑρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡσεὶ φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων· ἁλληλουϊά· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·

2 ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.

3 Καὶ δεύτερον εἴπαν, ἀλληλουϊα. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπεσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἰκοσιτέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, λέγοντες, ἀμήν, ἀλληλουϊα.

5 Καὶ φωνὴ ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγων, αἰνεῖτε τῷ Θεῷ ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν, μικροὶ καὶ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡσεὶ φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡσεὶ φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡσεὶ φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων, Ἀλληλουϊα· ὅτι ἐβασίλευσεν Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δώσωμεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν.

8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν καθαρόν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστίν.

9 Καὶ λέγει μοι γράψον, μακάριοι οἱ κλητοὶ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου. Καὶ λέγει μοι, οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσιν.

10 Καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ. Καὶ λέγει μοι, ὅρα μή· σύνδουλός σού εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδα τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ φλὸξ τοῦ πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά, καὶ ἔχων ὄνομα γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός.

13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ στρατεύματα ὁ ἐστὲ ἐν τῷ οὐρανῷ, τῷ ἀκολουθοῦντι ἐπὶ ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινα λευκὰ καθαρά.

15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὸν πατητὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον, Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδα ἕνα ἄγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι, δεῦτε καὶ συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ Θεοῦ.

18 Ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτοῖς, καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων τε καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

13 φόραμα.

19 πλοπόν

16 μηρόν.

9 μακάριοι ἀρνίου.

17 φωνῇ μεγάλῃ συμφαγόντας.

10 προσκυνῆσαι. φυλάξαι μή (σε ποιήσῃς)

18 ἀσφαλῶς. καταφάγητε.

ρων κ̀ τῶν δέλεαρ. κ̀ τῶν μικρῶν κ̀ τῶν μεγάλων.

19 Καὶ εἶδε τὸ θηρίον κ̀ τοὺς βασιλεῖς τ̀ γ̃ς. κ̀ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου κ̀ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

20 Καὶ συνελήφθη τὸ θηρίον, κ̀ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, κ̀ προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην μὲ θεῖον.

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν μὲ τὸ σπαθὶ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τὸ ὁποῖον ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ στόμα αὐτοῦ· κ̀ ὅλα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἀπὸ τὰς σάρκας των.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ εἶδα ἄλλον ἄγγελον ὁποῦ ἐκατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, κ̀ εἶχε τὸ κλειδὶ τῆς ἀβύσσου, κ̀ ἁλυσίδα μεγάλην εἰς τὸ χέρι του.

2 Καὶ ἐπῆρε τὸν δράκοντα τὸν ὄφιν τὸν παλαιὸν, ὁποῦ εἶναι διάβολος κ̀ Σατανᾶς, κ̀ ἐδέσεν τον χιλίους χρόνους.

3 Καὶ τὸν ἔρριξεν εἰς τὴν ἄβυσσον, κ̀ ἔκλεισεν πάνω, κ̀ ἐβούλωσε ἀπάνωθε, διὰ νὰ μὴν πλανήσῃ πλέον τὰ ἔθνη, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθοῦν οἱ χίλιοι χρόνοι· κ̀ ὕστερα πρέπει νὰ λυθῇ αὐτὸς ὀλίγον καιρόν.

4 Καὶ εἶδα θρόνους, κ̀ (τινὲς) ἐκάθισαν ἀπάνω εἰς αὐτοὺς, κ̀ κρίσις ἐδόθη· Καὶ εἶδα τὰς ψυχὰς τῶν ἀποκεφαλισθέντων διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ κ̀ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, κ̀ ὅσοι δὲν προσεκύνησαν τὸ θηρίον, οὐδὲ τὴν εἰκόνα του, κ̀ δὲν ἔλαβαν τὸ χάραγμα εἰς τὸ μέτωπόν των, κ̀ εἰς τὸ χέρι των· κ̀ ἔζησαν κ̀ ἐβασίλευσαν μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸν χίλια χρόνια.

5 Ἀλλὰ οἱ λοιποὶ νεκροὶ δὲν ἔζησαν, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθοῦν οἱ χίλιοι χρόνοι. αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Καλότυχος κ̀ ἅγιος εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ ἔχει μέρος εἰς τὴν ἀνάστασιν τὴν πρώτην· εἰς τούτους ὁ θάνατος ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ θέλουν εἶσαι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ κ̀ τοῦ Χριστοῦ, κ̀ θέλουν βασιλεύσει μαζί μετ' αὐτὸν χιλίους χρόνους.

7 Καὶ ὁποὺ τελειωθοῦν οἱ χίλιοι χρόνοι, θέλει λυθῇ ὁ Σατανᾶς ἀπὸ τὴν φυλακήν του,

8 Καὶ θέλει βγῇ νὰ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ὁποὺ εἶναι εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τ̀ γ̃ς· τὸν Γὼγ κ̀ τὸν Μαγὼγ, νὰ τοὺς μαζέψῃ εἰς πόλεμον, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡσὰν τὴν ἄμμον τ̀ θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλάτος τ̀ γ̃ς, κ̀ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, κ̀ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην, κ̀ ἐκατέβη φωτιὰ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, κ̀ τοὺς ἐκαταβάγωσεν.

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁποῦ τοὺς πλανᾷ ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τ̀ φωτιᾶς κ̀ τ̀ θέϊου, ὁποῦ εἶναι τὸ θηρίον κ̀ ὁ ψευδοπροφήτης, κ̀ θέλουν βασανισθῇ ἡμέρα κ̀ νύκτα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ

11 Καὶ εἶδα ἵνα θρόνῳ λίθινον μεγάλον, καὶ ἐπεῖνον ὅπῳ ἐκάθητον ἀπάνωτε, ἀπὸ τῦ ὁποίε τὸ πρόσωπον ἔφυζε ἡ γῆ καὶ ὁ ὀρανὸς, καὶ τόπῳ δὲν εὑρέθη δι' αὐτῶν.

12 Καὶ εἶδα τῶν νεκρὼς μικρὲς καὶ μεγάλες ὅπῳ ἐστέκοτον ὁμπρόσεν εἰς τ Θεόν, καὶ τὰ βιβλία ἀνοίχθηκαν, καὶ βιβλίον ἀνῴχθη, τὸ ὁποῖον ἔν βιβλίον τ ζωῆς, καὶ ἐκρίθηκαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῳ ἦταν γεγραμμένα μέσα εἰς τὰ βιβλία κ τὰ ἔργατε.

13 Καὶ ἡ θάλασσα ἔδωκε τῶν νεκρὼς ὅπῳ εἶχε μέσαθε· καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἅδης ἔδωκαν τῶν νεκρὼς ὅπῳ εἶχασι· καὶ πάντα ἕνας ἐκρίθη κ τὰ ἔργατε.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἅδης ἐβλήθηκαν εἰς τὴν λίμνην τ φωτιᾶς. οὗτος εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.

15 Καὶ ὅποιος δὲν εὑρέθη εἰς τὸ βιβλίον τ ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τ φωτιᾶς.

Κεφ. κά. 21.

ΚΑΙ ἶδα ὀρανὸν καινούριον, καὶ γῆν καινούριαν· διατὶ ὁ πρῶτος ὀρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἐπέρασε, καὶ ἡ θάλασσα δὲν εἶναι πλέον.

2 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ἶδα τὴν ἁγίαν πόλιν τὴν καινούριαν Ἱερουσαλήμ, ὅπῳ ἐκατέβαινε ἀπὸ τ Θεὸν ἀπὸ τ ὀρανὸν, ἑτοιμασμένη ὡσὰν νύμφη στολισμένη εἰς τ ἄνδρα της.

3 Καὶ ἄκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τ ὀρανὸν ὅπῳ ἔλεγε, νά ἰδοῦ τὸ σκήνωμα τ Θεῦ μαζὶ μὲ τῶν ἀνθρώπων, καὶ θέλει κατοικήσει μέσ' αὐτές· καὶ αὐτοὶ θέλουσι εἶσαι λαός τε· καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶσαι μέσ' αὐτῶν Θεός τε.

4 Καὶ ὁ Θεὸς θέλει σβήσῃ κάθε δάκρυον ἀπὸ τὰ μάτιά τες, καὶ θάνατος δὲν θέλῃ εἶσαι πλέον, οὔτε λύπη, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος θέλει εἶσαι πλέον, ὅπ τὰ πρῶτα ἐπέρασαν.

5 Καὶ εἶπεν ἐκεῖνος ὅπῳ ἐκάθητον εἰς τὸ θρόνῳ, νά ὅπῳ κάμνω ὅλα καινούρια· καὶ λέγει μα, γράψε, ὅτι τοῦτοι οἱ λόγοι εἶν' ἀψευτοὶ καὶ πιστοί.

6 Καὶ εἶπέμα, ἐγινε· ἐγὼ εἶμαι τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ κ τὸ τέλος. ἐκείνῳ ὅπῳ διψᾷ ἐγὼ θέλω τῦ δόσει χάρισμα ἀπὸ τὴν πηγὴν τ νερῦ τῦ ζωηδῶς.

7 Ἐκεῖνος ὅπῳ νικᾷ θέλει κληρονομήσει ὅλα, καὶ θέλω εἶσαι εἰς αὐτὸν Θεὸς, κ αὐτὸς θέλει μοῦ εἶσαι υἱός.

8 Ἀμὺ τῶν φοβητσήδες κ ἄπιστοι, κ συχαμένοι, κ φονεῖς, κ πόρνες, κ μαῖες, κ εἰδωλολάτρες, κ ὅλοι τῶν ψεύσαις, τὸ μέρος τες εἶν' εἰς τὴν λίμνην ὅπῳ καίεται μὲ φωτιὰ κ μὲ τσάφρα, ἤ ὁποῖον εἶναι δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθεν εἷς ἀμπρὸς ἕνας ἀπὸ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλες ὁποῦ εἶχασι τ ἑπτὰ ἀμπολαῖς τ γεμάτες ἀπὸ τ ἑπτὰ ἀνταῖς τ ὑστερνάς, κ ἐλάλησέμα κ εἶπεν, ἔλα κ θέλω σᾶ δείξει τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τῦ ἀρνίε.

10 Καὶ ἐπῆρε κ ἔφερέμα μὲ τὸ πνεῦμα εἰς ἕνα βουνὸν μεγάλον κ ὑψηλὸν, κ ἐδέιξέμα τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ, ὅπῳ κα-

11

4 βαμένα. ἀφαιρέσαι.

8 ἀποσυνάγωγοι. Vide mihi tam dicta.

13 ναθήνας. τας ἕνας

9 βδελυγμοί. θρομαγιάρηδες. σπιχαμένοι.

1 ἔβλα

3 σκηνὴ. ἢ τὸ σκήνωμα. ἀνάλημα.

πυλῶνες ἀπὸ τ ἀνατολὴν ἀπὸ τ θαλάσσης.

11 Καὶ εἶχε τὸν δόξαν τ θεοῦ, καὶ ὁ φωσφόρος αὐτ λαμπὶς μιᾶ πέτρᾳ πολυτίμῳ, ὡσεὶ πέτρᾳ ἴασπιδι ὡς κρυστάλλῳ,

12 Καὶ εἶχε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν· καὶ εἶχε δώδεκα πόρτας, καὶ εἰς τ πόρτας ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπάνω γεγραμμένα, τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν τ Ἰσραήλ.

13 Ἀπὸ τὸ μέρος τ βορρᾶ πόρτας τρεῖς, ἀπὸ τὸ μέρος τ θαλάσσης πόρτας τρεῖς, ἀπὸ τ Νότου τὸ μέρος πόρτας τρεῖς, ἀπὸ τὸν δυσμῶν πόρτας τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τ πόλεως εἶχε δώδεκα θεμελίους, καὶ ἐπ' αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχε μέτρον κάλαμον χρυσοῦν ἵνα νὰ μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τ πόρτας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις κεῖται τετράγωνος, καὶ τόσον εἶναι τὸ μῆκος αὐτῆς, ὅσον εἶναι καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μὲ τὸν κάλαμον, εἰς σταδίους δώδεκα χιλιάδες, τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος, καὶ τὸ ὕψος της ἴσα εἶναι.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν μέτρον ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀγγέλου.

18 Καὶ τὸ μασάλωμα τ τείχους αὐτῆς, ἦτον ἴασπις· καὶ ἡ πόλις ἦτον χρυσὸν καθαρόν, μοιάζει λαμπὶς ὑάλῳ καθαρῷ.

19 Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ τείχους τ πόλεως ἦταν μὲ κάθε λογῆς πέτρας πολυτίμους στολισμένα· τὸ θεμέλιον τὸ πρῶτον, ἦτον ἴασπις· τὸ δεύτερον σάπφειρος· τὸ τρίτον χαλκηδών· τὸ τέταρτον σμάραγδος·

20 Τὸ πέμπτον, σαρδόνυξ· τὸ ἕκτον σάρδιον· τὸ ἕβδομον χρυσόλιθος· τὸ ὄγδοον βήρυλλος· τὸ ἔνατον τοπάζιον· τὸ δέκατον χρυσόπρασος· τὸ ἑνδέκατον ὑάκινθος· τὸ δωδέκατον ἀμέθυστος.

21 Καὶ οἱ δώδεκα πόρτας, δώδεκα μαργαριτάρια, καὶ κάθε πόρτα ἦτον ἀπ' ἕνα μαργαριτάρι· καὶ τὸ πλάτεμα τ πόλεως ἦτον χρυσάφι καθάριον, ὡσὰν ὑάλι διαφανές.

22 Καὶ ναὸν δὲν εἶδα εἰς αὐτὴν· διατὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ εἶναι ναὸς αὐτῆς, καὶ τὸ ἀρνίον.

23 Καὶ ἡ πόλις ἐκείνη δὲν χρειάζεται τ ἥλιον, οὐδὲ τὴν σελήνην, διὰ νὰ τ φέγγουσι· διατὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τ φέγγει, καὶ ὁ λύχνος της εἶναι τὸ ἀρνίον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη ὁποῦ σώζονται, θέλουσι περιπατήσῃ εἰς τὸ φῶς αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τ γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τ τιμήν τους εἰς αὐτήν.

25 Καὶ αἱ πόρτες της δὲν θέλουσι σφαλισθῆ τὴν ἡμέραν· διατὶ ἐκεῖ νύκτα δὲν θέλει εἶσαι.

26 Καὶ θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν.

27 Καὶ κανένα πρᾶγμα μολυσμένον, ἢ συχαμερὸν καὶ ψεύ-

ψόμενον δὲν θέλει ἔμπῃ εἰς αὐτὴν· ἀλλὰ μεταξὺ ἐκείνου ὁποῦ εἶναι γεγραμμένοις εἰς τὸ βιβλίον τῆ ζωῆς τῦ ἀρνίε.

Κεφ. κδ'. 22.

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν τῦ ὕδατος τῆς ζωῆς, λαμπρὸν ὡσὰν κρύσταλλον, τὸ ὁποῖον ἐβγαίνε ἀπὸ τὸν θρόνον τῦ Θεῦ καὶ τῦ ἀρνίε.

2 Εἰς τὴν μέσην τῦ πλατυσμῦ τῆ πόλεως, καὶ τῦ ποταμῦ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἦτον δένδρον τῆ ζωῆς ὁποῦ κάμνει καρπὸς δώδεκα, καὶ κάθε ἕνα μῆνα δοδίδει τὸν καρπόν της. καὶ τὰ φύλλα τῦ δένδρε εἶναι εἰς ἰατρείαν τῆ ἐθνῶν.

3 Καὶ δὲν ἀνάθεμα δὲν θέλει εἶσαι πλέον· καὶ ὁ θρόνος τῦ Θεῦ καὶ τῦ ἀρνίε θέλει εἶσαι εἰς αὐτὴν· καὶ οἱ δοῦλοί τε λατρεύσετε θέλουσι τὸν λατρεύσει.

4 Καὶ θέλουσι ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν τε, καὶ τὸ ὄνομά τε θέλει εἶσαι, ἁπάνω εἰς τὰ μέτωπά τους.

5 Καὶ νύκτα δὲν θέλει εἶσαι ἐκεῖ· καὶ δὲν χρειάζονται λύχνον ἢ ἦς φῶς τῦ ἡλίε, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς φωτίζει. καὶ θέλουσι βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῆ αἰώνων.

6 Καὶ μᾶ εἶπεν, ἐῦτοι οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῆ ἁγίων προφητῆ ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν τε νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους τε ἐκεῖνα ὁποῦ κάμνει χρείαν νὰ γένουσι γρήγορα.

7 Καὶ ὀπὸ ἔρχομαι γρήγορα· καθάπτυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάττει τοὺς λόγους τῆ προφητείας ἐτύτε τῦ βιβλίε.

8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ἔμαθα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶδα, ἐτύτα, καὶ ἄκουσα. καὶ ὅταν τὰ ἄκουσα. καὶ τὰ εἶδα, ἔπεσα νὰ προσκυνήσω ἔμπροστὰ εἰς τὰ ποδάρια τῦ ἀγγέλε ὁποῦ μᾶ ἔδειχνεν ἐτύτα.

9 Καὶ λέγει μοι, ἴσα σὲ βάστα· μὴν τὸ κάμῃς. διατὶ εἶμαι σωὶ δοῦλός σε καὶ τῶν ἀδελφῶν σε (τῶν προφητῶν) καὶ ἐκείνων ὁποῦ φυλάττουσι τοὺς λόγους τῦ βιβλίε ἐτύτε· προσκύνησε τὸν Θεόν.

10 Καὶ λέγει μοι μὴν βυλώσῃς τοὺς λόγους τῆ προφητείας τῦ βιβλίε ἐτύτε, ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι σιμά.

11 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀδικᾶ ἂς ἀδικήσει ἀκόμι, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ λερώνει, ἂς λερωθῇ ἀκόμι· καὶ ὁ δίκαιος, ἂς δικαιωθῇ ἀκόμι. καὶ ὁ ἅγιος ἂς ἁγιασθῇ ἀκόμι.

12 Καὶ νὰ ἔρχομαι γρήγορα· καὶ ἡ πληρωμή μου μαζί μου εἶναι, νὰ ἀποδώσω τὸν καθεἕνα καθὼς θέλει εἶσαι τὸ ἔργον τε.

13 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστερος.

14 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ κάμνουν τὰς παραγγελίας τε, διὰ νὰ εἶναι ἡ ἐξουσία τε εἰς τὸ δένδρον τῆ ζωῆς, καὶ διὰ νὰ ἐμπήσουν ἀπὸ τὰς πόρτας εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἔξω οἱ σκύλοι, καὶ οἱ μάγοι, καὶ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς, καὶ οἱ εἰδωλολάτροι, καὶ πᾶς ἕνας ὁποῦ ἀγαπᾷ καὶ κάμνει τὸ ψέμα, θέλουσιν εἶσαι ἔξω.

16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου, νὰ σας μαρτυρήσῃ

ρήσει εἰς τ ἐκκλησίας ἐκῦνα· ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τ Δαυΐδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ πρωϊνός.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, ἔλα. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, ἔλα. καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω· ὁ θέλων λαβέτω τὸ ὕδωρ τ ζωῆς χάριτι.

18 Διαμαρτύρομαι γὰρ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τ προφητείας τ βιβλίου τούτου, ἐάν τις ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

19 Καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τ βιβλίου τ προφητείας τούτου, ἀφελεῖ ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτ ἀπὸ τ βιβλίου τ ζωῆς, καὶ ἀπὸ τ πόλεως τ ἁγίας, καὶ ἀπὸ τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· ναί, ἔρχομαι ταχύ. ἀμήν. ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων.

Τέλος, τῷ Θεῷ δόξα.

Ἐδῶ σημειώνωμεν τὰ σφάλματα τ' τύπου.

Φ. 1. μέρ. ά. ἀρ. 16. ἀντὶ τῶ ἐφώνασαι, ἀναγίνασκε ἐφώναζαν.
Φ. 16. μ. β'. ἀρ. 34. ἀντὶ δίλο, ἀναγ. τίλο.
Φ. 22. μ. ά. ἀρ. 24. ἀντὶ τε μιὰ, ἀναγ. τὸ νὰ μιὰ.
Καὶ μ. β'. ἀρ. 14. ἀντὶ ἰδῆ, ἀναγ. ἰδῆ.
Φ. 23. μ. β'. ἀρ. 7. ἀντὶ δεμάτια, ἀναγ. δεμάτια.
Καὶ ἀρ. 43. ἀντὶ ἐπῆγλυ, ἀναγ. ἐπῆγαν.
Φ. 84. μ. β'. ἀρ. 41. ἀντὶ χδιδωσφήται, ἀναγ. φδιδωσφήται.
Φ. 94. μ. ά. ἀρ. 4. ἀντὶ φεγιεμάδα ἀναγ. φεγημάδα.
Φ. 95. μ. ά. ἀρ. 42. ἀντὶ τελειαδῆ, ἀναγ. τελειωδῆ.
Φ. 114. μ. β'. ἀρ. 46. ἀντὶ τὸ ἀρχσωναγώγι, ἀναγ. τ' ἀρχισυνάγωγον.
Φ. 151. μ. ά. ἀρ. 10. ἀντὶ ἐντάπιω, ἀναγ. ἐντάπιω.
Φ. 190. μ. ά. ἀρ. 42. ἀντὶ σιμάτε, ἀναγ. σιμάτε.
Φ. 236. μ. ά. ἀρ. 14. ἀντὶ ἀνθεφάπον, ἀναγ. ἀνθεφάπων.
Φ. 275. μ. ά. ἀρ. 42. ἀντὶ δέλει, ἀναγ. θέλει.
Φ. 279. μ. β'. ἀρ. 22. ἀντὶ δπιθαίνει, ἀναγ. ἀπιθαίνει.
Φ. 299. μ. ά. ἀρ. 8. ἀντὶ ἐτῦπ, ἀναγ. ἐτῦπα.
Φ. 309. μ. ά. ἀρ. 39. ἀντὶ διμέσα, ἀναγ. διαμέσα.
Φ. 365. μ. ά. ἀρ. 6. ἀντὶ ἀντεφπατεν, ἀναγ. ἀντεφπαζον.
Φ. 384. μ. β'. ἀρ. 4. ἀντὶ ὡσεῖ, ἀναγ. ὡς ἡ.
Φ. 395. μ. β'. ἀρ. 6. ἀντὶ ἰδλάζησι, ἀναγ. ἰδλάσησι.
Φ. 403. μ. β'. ἀρ. 36. ἀντὶ κρίσιν, ἀναγ. εἰς κρίσιν.
Φ. 419. μ. β'. ἀρ. 23. ἀντὶ ὁμωφσπίσθ, ἀναγ. ὁμωφσπίσθη.

5376

Bibl. der Franckeschen Stiftungen Halle
Ha33$019218X

Franckesche Stiftungen zu Halle

Franckesche Stiftungen zu Halle